# راه گشای حاجت

در خواص آیات و سوره های قرآن
توسل به اهل بیت و ائمه(ع) و دعاها و نمازها و
دستورهائی که برای برآورده شدن حاجت آمده

مولف
آیت ا... حاج شیخ محمد رحمتی

مشخصات کتاب

سرشناسه : رحمتی، محمد، 1307 -

عنوان و نام پدیدآور : راه گشای حاجت در خواص آیات سوره های قرآن.../ مولف محمد رحمتی.

مشخصات نشر : قم: محمد رحمتی، 1388.

مشخصات ظاهری : 543ص.

شابک : 9789640447093

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

موضوع : قرآن -- سوره ها و آیه ها، خواص

موضوع : دعاها -- خواص

رده بندی کنگره : BP71/9/ر27ر9 1388

رده بندی دیویی : 297/157

شماره کتابشناسی ملی : 1925678

ص: 1

اشاره

راه گشای حاجت

در خواص آیات ، سوره های قرآن ،

توسل به اهل بیت وأئمّه علیهم السلام

و دعاها و نماز و روزه هائی

که برای برآورده شدن حاجت آمده

***

مؤلف

آیت اللّه حاج شیخ محمّد رحمتی

## مقدمه

بسم اللّه الرحمن الرحيم

الحمد للّه رب العالمين . والصلاه والسلام على اكرم خلقه واشرف بريته ، محمد وآله الطاهرين ، واللعنه الدائمه على اعدائهم ومخالفيهم اجمعين الى يوم الدين. انسان مانند ساير موجودات اين جهان پهناور ذاتاً محتاج است . براى رفع حاجت راههاى گوناگونى در اختيار دارد . و چنانچه به بن بست رسيد نيز اقداماتى هركس يا چاره جو يا بيهوده انجام مى دهد . و آنان كه توجّه به عالمى ديگر بعد از سپرى شدن دوران زندگى دارند با نظرى عميق براى تأمين سعادت خود مى كوشند . در اين راستا از همه راهها و راه چاره ها ، پناه به ذات پاک حضرت سبحان جل وعلا بردن ، و توسّل به وسائط فيض و فضل جستن ، كارسازتر يا به تعبيرى كارساز و گره گشا است . لذا به درخواست يكى از مردمان خير و دوستان با ارزش و شيفته خاندان عصمت و طهارت سلام اللّه اجمعين كه مدتى است به رحمت ايزدى پيوسته كتاب حاضر در مورد بهره برى از قرآن و توسلات و دعاها از منابع اصيل دينى تدوين و چون بنابر امر اختصار است ، به اندازه لازم اشاره به مدارک رفته و تا حدّى به صحيح و سقيم و معتبر و غير معتبر آن توجه شده . و ثواب آن نثار روح آن مرحوم ( حاج يد اللّه عباسيان ) عطر اللّه مرقده بانى اين امر خير گردد .

توسلات يا با قرآن و آيات مباركات است و يا به حضرت رسول اكرم صلى الله عليه و آله

و اهل بیت ، که گاهی مشتمل بر نماز نیز است می باشد ، و یا نماز و روزه یا دعاء تنها . بدین جهت این کتاب بر چهار بخش تقسیم . در هر بخش مطالبی ایراد . امید است که مورد توجه اولیاء دین قرار گرفته ، برای اهل ایمان ثمربخش و مفید باشد .

## دعاء

یکی از راههای نیل به مقصود ، دعاء است ، که انسان متدین با خدا در ارتباط بوده و خواسته خود را از پروردگار خود بخواهد . . در این باب مباحث زیادی مطرح می شود . 1 تأثیر دعاء در مقدرات انسان . 2 شرایط پذیرفته شدن و استجابت دعاء . 3 موانع استجابت و پذیرفته شدن . 4 اوقات دعاء . 5 کیفیت آن . 6 کسانی که دعایشان مستجاب می شود . 7 کسانی که دعایشان مستجاب نمی شود . 8 دعاهای وارده از اهل بیت عصمت و طهارت . 9 دعاهای ساختگی که اصل ندارد .

## 1 بحث اول : تأثير دعا

تأثير دعاء در مقدرات ، معلوم باشد كه قرآن كريم بندگان خدا را دعوت به دعا كرده . آياتى چند در اين مورد وارد شده .

« قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّى لَوْلاَ دُعَاؤُكُمْ » . « إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ » « ادْعُونِى أَسْتَجِبْ لَكُمْ » در روايات فراوانى دعا كردن

ترغیب شده و آثاری برای آن ذکر شده . در روایت صحیح(1) زراره از امام پنجم علیه السلام در تفسیر آیه « إِنَّ الَّذِینَ یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِینَ » دارد . که آن دعاء است ، و افضل العباده . دعاء است ، و در روایت قطب راوندی(2) دعاء به عبادت تفسیر شده و در روایت شیخ ابوالفتح رازی نیز ، در روایت معتبر(3) از سدیر از قول امام پنجم علیه السلام وارد شده ، که هیچ چیز نزد خداوند عزوجل افضل از این نیست که درخواست شود ، و خواسته شود آنچه نزد خدا است ، و هیچ کس نزد خداوند مبغوض تر از کسی که تکبر از عبادت خدا دارد ، و آنچه نزد خداست درخواست نمی کند ، نیست و در روایت صحیح(4) میّسر بن عبدالعزیز از امام ششم علیه السلام داریم که حضرت به او فرمود :

دعاء کن و مگو همانا او فارغ ( تمام شده ) منزلتی نزد خداوند هست که به جز درخواست به آن منزلت نمی رسد . و اگر بنده دهان خود را ببندد و هیچ درخواست نکند چیزی به او داده نمی شود . بخواه اعطاء می شوی .

در اینجا باید توجه داشت ، که شاعری که گفته ( من گروهی می شناسم اولیاء ، که زبانشان بسته باشد از دعا ) گفته اش خلاف دستورات خدا و پیشوایان و خلاف رفتار آنان است . و نظیر صدر این روایت در صحیح(5) حماد بن عیسی

---

1- (1) مرآه العقول : 12 1 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 1/3/1 ابواب الدعاء .
2- (2) مستدرک الوسائل : 1 5 باب 1/3 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 1/3 و باب 3/2 الدعاء . ذیل روایت مرآه العقول 12/2 فضل الدعاء .
4- (4) مرآه العقول : 12/3 ، فضل الدعاء ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 6/1 الدعاء .
5- (5) مرآه العقول : 12/5 فضل الدعاء ؛ وسائل : 4 7 باب 6/2 الدعاء .

از امام ششم علیه السلام و در روایت ابن مغیره(1) وارد شده و نزدیک به ذیل آن در روایت(2) زراره ذکر شده . حتی در صحیح(3) سیف تمار از امام ششم علیه السلام آمده که ترک نکنید در حاجات ( چیزهای ) کوچک که در آنها دعا کنید . همانا صاحب کوچکها ، صاحب بزرگها است . و در روایاتی(4) وارد شده حتی بند کفش را از خداوند بخواهید . و در باب تأثیر دعاء و جایگاه آن در باب اسباب و مسبّبات و تصرف در کائنات . روایاتی بسیار وارد شده از جمله روایت سکونی(5) از امام ششم علیه السلام ( سکونی معتبر است ) حضرت فرمود ( رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده ، دعاء سلاح مؤمن است و عمود دین و نور آسمانها و زمین است ، و نظیر این در روایت جعفریات(6) است ، فقط به جای عبارت سوم زینت بین آسمانها و زمین آورده . در روایت معتبر دیگری از حضرت(7) امیر علیه السلام است . دعاء کلیدهای رسیدن به حاجات و رستگاری است ، و بهترین

---

1- (1) وسائل : 4 7 باب 6/4 الدعاء .
2- (2) مرآه العقول : 12/7 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 6/3 الدعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/6 فضل الدعاء ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 14 الدعاء؛ مستدرک الوسائل : 1 5 باب 4/1 ابواب دعاء .
4- (4) مستدرک : 1 5 باب 4/3/5 و باب 1/4 ابواب دعاء .
5- (5) مستدرک : 1 5 باب 2/12 ؛ مرآه العقول 12/1 باب سلاح المؤمن .
6- (6) مستدرک : 1 5 باب 2/3 ابواب دعاء .
7- (7) مرآه العقول : 12/10/11 ، باب الدعاء سلاح المؤمن ؛ وسائل الشیعه 4 7 ، باب 8/4 از ابواب دعاء .

دعاء آن است که از سینه پاک و قلب پاک بیرون آید . در روایت معتبر(1) سوم از پیغمبر صلی الله علیه و آله است ، که فرمود آیا شما را راهنمایی نکنم بر سلاحی که از دشمنان شما را نجات دهد . و موجب فراوانی روزی هایتان شود ؟

گفتند : بلی ، فرمود ، خداوند را شب و روز بخوانید . همانا سلاح مؤمن دعا است و نظیر این روایت در جعفریات آمده ، و در روایت(2) معتبر دیگر از امام ششم علیه السلام دعاء تیزتر از نیزه یا سلاح آهنی شمرده شده . و در مضمره صحیح(3) حماد بن عثمان فرموده است دعاء قضاء را نقض می کند . همانگونه که خیط ( نخ ) پاره می شود . در حالی که محکم شده باشد و در روایت صحیح(4) عمر بن یزید از امام ابوالحسن ( موسی بن جعفر ) علیهماالسلام وارد شده که دعاء آنچه مقدر شده و آنچه نشده برمی گرداند . و آنچه مقدر نشده را تفسیر می کند . ( تا رخ ندهد ) و نظیر این روایت از وشّاء(5) نیز آمده ، و در روایت صحیح(6) بسطام زیات از امام ششم علیه السلام ذکر شده . دعا قضاء را برمی گرداند . در حالی که از آسمان فرود

---

1- (1) مرآه العقول : 12/11 الدعاء سلاح المؤمن ؛ وسائل الشیعه 4 7 ؛ باب 8/5 از ابواب دعاء ؛ مستدرک : 1 5 باب 2/2/11 ابواب دعاء .
2- (2) مرآه العقول : 12/12 ؛ مستدرک : 1 5 باب 2/11 ، ابواب دعاء ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 8/1 2 ابواب دعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/12/13 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 7/4 ابواب دعاء .
4- (4) مرآه العقول : 12/13 ؛ مستدرک : 1 5 باب 2/13 ابواب دعاء ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 7/5 ابواب دعاء .
5- (5) مرآه العقول : 12/14 وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 7/8 ابواب دعاء .
6- (6) مرآه العقول : 12/13 ؛ وسائل : 4 7 باب 7/3 ، ابواب دعاء .

آمده و محکم شده محکم شدنی و نزدیک به همین مضمون در صحیح(1) زراره از امام پنجم علیه السلام و در روایتی(2) از امام ششم علیه السلام وارد شده ، و صدر این(3) روایت را عبداللّه بن سنان از امام ششم علیه السلام ذکر کرده .

و در صحیح ابی(4) ولاد از امام هفتم موسی بن جعفر علیهماالسلام آمده . بر شما باد دعاء کردن . همانا دعاء برای خدا و درخواست به سوی خداوند . بلاء را رد می کند در حالی که مقدر و قضاء شده ( قضا و قدر بر آن گذشته ) و تنها امضاء آن باقی است . پس هرگاه خداوند عزوجل خوانده شد . درخواست شد . بلاء را می گرداند .

نکته قابل توجه ، معلوم باشد که دعاء که خواستن است ، باید در امور ممکن و قابل قبول اعمال شود ، و چیزهایی که محال است یا ممکن ولی بنابرآن نیست نباید مورد سؤال قرار بگیرد . مثلاً دعاء کند . خدا را به چشم سر ببیند ، یا به مقام پیغمبری یا امامت برسد . یا الآن یا آینده به معراج رود . یا ده هزار سال عمر کند ، یا در حالی که کشور . رئیس جمهور دارد ، رئیس جمهور شود . چون در هر مملکت یک رئیس جمهور بیشتر برداشت ندارد . حال اگر چندین نفر کاندیدا شده و هر کدام دعاء را با شرایط قبول آن انجام دهند بیش از یکی مورد انتخاب نخواهد بود ، و جا ندارد که دعای همه مستجاب شود .

---

1- (1) مرآه العقول : 12/15 .

2- (2) مستدرک : 1 5 باب باب 2/16 ، ابواب دعاء .

3- (3) مرآه العقول : 12/15 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 2/7 ابواب دعاء .

4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 7/1 ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : 12/16 ، کتاب الدعاء .

## شرایط پذیرفته شدن دعا

1 درروایت صحیح(1) حارث بن مغیره از امام ششم علیه السلام وارد شده ، بپرهیزید هرگاه یکی از شما چیزی از حاجات دنیا یا آخرت می خواهد از خدا بخواهد . تا ابتداءً خداوند عزوجل را ثناء گفته ، مدح کند و درود ( صلوات ) بر پیغمبر ( وآل آن حضرت ) صلی الله علیه و آله بفرستد . سپس حاجات خود را درخواست نماید . 2 در خبر معتبر(2) دیگر ، محمد بن مسلم از آن حضرت ذکر کرده ، که در کتاب امیرالمؤمنین علیه السلام آمده ، که ستایش قبل از درخواست است . پس هرگاه خداوند را می خوانی . تمجید کن . پرسید ( راوی ابن بکیر ) چگونه خداوند را تمجید نمایم ؟ فرمود : می گویی : يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَىَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا فَعَّالاً لِما يُرِيدُ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ، يَا مَنْ هُوَ بِالمَنْظرِ الأعْلَى ، يا مَنْ هُوَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَىءٌ .

3 در روایت(3) دیگری که علامه مجلسی آن را صحیح خوانده . معاویه بن عمار از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که همانا ستایش است . سپس ثنا گفتن ، سپس اعتراف به گناه ، سپس درخواست کردن . همانا ( واللّه بنده ای از گناه خارج نشود مگر به اقرار ، و نظیر آن .

4 روایتی دیگر(4) معتبر از معاویه از امام علیه السلام است تا اعتراف به گناه .

5 و در صحیح دیگر از حارث بن مغیره از امام ششم(5) علیه السلام داریم که

---

1- (1) مرآه العقول : 12/59 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/1 ، أبواب الدعاء .
2- (2) مرآه العقول : 12/59 61 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/3 ، أبواب الدعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/63 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/5 ، أبواب الدعاء .
4- (4) مرآه العقول : 12/64 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 31/5 ابواب الدعاء .

5- (5) مرآه العقول : 12/64 ؛ وسائل الشيعه : 4 7 ، باب 31/6 ، أبواب الدعاء.

هرگاه خواستی دعا کنی . پس خداوند عزوجل را تمجید کرده ، و سپاس گزار و تسبیح و تهلیل کرده ، و ثنا کن . و درود ( صلوات ) بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرست . سپس بخواه ، عطاء می شوی .

6 و در صحیح(1) عیص بن القاسم از آن بزرگوار آمده ، هرگاه کسی از شما حاجت درخواست می کند . پس ثناء بر پروردگار گفته و مدحش نماید . تا آنجا که هنگامی که حاجت درخواست کردید . پس خداوند عزیز جبار را تمجید کرده و مدح گفته ثناء کنید . می گویی : اللّهُمَّ یَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطی، وَیَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ، وَیَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ . یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ، یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، یَا مَنْ لَمْ یَتَّخِذ صاحِبَهٌ وَلاَ وَلِدا ، یَا مَنْ یَفْعَلُ ما یَشَاءُ، ویَحْکُمُ ما یُرِیدِ ویَقضی ما أحَبَّ ، یَا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، یَامَنْ هُوَ بِالمَنْظَرِ الأعلی ، یَامَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیء ، یا سَمیعُ یا بَصیرُ . و بسیار نام های خداوند عزوجل را بیاور . همانا نام های خداوند بسیار است و درود بر محمد وآلش ( صلوات ) بفرست و بگو : اللّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ، ما اکُفُّ بِهِ وَجْهِی وَأُؤَدِّیِ بِهِ عَنْ اَمانَتی ، وَاصِلُ بِهِ رَحِمِی . وَیَکُونُ عَوْناً لی فی الحج والعمره .

و در ذیل این روایت دارد ، که مردی داخل مسجد شد . دو رکعت نماز خواند . سپس از خداوند عزوجل سؤال کرد . پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بشتاب از خداوند درخواست کرد . دیگری آمد دو رکعت نماز خواند . سپس ثناء بر خداوند عزوجل گفت ، و درود بر پیغمبر و آل حضرت صلی الله علیه و آله فرستاد . حضرت فرمود : درخواست کن . اعطاء می شوی ( خواسته ات به تو داده می شود . ) در

---

1- (1) مرآه العقول : 12/64 الی 71 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/2 ، أبواب الدعاء .

روایت(1) معتبر خصال در حدیث اربعمأه از حضرت امیر علیه السلام وارد شده . درخواست بعد از مدح است . پس خداوند عزوجل را مدح کرده سپس حاجتها را درخواست کنید . ثناء بر خدای عزوجل گفته و مدحش کنید پیش از درخواست ، ای صاحب دعاء چیزی که روا نیست ( حلال نیست ) و نمی شود درخواست مکن ) و نظیر همین ذیل در روایت ابی کهمس(2) از امام ششم علیه السلام وارد شده .

شرط دیگر صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت است ، در چندین روایت دارد که دعاء پیوسته محجوب است ( ممنوع از استجابت و بالارفتن است ) تا صلوات بر محمد وآل محمد بفرستد . صحیح(3) هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام و نظیر آن روایت مسند صفوان(4) جمال ، و قریب به آن مسند حارث اعور(5) از امیرالمؤمنین علیه السلام است .

### 3 بحث سوم: موانع استجابت دعا

#### 1 غفلت

در چندین روایت[6] وارد شده که خداوند عزوجل دعاء را که از دل

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/10 ، أبواب الدعاء .
2- (2) مرآه العقول : 12/71/72 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/4 ، أبواب الدعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/86 الی 89 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، 36/5/12 ابواب دعاء .
4- (4) مرآه العقول : 12/99 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 36/1 ، أبواب الدعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 36/16 ، أبواب الدعاء .
6- (6) مرآه العقول 12/24 الی 28 ؛ الوسائل : 4 7 باب 16/1 الی 4 ابواب دعاء ؛ مستدرک الوسائل : 1 5 ، باب 15/1/2 الدعاء .

غافل برخاسته شده مستجاب نمی کند . یا دل سخت . پس هرگاه دعاء می کنی اقبال قلب داشته باشی و یقین به اجابت کن ، و در روایتی دارد که گمان کن که حاجتت بر در است . و در روایت معتبر(1) از امام ششم علیه السلام هشام بن الحکم ذکر کرده که چون پیغمبر صلی الله علیه و آله استسقاء کردند ( یعنی از خداوند باران خواستند ) باران آمد تا آنکه گفتند : غرق است . حضرت به دست مبارک اشاره کرده بفرمایند :

اللهم حَوالینا وَلا عَلَیْنا . ابرها پراکنده شدند ، به حضرت عرض کردند . استسقاء کردی ، باران نبارید . سپس استسقاء کردی . باران بر ما بارید . فرمود : دعا کردم و نیتی نداشتم . سپس دعا کردم و نیت داشتم ( که باران آمد و در قصص الانبیاء قطب راوندی(2) از گفته شیخ صدوق به سند معتبر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده مردی در بنی اسرائیل از خداوند 33 سال خواست که پسری به وی عنایت کند . چون دید خداوند تعالی اجابت نمی کند تا آنجا که کسی در خواب به وی گفت ، تو از خدا می خواهی به زبان بد و دل سرکش که پاک نیست ، و نیتی که راستی ندارد . بد زبانی را کنار گذار ، و قلیت از خداوند پرهیز کند ( مخالفت نکند ) و نیت تو نکو باشد . این دستور را به کار برد ، پسری برایش متولد شد .

### 2 دعاء نکردن تا نزول بلا

1 هشام بن سالم در روایتی(3) صحیح از امام ششم علیه السلام ذکر کرده ، هر که

---

1- (1) مرآه العقول : 12/24 27 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 15/1 ، ابواب الدعاء .

2- (2) مستدرک الوسائل : 1 5 باب 14/1 ابواب دعاء .

3- (3) مرآه العقول : 12/22 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 9/1 باب التقدم فی الدعاء .

پیشاپیش دعا نکند . هنگامی که بلاء بر او نازل شد دعایش مستجاب نگردد . و فرشتگان گویند صاحب صدا را نمی شناسیم ( یا این صدا را نمی شناسیم ) . و در روایت معتبر(1) هارون بن خارجه از امام ششم علیه السلام وارد شده که دعا در زمان راحتی و وسعت زندگی ( و نبودن بلا ) حوائج را در زمان بلاء بیرون آورد ، و در روایت(2) معتبری دیگر ، سماعه از امام ششم علیه السلام دارد که هر که شاد می شود دعایش مستجاب شود . در وقت سختی ، پس در زمان رفاه و وسعت زندگی دعا کند . و در روایتی ضعیف(3) ( مرسل ) از امام هفتم علیه السلام دارد که علی بن الحسین علیهماالسلام می گفت : دعاء بعد از نزول بلاء نفعی ندارد .

3 آلودگی به گناه

در روایتی مرسل(4) ضعیف از امام ششم علیه السلام وارد شده ( در جواب کسی که به حضرت عرضه داشت . که خداوند عزوجل در قرآن گفته ادعونی استجب لکم . ما دعاء می کنیم و اجابت نمی بینیم . آیا می دانی خداوند . خلف وعده کرده ؟ عرض کرد : نه . حضرت فرمود پس از چه هست ؟ گفت نمی دانم . به وی فرمود هر که خدای عزوجل را در آنچه امر کرده . اطاعت کند . سپس از جهت دعاء دعاء کند . خداوند مستجاب می کند . و جهت دعاء را اینگونه بیان فرمود .

---

1- (1) مرآه العقول : 12/23 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 9/2 ، ابواب الدعاء .
2- (2) مرآه العقول : 12/23 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 9/3 ، ابواب الدعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/23 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 9/6 ، ابواب الدعاء .
4- (4) مرآه العقول : 12/72 الی 74 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 31/7 الدعا .

ابتداء حمد ( سپاس ) خدای را کرده ، نعمتهای خدا را متذکر شده ، شکر نعمت می کنی . سپس درود بر پیغمبر ( و آل آن حضرت ) صلی الله علیه و آله می فرستی بعد گناهان خود را یاد کرده و اعتراف به آنها می کنی . از آنها پناه به خدا می بری . و در مرسله(1) عثمان بن عیسی راوی روایت قبلی نیز ، نزدیک به همین مضامین آمده . اگر خداوند را در آنچه امر کرده اطاعت می کردید ، سپس دعا می نمودید . دعایتان را مستجاب می کرد . لکن مخالفت خدا را کرده معصیت می کنید . دعایتان را مستجاب نمی کند و جهت دعا را اینگونه بیان کرده ، هر آنگاه نماز واجب را اداء کردی ، خداوند را تمجید و تعظیم و مدح کرده به هر اندازه که می توانی ، و درود بر پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرستی و در این کوشش می کنی . و شهادت به تبلیغ رسالت داده . درود بر ائمه هدی ( امامان علیهم السلام ) می فرستی . سپس نعمتهای خداوند را و آنچه ترا شایسته آن قرار داده به یاد آورده . و حمد و شکر بر آنها می کنی ، سپس به یک یک گناهانت اعتراف کرده . یا به هرچه یادت باشد و بقیه را اجمالاً . و از تمام گناهان توبه کرده ، و تصمیم می گیری که دوباره آنها را نیاوری ، و از خداوند درخواست آمرزش ، با پشیمانی و نیت راست و ترس و امید می کنی . و می گویی : اَللهَّمَّ اِنّی أعْتَذِرُ إلَیکَ مِن ذُنُوبی ، واسْتَغْفِرُکَ وَاَتُوبُ إلَیْکَ ، فَأعِنّی علی طاعَتِکَ . وَوَفْقنی لِما أوْجَبْتَ عَلَیَ مِنْ کُلِّ ما یُرضیکَ ، فَاِنّی لَمْ اَرَ أحَدَاًبَلَغَ شَیْئاً مِنْ طاعَتِکَ إلاّ بِنِعْمَتِکَ عَلَیهِ قَبْلَ طاعَتِکَ . فَأنْعِمْ عَلَیَّ بِنِعْمَهٍ اَنال بِها رِضْوَانَکَ وَالجَنَّهَ .

سپس بعد از آن حاجت خود را درخواست کرده . که امیدوارم خداوند تو را ناامید نکند . انشاء اللّه .

---

1- (1) مستدرک الوسائل : 1 5 ، باب 29/4 ابواب دعاء .

### 4 شتاب کردن

در روایاتی(1) داریم که مادام که بنده عجله نکند دعایش مستجاب شود .

### 5 پلیدی و نفاق

5 در روایت ضعیف(2) معانی الاخبار به سندی ضعیف از ابی خالد کابلی از گفته امام چهارم علیه السلام دارد که گناهانی که دعاء را رد می کنند ، بدنیتی و پلیدی باطن و نفاق با برادران و ترک التصدیق با جابت . و ترک نمازهای واجب تا فوت اوقات آنها ، و ترک التقرب به سوی خدا با نیکی و صدقه . و استعمال بدزبانی و فحش در گفتار است .

### 6 بدعت در دین

6 در روایت صحیحی(3) از امام ششم علیه السلام ذکر شده که مردی که دینی ساخت و برای رسیدن به دنیا بدعتی گذارد . و بعداً پشیمان شده ، به مردم تذکر داد ، که آنچه شما را به آن خواندم باطل بود . از او نپذیرفتند ، و گفتند درست و حق بوده تو در دینت شک کردی و برگشتی . به گردن خود زنجیری انداخت ،

---

1- (1) مرآه العقول : 12/28 و29 ؛ مستدرک الوسائل : 1 5 ، باب 16/1 ابواب دعا ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 17/2 ابواب الدعاء .
2- (2) بحار الأنوار : 73/376 .
3- (3) وسائل الشیعه : 11/16 باب 79/1 ابواب جهاد نفس .

و گفت او را باز نکنم . تا خداوند عزوجل بر من توبه کرده ( توبه ام را بپذیرد ) خداوند به پیغمبری از پیامبران وحی کرده به فلانی بگو . قسم به عزت و جلالم . اگر مرا بخوانی تا بندهایت جدا شود . استجابت نکنم . تا آنکه مرده بر دعوت خود را برگردانی و از آن برگردد .

7 ظالم را در ظلم معذور دانستن

در روایتی ضعیف ابوالنّهشل(1) از عبداللّه بن سنان از امام ششم علیه السلام دارد . هر که ظالمی را به ظلمش معذور دارد . خداوند کسی که او را ظلم کند بر وی مسلط کرده ، اگر دعا کرد مستجاب نکند .

## 4 بحث چهارم: اوقات دعاء

1 در روایت صحیح(2) از زید شحام داریم که امام ششم علیه السلام فرمود : دعاء را در 4 ساعت بخواهید . 1 وقت وزیدن بادها . 2 زوال ظهر . 3 آمدن باران . 4 اول قطره از خون کشته مؤمن . همانا درهای آسمان نزد این چیزها باز می شود در روایت جعفریات(3) مسنداً از امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده هنگامی فیئها برگشتند . ( ظهر شد . ) بادها وزیدن ( یا هیجان گرفت ) خیر حکم را از خداوند تبارک وتعالی درخواست کنید . همانا آن وقت ساعت اوابین است . و در

---

1- (1) وسائل الشیعه : 11/16 باب 80/2 ابواب جهاد نفس .
2- (2) مرآه العقول : 12/34 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 23/1 الدعاء .
3- (3) مستدرک الوسائل : 1 5 باب 21/2 .

روایاتی(1) ضعیف نزد اذان ، و ظهر، بعد از مغرب . بعد از نماز صبح ، و نزد آمدن باران ، و در نزد برخورد لشکرها و برپا شدن نماز و صدای خروس ، و وقت لرزیدن پوست بدن ، و سرازیر شدن اشک چشم . و آمدن باران ، هنگامی که خورشید . در دل آسمان یا در جگر آسمان است . ساعتی است درهای آسمان باز شده ، امیدّ کمک از ملائکه و اجابت دعا از خداوند تبارک وتعالی هست .

2 ( و در روایت صحیح(2) عمر بن اذینه از امام ششم علیه السلام وارد است که در هر شب ساعتی است که هیچ بنده مسلمی آن را درک نمی کند ، سپس نماز بخواند و خداوند عزوجل را بخواند ، مگر آنکه خداوند دعایش را مستجاب می کند و فرمود هنگامی که نصف شب گذشت . 61 اول از اول نصف دوم است . و در روایت(3) ضعیف دیگری از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله بهترین وقت را سحر ذکر کرده که حضرت یعقوب علیه السلام برای پسرانش دعاء ( طلب مغفرت را ) تا سحر تأخیر انداخت ( سوف استغفر لکم ربی ) و در بعضی(4) دارد که هرگاه دل نازک شد دعا کند ، برای آنکه نازک نمی شود تا خالص نگردد . و در پاره ای(5) از سحر تا برآمدن خورشید وارد شده که بر شما باد دعاء کنید . همانا زمانی است که درهای آسمان باز می شود و ارزاق تقسیم گشته. حاجت های بزرگ برآورده می شود .

---

1- (1) مستدرک الوسائل : 1/5 باب 26/3/4/5 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 28/3/6 الدعاء .
2- (2) مرآه العقول : 12/40 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 26/1 الدعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/36 ؛ وسائل : 4 7 باب 25/2 الدعاء .
4- (4) مرآه العقول : 12/36 ؛ وسائل : 4 7 باب 28/1 الدعاء .
5- (5) مرآه العقول : 12/39/40 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 25/3 الدعاء .

و در روایت بقباق(1) از آن حضرت دارد که دعاء در چهار جا مستجاب می شود : 1 در وتر 2 3 4 بعد از فجر و ظهر و مغرب ( ظاهراً بعد از نمازهای این اوقات باشد .

3 در روایت معتبر(2) سکونی از آن بزرگوار وارد شده ، که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گفته ، دعاء را نزد چهار چیز غنیمت بشمرید : 1 نزد خواندن قرآن 2 نزد اذان 3 نزد آمدن باران 4 نزد روبرو شدن دو صف برای شهادت ، و در مسند سکونی(3) و جعفریات(4) از آن حضرت مورد پنجمی ، آمده نزد دعاء مظلوم ، همانا برای آن حجاب نزد عرش نیست ) .

4 و در روایتی(5) که در خصال مسنداً آورده از امام ششم از قول حضرت امیر علیه السلام در پنج وقت درهای آسمان باز می شود : 1 نزد باریدن باران 2 نزد لشکر ( جنگ برای دفاع از حریم اسلام ) 3 نزد اذان 4 نزد خواندن قرآن 5 زوال ظهر و نزد طلوع فجر ، و در دنبال(6) نمازها نیز تأکید بر دعاء شده که

---

1- (1) مرآه العقول : 12/34 و35 ؛ وسائل الشیعه : 4 6 باب 1/4 ابواب تعقیب .
2- (2) مرآه العقول : 12/35 ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 23/2 الدعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 23/5 الدعاء .
4- (4) مستدرک الوسائل : 1 5 ، باب 21/1 الدعاء ؛
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 23/6 و باب 25/1 ابواب الدعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 23/7 ، 8 و9 و10 ابواب دعاء ؛ وسائل الشیعه : 4 7 باب 25/1 ابواب الدعاء .

مستجاب می شود ، و در مرسله(1) ابن فهد در عدّه الدّاعی نزد ظهر . به مقدار چهار رکعت نماز مترسلاً ( شمرده ) خواندن ، و در پاره ای(2) روایات ظهور آیت و معجزه را در زمین وقت دعاء خوانده ( و در بعضی روایات(3) وارد شده که هرگاه پوست بدن به لرزه درآمد و چشمانت به اشک افتاد و در بعضی(4) دیگر زوال شمس و تصدّقی بدهد و چیزی از بوی خوش ببوید و مسجد رفته در مورد حاجت دعا کند به آنچه بخواهد ( خدا بخواهد ) ( این عمل را در روایت از امام ششم علیه السلام دارد که پدرم انجام می داد ) و در حدیث اربعمأه(5) ( معتبر سه وقت برای درخواست حاجت معیّن شده ، ساعتی روز جمعه ، ساعت زوال خورشید . حال وزیدن بادها . درهای آسمان باز می شود . رحمت نازل شده پرنده صدا می کند و دعاء برای روز و شب پنجشنبه و جمعه بسیار تأکید شده .

5 از رسول خدا(6) صلی الله علیه و آله وارد شده ( در خبری ضعیف ) پسر آدم به یاد من باش ساعتی ( لحظاتی بعد از صبح ، و هم چنین بعد از عصر ، مهمات تو را کفایت کنم . نظیر آن ، روایت(7) عمرو بن شمر از جابر از امام پنجم علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 23/8 ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 23/9 ابواب دعاء .
3- (3) مرآه العقول : 12/39 ؛وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 28/3 و6 .
4- (4) مرآه العقول : 12/38 ؛وسائل الشیعه : 4 7 باب 24/1 الدعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 25/1 ابواب الدعاء .
6- (6) بحار الانوار : 85/319 مجالس الصدوق .
7- (7) بحار الانوار : 85/319 .

است . 6 حریز از زراره(1) از امام پنجم علیه السلام روایتی ( ضعیف ) نقل کرده ، ساعتی که زوال خورشید است ( یعنی وقت ظهر ) هنگام نماز جمعه است تا ساعتی بگذرد ( بر آن محافظت کن . پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بنده ای خیری را از خدا نمی خواهد ، مگر آنکه به وی عطا می کند . 7 روایت مرسل(2) ( ضعیف ) عبداللّٰه بن سنان از امام ششم علیه السلام دارد ( ما بین فراغت امام ( روز جمعه ) از خطبه تا صفها مستقیم گردد . و ساعتی دیگر از آخر روز ) غروب آفتاب وقت استجابت دعاء است و در روایت دیگر کتاب(3) عروس ساعت استجابت دعای روز جمعه را هنگامی که امام جمعه بیرون آید ذکر کرده . و اگر امام گاهی زود گاهی دیر می آید ، فرمود هنگامی ظهر شد . و مانند روایت ابن سنان روایت کتاب عروس(4) است ، و اضافه دارد . روایت شده هنگامی که امام جمعه از منبر فرود می آید تا در جای خود بایستد و روایت شده تا سایه به یک گام برسد ( تقریباً مقداری بیشتر از جای خود ایستادن بلکه تا آخر نماز ) و مانند آن روایت(5) دعوات راوندی است که عبداللّٰه بن سنان از امام صادق علیه السلام نقل کرده و آخر آن دارد که کانت فاطمه علیهاالسلام تدعو فی ذلک الوقت . مانند صدر(6) آن مرسله عده

---

1- (1) بحار الانوار 89/217 .
2- (2) بحار الانوار 89/217 .
3- (3) بحار الانوار : 89/284 .
4- (4) بحار الانوار : 89/284 .
5- (5) بحار الانوار : 89/273 .
6- (6) بحار الانوار : 89/274 .

الداعی است 8 در روایتی مرسل(1) که خطبه حضرت امیر علیه السلام را دارد ، وارد شده ( نسبت به روز جمعه ) همانا خداوند دعای هر مؤمنی را مستجاب می کند ، و بدانید در آن ساعتی مبارک است . هیچ بنده مؤمن خیری را از خداوند درخواست نمی کند ، مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید . 9 در روایتی(2) مسند ( ضعیف ) در کتاب خصال از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده ، در آن ( روز جمعه ) ساعتی است که بنده چیزی را از خداوند درخواست نمی کند مادام که حرام نباشد ، مگر به او عطا فرماید و در روایتی(3) دیگر این شرط را ندارد و در روایت کتاب عروس(4) دارد ، لکم فیها ساعهٌ لا یوافقها عبد مُسلمُ یَسْأل اللّه َ مَسْألهٌ فیها وهی لَهُ قَسَمٌ فی الدنیا الا اعطاها وان لم یکن قَسْمٌ فی الدنیا ذُخِرتُ له فی الآخره اَفْضَلَ منها .

10 فی روایه ضعیفه(5) السند عن فاطمه بنت النبی علیهاالسلام سمعت النبی صلی الله علیه و آله یقول ان فی الجمعه لَساعهً لا یوافقها رجل مُسْلِمُ یسأل اللّه عزوجل فیها خیراً الاّ اعطاه ایاه ( از فاطمه علیهاالسلام است از پیغمبر صلی الله علیه و آله شنیدم در جمعه ساعتی است که مرد مسلم در آن ساعت چیزی را از خداوند درخواست نمی کند ، مگر آنکه به وی عطا می کند . قالت : فقلت یا رسول اللّه صلی الله علیه و آله ایّ ساعه هی ؟ قال اذا تدّلی عین الشمس للغروب . پرسیدم . چه ساعتی است ؟ فرمود . هنگامی که تقریباً نصف قرص خورشید

---

1- (1) بحار الانوار : 89/238 .
2- (2) بحار الانوار : 89/268 .
3- (3) بحار الانوار : 89/282 .
4- (4) بحار الانوار : 89/280 .
5- (5) بحار الانوار : 89/269 ؛ معانی الاخبار .

غروب کرده الخ . در درروایت(1) دعائم از هنگامی که ظهر می شود تا هنگامی که ندای نماز بلند می شود ( اذان یا اقامه نماز جمعه گفته می شود ) 11 فی مرفوعه المحاسن ( ضعیفه(2) ) قال قال ابوعبداللّه علیه السلام من مات یوم الجمعه کتب له برائه من ضغطه القبر ( امام ششم علیه السلام فرموده هر که در روز جمعه بمیرد . بیزاری از فشار قبر برایش نوشته شود .

12 فی روایه ضعیفه(3) عن ابی جعفر علیه السلام قال : مَنْ مات لیله الجمعه کتب اللّه له برائه من النار ، ومن مات یوم الجمعه اعتق من النار .

امام پنجم فرموده : هر که شب جمعه بمیرد . بیزاری از آتش برایش نوشته شود . و هر که روز جمعه بمیرد از آتش جهنم آزاد است . و در مرفوعه(4) علی بن ابن مهزیار از امام ششم علیه السلام وارد است ( من مات لیله الجمعه عارفاً بحقنا اعتق من النار . وکتب له برائه من عذاب القبر . و نزدیک به همین ، مرسله(5) دعائم الاسلام از امام پنجم علیه السلام است .

وقال ابوجعفر علیه السلام (6) : بلغنی ان النبی صلی الله علیه و آله قال من مات یوم الجمعه او لیله الجمعه رفع عنه عذاب القبر . به من رسیده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر که در شب یا

---

1- (1) بحار الانوار : 89/279 .
2- (2) بحار الانوار : 89/271 .
3- (3) بحار الانوار : 89/271 .
4- (4) بحار الانوار : 89/279 .
5- (5) بحار الانوار : 89/279 .
6- (6) بحار الانوار : 89/271 .

روز جمعه بمیرد ، عذاب قبر از او برداشته شود .

13 فی دعوات الرّاوندی(1) مرسلاً عن الصادق علیه السلام ان العبد لیدعوا فیؤخر اللّه حاجته الی یوم الجمعه . نظیر آن در عده(2) الداعی است .

14 در روایت مرسله(3) بزنطی از امام رضا علیه السلام دارد که خداوند حاجات بزرگ را روز جمعه برآورده می سازد .

در کتاب عروس(4) وارد شده من مات فی لیله الجمعه ( أو یوم الجمعه وقاه اللّه فتنه القبر الی وکتب ( له برائه من ضغطه القبر وکان شهیداً ! هر که شب یا روز جمعه بمیرد خداوند او را از فتنه قبر نگه داشته ، بیزاری از فشار قبر برایش نوشته می شود و شهید است .

15 در کتاب البلد الامین(5) روایتی مرسل آورده و نزدیک به آن را عدّه الدّاعی(6) نقل کرده که هر که سوره جحد ( قل یا ایها الکافرون ) را روز جمعه پیش از طلوع خورشید 10 مرتبه بخواند و دعاء کند . دعایش مستجاب گردد .

16 در محاسن روایتی(7) به سند ( ضعیف ) از جابر آورده ، که امیرالمؤمنین علی علیه السلام می گفت . روز جمعه بسیار سؤال و دعاء کنید . چون در آن

---

1- (1) بحار الانوار : 89/273 .
2- (2) بحار الانوار : 89/274 .
3- (3) بحار الانوار : 89/274 .
4- (4) بحار الانوار : 89/282 .
5- (5) بحار الانوار : 89/333 ومستدرک الوسائل : 16/6 باب 52/14 ابواب صلاه الجمعه .
6- (6) بحار الانوار : 89/361 .
7- (7) بحار الانوار : 89/349 .

ساعاتی است دعاء مستجاب ، و درخواست داده می شود . مادام که دعاء به قطع رحم یا عقوق یا معصیت نباشد ، و بدانید خوبی و بدی روز جمعه مضاعف می شود ( منظور ظاهراً پاداش کار خوب و بد است ) و این ذیل را در ثواب الاعمال از حضرت امام(1) پنجم نقل کرده ( روایت مسند اما ضعیف است ) .

17 خواندن سوره(2) نساء و در هر جمعه امان از فشار قبر است .

18 در روایتی(3) ضعیف انس گفته ، که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود : هر که بعد از نماز امام روز جمعه 100 بار قل هو اللّه احد بخواند و 100 بار بر من درود بفرستد و 70 بار بگوید اللّهمَ اکْفِنی بحلالک عن حرامک واغننی بفضلک عمّن سواک ، خداوند 100 حاجت وی را برآورده کند 80 حاجت آخرت/ 20 حاجت دنیا .

19 الخصال(4) فی روایه صحیحه عن ابی عبداللّه علیه السلام . الخمیس تقضی فیه الحوائج . از امام ششم علیه السلام وارد شده در روز پنجشنبه حوائج برآورده می شود .

20 وفی روایه(5) صحیحه اخری عن ابی عبداللّه علیه السلام . قال امیرالمؤمنین علیه السلام : من کانت له الی اللّه عزوجل حاجه ، فلیطلبها فی ثلاث ساعات . فی یوم الجمعه وساعه تزول الشمس ، وساعه فی آخر اللیل .

گفته حضرت امیر علیه السلام هر که را حاجتی سوی خداوند باشد . در یکی از سه

---

1- (1) بحار الانوار : 89/350 .
2- (2) بحار الانوار : 89/349 .
3- (3) بحار الانوار : 89/359 .
4- (4) بحارالانوار : 89/268 .
5- (5) بحارالانوار : 89/269 .

وقت درخواست کند روز جمعه و هنگام زوال خورشید ( ظهر ) و ساعت آخر شب .

21 فی جمال الاسبوع(1) باسناده الی الکلینی رحمه الله باسناده الی الرضا علیه السلام انه قال ، ان من مات یوم الجمعه ولیلته مات شهید أو بعث آمناً وفی ما رواه باسناده(2) عن الکلینی بسند صحیح عن ابی جعفر علیه السلام من مات یوم الجمعه عارفاً بحق اهل هذا البیت . کتب اللّٰه له برائه من النار ، وبرائه من عذاب القبر ، و من مات لیله الجمعه اعتق من النار .

22 ثواب الاعمال(3) مسنداً از امام رضا علیه السلام آورده ، که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده هر که روز جمعه 100 بار بر من صلوات فرستد . خداوند 30 حاجت دنیوی و 30 حاجت برای آخرت برآورده فرماید .

### 5 بحث پنج: کیفیت دعا کردن

در چگونگی دعا کردن . عناوین چند گانه ای ذکر شده ، که شایسته مراعات است .

خضوع ، تضرع و رغبت در دعاء

1 خضوع ، در تفسیر آیه مبارکه « فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ »

---

1- (1) بحارالانوار : 89/272 .
2- (2) بحارالانوار : 89/272 .
3- (3) بحارالانوار : 89/351 .

محمد بن مسلم در روایتی(1) صحیح از امام پنجم نقل کرده که استکانت خضوع است .

2 تضرّع . در همان روایت محمد بن مسلم(2) ، تضرع را بالا بردن دستها و تضرّع با آنها قرار داده ، و در صحیح محمد(3) بن مسلم و زراره از امام ششم علیه السلام تضرع را حرکت دادن انگشت دانسته ، و در مرسلی(4) از آن بزرگوار حرکت دادن انگشتان به سمت راست و چپ را تضرع شمرده ، و در صحیحه دیگر محمد بن مسلم(5) تضرع را تحرک سبابه راست به سمت راست و چپ ذکر کرده ، و در مسندی(6) اشاره به دو انگشت و حرکت آن دو را تضرع خوانده ، و ابوبصیر(7) از امام علیه السلام دعاء تضرع را تحرک انگشت سبابه به سمت روی خود ، و آن را دعاء ترس خوانده و هر دو دست را نهادن و جمع کردن آن دو را در مسند(8) معاویه بن وهب وابن سنان تضرّع گفته .

3 رغبه ، در روایت صحیح محمد(9) بن مسلم از امام ششم علیه السلام رغبت را

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 12/1 ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 12/1 از ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4/7 ، باب 13/3 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/4 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/1 از ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 13/2 از ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 باب 13/5 از ابواب دعاء .
8- (8) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/8 از ابواب دعاء .
9- (9) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/1 از ابواب دعاء .

باز کردن دستها و اظهار کردن باطن آنها شمرده ( مانند حال قنوت ) و در صحیح محمد(1) بن مسلم و زراره چگونگی درخواست از خدا را ، باز کردن دستها ذکر کرده . و نظیر صحیح محمد بن مسلم مرسله مروک(2) بیاع لؤلؤ است . و در روایت معانی الاخبار(3) مسنداً ( لکن سند آن اعتباری ندارد ) از امام هفتم موسی بن جعفر علیهماالسلام رغبت را استقبال ( باطن ( راحه ) را سمت آسمان ، و استقبال به سمت صورت شمرده ( و شاید مراد آن باشد که محاذی صورت باشد ) .

4 رهبه ، در روایت صحیح محمد بن(4) مسلم ، رهبه را پشت دستها سوی آسمان قرار دادن شمرده ، و هم چنین در مسند ابی اسحاق(5) و مرسل مروک(6) . ولی در مسند(7) علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر علیهماالسلام که در معانی الاخبار آمده ، رهبه را بالا بردن بسوی صورت گفته .

5 ابتهال ، در همان(8) صحیح محمد بن مسلم ، ابتهال را پهن کردن دست و ذراع به سوی آسمان گفته ، و ابتهال را مخصوص به جایی که اسباب گریه

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 13/3 از ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/4 ، ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 13/6 از ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/1 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/2 ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/4 ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/6 ابواب دعاء .
8- (8) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/1 ابواب دعاء .

فراهم باشد دانسته ، و نظیر آن در روایت ابی اسحاق(1) ذکر شده ، و در مرسل مروک(2) ، ابتهال را تفسیر به بلند کردن دست روبروی صورت به سوی قبله گفته و هنگامی است که اشک جاری شود . و در روایت ابی بصیر(3) حد بالا بردن دستها را تا از سر بگذرد گفته ولی در روایت معاویه(4) بن وهب و ابن سنان از امام ششم علیه السلام بالا بردن دستها را ابتهال گفته .

تبتّل و بصبصه در دعاء

6 تبتّل . در صحیح محمد بن مسلم(5) از امام ششم علیه السلام تبتّل را حرکت سبابه چپ و بالا بردن آن سوی آسمان با نرمی و پایین آوردن دانسته ، و در روایت ابی اسحاق(6) دعاء به یک انگشت که با او اشاره کند ، و در صحیح محمد(7) بن مسلم و زراره آن را اشاره با انگشت شمرده ، و در مرسله مروک(8) بالا بردن انگشتان یک بار و نهادن آنها را بار دیگر تبتّل ذکر کرده . ولی در روایت ابوبصیر(9) آن را اشاره با انگشت سبابه گفته .

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/2 ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/4 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/5 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/8 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/1 ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/2 ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/3 ابواب دعاء .
8- (8) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/4 ، ابواب دعاء .
9- (9) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/5 ، ابواب دعاء .

7 بصبصه ، در روایتی مرسل(1) بصبصه بالا بردن دو سبابه به سمت آسمان و حرکت دادن آنها است ، و دعاء می کند و در روایت معاویه(2) بن وهب و ابن سنان از امام صادق علیه السلام بالا بردن انگشت را بصبصه خوانده . و صاحب جواهر(3) قدس سره عمل بهمه این دعاء و کیفیات آن را جائز دانسته ، و در داستان ولادت حضرت امیر علیه السلام (4) دارد که مادرش فاطمه بنت اسد حضرت را قنداق کرده شش قنداق دیباج و قنداقی از پوست ، همه را حضرت پاره کرد . به مادر گفت مادر دست مرا نبند محتاجم که برای پروردگارم با انگشت خود بصبصه کنم .

8 تعوّذ در مسند(5) ابی بصیر از امام ششم علیه السلام تعوّذ را استقبال کعبه به باطن دو دست دانسته ( به همین معنی رغبه آمده ) و در روایت ضعیف ابی البختری(6) از امام صادق علیه السلام از گفته پدر بزرگوارش علیهماالسلام دارد ، که هرگاه چیزی از خدا درخواست می کنی به باطن دو دست بخواه . و اگر تعوّذ می کنی ( از چیزی پناه به خدا می بری ) به پشت دستها و هنگامی که دعا می کنی با انگشت خود ، و در صحیح محمد(7) بن مسلم و زراره ، استعاذه را با دو دست گفته . و در چندین روایت(8) سفارش الحاح در دعاء شده و آنکه دعایش مستجاب گردد ، و در

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/7 ، ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/8 ، ابواب دعاء .
3- (3) جواهر الکلام 10/371 .
4- (4) بحارالأنوار : 35/38 .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/5 ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/9 ، ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 13/3 ، ابواب دعاء .
8- (8) وسائل الشیعه : 4 7 باب20 ابواب دعاء .

بعضی(1) دارد که خداوند صدای مؤمن و نحیب او را دوست دارد و اجابت دعایش را تأخیر می اندازد .

دعاء چهل نفر

و در آداب دعاء وارد شده که 40 نفر(2) در کاری دعا کنند خداوند دعایشان را مستجاب می کند . و اگر 40 نفر نیستند . 4 نفر 10 بار اگر نه یک نفر 40 بار دعاء کند . خداوند عزیز جبار دعایش را مستجاب کند ، و در روایتی(3) مسند چهار نفر را دارد که اگر برای امری جمع شده دعاء کردند ، از هم جدا نشده مگر باجابت . در روایت معتبر(4) وارد شده ، که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هرگاه یکی از شما دعا کند . تعمیم بدهد ( برای همه دعاء کند که برای دعاء اوجب است ( نزدیکتر به اجابت باشد ) و در مورد نفرین دشمن در روایتی ضعیف(5) داریم ، که امام ششم به راوی فرمود . هنگامی که پشت کرد نفرین کن ، می گوید چیزی درنگ نکردم . تا خداوند مرا از او راحت کرد . و در روایت مسند(6) هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام دارد که بنده مظلوم بوده ، و پیوسته نفرین کند تا ظالم شود .

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 21 .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 38/1/2 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 ، باب 38/2 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 40/1 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 54/2 ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 53/1 ابواب دعاء .

## 6 کسانی که دعایشان مستجاب می شود

چندین دسته دعایشان مستجاب می شود : 1 امام عادل 2 پدر برای فرزند 3 مظلوم 4 دعاء مؤمن در غیبت برادر مؤمن در چندین روایت وارد شده که دعاء این چهار نفر رد نمی شود :

1 روایت مسند[(1)] خصال ومن لا یحضره الفقیه از پیغمبر صلی الله علیه و آله . 2 روایت[(2)] امالی که دارای سند معتبری است از امام ششم علیه السلام دارد که چهار نفرند که دعایشان برنمی گردد .

1 کسی که در رعیت به عدل عمل کرده 2 برادر برای برادر خود در غیاب او خداوند فرشته ای را گماشته به وی می گوید و برای تواست مانند آنچه برای برادرت دعا کردی 3 پدر برای فرزند 4 مظلوم . خداوند عزوجل می گوید قسم به عزت و جلالم برای تو انتقام خواهم گرفت و لو بعد از زمانی .

3 در روایت منصوری[(3)] از عموی پدرش از امام دهم علیه السلام از گفته امام صادق علیه السلام دارد 3 دعاء از خداوند عزوجل ممنوع نیست . 1 مردی مؤمن که برای برادر مؤمن خود دعاء کرده ، با او مواسات کند 2 دعایش بر او ( یعنی نفرین ) در صورتی که توانایی مواسات داشته ، و مواسات نکند ، و برادرش مضطر باشد . و همین راوی در روایتی دیگر به همین[(4)] طریق از امام صادق علیه السلام

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/6 و52/5 ، ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/8 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/9 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 52/6 ابواب دعاء .

سه نفر را این گونه ذکر کرده . 1 دعاء پدر برای فرزند اگر به او نیکی کند . 2 نفرین پدر بر فرزند هرگاه عقوقش کند 3 دعای مظلوم بر ظالمش ، و دعایش برای کسی که برای او انتقام بگیرد . یاریش کند ، و در روایت(1) معتبر قرب الاسناد و صحیح عبداللّه(2) بن سنان از امام صادق علیه السلام دعاء برادر مؤمن در غیاب برادرش را مستجاب دانسته روزی را برکت دهد و مکروه را دفع سازد ، و نزدیک به همین مضمون در روایت(3) ( معتبر است ظاهراً ) معاویه بن عمار و مسند محمد بن(4) حماد حارثی آمده . و در چند روایت(5) نیز دعاء برادر مؤمن برای مؤمن وارد شده .

و در روایت معتبر(6) عبداللّه بن سنان از امام صادق علیه السلام پنج دعاء را از خداوند محجوب ندانسته . 1 دعاء امام عادل 2 دعای مظلوم 3 دعاء فرزند صالح برای پدر و مادرش 4 دعای پدر صالح برای فرزندش 5 دعاء مؤمن در غیاب برادر مؤمنش ، و در روایتی معتبر(7) چهار نفر را از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که دعایشان رد نمی شود تا به عرش برسد .

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/11 ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/1 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 42/6 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/4 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 41/1/2/3/4/5/7/8/10/11/13 از ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : 12/165 169 .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 44/1 ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : 12/171/172 .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 باب 44/2 ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : 12/173 .

1 پدر برای فرزندش 2 مظلوم بر ظالمش 3 کسی که عمره می رود تا برگردد 4 روزه دار تا افطار کند .

و در صحیحه عیسی(1) بن عبداللّه قمی از امام ششم علیه السلام دارد که سه نفر دعایشان مستجاب است . حاج ، بنگرید چگونه در نبودش او را جانشینی می کشید . 2 و جنگجو در راه خدا . بنگرید چگونه در نبودش او را جانشینی می کنید 3 مریض . پس او را به خشم نیاورده منزجرش نکنید . و در باره استجابت دعاء مظلوم روایت(2) معتبری وارد است ، که امام ششم علیه السلام می فرماید ، خداوند به پیغمبری از پیغمبرانش در کشور جباری از جبارها وحی کرد . نزد این جبّار برو . به او بگو . من تو را برای ریختن خون و گرفتن اموال استعمال نکردم ( یعنی بر سر کار نگذاشتم ) و همانا تو را عامل قرار دادم ، که صدای مظلومین را از من باز داری . همانا من مظلومیت آنان را رها نکنم گرچه کافر باشند و در روایت معتبر(3) سکونی از امام ششم علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد بپرهیزید از دعای ( نفرین ) مظلوم . همانا بالای ابر می رود تا مورد نظر خدا قرار گیرد . و بگوید او را بالا بیاورید . تا مستجاب کنم . و بپرهیزید از دعای پدر ( نفرین پدر همانا از شمشیر تیزتر است ) و در روایت(4) معتبر سماعه نیز از امام ششم علیه السلام وارد شده ، پدرم می گفت : بپرهیزید از ظلم ، همانا دعای مظلوم ( نفرین

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 51/1 ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : 12/171 .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 52/3 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 52/1 از ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 52/2 از ابواب دعاء .

او ) به آسمان بالا می رود ، و در روایت مسند حسن(1) بن جهم از ابی الحسن علیه السلام ( ظاهراً مراد امام هفتم علیه السلام ) باشد . دعای هیچ کس را کوچک نشمرید . همانا برای یهودی و نصرانی درباره شما مستجاب می شود ، و برای خودشان درباره خودشان مستجاب نگردد . و در روایت(2) ضعیف ابوهریره از پیغمبر صلی الله علیه و آله نیز به دعای مظلوم اشاره شده .

## 7 کسانی که دعایشان مستجاب نمی شود

8 گروه دعایشان مستجاب نمی شود : 1 مردی ( کسی که خداوند به او مالی عطاء کرده . در غیر حق او را انفاق ( خرج ) کرد . 2 مردی که امر زنش در دست اوست دعاء می کند . خداوند او را از زنش راحت کند . 3 مردی ( کسی ) که همسایه اش را دعاء ( نفرین می کند ) 4 مردی که در خانه اش بنشیند ، و بگوید خداوندا مرا روزی بده . 5 مردی که مالی داشت ، بدون بیّنه ( شاهد یا مدرک ) او را قرض داد . 6 مردی که صاحب رحم ( خویش خود را ) نفرین کند . 7 گناه کار و آکل حرام . 8 مظلومی که نفرین کند ، و مانند همان مظلمه برای دیگری نزد او باشد .

روایت صحیح(3) ولید بن صبیح دلالت بر 1 2 3 و روایت معتبر

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 52/4 از ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 52/7 از ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/1 از ابواب دعاء .

جعفر(1) بن ابراهیم بر 1 2 4 5 و خبر معتبر(2) ولید بن صبیح بر 1 2 4 و مرسله(3) سرائر بر 2 4 5 و مرسله(4) خلاد ابی علی بر 1 2 4 ، و روایت مسعده(5) ( ظاهراً صحیح باشد ) بر 1 2 4 5 6 و مسند محمد(6) بن مسلم بر 7 و مسند علی بن(7) سالم و مرسله(8) ابن فهد بر 8 دلالت دارد و روایات شش گانه از امام صادق علیه السلام ، و هم چنین روایت علی بن سالم ، و تنها روایت ابن مسلم از امام پنجم علیه السلام است . و روایت ابن فهد مضمره و مرسله می باشد .

و در روایت اولی ولید(9) در مورد اول دارد که مال را در غیر حق انفاق کرد و گفت : خدایا به من روزی بده ، که دعایش مستجاب نمی شود . و در روایت جعفر(10) دارد ، مال را فاسد کرده ، و در معتبر(11) ولید دارد ، مال را در غیر وجه خود انفاق کرد ، و می گوید خدایا به من روزی بده ، به وی گفته می شود مگر بتو

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/2 از ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/3 از ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/1 از ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/5 از ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/7 از ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 67/1 ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 باب 68/1 ابواب دعاء ؛ وسائل الشیعه : 11 16 باب 77/11 از ابواب جهاد النفس .
8- (8) وسائل الشیعه : 4 7 باب 68/3 ابواب دعاء .
9- (9) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/1 ابواب دعاء .
10- (10) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/2 ابواب دعاء .
11- (11) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/3 ابواب دعاء .

روزی ندادیم .

و در روایت خلاد(1) مال را مرغه ولم یحفظه ( مزّقه ولم یحفظه ) و در روایت مسعده(2) مال را در بر و تقوی انفاق کرده ، چیزی برایش باقی نماند . و در مورد 2 ( زن . ) در روایت ولید(3) دارد ، که خداوند عزوجل امر زن را به سوی مرد قرار داده و قریب به همین در روایت جعفر(4) و روایت معتبر(5) ولید و مرسله سرائر(6) وخبر خلاد(7) وارد شده . و در روایت مسعده(8) مرد را زن به هر اندازه که می تواند آزار می دهد و مرد از خداوند می خواهد ، که او را راحت نماید . خداوند تعالی به او می گوید ، بنده من آیا امر زن را به تو واگذار نکردم . خواستی او را رها ساخته . خواستی او را نگهدار ، و در مورد 3 ( همسایه ) در روایت اولی(9) دارد ، که خداوند راه برای وی قرار داده که خانه خود را فروخته ، و از همسایگی او جدا شود .

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/5 ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 50/7 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/1 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/2 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/3 ابواب دعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/4 ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/5 ابواب دعاء .
8- (8) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/7 ابواب دعاء .
9- (9) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/1 ابواب دعاء .

و در مورد 4 در معتبر ولید(1) و روایت(2) خلاد دارد که در خانه اش بنشیند و بگوید : پروردگارم مرا روزی ده ، به او گفته شود مگر برایت راه برای جستجوی روزی قرار ندادم ، و در مرسله(3) سرائر دارد ، بگوید در خانه ام می نشینم ، و نماز می خوانم ، و روزه می گیرم ، و پروردگارم را بندگی می کنم . اما روزیم خواهد آمد و در روایت مسعده(4) در خانه اش نشسته و از خدا می خواهد روزیش دهد . و دنبال روزی نمی رود ( از فضل خداوند طلب نمی کند ، آن گونه که خداوند او را امر کرده . خداوند به او بگوید . بنده ام دنیا را بر تو منع نکردم و جوارحت را هدف تیر قرار ندادم ( توانایی جستجوی روزی داری ) و زمین من وسیع است . چرا بیرون نشوی و روزی طلب کنی ، اگر محرومت کردم . معذوری ، و اگر روزیت دادم همان را می خواهی .

و در مورد پنجم . در روایت جعفر(5) دارد . مرد مالی داشت ، او را به دین به کسی بدون بینه ( شاهد یا مدرک ) داد به او گفته شود آیا امرت نکردم ، که شاهد بگیر و قریب به همین مضمون در مرسله(6) سرائر وارد شده . و در روایت مسعده(7) دارد ، که دینی به مردی تا مدتی داد . نامه ای ننوشت ( مدرکی خطی )

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/3 ابواب دعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/5 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/4 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/7 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/2 ابواب الدعاء .
6- (6) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/4 ابواب دعاء .
7- (7) وسائل الشیعه : 4 7 باب 50/7 ابواب الدعاء .

و شهودی برای این کار نگرفت .

و در مورد هفتم در مسند ابن(1) مسلم از امام پنجم علیه السلام دارد که مرد از خداوند حاجت می خواهد . و شانش برآوردن آن است تا زمانی نزدیک ، یا دور ، بنده گناهی می کند . خداوند تعالی به فرشته می گوید : حاجتش را برآورده نکن ، و وی را محروم ساز . چون متعرض خشم من شده و مستوجب حرمان من است ، و در مرسل(2) ابن فهد از حدیث قدسی دارد که دعایی از من محجوب نیست مگر دعای حرام خور . و دارد(3) که مردی به رسول اللّه صلی الله علیه و آله گفت دوست دارم دعایم مستجاب شود . حضرت به او فرمود . خوردنی ها را پاک کرده . حرام در شکمت داخل نکن .

و در باره 8 در روایت علی(4) ابن سالم از گفته امام ششم علیه السلام دارد ، که خداوند عزوجل فرمود . قسم به عزت و جلالم . دعای مظلومی که در مظلمه ای مرا بخواند مستجاب نکنم که برای کسی نزد او مانند همین مظلمه باشد . و در روایت صحیح(5) حسن بن راشد از امام صادق علیه السلام داریم ، که هرگاه به مردی ظلمی شد ، و شروع کرد نفرین بر ظالمش کردن . خداوند عزوجل می گوید : اینجا دیگری هست که تو را نفرین می کند . می پندارد که او را ظلم کردی . خواستی

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب67/1/ ابواب الدعاء ؛ بحارالانوار : 73/329/360 ؛ وسائل الشیعه 11 15 باب 40/13 جهاد النفس .
2- (2) وسائل الشیعه : 4 7 باب 67/4 ابواب دعاء .
3- (3) وسائل الشیعه : 4 7 باب 67/5 ابواب دعاء .
4- (4) وسائل الشیعه : 4 7 باب 68/1 ابواب دعاء .
5- (5) وسائل الشیعه : 4 7 باب 68/2 ابواب دعاء .

دعایت را مستجاب کرده ، و دعای او را نیز ( در باره تو ) مستجاب کنم ، و خواستی هر دو را تأخیر انداخته . عفوم شامل حال هر دو بگردد .

و در نهج البلاغه(1) گروه دیگر نیز وارد شده که دعایشان حتی در آن ساعت از شب مستجاب نمی شود 1 عشار ( گمرگ بگیر ) 2 عریف 3 شرطی 4 صاحب عرطبه که طنبور است 5 یا صاحب کوبه ( که طبل ) گفته شده .

و گروه دیگری نیز در صحیح(2) ابی حمزه از امام پنجم علیه السلام دارد . دعایشان مستجاب نشود . هنگامی که امر به معروف و نهی از منکر نکنند و پیروی از اخیار اهل بیت پیغمبر صلی الله علیه و آله را نداشته باشند . خداوند بدهایشان را بر آنها مسلّط کرده و خوبانشان دعا می کنند . پس مستجاب نمی شود . و در روایت محمد(3) بن عرفه از امام رضا علیه السلام دارد که امر به معروف و نهی از منکر می کنید یا بدان شما بر شما استعمال ( برتری پیدا کنند ) پس نیکان شما دعا کنند . مستجاب نشود .

## 8 دعاهای وارده

در جاهای متعدد قسمتی دعاهای صحیح معتبر و غیر معتبر را ذکر کردیم . و بعض آنها گرچه سند صحیح ندارند . لکن شواهدی برای اثبات اعتبار آنها موجود است ، از جمله مضامین عالیه آنها مانند دعای کمیل ، دعای صباح ،

---

1- (1) وسائل الشیعه : 4 7 باب 30/3 ابواب الدعاء .
2- (2) وسائل الشیعه : 11 16 باب 41/2 کتاب الامر والنهی ؛ بحار الأنوار 73/369/372 .
3- (3) وسائل الشیعه : 11 16 باب 1/4 کتاب الامر والنهی .

و دعای ندبه ، دعای سمات . و خواندن آنها رجاءً مانعی ندارد . و از جمله دعاهای وارده دعایی است ، که بعد از عمل ام داود در ماه رجب یا هر ماه دیگر خوانده می شود ، و به گفته سید بن طاوس قدس سره در کتاب اقبال(1) دعایی است عظیم الفضل .

## عمل ام داود

و ام داود جده سید می شود ، و معروف است به ام خالد بربریه مادر جدّ اعلای سید ، داود بن الحسن بن الحسن بن مولا علی بن ابیطالب علیه السلام .

خلیفه ( منصور دوانیقی ) داود را با عده ای دیگر زنجیر کرده از مدینه به عراق برده به اتهامی زندان می کند . و مدتی می گذرد و مادر از حال فرزند هیچ خبری ندارد . و امام صادق علیه السلام از شیر این زن که داود را شیر می داده شیر خورده ، و دایه حضرت می شده . روزی برای عیادت امام علیه السلام بر حضرت وارد می شود . و چون از حال داود می پرسد . مادر می گوید مدتی است از من جدا شده در عراق زندانی است . حضرت دعاء استفتاح را به وی می آموزد ، سید در اقبال می گوید : روایت دعای روز نیمه رجب ما از خلق بسیاری روایت کردیم که نام آنان را کتاب اجازات به طرق مؤتلف و مختلف متضمن است ، و این دعای را جلیل مشهور بین اهل روایات گفته و در بعضی طرقش زیاداتی است . و بعضی راویها آن را به موسی بن جعفر کاظم صلوات اللّه علیه رسانده . و پاره ای از ام داود روایت می کنند ، و سید در روایتی در وصف دعاء گفته که درهای

---

1- (1) اقبال الاعمال : 16 تا 168 ؛ بحار الانوار : 98/397 الی 406 .

آسمان برایش باز می شود ، و همان ساعت صاحبش اجابت را می بیند ، و پاداشی برای او نزد خداوند تعالی غیر از بهشت نیست . حضرت به ام داود می فرماید : ماه بزرگ حرام ، ماه رجب نزدیک است . ماهی است دعاء در آن شنیده می شود . ماه اصمّ خداست . سه روز ایام بیض 13 14 15 ماه روزه بگیر . روز 15 وقت ظهر غسل بکن و 8 رکعت زوال ( نافله ظهر ) را بخوان . و در بعضی روایات ، و قنوت و رکوع و سجود آنها را نیکو آورده . سپس نماز ظهر را بخوان . دو رکعت بعد از آن می آوری و بعد از آن 100 بار یا قَاضِیَ حَوائِجِ السّائلین می گویی . سپس دو رکعت می خوانی ( نافله عصر ) و در بعضی روایات دارد که در هر رکعت از نافله عصر سه بار بعد از سوره فاتحه ، قل هو اللّه احد و یک بار سوره کوثر را می خوانی ، بعد نماز عصر را می خوانی . و باید نمازت در لباس پاکیزه باشد . و کوشش کن که کسی بر تو وارد نشود ، سخن با تو گوید .

و در روایتی دارد ، که هنگامی از عصر فارغ شدی . پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوش و در اطاقی تمیز بر حصیری تمیز بنشین ، و کوشش نما که کسی بر تو وارد نشده سرگرمت کند . سپس رو به قبله کرده و 100 بار سوره حمد و 100 بار قل هو اللّه احد و 10 بار آیه الکرسی را بخوان . بعد سوره انعام و سوره بنی اسرائیل و سوره کهف و لقمان و یس و الصافات و حم السجده و حآمعسآق و حم الدخان و الفتح والواقعه وسوره ملک و ن القلم و اذا السماء انشقت ، و آنچه بعد از آن تا آخر قرآن است می خوانی ، و اگر نیک نتوانی اینها را بخوانی ، و از روی قرآن نیز نتوانستی بخوانی . قل هو اللّه احد را 100 بار تکرار می کنی ، و شیخ مفید قدس سره گفته : هنگامی که سوره مخصوص را نمی تواند درست در روز نیمه

ماه رجب بخواند ، یا طاقت آنها را ندارد . حمد را 100 بار و آیه الکرسی را 10 بار . سپس سوره الاخلاص ( قل هو اللّه احد ) را . 100 بار بخواند ، و سید می گوید : در بعض روایات اکتفاء به خواندن 100 بار قل هو اللّه کرده ، و احتمال دارد برای اهل ضرورت یا مسافر یا در چیزی از مهمات باشد . و حضرت صادق علیه السلام در یکی از روایات گفته هنگامی که از اینها فارغ شدی و تو رو به قبله هستی بگو :

## دعاء استفتاح معروف به عمل ام داود(1)

بِسْمِ اللّهِ الرّحمنِ الرّحیم صَدَقَ اللّهُ الْعَظیمُ، الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ، ذُو الْجَلالِ وَالاْءِکْرامِ، الرَّحْمنُ الرَّحیمُ، الْحَلیمُ الْکَریمُ الَّذی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ، وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ الْعَلیمُ، الْخَبیرُ، شَهِدَ اللّهُ اَنَّهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ، وَالْمَلاآئِکَهُ وَاُولوُا الْعِلْمِ، قآئِماً بِالْقِسْطِ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ، إنّ الدّین عِنْدَ اللّهِ الاْءسْلام وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْکِرامُ وَاَنَا عَلی ذلِکَ مِنَ الشّاهِدینَ، اَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَلَکَ الْمَجْدُ وَلَکَ الْعِزُّ وَلَکَ الْفَخْرُ، وَلَکَ الْقَهْرُ وَلَکَ النِّعْمَهُ، وَلَکَ الْعَظَمَهُ وَلَکَ الرَّحْمَهُ، وَلَکَ الْمَهابَهُ وَلَکَ السُّلْطانُ، وَلَکَ الْبَهآءُ وَلَکَ الاْءِمْتِنانُ، وَلَکَ التَّسْبیحُ وَلَکَ التَّقْدیسُ، وَلَکَ التَّهْلیلُ وَلَکَ التَّکْبیرُ، وَلَکَ ما یُری وَلَکَ ما لا یُری، وَلَکَ ما فَوْقَ السَّمواتِ الْعُلی، وَ لَکَ ما تَحْتَ الثَّری، وَلَکَ الاْءَرَضُونَ السُّفْلی، وَلَکَ الاْءخِرَهُ وَالاْءُولی، وَلَکَ ما تَرْضی بِهِ مِنَ الثَّنآءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّکرِ وَ النَّعْمآءِ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی جَبْرَئیلَ اَمینِکَ عَلی وَحْیِکَ، وَالْقَوِیِّ عَلی اَمْرِکَ، وَالْمُطاعِ فی سَمواتِکَ وَمَحالِّ کَراماتِکَ،

---

1- (1) اقبال الأعمال 162 الی 168 .

الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِماتِکَ، النّاصِرِ لاَِنْبِیآئِکَ، الْمُدَمِّرِ لاِءَعْدآئِکَ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی میكائیلَ مَلَکِ رَحْمَتِکَ، وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِکَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعینِ لاِءَهْلِ طاعَتِکَ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اِسْرافیلَ حامِلِ عَرْشِکَ، وَصاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لاِءَمْرِکَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خیفَتِکَ، اللّهُمّ صَلّ علی عِزرائیل ملک الرّحمه الموکّل علی عبیدِک وامائِک ، المُطیع فی أرضک وسمائک ، قابِضُ أرواح عبادک بأمرک ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلی حَمَلَهِ الْعَرْشِ الطّاهِرینَ وَعلی ملائکهِ الذکر أهل التأمین علی دعأء المؤمنین وَعَلیَ السَّفَرَهِ الْكِرامِ الْبَرَرَهِ الطَّیِّبینَ، وَعَلی مَلاآئِكَتِکَ الْكِرامِ الْكاتِبینَ، وَ عَلی مَلاآئِکَهِ الْجِنانِ، وَخَزَنَهِ النّیرانِ، وَمَلَکِ الْمَوْتِ وَالاْءَعْوانِ، یا ذَاالْجَلالِ وَالاْءِكْرامِ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَبینا آدَمَ بَدیعِ فِطْرَتِکَ، الَّذی كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلاآئِكَتِکَ، وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَکَ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اُمِّنَا حَوّآءَ الْمُطَهَّرَهِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفّاهِ مِنَ الدَّنَسِ، الْمُفَضَّلَهِ مِنَ الاْءِنْسِ، الْمُتَرَدِّدَهِ بَیْنَ مَحالِّ الْقُدْسِ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی هابیلَ وَشَیْثٍ، وَاِدْریسَ وَنُوحٍ، وَهُودٍ وَصالِحٍ، وَ اِبْراهیمَ وَاِسْماعیلَ، وَاِسْحقَ وَیَعْقُوبَ، وَیُوسُفَ وَالاْءَسْباطِ، وَلُوطٍ وَشُعَیْبٍ، وَاَیُّوبَ وَمُوسی، وَهارُونَ وَیُوشَعَ، وَمیشا وَالْخِضْرِ، وَذِی الْقَرْنَیْنِ وَیُونُسَ، وَاِلْیاسَ وَالْیَسَعَ، وَذِی الْكِفْلِ وَطالُوتَ، وَداوُدَ وَسُلَیْمانَ، وَزَكَرِیّا وَشَعْیا، وَیَحْیی وَتُورَخَ، وَمَتّی وَاِرْمِیا، وَحَیْقُوقَ وَدانِیالَ، وَعُزَیْرٍ وَعیسی، وَشَمْعُونَ وَجِرْجیسَ، وَالْحَوارِیّینَ وَالاْءَتْباعِ، وَخالِدٍ وَحَنْظَلَهَ وَلُقْمانَ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَبارِکْ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَما صَلَّیْتَ وَرَحِمْتَ وَبارَكْتَ عَلی اِبْرهیمَ وَآلِ اِبْرهیمَ، اِنَّکَ حَمیدٌ مَجیدٌ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی الاْءَوْصِیآءِ وَالسُّعَدآءِ وَالشُّهَدآءِ وَاَئِمَّهِ الْهُدی، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی الاْءَبْدالِ وَالاْءَوْتادِ، وَالسُّیّاحِ وَالْعُبّادِ، وَالْمُخْلِصینَ وَالزُّهّادِ، وَاَهْلِ الجِدِّ وَالاْءِجْتِهادِ، وَاخْصُصْ مُحَمَّداً وَاَهْلَ بَیْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ، وَاَجْزَلِ كَراماتِکَ، وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَ جَسَدَهُ مِنّی تَحِیَّهً وَسَلاماً، وَزِدْهُ فَضْلاً وَشَرَفاً وَإكراماً، حَتّی

تُبَلِّغَهُ اَعْلى دَرَجاتِ اَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ، وَالاْءَفاضِلِ الْمُقَرَّبينَ، اَللّهُمَّ وَصَلِّ عَلى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ مَلاۤئِكَتِكَ وَاَنْبِياۤئِكَ، وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طاعَتِكَ، وَاَوْصِلْ صَلَواتى اِلَيْهِمْ وَاِلى اَرْواحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْوانى فيكَ وَاَعْوانى عَلى دُعاۤئِكَ، اَللّهُمَّ اِنّى اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ، وَبِكَرَمِكَ اِلى كَرَمِكَ، وَبِجُودِكَ اِلى جُودِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ اِلى رَحْمَتِكَ، وَبِاَهْلِ طاعَتِكَ اِلَيْكَ، وَاَسئَلُكَ اللّهُمَّ بِكُلِّ ما سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْهُمْ، مِنْ مَسْئَلَهٍ شَريفَهٍ مَسْمُوعَهٍ غَيْرِ مَرْدُودَهٍ، وَبِما دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَهٍ مُجابَهٍ غَيْرِ مُخَيَّبَهٍ، يااَللّهُ يارَحْمنُ، يا رَحيمُ يا حَليمُ، يا كَريمُ يا عَظيمُ يا جَليلُ يامُنيلُ، يا جَميلُ يا كَفيلُ، يا وَكيلُ يا مُقيلُ، يا مُجيرُ يا خَبيرُ، يا مُنيرُ يا مُبيرُ، يا مَنيعُ يا مُديلُ يا مُحيلُ، يا كَبيرُ يا قَديرُ، يا بَصيرُ يا شَكُورُ، يا بَرُّ يا طُهْرُ، يا طاهِرُ يا قاهِرُ، يا ظاهِرُ يا باطِنُ، يا ساتِرُ يا مُحيطُ، يا مُقْتَدِرُ يا حَفيظُ، يا مُجيرُ ( متجبّر ) يا قَريبُ، يا وَدُودُ يا حَميدُ يا مَجيدُ، يا مُبْدِئُ يا مُعيدُ يا شَهيدُ، يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ، يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ، يا قابِضُ يا باسِطُ، يا هادى يا مُرْسِلُ يا مُرْشِدُ، يا مُسَدِّدُ يا مُعْطى، يا مانِعُ يا دافِعُ، يا رافِعُ، يا باقى يا واقى، يا خَلاّقُ يا وَهّابُ يا تَوّابُ، يا فَتّاحُ يا نَفّاحُ يا مُرْتاحُ، يا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتاحٍ، يا نَفّاعُ يا رَؤُفُ يا عَطُوفُ، يا كافى يا شافى، يا مُعافى يا مُكافى، يا وَفِىُّ يا مُهَيْمِنُ، يا عَزيزُ يا جَبّارُ يا مُتَكَبِّرُ، يا سَلامُ يا مُؤْمِنُ، يا اَحَدُ يا صَمَدُ، يا نُورُ يا مُدَبِّرُ، يا فَرْدُ يا وِتْرُ، يا قُدُّوسُ يا ناصِرُ، يا مُونِسُ يا باعِثُ يا وارِثُ، يا عالِمُ يا حاكِمُ، يا بادئ يا مُتَعالى، يا مُصَوِّرُ يا مُسَلِّمُ يا مُتَحَبِّبُ، يا قاۤئِمُ يا داۤئِمُ، يا عَليمُ يا حَكيمُ، يا جَوادُ يا بارِى ءُ، يا بآرُّ يا سآرُّ، يا عَدْلُ يا فاصِلُ، يا دَيّانُ يا حَنّانُ يا مَنّانُ، يا سَميعُ يا بَديعُ يا خَفيرُ، يا مُفنى يا مُغَيِّرُ ياناشِرُ، ياغافِرُ ياقَديمُ، يامُسَهِّلُ يا مُيَسِّرُ، يا مُميتُ يا مُحْيى، يا نافِعُ يا رازِقُ، يا مُقْتَدِرُ يا مُسَبِّبُ، يا مُغيثُ يا مُغْنى، يا مُقْنى يا خالِقُ يا راصِدُ، يا واحِدُ يا حاضِرُ، يا جابِرُ يا حافِظُ، يا شَديدُ يا غِياثُ، يا عاۤئِدُ يا قابِضُ.

و در بعضی روایات دارد :

يَا مُنِيبُ يَا مُبِينُ يَا طَاهِرُ يَا مُجِيبُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُوءَمَّلُ يَا مُسْدِى يَا أَوَّابُ يَا وَافِى يَا رَاشِدُ يَا مَلِکُ يَا رَبِّ يَا مُذِلُّ يَا مُعِزُّ يَا مَاجِدُ يَا رَازِقُ يَا وَلِىُّ يَا فَاضِلُ يَا سُبْحَانُ يَا مَنْ عَلا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الاْءَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ فَنَأَى وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ وَيَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الاْءِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الاْءَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ الاْءَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءَ بِغَيْرِ حِسابٍ وَيا فاعِل ما يَشاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِكْرَامِ يَا حَىُّ يَا قَيُّومُ يَا حَىُّ حِينَ لا حَىَّ يَا حَىُّ يَا مُحْيِىَ الْمَوْتَى يَا حَىُّ لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ يَا إِلَهِى وسَيِّدَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِکْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّکَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّى وَفَاقَتِى وَفَقْرِى وَانْفِرَادِى وَوَحْدَتِى وَخُضُوعِى بَيْنَ يَدَيْکَ وَاعْتِمَادِى عَلَيْکَ وَتَضَرُّعِى إِلَيْکَ أَدْعُوکَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ المهين الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِکَ مُسْتَجِيرٍ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ مَلِيکٌ وَأَنَّکَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَأَنَّکَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُکَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالبَلَدِ الحَرامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ يَا مَنْ وَهَبَ لآدَمَ شَيْثَ وَلاِءِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلاءِ ضُرَّ أَيُّوبَ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَيَا زَائِدَ الْخَضِرِ فِى عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَلِمَرْيَمَ عِيسَى يَا حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى عَنْ

والِدَتِهِ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا وَتُجِیرَنِی مِنْ عَذَابِکَ وَتُوجِبَ لِی رِضْوَانَکَ وَأَمَانَکَ وَإِحْسَانَکَ وَغُفْرَانَکَ وَجَنَانَکَ وَأَسْأَلُکَ أَنْ تَفُکَّ عَنِّی کُلَّ حَلْقَهٍ بَیْنِی وَبَیْنَ مَنْ یُوءْذِینِی وَتُفَتِّحَ لِی کُلَّ بَابٍ وَتُلَیِّنَ لِی کُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِی کُلَّ عَسِیرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّی کُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَکُفَّ عَنِّی کُلَّ بَاغٍ وَتَکْبِتَ عَنِّی کُلَّ عَدُوٍّ لِی وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ عَنِّی کُلَّ ظَالِمٍ وَتَکْفِیَنِی کُلَّ عَائِقٍ یَحُولُ بَیْنِی وَبَیْنَ وُلْدِی ( وحاجتی ) وَیُحَاوِلُ أَنْ یُفَرِّقَ بَیْنِی وَبَیْنَ طَاعَتِکَ وَیُثَبِّطَنِی عَنْ عِبَادَتِکَ یَا مَنْ أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِینَ وَقَهَرَ عُتَاهَ الشَّیَاطِینِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِینَ وَرَدَّ کَیْدَ الْمُتَسَلِّطِینَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِینَ أَسْأَلُکَ بِقُدْرَتِکَ عَلَی مَا تَشَاءُ وَتَسْهِیلِکَ لِمَا تَشَاءُ کَیْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِی فِیمَا تَشَاء .

سپس بر زمین سجده کرده و دو گونه خود را بر خاک ( مهر ) میمالی و بگو : اَللّهُمَّ لَکَ سَجَدْتُ وَبِکَ امَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّی ، وَفاقَتی وَاجْتِهادی وَتَضَّرُعی ومَسْکَنَتی وفقرِی اِلَیْکَ یا رَبِّ و کوشش کن که چشمانت به اشک آید ولو به اندازه سر مگسی که آن علامت اجابت است . و در روایتی دیگر در سجده دارد بگوید اَللّهُمَّ لکَ سَجَدْتُ وَبِکَ امَنْتُ فَارْحَم ذُلّی وَکبوتی لِحرَّ وجهی وفقری وفاقتی ، و در دیگری بعد از فارحم ذلی ( وَخُضُوعی بینَ یَدیکَ وفَقری وفاقتی اِلَیْکَ وَارْحَمْ انفِرادی وخُشوعی واجتهادی بَینَ یَدَیکَ . وَتَوَکُلی عَلَیْکَ . اللهم بِکَ اسْتَفْتِحُ وَبِکَ استَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِک وَرَسُولِکَ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اِلَیکَ ، اللهُمَّ سَهِلّ لی کُلَّ حزونهٍ ، وَذلّل الی کُلَّ صَعوبهٍ وَاَعْطِنی مِنَ الْخَیرِ أَکْثَر ممّا اَرْجُو ، وعافِنی مِنَ الشّرِ واصرف عنّی السُّؤء . سپس 100 بار بگو : یَا قاضِیَ حَوائِجِ الّطالبِین . اِقضِ حاجَتی بِلُطفِکَ یا خَفِّی الالطافِ . و دِعاء و سجده در روایت دیگری اینگونه است اَللّهُمَّ لَکَ سَجَدْتُ وَلَکَ صَلَّیْتُ وَبِکَ امَنْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ . وَارْحَمَ ذُلی وَفاقتی وخُضُوعی وَذُلّی وانْفِرادی وَمَسْکَنَتی وَفَقْری وکبوتی لِوجْهِکَ وَاِلَیْکَ ، یَا رَبِّ یَا رَبِّ . و سفارش کرده که چشمان مقدار کمی هم به اشک بیاید . و بر حذر

داشته که این دعا را به کسی نیاموزد که در باطل ( بیهوده ) به آن دعا نماید . چون در آن اسم اعظم است ، که هرگاه به آن دعا شود مستجاب نماید . و هرگاه به آن درخواست شود عطا فرماید .

سید(1) می گوید جده ما ام داود می گوید : این دعاء را نوشتم و از نزد حضرت رفتم ، ماه رجب داخل شد . آنچه امام صادق علیه السلام امر فرموده بود عمل کردم . در آن شب خوابیدم . چون آخر شب شد . پیغمبر صلی الله علیه و آله و هر که از ملائکه و پیغمبران را که بر آنها صلوات ( درود ) فرستادم در خواب دیدم و پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرمود : ای ام داود مژده دار و هر که را می بینی از خواهرانت ( از برادرانت ) و در روایتی از یاران و برادرانت هستند . و همه برای تو شفاعت می کنند و بشارت به برآورده شدن حاجتت می دهند . مژده باد تو را ، خداوند تو را حفظ می کند ، و فرزندت را ، و او را به تو برمی گرداند . می گوید از خواب بیدار شدم . درنگ نکردم مگر به اندازه مسافت راه عراق تا مدینه برای سواری جدی که با شتاب راه طی کند . تا آنکه داود بر من وارد شد ، از حالش پرسیدم . گفت در تنگ ترین حبس و سنگین ترین آهن زندان بودم ، تا روز نیمه رجب ، چون شب شد . در خواب دیدم که گویا زمین به رویم قبض شده ( کوتاه شده ) تو را بر حصیر نماز دیدم . و اطرافت مردانی بودند که سر آنها در آسمان و پاهایشان در زمین بود . دور تو خداوند را تسبیح می کردند . یکی از آنان نیکورو پاکیزه لباس . خوش بو که گمان بردم جدم پیغمبر صلی الله علیه و آله باشد . به من گفت . بشارت باد تو را ، فرزند پیر زال صالحه . خداوند دعای مادرت را در باره ات مستجاب کرد .

---

1- (1) اقبال الاعمال : 168 .

بیدار شدم . فرستادگان منصور ( خلیفه عباسی که وی را زندان کرده بود ) بر در زندان بودند . در دل شب بر وی وارد شدم ، دستور داد . آهن را از من باز کرده به من احسان کرد و فرمان داد 10 هزار درهم به من بدهند ، و بر مرکبی نجیب سوار شدم و با شدیدترین و سریعترین سیر رانده شد تا به مدینه وارد شدم . ام داود می گوید او را نزد امام صادق علیه السلام بردم ، حضرت فرمود : منصور حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام را در خواب دید حضرت به او فرمود فرزندم را آزاد کن و گرنه در آتشت می اندازم ، و دید گویا زیر پاهایش آتش است . بیدار شد تو را آزاد کرده . و در آخر دارد که حضرت بفرمایند . در روز عرفه هم می شود به این دعاء دعاء کرد و در هر ماه اگر بخواهد ایام البیض 13 و14 و15 ماه را روزه گرفته و دعاء را در آخر آنها همانگونه که گفتم بخواند . و در دو روایت دارد که در روز عرفه و هر روزی که دعاء کند همانا خداوند مستجاب کند انشاء اللّه .

فراوان است . از جمله دعای گنج العرش است که سند ندارد و می توان گفت دروغ است .

توسّلات و تشبثات که به افراد خاصّی به نام اولیاء و بندگان زاهد ، متعبّد ، علماء ، دانشمندان ، صورت می گیرد ، و سند آن خواب بی پایه ای یا بافته بی مایه ای ، یا ادعای تجربه ی بیش نیست . و گاهی با نذر هم توأم می شود . و پیشتر عوام را به این گونه سرگرم کرده ، واستفاده مادی از آنها می برند . شایسته است مردمانی که با مکتب اهل بیت علیهم السلام آشنا هستند . از این گونه کارها خود را دور داشته ، و گول تبلیغات دروغ و شایعه ها را نخورند .

## بخش اول: توسّل به قرآن برای رفع گرفتاریها و مشکلات

### اشاره

این بخش مشتمل بر دو قسمت است . 1 توسلاتی که سند معتبر و صحیح دارد . 2 آنها که سند معتبر ندارند . چون احتمال صدور از منابع وحی و عصمت می رود رجاء می توان با آنها تمسک جست و این دو قسم در سایر بخشها نیز مراعات می شود . و در قسم دوم که سند معتبر ندارد .

چنانچه چند روایت ضعیف در موردی وارد شده می توان آن را معتبر دانست چون هر روایت احتمالی در ذهن ایجاد می کند . و روایات ضعیف دیگر آن را تأیید تا حدّی که به اطمینان رسیده و شخص علم عادی به مضمون آنها حاصل کند . در این بخش روایات معتبر از غیر معتبر را جدا نکردیم و فقط به ذکر مرسل یا ضعیف بودن یا معتبر بودن اکتفا شده . جز این روایت که بعنوان قسم اول ایراد شده :

قسم اول :

در روایتی صحیح معاویه بن(1) عمار از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که اگر سوره حمد بر مرده ای 70 بار خوانده شود سپس خداوند روح وی را برگرداند جای تعجّب نیست .

---

1- (1) تفسیر البرهان 1/41 .

بسم الله الرحمن الرحيم

## خواص آیات قرآن کریم

### 1 آبستن شدن

در روایت مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده اگر سوره ( آل عمران ) با زعفران نوشته شود ، و بر زنی که آبستن نمیشود آویخته شود ، باذن خدا آبستن شود(1) .

### 2 احتلام

در روایت ضعیف از آن حضرت وارد(2) شده . هرکه سوره نور را نوشته در فراشی که بر آن میخوابد بگذارد ، هرگز در آن محتلم نگردد . و از امام جعفر صادق علیه السلام بسند ضعیف(3) نقل شده هرکه سوره ( معارج ) را در شب بخواند از جنابت و احتلام تا صبح کند در امان است .

---

1- (1) تفسیر برهان : 1/269 .
2- (2) تفسیر برهان : 3/122 .
3- (3) تفسیر برهان : 4/380 .

تذکر : این کار باید باعث بی احترامی به قرآن نشود . روی آن نخوابد . هتک نکند .

3 آسان شدن کارهای سخت

در روایت ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هرکس سوره ( الرحمن ) را بنویسد و بر خود بیاویزد هر کار سختی را خداوند بر او آسان میکند(1) .

4 آسان شدن کار روزی

از امام صادق علیه السلام در روایت ضعیف نقل شده . آویزان کردن سوره ( آل عمران ) که با زعفران نوشته شده خداوند کار او را آسان و وی را روزی دهد(2) .

5 امان از آتش سوزی

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( برائه ) را نوشته در عمامه خود بنهد ، یا در عرقچین قرار دهد . از دزدها در امان است و اگر او را ببینند از وی منحرف شده . و اگر همه محله اش آتش بگیرد . آتش بمنزل او نمیرسد و مادام که این سوره با او باشد احدی نزدیکش نشود(3) .

---

1- (1) تفسیر برهان : 4/263 .
2- (2) تفسیر برهان : 1/269 .
3- (3) البرهان : 2/69 .

6 امن از آزار مردم

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( کهف ) را نوشته و در ظرفی شیشه ای که دهانه اش تنگ باشد نهاده و آنرا در منزلِ خود قرار دهد ، خود و کسانش از فقر و بدهی و از آزار مردم در امان است(1) .

7 امن از بلاء

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه شب جمعه سوره حشر را بخواند تا صبح از بلاء در امان است(2) .

8 امن از چشم

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است ، هرگاه سوره ( الهمزه ) بر کسی که چشم باو خورده خوانده شود ، بقدرت خدای تعالی برطرف میشود(3) .

9 امن در جنگ

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره ( حدید ) را نوشته به خود آویزان کند و در جنگ باشد تیری و آهنی باو نرسد ، و دل قوی در

---

1- (1) البرهان : 2/454 .
2- (2) البرهان : 4/312 .
3- (3) البرهان : 4/505 .

جستجوی جنگ خواهد بود(1) .

10 امن از حسد

در روایت ضعیف از امام صادق علیه السلام نقل شده ، هرکه سوره ( یس ) را بنویسد و بر بدن خود بیاویزد ، از حسد بر بدن خود و از چشم در امان است ، و هم چنین از جن و انس و دیوانگی و حشرات و مرضها و دردها ، باذن خدای تعالی(2) .

11 امان در خواب و بیداری

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است . هرکه سوره ( محمد صلی الله علیه و آله ) را نوشته و بر خود بیاویزد . جن را از وی دفع کرده و در خواب و بیداری در امان است(3) .

12 امن از ترس

در دو روایت مرسل یکی از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دیگری از امام صادق علیه السلام دارد که اگر ترسان آب سوره ( مریم ) را بخورد باذن خدای تعالی ایمن گردد . و در دو روایت مرسل از نبی اکرم صلی الله علیه و آله وارد شده . خواندن سوره ( البروج ) از امور ترسناک و سختیها نجات میدهد و امان از آنهاست ، و در روایت ضعیف از امام

---

1- (1) البرهان : 4/285 .
2- (2) برهان : 4/2 .
3- (3) برهان : 4/179 .

صادق علیه السلام دارد هرکه آنرا بر فراش خود بخواند ، تا صبح در امان خداست(1) .

13 امن از ترس در روز قیامت

در دو روایت از امام صادق علیه السلام یکی مسند ، دیگری مرسل وارد شده هرکه سوره ( اعراف ) را در هر ماه بخواند از کسانی است که « لاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ »(2) .

14 امن از جنّ و وسواس

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است . هرکه سوره ( ناس ) را هر شب در منزل خود بخواند از جن و وسواس در امان است(3) .

15 امان از جهنم

در روایت مرسلی از نبی اکرم صلی الله علیه و آله وارد است . هرکه سوره ( آل عمران ) را بخواند ، خداوند بهر حرفی امان از داغی جهنم بوی عطا میکند(4) .

---

1- (1) برهان : 3/2 ، 4/445 .
2- (2) برهان : 2/2 .
3- (3) برهان : 4/530 .
4- (4) برهان : 1/269 .

16 امان در خوردنی

در روایت ضعیف از امام صادق علیه السلام دارد هرکه سوره ( الغاشیه ) را بر آنچه میخورد بخواند ، از آنچه در آن است در امان و خداوند سلامتی در آن را روزی وی کند(1) .

17 حفظ در سفر

در روایت مرسلی از امام صادق علیه السلام وارد است ، کسی مسافر است هرگاه خواندن سوره ( طور ) را ادامه دهد ، در سفرش از آنچه ناخوش دارد در امان است ، و در مرسله پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هرکه خواندن سوره ( صفّ ) را در سفر خود ادامه دهد ، خداوند او را حفظ نموده و تا برگردد از پیشآمدها او را کفایت سازد . در روایت ضعیف دیگر از امام صادق علیه السلام ذکر شده خواندن سوره ( نبأ ) در شب برای کسی که مسافر است او را از هر پیشامدی باذن خدای تعالی نگه میدارد .

و از امام صادق علیه السلام نیز در روایت ضعیف وارد شده . هرکه سوره ( عبس ) را در راه خود بخواند از آنچه در آن سفر باو برخورد میکند کفایت شود . و در روایت دیگری نیز ضعیف آمده آب سوره ( شوری ) را هرکه در سفر بیاشامد در امن است(2) .

18 امن در شب

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( دخان ) را نوشته

---

1- (1) برهان : 4/452 .
2- (2) برهان : 4/240و327و419و427و114 .

و شب زیر خود بنهد در امان است(1) . باید دانست که زیر نهادن موجب هتک نباید باشد .

19 امن از چهارپایان و حشرات

در روایت مرسل از نبی اکرم صلی الله علیه و آله وارد شده . هرکه سوره ( سبأ ) را نوشته بر خود بیاویزد هیچ جنبنده و حشره ای باو نزدیک نشود . و هم چنین از حضرت امام صادق علیه السلام در روایتی مرسل وارد شده اگر سوره ( الرحمن ) بر دیوار اطاق نوشته شود هوام ( حشرات ) را از آن باذن خداوند منع میکند(2) . نظیر این روایت نیز از آن بزرگوار در نوشتن سوره ( انشقاق ) بر دیوار منزل وارد شده(3) .

20 امن از درنده و دشمن

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، نوشتن سوره ( اعراف ) با گلاب و زعفران و با خود آویزان کردن . درنده و دشمن باو نزدیک نمیشود ، باذن خدای تعالی مادام که بر او باشد(4) .

21 امن از دزدان

در روایتی مرسل از نبی اکرم صلی الله علیه و آله دارد هرکه سوره ( فتح ) را نوشته ، زیر

---

1- (1) برهان : 4/157 .
2- (2) البرهان : 3/343 ، 4/263 .
3- (3) البرهان 4/442 .
4- (4) البرهان : 2/2 .

سر قرار دهد ، از دزدان در امان است(1) . تذکّر : باید زیر سر نهادن به گونه ای باشد که بی احترامی به قرآن نشود .

22 امن از سطوات هر جبار و سلطان

در روایتی مرسل از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله داریم هرکه سوره ( جاثیه ) را بر خود بیاویزد از سطوت هر جبار و سلطان در امان است ، و در مرسلی دیگر از آن حضرت وارد شده از سطوت هر شیطان و جباری در امان است . و در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام دارد . هرکه سوره ( قیامه ) را بخواند از سلطانی نترسد . و در شب یا روز بخواند در امان است . و در روایتی مرسل از آن بزرگوار دارد که بخدا و خواندن انا انزلناه فی لیله القدر . سپس 7 بار یا اللّه اللّه اِنّی اَتَشَفَّعُ اِلَیکَ بِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله من ان تُقَلِّبَهُ لی از شرّ منصور که قصد کشتن حضرت را داشت ( دور شدم یا خود را دور نگهداشتم ) و هر که بمانند آن گرفتار شد همین کار را بکند . . .(2) .

23 امان از تنگدستی و دین

در روایت مرسل از پیغمبر علیه السلام وارد است هرکه سوره ( کهف ) را نوشته در ظرفی شیشه ای دهان تنگ در منزل خود بگذارد . خود و کسانش از فقر و دین و از آزار مردم در امان است(3) .

---

1- (1) البرهان : 4/191 .
2- (2) البرهان : 4/165و405 ؛ بحار الانوار : 94/281 .
3- (3) البرهان : 2/454 .

## 24 امان از فشار قبر

در روایتی مرسل از حضرت امیر علیه السلام وارد شده . هرکه سوره ( نساء ) را در هر جمعه بخواند از فشار قبر در امان است(1) . در روایتی مسند ( که در سند علی ابن ابی حمزه بطائنی است و بعضی او را ضعیف میدانند ) از امام ششم علیه السلام وارد شده که هرکه سوره ( یس ) قبل از خواب در شب بخواند از فشار قبر در امان است(2) . و نیز در روایت مسند دیگری ( که سند از ناحیه ابن بطائنی و علی بن میمون صائغ ضعیف است ) از امام صادق علیه السلام وارد شده هرکه سوره ( ن والقلم ) را در نماز واجب یا نافله بخواند ( معنی آن ظاهراً این است که همیشه بخواند ) خداوند عزوجل او را همیشه در امان از فقر داشته ، و هنگامی که مرد او را از فشار قبر پناه می دهد(3) .

## 25 امان از آنچه عارض اطفال میشود

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( البلد ) را نوشته بر طفل بیاویزد یا آنچه متولد میشود . از هرچه بر اطفال عارض شود در امان است . و در مرسله دیگر نزدیک باین معنی را دارد . و اگر بر نوزاد بیاویزند از هر آفت در امان است . و از گریه اطفال نیز ، و خداوند او را از ام الصبیان نجات دهد ، و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد که اگر در بینی بچه آب آن ریخته شود از

---

1- (1) البرهان : 1/335 .
2- (2) البرهان : 4/3 .
3- (3) البرهان : 4/367 .

چیزهائی که خیشوم ( داخل بینی ) را بدرد آورد خوب میشود و پرورش شایسته ای ببیند(1) .

26 امن از وسوسه شیطان

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده ، هرکه سوره جمعه را در هر شب یا روز ، صبح و عصر بخواند ، ایمن از وسوسه شیطان است و آمرزیده میشود ( آنچه آنروز بیاورد تا روز دیگر )(2) . باید دانست که منظور بخشیده شدن گناهان کوچک است .

27 اداء دین

در روایتی مسند ضعیف ، کافی از ابی جعفر علیه السلام ، ابی عمر حذّاء برای حسن حال آورده که باو فرمودند سوره ( نوح ) بخوان . یکسال گذشت و اثری ندید . نوشتند منتقل بخواندن ( انّا انزلناه ) شو . مدتی گذشت وضعفش خوب شده دینش اداء گشت . و در روایت ضعیف دیگری امر بکثرت استغفار و تر بودن زبان بقرائت ( انّا انزلناه ) دادند(3) .

28 بغض خمر

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره ( مؤمنون ) را نوشته

---

1- (1) البرهان : 4/461 .
2- (2) البرهان : 4/331 .
3- (3) بحار الانوار : 92/328 .

بر کسی که شراب خورده آویزان کنند او را ( شراب را ) دشمن داشته هرگز نزدیکش نشود ، و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد . اگر در شب این سوره را در خرقه ( تکه پارچه ) سفیدی نوشته بر کسی که نبیذ ( نوعی از شراب است ) بیاویزند هرگز نخورده . باذن خداوند آنرا دشمن دارد(1) .

### 29 برای قلع بواسیر

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد . اگر سوره ( الاعلی ) بر بواسیر خوانده شود آنرا برکند و صاحبش زود خوب شود(2) .

### 30 بیدار بودن

از امام صادق علیه السلام در روایتی مرسل داریم هرکه بخواهد بیدار باشد سوره ( نبأ ) را بخواند(3) .

### 31 بیرون آمدن آهن بدون درد

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره ( حدید ) را بر جائی که آهن در آن است بخوانند ، بدون درد همانوقت بیرون آید(4) .

---

1- (1) البرهان 3/106 .
2- (2) البرهان : 4/449 .
3- (3) البرهان : 4/419 .
4- (4) البرهان : 4/285 .

32 برای بیهوش و مصروع

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام داریم . اگر بآب سوره ( مؤمن ) آرد خمیر شده خشک گردد . تا مانند کعک گردد ، سپس کوبیده و نرم شود و در ظرفی تنگ پوشیده قرار داده شود ، هرکه برای درد دل ، یا مغمی علیه ، یا مغشی علیه ، یا درد کبد ، یا طحال باو محتاج شده استفاف کند ، باذن خداوند خوب گردد(1) . و در مرسله دیگر از آن حضرت وارد شده ، هرگاه سوره ( واللیل ) در گوش بیهوش یا مصروع خوانده شود ، همان هنگام افاقه یابد(2) .

33 برای پیسی

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( بیّنه ) را نوشته بر خود آویزان نماید ، یرقان داشته برطرف شود . و اگر بر سفیدی چشم یا پیسی آویخته شود و آبش را بخورد خداوند او را رفع نماید(3) .

34 برای تقاضای تزویج

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم که نوشتن سوره ( احزاب ) بر پوست آهو و گذاردن آن در حقه ای ( در منزل ) موجب آمدن خواستگار می گردد ( برای دختران ، خواهران ، سایر خویشانش ) و آویزان کردن در حقه

---

1- (1) البرهان : 4/89 .
2- (2) البرهان : 4/469 .
3- (3) البرهان : 4/488 .

( قوطی داخل منزل نیز همین خاصیت دارد(1) .

### 35 کودکی که نمیتواند تکلم کند

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . اگر سوره ( بنی اسرائیل ) را در ظرفی نوشته ، و آب آن را بخورد . سخن گفتن بر او متعذّر نگردد . و زبانش را خداوند بدرستی گویا کند و فهمش زیاد گردد ، و از امام صادق علیه السلام نیز در روایت مرسل وارد شده ، اگر برای بچّه ای که سخن گفتن بر او متعذّر باشد ( سوره را با زعفران ) نوشته ، آب آنرا بوی بخورانند خداوند وی را سخن گو کرده حرف میزند(2) .

### 36 توفیق

هر جا رو کند . . .(3) در روایت مرسل وارد شده هرکه کم توفیق باشد سوره ( والشمس ) را پیوسته بخواند . هرجا رود خداوند وی راموفّق دارد ، و در مرسله امام صادق علیه السلام ادمان قرائت آن را موجب زیادتی روزی نیز قرار داده .

---

1- (1) البرهان : 2/289 .
2- (2) البرهان : 4/389 .
3- (3) البرهان : 4/466 .

37 ثناء گفتن

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم که هرکه سوره ( زمر ) را نوشته بر خود آویخته یا در فراش خود بنهد ، هرکه بر او وارد شده ، بیرون رود بخوبی او را ثناء گفته ، شکر میکند و بر آن ( شکر ) ادامه میدهد ( همیشه ) و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد که سخن بفضل وی گفته هیچ کس او را غیبت نکند(1) .

38 فرار جنّ

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( جن ) را بخواند دارای پاداشی بزرگ است ، و از جن بر جان خود ایمن ، و در روایت مرسل دیگری از امام صادق علیه السلام وارد شده ، خواندن سوره ( جن ) آنان را از آنجا فرار میدهد(2) .

39 برای برآورده شدن حاجت

1 ) در روایت معتبر ( موثق ) از امام ششم علیه السلام وارد شده ، و قریب باین را طبرسی در مجمع البیان مرسلاً از امام صادق علیه السلام و الشیخ ابو الفتوح در تفسیر خود ، از ابوهریره از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده . چون خداوند عزّوجل این آیات را امر بفرود آمدن سوی زمین فرمود ، بعرش آویخته . گفتند ای پروردگار کجا ما را

---

1- (1) البرهان : 4/67 .
2- (2) البرهان : 4/390 .

نازل میگردانی ؟ بسوی اهل خطاها و گناهان . خداوند عزّوجل بآنها وحی کرد ، فرود آئید . قسم بعزت و جلال خود ، هیچکس از آل محمد علیهم السلام و شیعیان آنان نمیگوید ( نمیخواند ) شما را ، دنبال آنچه بر او واجب کردم ( ظاهراً مراد در تعقیب نماز واجب باشد ) مگر آنکه با چشم مکنون خود در هر روز 70 نظر باو کرده ، در هر نظر 70 حاجت از او برآورم . و او را از آنچه در وی از گناهان است اقاله میدهم ( این آیات ام الکتاب ( سوره حمد ) و شهد اللّه و آیه الکرسی وآیه ملک است(1) .

40 ...

2 ) در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( نوح ) را بخواند ، و در پی حاجتی باشد خداوند آنرا برمیآورد و بر وی آسان کند(2) . از گفته امام رضا علیه السلام از پدران خود در روایت مرسل از حضرت علی علیه السلام وارد شده هرگاه یکی از شما حاجت خواست ، شبگیر کند ( صبح زود ) در دنبال حاجت روز پنجشنبه باشد ، و هنگام بیرون شدن از منزل بخواند . آخر سوره آل عمران و آیه الکرسی و انّا انزلناه و ام الکتاب ( سوره حمد ) را . بدرستی در اینهاست حاجتهای دنیا و آخرت(3) .

---

1- (1) البرهان : 1/245 ؛ مستدرک الوسائل : 1 باب 21 تعقیب ح4 .
2- (2) البرهان : 4/387 .
3- (3) البرهان : 1/245 .

3 ) در روایت مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هرکه سوره ( انفال ) را نوشته بر خود بیاویزد پیش هیچ حاکمی نایستد مگر حق او را گرفته ، و حاجتش را برآورده سازد(1) .

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره ( حشر ) را نوشته بر خود بیاویزد بسوی حاجتی رود ، خداوند آن حاجت را مادام که معصیت نباشد برآورد(2) . در روایت ضعیفی از آن حضرت داریم سوره یس از صاحب خود ( کسی که آن را با خود داشته یا احتمالاً بخواند ) هر حاجتی را روا سازد(3) . در روایتی ضعیف ابو هریره از آن حضرت نقل کرده بخواندن آیه چهار قل هو اللّه خداوند 1000 حاجت که هر حاجتی بهتر از دنیا و آخرت است را روا سازد(4) .

خواندن لاحول ولاقوّه الاّ باللّه العلی العظیم برای برآورده شدن حاجت در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام آمده و در بعض روایات اول آن ماشاء اللّه نیز دارد و به خواندن سوره فاتحه و آیه الکرسی 70 حاجت هر روز برآورده شود(5) .

---

1- (1) البرهان : 2/58 .
2- (2) البرهان : 4/312 .
3- (3) بحار الانوار : 92/291 .
4- (4) بحار الانوار : 92/351 .
5- (5) بحار الانوار : 93/189/190 .

42 حج

در روایتی مسند و ضعیف شیخ صدوق قدس سره از امام ششم نقل کرده . هرکس سوره ( حج ) را هر سه روز بخواند آن سال بیرون نرود ، مگر سوی بیت اللّه الحرام بیرون شود ، و اگر در سفر خود بمیرد داخل بهشت شود . راوی پرسید . اگر از مخالفین باشد ، حضرت فرمود تخفیفی از بعض آنچه در اوست برای وی حاصل گردد(1) . و در روایت مسند ضعیف دیگری نیز ، آن شیخ بزرگوار از امام ششم علیه السلام آورده هرکه سوره ( عمّ یتساءلون ) را بخواند و هر روز بر آن ادامه دهد آن سال خارج نشود مگر بزیارت بیت اللّه الحرام برود(2) . و در روایت مرسله از امام صادق علیه السلام دارد هرکه 1000 بار ماشاءاللّه یکدفعه بگوید همان سال حج روزی وی شود ، اگرنه خداوند تا روزیش کند آنرا به تأخیر می اندازد(3) .

43 حرز چیزی که اندوخته شده و جمع آوری میشود

در کتاب عدّه الدّاعی مرسلاً آورده خواندن انّا انزلناه بر چیزی که ذخیره شده پنهان نگاه داشته میشود حرز است(4) . و در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده اگر سوره ( الطارق ) بر چیزی خوانده شود او را حفظ کرده و صاحبش در امن از آن قرار میگیرد(5) .

---

1- (1) البرهان : 3/76 ، بحار الانوار : 92/285 .
2- (2) بحار الانوار 92/319/320 البرهان 4/419 .
3- (3) بحار الانوار : 93/190 .
4- (4) بحار الانوار : 92/329 ؛ البرهان 4/480 .
5- (5) البرهان : 4/448 .

44 حصر بول

در روایتی(1) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( الم نشرح ) را در ظرفی نوشته بیاشامد ، و دارای حصر بول باشد خداوند او را شفا بخشد و بیرون آمدن آن را آسان می سازد .

45 حفظ

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه بعد از نماز صبح 100 بار این سوره ( ماعون ) را بخواند ، خداوند او را تا نماز صبح دیگر نگهدار است ، و اگر بعد از عشاء آخر بخواند تا نماز صبح محفوظ است ، و در مرسله دیگری دارد هرکه بعد از نماز عصر بخواند در امان و حفظ خدای است(2) . و در دو روایت مرسل از آن حضرت وارد شده هرکه سوره جاثیه را نوشته بر خود بیاویزد از سطوت هر جبار و سلطانی در امان است . و در چشم هرکه او را ببیند دارای هیبت شده محبوب و آبرومند گردد . تفضل است از خداوند عزّوجل و از امام صادق علیه السلام نیز مرسلاً وارد است ، هرکه نوشته این سوره را بر خود بیاویزد از شرّ هر سخن چین در امان است و نزد مردم غیبت نشود(3) ، و در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هرکه سوره النّاس را نزد خواب بخواند تا صبح در حرز خدای

---

1- (1) البرهان : 4/474 .
2- (2) البرهان : 4/510 .
3- (3) البرهان 4/165 .

تعالی است(1) .

46 ...

در روایتی مسند و ضعیف شیخ صدوق از امام ششم علیه السلام ذکر کرده هرکه سوره ( الصّافات ) را در هر روز جمعه بخواند پیوسته از هر آفتی محفوظ است . هر بلائی از او در دنیا دفع شده ، در گسترده ترین روزی قرار میگیرد . و او را هیچ بدی در مال و فرزند و بدن نمی رسد ( نه از شیطان رجیم . نه از ستمگر عنید )(2) . در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( یس ) را نوشته بر خود بیاویزد حرز اوست از هر آفت و مرضی(3) . و در روایتی مسند و ضعیف به سبب ابی الحسن العبدی ( که بقول علامه مامقانی ذکری از او در کتب اصحاب نرفته ) از امام پنجم علیه السلام فضائل بسیاری برای کسی که یکبار سوره یس را در عمر خود بخواند ذکر کرده . از جمله آنها فقر و غرامت و منهدم شدن و خستگی و کوفتگی و دیوانگی و خوره و وسوسه و هیچ دردی ضرردار به او نمی رسد(4) .

47 حفظ

از کتاب انوار مضیئه مرسلاً حدیثی بنام حدیث قلاقل ، رئیس ابو الحسن

---

1- (1) البرهان : 4/530 .
2- (2) البرهان : 4/15 ؛ بحار الانوار : 92/296 .
3- (3) البرهان : 4/2 .
4- (4) بحار الانوار : 92/289و290 .

کاتب بصری ذکر کرده ، که در سال 392 برای استفاده ادبی و فائده علمی با جمعی بدیدن پیرمردی از عرب از کسانی که برای ترسالی از اطراف به بصره آمده بودند می رود . وی راوی را به پدر خود حواله داده ، او نیز نزد پدر خود آنانرا میفرستد . شیخ بسیار پیر بوده و بکمک خادمها می نشیند ، و به آنان میگوید پدرم برایش فرزند نمی ماند ، و دوست داشت دارای عاقبت باشد ( مراد ظاهراً فرزندی برایش بماند ) من متولد شدم . خوشحال شده بود . سپس من هفت ساله بودم ، از دنیا رفت و عمویم سرپرستی مرا عهده دار شد ، و مانند پدرم خیلی در نگهداری من باحذر بود . روزی مرا نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله برد و از حضرت درخواست عوذه ای کرد ( دعائی برای حفظ ) که ببرکت آن سالم بمانم . حضرت ذات القلاقل را باو ارائه کرد . پرسید ذات القلاقل چیست ؟ حضرت فرمود او را پناه میدهی . و بر او میخوانی سوره جحد ( قل یا ایها الکافرون ) را تا آخر ، و سوره اخلاص ( قل هو اللّه احد ) را تا آخر و سوره فلق ( قل اعوذ برب الفلق ) را تا آخر و سوره ناس ( قل اعوذ برب النّاس ) را تا آخر . و من تا امروز هر صبح باینها پناه می برم ( پس مصیبتی در فرزند یا مال بمن نرسید . مریض نشدم و فقیر نگشتم و عمر من باین اندازه ای رسیده که می بینید . . . )(1) .

48 حفظ جنین ( بچه در شکم مادر )

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( الحاقّه ) را بر زنی آبستن بیاویزد ، آنچه در شکم اوست باذن خداوند تعالی نگهداری شده ، و در

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 4 باب 45/26 ابواب القرائه فی غیر الصلاه .

مرسله امام صادق علیه السلام اضافه دارد ، که اگر آب آن را به بچه بپاشامانند ذکّی ( با ذکاوت ) بار آمده . خداوند او را سالم بدارد و نشو او بهترین نشو است باذن خدای تعالی(1) .

49 حفظ دابّه

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده آویزان کردن سوره انشقاق بر دابه او را از آفات حفظ می کند(2) .

50 حفظ چیزی که در جائی میگذارد

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره ( علق ) را بر درب انبار ( مخزن ) بخواند خداوند او را از هر آفتی و دزدی سالم داشته تا مالکش آنچه در اوست بیرون آورد(3) . در دو روایت مرسل از آن حضرت وارد شده اگر سوره ( مجادله ) را بر چیزی که در خاک پنهان شود ( یا نگاهداری میشود ) بخوانند آنرا نگهداری کرده تا صاحبش او را بیرون آورد . و در مرسله امام صادق علیه السلام همین معنی وارد شده ، و اضافه دارد اگر خواندن را شب یا روز ادامه می دهد از هر طارق ( پیش آمد شبانه ) نگهداشته می شود(4) . در دو روایت

---

1- (1) البرهان : 4/374 .
2- (2) البرهان : 4/442 .
3- (3) البرهان : 4/478 .
4- (4) البرهان : 4/301 .

مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شذه سوره والعصر بر چیزی که در زمین دفن یا انبار می شود ، خوانده شود تا صاحبش او را بیرون آورد ، خداوند آنرا حفظ میکند(1) .

در دو روایت مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده اگر سوره ( مطفّفین ) بر مخزنی خوانده شود ، خداوند او را از هر آفتی نگهداری می کند(2) . و هم چنین در مرسله دیگری از آن حضرت وارد شده ، هرکه سوره قدر را بر مخزن ( انبار ) بخواند خداوند او را از هر آفت و بدی نگهداشته تا صاحبش آنچه در اوست بیرون آورد(3) . و در روایتی مرسل از آن حضرت داریم ، هرکه چیزی در جائی فراموش کرده ، سپس بیاد آورد . سوره ( الضحی ) را بخواند خداوند تا آن چیز را خود او برگیرد آن را حفظ می کند(4) .

51 حفظ از جن و انس

در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده هرکه سوره ( ناس ) را در منزل خود هر شب بخواند از جن و وسواس در امان است و نوشته آن را بر اطفال بیاویزد باذن خداوند از جان ( جن ) محفوظ باشند(5) .

---

1- (1) البرهان : 4/504 .
2- (2) البرهان : 4/437 .
3- (3) البرهان : 4/480 .
4- (4) البرهان : 4/472 .
5- (5) البرهان : 4/530 .

52 حفظ نوزاد

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام داریم ، که سوره جاثیه اگر بر نوزاد در حالی که متولد شد آویز شود محفوظ و محروس است باذن خدای تعالی(1) .

53 حفظ قرآن

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه خواندن سوره مدثر را ادامه دهد ، و در آخر آن از خداوند درخواست حفظ قرآن کند ، نمیرد تا خداوند قلبش را شرح کرده قرآن را حفظ نماید و در روایت دیگر دارد هر سوره بخواهد نمیرد تا حفظ کند ، و در روایت مرسل امام صادق علیه السلام وارد شده در آخر قرائت که سوره را ادامه میدهد از خداوند بخواهد که حفظ کند ، نمیرد تا حفظ کند ، و بیشتر نیز اگر بخواهد خداوند ، درخواستش را برآورده سازد(2) .

54 برای کم خوابی

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام نقل شده هرکه سوره انبیاء را روی پوست آهو بنویسد و در وسط خود قرار داده بخوابد بیدار نشود تا نوشته از وسط وی برداشته شود ( و این برای مریضها و کسی که بیخوابی او طول کشیده ، از فکر یا ترس یا مرض ، شایسته است باذن خداوند تعالی بهبودی پیدا

---

1- (1) البرهان : 4/166 .
2- (2) البرهان : 4/399 .

می کند(1)(2) . در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده هرکه سوره عنکبوت را بر فراش خود بخواند و انگشتش در نافش باشد بدور آن بگرداند از اول شب تا آخر شب خواب میرود . بیدار نگردد مگر صبح باذن خدای تعالی(3) . و در روایتی دیگر مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر شده سوره تحریم را اگر بر کسی که خوابش نمی برد بخوانند او را خواب می کند(4) .

دردها

55 درد جوف

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره والذّاریات را در ظرفی بنویسد و بیاشامد ، درد جوف او برطرف شود(5) .

56 درد چشم

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره روم را در کاغذی بنویسد ، و با آب باران آن را محو سازد ، و در ظرفی که مطیّن ( گل مالی ) شده بگذارد ، هرکه روی خود را با آن بشوید ، در چشمش رمدی ظاهر گردد که

---

1- (1) البرهان : 3/51 .
2- (2) باید این عمل به گونه ای باشد که هتک قرآن نگردد .
3- (3) البرهان : 3/242 .
4- (4) البرهان : 4/351 .
5- (5) البرهان : 4/230 .

نزدیک باشد کور گردد(1) . و در روایتی مرسل از آن حضرت رسیده ، اگر سوره الرّحمن بر کسی که رمد دارد . آویخته شود به اذن خدای تعالی خوب گردد(2) . و در دیگر روایت مرسل از آن سرور رسیده ، اگر سوره همزه بر چشم خوانده شود سود بخشد ، و هرکه بخواند و بنویسد برای چشم دردناکی ، بهبودی پیدا کند باذن خدای تعالی . و در مرسله امام صادق علیه السلام داریم ، اگر این سوره ( همزه ) بر کسی که او را چشم زده اند خوانده شود ، باذن خداوند تعالی آن چشم برطرف گردد(3) . و در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره تکویر را بر چشم ارمد یا مطروفه ( چشمی که صدمه دیده و به اشک افتاده ) بخواند ، باذن خدای تعالی او را خوب گرداند(4) . از امام صادق علیه السلام در روایت مرسل وارد شده که سوره منافقین را اگر بر کسی که رمد ( درد چشم ) دارد بخواند خداوند او را تخفیف داده برطرف کند و دردهای درونی آنها را آرام ساخته زائل گرداند(5) .

57 درد سر و مفاصل

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره سجده را نوشته بر خود بنهد امن من الحماء ( الحماء احتمالاً به معنی تب است ) و درد سر و مفاصل ،

---

1- (1) البرهان : 3/257 .
2- (2) البرهان : 4/263 .
3- (3) البرهان : 4/505 .
4- (4) البرهان : 4/430 .
5- (5) البرهان : 4/336 .

و در مرسلی دیگر از امام صادق علیه السلام دارد هرکه بنویسد ، بر خود بیاویزد امن من الحماء ، و هرکه آب آن را بخورد زال عنه الزیغ بالمثلثه(1) زیغ بالمثلثه ( ظاهراً رثغ ) است که لغتی است در لثغ ( ل . ث . غ ) به معنی سین راث یا راء را غین یا لام یا یاء گفتن باشد . قاموس اللغه ) و در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره حم سجده را در ظرفی نوشته آن را شسته و با آب آن خمیر کند و آنرا نرم ساخته بخوراند به هرکه درد فؤاد ( قلب ) دارد ، از وی برطرف شده باذن خداوند خوب گردد . و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد هرکه آن را نوشته با آب باران محو سازد و با آب آن سرمه نرم سازد . هرکه در چشمش سفیدی یا رمد باشد با آن سرمه کشد آن درد برطرف شده بعد از آن به رمد مبتلا نشود ، و اگر سرمه متعذر باشد چشمهای خود را با آن آب بشوید باذن خدای تعالی رمد از آنها برطرف شود(2) . توضیح در چاپ بیروت در روایت حمّی دارد که به معنی تب است والزّیغ والمثلّثه آمده در مجمع البحرین مثلثه را تب که روز سوّم می آید دانسته .

58 درد قلب و سینه

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره انشراح را بخواند بر درد سینه و بنویسد ، خداوند او را شفا دهد ، و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد هرکه آن را بر سینه بخواند ، از ضررش سود دهد . و بر دل آن را آرام سازد باذن خدای . و آب آن برای کسی که برد ( سنگینی معده ) دارد نافع است باذن خدای

---

1- (1) البرهان : 3/281 .

2- (2) البرهان : 4/105 .

تعالی(1) .

### 59 درد شقیقه

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هرگاه آب سوره دخان را صاحب شقیقه بیاشامد خوب گردد . و در مرسله دیگر از حضرت امام صادق علیه السلام دارد آشامیدن آب آن از فشار شکم و پیچ شکم سود دهد ، و خروج را باذن خدای تعالی آسان گرداند(2) .

### 60 مرض صرع

در روایت مرسل از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره تحریم نوشته شده آب آن را بر مصروع بپاشند ، شیطانش آتش میگیرد . و در مرسلی دیگر از آن حضرت دارد ، که نوشته آن را اگر با آب محو کرده ، آن آب بر مصروع پاشیده شود آن درد از وی زائل گردد(3) .

### 61 درد دل و دمّل و فرق

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر شده اگر سوره مؤمن نوشته شده بر کسی که دمل دارد آویخته شود ، آنها برطرف شوند . و برای مفروق ، فرق از او

---

1- (1) البرهان : 4/474 .
2- (2) البرهان : 4/157 .
3- (3) البرهان : 3/351 .

برکنار گردد ( افرق . به کسی می گویند که در موی ریش یا پیشانی یا دندانهایش فاصله باشد ) و اگر بآب این سوره آردی خمیر شده خشک گردد تا مانند کعک شود . آن را نرم کوبیده . در ظرفی تنگ سرپوشیده بگذارند هرکس برای درد دل یا بیهوش یا از حال رفته ( مغشی علیه ) یا درد کبد ، یا طحال از او استفاف کند باذن خداوند خوب گردد(1) .

62 برای جمیع دردها

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره قصص را نوشته آب آن را بیاشامد ، جمیع دردهائی که از آنها شاکی است برطرف می سازد ، و از امام صادق علیه السلام در مرسل دیگری دارد که هرکه این سوره را نوشت و بر مبطون ( کسی که شکم روه دارد ) و صاحب طحال و کسی که درد کبد یا درد دل دارد بیاویزد ، و یا در ظرفی نوشته با آب باران آن را شسته و آب آن را بخورد . درد از وی برطرف شده و از مرضش شفا یافته و ورم از او باذن خداوند برطرف شود(2) .

63 برای قوّت نفس و درد دل و چشم

در دو روایت ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد ، هرکس سوره دهر را ادمان قرائت کند ( پیوسته بخواند ) نفش ضعیفش قوی گردد ، و اگر نوشته ، آب آن را

---

1- (1) البرهان 4/90 .
2- (2) البرهان : 3/215 .

بخورد برای درد دل سود دهد ، چشمش صحیح شده ، از مرضش خوب شود . و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز قریب به همان قسمت اوّل وارد شده(1) .

64 درد دندان

در دو روایت مرسل یکی از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دیگری از امام صادق علیه السلام وارد شده ، اگر سوره قلم را نوشته بر کسی که درد دندان دارد ، آویخته شود ، همان هنگام درد باذن خدای تعالی آرام گردد(2) . و در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام داریم هرکه سوره الغاشیه را بر دندانی که درد می کند ، و میزند بخواند ، آرام می شود ( باذن خدای تعالی )(3) .

65 درد شکم

در روایتی ضعیف از امام صادق علیه السلام وارد شده ، اگر سوره مرسلات نوشته شود و با آب پیاز محو گردد ، سپس کسی درد دل دارد آنرا بیاشامد ، آن درد از وی باذن خدای تعالی زائل گردد(4) .

66 برای پیچ شکم

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه سوره لهب را بر دردهای

---

1- (1) البرهان : 4/409/410 .
2- (2) البرهان : 4/367 .
3- (3) البرهان : 4/453 .
4- (4) البرهان : 4/416 .

شکم بخواند باذن خدای تعالی آرام گردد(1) . و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز برای درد شکم ذکر شده وارد است .

67 برای آرامش درد

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هرکه سوره مجادله را نوشته بر مریض بیاویزد یا بر او بخواند دردش آرام می شود(2) .

68 برای هر درد

70 بار سوره حمد را برای هر دردی خواندن در روایت مرفوعه وارد شده(3) .

69 درمان طحال

در روایتی ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکس سوره ممتحنه را نوشته و سه روز پیاپی بیاشامد ، برای او طحال باقی نماند ، و از درد آن و زیاده شدنش ، و بادها مدّت عمرش باذن خدای تعالی در امان است . و نظیر آن در روایت ضعیف از امام صادق علیه السلام وارد شده(4) .

---

1- (1) البرهان : 4/518 .
2- (2) البرهان : 4/301 .
3- (3) البرهان : 1/41 .
4- (4) البرهان : 4/322 .

70 درد گوش

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، اگر سوره الاعلی را بر گوش دردناک بخوانند ، از او این درد برطرف شود . و اگر بر بواسیر خوانده شود آنها را ریشه کن کرده صاحب آنها زود خوب شود . و در مرسل امام صادق علیه السلام علاوه بر خواندن این سوره بر گوش دردناک و بواسیر خواندن آن بر جای منفسخ نیز وارد شده که آن را برطرف سازد(1) .

71 برای دفع موذی

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام داریم هرکه سوره کهف را نوشته در مخازن ( انبارهای ) حبوب از گندم ، جو ، برنج ، نخود و غیر اینها گذارده شود خداوند هر آزار دهنده ای که به حبوبات راه پیدا میکند ، از آنها دفع می کند(2) .

72 برای اداء دین

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر شده ، هرکه بدهی زیاد دارد ، ادامه دهد خواندن سوره تحریم را چیزی باقی نگذارد ( باذن خدای تعالی )(3) . و در مرسل نقل از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دو مرسل از امام علیه السلام همین را در خواندن سوره

---

1- (1) البرهان : 4/449/450 .
2- (2) البرهان : 2/455 .
3- (3) البرهان : 4/351 .

والعادیات دارد(1) .

73 برای پیدا شدن دزد

در روایت مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هرکه سوره بیّنه را بر نان نازک نوشته و آنرا بدزد بخوراند ، گلوگیر شده و همان آن رسوا گردد . و اگر به انگشتری بنام دزدی بخوانند انگشتر بحرکت آید و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد اگر بر جمیع ورم ها نوشته شود آنها را بقدرت خداوند از وی دفع میکند(2) .

74 دعوت بخدمت سلطان

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده کسی سوره یوسف را نوشته ، سه روز در منزل خود قرار دهد ، و آنرا بیرون آورده بدیواری از دیوارهای بیرون خانه بگذارد ، و آنرا دفن نماید ، بدون توجّه ، فرستاده سلطان او را بخدمت سلطان خوانده برای کارهایش او را باذن خداوند می فرستد ، و از این بهتر آن را نوشته بیاشامد ، روزی را خداوند بر وی آسان کرده ، برای او بهره ( حظ ) قرار میدهد(3) .

75 استجابت دعا

---

1- (1) البرهان : 4/495 .
2- (2) البرهان : 4/489 .
3- (3) البرهان : 2/242 .

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هرکه نزد طلوع خورشید 10 بار سوره قل یا ایّها الکافرون را بخواند و برای دنیا و آخرت دعاء کند ، مادام که انجام دادنش معصیت نباشد خداوند استجابت فرماید(1) . و در روایتی مرسل از امام صادق و امیرالمؤمنین علیهماالسلام وارد شده ، هرکه 100 آیه از هر جای قرآن بخواند ، سپس 7 مرتبه یااللّه بگوید ، اگر بر سنگ سخت دعا کند او را از جا برکند(2) . و در روایتی مرسل از ابوالحسن علیه السلام داریم ، هرگاه از چیزی ترسیدی 100 آیه از هر جای قرآن بخوان ، سپس 3 بار بگو : اللهم اکشف عنّی البلاء(3) . و در روایت مرسل کفعمی از امام صادق علیه السلام دارد هرکه سوره قدر را بخواند سپس دعا کند ، دعایش بسوی لوح محفوظ اجابت شده بالا رود(4) . و ابن فهد در عدّه الدّاعی آورده خواندن سوره انّا انزلناه در ثلث آخر شب جمعه 15 بار ، و دعا کند مستجاب شود(5) . در روایتی مرسل از ابن عمر آمده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند ، هرکه عشیّه عرفه 1000 بار قل هو اللّه را بخواند ، آنچه درخواست کند خداوند باو عطا فرماید(6) . در مرسله محمد بن المنکدر دارد ، که پیغمبر صلی الله علیه و آله مردی را شنیدند قل هو اللّه احد میخواند و ترتیل میکند . بوی گفتند درخواست کن ، عطا می شوی ( یعنی هرچه خواستی از خدا بتو داده می شود )(7) . روایتی

---

1- (1) البرهان : 4/515/516 .

2- (2) بحارالانوار : 92/176و 202/420 .

3- (3) بحارالانوار : 92/202 .

4- (4) بحارالانوار : 92/330 .

5- (5) بحارالانوار : 92/330 .

6- (6) بحارالانوار : 92/356 .

7- (7) بحارالانوار : 92/359 .

است مسند امّا ضعیف از عبداللّه بن عبّاس از پیغمبر صلی الله علیه و آله خواندن قل هو اللّه احد بعد از هر نماز . . . هیچ چیز از خداوند درخواست نمی کند مگر آنکه به او عطا می فرماید(1) .

### 76 ذکاوت بچّه

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره حاقّه نوشته شده ، شسته گردد ، آب آن را به بچه شیرخوار قبل از شیر باز شدن بیاشامانند ، آن بچّه با ذکاوت ، دارای حفظ میشود . و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز دارد ، هنگامی آب آن را به بچّه بیاشامانند او را ذکی ساخته . خداوند او را سالم دارد و به بهترین وجه نشو می کند(2) . و در مرسلی دیگر از آن حضرت وارد شده ، هرکه سوره حشر را با آب پاک نوشته بیاشامد ، ذکاوت روزی شود ، و کمی فراموشی ( باذن خدای تعالی )(3) .

### 77 برای رؤیت پیغمبر صلی الله علیه و آله

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است هرکه سوره مزّمل را ادمان دهد ( خواندن را ادامه دهد ) پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب ببیند . هرچه دلش خواست از آن حضرت بخواهد . و در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام دارد ، هرکه ادمان داد

---

1- (1) مستدرک الوسائل : 1 5 باب 27 تعقیب نماز ح4 .
2- (2) البرهان : 4/374 .
3- (3) البرهان : 4/312 .

این سوره را و از حضرت چیزی در خواب درخواست کرد ، خداوند آنچه از خیر خواست به او میدهد(1) . و نیز در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، هرکه سوره کوثر را شب جمعه 100 بار بخواند ، پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب ببیند . و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد ، هرکه این سوره را بعد از نماز نصف شب پنهانی شب جمعه میخواند 1000 بار کامل بخواند ، آن حضرت را در خواب به اذن خدای تعالی می بیند(2) .

### 78 توقف رجفه ( لرزش )

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است ، اگر با آب سوره صافّات و هان ( به معنی انسان سست و ضعیف ) و رجفان استحمام کند ، آنچه در اوست آرام گیرد . انشااللّه تعالی(3) . و در مرسلی دیگر از آن حضرت دارد ، هرکه آب سوره الشّمس را بیاشامد ، رجف را آرام می کند(4) .

### 79 تسهیل رزق

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده ، هرکه سوره یوسف را نوشته بیاشامد ، خداوند روزی او را آسان کرده ، برای او ( حظّ ) بهره قرار

---

1- (1) البرهان : 4/396 .
2- (2) البرهان : 4/512 .
3- (3) البرهان : 4/15 .
4- (4) البرهان : 4/466 .

میدهد(1) . و در روایت مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، ادمان خواندن سوره قیامت روزی و صیانت را جلب کرده ، نزد مردم محبوب می گرداند . و از امام صادق علیه السلام در مرسل دیگر دارد خواندن سوره قیامت انسان را خاشع ساخته عفاف و صیانت را جلب می نماید(2) .

80 رفع سختی

در روایت مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هرکه سوره مزّمل را بخواند ، خداوند سختی در دنیا و آخرت از او برطرف سازد ، و در روایت دیگر دارد ، هرکه این سوره را دائماً بخواند خداوند سختی را در دنیا و آخرت از او برطرف می کند(3) . و در مرسله دیگر از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، هرکه سوره قارعه را نوشته بر محارف معسر از کسان خود بیاویزد ، خداوند بر دست او فتح فرموده او را روزی دهد . و در مرسل دیگر دارد ، کارش را آسان سازد ، و در مرسله سوم از امام صادق علیه السلام داریم ، اگر بر کسی که کسبش تعطیل شده کالای او کساد شده بیاویزند ، خداوند رواج کالا را روزیش کند ، و هم چنین هرکس خواندن آن را ادامه دهد این کار باذن خدای تعالی بر او عملی شود(4) .

---

1- (1) البرهان : 2/242 .
2- (2) البرهان : 4/405 .
3- (3) البرهان : 4/396 .
4- (4) البرهان : 4/499 .

## 81 رفع سفیدی چشم

در روایت مرسله ای(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره شوری را با آب باران نوشته ، و با آن آب سرمه را نرم سازد ، کسی که در چشمش سفیدی است سرمه کشد آن را ریشه کن کرده ، هر چه از دردها بر چشمش عارض شده به اذن خداوند برطرف سازد ، و در مرسل دیگری دارد هر که آن را با خمیر مکی و آب باران نوشته سرمه را با آن نرم سازد و با آن سرمه کشد اگر در چشمش سفیدی است آن را برطرف ساخته و هر دردی در چشم باشد زائل گردد ، و در روایت مرسله ای(2) از امام صادق علیه السلام وارد شده ، هر که سوره بینه را نوشته بر خود بیاویزد یرقان را برطرف می کند ، و اگر آویخته شود بر سفیدی چشم و پیسی و آب آن خورده شود ، خداوند آنها را از او دفع سازد ، و اگر بر جمیع ورمها نوشته گردد ، آنها را به قدرت خداوند برطرف سازد .

## 82 خروج روح به آسانی

در روایت(3) مرسله از امام صادق علیه السلام آورده است . اگر سوره واقعه را بر کسی که اجلش نزدیک شده نزد مرگش بخوانند ، خداوند بیرون شدن روحش را بر وی آسان سازد .

---

1- (1) البرهان : 4/115 .
2- (2) البرهان : 4/489 .
3- (3) البرهان : 4/273 .

## 83 خروج از زندان

در دو روایت مرسل(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که ادمان خواندن ( ادامه دادن ) دهد سوره طور را ، و در غل و زندان باشد ، بیرون آمدنش را آسان کند گر چه از جنایات باشد .

و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز آمده ، و نظیر 2 مرسل اول از پیغمبر صلی الله علیه و آله در ادمان خواندن سوره حدید ، مرسلی(2) وارد شده ، و در مرسلی دیگر(3) از آن حضرت دارد هر که سوره معارج را بخواند و اسیر و زندانی دربند باشد ، خداوند برایش فرج کرده او را حفظ کرده تا برگردد ، و در مرسله دیگر دارد تا سالم به اهلش برگردد ، و قریب به این مضمون در مرسله(4) پیغمبر صلی الله علیه و آله در خواندن سوره انفطار وارد شده .

## 84 زوال اسقام

در 2 روایت مرسل(5) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره عنکبوت را نوشته آب آن را بیاشامد ، تمام دردها و مرضها به قدرت خداوند تعالی از وی برطرف شود ، و در مرسل امام صادق علیه السلام داریم حماء . برد و درد از او نابود شده غمی از درد به او نمی رسد مگر درد مرگ که چاره ندارد ،و مادام که زنده است

---

1- (1) البرهان : 4/240 .
2- (2) البرهان : 4/286 .
3- (3) البرهان : 4/380 .
4- (4) البرهان : 4/435 .
5- (5) البرهان : 3/242 .

سرورش زیاد باشد ، و هر که آب آن را بخورد قلبش فرحناک شده سینه اش بازگردد .

تذکر : درباره حماء به شماره 57 و درباره برد به شماره 58 رجوع شود .

85 زوال عسر و تسهیل

در 2 روایت مرسل(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده ، هر که سوره لیل را بخواند خداوند به او عطا می کند تا راضی شود ، و سختی از او برطرف شده و آسان کند بر او و از فضل خود او را توانگر سازد ، لکن در یکی از این 2 مرسل ادمان ( ادامه دادن ) خواندن سوره را موجب این نویدها دانسته .

86 زوال علت و نزف خون

در 2 روایت مرسل(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که سوره لقمان را بنویسد و کسی که در درونش علتی هست بیاشامد ، از او برطرف شده و هر زن و مردی که خون ریزی دارد این سوره را بر محل خون آویزان کنند خون به اذن خدای تعالی بند آید و نزدیک به همین مضمون در مرسل امام صادق علیه السلام آمده .

87 زوال فقر

در روایتی مسنده و ضعیف(3) از امام ششم علیه السلام وارد است ، هر که هر شب

---

1- (1) البرهان : 4/469 .
2- (2) البرهان 3/269 .
3- (3) البرهان : 4/272 و273 .

جمعه سوره واقعه را بخواند . خداوند او را دوست دارد ، و او را سوی مردم محبوب قرار می دهد و در دنیا گرفتاری و تنگدستی و فاقه و آفتی از آفات دنیا را نخواهد دید ، و در 2 روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، اگر این سوره نوشته شده در منزل نهاده شود خیر در آن زیاد شده ، و هر که بر خواندن آن ادامه دهد فقر از او برطرف شده ، و در آن قبول و زیادتی حفظ و توفیق و وسعت در مال است ، و در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده منافعی دارد که احصاء نشود ، و در مسنده(1) عنبسه بن مصعب ( ظاهراً روایت معتبر است ) از امام صادق علیه السلام ذکر شده ، هر که سوره ابراهیم علیه السلام را در هر دو رکعت نماز ، و هم چنین سوره حجر را در دو رکعت نماز هر جمعه بخواند ، فقر و جنون و گرفتاری به وی نمی رسد ، و در روایت عیاشی از عنبسه از امام صادق علیه السلام نقل شده ، هر که این دو سوره را در هر 2 رکعت نماز در هر جمعه بخواند . و در روایتی مسند(2) ( به سبب اشتمال سند بر ابو الحسن عبدی که به گفته علامه مامقانی در رجال عنوان نشده ضعیف است ) از امام ششم علیه السلام وارد شده هر که یکبار سوره یس را در عمرش بخواند ، او را فقر و غرم و هدم و خستگی و دیوانگی و خوره و وسوسه و دردی که ضرردار باشد نمی رسد ، و خداوند سکرات مرگ و اهوال آن را بر او آسان سازد ،و از کسانی است که خداوند ضامن وسعت در معیشتش هست . و در روایتی مسند(3) ( و ضعیف ) از امام ششم علیه السلام ذکر شده هر که سوره والقلم را در

---

1- (1) البرهان : 2/304 ، 305 .

2- (2) البرهان : 4/2 .

3- (3) 4/367 .

نماز واجب یا مستحب بخواند خداوند عزوجل همیشه او را در امان از برخورد با فقر قرار می دهد .

88 زوال ما یفسد

در روایت مرسلی(1) از امام صادق علیه السلام نقل شده که سوره مجادله نوشته شده در حبوب بیندازند ، آنچه آنها را فاسد کرده تلف می سازد نابود می شود ( به اذن خدای تعالی ) .

89 زوال ملک ظالم و سلطان جائر

در روایت مرسلی(2) از امام صادق علیه السلام داریم ، هرگاه سوره حج را نوشته و محو سازد . آب آن در جای سلطان جائر پاشیده شود ، ملکش به اذن خداوند نابود گردد و در روایت مرسل(3) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره رعد را در شب تاریک بعد از نماز عشاء بر روشنایی آتش نوشته . و همان هنگام بر درب سلطان جائر و ستمگری بنهد هلاک شده ملکش زائل می شود . و در مرسلی از امام صادق علیه السلام ذکر شده هرکس این سوره را در شب تاریک بعد از نماز عشاء بنویسد و همان هنگام بر درب سلطان جائر ستمگر بگذارد لشکر و رعیتش بر وی قیام کرده ، عمرش کوتاه و سخنش شنیده نشود . و اگر بر درب ظالم یا کافر یا زندیقی گذارده شود به اذن خدای تعالی او را هلاک سازد .

---

1- (1) 4/301 .
2- (2) 3/76 .
3- (3) 2/277 .

## 90 جلوگیری از زلزله

در روایتی مسند به سندی ضعیف در تهذیب(1) شیخ طوسی قدس سره از امام ششم ذکر کرده هر که را زلزله گرفت این آیه را بخواند : « « یا مَن یُمْسِکُ السَّمواتِ وَالْاءَرْضَ أَن تَزُولاَ وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَکَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِن بَعْدِهِ إِنَّهُ کَانَ حَلِیماً غَفُوراً » صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَمْسِکْ عَنِّی السُّوءَ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدِیرَ » و دارد هر که وقت خواب بخواند خانه بر او نمی افتد انشاء اللّه . و در روایتی مرسل(2) از امام رضا علیه السلام از پدر بزرگوارش رسیده هیچ کس وقت خواب نگفت این آیه را که خانه بر سرش خراب شود . تذکر آیه مبارکه قرآن إنّ اللّه یُمسِکَ تا آخر است .

## 91 زیادتی شیر

در روایتی مرسل(3) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است . هر که سوره حجر را با زعفران بنویسد و به زن کم شیر بیاشاماند شیرش زیاد شود . و در 2 روایت(4) مرسل نیز از آن حضرت داریم . اگر سوره قاف نوشته شد و زن کم شیر آب آن را بیاشامد شیرش زیاد شود . و در مرسل دوم نوشتن سوره بر ظرف وارد شده و از امام صادق علیه السلام در روایت مرسل وارد شده . اگر آب سوره یس را زنی بنوشد شیرش زیاد شود ، و برای شیر خور غذای پاکیزه ای خواهد بود . و هم چنین از

---

1- (1) البرهان : 3/356 .
2- (2) البرهان : 3/356 .
3- (3) البرهان : 2/324 .
4- (4) البرهان : 4/216 ، 4/3 .

آن بزرگوار مرسلاً [(1)](#) نقل شده ، اگر زن آب سوره حجرات را بیاشامد شیرش ( بعد از بند آمدن ) زیاد شده و جنینش ( بچه ای که در رحم دارد ) حفظ شده . از هر ترس و محذوری به اذن خدای تعالی بر جان خود در امان است .

### 92 زیادتی مال و ربح تجارت

در دو روایت مرسل [(2)](#) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هرگاه سوره دخان نوشته شده . در جایی که محل تجارت است نهاده شود . صاحب آنجا سود کرده و زود مالش زیاد شود .

### 93 سبز شدن بستان

در 2 سه روایت [(3)](#) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله و امام صادق علیه السلام وارد شده ، هر که سوره مؤمن را نوشته بر باغچه یا بستان آویزان کند سبز شده نمو کند و در روایتی از اینها ( که از امام صادق علیه السلام است . دارد اگر شب بنویسد و آن را در باغچه یا بستان گذارد برکتش زیاد شده سبز می گردد . گل می کند ، و در وقت خود نیکو گردد .

---

1- (1) البرهان : 4/203 .
2- (2) البرهان : 4/157 .
3- (3) البرهان : 4/89/90 .

### 94 سلامتی در سفر

در مرسله امام صادق علیه السلام دارد ، هر که سوره علق را هنگامی که متوجه سفر است بخواند شرّ سفر را کفایت شود(1) .

### 95 سکون زخم

در دو روایت(2) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هر که سوره طارق را نوشته . آن را با آب شسته و جراحت ها را بشوید ورم نمی کند و در یکی از آن دو دارد که در ظرفی بنویسد . و در مرسل امام صادق علیه السلام دارد که زخمها را با آب این سوره بشوید . آرام شده . چرک نمی کند .

### 96 سکون درد

در روایت مرسلی(3) از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هر که سوره ناس را بر دردی بخواند . آرام شده ( باذن خدای تعالی ) و این سوره برای کسی که آن را بخواند شفا هست .

---

1- (1) البرهان : 4/478 .
2- (2) البرهان : 4/448 .
3- (3) البرهان : 4/530 .

### 97 برای سلامتی از آنچه به اطفال می رسد

از پیغمبر صلی الله علیه و آله در 2 روایت(1) مرسل آمده ، هر که سوره احقاف را نوشته ، بر خود یا طفلی یا شیرخوار آویزان کند . یا آب آن را بیاشاماند . در بدن توانا شده از حوادثی که به اطفال می رسد سالم مانده ، در گهواره چشم روشن است باذن خدای تعالی .

### 98 سلامتی از شر دشمنان

در 2 روایت مرسل(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هر که سوره والنّازعات را هنگام روبرو شدن با دشمنان بخواند . از او منحرف شده ، سالم می ماند و آسیبی به او نمی رسانند . و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد ، که در هنگام مواجهه با دشمنان سوره را بخواند . او را نمی بینند و از وی منحرف گردند . و هر که بر کسی که از او می ترسد . این سوره را در حال ورود بر او بخواند نجات پیدا کرده . ایمن خواهد باشد ( باذن خدای تعالی ) .

### 99 درمان صرع

در مرسله امام صادق(3) وارد است ، هر که سوره لیل را در گوش بیهوش

---

1- (1) البرهان : 4/170/171 .
2- (2) البرهان : 4/423 .
3- (3) البرهان : 4/469 .

( یا از حال گشته ) ( مغشی علیه ) یا مصروع بخواند همان هنگام خوب می شود و در 2 روایت(1) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که سوره قاف را نوشته بر مصروع بیاویزد . از صرع افاقه پیدا می کند و از شیطانش ایمن شود . و در مرسل دیگری(2) از آن حضرت داریم هر که سوره زخرف را نوشته بیاشامد . محتاج به دوایی که به مرض به او برسد نشود ، و اگر آب آن بر مصروع پاشیده شود از صرع افاقه شده . شیطانش باذن خدای تعالی می سوزد .

100 صرف بأس طعام

در 2 روایت(3) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده اگر سوره تین بر طعامی که حاضر می شود خوانده شود خداوند باک ( شرّ ) آن را گردانده ، گرچه در او زهر کشنده باشد و در او شفا هست . و نظیر آن در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده ، و در 2 مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت شده اگر سوره قریش بر طعامی که آن را می ترسد خوانده شود . در آن شفا هست و خواننده اش و خورنده اش را ( هیچ گاه ) آزار نمی رساند(4) .

---

1- (1) البرهان : 4/216 .
2- (2) البرهان : 4/134 .
3- (3) البرهان : 4/476 .
4- (4) البرهان : 4/509 .

### 101 صرف هر لمم

در مسند کافی(1) از سلیمان جعفری از ابی الحسن علیه السلام آمده . هیچ کسی نیست در حد کودکی هر شب متعهّد به خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر کدام را سه بار و قل هو اللّه احد را 100 بار و اگر نتوانست 50 بار باشد . مگر آنکه خداوند عزوجل هر لمم ( جنون خفیف ) را یا عارضه ای از عوارض بچه ها و عطاش و فساد معده . ویدورالدم ( عبارت ظاهراً غلط باشد و مراد ظاهراً سرگیجه باشد ) را مادام که متعهّد به این باشد از او می گرداند . تا حدّ پیری . اگر خود متعهد باشد یا برای او تعهد شود . محفوظ است تا روزی که خداوند روحش را بستاند .

### 102 صعوبت زائیدن

در مرسل(2) امام صادق علیه السلام دارد اگر سوره شعراء بر مطلقه ( زن در حال زائیدن آویخته شود . وضع حمل بر او سخت گردد . و بسا ترس داشته باشد . پس کننده این کار باید پرهیز نماید .

### 103 منع ضرر به اندوخته طلا و نقره ، اثاث

---

1- (1) البرهان : 4/527 .
2- (2) البرهان : 3/179 .

در مرسله(1) امام صادق علیه السلام داریم . هر که سوره قدر را بر چیزی که اندوخته می شود ( طلا . نقره ، اثاث ) بخواند خداوند از جمیع چیزهایی که ضرر می رساند . آن را مبارک کند .

104 درمان طحال

در روایت(2) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره ممتحنه را بنویسد و سه روز پیاپی بیاشامد . برای وی طحال باقی نمی ماند و از درد و زیادتیش مدت زندگیش در امان است . باذن خدای تعالی .

و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد هر که مبتلا به طُحال است ، اگر بر او سخت باشد سوره ( ممتحنه ) را نوشته آب آن را سه روز پیاپی بیاشامد . طُحال باذن خدای تعالی از او برطرف شود . ( طُحال ، دردی که به سپرز ( تنها خوار ) می رسد )

105 منع طوارق

در روایت(3) مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است هر که سوره مریم را بر دیوار خانه بنویسد . منع طوارق کند . ( مصیبت . گرفتاری بزرگ )

---

1- (1) البرهان : 4/481 .
2- (2) البرهان : 4/322 .
3- (3) البرهان : 3/2 .

### 106 برای زوال علت

در مسنده امالی شیخ طوسی[1] از امام صادق علیه السلام آورده هر کسی را علتی رسید پس سوره حمد را 7 بار در ( گریبان ) خود بخواند . اگر علت رفت و گرنه سوره را 70 بار بخواند . من ضامن سلامتی برای او هستم .

### 107 برای اعاذه ( پناه بردن ) از عذاب و مسخ در دنیا

در 2 روایت[2] مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که این سوره ( فیل ) را بخواند ( او را از عذاب و مسخ در دنیا پناه می دهد . و در مرسله[3] دیگر آن حضرت داریم . سوره ناس عوذه ( وسیله پناه ) از هر درد و آفتی است . و این سوره شفا است برای کسی که آن را بخواند .

### 108 برگشتن غائب گم شده

در روایت مرسلی[4] از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره ( والضحی ) را به نام گمشده ( غائبی ) بنویسد . سالم به سوی اصحابش برمی گردد ، و در مرسله دیگری از آن حضرت دارد ، هر که قرائت این سوره را بر اسم صاحبش ( دوست . همراهش ) ادامه دهد زود سالم به سوی او برگردد .

---

1- (1) البرهان : 1/43 .
2- (2) البرهان : 4/507 .
3- (3) البرهان : 4/530 .
4- (4) البرهان : 4/472 .

### 109 برای سلامت از غرق

برای سلامت از غرق ، در 2 روایت(1) مرسل یکی از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دیگری از امام صادق علیه السلام ذکر شده . هر که سوره علق را در حالی که سوار دریا باشد . بخواند خداوند او را از غرق سالم نگهدارد .

### 110 برای غنا

در روایتی مسند(2) ضعیف از امام ششم علیه السلام وارد شده هر که خواندن سوره مریم را ادمان ( ادامه ) دهد نمیرد تا از این سوره با چیزی بر خورد کند که او را در جان و مال و فرزندش بی نیاز کند . و در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم هر که این سوره را بخواند . نمیرد تا خود و فرزندانش توانگر شوند .

### 111 فتح باب خیر

در 2 روایت مرسل(3) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره حجرات را نوشته و در قتال یا خصومت بر خود بیاویزد در یکی از ترس آن در امان است ، و خداوند تعالی بر دستش هر در خیر را می گشاید . و در دیگری خداوند او را پیروز گردانده و هر در خیری برایش می گشاید .

---

1- (1) البرهان : 4/478 .
2- (2) البرهان : 3/2 .
3- (3) البرهان : 4/203 .

### 112 برای فرج

در مرسله(1) امام صادق علیه السلام آمده هر که خواندن سوره جن را ادامه دهد و در تنگنا باشد خداوند برای او باب فرج می گشاید ( به اذن اللّه ) .

### 113 فرزند پسر

در روایت مرسل(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره فجر را نوشته ، به وسط خود آویخته ، با زوجه خود حلالاً جماع کند ، خداوند او را فرزند پسر نور چشم عنایت می کند ، و در مرسله دیگر از آن حضرت وارد شده ، هر که این سوره را نوشته بر زوجه اش بیاویزد ، خداوند او را فرزندی مبارک روزی فرماید ، و در مرسله امام صادق علیه السلام است هر که بنویسد و در وسط خود بیاویزد سپس با زوجه اش جماع کند ، خداوند فرزندی به او روزی دهد که چشمش به آن روشن و به او شاد شود .

نکته : به گونه ای سوره را با خود یا زوجه قرار دهد که موجب هتک یا تماس با کلمات و حروف آن نباشد .

---

1- (1) البرهان : 4/391 .
2- (2) البرهان : 4/456/457 .

### 114 برطرف شدن فقر

در روایت اربعمائه ( ظاهراً معتبر باشد )(1) از امیرالمؤمنین علیه السلام ذکر شده ، هنگامی که وارد منزل می شود سلام بر اهل خود کند . بگوید . السلام علیکم . اگر اهلی ندارد . بگوید السلام علینا من ربّنا وقل هو اللّه احد را بخواند ، خداوند فقر را برطرف می کند ، و در همین روایت آمده هر که حاجتی دارد صبح زود روز پنجشنبه در جستجوی آن بیرون رود . و بیرون شد از خانه ، آیات آخر سوره آل عمران و آیه الکرسی و انا انزلناه و ام الکتاب ( سوره حمد ) را بخواند ، در اینهاست برآورده شدن حاجات دنیا و آخرت .

### 115 برای قوّت

در روایت مرسل(2) از امام صادق علیه السلام آمده ، هر که سوره هود را بر پوست آهو نوشته با خود دارد خداوند به او قوت دهد ، و با هر که بجنگد پیروزی یافته غالب شود ، و هر که او را ببیند از وی بترسد .

### 116 قوّت چشم

در مرسله(3) امام صادق علیه السلام وارد است ، خواندن سوره انفطار بر چشم

---

1- (1) البرهان : 4/520/521 .
2- (2) البرهان : 2/206 .
3- (3) البرهان : 4/435 .

نظر را قوی کرده ، و رمد و غشاوه به قدرت خدای تعالی برطرف می شود .

117 قوّت بر خصم در محاکمه

در روایت مرسل(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره ( والمرسلات ) را در محاکمه نزد قاضی یا والی بخواند ، خداوند او را بر خصمش یاری دهد و نزدیک به همین مضمون در مرسله امام صادق علیه السلام نیز ذکر شده .

118 قوّت قلب

در روایت مرسلی(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره نجم را بر پوست پلنگ نوشته بر خود بیاویزد ، دلش بر هر سلطان که بر او وارد شود قوی گردد و در مرسله دیگر دارد ، دلش بر هر چیزی قوی گردد و بر هر سلطانی وارد شود احترامش کند ، و در مرسله امام صادق علیه السلام آمده بر هر شیطانی غالب شده با هیچکس مخاصمه نکند مگر او را مقهور ساخته ، و قوت از آن اوست ( به اذن خدای تعالی ) .

---

1- (1) البرهان : 4/416 .
2- (2) البرهان : 4/243 .

## 119 رفع اشتغال قلب به مرض

در روایتی مرسل(1) از امام صادق علیه السلام ذکر شده ، هنگامی که سوره قریش را بر آبی خواندی سپس آن را بر کسی که دلش مشغول به مرض است ، و سبب آن را نمی داند پاشیده شود خداوند آن را از او برطرف سازد .

## 120 قوّت نفس

در روایت مرسله(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده ، هر که خواندن سوره دهر را ادمان دهد ( پیوسته بخواند ) نفس ضعیفش قوی شود ، و در مرسله دیگری از آن حضرت دارد هر که این سوره را در ظرفی نوشته آب آن را بیاشامد شر درد فؤاد را برطرف کرده برای جسد سود دهد .

## 121 کفایت مغرم در دنیا

در روایت مسند(3) محمد بن مسلم ( سند معتبر نیست ) از امام پنجم علیه السلام داریم هر که سوره نحل را در هر ماه بخواند ، در دنیا از مغرم ( دین ، غرامتهای وارده ) و 70 نوع از بلا . آسان تر یا سست تر از همه ، دیوانگی و خوره و پیسی است کفایت شود .

---

1- (1) البرهان : 4/509 .
2- (2) البرهان : 4/409/410 .
3- (3) البرهان : 2/359 .

122 برای گزیدن عقرب

و در مرسله(1) امام صادق علیه السلام ذکر شده اگر آب سوره طور بر جای گزیدن عقرب پاشیده شود به اذن خدای تعالی خوب شود .

123 وقوف بر گنج یا آب یا سحر

در روایت مرسل(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره شعراء را نوشته و بر خروس افرق آویزان نماید ، و دنبال آن رود تا جائی که خروس بایستد . می ایستد بر گنج یا جائی که آب ببیند ، و در مرسل دیگر از آن حضرت دارد ، اگر بر خروس سفید افرق آویزان کند ، می رود و نمی ایستد مگر بر گنج یا سحر ، و با نوک خود آن را کاوش می کند تا آن را بیرون آورد . و نزدیک به همین مضمون در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده .

124 برای لقوه

در روایتی مرسل(3) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر در ظرف تازه سوره قدر نوشته شود و صاحب لقوه در او نگاه کند ، خداوند او را شفا بخشد . ( لقوه مرضی است که موجب کج شدن گوشه صورت به سوی گردن می شود )

---

1- (1) البرهان : 4/240 .
2- (2) البرهان : 3/178/179 .
3- (3) البرهان : 4/480 .

### 125 برای مار گزیدن

در دو روایت مرسل(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم هر که سوره تحریم را بر ملسوع ( مار گزیده ) بخواند خداوند او را شفا بخشد و در یکی دارد که زهر در او راه نمی رود .

### 126 محبوبیت نزد مردم

در روایت مرسلی(2) از امام صادق علیه السلام وارد است ، هر که سوره احقاف را در صحیفه ای ( کاغذی ) بنویسد ، و او را با آب زمزم شسته ، بیاشامد نزد مردم محبوب شده ، و سخنش شنیده شود ، و برای همه غرضها شایسته است نوشته شود ، و محو گردد ، شسته شود . مرض با آن آرام شود به اذن خدای تعالی .

### 127 مرگ جمل یا دابه

در روایتی(3) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هر که سوره فرقان را نوشته سه روز بر خود آویزان نماید سوار نشود شتر یا چهارپایی مگر آنکه بعد از سه روز از سوار شدنش می میرد .

---

1- (1) البرهان : 4/351 .
2- (2) البرهان : 4/170 .
3- (3) البرهان : 3/154 .

### 128 دفع مرگ ناگهانی

در 2 روایت مرسل(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده . هر که سوره تغابن را بخواند ، خداوند مرگ ناگهانی را از او دفع می کند .

### 129 منع مال از آنچه می ترسد

در حدیث اربعمائه ( معتبر است )(2) از امیرالمؤمنین علیه السلام دارد ، هر که 11 بار قل هو اللّٰه و 11 بار انا انزلناه و مانند آن آیه الکرسی را قبل از طلوع آفتاب بخواند ، مال خود را از آنچه می ترسد منع کرده .

### 130 منع مکروه در خود و اهل و مال

در مرفوعه عمرو(3) بن جمع که از علی بن حسین علیهماالسلام روایت کرده دارد که رسول اللّٰه صلی الله علیه و آله فرموده اند : به خواندن چهار آیه از اول سوره بقره و آیه الکرسی و 2 آیه بعد از آن و سه آیه از آخر آن ( سوره بقره ) در خود و مال خود چیزی ناپسند ( مکروه ) نمی بیند ، و شیطانی به او نزدیک نمی گردد ، و قرآن را فراموش نمی کند .

---

1- (1) البرهان : 4/340 .
2- (2) بحار الانوار : 92/263 .
3- (3) بحارالانوار : 92/265 .

131 وجاهت هر جا قصد کند

در 2 روایت (1) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است هر که سوره قمر را روز جمعه هنگام ظهر نوشته در عمامه خود بگذارد یا آویزان نماید هر جا رود و در یکی دارد و هر چه بجوید وجیه است ، و در مرسله امام صادق علیه السلام داریم نزد خدا آبرومند و قبول است و کارهای سخت بر وی آسان شود .

132 وسعت در روزی

در روایت مسند و ضعیف (2) از امام پنجم علیه السلام وارد شده هر که ادمان ( ادامه ) دهد خواندن سوره ق را در نمازهای واجب و نافله ها ، خداوند وسعت روزی به او دهد . و در روایت مسند و ضعیف دیگری از امام ششم علیه السلام آمده ، هر که سوره ( والذاریات ) را در روز یا شب بخواند . خداوند عزوجل معیشت او را اصلاح کرده او را روزی فراوان دهد .

133 وضع حمل

در روایت مرسل (3) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده است که سوره والذاریات اگر بر حامل نفساء ( یعنی نزدیک وضع حمل ) آویزان شود وضع حمل کند . و در مرسل

---

1- (1) البرهان : 4/257 .

2- (2) بحار الأنوار 92/304 ؛ البرهان : 4/215/216/229/230 .

3- (3) البرهان : 4/230 .

دیگر از آن حضرت وارد شده . اگر بر آبستن که زائیدن او سخت شده آویزان شود زود بزاید . و در مرسله امام صادق علیه السلام ذکر شده ، اگر نوشته شود ، و بر زنی که در حال وضع حمل است آویزان شود زود بزاید انشاء اللّٰه ، و در روایتی مرسل(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، اگر سوره انشقاق نوشته شود و بر کسی که زائیدن بچه اش سخت شده آویزان شود یا بر او خوانده شود همان هنگام وضع حمل کند . و در مرسله امام صادق علیه السلام داریم ، هنگامی که بر زنی که در حال وضع است بیاویزند وضع حمل کند ، و کسی که سوره را بر زن گذارده مواظب باشد زود سوره را بیرون آورد ، مبادا جمیع آنچه در شکم اوست بیرون ریزد .

134 برطرف شدن یرقان

در روایت مرسل(2) از امام صادق علیه السلام وارد شده هر که سوره بیّنه را نوشته و در او یرقان باشد ، بر خود آویزان کند . از وی برطرف شود .

135 برای گمشده ، امن از سوخته ، غرق

در کافی روایتی مسند و(3) ( ضعیف ) از اصبغ بن نباته از امیرالمؤمنین علیه السلام

---

1- (1) البرهان : 4/442 .

2- (2) البرهان : 4/489 .

3- (3) بحار الانوار : 40/182/183/184 ؛ مرآه العقول : 12/513 تا 515 .

ذکر کرده که حضرت قسم خوردند به کسی که محمد صلی الله علیه و آله را به حق مبعوث کرده و اهل بیت آن سرور را گرامی داشته . هیچ چیز از حرز سوختن یا غرق شدن یا دزدیده شدن ، یا رها شدن ( یا گریختن ) حیوانی از صاحبش او گمشده ای یا فراری جستجو نمی کنند . مگر آنکه در قرآن است . هر که خواهد از من سؤال کند . چندین نفر یکی بعد از دیگری بلند شده پرسیدند :

1 برای من از سوختن و غرق . خواندن این آیات را فرمودند . « اللّه ُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتَابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ » ، « وَمَا قَدَرُوا اللّه َ حَقَّ قَدْرِهِ وَالاْءَرْضُ جَمِیعاً قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیَامَهِ وَالْسَّمَاوَاتُ مَطْوِیَّاتٌ بِیَمِینِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَی عَمَّا یُشْرِکُونَ » سائل خواند . آتش در خانه همسایه ها گرفت و خانه او در وسط چیزی به او نرسید .

2 برای سخت شدن حیوان ( چهارپا ) و چموش بودن آن و صاحبش از او در ترس است . فرمود. در گوش راستش بخوان « وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ طَوْعاً وَکَرْهاً وَإِلَیْهِ یُرْجَعُونَ »خواند . حیوان برای او رام شد .

3 برای درندگان که در منزلش می آمدند و تا شکار خود را نگیرند . نمی گذرند . فرمود بخوان : « لَقَدْ جَاءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِکُمْ عَزِیزٌ عَلَیْهِ مَاعَنِتُّمْ حَرِیصٌ عَلَیْکُم بِالْمُؤْمِنِینَ رَؤُوفٌ رَحِیمٌ * فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّه ُ لاَإِلهَ إِلاَّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ » خواند . درندگان از او اجتناب کردند .

4 برای درمان آب زرد . فرمود : بر شکمت آیه الکرسی بنویس و آن را شسته . بیاشام تا بهبودی پیدا کرد باذن خدای تعالی ( این عمل را آورد ) .

5 گمشده . فرمود : یس را در دو رکعت بخواند . و بگوید : « یا هادِیَ الضّالِّ رُدَّ عَلیَ ضالَّتی » این کار را کرد . خداوند عزوجل گمشده را به او برگرداند .

6 برای فراری ( غلام یا کنیز که گریخته ) فرمود : بخوان « أَوْ کَظُلُمَاتٍ فِی بَحْرٍ لُجِّیٍّ یَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ یَدَهُ لَمْ یَکَدْ یَراهَا وَمَن لَّمْ یَجْعَلِ اللّه ُ لَهُ نُوراً فَمَا لَهُ مِن نُورٍ » خواند . فراری برگشت .

7 برای دزدی که شب چیزی بعد از چیزی از وی دزدیده می شود . فرمود : هنگامی که در فراش خود قرار می گیرد . بخواند : « قُلِ ادْعُوا اللّه َ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ أَیّاً مَا تَدْعُوا فَلَهُ الاْءَسْماءُ الْحُسْنَی وَلاَ تَجْهَرْ بِصَلاَتِکَ وَلاَ تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَیْنَ ذلِکَ سَبیلاً * وَقُلِ الْحَمْدُ للّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُن لَّهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُن لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرَاً » . سپس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود : هر که در زمین قفر ( جلگه بی آب و علف ) بیتوته کند ( شب بماند ) و این آیه را بخواند : « إِنَّ رَبَّکُمُ اللّه ُ الَّذِی خَلَقَ السَّمواتِ والاْءَرْضَ فِی سِتَّهِ أَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَی عَلَی الْعَرْشِ یُغْشِی اللَّیْلَ النَّهَارَ یَطْلُبُهُ حَثِیثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالاْءَمْرُ تَبَارَکَ اللّه ُ رَبُّ الْعَالَمِینَ » فرشتگان او را پاسبانی کرده شیاطین از او دور می گردند . . . تا آخر .

ص: 115

-136 ...

صاحب جواهر قدس سره از مشایخ قدّس اللّه ارواحهم نقل فرموده که هر چه از قرآن را به قصد بخوانند . به منظور خود خواهند رسید .

جواهر الکلام

## بخش دوم: توسّل به پیغمبر و اهل بیت علیهم السلام

### اشاره

بسم الله الرحمن الرحيم

## توسّل به خمسه طیّبه علیهم السلام

یکی از راههای رسیدن به خواسته و استجابت دعا توسل به پیغمبر و اهل بیت طاهرین آن حضرت صلوات اللّه علیهم أجمعین است .

روایاتی که در این مورد وارد شده بر دو قسم است :

1 قسمی که سند معتبر دارد . 2 قسمی که سند معتبر ندارد . و یقین به دروغ بودن آن نداریم ، و احتمال دارد که واقعاً از معصومین علیهم السلام وارد شده باشد . کما اینکه مضامین بسیاری از دعاها و توسلات که سند ضعیف دارند شهادت بر صحت و صدور آنها از معصومین علیهم السلام می دهد . و علی کل حال خواندن دعاها و توسل در مورد توسلات که سند معتبر ندارد رجاءً مانعی ندارد .

شایسته است در اینجا توسل به هر یک از معصومین علیهم السلام که در مورد خاصی در خبری ضعیف آمده نقل شود . گر چه در هر مورد به هر یک از آن بزرگواران توسل مانعی ندارد .

علامه مجلسی از مؤلفات(1) بعض اصحابمان خبر اسارت ابوالوفاء شیرازی را در کرمان در غل ابن الیاس و اینکه تصمیم دار زدن ابو الوفاء را

---

1- (1) بحار الأنوار 94/35/36 .

داشت آورده ، ابوالوفاء می گوید : دست استشفاع به سوی خدا به امام زین العابدین علی بن الحسین علیه السلام بردم . در خواب پیغمبر صلی الله علیه و آله به من فرمود ، به من و دخترم و دو پسرم ( حسنین علیهماالسلام ) در چیزی از عروض دنیا توسل نمی شود . بلکه برای آخرت و آنچه برای آخرت از فضل خداوند امید داری . اما برادرم ابو الحسن ( علی علیه السلام ) انتقام از کسی که به تو ستم کرده می گیرد .

1 علی بن الحسین علیه السلام برای نجات از سلاطین و از مفسده شیاطین .

2 3 اما محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهماالسلام برای آخرت .

4 اما موسی بن جعفر علیه السلام به سبب حضرت عافیت را درخواست کن .

5 اما علی بن موسی علیه السلام برای نجات در سفرهای خشکی و دریاست .

6 اما محمد بن علی علیه السلام به سبب آن حضرت روزی را از خداوند نازل گردان .

7 اما علی بن محمد علیه السلام برای قضاء نافله ها و نیکی به برادران .

8 اما حسن بن علی علیه السلام برای آخرت .

9 اما حضرت حجت علیه السلام هنگامی شمشیر به گلوگاه رسید ، و اشاره به حلقشان نمودند . پس استغاثه به سبب آن حضرت بکن که ترا کمک می کند و او پناهگاه و فریاد رس است برای کسی که از آن حضرت فریاد رسی بخواهد .

گفتم یا مولای ، یا صاحب الزمان ، من به تو استغاثه می کنم ، ناگهان شخصی از آسمان سوار بر اسب نازل شد ، و در دستش حربه آهنی بود ، گفتم مولایم شر کسی که مرا آزار می دهد کفایت کن ، فرمود : از خداوند

عزوجل درباره ات درخواست کردم ، دعایم را مستجاب کرد ، صبح ابن الیاس مرا

درخواست نموده ، بندم را باز کرد و خلعت داد ، و پرسید به که استغاثه کردی ؟ گفتم به کسی که غیاث المستغیثین است تا از پروردگارش درخواست فرمود . والحمد للّٰه رب العالمین .

1 روایتی مسند(1) ( بعید نیست معتبر باشد ) از امام باقر علیه السلام از گفته جابر انصاری دارد . که حضرت به او فرمودند : « ای جابر هرگاه خواستی چیزی از خداوند بخواهی و خداوند مستجاب کند . خدای را بنامهای امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام بخوان » ( نام پیغمبر در این روایت نیامده آنرا هم با نام چهار معصوم علیهم السلام ضمیمه نماید ) اینها محبوب ترین نامها نزد خداوند عزوجل هستند .

2 در حدیث اربعمائه(2) ( معتبر بلکه صحیح ) از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده ، که صلوات بر محمد و آل محمد بفرستید همانا خدای عزوجل دعایتان را نزد یاد محمد و دعایتان برای آن حضرت را می پذیرد .

3 در روایتی معتبر(3) از امام ششم علیه السلام وارد شده هرگاه یکی از شما دعا می کند ، ابتداء کند به صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله ، همانا صلوات بر آن حضرت پذیرفته است و خداوند نیست که بعضی را بپذیرد و بعضی را رد کند .

4 در چندین روایت(4) که سند آنها به عباس بن عامر می رسد وارد شده

---

1- (1) بحار الأنوار 94/21 .
2- (2) بحار الأنوار 94/50 54 .
3- (3) بحار الأنوار 94/50 54 .
4- (4) بحار الأنوار 94/1 2 3 .

از امام باقر علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله ، که پروردگار متعال به بنده ای گناهکاری که 70 حریف ( هر حریف 70 سال گفته شده و در بعضی 70 و 70 و 70 آمده ) در آتش بود ، و خداوند عزوجل را به حق محمد و اهل بیتش خواند ، که او را مورد مرحمت قرار دهد ، خداوند بفرماید حتم است بر خودم که هیچ بنده ای از من بحق محمد و اهل بیتش سؤال نکند مگر آنکه او را بیامرزم ، در آنچه بین من و آن بندهاست و امروز تو را آمرزیدم .

5 حارث اعور(1) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ذکر کرده ( کل دعاء محجوب عن السماء حتی یُصلّی علی محمد وآله ) هر دعائی از آسمان ممنوع است تا صلوات بر محمد و آل آن حضرت فرستاده شود .

و در چند روایت(2) ضعیف نیز وارد شده .

6 و در روایتی مسند(3) ( بعید نیست معتبر باشد ) دارد ، که خداوند خطاب به ملائکه می کند که کسی در صلوات بر پیغمبر اهل بیت آن حضرت را نیاورد دعایش را بالا نبرید تا عترت پیغمبر را به پیغمبرم ملحق سازد .

پیوسته دعا ممنوع است تا اهل بیت آن حضرت در درود به آن حضرت ملحق شود .

و در روایت مسنده(4) محمد بن فضیل از حضرت رضا علیه السلام دارد که رسول

---

1- (1) بحار الأنوار 94/50 54 .
2- (2) بحار الأنوار 94/50 54 .
3- (3) بحار الأنوار 94/67 68 .
4- (4) بحار الأنوار 94/60 .

خدا صلی الله علیه و آله فرمود : هر که روز جمعه 100 بار بر من صلوات بفرستد خداوند 60 حاجت وی را 30 برای دنیا و 30 برای آخرت برآورده سازد .

7 در روایت معتبر سکونی(1) از امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام از پدرانش از رسول خدا صلی الله علیه و آله دارد ، که آن حضرت فرمود : صلوات شما بر من دعای شما را تجویز می کند ( راه می اندازد ) و پسند خدای است و زکاه اعمال شماست .

8 و با همین سند(2) دارد هرگاه یکی از شما دعا کرد و پیغمبر را یاد نمود دعا را بالا می برد ( یا دعا بالا می رود ) .

9 در روایتی معتبر(3) از امام پنجم علیه السلام در امالی طوسی وارد شده که برای یحیی بن العلا فرمودند به این دعا دعا کن و من ضامن هستم حاجتت را بر خدا :

« اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی، وَالْقادِرُ عَلی طَلِبَتی، قَدْ تَعْلَمُ حاجَتی، فَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِ، وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ لَمّا قَضَیْتَها » .

10 شیخ صدوق قدس سره در کتاب امالی مسنداً ( سند معتبر است )(4) از امام ششم علیه السلام بعد از بیان دعاء یوسف علیه السلام در چاه ، گریه کرده ، و فرمود من اینگونه دعا می کنم « اللّهمّ ان کانت الخَطایا والذنُوب قد اخلقت وجهی عندکَ فلن ترفَع لی إلیک

---

1- (1) بحار الأنوار 94/67/68 .
2- (2) بحار الأنوار 94/68 .
3- (3) بحار الأنوار 95/162 .
4- (4) بحار الأنوار 95/184 .

صوتاً فانّی أسألک بک فلیسَ کمثلکَ شیءٌ واتوجّهُ إلیک بمحمّدٍ نبیّک نبیّ الرحمه یا اللّه یا اللّه یا اللّه یا اللّه یا اللّه » .

سپس حضرت فرمود

این گفته را زیاد بگوئید همانا من این را نزد گرفتاریهای بزرگ می گویم .

11 در تفسیر قمی مسنداً(1) از شعیب عقرقوقی از امام ششم علیه السلام آورده که چون به حضرت یوسف علیه السلام اجازه در دعاء فرج داده شد ، گونه خود را بر زمین نهاده گفت : « اللهمّ....» خداوند برایش فرج کرد پرسیدم فدایت گردم ما به همین دعاء دعاء کنیم ؟ فرمود : بمانند آن دعا کنید : « اَللّهُمَّ اِنْ کانَتْ ذُنُوبی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی عِنْدَکَ فَاِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبّیِ الرَّحْمَهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلِیٍّ وَفاطِمَهَ والْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَالاْءَئِمَهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ » سپس حاجت خود را درخواست کند .

یوسف گفت فانی اتوجه الیک بوجه آبائی الصالحین ابراهیم واسماعیل واسحاق ویعقوب .

12 در همان تفسیر مسنداً(2) از ابی سیار ( مسمع بن عبدالملک ) از امام ششم علیه السلام دعائی نقل کرده که جبرئیل علیه السلام برای بیرون شدن از چاه به حضرت یوسف علیه السلام از گفته خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب یاد داد « اللهمّ انی اسألک فانَّ لکَ الحَمْدُ ، لا إله إلاّ اللّه الْحَنّانُ الْمَنّانُ ، بَدیعُ السَّمواتِ والأَرْضِ ، ذُو الْجَلالِ وَالإِکْرامِ ، صَلِّ علی محمّدٍ وَآل محمّد ، واجْعَل لی مِنْ أمری فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، وَارْزُقنی مِنْ حَیْثُ أحتَسِب

---

1- (1) بحار الأنوار 95/185 .
2- (2) بحار الأنوار 95/186 .

وَمِنْ حَیْثُ لا أحتَسِب » دعاء کرده خداوند برایش از چاه فرج کرده و از شر آن زن راه بیرون شدن قرار داد و ملک مصر را از جائی که گمان نداشت به او عطا فرمود .

13 در روایتی مسنده(1) و معتبر ( گر چه علی بن ابی حمزه بطائنی در سند است ) ابو بصیر می گوید از امام ششم علیه السلام پرسیدم از دعاء یوسف علیه السلام چه بود ؟ حضرت فرمود : دعای زیادی بود ، لکن چون زندان بر حضرت سخت شد ، برای خدا به سجده افتاد ، و گفت : « اللّهمَّ إن کانَتِ الذنُوبُ قد اخلقَت وجهی عِندَکَ فلن ترفع لی الیکَ صوتاً فأنا أتوجّه إلیک بوجه الشیخ یعقوب » سپس حضرت گریه کرده و فرمود صلی اللّه علی یعقوب وعلی یوسف و من می گویم : « اللهمّ باللّه وبرسوله » .

و در روایت(2) قصص الانبیاء به سند خود تا صدوق قدس سره به اسنادی معتبر قریب به همین مضمون را آورده .

قسم دوم توسلات به پیغمبر صلی الله علیه و آله واهل بیت آن حضرت که سند آنها ضعیف است

1 در روایتی(3) ضعیف و مسند از امام پنجم علیه السلام وارد شده که هر که خداوند را به ما بخواند رستگار است ، و هر که خداوند را به غیر ما بخواند هلاک

---

1- (1) بحار الأنوار 95/187 .
2- (2) بحار الأنوار 95/189 .
3- (3) بحار الأنوار 94/2 .

شده و درخواست هلاک دیگران را کرده .

2 در مرسله عیاشی(1) از امام هشتم علیه السلام داریم که هرگاه سختی ( دشواری ) بر شما وارد شد از ما کمک بخواهید و این است گفته خدای « وللّه الأسماء الحسنی فادعوه بها » فرمود امام ششم علیه السلام فرموده ما به خدا قسم اسماء حسنی هستیم که از هیچ کس چیزی پذیرفته نمی شود مگر به معرفت ما پس بخوانید خداوند را به آنها .

3 در مرسله دیگری عیاشی از شعیب عقرقوفی(2) از امام ششم علیه السلام در جریان نجات حضرت یوسف علی نبینا وآله وعلیه السلام دارد ، دعائی خواند ، از سوی خداوند برایش فرج حاصل شد ، و حضرت فرمودند به این گونه دعا کن « اَللّهُمَّ اِنْ کانَتْ ذُنُوبی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی عِنْدَکَ فَاِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِوَجْهِ نَبِیِّکَ نَبّیِ الرَّحْمَهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلِیٍّ وَفاطِمَهَ والْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَالاْءَئِمَهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ » سپس حاجت خود را بخواهد .

4 در کتاب کشف الغمه(3) از کتاب مولد فاطمه علیهاالسلام تألیف ابن بابویه از گفته ابن عباس دارد ، که از پیغمبر صلی الله علیه و آله پرسیدم از کلماتی که آدم علیه السلام از خداوند دریافت کرده ، خداوند توبه او را پذیرفت ، حضرت فرمود ، خداوند را به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام درخواست کرد که توبه اش را قبول کند خداوند توبه او را پذیرفت .

---

1- (1) بحار الأنوار 94/5 6 .
2- (2) بحار الأنوار 94/19 20 .
3- (3) بحار الأنوار 94/20 .

5 در کتاب قبس المصباح(1) داستانی مفصل از حبس ابی العباس احمد بن کشمرد نزد هجریها در احساء نقل کرده ، شب آن روزی که سلیمان بن حسن ( امیر منطقه ) قسم خورده که با طلوع آفتاب گردن او را می زند ، غسل می کند و لباسهائی بعنوان کفن خود بر تن می پوشد و متوجه قبله شده نماز می خواند و تضرع و مناجات با خدا دارد و گناهان خود را شمرده توبه می کند ، و توجه به خدا می کند به محمد و علی و فاطمه و یکا یک ائمه معصومین علیهم السلام ، و در همین حال اضطراب متوجه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شده و حضرت را در گرفتاریهای خود وسیله قرار می دهد ، تا شب نصف شده ، و وقت نماز شب فرا رسیده ، نماز خوانده و دعا و تضرع می کند بعد از نماز با استغاثه به خدا و توسل به حضرت امیر علیه السلام وی را چرت می گیرد ، در خواب حضرت را می بیند و حضرت به او دستور می دهد بنویس « بسم اللّه الرحمن الرحیم تا آخر سوره حمد و آیه الکرسی و آیه عرش را و بنویس « مِنَ العَبْدِ الذّلیلِ فُلانِ بنِ فُلانَ إلَی المولَی الجلیلِ ، الّذی لا إله إلاّ هوَ الحیُّ القیُّومُ ، وَسَلامٌ علی الِ یس محمّد وعلی والحسَنِ والحُسَینِ وعلیّ ومحمّدٍ وجعفرٍ وموسی وعلیّ ومحمّد وعلیّ والحسن وحجَّتک رَبّ علی خلقِکَ ، اللّهمّ انّی اشهدُکَ بانّی أشهد أنّک اللّه الهی وآله الأوّلینَ والاخرین ، لا اله غیرک اتوجّه إلَیْکَ بِحَقّ هذهِ الأسماء التی اذا دعیت بها أجبتَ ، واذا سئلتَ بها أعطیتَ ، لمّا صلّیتَ عَلَیْهِمْ ، وَهَوَّنْتَ عَلَیّ خُروج رُوحی ، وَکُنْتَ لی قبل ذلِکَ غیاثاً وَمُجیراً لِمَنْ أرادَ أَنْ یفرط عَلَیّ وَیَطْغی » .

نامه را در قسمتی گل گذارده و سوره یس را بخوان و آن را در دریا بینداز

---

1- (1) بحار الأنوار 94/19 20 23 27 .

( چون از دریا در دسترسی نبوده ) بفرمایند ، در چاه یا هر منبع آبی که به او نزدیک است بیندازد ، این عمل را انجام داده خورشید که طلوع می کند وی را احضار کرده و در حالی که از زندگی خود ناامید بود و شک نمی کرد که می خواهد امیر او را بکشد ، از کشتن صرف نظر کرده و او را مخیر می کند که نزد امیر باشد به خدمت مشغول و مورد احسان قرار بگیرد یا به سوی عیال خود برگردد و جائزه خوب بگیرد ، تا آنجا که می پرسد چه کاره علی بن ابی طالب هستی ؟ می گوید نسبتی با حضرت ندارم ، لکن دوست آن ( بزرگوار ) هستم ، امیر می گوید به ولایت آن حضرت چنگ بزن همان ( آقا ) فرمان داد تا تو را رها سازیم و نتوانستیم مخالفت آن حضرت کنیم .

و از شیخ طوسی قدس سره (1) در مصباح و مختصر آن وارد شده که این نامه را نوشته و در لای نامه دیگری برای صاحب الزمان عجل اللّه فرجه در گل قرار داده و در چاه یا در دریا می اندازند ، این دعاء نوشته می شود : « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، إِلَی اللّه ِ سُبْحَانَهُ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ رَبِّ الْأَرْبَابِ ، وَقَاصِمِ الْجَبَابِرَهِ الْعِظَامِ ، عَالِمِ الْغَیْبِ وَکَاشِفِ الضُّرِّ ، الَّذِی سَبَقَ فِی عِلْمِهِ مَا کَانَ وَمَا یَکُونُ ، مِنْ عَبْدِهِ الذَّلِیلِ الْمِسْکِینِ ، الَّذِی انْقَطَعَتْ بِهِ الْأَسْبَابُ ، وَطَالَ عَلَیْهِ الْعَذَابُ وَهَجَرَهُ الْأَهْلُ ، وَبَایَنَهُ الصَّدِیقُ الْحَمِیمُ ، فَبَقِیَ مُرْتَهَناً بِذَنْبِهِ ، قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ وَطَلَبَ النَّجَاءَ ، فَلَمْ یَجِدْ مَلْجَأً وَلا مُلْتَجَأً غَیْرَ الْقَادِرِ عَلَی حَلِّ الْعَقْدِ وَمُؤَبِّدِ الْأَبَدِ ، فَفَزَعِی إِلَیْهِ وَاعْتِمَادِی عَلَیْهِ ، وَلا لَجَأَ وَلا مُلْتَجَأَ إِلاّ إِلَیْهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعِلْمِکَ الْمَاضِی وَبِنُورِکَ الْعَظِیمِ ، وَبِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَبِحُجَّتِکَ الْبَالِغَهِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلَی آلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَأْخُذَ بِیَدِی وَتَجْعَلَنِی مِمَّنْ تَقْبَلُ دَعْوَتَهُ ، وَتُقِیلُ

---

1- (1) بحار الانوار 94/27/28 .

عَثْرَتَهُ ، وَتَكْشِفُ كُرْبَتَهُ ، وَتُزِيلُ تَرْحَتَهُ ، وَتَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، وَتَرُدُّ عَنِّى بَأْسَ هَذَا الظَّالِمِ الْغَاشِمِ ، وَبَأْسَ النَّاسِ يَا رَبِّ الْمَلائِكَهِ وَالنَّاسِ ، حَسْبِى أَنْتَ ، وَكَفَى مَنْ أَنْتَ حَسْبُهُ ، يَا كَاشِفَ الْأُمُورِ الْعِظَامِ فَإِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِک » .

و نامه صاحب الزمان علیه السلام (1) « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، تَوَسَّلْتُ بِحُجَّهِ اللّهِ الْخَلَفِ الصَّالِحِ ، مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی بْنِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ ، النَّبَإِ الْعَظِیمِ ، وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِیمِ ، وَالْحَبْلِ الْمَتِینِ عِصْمَهِ الْمَلْجَإِ ، وَقَسِیمِ الْجَنَّهِ وَالنَّارِ ، أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِآبَائِکَ الطَّاهِرِینَ الْخَیِّرِینَ الْمُنْتَجَبِینَ وَأُمَّهَاتِکَ الطَّاهِرَاتِ الْبَاقِیَاتِ الصَّالِحَاتِ الَّذِینَ ذَکَرَهُمُ اللّهُ فِی کِتَابِهِ ، فَقَالَ عَزَّ مِنْ قَائِلٍ الْباقِیاتُ الصّالِحاتُ وَبِجَدِّکَ رَسُولِ اللّهِ صلی الله علیه و آله وَخَلِیلِهِ وَحَبِیبِهِ وَخِیَرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ ، أَنْ تَکُونَ وَسِیلَتِی إِلَی اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِی کَشْفِ ضُرِّی ، وَحَلِّ عَقْدِی ، وَفَرَجِ حَسْرَتِی ، وَکَشْفِ بَلِیَّتِی ، وَتَنْفِیسِ تَرْحَتِی ، وَبِ«کهیعص » وَبِ «یس» وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ ، وَبِالْکَلِمَهِ الطَّیِّبَهِ ، وَبِمَجَارِی الْقُرْآنِ ، وَبِمُسْتَقَرِّ الرَّحْمَهِ ، وَبِجَبَرُوتِ الْعَظَمَهِ ، وَباللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ ، وَبِحَقِیقَهِ الْإِیمَانِ ، وَقِوَامِ الْبُرْهَانِ ، وَبِنُورِ النُّورِ ، وَبِمَعْدِنِ النُّورِ ، وَالْحِجَابِ الْمَسْتُورِ ، وَالْبَیْتِ الْمَعْمُورِ ، وَبِالسَّبْعِ الْمَثَانِی وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ ، وَفَرَائِضِ الْأَحْکَامِ ، وَالْمُکَلِّمِ بِالْعِبْرَانِیِّ ، وَالْمُتَرْجِمِ بِالْیُونَانِیِّ ، وَالْمُنَاجِی بِالسُّرْیَانِیِّ ، وَمَا دَارَ فِی الْخَطَرَاتِ ، وَمَا لَمْ یُحِطْ بِهِ لِلظُّنُون ، مِنْ عِلْمِکَ الْمَخْزُونِ وَبِسِرِّکَ الْمَصُونِ ، وَالتَّوْرَاهِ وَالْإِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِکْرَامِ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخُذْ بِیَدِی ، وَفَرِّجْ عَنِّی بِأَنْوَارِکَ وَأَقْسَامِکَ وَکَلِمَاتِکَ الْبَالِغَهِ ، إِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمُ ، وَحَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، وَصَلَوَاتُهُ وَسَلامُهُ عَلَی صَفْوَتِهِ مِنْ بَرِیَّتِهِ مُحَمَّدٍ وَذُرِّیَّتِهِ »

---

1- (1) بحار الأنوار 94/28/29 .

و دو نامه را با بوی خوش معطر کرده و نامه درخواست از خدای را لای نامه امام می گذارد ، و گل آن نامه خالص بوده ودارای شن نباشد ، و دو رکعت نماز خوانده ، شب جمعه این کار را انجام داده به سوی خداوند عزوجل به محمد و آل محمد علیهم السلام توجه کند ، و دعائی دارد که وقت انداختن نامه در آب خوانده می شود(1) : « اللَّهُمَّ إنِّی أَسْأَلُکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی لَحَظْتَ بِهَا الْبَحْرَ الْعَجَّاجَ ، فَأَزْبَدَ وَهَاجَ وَمَاجَ وَکَانَ کَاللَّیْلِ الدَّاجِ ، طَوْعاً لِاءَمْرِکَ ، وَخَوْفاً مِنْ سَطْوَتِکَ ، فَأَفْتَقَ أُجَاجُهُ ، وَإِئْتَلَقَ مِنْهَاجُهُ ، وَسَبَّحَتْ جَزَائِرُهُ ، وَقَدَّسَتْ جَوَاهِرُهُ ، تُنَادِیکَ حِیتَانُهُ بِاخْتِلافِ لُغَاتِهَا ، إِلَهَنَا وَسَیِّدَنَا ، مَا الَّذِی نَزَلَ بِنَا ، وَمَا الَّذِی حَلَّ بِبَحْرِنَا ، فَقُلْتُ لَهَا ، اسْکُنِی سَأُسْکِنُکَ مَلِیّاً ، وَأُجَاوِرُ بِکَ عَبْداً زَکِیّاً، فَسَکَنَ ، وَسَبَّحَ ، وَوَعَدَ بِضَمَائِرِ الْمِنَحِ ، فَلَمَّا نَزَلَ بِهِ ابْنُ مَتَّی بِمَا أَلَمَّ الظُّنُونَ ، فَلَمَّا صَارَ فِی فِیهَا ، سَبَّحَ فِی أَمْعَائِهَا ، فَبَکَتِ الْجِبَالُ عَلَیْهِ تَلَهُّفاً ، وَأَشْفَقَتْ عَلَیْهِ الاْءَرْضُ تَأَسُّفاً ، فَیُونُسُ فِی حُوتِهِ کَمُوسَی فِی تَابُوتِهِ لاِءَمْرِکَ طَائِعٌ ، وَلِوَجْهِکَ سَاجِدٌ ، خَاضِعٌ ، فَلَمَّا أَحْبَبْتَ أَنْ تَقِیَهُ أَلْقَیْتَهُ بِشَاطِئِ الْبَحْرِ شِلْواً ، لا تَنْظُرُ عَیْنَاهُ ، وَلا تَبْطِشُ یَدَاهُ ، وَلا تَرْکُضُ رِجْلاهُ ، وَأَنْبَتَّ مِنَّهً مِنْکَ عَلَیْهِ شَجَرَهً مِنْ یَقْطِینٍ ، وَأَجْرَیْتَ لَهُ فُرَاتاً مِنْ مَعِینٍ ، فَلَمَّا اسْتَغْفَرَ وَتَابَ خَرَقْتَ لَهُ إِلَی الْجَنَّهِ بَاباً ، إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهّابُ » و در آخر دعا نام امام را می برد .

6 داستان احمد بن ربیعه(2) انباری که دستش علیل و سیاه شد ، بو کرده ، و طبیب دستور قطع آن را داده بود ، در خواب به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام متوسل شده و حضرت او را به موسی بن جعفر علیه السلام ارجاع می دهند ، به قبر حضرت پناه می برد و از تربت آن حضرت گرفته به دست خود تا بند بمالد و آن

---

1- (1) بحار الأنوار 24/29 .
2- (2) بحار الانوار 94/33 34 .

را می بندد و روز بعد که باز می کند ، گوشت و پوستهای بوئیده ریخته ، استخوانها و رگها باقی می ماند و بوی بد قطع شده ، سپس معالجه شده و بهبودی پیدا می کند .

7 محمد بن مروان از امام صادق علیه السلام در روایتی(1) مسند نقل کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود درود شما بر من اجابت دعایتان ، و زکات اعمالتان است .

8 در خبر مسند ابی المغیره(2) از امام هفتم علیه السلام داریم که حضرت فرمود : هر که دنبال نماز صبح و نماز مغرب پیش از آنکه پاهای خود را بگرداند یا با کسی سخن گوید ، بگوید « إِنَّ اللّه َ وَمَلاَئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيما ، اللّهمّ صلّ علی محمّد صلی الله علیه و آله وذریته » خداوند 100 حاجت ، 70 در دنیا ، 30 در آخرت برای او برآورده سازد .

و در همین روایت دارد ، که هر که به این صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله درود بفرستد دعایش مستجاب می گردد ، سه بار صبح و سه بار عصر ( یا شب ) « اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ فِی الاْءَوَّلینَ، وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ فِی الاْءخِرینَ، وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ فِی الْمَلاَءِ الاْءَعْلی، وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ فِی الْمُرْسَلینَ، اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدا الْوَسیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبیرَة، اللّهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَلَمْ اَرَهُ ، فَلا تَحْرِمْنی یَوْمَ الْقِیمَهِ رُؤْیَتَهُ ، وَارْزُقْنی صُحْبَتَهُ، وَتَوفَّنی عَلی مِلَّتِهِ ، وَاسْقِنی مَنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سآئِغاً هَنیئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّکَ عَلی كُلِّ شَیْ ءٍ قَدیرٌ ، اَللّهُمَّ كَما آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفنی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ ، اَللّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنّی تَحِیَّةً كَثیرَةً وَسَلاماً » .

---

1- (1) بحار الأنوار 94/54 .
2- (2) بحار الأنوار 94/58 59 .

9 و در مسند(1) معاویه بن عمّار از امام صادق علیه السلام نیز وارد شده ، که هر که در روز 100 بار بگوید « ربّ صلّ علی محمّدٍ وأهلِ بیتِهِ » خداوند 30 حاجت برای دنیا و 70 حاجت برای آخرت از وی برآورده می سازد .

10 و در نوادر راوندی از گفته حضرت جعفر بن محمد علیه السلام (2) از گفته پدرانش از رسول خدا صلی الله علیه و آله برآورده شدن 100 حاجت برای کسی که 100 بار صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد را ذکر کرده ، و مرسلا از آن حضرت(3) در دعوات دارد که یک بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت با نیت و اخلاص قلب بگوید 100 حاجت 30 برای دنیا و 70 برای آخرت خداوند برآورده می سازد .

11 در کتاب بلد الأمین(4) از سماعه از ابی الحسن علیه السلام ( امام هفتم ) دارد که هرگاه تو را حاجتی نزد خدا باشد ، بگو : « اَللّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ ، فَاِنَّ لَهُما عِنْدَکَ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ ، وَقَدْراً مِنَ الْقَدْرِ ، أَسْئَلُکَ بِحَقِّ ذلِکَ الشَّأْنِ ، وَبِحَقِّ ذلِکَ الْقَدْرِ ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلْ بی کَذا وَکَذا » و به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

12 در روایتی مسند(5) از امام صادق علیه السلام دارد ، که بنده هرگاه گفت « اللّهُمّ صلّ علی محمّدٍ وأهلِ بیتِهِ » خداوند مستجاب می کند ، و هنگامی که گفت با

---

1- (1) بحار الأنوار 94/59 .
2- (2) بحار الأنوار 94/69 70 .
3- (3) بحار الأنوار 94/70 .
4- (4) بحار الأنوار 95/165 .
5- (5) بحار الأنوار 94/68 .

من چه بکن و چه بکن خداوند با جودتر از این است که بعضی را مستجاب کرده و بعضی را رد کند .

13 در روایت مرسله ارشاد القلوب(1) از گفته موسی بن جعفر از پدرانش از حضرت امیرالمؤمنین علیهم السلام در جواب سؤال یهودی نسبت به فضل پیغمبر صلی الله علیه و آله بر سایر پیغمبران دارد ، که خداوند دعای امت را از اجابت حبس نمود ، تا بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات بفرستند .

14 در امالی شیخ طوسی(2) از فحام ( حسن بن محمد بن یحیی بن داود سر من رآئی استاد الشیخ ، خاتمه المستدرک 3 ) از منصوری از عموی پدرش از امام دهم علیه السلام دعائی آورده که حضرت زیاد به آن دعا می کرده اند ، و از خداوند عزوجل خواسته اند هر که بعد از حضرت در مشهد آن جناب با آن دعا کند خداوند او را ناامید نسازد « یا عُدَّتی عِنْدَ الْعُدَدِ، وَیا رَجآئی وَالْمُعْتَمَدَ، وَیا کَهْفی وَالسَّنَدَ، یا واحِدُ یا اَحَدُ، وَیا قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ، اَسْئَلُکَ اَللّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِکَ، وَلَمْ تَجْعَلْ فی خَلْقِکَ مِثْلَهُمْ اَحَداً، صَلِّ عَلی جَماعَتِهِمْ، وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا » به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

15 منصور دوانیقی حضرت امام صادق علیه السلام را به کوفه احضار کرد ، و خون حضرت را می خواست بریزد ، این دعا(3) را در نجف دنبال نماز خواندند « یَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِینَ الْمَبْغِیِّ عَلَیْهِمْ ، یَا حَافِظَ الْغُلامَیْنِ لاِءَبِیهِمَا ، احْفَظْنِی الْیَوْمَ لآِبَائِی

---

1- (1) بحار الأنوار 94/69 .
2- (2) بحار الأنوار 95/156 .
3- (3) بحار الأنوار 94/311 312 .

مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، اضْرِبْ بِالذُّلِّ بَیْنَ عَیْنَیْهِ ، بِاللّهِ أَسْتَفْتِحُ وَبِهِ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله أَتَوَجَّهُ ، اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَاب » گفته اند کسی که این دعا را می خواند بگوید احفظنی الیوم بآباء مولای ابی عبداللّه محمد صلی الله علیه و آله و علی تا آخر .

16 استغاثه به(1) صاحب الزمان عجل اللّه تعالی فرجه که از برادر زاده شیخ صدوق قدس سره آمده از عموی خود شیخ صدوق از بعض مشایخ قم آورده ، که گرفتاری برایم پیش آمد که به تنگ آمدم ، برایم آسان نبود که با کسی از کسان و برادران خود آن را در میان گذارم ، اندوهناک به خواب رفتم ، و در خواب مردی خوش رو خوش لباس پاکیزه بو دیدم ، او را بعض از مشایخ قم خیال کردم که نزد او علم می آموختم ، پیش از آنکه گرفتاری خود را که می خواستم با وی مطرح کنم ابتداءً به من گفت ، در کار خود به خدای تعالی رجوع کرده از صاحب الزمان عجل اللّه فرجه کمک بخواه ، و حضرت را پناهگاه خود قرار ده ، که یار و کمک کار نیکی است ، و عصمت دوستان مؤمن خود می باشد ، و به من دستور داد ، طهارت حاصل کن ، و دو رکعت نماز بخوان ، سپس رو به قبله زیر آسمان ایستاده بگو : « سَلامُ اللّهِ الْکَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعَامُّ وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَهُ وَبَرَکَاتُهُ الْقَائِمَهُ عَلَی حُجَّهِ اللّهِ ، وَوَلِیِّهِ فِی أَرْضِهِ وَبِلادِهِ ، وَخَلِیفَتِهِ عَلَی خَلْقِهِ وَعِبَادِهِ ، سُلالَهِ النُّبُوَّهِ وَبَقِیَّهِ الْعِتْرَهِ وَالصَّفْوَهِ ، صَاحِبِ الزَّمَانِ ، وَمُظْهِرِ الْاءِیمَانِ ، وَمُعْلِنِ أَحْکَامِ الْقُرْآنِ ، مُطَهِّرِ الْاءَرْضِ ، وَنَاشِرِ الْعَدْلِ فِی الطُّولِ وَالْعَرْضِ ، الْحُجَّهِ الْقَائِمِ الْمَهْدِیِّ ، وَالْاءِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِیِّ ، الطَّاهِرِ ابْنِ الْاءَئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ ، الْوَصِیِّ أَوْلادِ الْاءَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّینَ ، الْهَادِی

---

1- (1) بحار الأنوار 94/31/32 .

الْمَعْصُومِ ، ابْنِ الْهُدَاهِ الْمَعْصُومِینَ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا إِمَامَ الْمُسْلِمِینَ وَالْمُوءْمِنِینَ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِیِّینَ ، وَمُسْتَوْدَعِ حِکْمَهِ الْوَصِیِّینَ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا عِصْمَهَ الدِّینِ السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُعِزَّ الْمُوءْمِنِینَ الْمُسْتَضْعَفِینَ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُذِلَّ الْکَافِرِینَ الْمُتَکَبِّرِینَ الظَّالِمِینَ ، السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ ، یَا ابْنَ أَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ وَابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ ، السَّلامُ عَلَیْکُمْ یَا ابْنَ الاْءَئِمَّهِ الْحُجَجِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ السَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلایَ سَلامَ مُخْلِصٍ لَکَ فِی الْوَلاءِ ، أَشْهَدُ أَنَّکَ الاْءِمَامُ الْمَهْدِیُّ قَوْلاً وَفِعْلاً وَأَنَّکَ الَّذِی تَمْلاَءُ الاْءَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً ، فَعَجَّلَ اللّهُ فَرَجَکَ ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَکَ ، وَقَرَّبَ زَمَانَکَ ، وَأَکْثَرَ أَنْصَارَکَ وَأَعْوَانَکَ ، وَأَنْجَزَ لَکَ مَوْعِدَکَ ، وَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِینَ وَنُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذِینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الاْءَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّهً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثِینَ ، یَا مَوْلایَ حَاجَتِی کَذَا وَکَذَا فَاشْفَعْ لِی فِی نَجَاحِهَا » یا مولای حاجتی کذا وکذا ( بجای کذا وکذا حاجت خود را بیان کرده ) فاشفع فی نجاحها ، و هر چه خواستی دعا می کنی ، می گوید این عمل را آوردم ، و همانگونه که گفته بود ، دو رکعت نماز زیر آسمان خواندم ، در رکعت اولی بعد از حمد ، همانگونه معین کرده بود سوره انا فتحنا ، و در رکعت دوم بعد از حمد ، اذا جاء نصر اللّه والفتح را خواندم ، و نیکو نماز را انجام دادم ، سپس بعد از سلام رو به قبله ایستاده امام علیه السلام را زیارت کرده حاجت خود را خواسته به حضرت استغاثه کردم ، بعد سجده شکر را کرده دعاء طولانی کردم تا حدی که ترسیدم نماز شبم فوت شود . سپس ایستاده نماز خواندم و بعد از نافله صبح ، نماز صبح را خواندم ، در محراب خود نشسته دعا کردم ، قسم به خدا خورشید طلوع نکرده که فرج برایم حاصل شد ، و آن گرفتاری در بقیه عمرم به من برنگشت )

17 در کتاب مهج الدعوات مسنداً(1) از امام ششم علیه السلام دعاء علی بن الحسین علیه السلام را هنگامی که برای محاکمه با عموی خود محمد بن الحنفیه در مسئله امامت نزد حجر اسود دعاء کرده آورده : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْمَجْدِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْبَهَاءِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْعَظَمَهِ وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْجَلالِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْعِزَّهِ وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْقُدْرَهِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ السَّرَائِرِ ، السَّابِقِ الْفَائِقِ ، الْحَسَنِ النَّضِیرِ ، رَبِّ الْمَلائِکَهِ الثَّمَانِیَهِ ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَبِالْعَیْنِ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَبِالاسْمِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ ، وَبِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِیطِ بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَبِالاسْمِ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ ، وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ ، وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ ، وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ ، وَبِالاسْمِ الَّذِی قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْکُرْسِیُّ وَبِأَسْمَائِکَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُکَرَّمَاتِ الْمَکْنُونَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، أَسْأَلُکَ بِذَلِکَ کُلِّهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَکَذَا » ( که بجای کذا وکذا باید حاجت خود را بخواهد .

و این داستان را با تفاوتی در کشف الغمّه از کتاب دلائل حمیری از امام پنجم علیه السلام ذکر کرده(2) .

ابان بن تغلب که از امام ششم روایت را نقل کرده می گوید : حضرت فرمودند ای ابان مبادا به این دعا جز برای کار مهمی از امر دنیا و آخرت دعا کنی ، همانا بندگان نمی دانند این چیست ، این از مخزون علم آل محمد علیه

1- (1) بحار الأنوار 95/166 .
2- (2) بحار الأنوار 95/160 .

وعلیهم السلام است .

18 دعاء آدم علیه السلام (1) است هنگامی که کلماتی از پروردگار خود دریافت کرد و شاید به آنها دعا کرده باشد « یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ ، لا یَرُدُّ غَضَبَکَ إلاّ حِلْمُکَ ، وَلا یُنْجِی مِنْ عُقُوبَتِکَ إلاّ التَّضَرُّعُ إلَیْکَ ، حَاجَتِی الَّتِی إنْ أَعْطَیْتَنِیهَا لَمْ یَضُرَّنِی مَا حَرَمْتَنِی وَإِنْ حَرَمْتَنِیهَا لَمْ یَنْفَعْنِی مَا أَعْطَیْتَنِی ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّهِ وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ النَّارِ یَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ ، یَا ذَا الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ ، یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ ، یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ ، وَیَا مَنْزُولاً بِهِ کُلُّ حَاجَهٍ ، إِنْ کُنْتَ قَدْ رَضِیتَ عَنِّی فَازْدَدْ عَنِّی رِضیً ، وَقَرِّبْنِی مِنْکَ زُلْفَی ، وَإِلاّ تَکُنْ رَضِیتَ عَنِّی ، فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبِفَضْلِکَ عَلَیْهِمْ لَمَّا رَضِیتَ عَنِّی إِنَّکَ أَنْتَ التَّوّاب » .

از امام ششم علیه السلام در روایت مرسل دارد این دعائی است ، که آدم تلقی کرد از پروردگار ، و خداوند بر او توبه کرد ، و فرمود ای آدم به محمد سؤال کردی و او را ندیدی ؟ آدم گفت بر عرشت دیدم نوشته است لا اله إلاّ اللّه محمد رسول اللّه صلی الله علیه و آله .

19 دعاء یوسف علیه السلام هنگامی که در چاه انداخته شد ، در روایتی(2) مسند صاحب کتاب مهج الدعوات آن را ذکر کرده ، جبرئیل بر او نازل شده از ناحیه خداوند به وی آموخت « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، وَتَرْزُقَنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا أَحْتَسِبُ » .

---

1- (1) بحار الأنوار 95/167 .
2- (2) بحار الأنوار 95/170 171 .

20 دعائی دیگر(1) از یوسف علیه السلام در بعض اوقات گرفتاری نقل شده ، « یَا رَاحِمَ الْمَسَاکِینِ ، وَیَا رَازِقَ الْمُتَکَلِّمِینَ ، یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ ، وَیَا مَالِکَ یَوْمِ الدِّینِ ، وَیَا غِیَاثَ الْمَکْرُوبِینَ ، وَیَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ ، وَیَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَیَا أَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ ، وَیَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ ، وَیَا خَیْرَ الْمَسْئُولِینَ ، وَیَا ذَا الْجَلالِ وَالْاءِکْرَامِ ، یَا کَبِیرَ کُلِّ کَبِیرٍ ، یَا مَنْ لا شَرِیکَ لَهُ وَلا وَزِیرَ ، یَا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، یَا مَنْ هُوَ عَلِیمٌ خَبِیرٌ ، یَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ بَصِیرٌ ، یَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِیرِ ، یَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ ، یَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ ، یَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الاْءَسِیرِ ، یَا مُدَبِّرَ الاْءَمْرِ ، ثُمَّ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ ، یَا مَنْ لا یُجارُ عَلَیْهِ وَهُوَ یُجِیرُ ، یَا مَنْ یُحْیِی الْمَوْتی وَهُوَ عَلَیْهِ یَسِیرٌ ، یَا عِصْمَهَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِیرِ ، یَا مُغْنِیَ الْفَقِیرِ الضَّرِیرِ ، یَا حَافِظَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ ، یَا رَاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ ، یَا مَنْ لا تَخْفَی عَلَیْهِ خَافِیَهٌ فِی السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ، یَا غَافِرَ الذُّنُوبِ ، یَا عَلاّمَ الْغُیُوبِ ، یَا سَاتِرَ الْعُیُوبِ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِی ، وَلِوَالِدَیَّ ، وَتَجَاوَزَ عَنَّا فِیمَا تَعْلَمُ ، فَإِنَّکَ الاْءَعَزُّ الاْءَکْرَمُ » .

21 دعاء یونس بن متی علیه السلام (2) است در مهج مرسلاً نقل کرده « یَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی ، وَآلائِکَ الْعُلْیَا ، وَأَسْأَلُکَ یَا رَبِّ یَا اللّهُ یَا اللّهُ ، یَا کَبِیرُ ، یَا جَلِیلُ ، یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ ، یَا فَرْدُ ، یَا دَائِمُ ، یَا وَتْرُ ، یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ ، یَا اللّهُ یَا لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، أَسْأَلُکَ بِلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی ، وَأَنْ تُحَرِّمَ جَسَدِی عَلَی النَّارِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی مُوسَی أَلاّ [ أَنْ لا ] تَرُدُّوا السَّائِلِینَ عَنْ أَبْوَابِکُمْ وَنَحْنُ عَلَی بَابِکَ فَلا تَرُدَّنَا ، اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی

---

1- (1) بحار الأنوار 95/171 .
2- (2) بحار الأنوار 95/174 175 .

نَبِیِّکَ مُوسَی أَنِ اغْفِرُوا لِلظَّالِمِینَ ، وَنَحْنُ الظَّالِمُونَ عَلَی بَابِکَ ، فَاغْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی مُوسَی بْنِ عِمْرَانَ أَنْ أَعْتِقُوا الأَرِقَّاءَ وَنَحْنُ عَبِیدُکَ فَأَعْتِقْنَا مِنَ النَّار » .

22 دعاء آصف (1) وزیر سلیمان بن داود علیه السلام است که با این دعا عرش بلقیس را حاضر کرد از یمن به شام یا فلسطین ، به یک چشم بهم زدن .

و همان دعائی است که عیسی علیه السلام با آن مرده ها را زنده می کرد « اللَّهُمَّ إنّی أسْأَلُکَ بِأنّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إله إلاّ أنْتَ الْحَیُّ القَیُّومُ الطّاهِرُ المُطهَّر ، نورُ السّماواتِ والأَرَضین ، » و در روایت دیگری « ربِّ السّماواتِ والارَضینَ » عالِمِ الغَیْبِ والشّهادَهِ الکَبیرِ المُتَعالِ الحَنّانُ المَنّانُ ذُو الجَلالِ والإکرام » أن تفعل بی کذا وکذا ( به جای این بگوید أن تصلّی علی محمّد وآل محمّد وأن تفعل بی کذا وکذا ، انشاء اللّه دعا مستجاب گردد ، و به جای کذا وکذا حاجت خود را بخواهد .

23 در مهج الدعوات مسنداً ( و ضعیف ) (2) از موسی بن جعفر از پدر از جدش علیهم السلام آورده ، که رسول خدا صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام فرمود : یا علی هرگاه امری تو را به هول انداخت ، یا شدتی بر تو وارد شد ، بگو : « اللّهمّ إنّی أسْألُکَ بِحَقِّ مُحَمّدٍ وآل مُحَمّد أنْ تُصلّیَ علی مُحمّدٍ وآل محمّد وأن تُنْجِیَنی مِن هذا الغَمّ » .

---

1- (1) بحار الأنوار 95/175 .
2- (2) بحار الانوار 95/280 و 94/209 .

تذکّر مهم :

توسّل به اهل بیت و خمسه طیبه اصحاب کساء و صاحب الزمان عجل اللّه فرجه :

در موارد مختلف فراوان است ، و قسمت عمده از توسلات به حضرت حجت را کتب متعدد در بر دارد ، و عده ای را علامه مجلسی رحمه الله طی ملاقاتهای گوناگون از آن حضرت در زمان غیبت کبری در بحار ، و موارد متعددی مرحوم محدث کبیر حاج میرزا حسین نوری رحمه الله در کتاب النجم الثاقب و جنه المأوی آورده ، گر چه اکثر دارای سند معتبر نبوده ، یا ملاقات با شخص آن بزرگوار صورت نگرفته و احتمالاً با رجال همنشین آن حضرت بوده است ، و آنچه شایسته تعمق و بررسی است ، اینکه توسل در بین پیغمبران و انبیاء گذشته نیز بوده ، و اختصاص به این امت ندارد در اینجا علاوه از مواردی که گذشت چند مورد دیگر را نیز ایراد کنیم :

1 صاحب کتاب پیامبر موعود ( در تورات و انجیل آقای محمد رسول دریایی ) چاپ اول 1376 ) در ص 266 مطلبی را ایراد کرده ، به این عنوان حفریات و آثار باستانی ، لوح معروف حضرت سلیمان علیه السلام (1) در جنگ جهانی اول ( 1916 ) میلادی .

هنگامی که عده ای از سربازان انگلیسی در چند کیلومتری بیت المقدس مشغول سنگرگیری و حمله بودند ، در دهکده کوچکی به نام ( اونتر ) یک لوح نقره ای پیدا کردند ، که حاشیه اش به جواهرات گرانبها مرصع ، و در وسطش

---

1- (1) علی علیه السلام و پیامبران 27 تا 34 حکیم سیالکوتی ، ترجمه سید محمد مختاری .

خطوطی به حروف طلائی نگارش یافته بود ، و چون آن را نزد فرمانده خود ( میجرای این گریندل ) بردند ، هر چه کوشید ، نتوانست از آن چیزی بفهمد ، ولی دریافت که این نوشته به زبان اجنبی بسیار قدیمی است ، و بالاخره این لوح به وسیله وی دست به دست گردید ، تا رسید به دست سرپرست ارتش بریتانیا ( لیفتونانت ) و گلدستون ، و ایشان هم آن را به دست باستان شناسان بریتانیا سپردند ، پس از پایان جنگ ( 1918م ) درباره لوح مذکور به تحقیق و بررسی پرداختند و کمیته ای تشکیل دادند که اساتید شناخت زبانهای باستانی بریتانیا امریکا ، فرانسه ، آلمان و سایر کشورهای اروپائی جزء آن کمیته بودند ، پس از چند ماه بررسی و تحقیق در سوم ژانویه ( 1920 ) معلوم شد که این لوح مقدسی است به نام ( لوح سلیمانی ) و سخنانی از حضرت سلیمان علیه السلام را در بردارد ، که به الفاظ عبرانی قدیم نگارش یافته است ، و ما اکنون الفاظ لوح را با ترجمه در اینجا می آوریم و اینک ترجمه لوح سلیمانی :

اللّه

احمدایلی

باهتول

حاسنحاسین

یاه احمد ! مقذا = ای احمد ! به فریادم رس .

یاه ایلی انصطاه = یا علی ! مرا مدد فرمای .

یاه باهتول ! کاشی = ای بتول ! نظر مرحمت فرمای .

یاه حاسن ! اضومظع = ای حسن ! کرم فرمای .

یاه حاسین ! بارفو = یا حسین ! خوشی بخش .

امو سلیمان صوه عنخب زالهلاء اقتا = این سلیمان اکنون به این پنج بزرگوار استغاثه می کند .

بذات اللّه کم ایلی = وعلی قدره اللّه است .

اعضای کمیته چون بر مضمون نوشته لوح مقدس اطلاع یافتند ، هر یک با دیده تعجب به دیگری نگریستند ، و انگشت حیرت به دندان گزیدند ، و پس از تبادل نظر قرار بر این شد ، که لوح در موزه سلطنتی بریتانیا گذاشته شود ، اما چون این خبر به اسقف اعظم انگلستان ( لورد بیشوپ Lord Bishop ) رسید ، یک فرمان محرمانه ای به کمیته نوشت ، که خلاصه اش اینست ( اگر این لوح در موزه گذاشته شود ، و در دیدگاه مردم قرار گیرد ، اساس مسیحیت متزلزل خواهد شد ، و سرانجام خود مسیحیان جنازه مسیحیت را بر دوش بلند نموده در قبر فراموشی خواهند کرد . . . تا آنجا که کسانی که این لوح را دیدند و بینشی داشتند گرایش عجیب به اسلام پیدا کردند ، و همان وقت بین دو نفر از دانشمندان به نام ( ولیم و ( تامس ) پیرامون لوح گفتگوهائی شد که به اسلام آوردن هر دو انجامید ، سپس ولیم ( کرم حسین ) و تامس ( فضل حسین ) نامیده شد ( برای اطلاع بیشتری در این زمینه مراجعه شود به مجله الاسلام دهلی فوریه 1927 و مسلم کرانیکل لندن 30 دسامبر 1926م ) .

2 در همان کتاب(1) زیر عنوان آثار کشتی حضرت نوح علیه السلام دارد که گروهی از دانشمندان معدن شناس روسی به تخته چوبهای پوسیده در جریان

---

1- (1) پیغمبر موعود در تورات و انجیل 268 269 .

زمین کاوی برخوردند ، و در آن میان ، تخته چوب مستطیلی یافتند که همه را به حیرت انداخت ، زیرا در اثر گذشت زمان کهنگی و پوسیدگی به تمام چوبها راه یافته بود جز این تخته که 14 اینچ طول و 10 اینچ عرض داشت ، و حروفی چند بر آن منقش بود ، دولت روس برای تحقیق و بررسی درباره این تخته چوب در 27 فوریه 1953 کمیته ای تشکیل داد که اعضای آن باستان شناسان و استادان شناخت زبانهای باستانی بودند ، و 7 نفر ا ز آنها را در این کتاب نام برده که پس از 8 ماه تحقیق و کاوش ، اسرار آن تخته چوب برای کمیته کشف گردید و معلوم شد که این تخته چوب از کشتی حضرت نوح علیه السلام است ، که برای تیمن و مددخواهی چیزهائی بر آن نوشته و بر کشتی نصب کرده است ، در وسط تخته یک تصویر پنجه نمائی وجود داشت که عبارتی چند به زبان سامانی بر آن نگاشته شده بود ( زبان سامانی زبان رایج در زمان حضرت نوح بود که به آن زبان سامی نیز می گویند ) کمیته تحقیق ، پس از 8 ماه فکر و دقت و زحمت ، نوشته مذکور را خواندند ، و به حروف روسی درآوردند ، سپس دانشجویان انگلیسی آن را به انگلیسی ترجمه کردند ، اینک ترجمه آن به زبان فارسی : ای خدای من ، ای مددکار من ، به لطف و مرحمت خود ، و به طفیل ذوات مقدس ، محمد ، ایلیا ، شبر و شبیر ، و فاطمه علیهم السلام دست مرا بگیر ، این پنج وجود مقدس از همه با عظمت تر و واجب الاحترام هستند ، و تمام دنیا برای آنان برپا شده است ، پروردگارا به واسطه نامشان مرا مدد فرمای ، تو می توانی همه را به راه راست هدایت نمائی(1) ) و این واقعه در جلد 29 تفسیر فرقان ( سوره الحاقّه ) نیز ذکر

---

1- (1) علی علیه السلام و پیامبران ، نوشته حکیم سیالکوتی ، ترجمه سید محمد مختاری .

شده 90 الی 93 ودر تفسیر کتاب علی علیه السلام و پیامبران عکس لوح را این چنین آورده :

عکس لوح از کتاب علی و پیامبران از مؤلف حکیم سیالکوتی

ص: 145

عکس لوح از کتاب الفرقان فی تفسیر القرآن

## بخش سوم: دعاهائی که برای حاجت وارد شده

### اشاره

دعاهائی که سند معتبر دارد و برای برآوردن حاجت وارد شده :

1 در روایتی مسند(1) ( بعید نیست معتبر باشد ) از علی بن یقطین آمده ، به حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خبر رسید که موسی بن المهدی ( تصمیم قتل حضرت را گرفته ) با جماعتی از اهل بیت خود در این باره مشورت کرد ، نظر دادند که سزاوار است خود را از وی دور کرده ، همانا از شرش نباید در امان بود حضرت تبسم فرمود . . . تا آنکه دست خود را به سوی آسمان بلند کرده این دعاء را خواند . . . « اِلهی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لی ظُبَةَ مِدْیَتِهِ ، وَاَرْهَفَ لی شَبا حَدِّه وَدافَ لی قَواتِلَ سُمُومِهِ ، وَلَمْ تَنَمْ عَنّی عَیْنُ حِراسَتِهِ ، فَلَمّا رَاَیْتَ ضَعْفی عَنِ احْتِمالِ الْفَوادِحِ وَعَجْزی عَنْ مُلِمّاتِ الْجَوائِحِ ، صَرَفْتَ ذلِکَ عَنّی بِحَولِکَ وَقُوَّتِکَ لا بِحَوْلٍ مِنّی وَلا قُوَّهٍ فَاَلْقَیْتَهُ فِی الْحَفیرِ الَّذی احْتَفَرَهُ لی خائِباً مِمّا اَمَّلَهُ فِی الدُّنْیاً ، مُتَباعِداً مِمّا رَجاهُ فِی الاْءخِرَهِ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلی ذلِکَ قَدْرَ اِسْتِحْقاقِکَ سَیِّدی ، اَللّهُمَّ فَخُذْهُ بِعِزَّتِکَ وَافْلُلْ حَدَّهُ عَنّی بِقُدْرَتِکَ وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلاً فیما یَلیهِ ، وَعَجْزاً عَمّا یُناویهِ ، اَللّهُمَّ وَاَعْدِنی عَلَیْهِ عَدْویً حاضِرَهً تَکُونُ مِنْ غَیْظی شِفاءً ، وَمِنْ حَنَقی عَلَیْهِ وَقاءً ( وفاءً خ ل ) وَصِلِ اللّهُمَّ دُعائی بِالاْءِجابَهِ ، وَانْظِمْ شِکایَتی بِالتَّغْییرِ ، وَعَرِّفْهُ عَمّا قَلیلٍ ما اَوْعَدْتَ الظّالِمینَ ، وَعَرِّفْنی ما وَعَدْتَ فی اِجابَهِ الْمُضْطَرّینَ ، اِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظیمِ ، وَالْمَنِّ الْکَریمِ » .

راوی گفت بعد از متفرق شدن این جمع بار دیگر اجتماع نکردند مگر برای خواندن نامه ای که مرگ موسی بن المهدی را ذکر کرده بود ، و در روایتی

---

1- (1) بحار الأنوار 94/337/338 .

دیگر(1) ( مسند ) داستان را مفصل تر آورده ، و در دنباله آن دعاء جوشن صغیر در مقام شکرگزاری از آن حضرت نقل شده .

2 و با همان سند ( بعید نیست معتبر باشد ) علی بن یقطین(2) می گوید ، بر سر هارون رشید ایستاده بودم ، دستور احضار موسی بن جعفر علیه السلام را داد در حالیکه تلظّی بر حضرت می کرد ( بر خود می پیچید ) چون حضرت وارد شد ، لبهای خود را به خواندن چیزی به حرکت آورد ، هارون رو به حضرت کرده ، با ملاطفت و نیکی برخورد کرده ، اذن برگشت به حضرت داد ، بعداً که از حضرت علت سلامت بیرون شدنش را از چنگ هارون می پرسد ، حضرت فرمود دو دعاء کردم یکی خاص ، و دیگری عام ، خداوند شر او را از من گرداند ، پرسیدم آنها چه بود یابن رسول اللّه ؟ حضرت خاص را این گونه « اللّهُمّ انّک حفظت الغلامَین لِصلاحِ أبویهِما ، فاحفَظنی لصلاحِ آبائی » وعام را : « اللّهُمّ إنّکَ تَکفِی مِنْ کُلِّ أَحَدٍ ، وَلا یَکْفِی مِنْکَ أحَدٌ ، فَاکفِنیه بِما شِئتَ ، وَکَیْفَ شِئْتَ ، وَأنّی شِئْتَ » بیان فرمود خداوند شر او را کفایت کرد .

3 رقعه الجیب امام رضا علیه السلام . چون سندهای(3) متعدد دارد معتبر بحساب می آید ، خصوصاً که بعض اسناد آن بخصوصه اعتبار دارد ، عوذه ای است که در جیب ( گریبان ) هر که باشد بلاء از وی دفع شده ، و حرز از شیطان رجیم است .

« بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللّهِ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِیًّا أَوْ غَیْرَ

---

1- (1) بحار الأنوار 94/317 الی 327 .
2- (2) بحار الأنوار 94/339 .
3- (3) بحار الانوار 94/192 .

تَقِیٍّ أَخَذْتُ بِاللّه ِ السَّمِیعِ الْبَصِیرِ عَلَی سَمْعِکَ وَبَصَرِکَ لا سُلْطَانَ لَکَ عَلَیَّ وَلا عَلَی سَمْعِی وَلا عَلَی بَصَرِی وَلا عَلَی شَعْرِی وَلا عَلَی بَشَرِی وَلا عَلَی لَحْمِی وَلا عَلَی دَمِی وَلا عَلَی مُخِّی وَلا عَلَی عَصَبِی وَلا عَلَی عِظَامِی وَلا عَلَی مَالِی وَلا عَلَی أَهْلِی وَلا عَلَی مَا رَزَقَنِی رَبِّی سَتَرْتُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ بِسِتْرِ النُّبُوَّهِ الَّذِی اسْتَتَرَ بِهِ أَنْبِیَاءُ اللّه ِ مِنْ سُلْطَانِ الْفَرَاعِنَهِ جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَمِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی وَإِسْرَافِیلُ مِنْ وَرَائِی وَمُحَمَّدٌ صلی الله علیه و آله أَمَامِی وَاللّه ُ مُطَّلِعٌ عَلَیَّ یَمْنَعُکَ مِنِّی وَیَمْنَعُ الشَّیْطَانَ مِنِّی اللَّهُمَّ لا یَغْلِبُ جَهْلُهُ أَنَاتَکَ أَنْ یَسْتَفِزَّنِی وَیَسْتَخِفَّنِی اللَّهُمَّ إِلَیْکَ الْتَجَأْتُ اللَّهُمَّ إِلَیْکَ الْتَجَأْتُ اللَّهُمَّ إِلَیْکَ الْتَجَأْت » .

و این حرز داستانی دارد(1) از ابوالصلت آمده که روزی امام هشتم علیه السلام در منزل خود نشسته بود ، که فرستاده هارون آمد ، از حضرت خواست ، حضور هارون آید ، حضرت ایستاد ، و به من گفت : ای ابا الصلت در این وقت مرا نمی خواند مگر برای داهیه ( کار شری ) و اللّه وی را امکان انجام کار بدی درباره من نیست ، به خاطر کلماتی از جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله که به من رسیده ، با حضرت بیرون شدم تا بر هارون وارد شدیم ، چون چشم آن حضرت به هارون افتاد ، این حرز را تا آخر خواند ، چون در جلو هارون ایستاد ، هارون نظر به حضرت کرده و گفت ای ابو الحسن ، امر کردیم برای شما 100 هزار درهم ، و حاجات کسان خود را بنویس ، چون حضرت پشت به هارون کرد ، هارون پشت سر حضرت را نگاه کرد ، و می گفت : من خواستم و خداوند خواست ، و آنچه خدا خواست بهتر است .

---

1- (1) بحار الأنوار 94/343 344 .

و در روایت(1) سید ابوالبرکات محمد بن اسماعیل حسینی و حسن بن علی بن محمد جوینی و جد سیّد بن طاوس ، همه از شیخ طوسی مسنداً تا بزنطی از امام هشتم علیه السلام اختلافی در بعض فقرات این حرز بنظر می رسد .

« بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللّه ِ اخْسَوءُا فِيها وَلا تُكَلِّمُونِ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِيّاً أَخَذْتُ بِسَمْعِ اللّه ِ وَبَصَرِهِ عَلَى أَسْمَاعِكُمْ وَأَبْصَارِكُمْ وَبِقُوَّهِ اللّه ِ عَلَى قُوَّتِكُمْ لا سُلْطَانَ لَکَ عَلَى فُلانِ بْنِ فُلانَهَ وَلا عَلَى ذُرِّيَّتِهِ وَلا عَلَى أَهْلِهِ وَلا عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ سَتَرْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَكُمْ بِسِتْرِ النُّبُوَّهِ الَّذِی اسْتَتَرُوا بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَهِ وَالْفَرَاعِنَهِ جَبْرَئِيلُ عَنْ أَيْمَانِكُمْ وَمِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِكُمْ وَمُحَمَّدٌ صلی الله علیه و آله أَمَامَكُمْ وَاللّه ُ يُظِلُّ [ مُطِلٌّ ] عَلَيْكُمْ بِمَنْعِهِ نَبِیَّ اللّه ِ وَبِمَنْعِ ذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ مِنْكُمْ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَا شَاءَ اللّه ُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لا يَبْلُغُ جَهْلُهُ أَنَاتَکَ وَلا تَبْتَلِهِ وَلا يَبْلُغُ مَجْهُودَ نَفْسِهِ عَلَيْکَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ نِعْمَ الْمَوْلى وَنِعْمَ النَّصِيرُ حَرَسَکَ اللّه ُ يَا فُلانَ بْنَ فُلانَهَ وَذُرِّيَّتَکَ مِمَّا يُخَافُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ وَصَلَّى اللّه ُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ » .

4 دعاء جوشن صغیر(2) است که شهرت و بلاغت آن ما را بی نیاز از بررسی سند کرده .

5 و هم چنین دعاء جوشن کبیر(3) و سبب نام گذاری این دعاء به جوشن بنابر آنچه علامه مجلسی از کفعمی نقل کرده ، از امام سجاد از پدرش از جدش علی بن ابی طالب از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، که جبرئیل دعاء را در بعض

---

1- (1) بحار الانوار 94/344 345 .
2- (2) بحار الانوار 94/320 تا 327 .
3- (3) بحار الانوار 94/382 تا 402 .

جنگهای پیغمبر که بر حضرت سخت شده و جوشن ( زره ) سنگینی بر تن داشتند که حضرت را بدرد آورده بود نازل کرد . جبرئیل علیه السلام سلام پروردگار را بر پیغمبر ابلاغ ، و از گفته پروردگار به حضرت گفت : این جوشن ( زره ) را بیرون آور و این دعاء را بخوان که امان برای تو و امت تو است ، و فوائد و ثوابهای فراوانی برای این دعاء ذکر کرده ، از آن جمله هر که او را در پوست آهو یا کاغذ نوشته با خود بردارد از هر چیزی در امان است ، و هر که با این دعاء دعاء کند ، هر چه از خدا بخواهد به وی عطا فرماید ، تا آنجا که از امام حسین علیه السلام دارد ، که پدرم به من وصیت کرد که دعاء را نگاه داشته ، بزرگ شمارد و بر کفنش بنویسم و آنکه به کسانم او را یاد دهم و آنها را بر او ترغیب کنم .

و در روایت مهج الدعوات(1) دارد که روز جنگ احد بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دعاء نازل شد ، و امام حسین علیه السلام می گوید دستور پدر را که بر کفنش بنویسم انجام دادم و دعائی سریع الاجابه است ، و در ذیل روایت دارد که پیغمبر صلی الله علیه و آله به حضرت امیر علیه السلام دستور دادند که دعاء را به کسان و فرزندانت بیاموز و آنان را ترغیب بر دعاء کردن و توسل به سوی خدا با این دعاء کن . . . و بر آنها حرام کردم که به مشرکی این دعاء را یاد بدهند ، برای آنکه هر که حاجتی از خدا بخواهد ( خواننده دعاء ) خداوند به او عطا فرموده کفایتش کرده ، نگهداریش فرماید . وگفته شده که گفته مهج الدعوات درباره دعاء جوشن صغیر است .

6 شیخ صدوق قدس سره در کتاب عیون(2) اخبار الرضا باسانید سه گانه از آن

---

1- (1) بحار الانوار 94/398 402 .
2- (2) بحار الأنوار 95/135 .

حضرت از پدرانش علیهم السلام آورده ، که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده ، هر که حاجتی دارد صبح روز پنجشنبه به دنبال آن برود ، و هنگامی که از منزل بیرون آمد ، آخر سوره آل عمران ، و آیه الکرسی ، و انا انزلناه ، و ام الکتاب ( سوره حمد ) را بخواند ، همانا در اینها برآورده شدن حوائج دنیا و آخرت است ، و نظیر آن را از حضرت در حدیث(1) اربعمائه نقل کرده با اضافه .

7 در عدّه الداعی(2) و در کافی ( سند کافی حسن است به گفته مرحوم مجلسی ) دعائی بعد از نماز واجب وارد شده که هر که سه بار آن را بخواند سپس چیزی از خداوند درخواست عطا می شود « یا مَن یَفْعَلُ ما یشاءُ وَلا یَفْعَلُ ما یشاءُ أحدٌ غیره » ولی سند مقطوع است .

8 به سند موثق در کافی(3) از امام ششم علیه السلام دارد که هرگاه نماز صبح و مغرب را خواندی 7 بار بگو « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ » هر که بگوید دیوانگی و خوره و پیسی و 70 نوع بلاء به او نمی رسد .

9 دعائی است به نام دعاء الحاج(4) که به سندی صحیح ( مرآه العقول 12/460 لکن در سند ( احمد بن محمد است که ظاهرا أحمد بن محمد بن یحیی العطار باشد و توثیق نشده معجم 2/330 ) محمد بن مسلم مضمراً نقل کرده « اَللّهُمَّ

---

1- (1) بحار الانوار 95/135 .
2- (2) بحار الانوار 86/34 35 .
3- (3) بحار الانوار 86/132 133 .
4- (4) بحار الانوار 87/79 .

رَبَّ السَّمواتِ السَّبْعِ وَرَبّ الارضينَ السبع وما فيهنّ وَما بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ ، وَرَبَّ جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَاِسْرافيلَ ، وَرَبَّ السبع المثانی والْقُرْآنِ الْعَظيمِ ، وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ ، صَلِّ علی محمّد وآله ، وأسْألُکَ باسْمِکَ الأعْظَمَ الّذی بِهِ تَقُومُ السّماء وَالأرْضُ ، وبِهِ تُحيی المَوتی وبهِ تُميتُ الأحياء وبِهِ تُفرّق الجمع وَتَجْمَعُ بين الْمُتَفَرِّقِ ، وَبِهِ أحصَيتَ عَدَدَ الآجال ، وَوَزْنَ الْجِبالِ وَكَيْلَ الْبِحارِ ، أسألُکَ يا مَن هُوَ كَذلِکَ ، أنْ تُصَلّی علی مُحَمّد وآلِ مُحَمَّد وَأنْ تَفْعُلْ بی كَذا وكَذا » ( به جای اين حاجت خود را بخواهد ) و در ذيل روايت دارد كه درخواستن الحاح كن كه همانا او دعاء نجاح است ( به مقصد رسيدن است ) .

10 3 در كافی به سندی معتبر از معاويه بن عمار از گفته امام ششم عليه السلام آورده كه به مقام جبرئيل زير ناودان برو آنجا جای جبرئيل بود هنگامی كه از پيغمبر صلی الله عليه و آله اذن می خواست و بگو « ای جَوادُ أی كريمُ أی قريبُ اَی بعيدُ أسْئَلُکَ أنْ تُصَلّیَ علی مُحَمّدٍ وَأهلِ بَيْتِهِ وَأسْئَلُکَ أنْ تَرُدَّ عَلَیَّ نِعْمَتک » و فرمود آنجا جائی است كه هيچ حائضی رو به قبله نشده دعا بدعاء خون نمی كند مگر اينكه پاكی را می بيند انشاء اللّه(1) .

دعائی كه برای استجابت وارد شده و سند معتبر ندارد :

1 دعاء اول از مناجاتهای ده گانه كه طبق روايت(2) شيخ صدوق بطريق ضعيفی نقل شده و سيد در كتاب فتح الابواب آن را آورده ، و در روايت اول اين

---

1- (1) بحار الأنوار 100/147 .
2- (2) بحار الأنوار 94/113 114 120 .

مناجات امام نهم علیه السلام (مهر دختر مأمون)

10 مناجات را امام نهم علیه السلام مهر دختر مامون عباسی قرار داده و به عنوان الوسائل الی المسائل شناخته می شود ، که از امام به امامی رسیده و حضرت امیر علیه السلام در صحیفه ای از پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله دریافت کرده ، و آن حضرت از جبرئیل و جبرئیل گفته که پروردگارت می گوید ، اینها کلیدهای گنجهای دنیا و آخرت است ، اینها را وسیله برای درخواست های خود قرار ده بخواسته خود می رسی و در خواسته خود ( برنده ) می شوی و اینها را برای حاجتهای دنیا اختیار مکن که از بهره آخرتت کم کنی . « بِسْمِ اللّهِ ِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنَّ خِيَرَتَکَ فِيمَا أَسْتَخِيرُکَ فِيهِ ( فبه ظ ) تُنِيلُ الرَّغَائِبَ ، وَتُجْزِلُ الْمَوَاهِبَ ، وَتُغْنِمُ الْمَطَالِبَ ، وَتُطَيِّبُ الْمَکَاسِبَ ، وَتَهْدِی إِلَی أَجْمَلِ الْمَذَاهِبِ ، وَتَسُوقُ إِلَی أَحْمَدِ الْعَوَاقِبِ ، وَتَقِی مَخُوفَ النَّوَائِبِ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَخِيرُکَ فِيمَا عَزَمَ رَأْيِی عَلَيْهِ ، وَقَادَنِی عَقْلِی إِلَيْهِ ، سَهِّلِ اللَّهُمَّ مِنْهُ مَا تَوَعَّرَ ، وَيَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ ، وَاکْفِنِی فِيهِ الْمُهِمَّ ، وَادْفَعْ عَنِّی کُلَّ مُلِمٍّ ، وَاجْعَلْ رَبِّ عَوَاقِبَهُ غُنْماً ، وَخَوْفَهُ سِلْماً وَبُعْدَهُ قُرْباً ، وَجَدْبَهُ خِصْباً ، وَأَرْسِلِ اللَّهُمَّ إِجَابَتِی ، وَأَنْجِحْ فِيهِ طَلِبَتِی ، وَاقْضِ حَاجَتِی وَاقْطَعْ عَوَائِقَهَا ، وَامْنَعْ بَوَائِقَهَا ، وَأَعْطِنِی اللَّهُمَّ لِوَاءَ الظَّفَرِ بِالْخِيَرَهِ فِيمَا اسْتَخَرْتُکَ ، وَوُفُورَ الْغَنَمِ فِيمَا دَعَوْتُکَ ، وَعَوَائِدَ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُکَ ، وَاقْرِنْهُ اللَّهُمَّ رَبِّ بِالنَّجَاحِ ، وَحُطَّهُ ( خصّه خ ل ) بِالصَّلاحِ ، وَأَرِنِی أَسْبَابَ الْخِيَرَهِ فِيهِ وَاضِحَهً ، وَأَعْلَامَ غُنْمِهَا لائِحَهً ، وَاشْدُدْ خُنَاقَ تَعَسُّرِهَا ، وَانْعَشْ صَرِيعَ تَيَسُّرِهَا ، وَبَيِّنِ اللَّهُمَّ مُلْتَبَسَهَا ، وَأَطْلِقْ مُحْتَبَسَهَا ، وَمَکِّنْ أُسَّهَا فِيهِ ، حَتَّی تَکُونَ خِيَرَهً مُقْبِلَهً بِالْغَنَمِ ، مُزِيلَهً لِلْغُرْمِ ، عَاجِلَهَ النَّفْعِ ، بَاقِيَهَ الصُّنْعِ ، إِنَّکَ وَلِیُّ الْمَزِيدِ مُبْتَدِئٌ بِالْجُودِ » .

2 در روایت مسند عیون(1) اخبار الرضا علیه السلام به سندی ضعیف از حسین

---

1- (1) بحار الأنوار 94/184 185 . عیون أخبار الرضا علیه السلام 1/59 .

بن علی علیهماالسلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله بابی بن کعب دعائی وارد شده که به امام حسین علیه السلام تلقین شده ، هیچ مخلوقی به این دعاء خدا را نمی خواند ، مگر آنکه خداوند عزوجل وی را با حسین بن علی علیهماالسلام محشور فرموده ، و در آخرت شفیعش هست ، و گرفتاری او را برطرف می کند ، و بدهی او را اداء ساخته ، کارش را آسان می سازد .

دعائی است از نماز فارغ شدی ، همین گونه نشسته ای می گوئی : « اَللّهُمَّ إنّی اَسْأَلُکَ بِکَلِماتِکَ ، وَمَعاقِدَ عَرْشِکَ ، وَسُکّانِ سَماواتِکَ ، وَأنبیائِکَ وَرُسُلِکَ ، أنْ تَسْتَجیبَ لی ، فَقَد رَهَقَنی مِنْ أمْری عُسْراً ( عُسر ظ ) فَأَسْأَلُکَ أنْ تُصَلّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأنْ تَجْعَلْ لی مِن عُسری یُسْراً » همانا خداوند عزوجل کارت را آسان کرده و سینه ات را باز و ترا شهادت أن لا اله الا اللّه هنگام بیرون شدن روحت تلقین می نماید .

و در همین روایت(1) دعای موسی بن جعفر علیه السلام را آورده « یا خالِقَ الْخَلْقِ ، وَباسِطَ الرِّزْقِ ، وَفالِقَ الْحَبِّ ، وَبارِئَ النَّسَمِ ، وَمُحْیِیَ الْمَوْتی ، وَمُمیتَ الْاَءَحْیآءِ ، وَدائِمَ الثَّباتِ وَ مُخْرِجَ النَّباتِ ، اِفعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ » هر که به این دعاء خدای را بخواند خداوند حوائجش را برآورده روز قیامت با موسی بن جعفر علیه السلام محشورش می کند .

### دعائی که مستجاب می شود

3 در کتاب دلائل الامامه طبری از بزرگان علماء شیعه دعائی(2) مسنداً از حسن بن علی علیه السلام ( بسندی ضعیف ) از مادرش فاطمه سلام اللّه علیها آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله آن را به فاطمه علیهاالسلام یاد داده ، و فرموده باشد هیچکس به این دعاء دعاء نمی کند ، مگر آنکه مستجاب شود و در صاحب دعاء سمّ و سحر اثر ندارد ، و دعایش رد نمی شود و شیطانی به بدی به او متعرّض نمی شود ، و همه حاجاتش

---

1- (1) بحار الأنوار 94/186 .
2- (2) بحار الأنوار 94/219 220 .

برآورده گردد « يَا اللّه ُ ، يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَأَقْدَمَهُ قِدَماً فِى الْعِزَّهِ وَالْجَبَرُوتِ ، يَا اللّه ُ يَا رَحِيمَ كُلِّ مُسْتَرْحِمٍ ، وَمَفْزَعَ كُلِّ مَلْهُوفٍ ، يَا اللّه ُ ، يَا رَاحِمَ كُلِّ حَزِينٍ يَشْكُو بَثَّهُ وَحُزْنَهُ إِلَيْهِ ، يَا اللّه ُ ، يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ ، وَأَسْرَعَهُ إِعْطَاءً ، يَا اللّه ُ يَا مَنْ تَخَافُ الْمَلائِكَهُ الْمُتَوَقِّدَهُ بِالنُّورِ مِنْهُ ، أَسْأَلُكَ بِالْاءَسْمَاءِ الَّتِى تَدْعُو بِهَا حَمَلَهُ عَرْشِكَ وَمَنْ حَوْلَ عَرْشِكَ ، يُسَبِّحُونَ بِهَا شَفَقَهً مِنْ خَوْفِ عَذَابِكَ ، وَبِالْاءَسْمَاءِ الَّتِى يَدْعُوكَ بِهَا جَبْرَئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ إِلاّ أَجَبْتَنِى ، وَكَشَفْتَ يَا إِلَهِى كُرْبَتِى ، وَسَتَرْتَ ذُنُوبِى ، يَا مَنْ يَأْمُرُ بِالصَّيْحَهِ فِى خَلْقِهِ فَإِذا هُمْ بِالسّاهِرَهِ ، أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ الاسْمِ الَّذِى تُحْيِى الْعِظَامَ وَهِىَ رَمِيمٌ ، أَنْ تُحْيِىَ قَلْبِى وَتَشْرَحَ صَدْرِى ، وَتُصْلِحَ شَأْنِى ، يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْبَقَاءِ ، وَخَلَقَ لِبَرِيَّتِهِ الْمَوْتَ وَالْحَيَاهَ ، يَا مَنْ فِعْلُهُ قَوْلٌ ، وَقَوْلُهُ أَمْرٌ ، وَأَمْرُهُ مَاضٍ عَلَى مَا يَشَاءُ ، أَسْأَلُكَ بِالاسْمِ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ خَلِيلُكَ حِينَ أُلْقِىَ فِى النَّارِ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ ، وَقُلْتَ يا نارُ كُونِى بَرْداً وَسَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ مُوسَى مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْاءَيْمَنِ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى كَشَفْتَ بِهِ عَنْ أَيُّوبَ الضُّرَّ ، وَتُبْتَ عَلَى دَاوُدَ ، وَسَخَّرْتَ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ تَجْرِى بِأَمْرِهِ ، وَالشَّيَاطِينَ ، وَعَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّيْرِ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى وَهَبْتَ لِزَكَرِيَّا يَحْيَى ، وَخَلَقْتَ عِيسَى مِنْ رُوحِ الْقُدُسِ مِنْ غَيْرِ أَبٍ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى خَلَقْتَ بِهِ الْعَرْشَ وَالْكُرْسِىَّ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى خَلَقْتَ بِهِ الرُّوحَانِيِّينَ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى خَلَقْتَ بِهِ الْجِنَّ وَالْاءِنْسَ وَبِالاسْمِ الَّذِى خَلَقْتَ بِهِ جَمِيعَ الْخَلْقِ ، وَجَمِيعَ مَا أَرَدْتَ مِنْ شَىْءٍ ، وَبِالاسْمِ الَّذِى قَدَرْتَ بِهِ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ ، أَسْأَلُكَ بِهَذِهِ الْاءَسْمَاءِ ، لَمَّا أَعْطَيْتَنِى سُوءْلِى ، وَقَضَيْتَ بِهَا حَوَائِجِى » همانا به تو گفته مى شود : ( اى فاطمه بلى بلى ) .

و اين دعاء در مهج الدعوات(1) به اسناد خود از ابوالمفضل شيبانى از جزء 3 امالى به اسنادش تا امام مجتبى نيز ذكر كرده .

---

1- (1) بحار الأنوار 95/404 405 .

دعای حضرت امیر علیه السلام روز آخر جنگ صفین

4 دعائی است که حضرت امیر علیه السلام طبق روایتی(1) مسند و ضعیف از امام ششم علیه السلام دارد ، که روز هریر ( آخر روز جنگ صفین ) هنگامی که کار بر دوستانش سخت شده بود خواندند ، و هر که در گرفتاری و غم باشد ، این دعا را بخواند خداوند او را از آن نجات بخشد « اللَّهُمَّ لا تُحَبِّبْ إِلَیَّ مَا أَبْغَضْتَ ، وَلا تُبَغِّضْ إِلَیَّ مَا أَحْبَبْتَ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَرْضَی سَخَطَکَ ، أَوْ أَسْخَطَ رِضَاکَ ، أَوْ أَرُدَّ قَضَاءَکَ ، أَوْ أَعْدُوَ قَوْلَکَ ، أَوْ أُنَاصِحَ أَعْدَاءَکَ ، أَوْ أَعْدُوَ أَمْرَکَ فِیهِمْ ، اللَّهُمَّ مَا کَانَ مِنْ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ یُقَرِّبُنِی مِنْ رِضْوَانِکَ ، وَیُبَاعِدُنِی مِنْ سَخَطِکَ ، فَصَیِّرْنِی لَهُ ، وَاحْمِلْنِی عَلَیْهِ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ لِسَاناً ذَاکِراً ، وَقَلْباً شَاکِراً ، وَیَقِیناً صَادِقاً ، وَإِیمَاناً خَالِصاً ، وَجَسَداً مُتَوَاضِعاً ، وَارْزُقْنِی مِنْکَ حُبّاً ، وَأَدْخِلْ قَلْبِی مِنْکَ رُعْباً ، اللَّهُمَّ فَإِنْ تَرْحَمْنِی فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّی بِکَ ، وَإِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِظُلْمِی وَجَوْرِی وَجُرْمِی وَإِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی ، فَلا عُذْرَ لِی إِنِ اعْتَذَرْتُ ، وَلا مُکَافَاةَ أَحْتَسِبُ بِهَا ، اللَّهُمَّ إِذَا حَضَرَتِ الآجَالُ ، وَنَفِدَتِ الاْءَیَّامُ، وَکَانَ لا بُدَّ مِنْ لِقَائِکَ ، فَأَوْجِبْ لِی مِنَ الْجَنَّهِ مَنْزِلاً یَغْبِطُنِی بِهِ الاْءَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ ، لا حَسْرَهَ بَعْدَهَا ، وَلا رَفِیقَ بَعْدَ رَفِیقِهَا ، فِی أَکْرَمِهَا مَنْزِلاً ، اللَّهُمَّ أَلْبِسْنِی خُشُوعَ الاْءِیمَانِ بِالْعِزِّ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِی النَّارِ ، أُثْنِی عَلَیْکَ رَبِّ أَحْسَنَ الثَّنَاءِ ، لأَنَّ بَلاءَکَ عِنْدِی أَحْسَنُ الْبَلاءِ ، اللَّهُمَّ فَأَذِقْنِی مِنْ عَوْنِکَ وَتَأْیِیدِکَ وَتَوْفِیقِکَ وَرِفْدِکَ ، وَارْزُقْنِی شَوْقاً إِلَی لِقَائِکَ ، وَنَصْراً فِی نَصْرِکَ حَتَّی أَجِدَ حَلاوَهَ ذَلِکَ فِی قَلْبِی ، وَاعْزِمْ لِی عَلَی أَرْشَدِ أُمُورِی ، فَقَدْ تَرَی مَوْقِفِی وَمَوْقِفَ أَصْحَابِی ، وَلا یَخْفَی عَلَیْکَ شَیْءٌ مِنْ أَمْرِی ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ النَّصْرَ الَّذِی نَصَرْتَ بِهِ رَسُولَکَ ، وَفَرَّقْتَ بِهِ بَیْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ ، حَتَّی أَقَمْتَ بِهِ دِینَکَ ، وَأَفْلَجْتَ بِهِ حُجَّتَکَ یَا مَنْ هُوَ لِی فِی کُلِّ مَقَامٍ » .

---

1- (1) بحار الأنوار 94/237 238 .

وسعد بن عبداللّه راوی(1) روایت دعای دیگری نقل کرده که دعاء را قبل از آنکه لشکر معاویه قرآنها را بلند کنند حضرت خوانده ، و دعای دیگر بعد از بلند کردن قرآنها و اختلاف اصحاب حضرت بوده خوانده اند .

« اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَافِیَهَ مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ ، وَمِنْ شَمَاتَهِ الاْءَعْدَاءِ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی ذَنْبِی ، وَزَکِّ عَمَلِی ، وَاغْسِلْ خَطَایَایَ ، فَإِنِّی ضَعِیفٌ إِلاّ مَا قَوَّیْتَ ، وَاقْسِمْ لِی حِلْماً تَسُدُّ بِهِ بَابَ الْجَهْلِ ، وَعِلْماً تُفَرِّجُ بِهِ الْجَهَلاتِ ، وَیَقِیناً تُذْهِبُ بِهِ الشَّکَّ عَنِّی ، وَفَهْماً تُخْرِجُنِی بِهِ مِنَ الْفِتَنِ الْمُعْضِلاتِ ، وَنُوراً أَمْشِی بِهِ فِی النَّاسِ ، وَأَهْتَدِی بِهِ فِی الظُّلُمَاتِ ، اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِی سَمْعِی وَبَصَرِی وَشَعْرِی وَبَشَرِی وَقَلْبِی صَلاحاً بَاقِیاً تَصْلُحُ بِهَا مَا بَقِیَ مِنْ جَسَدِی ، أَسْأَلُکَ الرَّاحَهَ عِنْدَ الْمَوْتِ ، وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَیَّ عَمَلٍ کَانَ أَحَبَّ إِلَیْکَ ، وَأَقْرَبَ لَدَیْکَ ، أَنْ تَسْتَعْمِلَنِی فِیهِ أَبَداً ، ثُمَّ لَقِّنِی أَشْرَفَ الاْءَعْمَالِ عِنْدَکَ ، وَآتِنِی فِیهِ قُوَّهً وَصِدْقاً وَجِدّاً وَعَزْماً مِنْکَ وَنَشَاطاً ، ثُمَّ اجْعَلْنِی أَعْمَلُ ابْتِغَاءَ وَجْهِکَ ، وَمَعَاشَهً فِیمَا آتَیْتَ صَالِحِی عِبَادِکَ ثُمَّ اجْعَلْنِی لا أَشْتَرِی بِهِ ثَمَناً قَلِیلاً ، وَلا أَبْتَغِی بِهِ بَدَلاً ، وَلا تُغَیِّرْهُ فِی سَرَّاءَ وَلا ضَرَّاءَ ، وَلا کَسَلاً وَلا نِسْیَاناً ، وَلا رِیَاءً ، وَلا سُمْعَهً حَتَّی تَتَوَفَّانِی عَلَیْهِ ، وَارْزُقْنِی أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِی سَبِیلِکَ ، أَنْصُرُکَ وَأَنْصُرُ رَسُولَکَ ، أَشْتَرِی الْحَیَاهَ الْبَاقِیَهَ بِالدُّنْیَا ، وَأَغْنِنِی بِمَرْضَاهٍ مِنْ عِنْدِکَ .

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُکَ قَلْباً سَلِیماً حَفِیظاً مُنِیباً ، یَعْرِفُ الْمَعْرُوفَ فَیَتَّبِعُهُ ، وَیُنْکِرُ الْمُنْکَرَ فَیَجْتَنِبُهُ ، لا فَاجِراً وَلا شَقِیّاً ، وَلا مُرْتَاباً ، یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ ، یَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ حَیَاتِی زِیَادَهً لِی فِی کُلِّ خَیْرٍ ، وَاجْعَلِ الْوَفَاهَ نَجَاهً لِی مِنْ کُلِّ شَرٍّ وَاخْتِمْ لِی عَمَلِی بِالشَّهَادَهِ ، یَا عُدَّتِی فِی کُرْبَتِی ، وَیَا صَاحِبِی فِی حَاجَتِی ، وَوَلِیِّی فِی

---

1- (1) بحار الأنوار 94/238 241 .

نِعْمَتِی ، وَأَسْأَلُکَ أَنْ تَرْزُقَنِی شُکْرَ نِعْمَتِکَ ، وَصَبْراً عَلَی بَلِیَّتِکَ ، وَرِضاً بِقَدَرِکَ ، وَتَصْدِیقاً بِوَعْدِکَ ، وَحِفْظاً لِوَصِیَّتِکَ ، وَوَرَعاً وَتَوَکُّلاً عَلَیْکَ ، وَاعْتِصَاماً بِحَبْلِکَ ، وَتَمَسُّکاً بِکِتَابِکَ وَمَعْرِفَهً بِحَقِّکَ ، وَقُوَّهً فِی عِبَادَتِکَ ، وَنَشَاطاً لِذِکْرِکَ مَا اسْتَعْمَرْتَنِی فِی أَرْضِکَ ، فَإِذَا کَانَ مَا لا بُدَّ مِنْهُ الْمَوْتُ ، فَاجْعَلْ مُنْیَتِی قَتْلاً فِی سَبِیلِکَ بِیَدِ شَرِّ خَلْقِکَ ، وَاجْعَلْ مَصِیرِی فِی الْأَحْیَاءِ الْمَرْزُوقِینَ عِنْدَکَ فِی دَارِ الْحَیَوَانِ .

اللَّهُمَّ اجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی ، وَالْیَقِینَ فِی قَلْبِی ، وَخَوْفَکَ فِی نَفْسِی ، وَذِکْرَکَ عَلَی لِسَانِی ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِی فِی مَسْأَلَتِی إِیَّاکَ رَغْبَهَ أَوْلِیَائِکَ فِی مَسَائِلِهِمْ ، وَاجْعَلْ رَهْبَتِی إِیَّاکَ فِی اسْتِجَارَتِی مِنْ عَذَابِکَ رَهْبَهَ أَوْلِیَائِکَ .

اللَّهُمَّ وَاسْتَعْمِلْنِی فِی مَرْضَاتِکَ وَطَاعَتِکَ ، عَمَلاً لا أَتْرُکُ شَیْئاً مِنْ مَرْضَاتِکَ وَطَاعَتِکَ مَخَافَهَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ دُونَکَ .

اللَّهُمَّ مَا آتَیْتَنِی مِنْ خَیْرٍ فَآتِنِی مَعَهُ شُکْراً تُحْدِثُ بِهِ لِی ذِکْراً ، وَأَحْسِنْ لِی بِهِ ذُخْراً وَمَا زَوَیْتَ عَنِّی مِنْ عَطَاءٍ آتَیْتَنِی عَنْهُ غِنیً ، فَاجْعَلْ لِی فِیهِ أَجْراً وَآتِنِی عَلَیْهِ صَبْراً .

اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرِی فِی الدُّنْیَا ، وَلا تُلْهِنِی عَنْ عِبَادَتِکَ ، وَلا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ ، وَلا تُقَصِّرْ رَغْبَتِی فِیمَا عِنْدَکَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْغَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْکَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَسُوءِ الْخُلُقِ وَضَلَعِ الدَّیْنِ وَغَلَبَهِ الرِّجَالِ وَغَلَبَهِ الْعَدُوِّ وَتَوَالِی الْأَیَّامِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ ، وَمِنْ بَلِیَّهٍ لا أَسْتَطِیعُ عَلَیْهَا صَبْراً ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ زَحْزَحَ بَیْنِی وَبَیْنَکَ ، أَوْ بَاعَدَ مِنْکَ ، أَوْ صَرَفَ عَنِّی وَجْهَکَ ، أَوْ نَقَصَ بِهِ مِنْ حَظِّی عِنْدَکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ تَحُولَ خَطَایَایَ أَوْ ظُلْمِی أَوْ إِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی ، وَاتِّبَاعِ هَوَایَ ، وَاسْتِعْمَالِ شَهْوَتِی دُونَ رَحْمَتِکَ وَبِرِّکَ وَفَضْلِکَ وَبَرَکَاتِکَ وَمَوْعُودِکَ عَلَی نَفْسِکَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ صَاحِبِ سَوْءٍ فِی الْمَغِیبِ وَالْمَحْضَرِ ، فَإِنَّ قَلْبَهُ یَرْعَانِی ، وَعَیْنَاهُ تَنْظُرَانِی ، وَأُذُنَاهُ تَسْمَعَانِی ، إِنْ رَأَی حَسَنَهً أَطْفَأَهَا ( أخفاها خ ل ) وَإِنْ رَأَی سَیِّئَهً أَبْدَاهَا ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ طَمَعٍ ، یُدْنِی إِلَی طَبَعٍ وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ ضَلالَهٍ تُرْدِینِی ، وَمِنْ فِتْنَهٍ تَعْرُضُ لِی ، وَمِنْ خَطِیئَهٍ لا تَوْبَهَ مَعَهَا ، وَمِنْ مَنْظَرِ سَوْءٍ فِی الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ ، وَعِنْدَ غَصَاصَهِ الْمَوْتِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکُفْرِ وَالشَّکِّ وَالْبَغْیِ وَالْحَمِیَّهِ وَالْغَضَبِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ غِنًی یُطْغِینِی ، وَمِنْ فَقْرٍ یُنْسِینِی ، وَمِنْ هَوًی یُرْدِینِی ، وَمِنْ عَمَلٍ یُخْزِینِی ، وَمِنْ صَاحِبٍ یُغْوِینِی .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ یَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ ، وَأَوْسَطُهُ وَجَعٌ ، وَآخِرُهُ جَزَعٌ ، تَسْوَدُّ فِیهِ الْوُجُوهُ ، وَتَجِفُّ فِیهِ الْأَکْبَادُ ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ أَعْمَلَ ذَنْباً مُحْبِطاً لا تَغْفِرُهُ أَبَداً ، وَمِنْ ذَنْبٍ یَمْنَعُ خَیْرَ الْآخِرَهِ ، وَمِنْ أَمَلٍ یَمْنَعُ خَیْرَ الْعَمَلِ ، وَحَیَاهٍ تَمْنَعُ خَیْرَ الْمَمَاتِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْجَهْلِ وَالْهَزْلِ ، وَمِنْ شَرِّ الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ ، وَمِنْ سَقَمٍ یَشْغَلُنِی ، وَمِنْ صِحَّهٍ تُلْهِینِی ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ التَّعَبِ وَالنَّصَبِ وَالْوَصَبِ وَالضِّیقِ وَالضَّلالَهِ وَالْقَائِلَهِ وَالذِّلَّهِ وَالْمَسْکَنَهِ وَالرِّیَاءِ وَالسُّمْعَهِ وَالنَّدَامَهِ وَالْحَزَنِ وَالْخُشُوعِ وَالْبَغْیِ وَالْفِتَنِ وَمِنْ جَمِیعِ الْآفَاتِ وَالسَّیِّئَاتِ ، وَبَلاءِ الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَوَاحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ وَسْوَسَهِ الْأَنْفُسِ مِمَّا لا تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ وَالْعَمَلِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالْحَسِّ وَاللَّبْسِ ، وَمِنْ طَوَارِقِ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ ، وَأَنْفُسِ الْجِنِّ وَأَعْیُنِ الْإِنْسِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی ، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِی ، وَمِنْ شَرِّ سَمْعِی ، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِی ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ بَطْنٍ لا یَشْبَعُ ، وَمِنْ قَلْبٍ لا یَخْشَعُ ، وَمِنْ دُعَاءٍ لا یُسْمَعُ ، وَصَلاهٍ لا تُرْفَعُ .

اللَّهُمَّ لا تَجْعَلْنِی فِی شَیْءٍ مِنْ عَذَابِکَ ، وَلا تَرُدَّنِی فِی ضَلالَهٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِشِدَّهِ مُلْکِکَ وَعِزَّهِ قُدْرَتِکَ وَعَظَمَهِ سُلْطَانِکَ وَمِنْ شَرِّ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ »

و در آخر(1) دارد که امام ششم علیه السلام فرموده اند این دعا برای هر کار مهم سخت و گرفتاری است ، و هر که به این دعاء کند انشاء اللّه ردّ نشود .

دعاء صباح

5 دعاء صباح(2) از دعاهای مشهور است ، مرحوم علامه مجلسی می گوید(3) این دعا را در کتب معتبر نیافتم مگر در مصباح سید ابن الباقی رحمه الله و بعد اشاره به سندی دیگر برای آن می کند ، که در بعض کتابها دیده ، یکی از سادات اشراف ( یحیی بن قاسم علوی ) دعا را به خط حضرت امیر علیه السلام دیده که در روز پنجشنبه 11 ذی الحجه سال 25 آن حضرت بخط خود از تعلیم پیغمبر صلی الله علیه و آله نوشته ، و هر صبح این دعا را می خوانده ، یحیی بن قاسم می گوید دعاء را از خط مبارک حضرت که به قلم کوفی بر روی پوست نوشته بوده نقل کرده ( در 27 ذی القعده 734 ) .

دعاهای گوناگون که از امام صادق علیه السلام خوانده شده

6 دعاهائی که(4) از امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام وارد شده ، در زمان حکومت منصور خلیفه عباسی 18 بار یا بیشتر حضرت را در جاهای مختلف در مدینه ، ربذه ، در بغداد . . . احضار می کرده در غالب این موارد قصد قتل حضرت

---

1- (1) بحار الأنوار 94/241 .
2- (2) بحار الأنوار 94/243 246 .
3- (3) بحار الأنوار 94/246 247 .
4- (4) بحار الأنوار 94/273 317 .

را داشته ، که آن دعاها را خوانده اند ، و در بعض جاها(1) 23 دعاء یا 23 بار احضار گفته شده ، و از مجموع اینها یقین حاصل می شود ، ولی تک تک سند ضعیف دارد .

1 یکی از آن دعاها که ربیع از حضرت آموخته(2) نقل می کند : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مُدْرِکَ الْهَارِبِینَ ، وَیَا مَلْجَأَ الْخَائِفِینَ ، وَیَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ ، وَیَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ ، وَیَا مُنْتَهی غَایَهِ السَّائِلِینَ ، وَیَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا حَقُّ یَا مُبِینُ ، یَا ذَا الْکَیْدِ الْمَتِینِ ، یَا مُنْصِفَ الْمَظْلُومِینَ مِنَ الظَّالِمِینَ ، یَا مُؤْمِنَ أَوْلِیَائِهِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِینِ ، یَا مَنْ یَعْلَمُ خائِنَهَ الْأَعْیُنِ بِخَافِیَاتِ لَحْظِ الْجُفُونِ ، وَسَرَائِرِ الْقُلُوبِ ، وَمَا کَانَ وَمَا یَکُونُ ، یَا رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرَضِینَ ، وَالْمَلائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ ، وَالْأَنْبِیَاءِ الْمُرْسَلِینَ ، وَرَبَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَجْمَعِینَ ، یَا شَاهِداً لا یَغِیبُ ، یَا غَالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ ، یَا مَنْ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ رَقِیبٌ ، وَعَلَی کُلِّ أَمْرٍ حَسِیبٌ ، وَمِنْ کُلِّ عَبْدٍ قَرِیبٌ ، وَلِکُلِّ دَعْوَهٍ مُسْتَجِیبٌ ، یَا إِلَهَ الْمَاضِینَ وَالْغَابِرِینَ وَالْمُقِرِّینَ وَالْجَاحِدِینَ ، وَإِلَهَ الصَّامِتِینَ وَالنَّاطِقِینَ ، وَرَبَّ الْأَحْیَاءِ وَالْمَیِّتِینَ ، یَا اللّهُ یَا رَبَّاهْ ، یَا عَزِیزُ یَا حَکِیمُ ، یَا غَفُورُ یَا رَحِیمُ ، یَا أَوَّلُ یَا قَدِیمُ ، یَا شَکُورُ یَا حَلِیمُ ، یَا قَاهِرُ یَا عَلِیمُ ، یَا سَمِیعُ یَا بَصِیرُ ، یَا لَطِیفُ یَا خَبِیرُ ، یَا عَالِمُ یَا قَدِیرُ ، یَا قَهَّارُ یَا غَفَّارُ یَا جَبَّارُ ، یَا خَالِقُ یَا رَازِقُ یَا رَاتِقُ یَا فَاتِقُ یَا صَادِقُ ، یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ ، یَا وَاحِدُ ، یَا مَاجِدُ ، یَا رَحْمَانُ یَا فَرْدُ ، یَا مَنَّانُ یَا سُبُّوحُ یَا حَنَّانُ ، یَا قُدُّوسُ یَا رَءُوفُ ، یَا مُهَیْمِنُ ، یَا حَمِیدُ یَا مَجِیدُ ، یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیدُ ، یَا وَلِیُّ یَا عَلِیُّ ، یَا قَوِیُّ یَا غَنِیُّ ، یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ ، یَا مَلِکُ یَا مُقْتَدِرُ ، یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ ، یَا مُتَکَبِّرُ ، یَا عَظِیمُ ، یَا بَاسِطُ یَا قَابِضُ ، یَا سَلامُ یَا مُؤْمِنُ ،

---

1- (1) بحار الأنوار 94/308 .

2- (2) بحار الأنوار 94/273 279 .

يَا بَارُّ يَا وَتْرُ ، يَا مُعْطِى يَا مَانِعُ ، يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ ، يَا مُفَرِّقُ يَا جَامِعُ ، يَا حَقُّ يَا مُبِينُ ، يَا حَىُّ يَا قَيُّومُ ، يَا وَدُودُ يَا مُعِيدُ ، يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ ، يَا مُدْرِکُ يَا جَلِيلُ ، يَا مُفْضِلُ يَا کَرِيمُ ، يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَطَوِّلُ ، يَا أَوَّابُ يَا سَمِحُ ، يَا فَارِجَ الْهَمِّ ، وَيَا کَاشِفَ الْغَمِّ ، يَا مُنْزِلَ الْحَقِّ ، يَا قَابِلَ الصِّدْقِ ، يَا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ، يَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ ، يَا مُمْسِکَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ، يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ ، وَالطَّوْلِ الْعَظِيمِ ، يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِى لا يَذِلُّ ، وَالْعِزِّ الَّذِى لا يُضَامُ ، يَا مَعْرُوفاً بِالْاِحْسَانِ ، يَا مَوْصُوفاً بِالامْتِنَانِ ، يَا ظَاهِراً بِلا مُشَافَهَهٍ ، يَا بَاطِناً بِلا مُلامَسَهٍ ، يَا سَابِقَ الْاَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ ، يَا أَوَّلاً بِغَيْرِ غَايَهٍ ، يَا آخِراً بِغَيْرِ نِهَايَهٍ ، يَا قَائِماً بِغَيْرِ انْتِصَابٍ ، يَا عَالِماً بِلا اکْتِسَابٍ ، يَا ذَا الْاَسْمَاءِ الْحُسْنَى ، وَالصِّفَاتِ الْمُثْلَى ، وَالْمَثَلِ الْاَعْلَى ، يَا مَنْ قَصُرَتْ عَنْ وَصْفِهِ أَلْسُنُ الْوَاصِفِينَ ، وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ أَفْکَارُ الْمُتَفَکِّرِينَ ، وَعَلا وَتَکَبَّرَ عَنْ صِفَاتِ الْمُلْحِدِينَ ، وَجَلَّ وَعَزَّ عَنْ عَيْبِ الْعَائِبِينَ ، وَتَبَارَکَ وَتَعَالَى عَنْ کِذْبِ الْکَاذِبِينَ ، وَأَبَاطِيلِ الْمُبْطِلِينَ ، وَأَقَاوِيلِ الْعَادِلِينَ ، يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ ، وَظَهَرَ فَقَدَرَ ، وَأَعْطَى فَشَکَرَ ، وَعَلا فَقَهَرَ ، يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَالْاَثَرِ ، وَالْجِنِّ وَالْبَشَرِ ، وَالْاُنْثى وَالذَّکَرِ ، وَالْبَحْثِ وَالنَّظَرِ ، وَالْقَطْرِ وَالْمَطَرِ ، وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ، يَا شَاهِدَ النَّجْوَى ، وَکَاشِفَ الْغُمَّى وَدَافِعَ الْبَلْوَى ، وَغَايَهَ کُلِّ شَکْوَى ، يَا نِعْمَ النَّصِيرُ وَالْمَوْلَى ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى لَهُ ما فِى السَّماواتِ وَما فِى الْاَرْضِ وَما بَيْنَهُما وَما تَحْتَ الثَّرى ، يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْمِلُ يَا مُحْسِنُ يَا کَافِى يَا شَافِى يَا مُحْيِى يَا مُمِيتُ ، يَا مَنْ يَرَى وَلا يُرَى ، وَلا يَسْتَعِينُ بِسَنَاءِ الضِّيَاءِ ، يَا مُحْصِىَ عَدَدِ الْاَشْيَاءِ ، يَا عَلِىَّ الْجَدِّ ، يَا غَالِبَ الْجُنْدِ ، يَا مَنْ لَهُ عَلَى کُلِّ شَىْءٍ يَدٌ ، وَفِى کُلِّ شَىْءٍ کَبِدٌ ، يَا مَنْ لا يَشْغَلُهُ صَغِيرٌ عَنْ کَبِيرٍ ، وَلا حَقِيرٌ عَنْ خَطِيرٍ ، وَلا يَسِيرٌ عَنْ عَسِيرٍ ، يَا فاعل [ فَاعِلاً [بِغَيْرِ مُبَاشَرَهٍ ، يَا عالم [ عَالِماً ] مِنْ غَيْرِ تَعَلُّمٍ ، يَا مَنْ بَدَأَ بِالنِّعْمَهِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، وَالْفَضِيلَهِ قَبْلَ اسْتِيجَابِهَا ، يَا مَنْ أَنْعَمَ عَلَى الْمُؤْمِنِ وَالْکَافِرِ ، وَاسْتَصْلَحَ الْفَاسِدَ

وَالصَّالِحَ ، عَلَيْهِ وَرَدَّ الْمُعَانِدَ وَالشَّارِدَ عَنْهُ ، يَا مَنْ أَهْلَکَ بَعْدَ الْبَيِّنَهِ ، وَأَخَذَ بَعْدَ قَطْعِ الْمَعْذِرَهِ، وَأَقَامَ الْحُجَّهَ ، وَدَرَأَ عَنِ الْقُلُوبِ الشُّبْهَهَ ، وَأَقَامَ الدَّلالَهَ ، وَقَادَ إِلَی مُعَايَنَهِ الآيَهِ ، يَا بَارِئَ الْجَسَدِ ، وَمُوسِعَ الولد ، وَمُجْرِیَ الْقُوتِ ، وَمُنْشِرَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَمُنْزِلَ الْغَيْثِ ، يَا سَامِعَ الصَّوْتِ ، وَسَابِقَ الْفَوْتِ ، يَا رَبَّ الآيَاتِ وَالْمُعْجِزَاتِ ، مَطَرٍ وَنَبَاتٍ ، وَآبَاءٍ وَأُمَّهَاتٍ ، وَبَنِينَ وَبَنَاتٍ ، وَذَاهِبٍ وَآتٍ ، وَلَيْلٍ دَاجٍ ، وَسَمَاءٍ ذَاتِ أَبْرَاجٍ ، وَسِرَاجٍ وَهَّاجٍ ، وَبَحْرٍ عَجَّاجٍ ، وَنُجُومٍ تَمُورُ ، وَأَرْوَاحٍ تَدُورُ ، وَمِيَاهٍ تَفُورُ ، وَمِهَادٍ مَوْضُوعٍ ، وَسِتْرٍ مَرْفُوعٍ ، وَرِيَاحٍ وَبَلاءٍ مَدْفُوعٍ ، وَكَلامٍ مَسْمُوعٍ ، وَمَنَامٍ وَسِبَاعٍ وَأَنْعَامٍ ، وَدَوَابَّ وَهَوَامَّ ، وَغَمَامٍ وَآكَامٍ ، وَأُمُورٍ ذَاتِ نِظَامٍ ، مِنْ شِتَاءٍ وَمَصِيفٍ ، وَرَبِيعٍ وَخَرِيفٍ ، أَنْتَ أَنْتَ خَلَقْتَ هَذَا يَا رَبِّ ، فَأَحْسَنْتَ ، وَقَدَّرْتَ فَأَتْقَنْتَ ، وَسَوَّيْتَ فَأَحْكَمْتَ ، وَنَبَّهْتَ عَلَی الْفِكْرَهِ فَأَنْعَمْتَ ، وَنَادَيْتَ الأَحْيَاءَ فَأَفْهَمْتَ ، فَلَمْ يَبْقَ عَلَیَّ إِلاّ الشُّكْرُ لَکَ ، وَالذِّكْرُ لِمَحَامِدِکَ ، وَالانْقِيَادُ إِلَی طَاعَتِکَ ، وَالاسْتِمَاعُ لِلدَّاعِی إِلَيْکَ ، فَإِنْ عَصَيْتُکَ فَلَکَ الْحُجَّهُ ، وَإِنْ أَطَعْتُکَ فَلَکَ الْمِنَّهُ ، يَا مَنْ يُمْهِلُ فَلا يَعْجَلُ ، وَيَعْلَمُ فَلا يَجْهَلُ ، وَيُعْطِی فَلا يَبْخَلُ ، يَا أَحَقَّ مَنْ عُبِدَ وَحُمِدَ ، وَسُئِلَ وَرُجِیَ ، وَاعْتُمِدَ ، أَسْأَلُکَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ مَكْنُونٍ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِکَ ، وَكُلِّ ثَنَاءٍ عَالٍ رَفِيعٍ كَرِيمٍ رَضِيتَ بِهِ مِدْحَهً لَکَ ، وَبِحَقِّ كُلِّ مَلَکٍ قَرِيبٍ مَنْزِلَتُهُ عِنْدَکَ ، وَبِحَقِّ كُلِّ نَبِیٍّ أَرْسَلْتَهُ إِلَی عِبَادِکَ ، وَبِكُلِّ شَیْءٍ جَعَلْتَهُ مُصَدِّقاً لِرُسُلِکَ ، وَبِكُلِّ كِتَابٍ فَصَّلْتَهُ وَبَيَّنْتَهُ وَأَحْكَمْتَهُ ، وَشَرَعْتَهُ وَنَسَخْتَهُ ، وَبِكُلِّ دُعَاءٍ سَمِعْتَهُ فَأَجَبْتَهُ ، وَعَمَلٍ رَفَعْتَهُ ، وَأَسْأَلُکَ بِكُلِّ مَنْ عَظَّمْتَ حَقَّهُ ، وَأَعْلَيْتَ قَدْرَهُ ، وَشَرَّفْتَ بُنْيَانَهُ ، مِمَّنْ أَسْمَعْتَنَا ذِكْرَهُ ، وَعَرَّفْتَنَا أَمْرَهُ ، وَمِمَّنْ لَمْ تُعَرِّفْنَا مَقَامَهُ ، وَلَمْ تُظْهِرْ لَنَا شَأْنَهُ ، مِمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ أَوَّلِ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ خَلْقَکَ ، وَمِمَّنْ تَخْلُقُهُ إِلَی انْقِضَاءِ عِلْمِکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِتَوْحِيدِکَ الَّذِی فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ ، وَأَخَذْتَ بِهِ الْمَوَاثِيقَ ، وَأَرْسَلْتَ بِهِ الرُّسُلَ ، وَأَنْزَلْتَ عَلَيْهِ الْكُتُبَ ، وَجَعَلْتَهُ أَوَّلَ فُرُوضِکَ ، وَنِهَايَهَ طَاعَتِکَ ، فَلَمْ تَقْبَلْ حَسَنَهً إِلاّ مَعَهَا ، وَلَمْ تَغْفِرْ سَيِّئَهً إِلاّ

بَعْدَهَا ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْکَ بِجُودِکَ وَمَجْدِکَ وَکَرَمِکَ وَعِزِّکَ وَجَلالِکَ وَعَفْوِکَ وَامْتِنَانِکَ وَتَطَوُّلِکَ ، وَبِحَقِّکَ الَّذِی هُوَ أَعْظَمُ مِنْ حُقُوقِ خَلْقِکَ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ ، یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ خَاصّاً وَعَامّاً ، وَأَوَّلاً وَآخِراً ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الاْءَمِینِ ، رَسُولِکَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَنَبِیِّکَ إِمَامِ الْمُتَّقِینَ ، وَبِالرِّسَالَهِ الَّتِی أَدَّاهَا وَالْعِبَادَهِ الَّتِی اجْتَهَدَ فِیهَا ، وَالْمِحْنَهِ الَّتِی صَبَرَ عَلَیْهَا ، وَالْمَغْفِرَهِ الَّتِی دَعَا إِلَیْهَا ، وَالدِّیَانَهِ الَّتِی أَحْرَضَ عَلَیْهَا مُنْذُ وَقْتِ رِسَالَتِکَ إِیَّاهُ إِلَی أَنْ تَوَفَّیْتَهُ ، بِمَا بَیَّنَ ذَلِکَ مِنْ أَقْوَالِهِ الْحَکِیمَهِ ، وَأَفْعَالِهِ الْکَرِیمَهِ ، وَمَقَامَاتِهِ الْمَشْهُورَهِ ، وَسَاعَاتِهِ الْمَعْدُودَهِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ کَمَا وَعَدْتَهُ مِنْ نَفْسِکَ ، وَتُعْطِیَهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَ مِنْ ثَوَابِکَ ، وَتُزْلِفَ لَدَیْکَ مَنْزِلَتَهُ ، وَتُعْلِیَ عِنْدَکَ دَرَجَتَهُ ، وَتَبْعَثَهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ ، وَتُورِدَهُ حَوْضَ الْکَرَمِ وَالْجُودِ ، وَتُبَارِکَ عَلَیْهِ بَرَکَهً عَامَّهً تَامَّهً خَاصَّهً مَاسَّهً زَاکِیَهً عَالِیَهً سَامِیَهً لا انْقِطَاعَ لِدَوَامِهَا ، وَلا نَقِیصَهَ فِی کَمَالِهَا ، وَلا مَزِیدَ إِلاّ فِی قُدْرَتِکَ عَلَیْهَا ، وَتَزِیدَهُ بَعْدَ ذَلِکَ مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ ، وَأَقْدَرُ عَلَیْهِ ، وَأَوْسَعُ لَهُ ، وَتُوءْتِیَ ذَلِکَ حَتَّی ازْدَادَ فِی الاْءِیمَانِ بِهِ بَصِیرَهً ، وَفِی مَحَبَّتِهِ ثَبَاتاً وَحُجَّهً ، وَعَلَی آلِهِ الطَّاهِرِینَ الطَّیِّبِینَ الاْءَخْیَارِ ، الْمُنْتَجَبِینَ الاْءَبْرَارِ ، وَعَلَی جَبْرَئِیلَ وَمِیکَائِیلَ وَالْمَلائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ وَحَمَلِهِ عَرْشِکَ أَجْمَعِینَ ، وَعَلَی جَمِیعِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِینَ ، عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلاَمُ ، وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکَاتُهُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ لا أَمْلِکُ لِنَفْسِی ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَلا مَوْتاً وَلا حَیَاهً وَلا نُشُوراً ، قَدْ زَلَّ مَصْرَعِی وَانْقَطَعَ مَسْأَلَتِی ، وَذَلَّ نَاصِرِی ، وَأَسْلَمَنِی أَهْلِی وَوُلْدِی بَعْدَ قِیَامِ حُجَّتِکَ ، وَظُهُورِ بَرَاهِینِکَ عِنْدِی ، وَوُضُوحِ دَلائِلِکَ .

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ أَکْدَی الطَّلَبُ ، وَأَعْیَتِ الْحِیَلُ إِلاّ عِنْدَکَ ، وَانْغَلَقَتِ الطُّرُقُ وَضَاقَتِ الْمَذَاهِبُ إِلاّ إِلَیْکَ ، وَدَرَسَتِ الآْمَالُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلاّ مِنْکَ ، وَکُذِّبَ الظَّنُّ وَأُخْلِفَتِ الْعِدَاهُ إِلاّ

عِدَتُکَ .

اللَّهُمَّ إِنَّ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لِفَضْلِکَ مُتْرَعَهٌ ، وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاکَ مُفَتَّحَهٌ وَالاسْتِغَاثَهَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِکَ مُبَاحَهٌ ، وَأَنْتَ لِدَاعِیکَ بِمَوْضِعِ الْاءِجَابَهِ ، وَالصَّارِخَ إِلَیْکَ وَلِیُّ الْاءِغَاثَهِ ، وَالْقَاصِدَ إِلَیْکَ قَرِیبُ الْمَسَافَهِ ، وَإِنَّ مَوْعِدَکَ عِوَضٌ عَنْ مَنْعِ الْبَاخِلِینَ ، وَمَنْدُوحَهٌ عَمَّا فِی أَیْدِی الْمُسْتَأْثِرِینَ ، وَدَرَکٌ مِنْ حَبْلِ الْمَوَازِینِ [ حِیَلِ الْمُوَازِرِینَ ] ، وَالرَّاحِلَ إِلَیْکَ یَا رَبِّ قَرِیبُ الْمَسَافَهِ مِنْکَ ، وَأَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِکَ إِلاّ أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاءَعْمَالُ السَّیِّئَهُ دُونَکَ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِی مِنْهَا ، وَلا أَرْفَعُ قَدْرِی عَنْهَا ، إِنِّی لِنَفْسِی یَا سَیِّدِی لَظَلُومٌ ، وَبِقَدْرِی لَجَهُولٌ إِلاّ أَنْ تَرْحَمَنِی ، وَتَعُودَ بِفَضْلِکَ عَلَیَّ ، وَتَدْرَأَ عِقَابَکَ عَنِّی ، وَتَرْحَمَنِی ، وَتَلْحَظَنِی بِالْعَیْنِ الَّتِی أَنْقَذْتَنِی بِهَا مِنْ حَیْرَهِ الشَّکِّ ، وَرَفَعْتَنِی مِنْ هُوَّهِ الضَّلالَهِ ، وَأَنْعَشْتَنِی مِنْ مِیْتَهِ الْجَهَالَهِ وَهَدَیْتَنِی بِهَا مِنَ الْاءَنْجَاحِ [ الْاءَنْهَاجِ ] الْحَائِرَهِ .

اللَّهُمَّ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَیْکَ عَزْمُ إِرَادَهٍ وَإِخْلاصُ نِیَّهٍ ، وَقَدْ دَعَوْتُکَ بِعَزْمِ إِرَادَتِی وَإِخْلاصِ طَوِیَّتِی وَصَادِقِ نِیَّتِی ، فَهَا أَنَا ذَا مِسْکِینُکَ ، بَائِسُکَ ، أَسِیرُکَ ، فَقِیرُکَ ، سَائِلُکَ ، مُنِیخٌ بِفِنَائِکَ ، قَارِعٌ بَابَ رَجَائِکَ ، وَأَنْتَ آنَسُ الْآنَسِینَ لأَوْلِیَائِکَ ، وَأَحْرَی بِکِفَایَهِ الْمُتَوَکِّلِ عَلَیْکَ ، وَأَوْلَی بِنَصْرِ الْوَاثِقِ بِکَ ، وَأَحَقُّ بِرِعَایَهِ الْمُنْقَطِعِ إِلَیْکَ ، سِرِّی لَکَ مَکْشُوفٌ ، وَأَنَا إِلَیْکَ مَلْهُوفٌ ، وَأَنَا عَاجِزٌ وَأَنْتَ قَدِیرٌ ، وَأَنَا صَغِیرٌ وَأَنْتَ کَبِیرٌ ، وَأَنَا ضَعِیفٌ وَأَنْتَ قَوِیٌّ ، وَأَنَا فَقِیرٌ وَأَنْتَ غَنِیٌّ ، إِذَا أَوْحَشَتْنِی الْغُرْبَهُ آنَسَنِی ذِکْرُکَ ، وَإِذَا صُبَّتْ عَلَیَّ الْاءُمُورُ اسْتَجَرْتُ بِکَ ، وَإِذَا تَلاحَکَتْ عَلَیَّ الشَّدَائِدُ أَمَّلْتُکَ ، وَأَیْنَ یُذْهَبُ بِی عَنْکَ ، وَأَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِیدِی ، وَأَحْصَنُ مِنْ عَدِیدِی ، وَأَوْجَدُ مِنْ مَکَانِی ، وَأَصَحُّ فِی مَعْقُولِی ، وَأَزِمَّهُ الْاءُمُورِ کُلِّهَا بِیَدِکَ ، صَادِرَهٌ عَنْ قَضَائِکَ ، مُذْعِنَهٌ بِالْخُضُوعِ لِقُدْرَتِکَ ، فَقِیرَهٌ إِلَی عَفْوِکَ ، ذَاتُ فَاقَهٍ إِلَی قَارِبٍ مِنْ رَحْمَتِکَ ، وَقَدْ مَسَّنِی الْفَقْرُ ، وَنَالَنِی الضُّرُّ ، وَشَمِلَتْنِی الْخَصَاصَهُ ، وَعَرَّتْنِی

الْحَاجَهُ ، وَتَوَسَّمْتُ بِالذُّلِّهِ ، وَغَلَبَتْنِی الْمَسْکَنَهُ ، وَحَقَّتْ عَلَیَّ الْکَلِمَهُ وَأَحَاطَتْ بِیَ الْخَطِیئَهُ ، وَهَذَا الْوَقْتُ الَّذِی وَعَدْتَ أَوْلِیَاءَکَ فِیهِ الْاءِجَابَهَ ، فَامْسَحْ مَا بِی بِیَمِینِکَ الشَّافِیَهِ ، وَانْظُرْ إِلَیَّ بِعَیْنِکَ الرَّاحِمَهِ ، وَأَدْخِلْنِی فِی رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَهِ ، وَأَقْبِلْ عَلَیَّ بِوَجْهِکَ یَا ذَا الْجَلالِ وَالْاءِکْرَامِ ، فَإِنَّکَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَی أَسِیرٍ فَکَکْتَهُ ، وَعَلَی ضَالٍّ هَدَیْتَهُ ، وَعَلَی حَائِرٍ آوَیْتَهُ ، وَعَلَی ضَعِیفٍ قَوَّیْتَهُ ، وَعَلَی خَائِفٍ آمَنْتَهُ .

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَمْ أَشْکُرْ ، وَابْتَلَیْتَنِی فَلَمْ أَصْبِرْ ، فَلَمْ یُوجِبْ عَجْزِی عَنْ شُکْرِکَ مَنْعَ الْمُوءَمِّلِ مِنْ فَضْلِکَ ، وَأَوْجَبَ عَجْزِی عَنِ الصَّبْرِ عَلَی بَلائِکَ کَشْفَ ضُرِّکَ ، وَإِنْزَالَ رَحْمَتِکَ ، فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلائِهِ صَبْرِی فَعَافَانِی ، وَعِنْدَ نَعْمَائِهِ شُکْرِی فَأَعْطَانِی ، أَسْأَلُکَ الْمَزِیدَ مِنْ فَضْلِکَ ، وَالْاءِیزَاعَ لِشُکْرِکَ وَالاعْتِدَادَ بِنَعْمَائِکَ ، فِی أَعْفَی الْعَافِیَهِ ، وَأَسْبَغِ النِّعْمَهِ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ .

اللَّهُمَّ لا تُخْلِنِی مِنْ یَدِکَ ، وَلا تَتْرُکْنِی لِقَاءً عدوک وَلا لِعَدُوِّی ، وَلا تُوحِشْنِی مِنْ لَطَائِفِکَ الْخَفِیَّهِ ، وَکِفَایَتِکَ الْجَمِیلَهِ ، وَإِنْ شَرَدْتُ عَنْکَ فَارْدُدْنِی إِلَیْکَ ، وَإِنْ فَسَدْتُ عَلَیْکَ فَأَصْلِحْنِی لَکَ فَإِنَّکَ تَرُدُّ الشَّارِدَ ، وَتُصْلِحُ الْفَاسِدَ ، وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ .

اللَّهُمَّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ اللائِذِ بِعَفْوِکَ ، الْمُسْتَجِیرِ بِعِزِّ جَلالِکَ ، قَدْ رَأَی أَعْلامَ قُدْرَتِکَ ، فَأَرِهِ آثَارَ رَحْمَتِکَ ، فَإِنَّکَ تُبْدِئُ الْخَلْقَ ثُمَّ تُعِیدُهُ ، وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَیْکَ ، وَلَکَ الْمَثَلُ الْاءَعْلَی فِی السَّمَاوَاتِ وَالْاءَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ .

اللَّهُمَّ فَتَوَلَّنِی وَلایَهً تُغْنِینِی بِهَا عَنْ سِوَاهَا ، وَأَعْطِنِی عَطِیَّهً لا أَحْتَاجُ إِلَی غَیْرِکَ مَعَهَا ، فَإِنَّهَا لَیْسَتْ بِبَدْعٍ مِنْ وَلایَتِکَ ، وَلا بِنُکْرٍ مِنْ عَطِیَّتِکَ ، وَلا بِأَوْلَی مِنْ کِفَایَتِکَ ، ادْفَعِ الصَّرْعَهَ ، وَانْعَشِ السَّقْطَهَ ، وَتَجَاوَزْ عَنِ الزَّلَّهِ ، وَاقْبَلِ التَّوْبَهَ ، وَارْحَمِ الْهَفْوَهَ ، وَأَنْجِ مِنَ الْوَرْطَهِ ، وَأَقِلِ الْعَثْرَهَ ، یَا مُنْتَهَی الرَّغْبَهِ ، وَغِیَاثَ الْکُرْبَهِ ، وَوَلِیَّ النقمه [النِّعْمَهِ] ،

وَصَاحِبِی فِی الشِّدَّهِ ، وَرَحْمَانَ الدُّنْیَا وَالاْخِرَهِ ، أَنْتَ رَحْمَانِی ، إِلَی مَنْ تَکِلُنِی ؟ إِلَی بَعِیدٍ یَتَجَهَّمُنِی ؟ أَوْ عَدُوٍّ یَمْلِکُ أَمْرِی ؟ وَإِنْ لَمْ تَکُ عَلَیَّ سَاخِطاً فَمَا أُبَالِی ، غَیْرَ أَنَّ عَفْوَکَ لا یَضِیقُ عَنِّی وَرِضَاکَ یَنْفَعُنِی ، وَکَنَفَکَ یَسَعُنِی ، وَیَدَکَ الْبَاسِطَهَ تَدْفَعُ عَنِّی ، فَخُذْ بِیَدِی مِنْ دَحْضِ الذِّلَّهِ [الزَّلَّهِ] [الْمَزَلَّهِ] فَقَدْ کَبَوْتُ ، فَثَبِّتْنِی عَلَی الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِیمِ ، وَاهْدِنِی وَإِلاَّ غَوَیْتُ ، یَا هَادِیَ الطَّرِیقِ یَا فَارِجَ الْمَضِیقِ ، یَا إِلَهِی بِالتَّحْقِیقِ ، یَا جَارِیَ اللَّصِیقَ ، یَا رُکْنِیَ الْوَثِیقَ ، یَا کَنْزِیَ الْعَتِیقَ احْلُلْ عَنِّی الْمَضِیقَ ، وَاکْفِنِی شَرَّ مَا أُطِیقُ وَمَا لا أُطِیقُ ، یَا أَهْلَ التَّقْوَی ، وَأَهْلَ الْمَغْفِرَهِ ، وَذَا الْعِزِّ وَالْقُدْرَهِ ، وَالاْلاءِ وَالْعَظَمَهِ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَخَیْرَ الْغَافِرِینَ ، وَأَکْرَمَ النَّاظِرِینَ ، وَرَبَّ الْعَالَمِینَ ، لا تَقْطَعْ مِنْکَ رَجَائِی ، وَلا تُخَیِّبْ دُعَائِی ، وَلا تُجْهِدْ بَلائِی ، وَلا تُسِئْ قَضَائِی ، وَلا تَجْعَلِ النَّارَ مَأْوَایَ ، وَاجْعَلِ الْجَنَّهَ مَثْوَایَ ، وَأَعْطِنِی مِنَ الدُّنْیَا سُؤْلِی وَمُنَایَ ، وَبَلِّغْنِی مِنَ الاْخِرَهِ أَمَلِی وَرِضَایَ ، وَآتِنِی فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً ، وَفِی الاْخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنَا بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَبِکُلِّ شَیْءٍ مُحِیطٌ ، وَأَنْتَ حَسْبِی وَنِعْمَ الْوَکِیل » .

دعای دوم

2 دعاء دوّم(1) : « حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ، حَسْبِیَ الْخالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقینَ، حَسْبی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبی، حَسْبِیَ اللّهُ الّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ ، حَسْبیَ الذی لَمْ یَزَلْ حَسْبِیَ ، حَسْبِیَ حَسْبِیَ حَسْبِیَ اللّهُ وَنِعْمَ الوَکیل .

اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَاحْفَظْنِی بِعِزِّکَ ، وَاکْفِنِی شَرَّهُ بِقُدْرَتِکَ ، وَمُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ وَإِلاّ هَلَکْتُ وَأَنْتَ رَبِّی .

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَجَلُّ وَأَخْیَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِهِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ ، وَأَسْتَعِینُکَ عَلَیْهِ ، وَأَسْتَکْفِیکَ

---

1- (1) بحار الأنوار 94/280 281 .

إِیَّاهُ ، یَا کَافِیَ مُوسَی فِرْعَوْنَ ، وَمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله الْأَحْزَابَ ، الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النّاسُ إِنَّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً وَقالُوا حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللّه ُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصارِهِمْ وَأُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ ، لا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِی الْآخِرَهِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ وَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ » بعد از آن این دعا است(1) « بِاللّه ِ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِاللّه ِ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِرَسُولِهِ صلی الله علیه و آله وَبِأَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ أَتَشَفَّعُ ، وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِمَا أَتَقَرَّبُ .

اللَّهُمَّ لَیِّنْ لِی صُعُوبَتَهُ ، وَسَهِّلْ لِی حُزُونَتَهُ ، وَوَجِّهْ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَجَمِیعَ جَوَارِحِهِ إِلَیَّ بِالرَّأفَهِ وَالرَّحْمَهِ ، وَأَذْهِبْ عَنِّی غَیْظَهُ وَبَأْسَهُ وَمَکْرَهُ وَجُنُودَهُ وَأَحْزَابَهُ ، وَانْصُرْنِی عَلَیْهِ بِحَقِّ کُلِّ مَلَکٍ سَائِحٍ فِی رِیَاضِ قُدْسِکَ ، وَفَضَاءِ نُورِکَ ، وَشَرِبَ مِنْ حَیْوَانِ مَائِکَ ، وَأَنْقِذْنِی بِنَصْرِکَ الْعَامِّ الْمُحِیطِ ، جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی ، وَمِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی ، وَمُحَمَّدٌ صلی الله علیه و آله أَمَامِی ، وَاللّه ُ وَلِیِّی وَحَافِظِی وَنَاصِرِی وَأَمَانِی ، فَإِنَّ حِزْبَ اللّه ِ هُمُ الْغَالِبُونَ ، اسْتَتَرْتُ وَاحْتَجَبْتُ وَامْتَنَعْتُ وَتَعَزَّزْتُ بِکَلِمَهِ اللّه ِ الْوَحْدَانِیَّهِ الْأَزَلِیَّهِ الْإِلَهِیَّهِ ، الَّتِی مَنِ امْتَنَعَ بِهَا کَانَ مَحْفُوظاً ، إِنَّ وَلِیِّیَ اللّه ُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحِینَ» ربیع می گوید دعا را در پوستی نوشته ، در حمایل شمشیرم گذاردم ، قسم به خدا بعد از آن از منصور نترسیدم ( هیبت او را مرا نگرفت .

دعای سوم

3 دعائی است(2) که با انا انزلناه خوانده است ، در کتابی کهنه که مهج از آن نقل کرده ، حضرت فرموده باشند ، وارد شدم بر ابی جعفر ( منصور ) و قصد

---

1- (1) بحار الأنوار 94/281 .
2- (2) بحار الأنوار 94/281/282 .

کشتن مرا داشت ، انا انزلناه را خواندم ، سپس 7 بار گفتم « یا اللّهُ یا اللّهُ انّی أتَشَفَّعُ إلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله مِنْ أنْ تُقَلِّبَه لی » هر کس بمانند این گرفتار شد همانکار را انجام دهد ، و گر نبود که ما آن را ( انا انزلناه ظاهراً ودعای بعد از آن ) می خوانیم و شیعیان خود را امر به خواندن آن می کنیم هرآینه مردم آنان را می ربودند لکن این ( سوره انا انزلناه ) و اللّه برای آنان پناهگاهی است .

دعای چهارم

4 دعاهائی است که از حضرت نقل شده ، در بار چهارم که منصور ، ابراهیم بن جبله را به مدینه فرستاد که حضرت را به کوفه بیاورد(1) چون خبر به حضرت در مدینه رسید این دعا را خواند « اَللّهُمَّ اَنْتَ ثِقَتی فی کُلِّ کُرْبٍ ( کُرْبَهٍ خ ل ) وَرَجآئی فی کُلِّ شِدَّهٍ ، وَاِتکالی فی کُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بی عَلَیْکَ ثِقَهٌ ، وَبِکَ عُدَّهٌ ، فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ فیهِ القَوِیّ وَتَقِلُّ فیهِ الْحیلَهُ ، وَتَعیی فیهِ الاُمور ، وِیَخْذُلُ فیْهِ الْقَریبُ ، وَیَشْمَتُ فیهِ الْعَدُوُّ ، وَاَنْزَلْتُهُ بِکَ وَشَکَوْتُهُ ، اِلَیْکَ راغِباً فیهِ إلَیْکَ عَمَّنْ سِواکَ ، فَفَرَّجْتَهُ وَکَشَفْتَهُ ، فَأنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَهٍ ، وَمُنْتَهی کُلِّ حاجه ، لَکَ الْحَمْدُ کَثیراً وَلَکَ الْمَنُّ فاضِلاً » تا اینجای دعا با تفاوتی مختصر در کتاب اختیار(2) ابن باقی از ریان بن الصلت از امام رضا علیه السلام ذکر شده ، که ریان می گوید در هیچ سختی به این دعا دعا نکردم مگر آنکه خداوند فرج برایم کرد و در این دعاء این فقرات اضافه شده « وَبِنِعْمَتِکَ تَتمُّ الصالِحاتُ ، یا مَعْرُوفاً بِالْمَعْروف ، یا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوفِ مَوْصُوفٌ ، آتِنی مِنْ مَعْرُوفِکَ معروفاً تُغنِینی بِهِ عَن مَعْرُوفِ مَنْ سِواک ، بِرَحْمَتِکَ یا أرْحَمُ الرّاحِمین » چون

---

1- (1) بحار الأنوار 94/284 .
2- (2) بحار الأنوار 95/202 .

خواست(1) سوار بر مرکب شود می فرمود : « اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِکَ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله أَتَوَجَّهُ ، اللَّهُمَّ ذَلِّلْ لِی حُزُونَتَهُ ، وَکُلَّ حُزُونَهٍ ، وَسَهِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ وَکُلَّ صُعُوبَهٍ ، وَارْزُقْنِی مِنَ الْخَیْرِ فَوْقَ مَا أَرْجُو وَاصْرِفْ عَنِّی مِنَ الشَّرِّ فَوْقَ مَا أَحْذَرُ ، فَإِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَاب » چون داخل کوفه شدیم ، پیاده شد ، دو رکعت نماز خوانده ، سپس دست خود را سوی آسمان بالا برد و گفت : « اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ ، وَرَبَّ الْاءَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا أَقَلَّتْ ، وَالرِّیَاحِ وَمَا ذَرَأَتْ ، وَالشَّیَاطِینِ وَمَا أَضَلَّتْ ، وَالْمَلائِکَهِ وَمَا عَمِلَتْ ، وَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی خَیْرَ هَذِهِ الْبَلْدَهِ ، وَخَیْرَ مَا فِیهَا ، وَخَیْرَ أَهْلِهَا وَخَیْرَ مَا قَدِمْتُ لَهُ ، وَأَنْ تَصْرِفَ عَنِّی شَرَّهَا وَشَرَّ مَا فِیهَا وَشَرَّ أَهْلِهَا وَشَرَّ مَا قَدِمْتُ لَه » .

ربیع می گوید چون حضرت به منصور رسید ، داخل شده به منصور خبر قدوم حضرت و ابراهیم را دادم ، مسیب بن زهیر ضبی را فرا خوانده ، شمشیری به او داد و گفت وقتی که جعفر بن محمد علیه السلام وارد شد و با حضرت مخاطبه کردم ( سخن گفتم ) و به سوی تو اشاره کردم ، گردن حضرت را بزن و اجازه نخواه . . . حضرت مجامع ( اطراف ) پرده را گرفته این دعا را خواند « یا الهَ جَبْرَئیلَ وَمیکائیلَ وَاِسْرافیلَ وَالِهَ اِبْراهیمَ وَاِسْمعیلَ وَاِسْحقَ ویَعْقُوبَ وَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ تَوَلّنی فی هِذِه الفَداه ، وَلا تُسَلِّط عَلی أحَداً مِنْ خَلْقِکَ بِشَیءٍ لا طاقَهَ لِی بِهِ » سپس بر منصور وارد شد ، و لبهای خود را به چیزی حرکت داد که نفهمیدم چه گفت ، منصور همانند آتشی که بر او آب بریزند خاموش شد ، تا آنجا که حضرت را با غالیه بدست خود معطر ساخته ، و 4000 درهم به حضرت داده بر مرکب

---

1- (1) بحار الأنوار 94/285/286 تا 288 .

خود حضرت را سوار نمود ، دعائی حضرت خواندند ، بعداً دعای حال ورود را از حضرت می پرسد ، و به وی یاد می دهند ، دعائی است که در شبی از شبهای درگیری بین حضرت رسول صلی الله علیه و آله با یهود و قبیله فزاره و غطفان که سخت ترین روزها بر حضرت بوده و حضرت امیر علیه السلام در این شب از مسلمین به تنهائی نگهبانی می کرد ، جبرئیل از سوی خداوند برای آن حضرت هدیه آورد « اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنَا بِرُکْنِکَ الَّذِی لا يُرَامُ ، وَأَعِزَّنَا ( أَعِذْنا خ ل ) بِسُلْطَانِکَ الَّذِی لا يُضَامُ ، وَارْحَمْنَا بِقُدْرَتِکَ عَلَيْنَا ، وَلا تُهْلِکْنَا ، فَأَنْتَ الرَّجَاءُ ، رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَهٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی ، وَکَمْ بَلِيَّهٍ ابْتَلَيْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی ، فَيَامَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی فَلَمْ يَحْرِمْنِی ، وَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ يَخْذُلْنِی ، يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِی لا يَنْقَضِی أَبَداً ، وَيَا ذَا النَّعْمَاءِ الَّتِی لا تُحْصَی عَدَداً ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ، وَأَدْرَأُ بِکَ فِی نُحُورِ الْاَعْدَاءِ وَالْجَبَّارِينَ ، اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِينِی بِدُنْيَایَ وَعَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ ، وَاحْفَظْنِی فِيمَا غِبْتُ عَنْهُ ، وَلا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِيمَا حَضَرْتُهُ ، يَا مَنْ لا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَهُ ، وَلا تَضُرُّهُ الْمَعْصِيَهُ ، أَسْأَلُکَ فَرَجاً عَاجِلاً ، وَصَبْراً جَمِيلاً ، وَرِزْقاً وَاسِعاً وَالْعَافِيَهَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلاءِ ، وَالشُّکْرَ عَلَی الْعَافِيَهِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » ربیع می گوید به خدا قسم سه بار منصور مرا فرا خوانده به قصد کشتن ، با خواندن این کلمات خداوند بین او و بین قتلم حائل می شد ، یکی از راویان می گوید : عباس بن عبدالعظیم ( راوی دیگر ) هیچ شبی از دکان خودم برنگشتم مگر آنکه به این کلمات دعاء می کردم ، شبی فراموشم شد ، در بین خواب بیدار شدم ، و یادم آمد دعاء را نخوانده ام ، در همانجا دکانم را با این کلمات تعویذ نموده و از همانجا دستم را می گرداندم ، روز بعد صبح زود رفتم ، در دکانم مردی را دیدم که

دکان بر او بسته بود ، پرسیدم چه می کنی ؟ گفت برای دزدی وارد دکان شدم ، هر بار خواستم بیرون روم با روئی آهنین بین من و بیرون شدنم حائل می شد .

دعای پنجم

5 دعائی است(1) که دربار پنجم ، منصور دستور احضار حضرت را در بغداد با اهانت به همان حالی که حضرت بوده می دهد ، در اواخر شب محمّد پسر ربیع حاجب که از همه پسرانش سخت دل تر و بی باک تر بوده ، به دستور پدر با نردبان از دیوار خانه بالا رفته و حضرت را پا و سر برهنه پیاده با عمری بیش از 70(2) سال بیرون می آورد ، در بین راه از ضعف حضرت به رحم می آید ، و حضرت را سوار می کند ، ربیع چشمش به حضرت افتاده گریه می کند ، دو رکعت نماز حضرت می خواند ، بعد از آن دعائی می خواند که ربیع نمی فهمد ، چون در صحن ایوان ( قبه خضراء که حمراء یعنی سرخ خوانده می شد ) رسید ، ایستاد ، لبهای خود را حرکت داده که ربیع ندانست حضرت چه گفته آن جناب را وارد بر منصور می کند ، با عتاب و خطاب اهانت آمیز آن سرور مواجه می شود ، وسه بار شمشیر را از غلاف هر بار مقداری بیش از بار قبل از آن بیرون آورد ، خطاب به حضرت ، و آن حضرت را در انکار اتهاماتی که برای قیام بر علیه منصور به حضرت وارد آورده اند تصدیق می کند ، ریش حضرت را با غالیه ، ربیع به دستور منصور معطر کرد ، و بر مرکب خوبی حضرت را سوار ، 10 هزار درهم به حضرت می دهد و دستور مشایعت را تا منزل آن حضرت به ربیع می دهد . . . تا که ربیع از حضرت دعاها را می خواهد ، دعاء اول دعاء کرب

---

1- (1) بحار الأنوار 94/288 292 .
2- (2) این نظر پسر ربیع است والا عمر حضرت به 70 سال نرسید .

و سختیها هست ، بر هیچکس قبل از امروز دعاء نکردم ، و دعاء دیگر که لبها را بخواندنش حرکت دادم دعاء رسول اللّه صلی الله علیه و آله روز جنگ احزاب است که پیغمبر صلی الله علیه و آله به این دعاء دعاء می کرد و حضرت امیر علیه السلام هرگاه کاری حضرت را ( محزون ) می کرد می خواند . « اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُضَامُ ، وَاغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ ، رَبِّ لا أَهْلِکُ وَأَنْتَ الرَّجَاءُ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعَزُّ وَأَکْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، بِاللّهِ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِاللّهِ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّه صلی الله علیه و آله أَتَوَجَّهُ ، یَا کَافِیَ إِبْرَاهِیمَ نُمْرُودَ ، وَمُوسَی فِرْعَوْنَ ، اکْفِنِی مِمَّا أَنَا فِیهِ اللّه ُ رَبِّی لا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً ، حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ ، حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ ، حَسْبِیَ الْمَانِعُ مِنَ الْمَمْنُوعِینَ ، حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی مُذْ قَطُّ حَسْبِیَ ، اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم » سپس فرمود : اگر ترس از منصور نبود این مال ( 10 هزار درهم که منصور به حضرت داد ) بتو ( ربیع ) می دادم ، ولی زمینی در مدینه دارم که 10 هزار درهم خواستی به تو نفروختم ، آن را به تو بخشیدم .

و در روایتی(1) دیگر از کتاب روضه از ربیع صاحب منصور دعای دیگری شبیه به همین دعا از امام صادق علیه السلام نقل شده ( برای نجات از شر منصور ) و دعاء فرج خوانده شود « اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَارْحَمْنِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ ، وَلا أَهْلِکُ وَأَنْتَ رَجَائِی ، فَکَمْ مِنْ نِعْمَهٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ بِهَا شُکْرِی ، وَکَمْ مِنْ بَلِیَّهٍ ابْتَلَیْتَنِی قَلَّ لَکَ بِهَا صَبْرِی ، فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی ، وَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ یَخْذُلْنِی ، وَیَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْخَطَایَا فَلَمْ یَفْضَحْنِی ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِینِی

---

1- (1) بحار الأنوار 95/197 198 .

بِالدُّنْیَا وَعَلَی الآْخِرَهِ بِالتَّقْوَی ، وَاحْفَظْنِی فِیمَا غِبْتُ عَنْهُ ، وَلا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِیمَا حَضَرْتُهُ ، یَا مَنْ لا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ ، وَلا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَهُ ، هَبْ لِی مَا لا یَنْقُصُکَ ، وَاغْفِرْ لِی مَا لا یَضُرُّکَ ، إِنَّکَ رَبٌّ وَهَّابٌ ، أَسْأَلُکَ فَرَجاً قَرِیباً ، وَصَبْراً جَمِیلاً ، وَرِزْقاً وَاسِعاً ، وَالْعَافِیَهَ مِنْ جَمِیعِ الْبَلاءِ وَشُکْرَ الْعَافِیَهِ » .

در کتاب کشف الغمه(1) از کتاب محمد بن طلحه در جریان سفر حج منصور که در سال 147 مدینه آمد ، و سه بار دستور احضار حضرت را داد ، در حالی که قصد کشتن آن سرور را داشت . . . دعای آن جناب را این گونه آورده « اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَاغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ ولا أهْلک وَأنْتَ رَجائی ، اللّهُمَّ أنْتَ أکْبَرُ وَأجَلّ مِمّا أخافُ وَأحْذَر ، اللّهُمّ بِکَ ادفَعُ فی نَحْرِه وَاسْتَعیذُ بِکَ مِنْ شَرّه » .

دعای ششم

6 دعائی(2) است در مورد بار ششم که منصور حضرت را از مدینه احضار کرد ، و بار دوم به سمت بغداد بود ، ذکر شده ، مردی از بنی مخزوم از قریش مدینه از حضرت به منصور سعایت کرد ، که جعفر بن محمد علیه السلام معلی بن خنیس مولی خود را برای جمع آوری اموال از شیعیان فرستاده و به محمد بن عبداللّه کمک مالی می کرده ( و این داستان بعد از قتل محمد و ابراهیم فرزندان عبداللّه بن حسن فرزند زاده حسن بن علی علیه السلام بود والی مدینه عموی منصور ، داود ، نامه منصور را که دستور فرستادن حضرت را به سوی منصور داشت نزد حضرت فرستاد ، و از آن بزرگوار خواست که از فردای آن روز حرکت را به

---

1- (1) بحار الأنوار 95/223 224 .
2- (2) بحار الأنوار 94/294 295 .

سوی منصور تأخیر نیندازد .

راوی روایت صفوان جمال می گوید ( آن روزها در مدینه بوده ) حضرت به من دستور آماده کردن راحله را داد ، که روز بعد به عراق رهسپار شویم ، و همان هنگام به سمت مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله رهسپار ، و من با حضرت بودم ، بین وقت نماز ظهر و عصر بود ، چند رکعت نماز خوانده دستها را بالا برده ، این دعاء را از حضرت حفظ کردم « يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ ابْتِدَاءٌ وَلا انْتِهَاءٌ ، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ أَمَدٌ وَلا نِهَايَهٌ ، وَلا مِيقَاتٌ وَلا غَايَهٌ ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ، وَالْبَطْشِ الشَّدِيدِ ، يَا مَنْ هُوَ فَعّالٌ لِما يُرِيدُ ، يَا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ ، وَلا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الاْءَصْوَاتُ ، يَا مَنْ قَامَتْ بِجَبَرُوتِهِ الاْءَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ ، يَا حَسَنَ الصُّحْبَهِ ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاحْرُسْنِی فِی سَفَرِی وَمُقَامِی وَفِی حَرَكَتِی وَانْتِقَالِی بِعَيْنِكَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاكْنُفْنِی بِرُكْنِكَ الَّذِی لا يُضَامُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ فِی سَفَرِی هَذَا بِلا ثِقَهٍ مِنِّی لِغَيْرِكَ ، وَلا رَجَاءٍ يَأْوِی بِی إِلاّ إِلَيْكَ ، وَلا قُوَّهَ لِی أَتَّكِلُ عَلَيْهَا ، وَلا حِيلَهَ أَلْجَأُ إِلَيْهَا إِلاَّ ابْتِغَاءَ فَضْلِكَ ، وَالْتِمَاسَ عَافِيَتِكَ ، وَطَلَبَ فَضْلِكَ وَإِجْرَائِكَ لِی عَلَى أَفْضَلِ عَوَائِدِكَ عِنْدِی ، اللَّهُمَّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِی فِی سَفَرِی هَذَا مِمَّا أُحِبُّ وَأَكْرَهُ ، فَمَهْمَا أَوْقَعْتَ عَلَيْهِ قَدَرَكَ ، فَمَحْمُودٌ فِيهِ بَلاوءُكَ ، مُنْتَصِحٌ فِيهِ قَضَاوءُكَ ، وَأَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ ، وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ .

اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّی فِيهِ مَقَادِيرَ كُلِّ بَلاءٍ ، وَمَقْضِيَّ كُلِّ لأْوَاءٍ وَ ابْسُطْ عَلَيَّ كَنَفاً مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَلُطْفاً مِنْ عَفْوِكَ ، وَتَمَاماً مِنْ نِعْمَتِكَ ، حَتَّى تَحْفَظَنِی فِيهِ بِأَحْسَنِ مَا حَفِظْتَ بِهِ غَائِباً مِنَ الْمُوءْمِنِينَ ، وَخَلَفْتَهُ فِی سَتْرِ كُلِّ عَوْرَهٍ ، وَكِفَايَهِ كُلِّ مَضَرَّهٍ وَصَرْفِ كُلِّ مَحْذُورٍ ، وَهَبْ لِی فِيهِ أَمْناً وَإِيمَاناً وَعَافِيَهً وَيُسْراً وَصَبْراً وَشُكْراً ، وَارْجِعْنِی فِيهِ سَالِماً إِلَى سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » تا آنجا که شخص مخزومی را منصور حاضر کرد ،

و حضرت او را قسمی خاص دادند ، قسم تمام نشده که ساعی مرد ، و این امر منصور را ترسانده ، اندامش به لرزه افتاد ، و حضرت را مخیر بین ماندن با اکرام نزد خود ، یا رفتن به سوی حرم جدش ( مدینه ) کرد .

دعای هفتم

7 دعائی(1) است که بار هفتم چون منصور حضرت را احضار کرده ، قسم خورده کار حضرت را تمام ، کرده قبل ا ز شام از آن بزرگوار فارغ شود ، خوانده اند ، روایت را محمد بن عبداللّه اسکندری که از ندیمان و خواص صاحب سر منصور بوده ، نقل می کند ، که منصور شمشیر داری را خواست ، و به او گفت ، چون ابو عبداللّه صادق علیه السلام را حاضر کرده او را سرگرم سخن نموده ، و عرقچین را از سرم برداشتم ، این نشانه باشد که گردن حضرت را بزن . راوی می گوید در آن وقت حضرت را حاضر کرده ، در خانه به حضرت پیوستم ، لبهای خود را حرکت می داد ، ندانستم چه می خواند ، قصر را دیدم موج می زند ، گویا کشتی است در بین لجه های دریا ، منصور را دیدم با پای و سر برهنه پیشاپیش حضرت راه می رود ، دندانهای وی به هم خورده اندامش می لرزد ، گاهی رنگش سرخ گاهی زرد می شود ، بازوی حضرت را گرفته بر تخت سلطنت خود نشاند ، مانند بنده پیش روی ارباب خود نشست ، تا آنجا که حضرت زود از نزد وی بیرون رفتند ، منصور لحاف خواست ، و خوابید ، نصف شب از خواب بیدار شد ، من بالای سرش نشسته بودم خوشحال شد ، و از من خواست که نمازهای خود را قضاء کند بیرون نروم ، نماز را قضاء کرده و گفت چون امام را حاضر کرده و آن تصمیم بد را درباره اش گرفتم ، اژدهائی دیدم که تمام خانه و قصر را با دم

---

1- (1) بحار الأنوار 94/298 .

خود در بر گرفته ، لب بالای خود را در اعلی و در پایین لب پایین را نهاده ، به زبانی تیز گویا عربی روشن ، به من گفت ، ای منصور ، خداوند مرا سوی تو فرستاده و امر فرموده که اگر درباره امام پدیده ای آوری تو و هر که در خانه است همه را ببلعم . . . سپس می گوید بعد از چند روز با اجازه منصور به زیارت حضرت رفته ، سلام کردم ، به حق جدش محمد رسول اللّه صلی الله علیه و آله از آن حضرت درخواست کردم که آن دعائی را که وقت وارد شدن بر منصور خواند به من بیاموزد ، حضرت به من فرمود ، این دعا حرزی است دارای جلال ، دعائی بزرگ است از پدران کریمم حفظ کرده ام ، و او حرزی است که از کتاب خدای عزوجل ، کتاب عزیزی که باطل ( بیهوده ) در او نه از جلو و از دنبال راه نداشته از نزد حکیم حمید نازل شده استخراج گردیده ، و این حرزی است جلیل و دعائی است بزرگ مبارک و مستجاب است .

راوی گوید : چون ابو مخلد عبداللّه بن یحیی از بغداد برای پیغام خراسان نزد امیر ابی الحسن نصر بن احمد به بخارا آمد ، این حرز در دفتر اوراقش از نقره با آب طلا نوشته بود ، او را به شیخ ابو الفضل محمد بن عبداللّه بلعمی بخشید ، و گفت از با ارزش ترین هدیه ها و جلیل ترین بخششهاست ، هر که خداوند توفیق خواندنش را به او صبح هر روز داد ، او را از جمیع بلاها حفظ کرده ، و از شر متمردین جن و انس و شیاطین ، سلطان جائر و درندگان و شر مرضها و آفات و دردها ( مرضها ) حفظ می کند ، و این مجرب است مگر آنکه برای خدا خالص نباشد(1) .

---

1- (1) بحار الأنوار 94/300 307 .

« لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ إِيمَاناً وَصِدْقاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ تَعَبُّداً وَرِقّاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ تَلَطُّفاً وَرِفْقاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ حَقّاً حَقّاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، أُعِيذُ نَفْسِى وَشَعْرِى وَبَشَرِى وَدِينِى وَأَهْلِى وَمَالِى وَوُلْدِى وَذُرِّيَّتِى وَدُنْيَاىَ وَجَمِيعَ مَنْ أَمْرُهُ يَعْنِينِى مِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ يُوءْذِينِى ، أُعِيذُ نَفْسِى وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِى رَبِّى ، وَمَا أُغْلِقَتْ عَلَيْهِ أَبْوَابِى ، وَأَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِى ، وَجَمِيعَ مَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعَمِ اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِحْسَانِهِ ، وَجَمِيعِ إِخْوَانِى وَأَخَوَاتِى مِنَ الْمُوءْمِنِينَ وَالْمُوءْمِنَاتِ ، بِاللّهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ ، وَبِأَسْمَائِهِ التَّامَّهِ الْكَامِلَهِ الْمُتَعَالِيَهِ الْمُنِيفَهِ الشَّرِيفَهِ الشَّافِيَهِ الْكَرِيمَهِ الطَّيِّبَهِ الْفَاضِلَهِ الْمُبَارَكَهِ الطَّاهِرَهِ الْمُطَهَّرَهِ الْعَظِيمَهِ الْمَخْزُونَهِ الْمَكْنُونَهِ الَّتِى لا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلا فَاجِرٌ ، وَبِأُمِّ الْكِتَابِ وَفَاتِحَتِهِ وَخَاتِمَتِهِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَهٍ شَرِيفَهٍ ، وَآيَهٍ كَرِيمَهٍ مُحْكَمَهٍ ، وَشِفَاءٍ وَرَحْمَهٍ ، وَعُوذَهٍ وَبَرَكَهٍ ، وَبِالتَّوْرَاهِ وَالاْءِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، وَبِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ، وَبِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَبِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَبِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَبِآلاءِ اللّهِ ، وَعِزَّهِ اللّهِ ، وَقُدْرَهِ اللّهِ ، وَجَلالِ اللّهِ ، وَقُوَّهِ اللّهِ ، وَعَظَمَهِ اللّهِ ، وَسُلْطَانِ اللّهِ ، وَمَنَعَهِ اللّهِ ، وَمَنِّ اللّهِ ، وَحِلْمِ اللّهِ ، وَعَفْوِ اللّهِ ، وَغُفْرَانِ اللّهِ ، وَمَلائِكَهِ اللّهِ ، وَكُتُبِ اللّهِ ، وَأَنْبِيَاءِ اللّهِ ، وَرُسُلِ اللّهِ وَمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّهِ صلى الله عليه و آله ، وَأَعُوذُ بِاللّهِ مِنْ غَضَبِ اللّهِ وَعِقَابِهِ ، وَسَخَطِ اللّهِ وَنَكَالِهِ ، وَمِنْ نَقِمَتِهِ وَإِعْرَاضِهِ وَصُدُودِهِ وَخِذْلانِهِ ، وَمِنَ الْكُفْرِ وَالنِّفَاقِ وَالْحَيْرَهِ وَالشِّرْكِ وَالشَّكِّ فِى دِينِ اللّهِ وَمِنْ شَرِّ يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنُّشُورِ ، وَالْمَوْقِفِ وَالْحِسَابِ ، وَمِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ ، وَمِنْ زَوَالِ النِّعْمَهِ ، وَحُلُولِ النِّقْمَهِ ، وَتَحَوُّلِ الْعَافِيَهِ ، وَمُوجِبَاتِ الْهَلَكَهِ ، وَمَوَاقِفِ الْخِزْىِ وَالْفَضِيحَهِ فِى الدُّنْيَا وَالاْخِرَهِ ، وَأَعُوذُ بِاللّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوًى مُرْدٍ ، وَقَرِينِ سَوْءٍ مُكْدٍ ، وَجَارٍ مُوذٍ ، وَغِنًى مُطْغٍ وَفَقْرٍ مُنْسٍ ، وَأَعُوذُ بِاللّهِ الْعَظِيمِ مِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ ، وَصَلاهٍ لا تَنْفَعُ ، وَدُعَاءٍ لا يُسْمَعُ ، وَعَيْنٍ لا تَدْمَعُ ، وَبَطْنٍ لا

يَشْبَعُ ، وَمِنْ نَصَبٍ وَاجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ ، وَمِنْ مُرْدٍ إِلَى النَّارِ ، وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ ، وَعِنْدَ مُعَايَنَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ عليه السلام ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِى شَرٍّ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ، وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَأَتْبَاعِهِ ، وَمِنْ شَرِّ السَّلاطِينِ وَأَتْبَاعِهِمْ ، وَمِنْ شَرِّ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعْرُجُ فِيها ، وَمِنْ شَرِّ ما يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُقْمٍ وَآفَةٍ ، وَغَمٍّ وَهَمٍّ ، وَفَاقَةٍ وَعُدْمٍ ، وَمِنْ شَرِّ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَمِنْ شَرِّ الْفُسَّاقِ وَالْفُجَّارِ ، وَالذُّعَّارِ وَالْحُسَّادِ ، وَالْأَشْرَارِ وَالسُّرَّاقِ وَاللُّصُوصِ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها ، إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْتَجِزُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْتَهُ ، وَأَحْتَرِسُ بِكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْحَرَقِ وَالْغَرَقِ وَالشَّرَقِ ، وَالْهَدْمِ وَالْخَسْفِ وَالْمَسْخِ وَالْحِجَارَةِ وَالصَّيْحَةِ ، وَالزَّلازِلِ وَالْفِتَنِ وَالْعَيْنِ وَالصَّوَاعِقِ ، وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ وَالْبَرَصِ وَالْأَمْرَاضِ وَالْآفَاتِ وَالْمُصِيبَاتِ وَالْعَاهَاتِ ، وَأَكْلِ السَّبُعِ وَمِيتَةِ السَّوْءِ ، وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلايَا فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ، وَالْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ ، وَخَاصَّةً مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ بِهِ مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صلى الله عليه و آله ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِى مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوا ، وَأَنْ تُعِيذَنِى مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا ، وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ .

بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ وَالْحَمْدُ للّهِ وَاعْتَصَمْتُ بِاللّهِ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِى إِلَى اللّهِ وَما تَوْفِيقِى إِلاّ بِاللّهِ ، وَما شاءَ اللّهُ ، وَأُفَوِّضُ أَمْرِى إِلَى اللّهِ ، وَمَا النَّصْرُ إِلاّ مِنْ عِنْدِ اللّهِ ، وَمَا صَبْرِى إِلاّ بِاللّهِ ، وَنِعْمَ الْقَادِرُ اللّهُ ، وَنِعْمَ الْمَوْلَى اللّهُ ، وَنِعْمَ النَّصِيرُ اللّهُ ، وَلا يَأْتِى بِالْحَسَنَاتِ إِلاّ اللّهُ ، وَلا

يَصْرِفُ السَّيِّئاتِ إِلاّ اللّه ُ ، وَلا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلاّ اللّه ُ ، وَإِنَّ الاْءَمْرَ كُلَّهُ بِيَدِ اللّهِ ، وَأَسْتَكْفِى اللّهَ بِاللّهِ ، وَأَسْتَغْنِى بِاللّهِ ، وَأَسْتَقِيلُ اللّهَ ، وَأَسْتَغِيثُ بِاللّهِ ، وَأَسْتَغْفِرُ اللّهَ ، وَصَلَّى اللّه ُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّهِ ، وَعَلَى أَنْبِيَاءِ اللّهِ ، وَعَلَى رُسُلِ اللّهِ وَمَلائِكَهِ اللّهِ ، وَعَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللّهِ ، إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمانَ ، وَإِنَّهُ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، أَلاَّ تَعْلُوا عَلَىَّ وَأْتُونِى مُسْلِمِينَ ، كَتَبَ اللّه ُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَاَ وَرُسُلِى ، إِنَّ اللّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ، لا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً ، إِنَّ اللّهَ بِما تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَاجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ وَلِيًّا ، وَاجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ نَصِيراً ، إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ، وَاللّه ُ يَعْصِمُکَ مِنَ النّاسِ ، إِنَّ اللّهَ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكافِرِينَ ، كُلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللّه ُ ، قُلْنا يا نارُ كُونِى بَرْداً وَسَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ ، وَزادَكُمْ فِى الْخَلْقِ بَصْطَةً .

فَاذْكُرُوا آلاءَ اللّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ، لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللّهِ رَبِّ أَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ ، وَأَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ ، وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِيراً ، وَقَرَّبْناهُ نَجِيًّا ، وَرَفَعْناهُ مَكاناً عَلِيًّا ، سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا ، وَأَلْقَيْتُ عَلَيْکَ مَحَبَّةً مِنِّى ، وَلِتُصْنَعَ عَلى عَيْنِى ، إِذْ تَمْشِى أُخْتُکَ ، فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلى مَنْ يَكْفُلُهُ ، فَرَجَعْناکَ إِلى أُمِّکَ كَیْ تَقَرَّ عَيْنُها وَلا تَحْزَنَ ، وَقَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْناکَ مِنَ الْغَمِّ ، وَفَتَنّاکَ فُتُوناً ، لا تَخَفْ ، نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمِينَ ، لا تَخَفْ إِنَّکَ أَنْتَ الاْءَعْلى ، لا تَخافُ دَرَكاً وَلا تَخْشى ، لا تَخافا إِنَّنِى مَعَكُما أَسْمَعُ وَأَرى ، لا تَخَفْ... إِنّا مُنَجُّوکَ وَأَهْلَکَ ، وَيَنْصُرَکَ اللّه ُ نَصْراً عَزِيزاً ، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ، إِنَّ اللّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّه ُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْراً ، فَوَقاهُمُ اللّه ُ شَرَّ ذلِکَ الْيَوْمِ ، وَلَقّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُوراً ، وَيَنْقَلِبُ إِلى أَهْلِهِ مَسْرُوراً ، وَرَفَعْنا لَکَ ذِكْرَکَ ، يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّهِ ، وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا للّهِ ، رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَيْنا صَبْراً ، وَثَبِّتْ أَقْدامَنا وَانْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النّاسُ ، إِنَّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا

لَكُمْ ، فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً ، وَقالُوا حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّه ِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ، رَبَّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا ، وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ ، رَبَّنَا اصْرِفْ عَنّا عَذابَ جَهَنَّمَ ، إِنَّ عَذابَها كانَ غَراماً ، إِنَّها ساءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقاماً ، رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلاً ، سُبْحانَكَ فَقِنا عَذابَ النّارِ ، وَقُلِ الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِىٌّ مِنَ الذُّلِّ ، وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً ، وَما لَنا أَلاّ نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّه ِ ، وَقَدْ هَدانا سُبُلَنا ، وَلَنَصْبِرَنَّ عَلى ما آذَيْتُمُونا ، وَعَلَى اللّه ِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ، إِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ، فَسُبْحانَ الَّذِى بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَ وَمَنْ كانَ مَيْتاً فَأَحْيَيْناهُ وَجَعَلْنا لَهُ نُوراً يَمْشِى بِهِ فِى النّاسِ ، هُوَ الَّذِى أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ، وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِى الاْءَرْضِ جَمِيعاً ما أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، وَلكِنَّ اللّه َ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ، إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ، سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً ، فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا أَنْتُما وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ ، عَلَى اللّه ِ تَوَكَّلْنا ، رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنا وَبَيْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفاتِحِينَ ، إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّه ِ رَبِّى وَرَبِّكُمْ ، ما مِنْ دَابَّةٍ إِلاّ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها ، إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ ، فَسَتَذْكُرُونَ ما أَقُولُ لَكُمْ ، وَأُفَوِّضُ أَمْرِى إِلَى اللّه ِ ، إِنَّ اللّه َ بَصِيرٌ بِالْعِبادِ ، حَسْبِىَ اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، أَنِّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّاحِمِينَ ، لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ ، سُبْحانَكَ إِنِّى كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ .

بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، الم ، اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ ، الم ، ذلِكَ الْكِتابُ لا رَيْبَ فِيهِ هُدىً لِلْمُتَّقِينَ ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ ، وَيُقِيمُونَ الصَّلاةَ ، اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ ، لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ ، لَهُ ما فِى السَّماواتِ وَما فِى الاْءَرْضِ ، مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاّ بِإِذْنِهِ ، يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَما خَلْفَهُمْ ، وَلا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلاّ بِما شاءَ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَالاْءَرْضَ ، وَلا يَوءُدُهُ حِفْظُهُما ، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، لا إِكْراهَ فِى الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَىِّ ، فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطّاغُوتِ ، وَيُوءْمِنْ بِاللّهِ ، فَقَدِ اسْتَمْسَکَ بِالْعُرْوَهِ الْوُثْقى ، لا انْفِصامَ لَها ، وَاللّه ُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ، شَهِدَ اللّه ُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ ، وَالْمَلائِكَهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ ، لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّهِ الاْءِسْلامُ ، قُلِ اللّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ ، تُوءْتِى الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ ، وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ ، وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ ، بِيَدِکَ الْخَيْرُ إِنَّکَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ، تُولِجُ اللَّيْلَ فِى النَّهارِ ، وَتُولِجُ النَّهارَ فِى اللَّيْلِ ، وَتُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ ، رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنا ، وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَهً ، إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهّابُ ، لَقَدْ جاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ ، عَزِيزٌ عَلَيْهِ ما عَنِتُّمْ ، حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ ، بِالْمُوءْمِنِينَ رَوءُفٌ رَحِيمٌ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللّه ُ ، لا إِلهَ إِلاّ هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ .

الْحَمْدُ للّهِ الَّذِى نَجّانا مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمِينَ ، الْحَمْدُ للّهِ الَّذِى أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ، إِنَّ رَبَّنا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ، الَّذِى أَحَلَّنا دارَ الْمُقامَهِ مِنْ فَضْلِهِ ، لا يَمَسُّنا فِيها نَصَبٌ ، وَلا يَمَسُّنا فِيها لُغُوبٌ ، الْحَمْدُ للّهِ الَّذِى هَدانا لِهذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِىَ لَوْ لا أَنْ هَدانَا اللّه ُ ، الْحَمْدُ للّهِ الَّذِى فَضَّلَنا عَلى كَثِيرٍ مِنْ عِبادِهِ الْمُوءْمِنِينَ ، فَقُطِعَ دابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ ، فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّماواتِ وَرَبِّ الاْءَرْضِ ، رَبِّ الْعالَمِينَ ، وَلَهُ الْكِبْرِياءُ فِى السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، فَسُبْحانَ اللّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِى السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ، يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ ، وَيُحْىِ الاْءَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها ، وَكَذلِکَ تُخْرَجُونَ ، فَسُبْحانَ الَّذِى بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ، إِنَّ رَبَّكُمُ اللّه ُ الَّذِى خَلَقَ السَّماواتِ وَالاْءَرْضَ فِى سِتَّهِ أَيّامٍ ، ثُمَّ اسْتَوى عَلَى الْعَرْشِ ، يُغْشِى اللَّيْلَ النَّهارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ

مُسَخَّراتٍ بِأَمْرِهِ ، أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالاْءَمْرُ تَبارَکَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمِينَ ، ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وَخُفْيَةً إِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ، وَلا تُفْسِدُوا فِی الاْءَرْضِ بَعْدَ إِصْلاحِها ، وَادْعُوهُ خَوْفاً وَطَمَعاً إِنَّ رَحْمَةَ اللّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ، الَّذِی خَلَقَنِی فَهُوَ يَهْدِينِ ، وَالَّذِی هُوَ يُطْعِمُنِی وَيَسْقِينِ ، وَإِذا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ، وَالَّذِی يُمِيتُنِی ثُمَّ يُحْيِينِ ، وَالَّذِی أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِی خَطِيئَتِی يَوْمَ الدِّينِ، رَبِّ هَبْ لِی حُكْماً وَأَلْحِقْنِی بِالصّالِحِينَ ، وَاجْعَلْ لِی لِسانَ صِدْقٍ فِی الآْخِرِينَ وَاجْعَلْنِی مِنْ وَرَثَهِ جَنَّهِ النَّعِيمِ ، وَاغْفِرْ لأَبِی إِنَّهُ كانَ مِنَ الضّالِّينَ ، وَلا تُخْزِنِی يَوْمَ يُبْعَثُونَ ، يَوْمَ لا يَنْفَعُ مالٌ وَلا بَنُونَ ، إِلاّ مَنْ أَتَی اللّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ .

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ للّهِ الَّذِی خَلَقَ السَّماواتِ وَالاْءَرْضَ ، وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ، ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ، بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، وَالصَّافّاتِ صَفًّا ، فَالزّاجِراتِ زَجْراً ، فَالتّالِياتِ ذِكْراً ، إِنَّ إِلهَكُمْ لَواحِدٌ ، رَبُّ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَما بَيْنَهُما وَرَبُّ الْمَشارِقِ ، إِنّا زَيَّنَّا السَّماءَ الدُّنْيا بِزِينَهٍ الْكَواكِبِ ، وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ شَيْطانٍ مارِدٍ ، لا يَسَّمَّعُونَ إِلَی الْمَلإِ الاْءَعْلی ، وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ دُحُوراً ، وَلَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ ، إِلاّ مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَهَ فَأَتْبَعَهُ شِهابٌ ثاقِبٌ ، يا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالاْءِنْسِ ، إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطارِ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ فَانْفُذُوا ، لا تَنْفُذُونَ إِلاّ بِسُلْطانٍ ، فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ ، يُرْسَلُ عَلَيْكُما شُواظٌ مِنْ نارٍ وَنُحاسٌ فَلا تَنْتَصِرانِ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ للّهِ فاطِرِ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ ، جاعِلِ الْمَلائِكَهِ رُسُلاً ، أُولِی أَجْنِحَهٍ مَثْنی وَثُلاثَ وَرُباعَ ، يَزِيدُ فِی الْخَلْقِ ما يَشاءُ ، إِنَّ اللّهَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ، ما يَفْتَحِ اللّهُ لِلنّاسِ مِنْ رَحْمَهٍ فَلا مُمْسِکَ لَها ، وَما يُمْسِکْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّهِ ، يُؤْتِيهِ مَنْ يَشاءُ ، وَاللّهُ واسِعٌ عَلِيمٌ ، يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشاءُ ، وَاللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ، وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَرَحْمَهٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ، وَإِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَکَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لا

يُوءْمِنُونَ بِالْآخِرَهِ حِجاباً مَسْتُوراً ، وَجَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّهً أَنْ يَفْقَهُوهُ ، وَفِی آذانِهِمْ وَقْراً ، وَإِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً ، أَفَرَأَیْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ ، وَأَضَلَّهُ اللّه ُ عَلی عِلْمٍ ، وَخَتَمَ عَلی سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلی بَصَرِهِ غِشاوَهً ، فَمَنْ یَهْدِیهِ مِنْ بَعْدِ اللّه ِ أَفَلا تَذَکَّرُونَ ، أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللّه ُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصارِهِمْ وَأُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ ، وَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ ، وَما تَوْفِیقِی إِلاّ بِاللّه ِ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَإِلَیْهِ أُنِیبُ ، وَلا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَلا تَکُ فِی ضَیْقٍ مِمّا یَمْکُرُونَ ، إِنَّ اللّه َ مَعَ الَّذِینَ اتَّقَوْا وَالَّذِینَ هُمْ مُحْسِنُونَ ، وَقالَ الْمَلِکُ ائْتُونِی بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِی ، فَلَمّا کَلَّمَهُ قالَ إِنَّکَ الْیَوْمَ لَدَیْنا مَکِینٌ أَمِینٌ ، وَخَشَعَتِ الاْءَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلاّ هَمْساً ، فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللّه ُ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ، إِنِّی تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّه ِ رَبِّی وَرَبِّکُمْ ، ما مِنْ دَابَّهٍ إِلاّ هُوَ آخِذٌ بِناصِیَتِها ، إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ وَإِلهُکُمْ إِلهٌ واحِدٌ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ ، الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ ذلِکُمُ اللّه ُ رَبُّکُمْ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ ، خالِقُ کُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوهُ ، وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ وَکِیلٌ ، قُلْ هُوَ رَبِّی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَإِلَیْهِ مَتابِ ، یا أَیُّهَا النّاسُ اذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّه ِ عَلَیْکُمْ ، هَلْ مِنْ خالِقٍ غَیْرُ اللّه ِ یَرْزُقُکُمْ مِنَ السَّماءِ وَالاْءَرْضِ ، لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَأَنّی تُوءْفَکُونَ ، ذلِکُمُ اللّه ُ رَبُّکُمْ فَتَبارَکَ اللّه ُ رَبُّ الْعالَمِینَ ، هُوَ الْحَیُّ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ ، الْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ ، رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَکِیلاً ، رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَیْنا صَبْراً وَثَبِّتْ أَقْدامَنا وَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرِینَ ، لَوْ أَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلی جَبَلٍ لَرَأَیْتَهُ خاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْیَهِ اللّه ِ ، وَتِلْکَ الاْءَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَکَّرُونَ ، هُوَ اللّه ُ الَّذِی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ هُوَ اللّه ُ الَّذِی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُوءْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبّارُ الْمُتَکَبِّرُ ، سُبْحانَ اللّه ِ عَمّا یُشْرِکُونَ ، هُوَ اللّه ُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الاْءَسْماءُ الْحُسْنی یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ ، وَهُوَ الْعَزِیزُ

الْحَکِیمُ .

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ ، اللّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ .

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ، مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ ، وَمِنْ شَرِّ غاسِقٍ إِذا وَقَبَ ، وَمِنْ شَرِّ النَّفّاثاتِ فِی الْعُقَدِ ، وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ إِذا حَسَدَ .

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ ، مَلِکِ النّاسِ ، إِلهِ النّاسِ ، مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنّاسِ ، الَّذِی یُوَسْوِسُ فِی صُدُورِ النّاسِ ، مِنَ الْجِنَّهِ وَالنّاسِ ، اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ بِی شَرّاً ، أَوْ بِأَهْلِی شَرّاً ، أَوْ بَأْساً أَوْ ضَرّاً ، فَاقْمَعْ رَأْسَهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّی سُوءَهُ وَمَکْرُوهَهُ ، وَاعْقِدْ عَنِّی لِسَانَهُ ، وَاحْبِسْ کَیْدَهُ ، وَارْدُدْ عَنِّی إِرَادَتَهُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، کَمَا هَدَیْتَنَا بِهِ مِنَ الْکُفْرِ ، أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، کَمَا ( کلّما ظ ) ذَکَرَکَ الذَّاکِرُونَ ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلِآبَائِنَا وَلأُمَّهَاتِنَا وَذُرِّیَّاتِنَا وَجَمِیعِ الْمُوءْمِنِینَ وَالْمُوءْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِینَ وَالْمُسْلِمَاتِ الاْءَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَالاْءَمْوَاتِ ، وَتَابِعْ بَیْنَنَا وَبَیْنَهُمْ بِالْخَیْرَاتِ ، إِنَّکَ مُجِیبُ الدَّعَوَاتِ ، وَمُنْزِلُ الْبَرَکَاتِ ، وَدَافِعُ السَّیِّئَاتِ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَوْدِعُکَ دِینِی وَدُنْیَایَ وَأَهْلِی وَأَوْلادِی وَعِیَالِی وَأَمَانَتِی وَجَمِیعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ ، فَإِنَّهُ لا تَضِیعُ صَنَائِعُکَ ، وَلا تَضِیعُ وَدَائِعُکَ ، وَلا یُجِیرُنِی مِنْکَ أَحَدٌ ، اللَّهُمَّ رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَهً ، وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً ، وَقِنا عَذابَ النّارِ این عبارت نیز اضافه وارد شده فَإِنِّی أَرْجُوکَ وَلا أَرْجُو أَحَداً سِوَاکَ ، فَإِنَّکَ اللّهُ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِی الْجَنَّهَ وَنَجِّنِی مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

8 از جمله دعاهای بیست و سه گانه(1) که از آن بزرگوار ( امام

---

1- (1) بحار الانوار 94/308 .

ششم علیه السلام ) برای دفع شر منصور ذکر شده این دعاست « اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْخَمْسَهِ ، وَرَبَّ الْخَمْسَهِ ، أَسْأَلُکَ بِحَقِّ الْخَمْسَهِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَصْرِفَ أَذِيَّتَهُ وَمَعَرَّتَهُ عَنِّی ، وَتَرْزُقَنِی مَعْرُوفَهُ وَمَوَدَّتَه » .

دعای هشتم و نهم

9 دعای دیگر(1) دربار دیگری که بر منصور وارد شده ، فضل بن ربیع آنرا نقل کرده و امان از غرق و سوختن و دشمنان است ، و جبرئیل روز احزاب بر حضرت صلی الله علیه و آله نازل گرداندم ، گردآوری از چند روایت است « شَهِدَ اللّه ُ أَنَّهُ لاَ إِلهَ إِلاَّ هُوَ وَالْمَلاَئِکَهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ لاَ إِله إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللّه ِ الاْءِسْلاَمُ ، وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلاَّ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ، بَغْياً بَيْنَهُمْ وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّه ِ فَإِنَّ اللّه َ سَرِيعُ الحِسَابِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِکَ ، وَعَظَمَهِ طَهَارَتِکَ ، وَتَزْکِيَهِ جَلالِکَ ، مِنْ كُلِّ آفَهٍ وَعَاهَهٍ ، وَطَارِقِ الاْءِنْسِ وَالْجِنِّ ، إلاّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ عِيَاذِی فَبِکَ أَعُوذُ ، وَأَنْتَ مَلاذِی فَبِکَ أَلُوذُ ، يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَهِ ، وَخَضَعَتْ لَهُ مَغَالِيظُ الْفَرَاعِنَهِ ، أَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِکَ ، وَكَرَمِ جَلالِکَ مِنْ خِزْيِکَ ، وَكَشْفِ سِتْرِکَ ، وَنِسْيَانِ ذِكْرِکَ ، وَالاْءِضْرَابِ عَنْ شُكْرِکَ ، أَنَا فِی كَنَفِکَ مِنْ لَيْلِی وَنَهَارِی ، وَنَوْمِی وَقَرَارِی ، وَظَعْنِی وَاسْتِقْرَارِی ، ذِكْرُکَ شِعَارِی ، وَثَنَاوءُکَ دِثَارِی ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، تَنْزِيهاً لِوَجْهِکَ ، وَكَرَماً لِسُبُحَاتِ وَجْهِکَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَجِرِ لِی كَنَفَکَ ، وَ قِنِی شَرَّ عَذَابِکَ ، وَاضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِکَ ، وَوَقِّ رُوعِی بِحُرْمَتِکَ ، وَاحْفَظْ عِنَايَتَکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَوَقِّ رَوْعَتِی بِخَيْرٍ وَأَمْنٍ وَسَتْرٍ وَحِفْظٍ مِنْکَ سُبْحَانَکَ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ عَدَدَ الرَّمْلِ وَالْحَصَی سُبْحَانَکَ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ عَدَدَ قَطَرَاتِ مَاءِ الْبِحَارِ سُبْحَانَکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ قَطَرَاتِ الاْءَمْطَارِ

---

1- (1) بحار الانوار 94/309 .

سُبْحَانَکَ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ الْمُحْصُونَ ، وَ تَکَلَّمَ بِهِ الْمُتَکَلِّمُونَ ، وَفَوْقَ ذَلِکَ ، وَقَدْرَ ذَلِکَ ، إِلَی مُنْتَهی قُدْرَتِکَ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ » .

دعای دهم و یازدهم

10 دعای دیگر (1) که ربیع روایت کرده در حالی که منصور دوانیقی سخن درشت به حضرت می گفت ، و شمشیر را بیرون کشیده برای کشتن آن جناب از حضرت نقل شده « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَبِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُضَامُ ، وَبِقُدْرَتِکَ عَلَی خَلْقِکَ ، وَبِاخْتِصَاصِکَ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صلی الله علیه و آله ، أَنْتَ الْمُنْجِی مِنَ الْهَلَکَاتِ ، أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله ، وَأَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِهِ ، فَاکْفِنِیهِ یَا کَافِیَ مُحَمَّدٍ الاْءَحْزَابَ ، وَإِبْرَاهِیمَ النُّمْرُودَ ( نمرود ظ ) اللّه َ اللّه َ رَبِّی ، لا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً ، حَسْبِیَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِینَ ، حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ ، حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ ، حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی ، حَسْبِی ثُمَّ هُوَ حَسْبِی ، وَحَسْبِیَ اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، لا إِلهَ إلاّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاحْفَظْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَبِقُدْرَتِکَ عَلَی خَلْقِکَ ، اللَّهُمَّ لا أَهْلِکُ وَأَنْتَ رَجَائِی ، أَنْتَ أَجَلُّ وَأَکْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، بِاللّه ِ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِاللّه ِ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله أَثِقُ ، اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَئِیلَ وَمِیکَائِیلَ ، فَإِنِّی أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِهِ ، وَأَسْتَعِینُ بِکَ عَلَیْهِ ، فَاکْفِنِیهِ یَا کَافِیَ مُوسَی فِرْعَوْنَ وَیَا کَافِیَ مُحَمَّدٍ الاْءَحْزَاب » .

11 دعای دیگر (2) که طبق روایت ، رسول خدا صلی الله علیه و آله در حال خواب آن را به حضرت یاد داده ، « اللَّهُمَّ قَدْ أَکْدَی الطَّلَبُ ، وَأَعْیَتِ الْحِیلَةُ إلاّ إِلَیْکَ ، وَدَرَسَتِ الآمَالُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلاّ مِنْکَ ، وَخَابَتِ الثِّقَةُ وَأَخْلَفَ الظَّنُّ إلاّ بِکَ ، وَکَذَبَتِ الاْءَلْسُنُ وَأَخْلِفَتِ الْعِدَاتُ إِلاّ عِدَتُکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَیْکَ مُشْرَعَةً ، وَمَنَاهِلَ الدُّعَاءِ ( الرّجاء خ ل )

---

1- (1) بحار الانوار 94/309 310 .
2- (2) بحار الانوار 94/310 311 .

لَکَ مُفَتَّحَةً ( مُترعه ) وَأَجِدُکَ لِدُعَاتِکَ بِمَوْضِعِ إِجَابَهٍ ، وَلِلصَّارِخِ إِلَیْکَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَهٍ ، وَأَنَّ فِی اللَّهْفِ إِلَی جُودِکَ مِنَ الرِّضَا بِضِمَانِکَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِینَ ، وَمَنْدُوحَهً عَمَّا فِی أَیْدِی الْمُسْتَأْثِرِینَ ، وَأَعْلَمُ أَنَّکَ لا تَحْجُبُ عَنْ خَلْقِکَ إِلاّ أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمَالُ دُونَکَ ، فَاعْلَمْ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَیْکَ عَزْمُ الْاِرَادَهِ ، وَخُضُوعُ الإسْتِغَاثَهِ ، وَقَدْ نَاجَاکَ بِعَزْمِ الْاِرَادَهِ ، وَخُضُوعِ الإسْتِکَانَهِ قَلْبِی ، فَأَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِکُلِّ دَعْوَهٍ دَعَاکَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ بِهَا أَمَلَهُ ، أَوْ صَارِخٌ أَغَثْتَ صَرْخَتَهُ ، أَوْ مَلْهُوفٌ مَکْرُوبٌ فَرَّجْتَ عَنْهُ کُرْبَتُهُ ، أَوْ غِنَیً أَتْمَمْتُ نِعَمَکَ عَلَیْه ، أوْ فَقیر أهْدَیْتَ إلیه غِناک ، وَلِتِلْکَ الدَّعْوَهِ عَلَیْکَ حَقٌّ ، وَعِنْدَکَ مَنْزِلَهٌ ، إلاّ صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلَّصْتَنِی مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ ، وَفَعَلْتَ بِی کَذَا وَکَذَا » . به جای کذا وکذا حاجت خود را بگوید .

## دعای دوازدهم

12 دعائی(1) دیگر بار دیگری که حضرت بر منصور وارد شد خواند. « اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ ، وَإِلَیْکَ الْمُشْتَکَی ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْاَوَّلُ الْقَدِیمُ وَالآخِرُ الدَّائِمُ ، وَالدَّیَّانُ یَوْمَ الدِّینِ ، تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِلا مُغَالَبَهٍ ، وَتُعْطِی مَنْ تَشَاءُ بِلا مَنٍّ وَتَقْضِی مَا تَشَاءُ بِلَا ظُلْمٍ ، وَتُدَاوِلُ الْاَیَّامَ بَیْنَ النَّاسِ ، وَیَرْکَبُونَ طَبَقاً عَنْ طَبَقٍ ، وَأَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ خَیْرَ مَا أَرْجُو ، وَمَا لا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمَا لا أَحْذَرُ ، إِنْ خَذَلْتَ فَبَعْدَ تَمَامِ الْحُجَّهِ وَإِنْ عَصَمْتَ فَتَمَامُ النِّعْمَهِ ، یَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله یَوْمَ حُنَیْنٍ ، وَیَا صَاحِبَ عَلِیٍّ یَوْمَ صِفِّینَ ، وَیَا مُبِیرَ الْجَبَّارِینَ ، وَیَا عَاصِمَ النَّبِیِّینَ ، أَسْأَلُکَ بِیس وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ ، وَأَسْأَلُکَ بِطه وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی تَأْیِیداً تَرْبُطُ بِهِ جأشی (جَأْشِی) ، وَتَسُدُّ بِهِ خَلَلِی ، وَأدرؤک (أَدْرَأُ بِکَ) فِی نُحُورِ الْاَعْدَاءِ ، یَا کَرِیمُ ، هَا أَنَا ذَا ، فَاصْنَعْ بِی مَا شِئْتَ ، لَنْ یُصِیبَنِی إِلاّ مَا کَتَبْتَ لِی ، أَنْتَ حَسْبِی وَنِعْمَ

---

1- (1) بحار الانوار 94/311 .

الْوَكِيلُ ، لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّی كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ ، وَأُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللّهِ ، إِنَّ اللّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبادِ ، ما شاءَ اللّهُ لا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّهِ ، حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيل » .

دعای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم

13 دعای دیگر که از جدش (1) روایت کرده ، باری دیگر که بر منصور داخل شد ، و آن 7 کلمه است که بر آن حضرت با سبع مثانی نازل شده : « اللّهُمَّ یا کافِیَ کُلِّ شَیءٍ ، وَلا یَكْفی مِنْهُ شَیءٌ ، یا رَبّ کُلِّ شَیءٍ ، اكْفِنا كُلَّ شَیءٍ حَتّی لا یَضُرَّ مَعَ اسْمُک شَیءٌ »(2) .

14 دعائی (3) که در دخول بر منصور بعد از خواندن چهار رکعت نماز ، سه بار خوانده « اللّهُمَّ یا کافِیَ مِنْ كُلِّ شَیءٍ وَلا یَكْفی مِنْکَ شَیءٌ إكْفِنی عادِیَةَ فُلان » .

15 دعائی (4) که چون بر منصور وارد شد ، دستور قتل حضرت را هرگاه سر خود را بلند کرد ، داده ، خوانده اند .

« اَللّهُمَّ لایَكْفی مِنْکَ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِکَ ، وَاَنْتَ تَكْفی مِنْ خَلْقِکَ أجمَعینَ ، فَاكْفِنی شرّ عَبْدِ اللّهِ بْنِ مُحَمّد وَما نَصَبَ لی مِنْ حَربِهِ » غلام می گوید : ( مأمور قتل حضرت ) واللّه ترا ندیدم و بین من و شما حائل پدید آمد .

و دعائی (5) دیگر شبیه به همین که بار دیگری آن حضرت خوانده : « یا مَن یَكْفی مِن خَلقِهِ كُلّه ، ولا یَكفیهِ أحدٌ ، اكفنی شَرَّ عَبْداللّهِ بْنِ مُحَمَّد بْنِ عَلی » .

( توضیح در خواندن این دو دعاء به جای عبداللّه بن محمد یا عبداللّه بن

---

1- (1) بحار الانوار 94/311 .
2- (2) این دعا مشتمل بر 5 جمله است .
3- (3) بحار الانوار 94/311 .
4- (4) بحار الأنوار 94/312 .
5- (5) بحار الأنوار 94/312 .

محمد بن علی ، دشمن خود را نام ببرد ) .

دعای شانزدهم، هفدهم و هجدهم

16 دعائی است(1) که هنگامی بر منصور وارد شدند ، خواندند ، و از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده اند ، که برای گرفتاری به حضرت علی علیه السلام یاد داده اند ( و از متن دعا استفاده می شود که در مورد خطر و ترس از کسی است ) « اللّهُمَّ إنّی أدْرَءُ بِکَ فی نَحْرِهِ ، وَأسْتَعیذُ بِکَ مِنْ شَرّه ، وَاَسْتَعینُ بِکَ عَلَیْهِ ، یا کافی یا شافی یا مُعافی ، إکْفِنی کُلَّ شَیءٍ حتّی لا أخافَ مَعَکَ شَیْئاً » .

17 در مورد دیگری(2) که فرمان قتل حضرت را منصور داده بود ، حضرت دعاء را خواندند ، منصور دستور داد 30 بدره به حضرت بدهند و برای حضرت بلند شده و جلو حضرت نشست . دعا را جبرئیل هدیه برای رسول خدا صلی الله علیه و آله آورد « اللّهُمّ إنّی أسْألُکَ یا سابِغَ النِّعَم، یادافِعَ النِّقَمِ، یا بارئَ النَّسَم ، وَعالِماً غَیْرَ مُعَلَّم ، وعالِماً بِجَمیعِ الأُمَمْ ، وَیا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشینَ فِی الظُّلَمِ، إدْفَعْ عَنّی کُلَّ بَأس وَأَلَمَ وعافِنی مِنْ کُلِّ عاهَةٍ وَسُقْمِ ، وَمِنْ شَرِّ مَنْ لا یَخْشاکَ مِنْ جَمیعِ العَرَبِ وَالعَجَم فَسَیکفیکَهُمُ اللّه وَهُوَ السَّمیعُ العَلیم » .

18 دعائی به روایت(3) ابن انجب در تواریخ امامان 12 گانه علیهم السلام آورده ، که منصور ، ربیع را فرمان به احضار حضرت داد ، و تصمیم کشتن آن بزرگوار را داشت ، چشمش به حضرت افتاد ، مرحبا گفت ، حضرت را بر تخت خود نشانید ، و از حال و حوائجش سؤال کرد ، با غالیه ( حضرت را معطر )

---

1- (1) بحار الانوار 94/312 313 .
2- (2) بحار الانوار 94/313 .
3- (3) بحار الانوار 94/313 .

ساخت ، ربیع می گوید شک نداشتم ، که تو را می کشد ، دیدم وقت ورود ، لبهایتان به چیزی در حرکت است ، چه بود ؟ حضرت فرمود : گفتم : « اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَاحْفَظْنِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ ، وَلا تُهْلِکْنِی وَأَنْتَ رَجَائِی ، رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَهٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی ، وَکَمْ مِنْ بَلِیَّهٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَ بَلِیَّتِی صَبْرِی ، فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی ، وَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ یَخْذُلْنِی ، وَیَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْمَعَاصِی فَلَمْ یَفْضَحْنِی ، یَا ذَا النَّعْمَاءِ الَّتِی لا تُحْصَی عَدَداً ، وَیَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لا یَنْقَطِعُ أَبَداً ، أَعِنِّی عَلَی دِینِی بِدُنْیَا وَعَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَی ، وَاحْفَظْنِی فِیمَا غِبْتُ عَنْهُ ، وَلا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِیمَا حَضَرْتُ ، یَا مَنْ لا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ ، وَلا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَهُ ، اغْفِرْ لِی مَا لا یَضُرُّکَ ، وَأَعْطِنِی مَا لا یَنْقُصُکَ ، یَا وَهَّابُ ، أَسْأَلُکَ لِی فَرَجاً قَرِیباً ، وَصَبْراً جَمِیلاً ، وَالْعَافِیَهَ مِنْ کُلِّ بَلاءٍ ، وَشُکْرَ الْعَافِیَهِ » و همین دعاء را با تفاوتی (1) در بعض جملات در کتاب العدد القویه برادر علامه از کتاب روضه از قول ربیع حاجب آورده ، و مرحوم علامه مجلسی (2) با اشاره به جلالت و عظمت شأن دعا و اختلاف روایات در بعض فقرات آن از بعض کتب این گونه نقل کرده : « اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنَا بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَارْحَمْنَا بِقُدْرَتِکَ ، وَلا تُهْلِکْنَا ، فَأَنْتَ الرَّجَاءُ ، رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَهٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی ، وَکَمْ مِنْ بَلِیَّهٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی ، فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی ، وَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلائِهِ صَبْرِی فَلَمْ یَخْذُلْنِی ، وَیَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْمَعَاصِی فَلَمْ یَفْضَحْنِی ، وَیَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِی لا یَنْقَضِی أَبَداً ، وَیَا ذَا النَّعْمَاءِ الَّتِی لا تُحْصَی

---

1- (1) بحار الانوار 94/316 .
2- (2) بحار الأنوار 94/316 317 .

عَدَداً ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ ، وَأَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ الأعْدَاءِ وَالْجَبَّارِینَ ، اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَی دِینِی بِدُنْیَایَ ، وَعَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ ، وَاحْفَظْنِی فِیمَا غِبْتُ عَنْهُ ، وَلا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِیمَا حَذَّرْتَهُ ، یَا مَنْ لا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ ، وَلا تَضُرُّهُ الْمَعْصِیَةُ ، أَسْأَلُکَ فَرَجاً عَاجِلاً ، وَصَبْراً جَمِیلاً ، وَرِزْقاً وَاسِعاً ، وَالْعَافِیَةَ مِنْ جَمِیعِ الْبَلاءِ ، وَالشُّکْرَ عَلَی الْعَافِیَهِ ، یَا وَلِیَّ الْعَافِیَهِ ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ وَاغْفِرْ وَارْحَم » .

دعای نوزدهم

19 در مهج الدعوات از کتاب خصائص(1) محمد بن علی اصفهانی مسنداً از قیس بن ربیع از گفته پدرش دارد ، که منصور ( یعنی دوانیقی ) یکی از سردارانش را با هزار نفر به مدینه فرستاد و دستور داد که سر جعفر بن محمد و موسی بن جعفر علیهماالسلام را در مسیرش بگیرد ، خبر به امام صادق علیه السلام رسید ، امر فرمود ، دو شتر در خانه حضرت بستند ، و فرزندان خود موسی و اسماعیل و محمد و عبداللّه را گرد هم آورد ، و در محراب نشسته ، همهمه می کرد ، ابو نصر می گوید : آقایم موسی بن جعفر علیه السلام به من گفت ، که سردار هجوم کرده ، پدر خود را دیدم با دعا همهمه می کند ، سردار آمد با هر که با او بود ، گفت سر این دو ایستاده را بر گیرید سر آن دو را گرفته ، و پیش منصور آمدند ، چون بر منصور وارد شدند ، منصور سر در توبره ای که در آن دو سر را نهاده بودند ، کرد ، دید دو سر شتر است ، پرسید این چیست ؟ سردار گزارش داد ، سریع داخل اطاق ( یا خانه ای ) که جعفر بن محمد در آن بود شدم ، سرم دور برداشت ، و جلو چشم خود را ندیدم ، و دیدم دو شخص ایستاده اند ، بخیالم آمد که آن دو جعفر و موسی

---

1- (1) بحار الأنوار 94/379 380 .

فرزندش باشد ، سر آن دو را گرفتم ، منصور دستور داد ، این را پنهان کن بر من ، تا مرگ منصور به کسی نگفتم .

ربیع می گوید از موسی بن جعفر علیه السلام از دعاء پرسیدم ، فرمود از پدرم از دعاء پرسیدم ، گفت دعای حجاب است « بِسْمِ اللّهِ ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، وَإِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَبَیْنَ الَّذِینَ لا یُوءْمِنُونَ بِالْآخِرَهِ حِجاباً مَسْتُوراً ، وَجَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّهً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَفِی آذانِهِمْ وَقْراً ، وَإِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِی بِهِ تُحْیِی وَتُمِیتُ ، وَتَرْزُقُ وَتُعْطِی وَتَمْنَعُ ، یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاءِکْرَامِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنَا بِسُوءٍ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ فَأَعْمِ عَنَّا عَیْنَهُ ، وَأَصْمِمْ عَنَّا سَمْعَهُ ، وَاشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ ، وَاغْلُلْ عَنَّا یَدَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا کَیْدَهُ ، وَخُذْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ یَمِینِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالْاءِکْرَام » .

موسی علیه السلام فرمود ، پدرم گفت این دعای حجاب از تمام دشمنان است .

دعای بیستم

20 در کتاب عیون اخبار الرضا علیه السلام (1) روایتی مسند از حسن بن الفضل از امام هشتم از پدرش امام هفتم صلوات اللّه علیهما آورده ، که منصور دوانیقی دنبال امام ششم علیه السلام فرستاد به قصد کشتن آن حضرت ، و نطع ( پوستی که برای کشتن افراد پهن می کردند ) و شمشیری برای اینکار نهاد ، و به ربیع دستور داد هنگامی که با حضرت سخن گفتم ، و دستم را بر دست دیگر زدم ، گردن حضرت را بزن ، امام علیه السلام وارد شد و از دور نگاه به منصور کرد ، منصور به حرکت درآمد و به حضرت مرحبا و اهلاً بک گفت ، تا آنجا که حضرت را اذن برگشت داد ، ربیع وقتی که حضرت بیرون شد ، از حضرت پرسید ، چه چیزی دیدم که لبها را به آن

---

1- (1) بحار الانوار 95/214 215 .

به حرکت آوردی ؟ ( شمشیر و نطع را دیدی برای شما آماده بود ) حضرت فرمودند : چون شر در رویش دیدم ، گفتم « حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبینَ، وَحَسْبِیَ الْخالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقینَ، وَحَسْبِیَ الرّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقینَ، وَحَسْبِیَ اللّه ُ رَبُّ الْعالَمینَ، حَسْبی مَنْ هُوَ حَسْبی، حَسْبی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبی، حَسْبِیَ اللّه ُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ » .

دعای بیست و یکم و بیست و دوم

21 در امالی طوسی قدس سره روایت مسندی(1) ( لکن ضعیف ) درباره احضار امام صادق علیه السلام نزد منصور که قسم به کشتن حضرت خورده بود ، آورده ، که چون بر منصور وارد شد ، و چشم حضرت بر منصور افتاد ، لبها را به خواندن چیزی حرکت داد که نفهمیدم چه گفت ، منصور برای حضرت از جا بلند و معانقه کرد و آن بزرگوار را در کنار خود نشاند ، تا آنجا که ربیع که می گوید ، حضرت را قسم دادم ( که علت تغییر نظر منصور چه بود ) حضرت فرمود : دیشب رسول خدا صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم ، حضرت فرمود : هنگامی که چشمت بر او افتاد بگو : « بِبِسْمِ اللّه ِ اَسْتَفْتِحُ ، وَبِبِسْمِ اللّه ِ اَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ ، اَللّهُمَّ ذَلِّلْ لی صُعُوبَةَ أمری وکُلَّ صعوبه ، وَسَهِّلْ لی حُزُونَه أمری وکلَّ حزونه ، واکفنی مؤونه امری وکلّ مؤونه » .

22 و در روایتی مرسل(2) در جریان احضار منصور حضرت را در ربذه ، که به شتاب تصمیم ریختن خون آن بزرگوار ، داشت و با ورود حضرت به آن سرور مرحبا مرحبا ، گفته و پیوسته حضرت را بالا برد ، تا بر تشک خود

---

1- (1) بحار الأنوار 95/216 217 .
2- (2) بحار الأنوار 95/218 .

نشاند ، دستور حاضر کردن غذا داد و حوائج حضرت را برآورده ، اجازه برگشتن داد ، دعای آن جناب را در وقت ورود این گونه آورده : « ما شاء اللّه ُ ، لا یَأتی بِالخَیْرِ إلاّ اللّه ُ ، ما شاءَ اللّه ُ لا یَصْرِفُ السُّوءَ إلاّ اللّه ُ ، ما شاءَ اللّه ُ کُلُّ نِعْمَهٍ مِنَ اللّهِ ، ما شاء اللّه ُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إلاّ بِاللّهِ » در روایت کشف الغمه از کتاب دلائل حمیری ما شاء اللّه را بجزء ما شاء اللّه آخر دوبار گفته .

دعای بیست و سوم

23 در کتاب طب الائمه(1) وارد شده ، از گفته موسی بن جعفر علیه السلام که ابو الدوانیق ( منصور عباسی ) حضرت امام صادق علیه السلام را احضار کرد ، و صاحب مدینه آن بزرگوار را گرفته ، نزد منصور فرستاد ، و منصور خیلی شتاب نموده ، و حرص بر کشتن حضرت داشت ، با برخورد به حضرت ، بر روی آنجناب خندید ، و مرحبا گفته ، و حضرت را نزد خود نشاند ، تا آنجا که اجازه برگشتن داد ، و آنچه به حضرت بخشید ، آنجناب نپذیرفت ، تا که منصور 100 هزار درهم دستور داد در اختیار آن بزرگوار قرار داده بین اهل بیت حضرت تقسیم شود ، دعای آن سرور را این چنین نقل کرده ( در حالی که بر منصور وارد شده به وی نظر کرده ) « یا مَنْ لا یُضامُ و لا یُرام ، وبِهِ یُواصلُ الأرْحام صَلِّ عَلی مُحَمّدٍ وَآلِهِ ، وَاکْفِنی شَرَّهُ بِحَوْلِک وَقُوَّتِکَ » جاسوس منصور خبر را به وی رساند ، منصور گفت ، واللّه هنوز تمام نکرده بود تا آنچه در سینه ام از شر بود برطرف شد .

پاره ای از این دعاها مناسب با مورد توسل بود ، ولی اینجا ثبت کردیم .

دعای تضرع

24 در کتاب مهج الدعوات(2) دعائی به عنوان دعاء تضرّع به امام

---

1- (1) بحار الانوار 95/219 220 .
2- (2) بحار الأنوار 94/380 382 .

ششم علیه السلام نسبت داده ، که حضرت در سختیها می خواندند ، و دست را تا آرنج برهنه می کردند و صدای خود را بلند و بسیار گریه می کرد « اللَّهُمَّ لَوْ لا أَنْ أُلْقِیَ بِیَدِی ، وَأُعِینَ عَلَی نَفْسِی ، وَأُخَالِفَ کِتَابَکَ ، وَقَدْ قُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعْوَهَ الدّاعِ إِذا دَعانِ ، لَمَا انْشَرَحَ قَلْبِی وَلِسَانِی لِدُعَائِکَ وَالطَّلَبِ مِنْکَ ، وَقَدْ عَلِمْتَ مِنْ نَفْسِی فِیمَا بَیْنِی وَبَیْنَکَ مَا عَرَفْتَ .

اللَّهُمَّ مَنْ أَعْظَمُ جُرْماً مِنِّی ، وَقَدْ سَاوَرْتُ مَعْصِیَتَکَ الَّتِی زَجَرْتَنِی عَنْهَا بِنَهْیِکَ إِیَّایَ ، وَکَاثَرْتُ الْعَظِیمَ مِنْهَا الَّتِی أَوْجَبْتَ النَّارَ لِمَنْ عَمِلَهَا مِنْ خَلْقِکَ ، وَکُلُّ ذَلِکَ عَلَی نَفْسِی جَنَیْتُ ، وَإِیَّایَ أَوْبَقْتُ ، إِلَهِی فَتَدَارَکْنِی بِرَحْمَتِکَ الَّتِی بِهَا تَجْمَعُ الْخَیْرَاتِ لاِءَوْلِیَائِکَ وَبِهَا تَصْرِفُ السَّیِّئَاتِ عَنْ أَحِبَّائِکَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ التَّوْبَهَ النَّصُوحَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِی وَارْحَمْ عَبْرَتِی ، وَأَقِلْنِی عَثْرَتِی .

اللَّهُمَّ لَوْ لا رَجَائِی لِعَفْوِکَ لَصَمَتُّ عَنِ الدُّعَاءِ ، وَلَکِنَّکَ عَلَی کُلِّ حَالٍ یَا إِلَهِی غَایَهَ الطَّالِبِینَ ، وَمُنْتَهَی رَغْبَهِ الرَّاغِبِینَ ، وَاسْتَعَاذَهَ الْعَائِذِینَ .

اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِیذُکَ مِنْ غَضَبِکَ ، وَسُوءِ سَخَطِکَ ، وَعِقَابِکَ وَنَقِمَتِکَ ، وَمِنْ شَرِّ نَفْسِی وَشَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ وَأَسْتَغْفِرُکَ مِنْ جَمِیعِ الذُّنُوبِ ، وَأَسْأَلُکَ الْغَنِیمَهَ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی بِالْعَافِیَهِ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی ، وَأَسْأَلُکَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّهِ وَالرَّحْمَهَ إِذَا تَوَفَّیْتَنِی ، فَإِنَّکَ بِذَلِکَ لَطِیفٌ وَعَلَیْهِ قَادِرٌ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْکُو إِلَیْکَ کُلَّ حَاجَهٍ لا یُجِیرُنِی مِنْهَا إِلاّ أَنْتَ ، یَا مَنْ هُوَ عُدَّتِی فِی کُلِّ عُسْرٍ وَیُسْرٍ ، یَا مَنْ هُوَ حَسَنُ الْبَلاءِ عِنْدِی ، یَا قَدِیمَ الْعَفْوِ عَنِّی ، إِنَّنِی لا أَرْجُو غَیْرَکَ ، وَلاَ أَدْعُو سِوَاکَ إِذَا لَمْ تُجِبْنِی .

اللَّهُمَّ فَلا تَحْرِمْنِی لِقِلَّهِ شُکْرِی ، وَلا تُوءْیِسْنِی لِکَثْرَهِ ذُنُوبِی ، فَإِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوی وَأَهْلُ الْمَغْفِرَهِ ، إِلَهِی أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ ، بِئْسَ الْعَبْدُ أَنَا ، وَخَیْرُ الْمَوْلَی أَنْتَ ، فَیَا مَخْشِیَّ الإنْتِقَامِ ، وَیَا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ ، یَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ، إِنَّنِی لَیْسَ أَخَافُ مِنْکَ إِلاّ عَدْلَکَ ، وَلا أَرْجُو الْفَضْلَ وَالْعَفْوَ إِلاّ مِنْ عِنْدِکَ ، وَأَنَا عَبْدُکَ وَلا عَبْدَ لَکَ أَحَقُّ بِاسْتِیجَابِ جَمِیعِ الْعُقُوبَهِ بِذُنُوبِهِ مِنِّی وَلَکِنِّی وَسِعَنِی عَفْوُکَ وَحِلْمُکَ وَأَخَّرْتَنِی إِلَی الْیَوْمِ ، فَلَیْتَ شِعْرِی یَا إِلَهِی أَلِإِزْدَادَ إِثْماً أَخَّرْتَنِی ؟ أَمْ لِیَتِمَّ لِی رَجَائِی مِنْکَ وَیَتَحَقَّقَ حُسْنُ ظَنِّی بِکَ ؟ فَأَمَّا بِعَمَلِی فَقَدْ أَعْلَمْتُکَ إِلَهِی إِنَّنِی مُسْتَحِقٌّ لِجَمِیعِ عُقُوبَتِکَ بِذُنُوبِی ، غَیْرَ أَنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ ، وَأَنْتَ بِی أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِی وَعِنْدَ أَرْحَمِ الرَّاحِمِینَ رَجَاءُ الرَّحْمَهِ ، فَیَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ لا تُشَوِّهْ خَلْقِی بِالنَّارِ ، وَلا تَقْطَعْ عَصَبِی بِالنَّارِ یَا اللّه ُ ، وَلا تَفْلِقْ قِحْفَ رَأْسِی بِالنَّارِ یَا رَحْمَانُ ، وَلا تُفَرِّقْ بَیْنَ أَوْصَالِی بِالنَّارِ یَا کَرِیمُ ، وَلا تَهْشِمْ عِظَامِی بِالنَّارِ یَا عَفُوُّ ، وَلا تَصِلْ شَیْئاً مِنْ جَسَدِی بِالنَّارِ یَا رَحْمَانُ عَفْوَکَ عَفْوَکَ ، ثُمَّ عَفْوَکَ عَفْوَکَ فَإِنَّهُ لا یَقْدِرُ عَلَی ذَلِکَ غَیْرُکَ وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، یَا مُحِیطاً بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ ، وَمُدَبِّرَ أُمُورِهِمَا أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا ، أَصْلِحْ لِی دُنْیَایَ وَآخِرَتِی ، وَأَصْلِحْ لِی نَفْسِی وَمَالِی وَمَا خَوَّلْتَنِی ، یَا اللّه ُ خَلِّصْنِی مِنَ الْخَطَایَا ، یَا اللّه ُ مُنَّ عَلَیَّ بِتَرْکِ الْخَطَایَا ، یَا رَحِیمُ تَحَنَّنْ عَلَیَّ بِفَضْلِکَ ، یَا عَفُوُّ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِعَفْوِکَ ، یَا حَنَّانُ جُدْ عَلَیَّ بِسَعَهِ عَافِیَتِکَ ، یَا مَنَّانٌ امْنُنْ عَلَیَّ بِالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالإِکْرَامِ أَوْجِبْ لِیَ الْجَنَّهَ الَّتِی حَشْوُهَا رَحْمَتُکَ ، وَسُکَّانُهَا مَلائِکَتُکَ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالإِکْرَامِ أَکْرِمْنِی وَلا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ عَلَیَّ سَبِیلاً أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی ، فَإِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِکَ ، وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، سُبْحَانَکَ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ لَکَ الأَسْمَاءُ الْحُسْنَی وَأَنْتَ عَلِیمٌ بِذَاتِ الصُّدُور »
. سپس حاجت خود را نام می برد

25 دعائی است که حضرت (1) برای دفع هول و غم به بعض اصحابشان آموخته اند « اَعْدَدْتُ لِکُلِّ عَظیمَهٍ لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ ، وَلِکُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ لا حَوْلَ وَلا قُوَهَ اِلاّ بِاللّهِ ، مُحَمَّدٌ النُّورُ الاْءَوَّلُ ، وَعَلِیٌّ النُّورُ الثّانی ، وَالاْءَئِمَّهُ الاْءَبْرارُ عُدَّهٌ لِلِقآءِ اللّهِ ، وَحِجابٌ مِنْ اَعْدآءِ اللّه ، ذَلَّ کُلُّ شَیْئٍ لِعَظَمَهِ اللّهِ ، وَاَسْئَلُ اللّه َ عَزَّوَجَلَّ الْکِفایَهَ »

26 دعائی است (2) که حضرت به حسن عطّار که املاکش را سلطان گرفته بود یاد دادند ، دنبال دو رکعت فجر ( نماز نافله صبح یا نماز صبح ) خوانده شود گونه راست را بر زمین ( مهر ) نهاده می گوید : « یا حیُّ لا إله إلاّ أنت » تا نفس قطع شود « انقطع الرجاء إلاّ منک » تا نفس قطع شود « یا أحد من لا أحد له » تا نفس قطع شود « اُرزقنی من حیث احتسب ، ومن حیثُ لا أحتَسِب ، إنّک علی کلِّ شیءٍ قدیرٌ » تا نفس قطع شود . می گوید سه روز این کار را کردم ، مالم به من برگردانده شد و 100 هزار درهم هم اضافه شد .

دعای امام هفتم علیه السلام در زندان هارون

27 دعاء امام هفتم علیه السلام (3) در زندان هارون است که حضرت آزاد شد ، آن را ابو الحسن رازی مؤذن مشهد امام حسین علیه السلام آورده « یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ ، یَا مُحْیِیَ النُّفُوسِ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ ، مَا لِی إِلَهٌ غَیْرُکَ فَأَدْعُوَهُ ، وَلا شَرِیکَ لَکَ فَأَرْجُوَهُ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصْنِی یَا رَبِّ مِمَّا أَنَا فِیهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ کَمَا تُخَلِّصُ الْوَلَدَ مِنْ ضِیقِ الْمَشِیمَهِ وَاللُّجْمِ ( والرَّحِم ظ ) بِرَحْمَتِکَ ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنِی یَا رَبِّ مِمَّا أَنَا فِیهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ بِمَشِیَّتِکَ وَإِرَادَتِکَ ، بِحَقِّ

---

1- (1) بحار الأنوار 94/312 .
2- (2) بحار الأنوار 9/312 .
3- (3) بحار الأنوار 94/314 .

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا تُخَلِّصُ الثَّمَرَهَ مِنْ بَيْنِ مَاءٍ وَطِينٍ وَرَمْلٍ بِقُدْرَتِکَ وَجَلالِکَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّصْنِى يَا رَبِّ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا تُخَلِّصُ الْبَيْضَهَ مِنْ جَوْفِ الطَّائِرِ بِعَفْوِکَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصْنِى يَا رَبِّ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، بِنِعْمَتِکَ وَتَكَبُّرِکَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصْنِى مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ بِقُوَّتِکَ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا تُخَلِّصُ الطَّائِرَ مِنْ جَوْفِ الْبَيْضَهِ بِعِزَّتِکَ ، إِنَّکَ عَلى كُلِّ شَیْءٍ قَدِير » .

دعاء دیگر(1) در حبس در سجده خوانده و دو گونه خود را بر خاک می مالید « يا مُذِلّ كُلِّ جبّار ، وَمُعِزَّ كُلِّ ذليلٍ ، قَدْ وَحَقِّکَ بَلَغَ مَجْهُودی ، فَصَلِّ على مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّد وَفَرّج عَنّى » .

عوذه امام کاظم علیه السلام

28 عوذه(2) امام کاظم علیه السلام وقتی که حضرت در برکه سباع انداخته شد ( مانند باغ وحش در میان درندگان ) : « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِينَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ فِی حِمَى اللّه ِ الَّذِی لا يُسْتَبَاحُ ، وَسِتْرِهِ الَّذِی لا تَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ ، وَلا تُخْرِقُهُ الرِّمَاحُ ، وَذِمَّهِ اللّه ِ الَّتِی لا تُخْفَرُ ، وَفِی عِزَّهِ اللّه ِ الَّتِی لا تُسْتَذَلُّ وَلا تُقْهَرُ ، وَفِی حِزْبِهِ الَّذِی لا يُغْلَبُ ، وَفِی جُنْدِهِ الَّذِی لا يُهْزَمُ ، بِاللّه ِ اسْتَفْتَحْتُ ، وَبِهِ اسْتَنْجَحْتُ وَتَعَزَّزْتُ وَانْتَصَرْتُ وَتَقَوَّيْتُ وَاحْتَرَزْتُ ، وَاسْتَعَنْتُ بِاللّه ِ ، وَبِقُوَّهِ اللّه ِ ، ضَرَبْتُ عَلَى أَعْدَائِی وَقَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللّه ِ وَاسْتَعَنْتُ عَلَيْهِمْ بِاللّه ِ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَى اللّه ِ ، حَسْبِیَ اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، وَتَراهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْکَ وَهُمْ لا يُبْصِرُونَ ، شَاهَتْ وُجُوهُ أَعْدَائِی فَهُمْ لا

---

1- (1) بحار الأنوار 94/314 315 .
2- (2) بحار الأنوار 94/327 331 .

يُبْصِرُونَ ، صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لا يَرْجِعُونَ ، غُلِبَتْ أَعْدَاءُ اللّهِ بِكَلِمَهِ اللّهِ ، فَلَجَتْ حُجَّهُ اللّهِ عَلَى أَعْدَاءِ اللّهِ الْفَاسِقِينَ وَجُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ ، لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلاّ أَذىً ، وَإِنْ يُقاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الأَدْبارَ ثُمَّ لا يُنْصَرُونَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّهُ أَيْنَ ما ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلاً ، لا يُقاتِلُونَكُمْ جَمِيعاً إِلاّ فِى قُرىً مُحَصَّنَهِ أَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ ، بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ، تَحْسَبُهُمْ جَمِيعاً وَقُلُوبُهُمْ شَتّى ، ذلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يَعْقِلُونَ ، تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْحَصِينِ ، فَمَا اسْطاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطاعُوا لَهُ نَقْباً ، فَأَوَيْتُ إِلى رُكْنٍ شَدِيدٍ ، وَالْتَجَأْتُ إِلَى الْكَهْفِ الْمَنِيعِ الرَّفِيعِ ، وَتَمَسَّكْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ ، وَتَدَرَّعْتُ بِهَيْبَهِ أَمِيرِ الْمُوْمِنِينَ ، وَتَعَوَّذْتُ بِعُوذَهِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عليه السلام وَاحْتَرَزْتُ بِخَاتَمِهِ ، فَأَنَا أَيْنَ كُنْتُ كُنْتُ آمِناً مُطْمَئِنّاً ، وَعَدُوِّى فِى الأَهْوَالِ حَيْرَانُ ، وَقَدْ حُفَّ بِالْمَهَانَهِ ، وَأُلْبِسَ الذُّلَّ ، وَقُمِّعَ بِالصَّغَارِ ، وَضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِى سُرَادِقَ الْحِيَاطَهِ ، وَعَلِقْتُ عَلَى هَيْكَلِ الْهَيْبَهِ، وَتَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْكَرَامَهِ ، وَتَقَلَّدْتُ بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِى لا يُفَلُّ ، وَخَفِيتُ عَنِ الظُّنُونِ وَتَوَارَيْتُ عَنِ الْعُيُونِ ، وَأَمِنْتُ عَلَى رُوحِى ، وَسَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِى ، وَهُمْ لِى خَاضِعُونَ ، وَمِنِّى خَائِفُونَ ، وَعَنِّى نَافِرُونَ ، كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَهٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَهٍ ، قَصُرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِى وَصَمَّتْ آذَانُهُمْ عَنِ اسْتِمَاعِ كَلامِى ، وَعَمِيَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُوْيَتِى ، وَخَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِى ، وَذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِى ، وَتَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ ، وَارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ مِنْ مَخَافَتِى وَانْفَلَّ حَدُّهُمْ ، وَانْكَسَرَتْ شَوْكَتُهُمْ ، وَنُكِسَتْ رُءُوسُهُمْ ، وَانْحَلَّ عَزْمُهُمْ ، وَتَشَتَّتْ جَمْعُهُمْ ، وَاخْتَلَفَتْ كَلِمَتُهُمْ ، وَتَفَرَّقَتْ أُمُورُهُمْ ، وَضَعُفَ جُنْدُهُمْ ، وَانْهَزَمَ جَيْشُهُمْ ، وَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ، سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ ، وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ، بَلِ السّاعَهُ مَوْعِدُهُمْ وَالسّاعَهُ أَدْهى وَأَمَرُّ ، عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ، وَبِعُلُوِّ اللّهِ الَّذِى كَانَ يَعْلُو بِهِ عَلِىٌّ صَاحِبُ الْحُرُوبِ مُنَكِّسُ الْفُرْسَانِ ، وَمُبِيدُ الأَقْرَانِ ، وَتَعَزَّزْتُ مِنْهُمْ بِأَسْمَاءِ اللّهِ الْحُسْنَى ، وَكَلِمَاتِهِ الْعُلْيَا وَتَجَهَّزْتُ عَلَى

أَعْدَائِی بِبَأْسِ اللّه ِ ، بَأْسٍ شَدِیدٍ وَأَمْرٍ عَتِیدٍ ، وَأَذْلَلْتُهُمْ ، وَجَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَوَطِئْتُ رِقَابَهُمْ ، فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِی خَاضِعِینَ ، خَابَ مَنْ نَاوَانِی ، وَهَلَکَ مَنْ عَادَانِی ، وَأَنَا الْمُوءَیَّدُ الْمَحْبُورُ الْمُظَفَّرُ الْمَنْصُورُ ، قَدْ کَرَّمَتْنِی کَلِمَهُ التَّقْوَی ، وَاسْتَمْسَکْتُ بِالْعُرْوَهِ الْوُثْقَی ، وَاعْتَصَمْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِینِ ، فَلا یَضُرُّنِی بَغْیُ الْبَاغِینَ ، وَلا کَیْدُ الْکَائِدِینَ ، وَلا حَسَدُ الْحَاسِدِینَ ، أَبَدَ الآبِدِینَ ، فَلَنْ یَصِلَ إِلَیَّ أَحَدٌ ، وَلَنْ یَضُرَّنِی أَحَدٌ ، وَلَنْ یَقْدِرَ عَلَیَّ أَحَدٌ ، بَلْ أَنَا أَدْعُوا رَبِّی وَلا أُشْرِکُ بِهِ أَحَداً ، یَا مُتَفَضِّلُ ، تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِالاْءَمْنِ وَالسَّلامَهِ مِنَ الاْءَعْدَاءِ ، وَحُلْ بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ بِالْمَلائِکَهِ الْغِلاظِ الشِّدَادِ ، وَمُدَّنِی بِالْجُنْدِ الْکَثِیفِ ، وَالاْءَرْوَاحِ الْمُطِیعَهِ یَحْصُبُونَهُمْ بِالْحُجَّهِ الْبَالِغَهِ ، وَیَقْذِفُونَهُمْ بِالاْءَحْجَارِ الدَّامِغَهِ ، وَیَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّیْفِ الْقَاطِعِ ، وَیَرْمُونَهُمْ بِالشِّهَابِ الثَّاقِبِ ، وَالْحَرِیقِ الْمُلْتَهِبِ ، وَالشُّوَاظِ الْمُحْرِقِ ، وَالنُّحَاسِ النَّافِذِ ، وَیُقْذَفُونَ مِنْ کُلِّ جانِبٍ دُحُوراً ، وَلَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ ، ذَلَّلْتُهُمْ وَزَجَرْتُهُمْ وَعَلَوْتُهُمْ بِبِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، بِطه وَیس وَالذّارِیاتِ ، وَالطَّوَاسِینِ ، وَتَنْزِیلٍ ، وَالْحَوَامِیمِ ، وَکهیعص ، وَحم عسق ، وَق ، وَالْقُرْآنِ الْمَجِیدِ ، وَتَبَارَکَ وَن وَالْقَلَمِ وَما یَسْطُرُونَ ، وَبِمَواقِعِ النُّجُومِ ، وَبِالطُّورِ وَکِتابٍ مَسْطُورٍ ، فِی رَقٍّ مَنْشُورٍ ، وَالْبَیْتِ الْمَعْمُورِ ، وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ، وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ، إِنَّ عَذابَ رَبِّکَ لَواقِعٌ ، ما لَهُ مِنْ دافِعٍ ، فَوَلَّوْا مُدْبِرِینَ ، وَعَلَی أَعْقَابِهِمْ نَاکِصِینَ ، وَفِی دِیارِهِمْ جاثِمِینَ ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ ما کانُوا یَعْمَلُونَ ، فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَانْقَلَبُوا صاغِرِینَ ، وَأُلْقِیَ السَّحَرَهُ ساجِدِینَ ، فَوَقاهُ اللّه ُ سَیِّئاتِ ما مَکَرُوا ، وَحاقَ بِهِمْ ما کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِءُنَ ، وَحاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ ، وَمَکَرُوا وَمَکَرَ اللّه ُ وَاللّه ُ خَیْرُ الْماکِرِینَ ، الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النّاسُ ، إِنَّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ ، فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً ، وَقالُوا حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَهٍ مِنَ اللّه ِ وَفَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ، وَاتَّبَعُوا رِضْوانَ اللّه ِ ، وَاللّه ُ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شُرُورِهِمْ ، وَأَدْرَأُ بِکَ فِی نُحُورِهِمْ ، وَأَسْأَلُکَ خَیْرَ مَا عِنْدَکَ ، فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللّه ُ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ، جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی ، وَمِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی ، وَإِسْرَافِیلُ مِنْ وَرَائِی ، وَمُحَمَّدٌ صلی الله علیه و آله شَفِیعِی مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ ، وَاللّه ِ مُطِلٌّ عَلَیَّ ، یَا مَنْ جَعَلَ بَیْنَ الْبَحْرَیْنِ حاجِزاً ، احْجُزْ بَیْنِی وَبَیْنَ أَعْدَائِی ، فَلَنْ یَصِلُوا إِلَیَّ بِسُوءٍ أَبَداً ، بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ سِتْرُ اللّه ِ الَّذِی سَتَرَ بِهِ الاْءَنْبِیَاءُ عَنِ الْفَرَاعِنَهِ وَمَنْ کَانَ فِی سِتْرِ اللّه ِ کَانَ مَحْفُوظاً حَسْبِیَ اللّه ُ الَّذِی یَکْفِینِی مَا لا یَکْفِینِی أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ وَإِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَبَیْنَ الَّذِینَ لا یُوءْمِنُونَ بِالآخِرَهِ حِجاباً مَسْتُوراً إِنّا جَعَلْنا فِی أَعْناقِهِمْ أَغْلالاً فَهِیَ إِلَی الاْءَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ وَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ اللّهُمَّ اضْرِبْ عَلَی سُرَادِقِ حِفْظِکَ الَّذِی لا تَهْتِکُهُ الرِّیَاحُ وَلا تَخْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَوَقِّ رُوحِی بِرُوحِ قُدْسِکَ الَّذِی مَنْ أَلْقَیْتَهُ عَلَیْهِ کَانَ مُعْظَماً فِی أَعْیُنِ النَّاظِرِینَ وَکَبِیراً فِی صُدُورِ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَوَفِّقْنِی بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی وَأَمْثَالِکَ الْعُلْیَا لِصَلاحِی فِی جَمِیعِ مَا أُوءَمِّلُهُ مِنْ خَیْرِ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ وَاصْرِفْ عَنِّی أَبْصَارَ النَّاظِرِینَ وَاصْرِفْ عَنِّی قُلُوبَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا یُضْمِرُونَ إِلَی مَا لا یَمْلِکُهُ أَحَدٌ غَیْرُکَ اللّهُمَّ أَنْتَ مَلاذِی فَبِکَ أَلُوذُ وَأَنْتَ مَعَاذِی فَبِکَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِی أَمْسَی وَأَصْبَحَ مُسْتَجِیراً بِوَجْهِکَ الْبَاقِی الَّذِی لا یَبْلَی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ سُبْحَانَ مَنْ أَلْجَّ الْبِحَارُ بِقُدْرَتِهِ وَأَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِیمَ بِکَلِمَتِهِ وَاسْتَوَی عَلَی الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ وَقَالَ لِمُوسَی أَقْبِلْ وَلا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الآمِنِینَ إِنِّی لا یَخافُ لَدَیَّ الْمُرْسَلُونَ لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمِینَ لا تَخافُ دَرَکاً وَلا تَخْشی لا تَخَفْ إِنَّکَ أَنْتَ الاْءَعْلی وَما تَوْفِیقِی إِلاّ بِاللّه ِ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَإِلَیْهِ أُنِیبُ وَمَنْ یَتَّقِ اللّه َ یَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً وَیَرْزُقْهُ مِنْ حَیْثُ لا یَحْتَسِبُ وَمَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللّه ِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللّه َ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّه ُ لِکُلِّ شَیْءٍ قَدْراً أَ لَیْسَ اللّه ُ بِکافٍ عَبْدَهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ مَا شَاءَ اللّه ُ کَانَ » .

دعاهای دیگر آن حضرت

29 در مهج الدعوات دعائی(1) را ذکر کرده به سند صحیح از عبداللّه بن مالک خزاعی وارد شده که آن را پیغمبر صلی الله علیه و آله به موسی بن جعفر در زندان هارون ( در حالت سجده ) یاد داده اند ، و هارون به عبداللّه بن مالک دستور آزادی حضرت را داده و می گوید 3 هزار درهم نیز تقدیم حضرت کند « یا سابِغَ النّعَمْ ، یا دافِعَ النِّقَم ، یا بارئَ النَّسَمْ یا مُجَلّی الهِمَمْ ، یا مُغْشِیَ الظُّلَمْ ، یا کاشِفَ الضُرِّ وَالأَلَمْ ، یا ذَاالجُودِ وَالْکَرَم ، ویا سامِعَ کُلِّ صَوْت ، ویا مُدْرِکَ کُلِّ فَوْت ویا مُحیِی العِظامَ وَهی رَمْیم ، وَمُنْشئَها بَعْد الْمَوْت ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّد وَاجْعْل لی مِنْ أمری فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، یا ذاالجَلالِ وَالإکْرام » .

30 در همان کتاب حرزی(2) را برای موسی بن جعفر علیه السلام از یافته شیخ علی بن عبدالصمد از کتب اصحاب از روایت مشایخ رحمهم اللّه آورده ، که هارون فضل بن ربیع را فراخوانده و 100 هزار درهم را دستور داد به منزل خود ببرد ، در مقابل حاجت هارون را برآورده و سوی منزل موسی بن جعفر علیه السلام رفته سر حضرت را بیاورد ، فضل گوید : رفتم ، حضرت را در حال ایستاده دیدم نماز می خواند ، نشستم تا نماز را تمام کرده ، رو به من کرد تبسّم فرمود و به من گفت دانستم برای چه حاضر شدی ، به من مهلت بده تا دو رکعت نماز بخوانم ، مهلت دادم حضرت ایستاده وضوی کامل گرفته و دو رکعت نماز خوانده ، با رکوع و سجود نیک و بعد از نماز این حرز را خواند و در مکان خود ناپدید شد نمی دانم ، آیا زمین او را بلعید یا آسمان وی را ربود ، پیش هارون رفتم و داستان

---

1- (1) بحار الأنوار 94/331 332 .
2- (2) بحار الأنوار 94/332 337 .

را به او بازگو کردم هارون رشید گریه کرد ، سپس گفت خداوند او را از من پناه داد ، و از حضرت روایت شده که هر که هر روز این حرز ( دعا ) را به نیت خالص و باطن راست بخواند ، خداوند از هر محذور و آفت او را حفظ می کند ، و اگر در محنت باشد خداوند وی را از آن خلاص می سازد ، و شرّ آن را کفایت می کند ، و هر که نمی تواند بخواند ، این دعا ( حرز ) را با خود برای تبرک نگاه دارد تا خداوند او را نفع بخشد و محذور و آنچه می ترسد را از او کفایت سازد .

دعا این است « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ اللّهُ أَکْبَرُ اللّهُ أَکْبَرُ اللّهُ أَکْبَرُ ، وَأَعْلَی وَأَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، وَأَسْتَجِیرُ بِاللّهِ آن را سه بار بگوید عَزَّ جَارُ اللّهِ وَجَلَّ ثَنَاءُ اللّهِ ، وَلا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَاغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ ، فَأَنْتَ رَجَائِی ، رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَهٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی ، وَکَمْ مِنْ بَلِیَّهٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی ، فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی ، فَلَمْ یَحْرِمْنِی ، وَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْرِی ، فَلَمْ یَخْذُلْنِی ، وَیَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْخَطَایَا فَلَمْ یَفْضَحْنِی ، یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لا یَنْقَضِی أَبَداً ، یَا ذَا النِّعَمِ الَّتِی لا تُحْصَی عَدَداً ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ .

اللَّهُمَّ بِکَ أَدْفَعُ ، وَأَدْرَأُ فِی نَحْرِهِ ، وَأَسْتَعِیذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ .

اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِینِی بِدُنْیَایَ ، وَعَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ ، وَاحْفَظْنِی فِیمَا غِبْتُ عَنْهُ ، وَلا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِیمَا حَضَرْتُهُ ، یَا مَنْ لا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ ، وَلا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَهُ ، اغْفِرْ لِی مَا لا یَضُرُّکَ ، وَأَعْطِنِی مَا لا یَنْقُصُکَ ، إِنَّکَ وَهَّابٌ ، أَسْأَلُکَ فَرَجاً قَرِیباً ، وَمَخْرَجاً رَحِیباً ، وَرِزْقاً وَاسِعاً ، وَصَبْراً جَمِیلاً ، وَعَافِیَهً مِنْ جَمِیعِ الْبَلایَا ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَفْوَ وَالْعَافِیَهَ وَالاْءَمْنَ وَالصِّحَّهَ وَالصَّبْرَ وَدَوَامَ الْعَافِیَهِ ، وَالشُّکْرَ عَلَی الْعَافِیَهِ ، وَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُلْبِسَنِی عَافِیَتَکَ فِی دِینِی ، وَنَفْسِی وَأَهْلِی وَمَالِی وَإِخْوَانِی مِنَ الْمُوءْمِنِینَ وَالْمُوءْمِنَاتِ وَجَمِیعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ ، وَأَسْتَوْدِعُکَ ذَلِکَ کُلَّهُ یَا رَبِّ ، وَأَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَنِی فِی کَنَفِکَ ، وَفِی جِوَارِکَ ، وَفِی حِفْظِکَ وَحِرْزِکَ وَعِیَاذِکَ ، عَزَّ جَارُکَ ، وَجَلَّ ثَنَاوءُکَ ، وَلا إِلَهَ غَیْرُکَ .

اللَّهُمَّ فَرِّغْ قَلْبِی لِمَحَبَّتِکَ وَذِکْرِکَ ، وَأَنْعِشْهُ بِخَوْفِکَ أَیَّامَ حَیَاتِی کُلَّهَا ، وَاجْعَلْ زَادِی مِنَ الدُّنْیَا تَقْوَاکَ ، وَهَبْ لِی قُوَّهً أَحْتَمِلُ بِهَا جَمِیعَ طَاعَتِکَ ، وَأَعْمَلُ بِهَا جَمِیعَ مَرْضَاتِکَ ، وَاجْعَلْ فِرَارِی إِلَیْکَ ، وَرَغْبَتِی فِیمَا عِنْدَکَ ، وَأَلْبِسْ قَلْبِیَ الْوَحْشَهَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِکَ ، وَ الاْءُنْسَ بِأَوْلِیَائِکَ ، وَأَهْلِ طَاعَتِکَ ، وَلا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلا لِکَافِرٍ عَلَیَّ مِنَّهً ، وَلا لَهُ عِنْدِی یَداً ، وَلا لِی إِلَیْهِ حَاجَهً ، إِلَهِی قَدْ تَرَی مَکَانِی ، وَتَسْمَعُ کَلامِی ، وَتَعْلَمُ سِرِّی وَعَلانِیَتِی ، وَلا یَخْفَی عَلَیْکَ شَیْءٌ مِنْ أَمْرِی ، یَا مَنْ لا یَصِفُهُ نَعْتُ النَّاعِتِینَ ، وَیَا مَنْ لا یُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِینَ ، یَا مَنْ لا یَضِیعُ لَدَیْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِینَ ، یَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِینَ ، یَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظَّالِمِینَ ، قَدْ عَلِمْتَ مَا نَالَنِی مِنْ فُلانٍ ، مِمَّا حَظَرْتَ ، وَانْتَهَکَ مِنِّی مَا حَجَرْتَ ، بَطَراً فِی نِعْمَتِکَ عِنْدَهُ ، وَاغْتِرَاراً بِسَتْرِکَ عَلَیْهِ ، اللَّهُمَّ فَخُذْهُ عَنْ ظُلْمِی بِعِزَّتِکَ ، وَافْلُلْ حَدَّهُ عَنِّی بِقُدْرَتِکَ عَلَیْهِ ، وَاجْعَلْ لَهُ شُغُلاً فِیمَا یَلِیهِ ، وَعَجْزاً عَمَّا یَنْوِیهِ ، اللَّهُمَّ لا تُسَوِّغْهُ ظُلْمِی ، وَأَحْسِنْ عَلَیْهِ عَوْنِی ، وَاعْصِمْنِی مِنْ مِثْلِ فِعَالِهِ ، وَلا تَجْعَلْنِی بِمِثْلِ حَالِهِ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی اسْتَجَرْتُ بِکَ ، وَتَوَکَّلْتُ علیه [ عَلَیْکَ ] ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَیْکَ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِی إِلَیْکَ ، وَضَعْفَ رُکْنِی إِلَی قُوَّتِکَ ، مُسْتَجِیراً بِکَ مِنْ ذِی التَّعَزُّزِ عَلَیَّ ، وَالْقُوَّهِ عَلَی ضَیْمِی ، فَإِنِّی فِی جِوَارِکَ ، فَلا ضَیْمَ عَلَی جَارِکَ ، رَبِّ فَاقْهَرْ عَنِّی قَاهِرِی بِقُوَّتِکَ ، وَأَوْهِنْ

عَنِّی مُسْتَوْهِنِی بِعِزَّتِکَ ، وَاقْبِضْ عَنِّی ضَائِمِی بِقِسْطِکَ ، وَخُذْ لِی مِمَّنْ ظَلَمَنِی بِعَدْلِکَ ، رَبِّ فَأَعِذْنِی بِعِیَاذِکَ فَبِعِیَاذِکَ امْتَنَعَ عَائِذُکَ ، وَأَدْخِلْنِی فِی جِوَارِکَ عَزَّ جَارُکَ وَجَلَّ ثَنَاوءُکَ ، وَلا إِلَهَ غَیْرُکَ ، وَأَسْبِلْ عَلَیَّ سِتْرَکَ مَنْ تَسْتُرُهُ ، فَهُوَ الآمِنُ الْمُحْصَنُ الَّذِی لا یُرَاعُ ، رَبِّ وَاضْمُمْنِی فِی ذَلِکَ إِلَی کَنَفِکَ فَمَنْ تَکْنُفُهُ ، فَهُوَ الآمِنُ الْمَحْفُوظُ ، لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ ، وَلا حِیلَهَ إِلاّ بِاللّه ِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَهً وَلا وَلَداً ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیراً ، مَنْ یَکُنْ ذَا حِیلَهٍ فِی نَفْسِهِ ، أَوْ حَوْلٍ یَتَقَلَّبُهُ أَوْ قُوَّهٍ فِی أَمْرِهِ بِشَیْءٍ سِوَی اللّه ِ ، فَإِنَّ حَوْلِی وَقُوَّتِی ، وَکُلَّ حِیلَتِی بِاللّه ِ الْوَاحِدِ الاْءَحَدِ الصَّمَدِ ، الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، وَکُلُّ ذِی مِلْکٍ فَمَمْلُوکٌ للّه ِ ، وَکُلُّ قَوِیٍّ ضَعِیفٌ عِنْدَ قُوَّهِ اللّه ِ ، وَکُلُّ ذِی عِزٍّ فَغَالِبُهُ اللّه ُ ، وَکُلُّ شَیْءٍ فِی قَبْضَهِ اللّه ِ ، ذَلَّ کُلُّ عَزِیزٍ لِبَطْشِ اللّه ِ ، صَغُرَ کُلُّ عَظِیمٍ عِنْدَ عَظَمَهِ اللّه ِ ، خَضَعَ کُلُّ جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللّه ِ ، وَاسْتَظْهَرْتُ وَاسْتَطَلْتُ عَلَی کُلِّ عَدُوٍّ لِی بِتَوَلِّی اللّه ِ ، دَرَأْتُ فِی نَحْرِ کُلِّ عَادٍ عَلَی اللّه ِ ، ضَرَبْتُ بِإِذْنِ اللّه ِ بَیْنِی وَبَیْنَ کُلِّ مُتْرَفٍ ذِی سَوْرَهٍ ، وَجَبَّارٍ ذِی نَخْوَهٍ ، وَمُتَسَلِّطٍ ذِی قُدْرَهٍ ، وَوَالٍ ذِی إِمْرَهٍ ، وَمُسْتَعِدٍّ ذِی أُبَّهَهٍ ، وَعَنِیدٍ ذِی ضَغِینَهٍ ، وَعَدُوٍّ ذِی غِیلَهٍ ، وَمُدْرِئٍ ذِی حِیلَهٍ ، وَحَاسِدٍ ذِی قُوَّهٍ ، وَمَاکِرٍ ذِی مَکِیدَهٍ ، وَکُلِّ مُعِینٍ أَعَانَ عَلَیَّ بِمَقَالَهٍ مُغْوِیَهٍ ، أَوْ سِعَایَهٍ مُشْلِیَهٍ ، أَوْ حِیلَهٍ مُوءْذِیَهٍ أَوْ غَائِلَهٍ مُرْدِیَهٍ ، أَوْ کُلِّ طَاغٍ ذِی کِبْرِیَاءَ ، أَوْ مُعْجَبٍ ذِی خُیَلاءَ عَلَی کُلِّ سَبَبٍ ، وَبِکُلِّ مَذْهَبٍ فَأَخَذْتُ لِنَفْسِی وَمَالِی حِجَاباً دُونَهُمْ ، بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ کِتَابِکَ ، وَأَحْکَمْتَ مِنْ وَحْیِکَ ، الَّذِی لا یُوءْتَی مِنْ سُورَهٍ بِمِثْلِهِ ، وَهُوَ الْحَکَمُ الْعَدْلُ ، وَالْکِتَابُ الَّذِی لا یَأْتِیهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ ، وَلا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِیلٌ مِنْ حَکِیمٍ حَمِیدٍ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاجْعَلْ حَمْدِی لَکَ ، وَثَنَائِی عَلَیْکَ فِی الْعَافِیَهِ وَالْبَلاءِ وَالشِّدَّهِ وَالرَّخَاءِ دَائِماً لا یَنْقَضِی وَلا یَبِیدُ ، تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ .

اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ ، وَبِکَ أَلُوذُ ، وَبِکَ أَصُولُ ، وَإِیَّاکَ أَعْبُدُ ، وَإِیَّاکَ أَسْتَعِینُ ، وَعَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ ، وَأَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ أَعْدَائِی ، وَأَسْتَعِینُ بِکَ عَلَیْهِمْ ، وَأَسْتَکْفِیکَهُمْ فَاکْفِنِیهِمْ بِمَا شِئْتَ وَکَیْفَ شِئْتَ ، وَمِمَّا شِئْتَ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ ، فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللّه ُ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ، قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخِیکَ ، وَنَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً ، فَلا یَصِلُونَ إِلَیْکُما بِآیاتِنا ، أَنْتُما وَمَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ ، لا تَخافا إِنَّنِی مَعَکُما ، أَسْمَعُ وَأَری ، قالَ اخْسَؤُا فِیها وَلا تُکَلِّمُونِ ، أَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ یُطَالِبُنِی بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللّه ِ ، وَبَصَرِهِ وَقُوَّتِهِ بِقُوَّهِ اللّه ِ ، وَحَبْلِهِ الْمَتِینِ وَسُلْطَانِهِ الْمُبِینِ ، فَلَیْسَ لَهُمْ عَلَیْهَا سُلْطَانٌ وَلا سَبِیلَ ، إِنْ شَاءَ اللّه ُ ، وَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا ، وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا ، فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ .

اللَّهُمَّ یَدُکَ فَوْقَ کُلِّ ذِی قُدْرَهٍ ، وَقُوَّتُکَ أَعَزُّ مِنْ کُلِّ قُوَّهٍ ، وَسُلْطَانُکَ أَجَلُّ مِنْ کُلِّ سُلْطَانٍ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَکُنْ عِنْدَ ظَنِّی فِیمَا لَمْ أَجِدْ فِیهِ مَفْزَعاً غَیْرَکَ ، وَلا مَلْجَأً سِوَاکَ ، فَإِنَّنِی أَعْلَمُ أَنَّ عَدْلَکَ أَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِینَ ، وَأَنَّ إِنْصَافَکَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِینَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِینَ ، وَأَجِرْنِی مِنْهُمْ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، أُعِیذُ نَفْسِی وَدِینِی وَأَهْلِی وَمَالِی وَوُلْدِی ، وَمَنْ تَلْحَقُهُ عِنَایَتِی ، وَجَمِیعَ نِعَمِ اللّه ِ عِنْدِی ، بِبِسْمِ اللّه ِ الَّذِی خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ ، وَبِسْمِ اللّه ِ الَّذِی خَافَتْهُ الصُّدُورُ ، وَوَجِلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ ، وَبِالإسْمِ الَّذِی نَفَّسَ عَنْ دَاوُدَ کُرْبَتَهُ ، وَبِسْمِ اللّه ِ الَّذِی قَالَ لِلنَّارِ کُونِی بَرْداً وَسَلاماً عَلی إِبْراهِیمَ ، وَأَرادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْناهُمُ الاْءَخْسَرِینَ ، وَبِعَزِیمَهِ اللّه ِ الَّتِی لا تُحْصَی ، وَبِقُدْرَهِ اللّه ِ الْمُسْتَطِیلَهِ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ ، مِنْ شَرِّ فُلانٍ ، وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَهُ الرَّحْمَنُ ، وَمِنْ شَرِّ مَکْرِهِمْ وَکَیْدِهِمْ وَحَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَحِیَلِهِمْ ]حِیلَتِهِمْ ] ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ .

اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَعِینُ ، وَبِکَ أَسْتَغِیثُ ، وَعَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصْنِی مِنْ کُلِّ مُصِیبَهٍ نَزَلَتْ فِی هَذَا الْیَوْمِ ،

وَفِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ ، وَفِی جَمِیعِ اللَّیَالِی وَالْاَیَّامِ ، مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الْاَرْضِ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، وَاجْعَلْ لِی سَهْماً فِی کُلِّ حَسَنَهٍ نَزَلَتْ فِی هَذَا الْیَوْمِ ، وَفِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ ، وَفِی جَمِیعِ اللَّیَالِی وَالْاَیَّامِ ، مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الْاَرْضِ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ .

اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِکَ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله إِلَیْکَ أَتَوَجَّهُ ، وَبِکِتَابِکَ أَتَوَسَّلُ ، أَنْ تَلْطُفَ لِی بِلُطْفِکَ الْخَفِیِّ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی ، وَمِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی ، وَإِسْرَافِیلُ أَمَامِی ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ خَلْفِی ، وَبَیْنَ یَدَیَّ ، لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ ، سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمِینَ ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً » .

عوذه امام رضا علیه السلام

31 عوذه ای است که از امام رضا علیه السلام (1) بعد از مرگ آن بزرگوار دیده شد و گفته شده که پدران حضرت می گفته اند جدشان علی صلوات اللّه علیه از دشمنان پناه ( بخدا ) می برده و در غلاف شمشیر آن حضرت بوده ، و بر فرزندان و کسانش شرط کرده که با این حرز کسی را نفرین نکنند ، چون هر که با آن دعا کند دعایش از خداوند جل اسمه ممنوع نخواهد شد و آن دعا اینست « اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِکَ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله أَتَوَجَّهُ ، اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِی حُزُونَتَهُ ، وَکُلَّ حُزُونَهٍ ، وَذَلِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ ، وَکُلَّ صُعُوبَهٍ ، وَاکْفِنِی مَئُونَتَهُ ، وَکُلَّ مَئُونَهٍ ، وَارْزُقْنِی مَعْرُوفَهُ وَوُدَّهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّی ضَرَّهُ وَمَعَرَّتَهُ ، إِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ ، وَتُثْبِتُ وَعِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ ، أَلا إِنَّ أَوْلِیاءَ اللّهِ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلا هُمْ یَحْزَنُونَ ، إِنّا رُسُلُ رَبِّکَ لَنْ یَصِلُوا إِلَیْکَ ، طه ، حم ، لا یُبْصِرُونَ ، جَعَلْنا فِی أَعْناقِهِمْ أَغْلالاً فَهِیَ إِلَی الْاَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ، وَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ ، أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ

---

1- (1) بحار الأنوار 94/345 346 .

وَأَبْصارِهِمْ ، وَأُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ ، لا جَرَمَ أَنَّ اللّه َ یَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَما یُعْلِنُونَ ، فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللّه ُ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ، وَتَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَهُمْ لا یُبْصِرُونَ ، صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَعْقِلُونَ ، طسم ، تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ الْمُبِینِ ، لَعَلَّکَ باخِعٌ نَفْسَکَ أَلاّ یَکُونُوا مُوءْمِنِینَ ، إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَیْهِمْ مِنَ السَّماءِ آیَةً ، فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِینَ ، الاْءَسْمَاءُ اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَبِالْعِزِّ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَبِالْمُلْکِ الَّذِی لا یُضَامُ ، وَبِالنُّورِ الَّذِی لا یُطْفَی ، وَبِالْوَجْهِ الَّذِی لا یَبْلَی ، وَبِالْحَیَاهِ الَّتِی لا تَمُوتُ ، وَبِالصَمَدِیَّهِ الَّتِی لا تَقْهَرُ ، وَبِالدَّیْمُومِیَّهِ الَّتِی لا تَفْنَی ، وَبِالإِسْمِ الَّذِی لا یُرَدُّ ، وَبِالرُّبُوبِیَّهِ الَّتِی لا تُسْتَذَلُّ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَکَذَا » و به جای این جمله حاجت خود را بگوید .

دعاء در سختی ها

32 دعائی است(1) که در اصل یونس بن بکیر یافت شده و دارد که برای سختیها از حضرت امام هشتم دعائی خواسته که آن بزرگوار این دعا را برایش نوشته و فرموده باشند در هر سختی با این دعا کن اجابت شده و آنچه آرزو داری به تو عطا شود . « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم ، اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی وَکَثْرَتَهَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ ، وَحَجَبَتْنِی عَنِ اسْتِئْهَالِ رَحْمَتِکَ ، وَبَاعَدَتْنِی عَنِ اسْتِیجَابِ مَغْفِرَتِکَ ، وَلَوْ لا تَعَلُّقِی بِالائِکَ ، وَتَمَسُّکِی بِالدُّعَاءِ وَمَا وَعَدْتَ أَمْثَالِی مِنَ الْمُسْرِفِینَ ، وَأَمْثَالِی مِنَ الْخَاطِئِینَ ، وَوَعَدْتَ الْقَانِطِینَ مِنْ رَحْمَتِکَ بِقَوْلِکَ یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَهِ اللّه ِ إِنَّ اللّه َ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَحَذَّرْتَ الْقَانِطِینَ مِنْ رَحْمَتِکَ فَقُلْتَ وَمَنْ یَقْنَطُ مِنْ رَحْمَهِ رَبِّهِ إِلاّ الضّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَأْفَتِکَ إِلَی دُعَائِکَ فَقُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ إِنَّ الَّذِینَ یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبادَتِی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ

---

1- (1) بحار الأنوار 94/346 347 .

داخِرِینَ إِلَهِی لَقَدْ کَانَ الْإِیَاسُ عَلَیَّ مُشْتَمِلاً وَالْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِکَ عَلَیَّ مُلْتَحِفاً إِلَهِی لَقَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِکَ ثَوَاباً وَأَوْعَدْتَ الْمُسِیءَ ظَنَّهُ بِکَ عِقَاباً اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمْسَکَ رَمَقِی حُسْنُ الظَّنِّ بِکَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَتَغَمُّدِ زَلَّتِی وَإِقَالَهِ عَثْرَتِی اللَّهُمَّ قَوْلُکَ الْحَقُّ الَّذِی لا خُلْفَ لَهُ وَلا تَبْدِیلَ یَوْمَ نَدْعُوا کُلَّ أُناسٍ بِإِمامِهِمْ وَذَلِکَ یَوْمُ النُّشُورِ إِذَا نُفِخَ فِی الصُّورِ وَبُعْثِرَ ما فِی الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَإِنِّی أُوفِی وَأَشْهَدُ وَأُقِرُّ وَلا أُنْکِرُ وَلا أَجْحَدُ وَأُسِرُّ وَأُعْلِنُ وَأُظْهِرُ وَأُبْطِنُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ صلی الله علیه و آله وَأَنَّ عَلِیّاً أَمِیرَالْمُوْمِنِینَ سَیِّدُ الْأَوْصِیَاءِ وَوَارِثُ عِلْمِ الْأَنْبِیَاءِ عَلَمُ الدِّینِ وَمُبِیرُ الْمُشْرِکِینَ وَمُمَیِّزُ الْمُنَافِقِینَ وَمُجَاهِدُ الْمَارِقِینَ إِمَامِی وَحُجَّتِی وَعُرْوَتِی وَصِرَاطِی وَدَلِیلِی وَمَحَجَّتِی وَمَنْ لا أَثِقُ بِأَعْمَالِی وَلَوْ زَکَتْ وَلا أَرَاهَا مُنْجِیَهً لِی وَلَوْ صَلَحَتْ إِلاَّ بِوَلایَتِهِ وَالائْتِمَامِ بِهِ وَالْإِقْرَارِ بِفَضَائِلِهِ وَالْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَالتَّسْلِیمِ لِرُوَاتِهَا وَأُقِرُّ بِأَوْصِیَائِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَئِمَّهً وَحُجَجاً وَأَدِلَّهً وَسُرُجاً وَأَعْلاماً وَمَنَاراً وَسَادَهً وَأَبْرَاراً وَأُومِنُ بِسِرِّهِمْ وَجَهْرِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَحَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ لا شَکَّ فِی ذَلِکَ وَلا ارْتِیَابَ عِنْدَ تَحَوُّلِکَ وَلا انْقِلابَ اللَّهُمَّ فَادْعُنِی یَوْمَ حَشْرِی وَنَشْرِی بِإِمَامَتِهِمْ وَأَنْقِذْنِی بِهِمْ یَا مَوْلایَ مِنْ حَرِّ النِّیرَانِ وَإِنْ لَمْ تَرْزُقْنِی رُوحَ الْجِنَانِ فَإِنَّکَ إِنْ أَعْتَقْتَنِی مِنَ النَّارِ کُنْتُ مِنَ الْفَائِزِینَ اللَّهُمَّ وَقَدْ أَصْبَحْتُ یَوْمِی هَذَا لا ثِقَهَ لِی وَلا رَجَاءَ وَلا لَجَأَ وَلا مَفْزَعَ وَلا مَنْجَی غَیْرُ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَیْکَ مُتَقَرِّباً إِلَی رَسُولِکَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله ثُمَّ عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُوْمِنِینَ وَالزَّهْرَاءِ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَی وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَمَنْ بَعْدَهُمْ تُقِیمُ الْحِجَّهَ إِلَی الْحُجَّهِ الْمَنْشُورَهِ مِنْ وُلْدِهِ الْمَرْجُوِّ لِلْأُمَّهِ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَمَا بَعْدَهُ حِصْنِی مِنَ الْمَکَارِهِ وَمَعْقِلِی مِنَ الْمَخَاوِفِ وَنَجِّنِی بِهِمْ مِنْ کُلِّ عَدُوٍّ وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَفَاسِقٍ

وَمِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَمَا أُنْكِرُ وَمَا اسْتَتَرَ عَنِّی وَمَا أُبْصِرُ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّهٍ رَبِّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا إِنَّکَ عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ اللَّهُمَّ فَبِتَوَسُّلِی بِهِمْ إِلَیْکَ وَتَقَرُّبِی بِمَحَبَّتِهِمْ وَتَحَصُّنِی بِإِمَامَتِهِمْ افْتَحْ عَلَیَّ فِی هَذَا الْیَوْمِ أَبْوَابَ رِزْقِکَ وَانْشُرْ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَحَبِّبْنِی إِلَی خَلْقِکَ وَجَنِّبْنِی بُغْضَهُمْ وَعَدَاوَتَهُمْ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ وَلِکُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَلِکُلِّ ذِی شَفَاعَهٍ حَقٌّ فَأَسْأَلُکَ بِمَنْ جَعَلْتُهُ إِلَیْکَ سَبَبِی وَقَدَّمْتُهُ أَمَامَ طَلِبَتِی أَنْ تُعَرِّفَنِی بَرَکَهَ یَوْمِی هَذَا وَشَهْرِی هَذَا وَعَامِی هَذَا اللَّهُمَّ وَهُمْ مَفْزَعِی وَمَعُونَتِی فِی شِدَّتِی وَرَخَائِی وَعَافِیَتِی وَبَلائِی وَنَوْمِی وَیَقَظَتِی وَظَعْنِی وَإِقَامَتِی وَعُسْرِی وَیُسْرِی وَعَلانِیَتِی وَسِرِّی وَإِصْبَاحِی وَإِمْسَائِی وَتَقَلُّبِی وَمَثْوَایَ وَسِرِّی وَجَهْرِی اللَّهُمَّ فَلا تُخَیِّبْنِی بِهِمْ مِنْ نَائِلِکَ وَلا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَلا تُوءْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَلا تَبْتَلِنِی بِانْغِلاقِ أَبْوَابِ الاْءَرْزَاقِ وَسَدَادِ مَسَالِکِهَا وَارْتِتَاجِ مَذَاهِبِهَا وَافْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْکَ فَتْحاً یَسِیراً وَاجْعَلْ لِی مِنْ کُلِّ ضَنْکٍ مَخْرَجاً وَإِلَی کُلِّ سَعَهٍ مَنْهَجاً إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ » .

### عوذه امام هشتم علیه السلام

33 عوذه ای (1) است که امام هشتم به آن تعوّذ کرده هنگامی که حضرت را به دستور هارون در برکه السباع ( جای درندگان ) انداختند ، فضل بن ربیع می گوید در آن 40 درنده بود و به حضرت با این عوذه خطری از درندگان نرسید ، علی بن طاووس صاحب کتاب مهج که این روایت را ذکر کرده می گوید ، بسا این داستان از امام هفتم موسی بن جعفر علیه السلام باشد که نزد هارون زندانی بود .

فضل می گوید دعا را نوشتم در دفتری و در دستمالی در آستین خود آن را بستم هر بار که بر هارون وارد می شدم به سوی من می خندید و حوائجم را

---

1- (1) بحار الأنوار 94/349 354 .

برآورده می کرد و در هر سفری حرز و امان من از هر چیز ترسناکی بود و در هر سختی افتادم با این دعا دعا کردم برایم فرج حاصل شد .

دعاء این است : « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ ، لا شَرِیکَ لَهُ ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ ، وَهَزَمَ الاْءَحْزَابَ وَحْدَهُ ، فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ أَمْسَیْتُ وَأَصْبَحْتُ فِی حِمَی اللّهِ الَّذِی لا یُسْتَبَاحُ ، وَذِمَّتِهِ الَّتِی لا تُرَامُ وَلا تُخْفَرُ وَفِی عِزِّهِ الَّذِی لا یَذِلُّ وَلا یُقْهَرُ ، وَفِی حِزْبِهِ الَّذِی لا یُغْلَبُ ، وَفِی جُنْدِهِ الَّذِی لا یُهْزَمُ ، وَحَرِیمِهِ الَّذِی لا یُسْتَبَاحُ ، بِاللّهِ اسْتَجَرْتُ ، وَبِاللّهِ أَصْبَحْتُ ، وَبِاللّهِ اسْتَنْجَحْتُ وَتَعَزَّزْتُ وَتَعَوَّذْتُ وَانْتَصَرْتُ وَتَقَوَّیْتُ ، وَبِعِزَّهِ اللّهِ قَوِیتُ عَلَی أَعْدَائِی ، وَبِجَلالِ اللّهِ وَکِبْرِیَائِهِ ظَهَرْتُ عَلَیْهِمْ وَقَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللّهِ وَقُوَّتِهِ اسْتَعَنْتُ عَلَیْهِمْ بِاللّهِ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَی اللّهِ ، وَحَسْبِیَ اللّهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ وَتَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَهُمْ لا یُبْصِرُونَ ، أتی أَمْرُ اللّهِ فَلَجَتْ حُجَّهُ اللّهِ ، وَغَلَبَتْ کَلِمَهُ اللّهِ عَلی أَعْدَاءِ اللّهِ الْفَاسِقِینَ وَجُنُودِ إِبْلِیسَ أَجْمَعِینَ ، لَنْ یَضُرُّوکُمْ إِلاّ أذیً ، وَإِنْ یُقاتِلُوکُمْ یُوَلُّوکُمُ الاْءَدْبارَ ثُمَّ لا یُنْصَرُونَ ، ضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذِّلَّهُ أَیْنَ ما ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِیلاً ، لا یُقاتِلُونَکُمْ جَمِیعاً إِلاّ فِی قُریً مُحَصَّنَهٍ أَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ ، بَأْسُهُمْ بَیْنَهُمْ شَدِیدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِیعاً وَقُلُوبُهُمْ شَتّی ، ذلِکَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لاَ یَعْقِلُونَ ، تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِفْظِ الْمَحْفُوظِ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ یَظْهرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْباً ، آوَیْتُ إِلَی رُکْنٍ شَدِیدٍ وَالْتَجَأْتُ إِلَی کَهْفٍ رَفِیعٍ وَتَمَسَّکْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِینِ ، وَتَدَرَّعْتُ بِدِرْعِ اللّهِ الْحَصِینَهِ ، وَتَدَرَّقْتُ بِدَرَقَهِ أَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ ، وَتَعَوَّذْتُ بِعُوذَهِ سُلَیْمَانَ بْنِ دَاوُدَ ، وَتَخَتَّمْتُ بِخَاتَمِهِ ، فَأَنَا حَیْثُمَا سَلَکْتُ آمِنٌ مُطْمَئِنٌّ وَعِدَایَ فِی الاْءَهْوَالِ حَیْرَانُ قَدْ حُفَّ بِالْمِهَانَهِ ، وَأُلْبِسَ الذُّلَّ ، وَقَنِعَ بِالصَّغَارِ ضَرَبْتُ عَلَی نَفْسِی سُرَادِقَ الْحِیَاطَهِ ، وَلَبِسْتُ دِرْعَ الْحِفْظِ وَعَلِقْتُ عَلَیّ هَیْکَلَ الْهَیْبَهِ وَتَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْکَرَامَهِ وَتَقَلَّدْتُ بِسَیْفِ الْعِزِّ الَّذِی لا یُفَلُّ وَخَفِیْتُ عَنْ أَعْیُنِ الْبَاغِینَ النَّاظِرِینَ ، وَتَوَارَیْتُ عَنِ الظُّنُونِ ، وَأَمِنْتُ عَلَی نَفْسِی ، وَسَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِی بِجَلالِ اللّهِ ، فَهُمْ

لِی خَاضِعُونَ وَعَنِّی نَافِرُونَ ، کَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَهٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَهٍ ، قَصُرَتْ أَیْدِیهِمْ عَنْ بُلُوغِی ، وَعَمِیَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُوءْیَتِی ، وَخَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِکْرِی ، وَذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِی ، وَتَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ ، وَارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ وَنُفُوسُهُمْ مِنْ مَخَافَتِی بِاللّه ِ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ هُوَ ، یَا هُوَ یَا مَنْ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ ، افْلُلْ جُنُودَهُمْ ، وَاکْسِرْ شَوْکَتَهُمْ ، وَنَکِّسْ رُءُوسَهُمْ ، وَأَعْمِ أَبْصَارَهُمْ ، فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِی خَاضِعِینَ ، وَانْهَزَمَ جَیْشُهُمْ وَوَلَّوْا ، مُدْبِرِینَ سَیُهْزَمُ الْجَمْعُ وَیُوَلُّونَ الدُّبُرَ ، بَلِ السّاعَهُ مَوْعِدُهُمْ وَالسّاعَهُ أَدْهی وَأَمَرُّ ، وَما أَمْرُ السّاعَهِ إِلاّ کَلَمْحِ الْبَصَرِ عَلَوْتُ عَلَیْهِمْ بِعُلُوِّ اللّه ِ الَّذِی کَانَ یَعْلُو بِهِ عَلِیٌّ صَاحِبُ الْحُرُوبِ ، مُنَکِّسُ الرَّایَاتِ وَمُبِیدُ الاْءَقْرَانِ، وَتَعَوَّذْتُ بِأَسْمَاءِ اللّه ِ الْحُسْنَی وَکَلِمَاتِهِ الْعُلْیَا ، وَظَهَرْتُ عَلَی أَعْدَائِی بِبَأْسٍ شَدِیدٍ وَأَمْرٍ رَشِیدٍ ، وَأَذْلَلْتُهُمْ وَقَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ ، وَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِی خَاضِعِینَ ، فَخَابَ مَنْ نَاوَانِی وَهَلَکَ مَنْ عَادَانِی ، وَأَنَا الْمُوءَیَّدُ الْمَنْصُورُ وَالْمُظَفَّرُ الْمُتَوَّجُ الْمَحْبُورُ ، وَقَدْ لَزِمْتُ کَلِمَهَ التَّقْوَی وَاسْتَمْسَکْتُ بِالْعُرْوَهِ الْوُثْقَی ، وَاعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ اللّه ِ الْمَتِینِ ، فَلَنْ یَضُرَّنِی کَیْدُ الْکَائِدِینَ وَحَسَدُ الْحَاسِدِینَ ، أَبَدَ الآبِدِینَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِینَ ، فَلَنْ یَرَانِی أَحَدٌ ، وَلَنْ یُنْذِرَنِی أَحَدٌ قُلْ إِنَّما أَدْعُوا رَبِّی وَلا أُشْرِکُ بِهِ أَحَداً ، أَسْأَلُکَ یَا مُتَفَضِّلُ أَنْ تَفَضَّلَ عَلَیَّ بِالاْءَمْنِ وَالاْءِیمَانِ عَلَی نَفْسِی وَرُوحِی بِالسَّلامَهِ مِنْ أَعْدَائِی وَأَنْ تَحُولَ بَیْنِی وَبَیْنَ شَرِّهِمْ بِالْمَلائِکَهِ الْغِلاظِ الشِّدَادِ ، لا یَعْصُونَ اللّه َ ما أَمَرَهُمْ وَیَفْعَلُونَ ما یُوءْمَرُونَ ، وَأَیِّدْنِی بِالْجُنْدِ الْکَثِیفَهِ وَالاْءَرْوَاحِ الْعَظِیمَهِ الْمُطِیعَهِ فَیُجِیبُونَهُمْ بِالْحُجَّهِ الْبَالِغَهِ ، وَیَقْذِفُونَهُمْ بِالْحَجَرِ الدَّامِغِ وَیَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّیْفِ الْقَاطِعِ ، وَیَرْمُونَهُمْ بِالشِّهَابِ الثَّاقِبِ ، وَالْحَرِیقِ الْمُلْتَهِبِ وَالشُّوَاظِ الْمُحْرِقِ ، وَیُقْذَفُونَ مِنْ کُلِّ جانِبٍ دُحُوراً ، وَلَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ ، قَذَفْتُهُمْ وَزَجَرْتُهُمْ بِفَضْلِ بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ بِطه وَیس وَالذّارِیاتِ وَالطَّوَاسِینِ وَتَنْزِیلِ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَالْحَوَامِیمِ ، وَبِکهیعص ، وَبِکَافٍ کُفِیتُ ، وَبِهَاءٍ هُدِیْتُ ، وَبِیَاءٍ یُسِّرَ لِی ، وَبِعَیْنٍ عَلَوْتُ ، وَبِصَادٍ صَدَّقْتُ ، أَنَّهُ لا إِلَهَ إِلاّ هُوَ ، وَبِنُونِ وَالْقَلَمِ وَما یَسْطُرُونَ ، وَبِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ،

وَبِالطُّورِ ، وَكِتابٍ مَسْطُورٍ ، فِی رَقٍّ مَنْشُورٍ ، وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ، وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ، وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ، إِنَّ عَذابَ رَبِّکَ لَواقِعٌ ، ما لَهُ مِنْ دافِعٍ ، فَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ، وَعَلَى أَعْقَابِهِمْ نَاكِصِينَ ، وَفِی دِيَارِهِمْ خَائِفِينَ ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ ، فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَانْقَلَبُوا صاغِرِينَ ، وَأُلْقِیَ السَّحَرَةُ ساجِدِينَ ، فَوَقاهُ اللّهُ سَيِّئاتِ ما مَكَرُوا ، وَحاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ ، وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّهُ وَاللّهُ خَيْرُ الْماكِرِينَ ، الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النّاسُ إِنَّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَقالُوا حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوانَ اللّهِ ، وَاللّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ، رَبِّ أَعُوذُ بِکَ مِنْ هَمَزاتِ الشَّياطِينِ وَأَعُوذُ بِکَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، وَأَسْأَلُکَ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَکَ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ ، جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِی ، وَمِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِی ، وَمُحَمَّدٌ صلی الله عليه و آله أَمَامِی ، وَاللّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُطِلُّ عَلَیَّ ، يَمْنَعُكُمْ مِنِّی وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ ، يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً ، احْجُزْ بَيْنِی وَبَيْنَ أَعْدَائِی حَتَّى لا يَصِلُوا إِلَیَّ بِسُوءٍ ، سَتَرْتُ بَيْنِی وَبَيْنَهُمْ بِسِتْرِ اللّهِ الَّذِی يُسْتَتَرُ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَهِ وَمَنْ كَانَ فِی سِتْرِ اللّهِ كَانَ مَحْفُوظاً ، حَسْبِیَ الَّذِی يَكْفِی مَا لا يَكْفِی أَحَدٌ سِوَاهُ ، وَجَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ .

اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَیَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِکَ الَّذِی لا يَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ ، وَلا تَخْرِقُهُ الرِّمَاحُ ، وَاكْفِنِی شَرَّ مَا أَخَافُهُ بِرُوحِ قُدْسِکَ الَّذِی مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مَسْتُوراً عَنْ عُيُونِ النَّاظِرِينَ ، وَكَبِيراً فِی صُدُورِ الْخَلائِقِ أَجْمَعِينَ ، وَوَفِّقْ لِی بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَى وَكَلِمَاتِکَ الْعُلْيَا صَلاحِی فِی جَمِيعِ مَا أُوءَمِّلُهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ ، وَاصْرِفْ عَنِّی شَرَّ قُلُوبِهِمْ ، وَشَرَّ مَا يُضْمِرُونَ ، إِلَى خَيْرِ مَا لا يَمْلِكُهُ غَيْرُکَ .

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَنْتَ مَوْلایَ وَمَلاذِی ، فَبِکَ أَلُوذُ ، وَأَنْتَ مَعَاذِی فَبِکَ أَعُوذُ ، يَا مَنْ دَانَ لَهُ

رِقَابُ الْجَبَابِرَهِ ، وَخَضَعَتْ لَهُ عَمَالِیقُ الْفَرَاعِنَهِ ، أَجِرْنِی اللَّهُمَّ مِنْ خِزْیِکَ ، وَکَشْفِ سِتْرِکَ ، وَنِسْیَانِ ذِکْرِکَ ، وَالْإِضْرَابِ عَنْ شُکْرِکَ ، أَنَا فِی کَنَفِکَ لَیْلِی وَنَهَارِی وَنَوْمِی وَقَرَارِی وَانْتِبَاهِی وَانْتِشَارِی ، ذِکْرُکَ شِعَارِی وَثَنَاؤُکَ دِثَارِی .

اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِی أَمْسَی وَأَصْبَحَ مُسْتَجِیراً بِکَ ، وَبِأَمَانِکَ مِنْ خَوْفِکَ ، وَسُوءِ عَذَابِکَ وَاضْرِبْ عَلَیَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِکَ ، وَارْزُقْنِی حِفْظَ عِنَایَتِکَ ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، آمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ » .

حرز امام جواد علیه السلام

34 حرز امام جواد علیه السلام سید ابن طاووس در روایتی(1) ( ضعیف ) به دو طریق از صدوق قدس سره مسنداً از حکیمه دختر امام محمد تقی علیه السلام از گفته ام عیسی دختر مأمون همسر امام محمد تقی ذکر کرده ، که در حال مستی مأمون شبانه امام جواد علیه السلام را با شمشیر پاره پاره کرد ، روز به او خبر دادم یاسر را فرستاد ، مژده سلامتی حضرت را آورد ، تا آنجا که حضرت بر روی پوست آهوی تهامه این حرز را نوشته به یاسر دادند و بفرمایند در لوله نقره ای آن را قرار داده وضوئی نیکو کامل گرفته ، و 4 رکعت نماز در هر رکعت حمد را یک بار و آیه الکرسی و شهد اللّه و سوره های الشمس وضحیها واللیل اذا یغشی و قل هو اللّه هر کدام را 7 بار بخواند ، سپس وقت سختیها و گرفتاریها بر بازوی راست خود ببندد ، به حول و قوه خداوند از هر چیزی که بر حذر است و می ترسد سالم می ماند و سزاوار است در وقت قمر در عقرب نباشد ، و چنانچه با اهل روم و پادشاهشان بجنگد با اذن خداوند به برکت این حرز بر آنها غالب گردد ، و روایت شده که مأمون این خواص را که شنید ، در جنگ با اهل روم خداوند او را پیروز گرداند

---

1- (1) بحار الأنوار 94/354 360 .

و غنیمت آنچه خدا خواست ( یعنی بسیار ) به دست آورد و در هر جنگ و درگیری این حرز را از خود جدا نمی کر حرز این است .

« بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ الْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ مَالِکِ یَوْمِ الدِّینِ إِیّاکَ نَعْبُدُ وَإِیَّاکَ نَسْتَعِینُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیمَ صِرَاطَ الَّذِینَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَیْهِمْ وَلاَ الضَّآلِّینَ ، أَ لَمْ تَرَ أَنَّ اللّهَ سَخَّرَ لَکُمْ ما فِی الاْءَرْضِ وَالْفُلْکَ تَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ، وَیُمْسِکُ السَّماءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الاْءَرْضِ إِلاّ بِإِذْنِهِ ، إِنَّ اللّهَ بِالنّاسِ لَرَوءُفٌ رَحِیمٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِکُ الدَّیَّانُ یَوْمَ الدِّینِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِلا مُغَالَبَهٍ ، وَتُعْطِی مَنْ تَشَاءُ بِلا مَنٍّ ، وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْکُمُ مَا تُرِیدُ ، وَتُدَاوِلُ الاْءَیَّامَ بَیْنَ النَّاسِ ، وَتُرْکِبُهُمْ طَبَقاً عَنْ طَبَقٍ ، أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْمَجْدِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ السَّرَائِرِ ، السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِیلِ النَّضِیرِ رَبَّ الْمَلائِکَهِ الثَّمَانِیَهِ ، وَالْعَرْشِ الَّذِی لا یَتَحَرَّکُ ، وَأَسْأَلُکَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لا تَنَامُ ، وَبِالْحَیَاهِ الَّتِی لا تَمُوتُ ، وَبِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی لا یُطْفَأُ وَبِالإسْمِ الاْءَکْبَرِ الاْءَکْبَرِ الاْءَکْبَرِ ، وَبِالإسْمِ الاْءَعْظَمِ الاْءَعْظَمِ الاْءَعْظَمِ ، الَّذِی هُوَ مُحِیطٌ بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ، وَبِالإسْمِ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ ، وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ ، وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبُحُورُ ، وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ ، وَبِالإسْمِ الَّذِی قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْکُرْسِیُّ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَرْشِ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعِزَّهِ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَظَمَهِ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْبَهَاءِ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْقُدْرَهِ ، وَبِاسْمِکَ الْعَزِیزِ وَبِأَسْمَائِکَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُکَرَّمَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ .

وَأَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ خَیْراً مِمَّا أَرْجُو ، وَأَعُوذُ بِعِزَّتِکَ وَقُدْرَتِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ وَمَا لا أَحْذَرُ ، یَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ یَوْمَ حُنَیْنٍ ، وَیَا صَاحِبَ عَلِیٍّ یَوْمَ صِفِّینَ ، أَنْتَ یَا رَبِّ مُبِیرُ الْجَبَّارِینَ ، وَقَاصِمُ الْمُتَکَبِّرِینَ ، أَسْأَلُکَ بِحَقِّ طه وَیس وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَالْفُرْقَانِ الْحَکِیمِ ،

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَشُدَّ بِهِ عَضُدَ صَاحِبِ هَذَا الْعَقْدِ ، وَأَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ ، وَکُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ ، وَعَدُوٍّ شَدِیدٍ ، وَعَدُوٍّ مُنْکَرِ الاْءَخْلاقِ ، وَاجْعَلْهُ مِمَّنْ أَسْلَمَ إِلَیْکَ نَفْسَهُ ، وَفَوَّضَ إِلَیْکَ أَمْرَهُ وَأَلْجَأَ إِلَیْکَ ظَهْرَهُ .

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الاْءَسْمَاءِ الَّتِی ذَکَرْتَهَا وَقَرَأْتَهَا وَأَنْتَ أَعْرَفُ بِحَقِّهَا مِنِّی ، وَأَسْأَلُکَ یَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِیمِ ، وَالْجُودِ الْکَرِیمِ ، وَلِیَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ ، وَالْکَلِمَاتِ التَّامَّاتِ ، وَالاْءَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ ، وَأَسْأَلُکَ یَا نُورَ النَّهَارِ ، وَیَا نُورَ اللَّیْلِ وَنُورَ السَّمَاءِ وَالاْءَرْضِ ، وَنُورَ النُّورِ ، وَنُوراً یُضِیءُ بِهِ کُلُّ نُورٍ ، یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ کُلِّهَا ، فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالاْءَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَالْجِبَالِ ، وَأَسْأَلُکَ یَا مَنْ لا یَفْنَی وَلا یَبِیدُ وَلا یَزُولُ ، وَلا لَهُ شَیْءٌ مَوْصُوفٌ ، وَلا إِلَیْهِ حَدٌّ مَنْسُوبٌ ، وَلا مَعَهُ إِلَهٌ ، وَلا إِلَهَ سِوَاهُ ، وَلا لَهُ فِی مُلْکِهِ شَرِیکٌ ، وَلا تُضَافُ الْعِزَّةُ إِلاّ إِلَیْهِ ، وَلَمْ یَزَلْ بِالْعُلُومِ عَالِماً ، وَعَلَی الْعُلُومِ وَاقِفاً ، وَلِلاْءُمُورِ نَاظِماً وَبِالْکَیْنُونِیَّهِ عَالِماً ، وَلِلتَّدْبِیرِ مُحْکِماً ، وَبِالْخَلْقِ بَصِیراً ، وَبِالاْءُمُورِ خَبِیراً ، أَنْتَ الَّذِی خَشَعَتْ لَکَ الاْءَصْوَاتُ ، وَضَلَّتْ فِیکَ الاْءَوْهَامُ ، وَضَاقَتْ دُونَکَ الاْءَسْبَابُ ، وَمَلأَ کُلَّ شَیْءٍ نُورُکَ ، وَوَجِلَ کُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ ، وَهَرَبَ کُلُّ شَیْءٍ إِلَیْکَ ، وَتَوَکَّلَ کُلُّ شَیْءٍ عَلَیْکَ ، وَأَنْتَ الرَّبِیعُ فِی جَلالِکَ ، وَأَنْتَ الْبَهِیُّ فِی جَمَالِکَ ، وَأَنْتَ الْعَظِیمُ فِی قُدْرَتِکَ ، وَأَنْتَ الَّذِی لا یُدْرِکُکَ شَیْءٌ ، وَأَنْتَ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ الْعَظِیمُ ، وَمُجِیبُ الدَّعَوَاتِ ، قَاضِی الْحَاجَاتِ ، مُفَرِّجُ الْکُرُبَاتِ ، وَلِیُّ النَّقِمَاتِ ، یَا مَنْ هُوَ فِی عُلُوِّهِ دَانٍ ، وَفِی دُنُوِّهِ عَالٍ ، وَفِی إِشْرَاقِهِ مُنِیرٌ ، وَفِی سُلْطَانِهِ قَوِیٌّ ، وَفِی مُلْکِهِ عَزِیزٌ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاحْرُسْ صَاحِبَ هَذَا الْعَقْدِ وَهَذَا الْحِرْزِ وَهَذَا الْکِتَابِ ، بِعَیْنِکَ الَّتِی لا تَنَامُ وَاکْنُفْهُ بِرُکْنِکَ الَّذِی لا یُرَامُ ، وَارْحَمْهُ بِقُدْرَتِکَ عَلَیْهِ ، فَإِنَّهُ مَرْزُوقُکَ .

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ الَّذِی لا صَاحِبَةَ لَهُ وَلا وَلَدَ ، بِسْمِ اللّهِ قَوِیِّ الشَّأْنِ ، عَظِیمِ الْبُرْهَانِ ، شَدِیدِ السُّلْطَانِ ، مَا شَاءَ اللّهُ کَانَ ، وَمَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ ، أَشْهَدُ أَنَّ نُوحاً رَسُولُ اللّهِ ، وَأَنَّ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلُ اللّهِ ، وَأَنَّ مُوسَی کَلِیمُ اللّهِ ، وَنَجِیُّهُ ، وَأَنَّ عِیسَی ابْنَ

مَرْیَمَ رُوحُ اللّه ِ وَکَلِمَتُهُ ، صَلَوَاتُ اللّه ِ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، وَأَنَّ مُحَمَّداً صلی الله علیه و آله خَاتَمُ النَّبِیِّینَ لا نَبِیَّ بَعْدَهُ ، وَأَسْأَلُکَ بِحَقِّ السَّاعَهِ الَّتِی یُوءْتَی فِیهَا بِإِبْلِیسَ اللَّعِینِ یَوْمَ الْقِیَامَهِ ، وَیَقُولُ اللَّعِینُ فِی تِلْکَ السَّاعَهِ ، وَاللّه ِ مَا أَنَا مُهَیِّجُ مَرَدَهٍ ، اللّه ُ نُورُ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَهُوَ الْقَاهِرُ وَهُوَ الْغَالِبُ لَهُ الْقُدْرَهُ السَّابِقَهُ ، وَهُوَ الْحَکِیمُ الْخَبِیرُ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الاْءَسْمَاءِ کُلِّهَا وَصِفَاتِهَا وَصُوَرِتِهَا ، وَهِیَ سُبْحَانَ اللّه ِ الَّذِی خَلَقَ الْعَرْشَ وَالْکُرْسِیَّ وَاسْتَوَی عَلَیْهِ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تَصْرِفَ عَنْ صَاحِبِ کِتَابِی هَذَا کُلَّ سُوءٍ وَمَحْذُورٍ فَهُوَ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ أَمَتِکَ وَأَنْتَ مَوْلاهُ ، فَقِهِ اللَّهُمَّ یَا رَبِّ ادْفَعْ عَنْهُ الاْءَسْوَاءَ کُلَّهَا ، وَاقْمَعْ عَنْهُ أَبْصَارَ الظَّالِمِینَ ، وَأَلْسِنَهَ الْمُعَانِدِینَ ، وَالْمُرِیدِینَ لَهُ السُّوءَ وَالضَّرَّ ، وَادْفَعْ عَنْهُ کُلَّ مَحْذُورٍ وَمَخُوفٍ ، وَأَیُّ عَبْدٍ مِنْ عَبِیدِکَ أَوْ أَمَهٍ مِنْ إِمَائِکَ أَوْ سُلْطَانٍ مَارِدٍ أَوْ شَیْطَانٍ أَوْ شَیْطَانَهٍ أَوْ جِنِّیٍّ أَوْ جِنِّیَّهٍ أَوْ غُولٍ أَوْ غُولَهٍ ، أَرَادَ صَاحِبَ کِتَابِی هَذَا بِظُلْمٍ أَوْ ضَرٍّ أَوْ مَکْرٍ أَوْ مَکْرُوهٍ أَوْ کَیْدٍ أَوْ خَدِیعَهٍ أَوْ نِکَایَهٍ أَوْ سِعَایَهٍ أَوْ فَسَادٍ أَوْ غَرَقٍ أَوِ اصْطِلامٍ أَوْ عَطَبٍ أَوْ مُغَالَبَهٍ أَوْ غَدْرٍ أَوْ قَهْرٍ أَوْ هَتْکِ سِتْرٍ أَوِ اقْتِدَارٍ أَوْ آفَهٍ أَوْ عَاهَهٍ أَوْ قَتْلٍ أَوْ حَرَقٍ أَوِ انْتِقَامٍ أَوْ قَطْعٍ أَوْ سِحْرٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ مَرَضٍ أَوْ سَقَمٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بُوءْسٍ أَوْ فَاقَهٍ أَوْ آعَهٍ ( عاهَهٍ ظ ) أَوْ سَغَبٍ أَوْ عَطَشٍ أَوْ وَسْوَسَهٍ أَوْ نَقْصٍ فِی دِینٍ أَوْ مَعِیشَهٍ فَاکْفِنِیهِ ( فَاکْفِهِ ظ ) بِمَا شِئْتَ وَکَیْفَ شِئْتَ ، وَأَنَّی شِئْتَ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِینَ ، وَسَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِین » .

و در روایت(1) دارد که لوله نقره ای که حرز را در آن می نهد این کلمات را با نقره خالص روی آن نقش کند « یا مَشهوراً فِی السّماوات ، یا مَشْهُوراً فِی الأرضینَ ، یا مَشْهُوراً فِی الدُّنیا والآخِرَهِ ، جَهَدْتَ الجَبابِرَهَ وَالمُلوکُ عَلی إطْفاءِ نُورِکَ ، وَإخْمادِ ذِکْرِک

---

1- (1) بحار الانوار 94/361 .

فَأبی اللّه ُ إلاّ أنْ یُتمّ نُورکَ وَیبوحَ بِذِکْرِکَ وَلَوْ کَرِهَ المُشرِکُون » و به جای فابی اللّه در نسخه ای و ابیت دارد .

مرحوم علامه مجلسی می گوید که در جزء سوم کتاب الواحد یافته ، که مراد به این جملات مولا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام است .

حرز دفع همّ و غمّ

35 حرز(1) برای هم و غمی از خط شهید رحمه الله نقل شده « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ حَقّاً حَقّاً ، لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ عُبُودِیَّةً وَرِقّاً ، لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ قَوْلاً وَصِدْقاً ، لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ ذُخْراً یَبْقَی ، لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ شَوْقاً شَوْقاً ، بِسْمِ اللّه ِ وَبِاللّه ِ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ ، اعْتَصَمْتُ بِاللّه ِ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِی إِلَی اللّه ِ ، وَمَا تَوْفِیقِی إلاّ بِاللّه ِ ، نِعْمَ الْقَادِرُ اللّه ُ ، وَنِعْمَ النَّصِیرُ اللّه ُ ، لا یَأْتِی بِالْخَیْرَاتِ إلاّ اللّه ُ ، وَمَا بِنَا مِنْ نِعْمَهٍ فَمِنَ اللّه ِ ، وَإِنَّ الاْءَمْرَ کُلَّهُ للّه ِ ، أَسْتَظْهِرُ بِاللّه ِ وَأَسْتَعِینُ بِاللّه ِ ، وَأَسْتَغْفِرُ اللّه َ ، وَالصَّلاهُ عَلَی رَسُولِ اللّه ِ وَعَلَی مَلائِکَتِهِ وَالصَّالِحِینَ مِنْ عِبَادِهِ ، إِنَّهُ مِنْ سُلَیْمانَ ، وَإِنَّهُ بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، أَلاّ تَعْلُوا عَلَیَّ وَأْتُونِی مُسْلِمِینَ ، کَتَبَ اللّه ُ لاَءَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِی ، إِنَّ اللّه َ قَوِیٌّ عَزِیزٌ ، لا یَضُرُّکُمْ کَیْدُهُمْ شَیْئاً إِنَّ اللّه َ بِما یَعْمَلُونَ مُحِیطٌ ، إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ یَبْسُطُوا إِلَیْکُمْ أَیْدِیَهُمْ فَکَفَّ أَیْدِیَهُمْ عَنْکُمْ ، وَاللّه ُ یَعْصِمُکَ مِنَ النّاسِ ، إِنَّ اللّه َ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکافِرِینَ کُلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللّه ُ ، قُلْنا یا نارُ کُونِی بَرْداً وَسَلاماً عَلی إِبْراهِیمَ ، وَأَرادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْناهُمُ الاْءَخْسَرِینَ ، وَزادَکُمْ فِی الْخَلْقِ بَصْطَهً ، لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ یَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللّه ِ ، رَبِّ أَدْخِلْنِی مُدْخَلَ صِدْقٍ ، وَأَخْرِجْنِی مُخْرَجَ صِدْقٍ ، وَاجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً ، وَقَرَّبْناهُ نَجِیًّا ، وَرَفَعْناهُ مَکاناً عَلِیًّا ، سَیَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا ، وَأَلْقَیْتُ عَلَیْکَ مَحَبَّهً مِنِّی ، لا تَخَفْ إِنَّکَ أَنْتَ الاْءَعْلی ، لا تَخافُ دَرَکاً وَلا تَخْشی ، لا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الآْمِنِینَ ، وَیَنْصُرَکَ اللّه ُ نَصْراً عَزِیزاً ، وَمَنْ یَتَوَکَّلْ

---

1- (1) بحار الأنوار 94/366 369 .

عَلَی اللّه ِ فَهُوَ حَسْبُهُ ، إِنَّ اللّه َ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّه ُ لِکُلِّ شَیْ ءٍ قَدْراً ، فَوَقاهُمُ اللّه ُ شَرَّ ذلِکَ الْیَوْمِ وَلَقّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُوراً ، وَجَزاهُمْ بِما صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِیراً ، وَرَفَعْنا لَکَ ذِکْرَکَ ، فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْراً ، إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْراً یُحِبُّونَهُمْ کَحُبِّ اللّه ِ وَالَّذِینَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا للّه ِ ، رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَیْنا صَبْراً ، وَثَبِّتْ أَقْدامَنا وَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرِینَ ، الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النّاسُ إِنَّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً وَقالُوا حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّه ِ وَفَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوانَ اللّه ِ ، هُوَ الَّذِی أَیَّدَکَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِینَ ، وَأَلَّفَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ ، لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِی الْأَرْضِ جَمِیعاً ما أَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ ، وَلکِنَّ اللّه َ أَلَّفَ بَیْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِیزٌ حَکِیمٌ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخِیکَ ، وَنَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ إِلَیْکُما بِآیاتِنا أَنْتُما وَمَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ ، رَبَّنا عَلَیْکَ تَوَکَّلْنا وَإِلَیْکَ أَنَبْنا وَإِلَیْکَ الْمَصِیرُ ، رَبَّنَا افْتَحْ بَیْنَنا وَبَیْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحِینَ ، إِنِّی تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّه ِ رَبِّی وَرَبِّکُمْ ، ما مِنْ دَابَّةٍ إِلاّ هُوَ آخِذٌ بِناصِیَتِها ، إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ ، فَسَتَذْکُرُونَ ما أَقُولُ لَکُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللّه ِ ، إِنَّ اللّه َ بَصِیرٌ بِالْعِبادِ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، رَبِّ أَنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّاحِمِینَ ، لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمِینَ ، الم ذلِکَ الْکِتابُ لا رَیْبَ فِیهِ هُدیً لِلْمُتَّقِینَ ، الَّذِینَ یُؤْمِنُونَ بِالْغَیْبِ وَیُقِیمُونَ الصَّلاةَ وَمِمّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُونَ ، وَالَّذِینَ یُؤْمِنُونَ بِما أُنْزِلَ إِلَیْکَ وَما أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِکَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُونَ ، أُولئِکَ عَلی هُدیً مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ، اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ، لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ ، لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَما فِی الْأَرْضِ ، مَنْ ذَا الَّذِی یَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاّ بِإِذْنِهِ ، یَعْلَمُ ما بَیْنَ أَیْدِیهِمْ وَما خَلْفَهُمْ ، وَلا یُحِیطُونَ بِشَیْ ءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلاّ بِما شاءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّماواتِ وَالْأَرْضَ ، وَلا یَؤُدُهُ حِفْظُهُما ، وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ وَقَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً ، فَتَعالَی اللّه ُ الْمَلِکُ الْحَقُّ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، فَلِلّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّماواتِ

وَالاْءَرْضِ رَبِّ الْعالَمِینَ ، وَلَهُ الْکِبْرِیاءُ فِی السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ ، وَإِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَبَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالاْآخِرَهِ حِجاباً مَسْتُوراً ، وَجَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّهً أَنْ یَفْقَهُوهُ ، وَفِی آذانِهِمْ وَقْراً ، وَإِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً ، أَفَرَأَیْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَأَضَلَّهُ اللّه ُ عَلی عِلْمٍ ، وَخَتَمَ عَلی سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلی بَصَرِهِ غِشاوَهً ، أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللّه ُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصارِهِمْ ، وَأُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ ، وَجَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا ، فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ ، وَما تَوْفِیقِی إِلاّ بِاللّه ِ ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ ، وَإِلَیْهِ أُنِیبُ ، وَلا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَلا تَکُ فِی ضَیْقٍ مِمّا یَمْکُرُونَ ، إِنَّ اللّه َ مَعَ الَّذِینَ اتَّقَوْا وَالَّذِینَ هُمْ مُحْسِنُونَ ، وَخَشَعَتِ الاْءَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلاّ هَمْساً ، فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللّه ُ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ، اللَّهُمَّ مَنْ أَرادَ بِی سُوءاً أَوْ مَکْرُوهاً فَاقْمَعْ رَأْسَهُ ، وَاعْقِلْ لِسَانَهُ ، وَأَلْجِمْ فَاهُ ، وَرُدَّ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ ، وَاجْعَلْ بَیْنِی وَبَیْنَهُ کَیْفَ شِئْتَ ، وَأَنَّی شِئْتَ ، وَاجْعَلْنِی مِنْهُ وَمِنْ کُلِّ دَابَّهٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا فِی حِمَاکَ ، فَإِنَّ حِمَاکَ عَزِیزٌ ، وَجَارَکَ مَنِیعٌ ، وَسُلْطَانَکَ قَاهِرٌ ، وَأَمْرَکَ غَالِبٌ ، وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، کَمَا هَدَیْتَنَا بِهِ مِنَ الضَّلالَهِ ، أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، کَمَا هَدَیْتَنَا بِهِ مِنَ الْجَهَالَهِ ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلآبَائِنَا وَلاِءُمَّهَاتِنَا وَلِذُرِّیَّاتِنَا وَلِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ وَحْدَهُ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِینَ » حرزها واحتجابات متعددی از ائمه علیهم السلام در مهج نقل کرده .

دعائی که مستجاب می شود و برای سختی زائیدن است

36 در مهج الدعوات(1) در روایتی ضعیف از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله که آورده که هر که به این نامها دعا کند خداوند عزّوجل دعایش را مستجاب گرداند ، و اگر

---

1- (1) بحار الانوار 94/402 404 .

این دعا نزد زنی خواند شود که زائیدن بر او سخت شده خداوند آن را بر او آسان سازد « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مَنِ احْتَجَبَ بِشُعَاعِ نُورِهِ عَنْ نَوَاظِرِ خَلْقِهِ ، یَا مَنْ تَسَرْبَلَ بِالْجَلالِ وَالْعَظَمَهِ ، وَاشْتَهَرَ بِالتَّجَبُّرِ فِی قُدْسِهِ ، یَا مَنْ تَعَالَی بِالْجَلالِ وَالْکِبْرِیَاءِ فِی تَفَرُّدِ مَجْدِهِ ، یَا مَنِ انْقَادَتِ الْاءُمُورُ بِأَزِمَّتِهَا طَوْعاً لاِءَمْرِهِ ، یَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْاءَرَضُونَ مُجِیبَاتٌ لِدَعْوَتِهِ ، یَا مَنْ زَیَّنَ السَّمَاءَ بِالنُّجُومِ الطَّالِعَهِ ، وَجَعَلَهَا هَادِیَهً لِخَلْقِهِ ، یَا مَنْ أَنَارَ الْقَمَرَ الْمُنِیرَ فِی سَوَادِ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ بِلُطْفِهِ ، یَا مَنْ أَنَارَ الشَّمْسَ الْمُنِیرَهَ وَجَعَلَهَا مَعَاشاً لِخَلْقِهِ ، وَجَعَلَهَا مُفَرِّقَهً بَیْنَ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ بِعَظَمَتِهِ ، یَا مَنِ اسْتَوْجَبَ الشُّکْرَ بِنَشْرِ سَحَائِبِ نِعَمِهِ أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَهِ مِنْ کِتَابِکَ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ أَوْ أَثْبَتَّهُ فِی قُلُوبِ الصَّافِّینَ الْحَافِّینَ حَوْلَ عَرْشِکَ ، فَتَرَاجَعَتِ الْقُلُوبُ إِلَی الصُّدُورِ عَنِ الْبَیَانِ بِإِخْلاصِ الْوَحْدَانِیَّهِ ، وَتَحْقِیقِ الْفَرْدَانِیَّهِ مُقِرَّهً لَکَ بِالْعُبُودِیَّهِ ، وَأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، وَأَسْأَلُکَ بِالْاءَسْمَاءِ الَّتِی تَجَلَّیْتَ بِهَا لِلْکَلِیمِ عَلَی الْجَبَلِ الْعَظِیمِ ، فَلَمَّا بَدَا شُعَاعُ نُورِ الْحُجُبِ مِنْ بَهَاءِ الْعَظَمَهِ ، خَرَّتِ الْجِبَالُ مُتَدَکْدِکَهً لِعَظَمَتِکَ وَجَلالِکَ وَهَیْبَتِکَ وَخَوْفاً مِنْ سَطْوَتِکَ رَاهِبَهً مِنْکَ ، فَلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ فَلا إِلَهَ إلاّ أَنْتَ ، فَلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ فَلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، وَأَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِی فَتَقْتَ بِهِ رَتْقَ عَظِیمِ جُفُونِ عُیُونِ النَّاظِرِینَ الَّذِی بِهِ تَدْبِیرُ حِکْمَتِکَ وَشَوَاهِدُ حُجَجِ أَنْبِیَائِکَ یَعْرِفُونَکَ بِفِطَنِ الْقُلُوبِ ، وَأَنْتَ فِی غَوَامِضِ مُسَرَّاتِ سَرِیرَاتِ الْغُیُوبِ ، أَسْأَلُکَ بِعِزَّهِ ذَلِکَ الإِسْمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَصْرِفَ عَنِّی جَمِیعَ الْآفَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَالْاءَعْرَاضِ وَالْاءَمْرَاضِ وَالْخَطَایَا وَالذُّنُوبِ وَالشَّکِّ وَالشِّرْکِ وَالْکُفْرِ وَالنِّفَاقِ وَالشِّقَاقِ وَالْغَضَبِ وَالْجَهْلِ وَالْمَقْتِ وَالضَّلالَهِ وَالْعُسْرِ وَالضِّیقِ وَفَسَادِ الضَّمِیرِ وَحُلُولِ النَّقِمَهِ وَشَمَاتَهِ الْاءَعْدَاءِ وَغَلَبَهِ الرِّجَالِ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ لَطِیفٌ لِمَا تَشَاءُ وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین » .

دعای ملهوب و مکروب

37 در قرب الاسناد(1) روایتی مسند از ابن صدقه ( مسعده ) آورده که از امام صادق علیه السلام دعائی خواست حضرت ، دعاء الحاح را به وی تعلیم داد « اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ وَرَبَّ الْاءَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی بِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَبِهِ تَقُومُ الْاءَرْضُ وَبِهِ تُفَرِّقُ الْجَمْعَ وَبِهِ تَجْمَعُ الْمُتَفَرِّقَ وَبِهِ تَرْزُقُ الْاءَحْیَاءَ وَبِهِ أَحْصَیْتَ عَدَدَ الثَّرَی وَالرَّمْلِ وَوَرَقِ الْاءَشْجَارِ وَقَطْرِ الْبُحُورِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّد » .

و امام ششم علیه السلام اضافه فرمود « یَا مَنْ لا یَحْجُبُهُ سَمَاءٌ عَنْ سَمَاءٍ وَلا أَرْضٌ عَنْ أَرْضٍ وَلا جَنْبٌ عَنْ قَلْبٍ وَلا سِتْرٌ عَنْ کِنٍّ وَلا جَبَلٌ عَمَّا فِی أَصْلِهِ وَلا بَحْرٌ عَمَّا فِی قَعْرِهِ یَا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاءَصْوَاتُ وَلا تَغْلِبُهُ کَثْرَهُ الْحَاجَاتِ وَلا یُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » سپس حاجت خواد را بخواه .

38 در روایت خصال(2) شیخ صدوق قدس سره مسند به سند ضعیفی از ابن عباس آمده که پیغمبر صلی الله علیه و آله کلماتی که جبرئیل به عنوان هدیه از ناحیه خداوند عزوجل برای حضرت آورده بود ، به حضرت امیر علیه السلام آموختند که به هیچ یک از انبیاء قبلاً داده نشده 19 حرف است ، هیچ ملهوف و مکروب و محزون و مغمومی به این ها دعا نکند یا نزد دزدی یا آتش سوزی بخواند و هیچ بنده ای که از سلطانی ( مقامی ) می ترسد نخواند مگر آنکه خداوند برایش فرج سازد .

حضرت امیر علیه السلام چگونگی دعا کردن به آنها را می پرسد حضرت بفرمایند بگو « یا عِمادَ مَنْ لاعِمادَ لَهُ ، وَیا ذُخْرَ مَنْ لاذُخْرَلَهُ ، وَیا سَنَدَ مَنْ لاسَنَدَ لَهُ ، وَیا حِرْزَ مَنْ

---

1- (1) بحار الانوار 95/154 155 .
2- (2) بحار الأنوار 95/155 156 .

لاحِرْزَ لَهُ ، وَیا غِیاثَ مَنْ لاغِیاثَ لَهُ ، وَیا کَرِیمَ الْعَفْوِ ، وَیا حَسَنَ الْبَلاءِ ، وَیا عَظیمَ الرَّجاءِ ، وَیا عِزَّ الضُّعَفاءِ ، وَیا مُنْقِذَ الْغَرْقی ، وَیا مُنْجِیَ الْهَلْکی ، یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ ، یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ ، اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَکَ سَوادُ اللَّیْلِ ، وَنُورُ النَّهارِ ، وَضَوْءُ الْقَمَرِ ، وَشُعاعُ الشَّمْسِ ، وَدَوِیُّ الْماءِ ، وَحَفیفُ الشَّجَرِ ، یا اَللّه ُ یا اَللّه ُ یا اَللّه ُ ، اَنْتَ وَحْدَکَ لاشَریکَ لَکَ » پس می گوئی: « اَللّهُمَّ افْعَلْ بی کَذا وَکَذا » و به جای این جمله حاجت خود را بگوید ، همانا از مجلست بلند نشدی تا حاجتت روا شود انشاء اللّه .

## دعای حاجت

39 در امالی طوسی به روایتی مسند(1) ( ضعیف ) از علی بن ابی طالب علیه السلام آمده ، که هرگاه بر پیغمبر گرفتاری یا همی رخ می داد ، این دعا را می خواندند و هیچ مسلمی به این دعا دعا نمی کند سه بار ، الا آنکه خواسته اش به او عطا می شود مگر سؤال گناهی یا قطع رحمی نماید ، « یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیّاً لا یَمُوتُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ کَاشِفُ الْهَمِّ ، مُجِیبُ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ ، أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ ، ذُو الْجَلالِ وَالاْءِکْرامِ ، رَحْمَانُ الدُّنْیَا وَالاْخِرَهِ وَرَحِیمُهُمَا ، ارْحَمْنِی رَحْمَهً تُغْنِینِی بِهَا عَنْ رَحْمَهِ مَنْ سِوَاکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین » .

40 در روایت مسند(2) ( اعتبارش ثابت نیست ) محاسن برقی از عبداللّه بن جعفر ، دعائی برای برآوردن حاجت از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده « لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ، سُبْحَانَ اللّه ِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ مَلِکٌ مُقْتَدِرٌ وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، مَا تَشَاءُ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ یَکُون » سپس حاجت

---

1- (1) بحار الانوار 95/156 157 .
2- (2) بحار الانوار 95/157 .

خود را درخواست می کند .

دعای الحاح و حاجت

41 در کتاب غیبت شیخ طوسی قدس سره (1) مسنداً ( بسندی ضعیف ) از حضرت حجه عجل اللّه فرجه آمده ، که امام ششم علیه السلام در دعاء الحاح می گفت « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی بِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ ، وَبِهِ تَقُومُ الْأَرْضُ ، وَبِهِ تُفَرِّقُ بَیْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ ، وَبِهِ تَجْمَعُ بَیْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَبِهِ تُفَرِّقُ بَیْنَ الْمُجْتَمِعِ وَبِهِ أَحْصَیْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ ، وَزِنَهَ الْجِبَالِ ، وَکَیْلَ الْبِحَارِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَمَخْرَجاً » .

42 در کتاب مکارم الاخلاق(2) در مورد حاجت مرسلاً ، دعاء حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را آورده « لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ یَا هُوَ یَا مَنْ هُوَ هُوَ یَا مَنْ لَیْسَ هُوَ إِلاّ هُوَ یَا هُوَ یَا مَنْ لا هُوَ إِلاّ هُوَ » .

43 از امام ششم علیه السلام (3) درخواست حاجت را از پدر بزرگوارش به این گونه ذکر کرده که هرگاه حاجتی بر آن حضرت وارد می شد ، بدون قرائت و رکوع سجده می کرد ، سپس 7 بار می گفت « یا ارحم الراحمین » و هیچ مؤمنی این را نگفت مگر آنکه خداوند جل جلاله می گوید ، همانا من ارحم الراحمین ، هستم حاجتت را درخواست کن .

---

1- (1) بحار الانوار 95/157 .
2- (2) بحار الأنوار 95/158 .
3- (3) بحار الأنوار 95/159 .

دعاهای متعدد برای حاجت و رفع گرفتاری

44 در همان(1) کتاب وارد شده که پیغمبر صلی الله علیه و آله برای برآورده شدن حاجت ، به حضرت امیر علیه السلام فرمودند : یا علی هنگامی که از منزلت برای حاجتی بیرون می روی ، آیه الکرسی را بخوان که حاجتت برآورده می شود ان شاء اللّه .

45 و در مورد مهمات از امام ششم علیه السلام (2) آورده که هرگاه به مرد گرفتاری یا شدتی دست داد ، زانوها و دست های خود تا آرنج را برهنه ساخته و به زمین بچسباند و هم چنین سینه خود را سپس دعاء کند .

46 و در روایتی دیگر(3) گفته حضرت علی علیه السلام به پسرش را دارد هرگاه کاری بزرگ در دین یا دنیا بر تو نازل شد وضو بگیر و دستهای خود را بالا ببر ، و هفت بار یا اللّه یا اللّه بگو ، همانا مستجاب می شود .

47 و از امام هفتم علیه السلام آمده(4) هیچ کس نیست امری برایش آید ، که وی را اندوهناک سازد ، یا گرفتاری به او روی دهد ، و سر خود را به سوی آسمان بلند سازد ، و سه بار بگوید « بِسْمِ اللّه ِ الرّحمن الرّحیم » مگر آنکه خداوند برای گرفتاریش فرج کرده ، و اندوهش را برطرف سازد ، انشاء اللّه تعالی .

48 دعائی در کشف الغمه(5) از دلائل حمیری از گفته غلام امام ششم علیه السلام از گفته امام هفتم علیه السلام دارد ، که به برادرش اسحاق آموخته ، و فرموده آن را به کسی که اهل نیست نیاموزد و به کسی جز شیعیانشان یاد ندهد « یَا سَابِقَ کُلِّ

---

1- (1) بحار الانوار 95/159 مکارم الاخلاق / 400 .
2- (2) بحار الأنوار 95/159 ، مکارم الاخلاق / 401 .
3- (3) بحار الأنوار 95/159 مکارم الأخلاق / 401 .
4- (4) بحار الانوار 95/159 مکارم الاخلاق / 401 .
5- (5) بحار الأنوار 95/160 161 .

فَوْتٍ ، يَا سَامِعاً لِكُلِّ صَوْتٍ قَوِیٍّ أَوْ خَفِیٍّ ، يَا مُحْيِیَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، لا تَغْشَاكَ الظُّلُمَاتُ الْحَنْدَسِيَّةُ ، وَلا تَشَابَهُ عَلَيْكَ اللُّغَاتُ الْمُخْتَلِفَةُ ، وَلا يَشْغَلُكَ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ، يَا مَنْ لا يَشْغَلُهُ دَعْوَةُ دَاعٍ دَعَاهُ مِنَ السَّمَاءِ ، يَا مَنْ لَهُ عِنْدَ كُلِّ شَیْءٍ مِنْ خَلْقِهِ سَمْعٌ سَامِعٌ ، وَبَصُرٌ نَافِذٌ ، يَا مَنْ لا تُغَلِّطُهُ كَثْرَةُ الْمَسَائِلِ ، وَلا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ ، يَا حَیُّ حِينَ لا حَیَّ فِی دَيْمومَةِ مُلْكِهِ وَبَقَائِهِ ، يَا مَنْ سَكَنَ الْعُلَى وَاحْتَجَبَ عَنْ خَلْقِهِ بِنُورِهِ ، يَا مَنْ أَشْرَقَتْ لِنُورِهِ دُجَی الظُّلَمِ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الاْءَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِی هُوَ مِنْ جَمِيعِ أَرْكَانِكَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِه » سپس حاجات خود را درخواست کن .

49 در کتاب فلاح السائل ضمن روایتی(1) مسند به دو طریق ضعیف یکی ، از امام دهم علیه السلام از پدرانش علیهم السلام و یکی از امام ششم علیه السلام آورده که هر که جلو دعاء خود این دعا را بخواند دعایش مستجاب شود « مَا شَاءَ اللّه ُ تَوَجُّهاً إِلَى اللّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ تَعَبُّداً لِلّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ تَلَطُّفاً لِلّه ِ مَا شَاءَ اللّه ُ تَذَلُّلاً لِلّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ اسْتِنْصَاراً بِاللّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ اسْتِكَانَةً لِلّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ تَضَرُّعاً إِلَى اللّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ اسْتِعَانَةً بِاللّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ اسْتِغَاثَةً بِاللّه ِ ، مَا شَاءَ اللّه ُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِيم » .

50 در روایت مسند ضعیف دیگری راوی از امام دهم علیه السلام (2) دعائی خاص می خواهد ، حضرت بفرماید بگو : « يَا عُدَّتِی دُونَ الْعَدَدِ ، يَا رَجَائِی وَالْمُعْتَمَدُ ، وَيَا كَهْفِی وَالسَّنَدُ ، وَيَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ ، يَا مَنْ هُوَ اللّه ُ أَحَدٌ ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ ، وَلَمْ تَجْعَلْ فِی خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَداً ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَتَفْعَلَ بِی كَذَا وَكَذَا » به جای این جمله حاجت خود را بخواهد حضرت فرمود از خداوند سبحان خواسته ام

---

1- (1) بحار الأنوار 95/161 262 .

2- (2) بحار الانوار 95/162 .

که هر که به این دعا دعا کند خداوند او را نااميد نسازد .

دعایی که رد نشود

51 در دعوات راوندی مرسلاً از حضرت امیر علیه السلام (1) وارد شده هر که 100 آیه از قرآن از هر جا که خواست بخواند سپس ، بار بگوید یا اللّه ، اگر دعا بر سنگ سخت کند او را بیرون می آورد .

و از امام ششم علیه السلام مرسلاً(2) وارد شده هر کس سه بار بگوید « یا مَن یفعلُ ما یشاء ولا یَفعلُ ما یشاء أحدٌ غَیْرَهُ » دعایش مستجاب می شود .

52 و روبه راه ترین(3) و رساترین دعا اینست که بگوید : « یا اللّه ُ الّذی لَیْس کَمِثْلِهِ شَیءٌ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَأهْلِ بَیْتِهِ وَافْعَل بی کَذا وَکَذا » به جای این جمله حاجت خود را بخواهد ) .

53 و در همان کتاب(4) دارد که مردی از رسول خدا صلی الله علیه و آله دعائی سؤال کرد که رد نشود ، حضرت این دعا را به او یاد داد « اَللّهُمَ إنّی أسْألُکَ بِاسْمِکَ الأعلَی الأجَل الأعْظَم » چند بار این را بگو سپس حاجت خود را درخواست کن .

54 و أیضاً مرسلاً از ثمالی(5) آورده که علی بن الحسین علیه السلام دعائی به او آموخته که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده باشند ، دعائی است هر آنگاه خداوند به آن خوانده شود اجابت می کند ، و هنگامی که به آن خواسته شود عطا فرماید « اللّهُمّ إنّی أسْألُکَ بِأنَّ لَکَ الحَمْدُ لا إله إلاّ أنْتَ المَنّان ، بَدیعُ السموات وَالأرض ، ذُوالجلال

---

1- (1) بحار الانوار 95/162 .
2- (2) بحار الأنوار 95/162 .
3- (3) بحار الأنوار 95/163 .
4- (4) بحار الأنوار 95/163 .
5- (5) بحار الأنوار 95/163 .

وَالاکرام ، أنْ تَفْعل بی کَذا وکَذا » وبه جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

مناجات برای حاجت

55 و مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله (1) آورده که جبرئیل علیه السلام این مناجات را برای درخواست حاجت به آن حضرت داده : « اللَّهُمَّ جَدِیرٌ مَنْ أَمَرْتَهُ بِالدُّعَاءِ أَنْ یَدْعُوَکَ ، وَمَنْ وَعَدْتَهُ بِالاْءِسْتِجَابَهِ أَنْ یَرْجُوَکَ ، وَلِیَ اللَّهُمَّ حَاجَهٌ قَدْ عَجَزَتْ عَنْهَا حِیلَتِی ، وَکَلَّتْ مِنْهَا طَاقَتِی ، وَضَعُفَتْ عَنْ مَرَامِهَا قُوّتِی ، وَسَوَّلَتْ لِی نَفْسِیَ الاْءَمَّارَهُ بِالسُّوءِ ، وَعَدُوِّی الْغُرُورُ الَّذِی أَنَا مِنْهُ وَمِنْها مَبْلُوّ أَنْ أَرْغَبَ إِلَی ضَعِیفٍ مِثْلِی ، وَمَنْ هُوَ فِی النُّکُولِ شَکْلِی ، حَتَّی تَدَارَکَتْنِی رَحْمَتُکَ وَبَادَرَتْنِی بِالتَّوْفِیقِ رَأْفَتُکَ ، وَرَدَدْتَ عَلَیَّ عَقْلِی بِتَطَوُّلِکَ ، وَأَلْهَمْتَنِی رُشْدِی بِتَفَضُّلِکَ ، وَأَجْلَیْتَ بِالرَّجَاءِ لَکَ قَلْبِی وَأَزَلْتَ خُدْعَهَ عَدُوِّی عَنْ لُبِّی ، وَصَحَّحْتَ فی التَّأَمُّلِ فِکْرِی ، وَشَرَحْتَ بِالرَّجَاءِ لاِءِسْعَافِکَ صَدْرِی ، وَصَوَّرْتَ لِیَ الْفَوْزَ بِبُلُوغِ مَا رَجَوْتُهُ ، وَالْوُصُولِ إِلَی مَا أَمَّلْتُهُ ، فَوَقَفْتُ اللَّهُمَّ رَبِّ بَیْنَ یَدَیْکَ سَائِلاً لَکَ ممّا دَعاً إِلَیْکَ وَاثِقاً بِکَ مُتَوَکِّلاً عَلَیْکَ فِی قَضَاءِ حَاجَتِی ، وَتَحْقِیقِ أُمْنِیَّتِی ، وَتَصْدِیقِ رَغْبَتِی فَأَعِذْنی اللَّهُمَّ رَبِّ بِکَرَمِکَ مِنَ الْخَیْبَهِ ، وَالْقُنُوطِ وَالاْءَنَاهِ وَالتَّثْبِیطِ بِهَنِیءِ إِجَابَتِکَ ، وَسَابِغِ مَوْهِبَتِکَ ، إِنَّکَ وَلِیٌّ وَبِالْمَنَائِحِ الْجَزِیلَهِ مَلِیٌّ وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَبِکُلِّ شَیْءٍ مُحِیطٌ » .

56 حسن بن محبوب در کتاب المشیخه(2) از امام پنجم علیه السلام در روایتی مرسل آورده که هیچ مؤمنی نگفت 10 بار پیاپی یا اللّه مگر آنکه خداوند تعالی بفرماید ، لبیک عبدی ، حاجت خود را بخواه ، و در کتاب(3) صلاه محمد بن علی بن محبوب از ا مام صادق علیه السلام نیز وارد است که هر که 10 بار یاربّ یاربّ گفت به

---

1- (1) بحار الأنوار 95/163 164 .
2- (2) بحار الأنوار 95/164 .
3- (3) بحار الأنوار 95/164 .

او گفته شود لبیک حاجت خود را بخواه .

دعای نور و دعای ابراهیم علیه السلام

و در عده الداعی(1) دارد که هیچ کس 10 بار یا رباه یا رباه نگفت یا یا سیداه یا سیداه ، مگر آنکه به او گفته شود لبیک حاجت خود را بخواه .

و در بعض(2) روایات هر که در سجده خود سه بار یارباه یا سیداه بگوید همانگونه جوابی خواهد داده شد .

57 در مهج الدعوات(3) از کتاب دفع المهموم والاحزان ( جزء 4 ) آورده که چون نوح علیه السلام به هول آب و امواج آن نگاه کرد وی را ترس فرا گرفت ، خداوند عزوجل به او وحی نمود 1000 بار لا اله إلاّ اللّه بگو ترا نجات می دهم ، باد داخل شراع کشتی شد ، حضرت گفت لا اله إلاّ اللّه 1000 / 1000 خداوند به همین که گفت وی را نجات داد .

58 دعاء ابراهیم علیه السلام (4) ، نیز در مهج الدعوات دارد ، هنگامی که حضرت در آتش انداخته شد و خداوند او را نجات داد ، « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ یَرْهَبُ مِنْکَ جَمِیعُ خَلْقِکَ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ أَنْتَ الرَّفِیعُ عَرْشُکَ مِنْ فَوْقِ جَمِیعِ سَمَاوَاتِکَ وَأَنْتَ الْمُطِلُّ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ لا یُطِلُّ شَیْءٌ عَلَیْکَ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ أَنْتَ أَعْظَمُ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ فَلا یَصِلُ أَحَدٌ عَظَمَتَکَ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا نُورَ النُّورِ قَدِ اسْتَضَاءَ بِنُورِکَ أَهْلُ سَمَاوَاتِکَ

---

1- (1) بحار الأنوار 95/165 .
2- (2) بحار الأنوار 95/165 .
3- (3) بحار الأنوار 95/167 168 .
4- (4) بحار الأنوار 59/170 .

وَأَرْضِکَ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ تَعَالَیْتَ أَنْ یَکُونَ لَکَ شَرِیکٌ وَتَکَبَّرْتَ أَنْ یَکُونَ لَکَ ضِدٌّ یَا نُورَ النُّورِ یَا نُورَ کُلِّ نُورٍ لا خَامِدٌ لِنُورِکَ یَا مَلِیکَ کُلِّ مَلِیکٍ کُلُّ مَلِیکٍ یَفْنَی غَیْرَکَ یَا نُورَ النُّورِ یَا مَنْ مَلأَ أَرْکَانَ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ بِعَظَمَتِهِ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا هُوَ یَا هُوَ یَا مَنْ لَیْسَ کَهُوَ إِلاّ هُوَ یَا مَنْ لا هُوَ إِلاّ هُوَ أَغِثْنِی أَغِثْنِی السَّاعَهَ السَّاعَهَ السَّاعَهَ یَا مَنْ أَمْرُهُ کَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ یَا هِیَا شَرَاهِیّاً آذونی أصباوث آل شدای یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا غَایَهَ مُنْتَهَاهْ وَرَغْبَتَاه »(1) چون ابراهیم دعا کرد ، فرشتگان از صدای ابراهیم به فریاد آمدند ، ندا از علی اعلی برآمد « یا نار کونی برداً وسلاماً علی ابراهیم » تندتر از چشم به هم زدن آتش خاموش شد .

دعای امام زین العابدین علیه السلام

59 در روایتی مرسل صاحب مهج الدعوات(2) از ابو حمزه ثمالی آورده ، که باری دست پسرم شکست ، او را نزد شکسته بند یحیی بن عبداللّه بردم ، نگاه کرد ، گفت شکست سختی می بینم با طاق خود بالا رفت تا دستمالی و رفاده ( وسیله بستن ) بیاورد ، در همان ساعت به یاد دعای علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام افتادم دست پسرم را گرفته و دعا را بر آن خوانده و جای شکسته را دست کشیدم به اذن خدای تعالی شکسته خوب شد ، یحیی بن عبداللّه ( شکسته بند ) پائین آمده ، چیزی ندید ، دست دیگر را نگاه کرد شکستگی ندید ، گفت سبحان اللّه و این کار را نسبت به سحر شیعه داد ، گفتم مادرت به عزایت بنشیند ، این سحر نیست دعای مولایم علی بن الحسین را یادم آمد که به من یاد

---

1- (1) بحار الأنوار 95/170 .
2- (2) بحار الانوار 95/230 233 .

داد ، با آن دعا کردم ، از من خواست به او یاد دهم گفتم بعد از آن چه شنیدم ( یعنی این کار را سحر دانستی ) تو اهل نیستی ، حمران به اعین از ابو حمزه با قسم خدا دعا را می گیرد ، گفت ، بنویسید « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، یَا حَیُّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ مَعَ کُلِّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ حِینَ لا حَیَّ ، یَا حَیُّ یَبْقَی وَیَفْنَی کُلُّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، یَا حَیُّ یَا کَرِیمُ ، یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی ، یَا قائِمِ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ ، إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَرَحْمَتِکَ ، الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحُرْمَهِ هَذَا الْقُرْآنِ ، وَبِحُرْمَهِ الْاءِسْلامِ ، وَشَهَادَهِ أَنْ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ ، وَأَسْتَشْفِعُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ مُحَمَّدٍ صَلّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً ، وَبِأَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ ، وَفَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ ، عَبْدَیْکَ وَأَمِینَیْکَ وَحُجَّتَیْکَ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ ، وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ ، وَنُورِ الزَّاهِدِینَ ، وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ ، وَإِمَامِ الْخَاشِعِینَ ، وَوَلِیِّ الْمُوءْمِنِینَ ، وَالْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ ، وَبَاقِرِ عِلْمِ الاْءَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ ، وَالدَّلِیلِ عَلَی أَمْرِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ ، وَالْمُقْتَدِی بِآبَائِهِ الصَّالِحِینَ ، وَکَهْفِ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ ، مِنْ أَوْلادِ النَّبِیِّینَ ، وَالْمُقْتَدِی بِآبَائِهِ الصَّالِحِینَ ، وَالْبَارِّ مِنْ عِتْرَتِهِ الْبَرَرَهِ الْمُتَّقِینَ ، وَوَلِیِّ دِینِکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلَی الْعَالَمِینَ ، وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ الْمُرْسَلِینَ ، وَلِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ ، وَالنَّاطِقِ بِأَمْرِکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضَی ، الزَّکِیِّ الْمُصْطَفَی ، الْمَخْصُوصِ بِکَرَامَتِکَ ، وَالدَّاعِی إِلَی طَاعَتِکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الرَّشِیدِ ، الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ ، النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ ، وَحَقِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ ، وَوَلِیِّکَ وَابْنِ أَوْلِیَائِکَ ، وَحَبِیبِکَ وَابْنِ أَحِبَّائِکَ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، السِّرَاجِ

الْمُنِیرِ ، وَالرُّکْنِ الْوَثِیقِ ، الْقَائِمِ بِعَدْلِکَ ، وَالدَّاعِی إِلَی دِینِکَ وَدِینِ نَبِیِّکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، عَبْدِکَ وَوَلِیِّکَ ، وَخَلِیفَتِکَ الْمُؤَدِّی عَنْکَ فِی خَلْقِکَ ، عَنْ آبَائِهِ الصَّادِقِینَ ، وَبِحَقِّ خَلَفِ الْأَئِمَّهِ الْمَاضِینَ ، وَالْإِمَامِ الزَّکِیِّ الْهَادِی الْمَهْدِیِّ ، وَالْحُجَّهِ بَعْدَ آبَائِهِ عَلَی خَلْقِکَ ، الْمُؤَدِّی عَنْ عِلْمِ نَبِیِّکَ ، وَوَارِثِ عِلْمِ الْمَاضِینَ مِنَ الْوَصِیِّینَ ، الْمَخْصُوصِ الدَّاعِی إِلَی طَاعَتِکَ وَطَاعَهِ آبَائِهِ الصَّالِحِینَ .

یَا مُحَمَّدُ یَا أَبَا الْقَاسِمَاهْ بِأَبِی أَنْتَ وَأُمِّی إِلَی اللّهِ ِ أَتَشَفَّعُ بِکَ وَبِالْأَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِکَ وَبِعَلِیٍّ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ ، وَفَاطِمَهَ ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ ، وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَی ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَالْخَلَفِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ .

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ وَعَلَی مَنِ اتَّبَعَهُمْ وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلاهَ الْمُرْسَلِینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالصَّالِحِینَ صَلاهً لا یَقْدِرُ عَلَی إِحْصَائِهَا غَیْرُکَ .

اللَّهُمَّ أَلْحِقْ أَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ وَذُرِّیَّتَهُمْ وَشِیعَتَهُمْ بِنَبِیِّکَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَأَلْحِقْنَا بِهِمْ مُؤْمِنِینَ مُخْبِتِینَ فَائِزِینَ مُتَّقِینَ صَالِحِینَ خَاشِعِینَ عَابِدِینَ مُوَفَّقِینَ مُسَدَّدِینَ عَامِلِینَ زَاکِینَ مُزَکِّینَ تَائِبِینَ سَاجِدَیْنِ رَاکِعِینَ شَاکِرِینَ حَامِدِینَ صَابِرِینَ مُحْتَسِبِینَ مُنِیبِینَ مُصِیبِینَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَلَّی وَلِیَّهُمْ ، وَأَتَبَرَّأُ إِلَیْکَ مِنْ عَدُوِّهِمْ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَمُوَالاتِهِمْ وَطَاعَتِهِمْ فَارْزُقْنِی بِهِمْ خَیْرَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ ، وَاصْرِفْ عَنِّی بِهِمْ أَهْوَالَ یَوْمِ الْقِیَامَهِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ ، اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، وَأَنَّ مُحَمَّداً وَعَلِیّاً وَزَوْجَتَهُ وَوَلَدَیْهِ عَبِیدُکَ وَإِمَاوءُکَ ، وَأَنْتَ وَلِیُّهُمْ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ ، وَهُمْ أَوْلِیَاوءُکَ وَالْأَوَّلِینَ بِالْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِینَ وَالْمُسْلِمَاتِ مِنْ بَرِیَّتِکَ ، وَأَشْهَدُ أَنَّهُمْ عِبَادُکَ الْمُؤْمِنُونَ لا

يَسْبِقُونَکَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِکَ یَعْمَلُونَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِهِمْ وَأَتَشَفَّعُ بِهِمْ إِلَیْکَ أَنْ تُحْیِیَنِی مَحْیَاهُمْ وَتُمِیتَنِی عَلَی طَاعَتِهِمْ وَمِلَّتِهِمْ ، وَتَمْنَعُنِی مِنْ طَاعَهِ عَدُوِّهِمْ وَتَمْنَعُ عَدُوَّکَ وَعَدُوَّهُمْ مِنِّی ، وَتُعِینَنِی بِکَ وَبِأَوْلِیَائِکَ عَمَّنْ أَغْنَیْتَهُ عَنِّی ، وَتُسَهِّلَنِی لِمَنْ أَحْوَجْتَهُمْ إِلَیَّ وَأَنْ تَجْعَلَنِی فِی حِفْظِکَ فِی الدِّینِ وَالدُّنْیَا وَالآخِرَهِ ، وَتُلْبِسَنِی الْعَافِیَهَ حَتَّی تُهَنِّئَنِی الْمَعِیشَهَ ، وَالْحَظْنِی بِلَحْظَهٍ مِنْ لَحَظَاتِکَ الْکَرِیمَهِ الرَّحِیمَهِ الشَّرِیفَهِ ، تَکْشِفُ بِهَا عَنِّی مَا قَدِ ابْتُلِیتُ بِهِ ، وَدَبِّرْنِی بِهَا إِلَی أَحْسَنِ عَادَاتِکَ وَأَجْمَلِهَا عِنْدِی ، وَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِی وَقَلَّتْ حِیلَتِی ، وَنَزَلَ بِی مَا لا طَاقَهَ لِی بِهِ ، فَرُدَّنِی إِلَی أَحْسَنِ عَادَاتِکَ ، فَقَدْ أَیِسْتُ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِکَ ، فَلَمْ یَبْقَ إِلاّ رَجَاوءُکَ فِی قَلْبِی ، وَقَدِیماً مَا مَنَنْتَ عَلَیَّ وَقُدْرَتُکَ یَا سَیِّدِی وَرَبِّی وَخَالِقِی وَمَوْلایَ وَرَازِقِی عَلَی إِذْهَابِ مَا أَنَا فِیهِ کَقُدْرَتِکَ عَلَیَّ حَیْثُ ابْتَلَیْتَنِی بِهِ ، إِلَهِی ذِکْرُ عَوَائِدِکَ یُوءْنِسُنِی ، وَرَجَاءُ إِنْعَامِکَ یُقَرِّبُنِی ، وَلَمْ أَخْلُ مِنْ نِعْمَتِکَ مُنْذُ خَلَقْتَنِی ، فَأَنْتَ یَا رَبِّ ثِقَتِی وَرَجَائِی وَإِلَهِی وَسَیِّدِی وَالذَّابُّ عَنِّی ، وَالرَّاحِمُ بِی ، وَالْمُتَکَفِّلُ بِرِزْقِی ، فَأَسْأَلُکَ یَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، أَنْ تَجْعَلَ رُشْدِی بِمَا قَضَیْتَ مِنَ الْخَیْرِ وَحَتَمْتَهُ وَقَدَّرْتَهُ ، وَأَنْ تَجْعَلَ خَلاصِی مِمَّا أَنَا فِیهِ فَإِنِّی لا أَقْدِرُ عَلَی ذَلِکَ إِلاّ بِکَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، وَلا أَعْتَمِدُ فِیهِ إِلاّ عَلَیْکَ ، فَکُنْ یَا رَبَّ الاْءَرْبَابِ ، وَیَا سَیِّدَ السَّادَاتِ ، عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّی بِکَ وَأَعْطِنِی مَسْأَلَتِی یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ وَیَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ ، وَیَا أَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ ، وَیَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ ، وَیَا أَقْدَرَ الْقَادِرِینَ ، وَیَا أَقْهَرَ الْقَاهِرِینَ ، وَیَا أَوَّلَ الاْءَوَّلِینَ وَیَا آخِرَ الآخِرِینَ ، وَیَا حَبِیبَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله وَعَلِیٍّ وَجَمِیعِ الاْءَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِینَ ، وَالاْءَوْصِیَاءِ الْمُنْتَجَبِینَ ، حَبِیبَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله وَأَوْصِیَائِهِ وَأَنْصَارِهِ وَخُلَفَائِهِ وَأَحِبَّائِهِ الْمُوءْمِنِینَ وَحُجَجِکَ الْبَالِغِینَ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ الرَّحْمَهِ الْمُطَهَّرِینَ الزَّاهِدِینَ أَجْمَعِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلَی آلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

دعای علوی مصری برای رفع سختی

60 دعاء معروف به دعای علوی مصری برای هر سختی و کاری بزرگ در مهج الدعوات(1) سید بن طاوس قدس سره طی روایتی مسند ( و ضعیف ) از گفته محمد بن علی علوی حسینی مصری دارد ، اندوه سختی به من رسید و امر بزرگی از طرف مردی از ملوک اهل شهرم ( داهیه ) به من دست داد که سبب ترس من از او شد ، به حدی که امیدی برای خلاصی جانم نداشتم ، آهنگ مشهد ساداتم و پدرانم صلوات اللّه علیهم أجمعین را ( در کربلاء ) کرده ، به آن بزرگواران ، و به قبورشان پناه بردم ، و از بزرگی سطوت کسی که از او می ترسیدم پناه دهی خواستم ، 15 روز در آنجا مانده شب و روز تضرع می کردم ، صاحب الزمان وولی رحمن علیه وعلی آبائه أفضل التحیه والسلام به نظرم آمد بین خواب و بیداری ، به من ( بعد از کلماتی ) فرمود ، چرا خدا پروردگار خود و پدرانت را به دعاهائی که اجدادم پیغمبران صلوات اللّه علیهم هرگاه در سختی بودند دعا می کردند نمی خوانی و خداوند عزوجل آن را از آنان برطرف می ساخت ، پرسیدم به چه چیز دعاء کردند تا من خدای را با آن بخوانم ؟ فرمود شب جمعه بلند شو و غسل کرده و نمازت ( نماز شب ) را بخوان از سجده شکر که فارغ شدی در حالی که بر سر زانوهایت نشستی ، این دعاء را بخوان با حالت ابتهال ( زاری و تضرع و توجه به خدا ) 5 شب پیاپی می آمد و گفته شب اول را با دعاء تکرار می کرد ، تا دعاء را حفظ کردم شب جمعه شد ، نیامد بلند شدم غسل کردم ، و لباسهایم را تغییر دادم ، خود را به بوی خوش خوشبو کردم و بعد از نماز شب سر زانوها نشستم ، و خدای را به این دعاء خواندم ، شب شنبه به همان گونه که

---

1- (1) بحار الانوار 95/266 268 278 .

شبهای پیش می آمد ، آمد ، و به من فرمود ، محمد ، دعایت مستجاب شد دشمنت را هنگامی که از دعاء فارغ شدی خداوند هلاک فرمود ، صبح شد همتی به جز وداع ساداتم ( ائمه علیهم السلام خصوص سید الشهداء ) و کوچ کردن به منزلی که از آن فرار کرده بودم نداشتم ، در بین راه فرستاده فرزندانم و نامه هایشان به من رسید که مردی که از او فرار کردی گروهی را جمع نمود و دعوتی برایشان برپا کرد خوردند و آشامیدند و پراکنده شده ، مرد با غلامانش در آنجا خوابیدند ، صبح شد حسی از او شنیده نشد ، پرده از وی برداشتند ناگهان دیدند از قفا سر بریده شده و خونهای وی جاری است ، و این حادثه شب جمعه اتفاق افتاده ، و نمی دانند که کار کیست ، و مرا به مبادرت سوی منزل می خوانند ، چون به منزل رسیدم و پرسیدم که در چه وقتی کشته شده ، معلوم شد که در حال فراغت من از دعا بوده و اینک این دعا : « رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِی دَعَاکَ فَلَمْ تُجِبْهُ ، وَمَنْ ذَا الَّذِی سَأَلَکَ فَلَمْ تُعْطِهِ ، وَمَنْ ذَا الَّذِی نَاجَاکَ فَخَیَّبْتَهُ ، أَوْ تَقَرَّبَ إِلَیْکَ فَأَبْعَدْتَهُ ، رَبِّ هَذَا فِرْعَوْنُ ذُو الأَوْتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَکُفْرِهِ وَعُتُوِّهِ وَادِّعَائِهِ الرُّبُوبِیَّةَ لِنَفْسِهِ ، وَعِلْمِکَ بِأَنَّهُ لا یَتُوبُ ، وَلا یَرْجِعُ ، وَلا یَئُوبُ ، وَلا یُؤْمِنُ ، وَلا یَخْشَعُ ، اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَأَعْطَیْتَهُ سُؤْلَهُ ، کَرَماً مِنْکَ وَجُوداً ، وَقِلَّةَ مِقْدَارٍ لِمَا سَأَلَکَ عِنْدَکَ ، مَعَ عِظَمِهِ عِنْدَهُ ، أَخْذاً بِحُجَّتِکَ عَلَیْهِ ، وَتَأْکِیداً لَهَا حِینَ فَجَرَ وَکَفَرَ ، وَاسْتَطَالَ عَلَی قَوْمِهِ وَتَجَبَّرَ ، وَبِکُفْرِهِ عَلَیْهِمُ افْتَخَرَ ، وَبِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَکَبَّرَ ، وَبِحِلْمِکَ عَنْهُ اسْتَکْبَرَ ، فَکَتَبَ وَحَکَمَ عَلَی نَفْسِهِ جُرْأَةً مِنْهُ ، أَنَّ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ یُغْرَقَ فِی الْبَحْرِ ، فَجَزَیْتَهُ بِمَا حَکَمَ بِهِ عَلَی نَفْسِهِ ، إِلَهِی وَأَنَا عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ ، وَابْنُ أَمَتِکَ ، مُعْتَرِفٌ لَکَ بِالْعُبُودِیَّهِ ، مُقِرٌّ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ خَالِقِی ، لا إِلَهَ لِی غَیْرُکَ ، وَلا رَبَّ لِی سِوَاکَ ، مُقِرٌّ بِأَنَّکَ رَبِّی ، وَإِلَیْکَ إِیَابِی ، عَالِمٌ بِأَنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ ، وَتَحْکُمُ مَا تُرِیدُ ، لا مُعَقِّبَ

لِحُكْمِکَ ، وَلا رَادَّ لِقَضَائِکَ ، وَأَنَّکَ الاْءَوَّلُ وَالآْخِرُ ، وَالظّاهِرُ وَالْباطِنُ ، لَمْ تَکُنْ مِنْ شَیْءٍ ، وَلَمْ تَبِنْ عَنْ شَیْءٍ ، کُنْتَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ ، وَأَنْتَ الْکَائِنُ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ ، وَالْمُکَوِّنُ لِکُلِّ شَیْءٍ ، خَلَقْتَ کُلَّ شَیْءٍ بِتَقْدِیرٍ ، وَأَنْتَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّکَ کَذَلِکَ کُنْتَ وَتَکُونُ ، وَأَنْتَ حَیٌّ قَیُّومٌ ، لا تَأْخُذُکَ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ ، وَلا تُوصَفُ بِالاْءَوْهَامِ ، وَلا تُدْرَکُ بِالْحَوَاسِّ ، وَلا تُقَاسُ بِالْمِقْیَاسِ ، وَلا تُشْبِهُ بِالنَّاسِ ، وَإِنَّ الْخَلْقَ کُلَّهُمْ عَبِیدُکَ وَإِمَاوءُکَ ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَنَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَنَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَنَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ .

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا إِلَهِی إِذْ خَلَقْتَنِی بَشَراً سَوِیّاً ، وَجَعَلْتَنِی غَنِیّاً مَکْفِیّاً ، بَعْدَ مَا کُنْتُ طِفْلاً صَبِیّاً تُقَوِّتُنِی مِنَ الثَّدْیِ لَبَناً مَرِیئاً وَغَذَّیْتَنِی غِذَاءً طَیِّباً هَنِیئاً وَجَعَلْتَنِی ذَکَراً مِثَالاً سَوِیّاً .

فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً إِنْ عُدَّ لَمْ یُحْصَ ، وَإِنْ وُضِعَ لَمْ یَتَّسِعْ لَهُ شَیْءٌ حَمْداً یَفُوقُ عَلَی جَمِیعِ حَمْدِ الْحَامِدِینَ ، وَیَعْلُو عَلَی حَمْدِ کُلِّ شَیْءٍ ، وَیُفَخِّمُ وَیُعَظِّمُ عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ ، وَکُلَّمَا حَمِدَ اللّه َ شَیْءٌ ، وَالْحَمْدُ للّهِ کَمَا یُحِبُّ اللّه ُ أَنْ یُحْمَدَ ، وَالْحَمْدُ للّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ وَزِنَةَ مَا خَلَقَ ، وَزِنَةَ أَجَلِّ مَا خَلَقَ ، وَبوزنه [بِوَزْنِ ] أَخَفِّ مَا خَلَقَ ،وَبِعَدَدِ أَصْغَرِ مَا خَلَقَ وَالْحَمْدُ للّهِ حَتَّی یَرْضَی رَبُّنَا وَبَعْدَ الرِّضَا وَأَسْأَلُهُ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ یَغْفِرَ لِی رَبِّی وَأَنْ یَحْمَدَ لِی أَمْرِی وَیَتُوبَ عَلَیَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوّابُ الرَّحِیمُ .

إِلَهِی وَإِنِّی أَنَا أَدْعُوکَ وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ صَفْوَتُکَ أَبُونَا آدَمُ علیه السلام وَهُوَ مُسِیءٌ ظَالِمٌ حِینَ أَصَابَ الْخَطِیئَةَ ، فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِیئَتَهُ ، وَتُبْتَ عَلَیْهِ ، وَاسْتَجَبْتَ دَعْوَتَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِی خَطِیئَتِی ، وَتَرْضَی عَنِّی ، فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّی ، فَاعْفُ عَنِّی فَإِنِّی مُسِیءٌ ظَالِمٌ خَاطِیءٌ عَاصٍ ، وَقَدْ یَعْفُو السَّیِّدُ عَنْ عَبْدِهِ ، وَلَیْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ ، وَأَنْ تُرْضِیَ عَنِّی خَلْقَکَ ، وَتُمِیطَ عَنِّی حَقَّکَ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ إِدْرِیسُ فَجَعَلْتَهُ صِدِّیقاً نَبِیّاً ، وَرَفَعْتَهُ مَکَاناً عَلِیّاً ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ مَآبِی إِلَی جَنَّتِکَ ، وَمَحَلِّی فِی رَحْمَتِکَ وَتُسْکِنَنِی فِیهَا بِعَفْوِکَ ، وَتُزَوِّجَنِی مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِکَ یَا قَدِیرُ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَی رَبَّهُ وَهُوَ أَنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ، فَفَتَحْنا أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُیُوناً ، فَالْتَقَی الْماءُ عَلی أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ، وَحَمَلْناهُ وَنَجَّیْنَاهُ عَلی ذاتِ أَلْواحٍ وَدُسُرٍ ، فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنْجِیَنِی مِنْ ظُلْمِ مَنْ یُرِیدُ ظُلْمِی ، وَتَکُفَّ عَنِّی شَرَّ کُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ ، وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ ، وَمُسْتَخِفٍّ قَادِرٍ ، وَجَبَّارٍ عَنِیدٍ ، وَکُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ ، وَإِنْسِیٍّ شَدِیدٍ ، وَکَیْدِ کُلِّ مَکِیدٍ ، یَا حَلِیمُ یَا وَدُودُ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ صَالِحٌ علیه السلام فَنَجَّیْتَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَأَعْلَیْتَهُ عَلَی عَدُوِّهِ ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخَلِّصَنِی مِنْ شَرِّ مَا یُرِیدُ بِی أَعْدَائِی (بِهِ) وَیَبْغِی لِی حُسَّادِی ، وَتَکْفِیَنِیهِمْ بِکِفَایَتِکَ وَتَتَوَلاّنِی بِوَلاَیَتِکَ ، وَتَهْدِیَ قَلْبِی بِهُدَاکَ ، وَتُؤَیِّدَنِی بِتَقْوَاکَ وَتُبَصِّرَنِی بِمَا فِیهِ رِضَاکَ وَتُغْنِیَنِی بِغِنَاکَ یَا حَلِیمُ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ وَخَلِیلُکَ إِبْرَاهِیمُ علیه السلام حِینَ أَرَادَ نُمْرُودُ إِلْقَاءَهُ فِی النَّارِ ، فَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَیْهِ بَرْداً وَسَلاماً ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُبَرِّدَ عَنِّی حَرَّ نَارِکَ وَتُطْفِئَ عَنِّی لَهِیبَهَا ، وَتَکْفِیَنِی حَرَّهَا ، وَتَجْعَلَ نَائِرَةَ أَعْدَائِی فِی شِعَارِهِمْ وَدِثَارِهِمْ ، وَتَرُدَّ کَیْدَهُمْ فِی نَحْرِهِمْ ، وَتُبَارِکَ لِی فِیمَا أَعْطَیْتَنِیهِ ، کَمَا بَارَکْتَ عَلَیْهِ وَعَلَی آلِهِ إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهّابُ الْحَمِیدُ

الْمَجِیدُ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ إِسْمَاعِیلُ علیه السلام فَجَعَلْتَهُ نَبِیّاً وَرَسُولاً وَجَعَلْتَ لَهُ حَرَمَکَ مَنْسَکاً وَمَسْکَناً وَمَأْوًی ، وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ رَحْمَهً مِنْکَ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْسَحَ لِی فِی قَبْرِی، وَتَحُطَّ عَنِّی وِزْرِی ، وَتَشُدَّ لِی أَزْرِی ، وَتَغْفِرَ لِی ذَنْبِی ، وَتَرْزُقَنِی التَّوْبَهَ بِحَطِّ السَّیِّئَاتِ ، وَتَضَاعُفِ الْحَسَنَاتِ ، وَکَشْفِ الْبَلِیَّاتِ ، وَرِبْحِ التِّجَارَاتِ ، وَدَفْعِ مَعَرَّهِ السِّعَایَاتِ ، إِنَّکَ مُجِیبُ الدَّعَوَاتِ ، وَمُنْزِلُ الْبَرَکَاتِ ، وَقَاضِی الْحَاجَاتِ ، وَمُعْطِی الْخَیْرَاتِ ، وَجَبَّارُ السَّمَاوَاتِ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِمَا سَأَلَکَ بِهِ ابْنُ خَلِیلِکَ الَّذِی نَجَّیْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ ، وَفَدَیْتَهُ بِذِبْحٍ عَظِیمٍ ، وَقَلَبْتَ لَهُ الْمِشْقَصَ حَتَّی نَاجَاکَ مُوقِناً بِذَبْحِهِ ، رَاضِیاً بِأَمْرِ وَالِدِهِ ، وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُنْجِیَنِی مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَبَلِیَّهٍ ، وَتَصْرِفَ عَنِّی کُلَّ ظُلْمَهٍ وَخِیمَهٍ ، وَتَکْفِیَنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أُمُورِ دُنْیَایَ وَآخِرَتِی ، وَمَا أُحَاذِرُهُ وَأَخْشَاهُ ، وَمِنْ شَرِّ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ بِحَقِّ آلِ یس .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ لُوطٌ فَنَجَّیْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَالْهَدْمِ وَالْمَثْلِ وَالشِّدَّهِ وَالْجَهْدِ ، وَأَخْرَجْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْکَرْبِ الْعَظِیمِ ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَأْذَنَ بِجَمْعِ مَا شُتِّتَ مِنْ شَمْلِی ، وَتُقِرَّ عَیْنَیَّ بِوَلَدِی وَأَهْلِی وَمَالِی ، وَتُصْلِحَ لِی أُمُورِی ، وَتُبَارِکَ لِی فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی ، وَتُبَلِّغَنِی فِی نَفْسِی آمَالِی ، وَتُجِیرَنِی مِنَ النَّارِ ، وَتَکْفِیَنِی شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیَارِ الْأَئِمَّهِ الْأَبْرَارِ ، وَنُورِ الْأَنْوَارِ ، مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْأَخْیَارِ الْأَئِمَّهِ الْمَهْدِیِّینَ ، وَالصَّفْوَهِ الْمُنْتَجَبِینَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، وَتَرْزُقَنِی مُجَالَسَتَهُمْ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِمُرَافَقَتِهِمْ ، وَتُوَفِّقَ لِی صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِیَائِکَ الْمُرْسَلِینَ ، وَمَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ

وَعِبَادِکَ الصَّالِحِینَ ، وَأَهْلِ طَاعَتِکَ أَجْمَعِینَ ، وَحَمَلَهِ عَرْشِکَ وَالْکَرُوبِیِّینَ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی سَأَلَکَ بِهِ یَعْقُوبُ ، وَقَدْ کُفَّ بَصَرُهُ ، وَشُتِّتَ جَمْعُهُ ، وَفَقَدَ قُرَّهَ عَیْنِهِ ابْنَهُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ ، وَأَقْرَرْتَ عَیْنَهُ ، وَکَشَفْتَ ضُرَّهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَأْذَنَ لِی بِجَمْعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ أَمْرِی ، وَتُقِرَّ عَیْنِی بِوَلَدِی وَأَهْلِی وَمَالِی ، وَتُصْلِحَ لِی شَأْنِی کُلَّهُ ، وَتُبَارِکَ لِی فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی ، وَتُبَلِّغَنِی فِی نَفْسِی آمَالِی ، وَتُصْلِحَ لِی أَفْعَالِی وَتَمُنَّ عَلَیَّ یَا کَرِیمُ یَا ذَا الْمَعَالِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ یُوسُفُ علیه السلام فَنَجَّیْتَهُ مِنْ غَیَابَتِ الْجُبِّ ، وَکَشَفْتَ ضُرَّهُ ، وَکَفَیْتَهُ کَیْدَ إِخْوَتِهِ ، وَجَعَلْتَهُ بَعْدَ الْعُبُودِیَّهِ مَلِکاً ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَدْفَعَ عَنِّی کَیْدَ کُلِّ کَائِدٍ ، وَشَرَّ کُلِّ حَاسِدٍ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ مُوسَی بْنُ عِمْرَانَ ، إِذْ قُلْتَ تَبَارَکْتَ وَتَعَالَیْتَ ، وَنادَیْناهُ مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْأَیْمَنِ وَقَرَّبْناهُ نَجِیًّا ، وَضَرَبْتَ لَهُ طَرِیقاً فِی الْبَحْرِ یَبَساً ، وَنَجَّیْتَهُ وَمَنْ تَبِعَهُ مِنْ بَنِی إِسْرَائِیلَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَهامانَ وَجُنُودَهُما ، وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُعِیذَنِی مِنْ شَرِّ خَلْقِکَ ، وَتُقَرِّبَنِی مِنْ عَفْوِکَ وَتَنْشُرَ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ ، مَا تُغْنِینِی بِهِ عَنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ ، وَیَکُونُ لِی بَلاغاً أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَکَ وَرِضْوَانَکَ ، یَا وَلِیِّی وَوَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ دَاوُدُ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَسَخَّرْتَ لَهُ الْجِبَالَ ، یُسَبِّحْنَ مَعَهُ بِالْعَشِیِّ وَالْإِبْکَارِ ، وَالطَّیْرَ مَحْشُورَهً کُلٌّ لَهُ أَوّابٌ ،

وَشَدَّدْتَ مُلْکَهُ ، وَآتَیْتَهُ الْحِکْمَهَ ، وَفَصْلَ الْخِطَابِ ، وَأَلَنْتَ لَهُ الْحَدِیدَ ، وَعَلَّمْتَهُ صَنْعَهَ لَبُوسٍ لَهُمْ ، وَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُسَخِّرَ لِی جَمِیعَ أُمُورِی ، وَتُسَهِّلَ لِی تَقْدِیرِی ، وَتَرْزُقَنِی مَغْفِرَتَکَ وَعِبَادَتَکَ وَتَدْفَعَ عَنِّی ظُلْمَ الظَّالِمِینَ ، وَکَیْدَ الْمُعَانِدِینَ وَمَکْرَ الْمَاکِرِینَ ، وَسَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَهِ الْجَبَّارِینَ وَحَسَدَ الْحَاسِدِینَ ، یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ ، وَجَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ ، وَثِقَهَ الْوَاثِقِینَ ، وَذَرِیعَهَ الْمُوءْمِنِینَ ، وَرَجَاءَ الْمُتَوَکِّلِینَ ، وَمُعْتَمَدَ الصَّالِحِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِالإِسْمِ الَّذِی سَأَلَکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ سُلَیْمَانُ بْنُ دَاوُدَ علیه السلام إِذْ قَالَ رَبِّ هَبْ لِی مُلْکاً لا یَنْبَغِی لِاءَحَدٍ مِنْ بَعْدِی ، إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهّابُ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَأَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ ، وَحَمَلْتَهُ عَلَی الرِّیحِ ، وَعَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّیْرِ ، وَسَخَّرْتَ لَهُ الشَّیَاطِینَ مِنْ کُلِّ بَنّاءٍ وَغَوّاصٍ ، وَآخَرِینَ مُقَرَّنِینَ فِی الاْءَصْفادِ ، هَذَا عَطَاوءُکَ ، لا عَطَاءُ غَیْرِکَ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَهْدِیَ لِی قَلْبِی ، وَتَجْمَعَ لِی لُبِّی وَتَکْفِیَنِی هَمِّی ، وَتُوءْمِنَ خَوْفِی ، وَتَفُکَّ أَسْرِی ، وَتَشُدَّ أَزْرِی ، وَتُمْهِلَنِی وَتُنَفِّسَنِی ، وَتَسْتَجِیبَ دُعَائِی ، وَتَسْمَعَ نِدَائِی ، وَلا تَجْعَلَ فِی النَّارِ مَأْوَایَ ، وَلا الدُّنْیَا أَکْبَرَ هَمِّی وَأَنْ ، تُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِی ، وَتُحَسِّنَ خَلْقِی ، وَتُعْتِقَ رَقَبَتِی ، فَإِنَّکَ سَیِّدِی وَمَوْلایَ وَمُوءَمَّلِی .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ أَیُّوبُ لَمَّا حَلَّ بِهِ الْبَلاءُ بَعْدَ الصِّحَّهِ ، وَنَزَلَ السُّقْمُ مِنْهُ مَنْزِلَ الْعَافِیَهِ ، وَالضِّیقُ بَعْدَ السَّعَهِ ، فَکَشَفْتَ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَیْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ ، حِینَ نَادَاکَ دَاعِیاً لَکَ ، رَاغِباً إِلَیْکَ ، رَاجِیاً لِفَضْلِکَ ، شَاکِیاً إِلَیْکَ ، رَبِّ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّاحِمِینَ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَکَشَفْتَ ضُرَّهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَکْشِفَ ضُرِّی ، وَتُعَافِیَنِی فِی نَفْسِی وَأَهْلِی وَمَالِی وَوُلْدِی وَإِخْوَانِی فِیکَ ، عَافِیَهً بَاقِیَهً شَافِیَهً کَافِیَهً وَافِرَهً هَادِیَهً نَامِیَهً

مُسْتَغْنِيَةً عَنِ الاْءَطِبَّاءِ وَالاْءَدْوِيَهِ ، وَتَجْعَلَهَا شِعَارِى وَدِثَارِى ، وَتُمَتِّعَنِى بِسَمْعِى وَبَصَرِى ، وَتَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّى إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ .

إِلَهِى وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِى بَطْنِ الْحُوتِ ، حِينَ نَادَاکَ فِى ظُلُمَاتٍ ثَلاثٍ ، أَنْ لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَأَنْبَتَّ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ، وَأَرْسَلْتَهُ إِلى مِائَهِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِى ، وَتُدَارِکَنِى بِعَفْوِکَ ، فَقَدْ غَرِقْتُ فِى بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِى ، وَرَکِبَتْنِى مَظَالِمُ کَثِيرَهٌ لِخَلْقِکَ عَلَىَّ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاسْتُرْنِى مِنْهُمْ وَأَعْتِقْنِى مِنَ النَّارِ ، وَاجْعَلْنِى مِنْ عُتَقَائِکَ وَطُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ فِى مَقَامِى هَذَا بِمَنِّکَ يَا مَنَّانُ إِلَهِى وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِيُّکَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ إِذْ أَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَأَنْطَقْتَهُ فِى الْمَهْدِ ، فَأَحْيَا بِهِ الْمَوْتَى وَأَبْرَأَ بِهِ الاْءَکْمَهَ وَالاْءَبْرَصَ بِإِذْنِکَ ، وَخَلَقَ مِنَ الطِّينِ کَهَيْئَهِ الطَّيْرِ فَصَارَ طَائِراً بِإِذْنِکَ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُفْرِغَنِى لِمَا خُلِقْتُ لَهُ ، وَلا تَشْغَلَنِى بِمَا تَکَفَّلْتَهُ لِى ، وَتَجْعَلَنِى مِنْ عُبَّادِکَ وَزُهَّادِکَ فِى الدُّنْيَا ، وَمِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِيَهِ وَهَنَّأْتَهُ بِهَا مَعَ کَرَامَتِکَ ، يَا کَرِيمُ يَا عَلِىُّ يَا عَظِيمُ إِلَهِى وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ آصَفُ بْنُ بَرْخِيَا عَلَى عَرْشِ مَلِکَهِ سَبَأ فَکَانَ أَقَلَّ مِنْ لَحْظَهِ الطَّرْفِ حَتَّى کَانَ مُصَوَّراً بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَمَّا رَأَتْهُ قِيلَ أَ هَکَذَا عَرْشُکَ ؟ قَالَتْ کَأَنَّهُ هُوَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُکَفِّرَ عَنِّى سَيِّئَاتِى ، وَتَقَبَّلَ مِنِّى حَسَنَاتِى ، وَتَقَبَّلَ تَوْبَتِى وَتَتُوبَ عَلَىَّ ، وَتُغْنِىَ فَقْرِى ، وَتَجْبُرَ کَسْرِى ، وَتُحْيِىَ فُوءَادِى بِذِکْرِکَ ، وَتُحْيِيَنِى فِى عَافِيَهٍ ، وَتُمِيتَنِى فِى عَافِيَهٍ .

إِلَهِى وَأَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِيُّکَ زَکَرِيَّا ، حِينَ سَأَلَکَ دَاعِياً رَاجِياً

لِفَضْلِکَ ، فَقَامَ فِی الْمِحْرَابِ یُنَادِی نِدَاءً خَفِیّاً ، فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ وَلِیًّا یَرِثُنِی وَیَرِثُ مِنْ آلِ یَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِیًّا ، فَوَهَبْتَ لَهُ یَحْیَی وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُبْقِیَ لِی أَوْلادِی ، وَأَنْ تُمَتِّعَنِی بِهِمْ ، وَتَجْعَلَنِی وَإِیَّاهُمْ مُؤْمِنِینَ لَکَ ، رَاغِبِینَ فِی ثَوَابِکَ ، خَائِفِینَ مِنْ عِقَابِکَ ، رَاجِینَ لِمَا عِنْدَکَ ، آیِسِینَ مِمَّا عِنْدَ غَیْرِکَ ، حَتَّی تُحْیِیَنَا حَیَاةً طَیِّبَةً ، وَتُمِیتَنَا مَیْتَةً طَیِّبَةً إِنَّکَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِیدُ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِی سَأَلَتْکَ بِهِ امْرَأَهُ فِرْعَوْنَ ، إِذْ قالَتْ رَبِّ ابْنِ لِی عِنْدَکَ بَیْتاً فِی الْجَنَّهِ ، وَنَجِّنِی مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ ، وَنَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا ، وَکُنْتَ مِنْهَا قَرِیباً ، یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُقِرَّ عَیْنِی بِالنَّظَرِ إِلَی جَنَّتِکَ وَأَوْلِیَائِکَ ، وَتُفَرِّحَنِی بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتُؤْنِسَنِی بِهِ وَبِآلِهِ وَبِمُصَاحَبَتِهِمْ وَمُرَافَقَتِهِمْ ، وَتُمَکِّنَ لِی فِیهَا ، وَتُنْجِیَنِی مِنَ النَّارِ ، وَمَا أُعِدَّ لِاءَهْلِهَا مِنَ السَّلاسِلِ وَالاْءَغْلالِ وَالشَّدَائِدِ وَالاْءَنْکَالِ وَأَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِکَ إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَتْکَ عَبْدَتُکَ وَصِدِّیقَتُکَ مَرْیَمُ الْبَتُولُ ، وَأُمُّ الْمَسِیحِ الرَّسُولِ علیه السلام إِذْ قُلْتَ وَمَرْیَمَ ابْنَتَ عِمْرانَ الَّتِی أَحْصَنَتْ فَرْجَها فَنَفَخْنا فِیهِ مِنْ رُوحِنا وَصَدَّقَتْ بِکَلِماتِ رَبِّها وَکُتُبِهِ وَکانَتْ مِنَ الْقانِتِینَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهَا وَکُنْتَ مِنْهَا قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُحْصِنَنِی بِحِصْنِکَ الْحَصِینِ وَتَحْجُبَنِی بِحِجَابِکَ الْمَنِیعِ ، وَتُحْرِزَنِی بِحِرْزِکَ الْوَثِیقِ ، وَتَکْفِیَنِی بِکِفَایَتِکَ الْکَافِیَهِ ، مِنْ شَرِّ کُلِّ طَاغٍ وَظُلْمِ کُلِّ بَاغٍ ، وَمَکْرِ کُلِّ مَاکِرٍ ، وَغَدْرِ کُلِّ غَادِرٍ ، وَسِحْرِ کُلِّ سَاحِرٍ ، وَجَوْرِ کُلِّ سُلْطَانٍ فَاجِرٍ ، بِمَنْعِکَ یَا مَنِیعُ .

إِلَهِی وَأَسْأَلُکَ بِالإِسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ وَصَفِیُّکَ وَخِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَأَمِینِکَ عَلَی وَحْیِکَ وَبَعِیثُکَ إِلَی بَرِیَّتِکَ ، وَرَسُولُکَ إِلَی خَلْقِکَ مُحَمَّدٌ خَاصَّتُکَ

وَخَالِصَتُکَ صلی الله علیه و آله فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَأَیَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ یَرَوْهَا ، وَجَعَلْتَ کَلِمَتَکَ الْعُلْیَا ، وَکَلِمَهَ الَّذِینَ کَفَرُوا السُّفْلی ، وَکُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، صَلاهً زَاکِیَهً طَیِّبَهً نَامِیَهً بَاقِیَهً مُبَارَکَهً ، کَمَا صَلَّیْتَ عَلَی أَبِیهِمْ إِبْرَاهِیمَ وَآلِ إِبْرَاهِیمَ ، وَبَارِکْ عَلَیْهِمْ کَمَا بَارَکْتَ عَلَیْهِمْ ، وَسَلِّمْ عَلَیْهِمْ کَمَا سَلَّمْتَ عَلَیْهِمْ ، وَزِدْهُمْ فَوْقَ ذَلِکَ کُلِّهِ زِیَادَهً مِنْ عِنْدِکَ وَاخْلُطْنِی بِهِمْ وَاجْعَلْنِی مِنْهُمْ ، وَاحْشُرْنِی مَعَهُمْ ، وَفِی زُمْرَتِهِمْ ، حَتَّی تَسْقِیَنِی مِنْ حَوْضِهِمْ ، وَتُدْخِلَنِی فِی جُمْلَتِهِمْ ، وَتَجْمَعَنِی وَإِیَّاهُمْ ، وَتَقَرَّ عَیْنِی بِهِمْ ، وَتُعْطِیَنِی سُوءْلِی ، وَتُبَلِّغَنِی آمَالِی فِی دِینِی وَدُنْیَایَ وَآخِرَتِی ، وَمَحْیَایَ وَمَمَاتِی ، وَتُبْلِغَهُمْ سَلامِی ، وَتَرُدَّ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَکَاتُهُ .

إِلَهِی أَنْتَ الَّذِی تُنَادِی فِی أَنْصَافِ کُلِّ لَیْلَهٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَأُعْطِیَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأُجِیبَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبْلِغَهُ رَجَاءَهُ ؟أَمْ هَلْ مِنْ مُوءَمِّلٍ فَأُبْلِغَهُ أَمَلَهُ ؟ هَا أَنَا سَائِلُکَ بِفِنَائِکَ وَمِسْکِینُکَ بِبَابِکَ وَضَعِیفُکَ بِبَابِکَ ، وَفَقِیرُکَ بِبَابِکَ وَمُوءَمِّلُکَ بِفِنَائِکَ ، أَسْأَلُکَ نَائِلَکَ ، وَأَرْجُو رَحْمَتَکَ ، وَأُوءَمِّلُ عَفْوَکَ ، وَأَلْتَمِسُ غُفْرَانَکَ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَعْطِنِی سُوءْلِی ، وَبَلِّغْنِی أَمَلِی ، وَاجْبُرْ فَقْرِی ، وَارْحَمْ عِصْیَانِی ، وَاعْفُ عَنْ ذُنُوبِی ، وَفُکَّ رَقَبَتِی مِنْ مَظَالِمَ لِعِبَادِکَ رَکِبَتْنِی ، وَقَوِّ ضَعْفِی ، وَأَعِزَّ مَسْکَنَتِی ، وَثَبِّتْ وَطْأَتِی ، وَاغْفِرْ جُرْمِی ، وَأَنْعِمْ بَالِی ، وَأَکْثِرْ مِنَ الْحَلالِ مَالِی ، وَخِرْ لِی فِی جَمِیعِ أُمُورِی وَأَفْعَالِی ، وَرَضِّنِی بِهَا ، وَارْحَمْنِی ، وَوَالِدَیَّ وَمَا وَلَدَا مِنَ الْمُوءْمِنِینَ وَالْمُوءْمِنَاتِ ، وَالْمُسْلِمِینَ وَالْمُسْلِمَاتِ ، الاْءَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَالاْءَمْوَاتِ ، إِنَّکَ سَمِیعُ الدَّعَوَاتِ ، وَأَلْهِمْنِی مِنْ بِرِّهِمَا مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ ثَوَابَکَ وَالْجَنَّهَ ، وَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِهِمَا ، وَاغْفِرْ سَیِّئَاتِهِمَا ، وَاجْزِهِمَا بِأَحْسَنِ مَا فَعَلا بِی ثَوَابَکَ وَالْجَنَّهَ .

إِلَهِی وَقَدْ عَلِمْتُ یَقِیناً أَنَّکَ لا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ ، وَلا تَرْضَاهُ ، وَلا تَمِیلُ إِلَیْهِ ، وَلا تَهْوَاهُ ، وَلا

تُحِبُّهُ وَلا تَغْشَاهُ ، وَتَعْلَمُ مَا فِيهِ هَوءُلاءِ الْقَوْمُ ، مِنْ ظُلْمِ عِبَادِکَ وَبَغْيِهِمْ عَلَيْنَا ، وَتَعَدِّيهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ وَلا مَعْرُوفٍ ، بَلْ ظُلْماً وَعُدْوَاناً وَزُوراً وَبُهْتَاناً ، فَإِنْ کُنْتَ جَعَلْتَ لَهُمْ مُدَّةً لا بُدَّ مِنْ بُلُوغِهَا ، أَوْ کَتَبْتَ لَهُمْ آجَالاً يَنَالُونَهَا ، فَقَدْ قُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ ، وَوَعْدُکَ الصِّدْقُ ، يَمْحُوا اللّه ُ ما يَشاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْکِتابِ ، فَأَنَا أَسْأَلُکَ بِکُلِّ مَا سَأَلَکَ بِهِ أَنْبِيَاوءُکَ وَرُسُلُکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِمَا سَأَلَکَ بِهِ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ وَمَلائِکَتُکَ الْمُقَرَّبُونَ ، أَنْ تَمْحُوَ مِنْ أُمِّ الْکِتَابِ ذَلِکَ ، وَتَکْتُبَ لَهُمُ الإضْمِحْلالَ وَالْمَحْقَ ، حَتَّى تُقَرِّبَ آجَالَهُمْ ، وَتَقْضِیَ مُدَّتَهُمْ ، وَتُذْهِبَ أَيَّامَهُمْ ، وَتَبْتُرَ أَعْمَارَهُمْ ، وَتُهْلِکَ فُجَّارَهُمْ ، وَتُسَلِّطَ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ، حَتَّى لا تُبْقِیَ مِنْهُمْ أَحَداً ، وَلا تُنْجِیَ مِنْهُمْ أَحَداً ، وَتُفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ ، وَتُکِلَّ سِلاحَهُمْ ، وَتُبَدِّدَ شَمْلَهُمْ ، وَتَقْطَعَ آجَالَهُمْ ، وَتُقْصِرَ أَعْمَارَهُمْ ، وَتُزَلْزِلَ أَقْدَامَهُمْ ، وَتُطَهِّرَ بِلادَکَ مِنْهُمْ ، وَتُظْهِرَ عِبَادَکَ عَلَيْهِمْ فَقَدْ غَيَّرُوا سُنَّتَکَ ، وَنَقَضُوا عَهْدَکَ ، وَهَتَکُوا حَرِيمَکَ ، وَأَتَوْا مَا نَهَيْتَهُمْ عَنْهُ ، وَعَتَوْا عُتُوّاً کَبِيراً ، وَضَلُّوا ضَلالاً بَعِيداً ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآذِنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّتَاتِ ، وَلِحَيِّهِمْ بِالْمَمَاتِ ، وَلاِءَزْوَاجِهِمْ بِالنَّهَبَاتِ ، وَخَلِّصْ عِبَادَکَ مِنْ ظُلْمِهِمْ ، وَاقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنْ هَضْمِهِمْ ، وَطَهِّرْ أَرْضَکَ مِنْهُمْ ، وَآذِنْ بِحَصْدِ نَبَاتِهِمْ ، وَاسْتِئْصَالِ شَأْفَتِهِمْ ، وَشَتَاتِ شَمْلِهِمْ ، وَهَدْمِ بُنْيَانِهِمْ ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ .

وَأَسْأَلُکَ يَا إِلَهِی وَإِلَهَ کُلِّ شَیْءٍ ، وَرَبِّی وَرَبَّ کُلِّ شَیْءٍ ، وَأَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ بِهِ عَبْدَاکَ وَرَسُولاکَ ، وَنَبِيَّاکَ وَصَفِيَّاکَ مُوسَى وَهَارُونُ عليهما السلام حِينَ قَالا دَاعِيَيْنِ لَکَ ، رَاجِيَيْنِ لِفَضْلِکَ ، رَبَّنا إِنَّکَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلأَهُ زِينَةً وَأَمْوالاً فِی الْحَياهِ الدُّنْيا ، رَبَّنا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِکَ ، رَبَّنَا اطْمِسْ عَلى أَمْوالِهِمْ ، وَاشْدُدْ عَلى قُلُوبِهِمْ ، فَلا يُوءْمِنُوا حَتّى يَرَوُا الْعَذابَ الاْءَلِيمَ ، فَمَنَنْتَ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِمَا بِالاْءِجَابَهِ لَهُمَا إِلَى أَنْ قَرَعْتَ سَمْعَهُمَا بِأَمْرِکَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُکُما فَاسْتَقِيما ، وَلا تَتَّبِعانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لا يَعْلَمُونَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَطْمِسَ عَلَى أَمْوَالِ هَوءُلاءِ الظَّلَمَهِ ، وَأَنْ تُشَدِّدَ عَلَى قُلُوبِهِمْ ، وَأَنْ تَخْسِفَ بِهِمْ بَرَّکَ ، وَأَنْ تُغْرِقَهُمْ فِی بَحْرِکَ ، فَإِنَّ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضَ ، وَمَا فِیهِمَا لَکَ ، وَأَرِ الْخَلْقَ قُدْرَتَکَ فِیهِمْ ، وَبَطْشَکَ عَلَیْهِمْ ، فَافْعَلْ ذَلِکَ بِهِمْ ، وَعَجِّلْ ذَلِکَ لَهُمْ ، یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ ، وَخَیْرَ مَنْ دُعِیَ ، وَخَیْرَ مَنْ تَذَلَّلَتْ لَهُ الْوُجُوهُ ، وَرُفِعَتْ إِلَیْهِ الاْءَیْدِی ، وَدُعِیَ بِالاْءَلْسُنِ وَشَخَصَتْ إِلَیْهِ الاْءَبْصَارُ ، وَأَمَّتْ إِلَیْهِ الْقُلُوبُ وَنُقِلَتْ إِلَیْهِ الاْءَقْدَامُ ، وَتُحُوکِمَ إِلَیْهِ فِی الاْءَعْمَالِ إِلَهِی وَأَنَا عَبْدُکَ أَسْأَلُکَ مِنْ أَسْمَائِکَ بِأَبْهَاهَا ، وَکُلُّ أَسْمَائِکَ بَهِیٌّ ، بَلْ أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ کُلِّهَا ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُرْکِسَهُمْ عَلَی أُمِّ رُءُوسِهِمْ فِی زُبْیَتِهِمْ ، وَتُرْدِیَهُمْ فِی مَهْوَی حُفْرَتِهِمْ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِهِمْ ، وَذَکِّهِمْ بِمَشَاقِصِهِمْ ، وَاکْبُبْهُمْ عَلَی مَنَاخِرِهِمْ ، وَاخْنُقْهُمْ بِوَتَرِهِمْ ، وَارْدُدْ کَیْدَهُمْ فِی نُحُورِهِمْ ، وَأَوْبِقْهُمْ بِنَدَامَتِهِمْ ، حَتَّی یُسْتَخْذَلُوا وَیَتَضَاءَلُوا بَعْدَ نَخْوَتِهِمْ ، وَیَنْقَمِعُوا وَیَخْشَعُوا بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِمْ ، أَذِلاّءَ مَأْسُورِینَ فِی رِبْقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِی کَانُوا یُوءَمِّلُونَ أَنْ یَرَوْنَا فِیهَا ، وَتُرِینَا قُدْرَتَکَ فِیهِمْ ، وَسُلْطَانَکَ عَلَیْهِمْ ، وَتَأْخُذَهُمْ أَخْذَ الْقِرَی وَهِیَ ظالِمَهٌ ، إِنَّ أَخْذَکَ الاْءَلِیمُ الشَّدِیدُ ، أَخْذَ عَزِیزٍ مُقْتَدِرٍ ، فَإِنَّکَ عَزِیزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِیدُ الْعِقابِ شَدِیدُ الْمِحالِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَعَجِّلْ إِیرَادَهُمْ عَذَابَکَ الَّذِی أَعْدَدْتَهُ لِلظَّالِمِینَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ ، وَالطَّاغِینَ مِنْ نُظَرَائِهِمْ ، وَارْفَعْ حِلْمَکَ عَنْهُمْ ، وَاحْلُلْ عَلَیْهِمْ غَضَبَکَ الَّذِی لا یَقُومُ لَهُ شَیْءٌ ، وَأْمُرْ فِی تَعْجِیلِ ذَلِکَ بِأَمْرِکَ الَّذِی لا یُرَدُّ ، وَلا یُوءَخَّرُ ، فَإِنَّکَ شَاهِدُ کُلِّ نَجْوَی ، وَعَالِمُ کُلِّ فَحْوَی ، وَلا تَخْفَی عَلَیْکَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِیَهٌ ، وَلا یَذْهَبُ عَنْکَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَهٌ ، وَأَنْتَ عَلاّمُ الْغُیُوبِ عَالِمُ مَا فِی الضَّمَائِرِ وَالْقُلُوبِ .

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُکَ وَأُنَادِیکَ بِمَا نَادَاکَ بِهِ سَیِّدِی ، وَسَأَلَکَ بِهِ نُوحٌ ، إِذْ قُلْتَ تَبَارَکْتَ وَتَعَالَیْتَ ، وَلَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِیبُونَ ، أَجَلْ اللَّهُمَّ یَا رَبِّ أَنْتَ نِعْمَ الْمُجِیبُ ، وَنِعْمَ

الْمَدْعُوُّ ، وَنِعْمَ الْمَسْئُولُ ، وَنِعْمَ الْمُعْطِی ، أَنْتَ الَّذِی لا تُخَیِّبُ سَائِلَکَ ، وَلا تُمِلُّ دُعَاءَ مَنْ أَمَّلَکَ ، وَلا تَتَبَرَّمُ بِکَثْرَهِ حَوَائِجِهِمْ إِلَیْکَ وَلا بِقَضَائِهَا لَهُمْ ، فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِیعِ خَلْقِکَ إِلَیْکَ فِی أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمْحِ الطَّرْفِ وَأَخَفُّ عَلَیْکَ وَأَهْوَنُ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضَهٍ ، وَحَاجَتِی یَا سَیِّدِی وَمَوْلایَ وَمُعْتَمَدِی وَرَجَائِی أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِی ، فَقَدْ جِئْتُکَ ثَقِیلَ الظَّهْرِ بِعَظِیمِ مَا بَارَزْتُکَ بِهِ مِنْ سَیِّئَاتِی ، وَرَکِبَنِی مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِکَ مَا لا یَکْفِینِی ، وَلا یُخَلِّصُنِی مِنْهُ غَیْرُکَ وَلا یَقْدِرُ عَلَیْهِ وَلا یَمْلِکُهُ سِوَاکَ ، فَامْحُ یَا سَیِّدِی کَثْرَهَ سَیِّئَاتِی بِیَسِیرِ عَبَرَاتِی ، بَلْ بِقَسَاوَهِ قَلْبِی وَجُمُودِ عَیْنِی ، لا بَلْ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ ، وَأَنَا شَیْ ءٌ ، فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُکَ ، یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، لا تَمْتَحِنِّی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا بِشَیْ ءٍ مِنَ الْمِحَنِ ، وَلا تُسَلِّطْ عَلَیَّ مَنْ لا یَرْحَمُنِی ، وَلا تُهْلِکْنِی بِذُنُوبِی ، وَعَجِّلْ خَلاصِی مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ ، وَادْفَعْ عَنِّی کُلَّ ظُلْمٍ وَلا تَهْتِکْ سِتْرِی ، وَلا تَفْضَحْنِی یَوْمَ جَمْعِکَ الْخَلائِقَ لِلْحِسَابِ ، یَا جَزِیلَ الْعَطَاءِ وَالثَّوَابِ .

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُحْیِیَنِی حَیَاهَ السُّعَدَاءِ ، وَتُمِیتَنِی مِیتَهَ الشُّهَدَاءِ ، وَتَقْبَلَنِی قَبُولَ الاْءَوِدَّاءِ ، وَتَحْفَظَنِی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّهِ مِنْ شَرِّ سَلاطِینِهَا وَفُجَّارِهَا وَشِرَارِهَا وَمُحِبِّیهَا وَالْعَامِلِینَ لَهَا فِیهَا ، وَقِنِی شَرَّ طُغَاتِهَا وَحُسَّادِهَا ، وَبَاغِی الشِّرْکِ فِیهَا ، حَتَّی تَکْفِیَنِی مَکْرَ الْمَکَرَهِ ، وَتَفْقَأَ عَنِّی أَعْیُنَ الْکَفَرَهِ ، وَتُفْحِمَ عَنِّی أَلْسُنَ الْفَجَرَهِ وَتَقْبِضَ لِی عَلَی أَیْدِی الظَّلَمَهِ ، وَتُوهِنَ لِی کَیْدَهُمْ ، وَتُمِیتَهُمْ بِغَیْظِهِمْ ، وَتَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأَفْئِدَتِهِمْ ، وَتَجْعَلَنِی مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فِی أَمْنِکَ وَأَمَانِکَ وَحِرْزِکَ وَسُلْطَانِکَ وَحِجَابِکَ ، وَکَنَفِکَ وَعِیَاذِکَ وَجَارِکَ ، إِنَّ وَلِیِّیَ اللّه ُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحِینَ اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ ، وَبِکَ أَلُوذُ ، وَلَکَ أَعْبُدُ ، وَإِیَّاکَ أَرْجُو ، وَبِکَ أَسْتَعِینُ ، وَبِکَ أَسْتَکْفِی ، وَبِکَ أَسْتَغِیثُ ، وَبِکَ أَسْتَقْدِرُ ، وَمِنْکَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَلا

تَرُدَّنِی إِلاّ بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَسَعْیٍ مَشْکُورٍ ، وَتِجَارَهٍ لَنْ تَبُورَ ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَلاَ تَفْعَلَ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ ، فَإِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوی ، وَأَهْلُ الْمَغْفِرَهِ ، وَأَهْلُ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَهِ .

إِلَهِی وَقَدْ أَطَلْتُ دُعَائِی ، وَأَکْثَرْتُ خِطَابِی وَضِیقُ صَدْرِی حَدَانِی عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ ، وَحَمَلَنِی عَلَیْهِ ، عِلْماً مِنِّی بِأَنَّهُ یُجْزِیکَ مِنْهُ قَدْرُ الْمِلْحِ فِی الْعَجِینِ ، بَلْ یَکْفِیکَ عَزْمُ إِرَادَهٍ ، وَأَنْ یَقُولَ الْعَبْدُ بِنِیَّهٍ صَادِقَهٍ ، وَلِسَانٍ صَادِقٍ ، یَا رَبِّ فَتَکُونُ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِکَ بِکَ ، وَقَدْ نَاجَاکَ بِعَزْمِ الْإِرَادَهِ قَلْبِی ، فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُقْرِنَ دُعَائِی بِالْإِجَابَهِ مِنْکَ ، وَتُبْلِغَنِی مَا أَمَّلْتُهُ فِیکَ ، مِنَّهً مِنْکَ وَطَوْلاً وَقُوَّهً وَحَوْلاً ، وَلا تُقِیمَنِی مِنْ مَقَامِی هَذَا إِلاّ بِقَضَائِکَ جَمِیعَ مَا سَأَلْتُکَ ، فَإِنَّهُ عَلَیْکَ یَسِیرٌ وَخَطَرُهُ عِنْدِی جَلِیلٌ کَثِیرٌ ، وَأَنْتَ عَلَیْهِ قَدِیرٌ ، یَا سَمِیعُ یَا بَصِیرُ ، إِلَهِی وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ مِنَ النَّارِ وَالْهَارِبِ مِنْکَ إِلَیْکَ ، مِنْ ذُنُوبٍ تَهَجَّمَتْهُ ، وَعُیُوبٍ فَضَحَتْهُ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ إِلَیَّ نَظْرَهَ رَحْمَهٍ ، أَفُوزُ بِهَا إِلَی جَنَّتِکَ ، وَاعْطِفْ عَلَیَّ عَطْفَهً أَنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِکَ ، فَإِنَّ الْجَنَّهَ وَالنَّارَ لَکَ ، وَبِیَدِکَ وَمَفَاتِیحَهُمَا وَمَغَالِیقَهُمَا إِلَیْکَ ، وَأَنْتَ عَلَی ذَلِکَ قَادِرٌ وَهُوَ عَلَیْکَ هَیِّنٌ یَسِیرٌ ، وَافْعَلْ بِی مَا سَأَلْتُکَ یَا قَدِیرُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، وَحَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَکِیل »
حکایتی در ذیل این دعاء از علی بن حماد ( راوی اول این دعا ) در بحار ذکر کرده قابل توجه است .

دعای رام شدن اسب سرکش

61 در دعوات راوندی(1) مرسلاً از ابن عباس داستانی ذکر کرده که در زمان عمر کُرّه اسبهائی در سرزمین آذربایجان بر صاحبشان یاغی شده ، دست نمی دادند ، عمر نامه ای نوشت و به او گفت به خدا پناه ببر ، ابن عباس می گوید سخت افسرده شدم ، خبر را به حضرت امیر علیه السلام دادم ، فرمود : ناامید برمی گردد

---

1- (1) بحار الانوار 95/284 285 .

( مدتی گذشت ) مرد آمد و زخمی در پیشانیش بود که نزدیک بود دست در آن داخل شود ، تا آنجا که او را نزد حضرت امیر علیه السلام بردم ، بعد از آنکه عمر بر او بانک زد و گفت دروغ گفتی نامه ام را نبردی ) آنجناب به او رو کرد ، و فرمود : هرگاه برگشتی به جائی که در آن هستند برو و بگو« اللّهُمَّ إنّی أتَوَجّهُ إلَیْکَ بِنَبیّک نَبیّ الرّحْمَه وَأهْلِ بَیْتِهِ الّذینَ اخْتَرْتَهُمْ عَلی عِلْمٍ عَلَی العالمینَ فَذَلِّلْ لی صُعُوبَتها وَحُزُونَتَها وَاکْفِنی شَرّها فَإنّکَ الکافی المُعافی والغالِبُ القاهِر » سال بعد مرد آمد و با او مقداری از قیمت آنها بود ، و هر سال حج می کرد ، و خداوند برکت به دارائی او داد ، حضرت فرمودند هر که چیزی از مال یا کسان یا فرزند یا فرعونی از فرعونها ( سلاطین ظالم ) بر او سخت شده ، فرمان نبرد ، به این دعا نزد خدا ابتهال ( تضرع و زاری کند ) آنچه می ترسد را خدا کفایت سازد .

دعای یعقوب برای برگرداندن یوسف علیهماالسلام

62 در مهج الدعوات(1) دعائی از یعقوب علیه السلام مرسلاً آورده ، که چون خداوند جلّ جلاله یوسف علیه السلام را به وی برگرداند ، به این دعاء دعاء کرده « بِسْمِ اللّهِ الرّحمنِ الرّحیم یا مَن خلَقَ الخلقَ بِغَیرِ مِثالٍ ویا مَنْ بَسَطَ الأرضَ بِغَیْرِ أعْوانٍ ویا مَن دَبَّرَ الأمُورَ بِغَیْرِ وَزیرٍ ویا مَنْ یَرْزُقُ الخَلْقَ بِغَیْرِ مُشیرٍ ویا مَنْ یُخَرّبُ الدُّنیا بِغَیْر استیمارٍ » سپس به هر چه خواستی دعاء کن اجابت می شود .

دعای یوشف وصی حضرت موسی علیه السلام

63 دعائی مسنداً(2) در مهج الدعوات از کتاب فضل الدعاء سعد بن عبداللّه از امام رضا علیه السلام نقل کرده ، که مردی از صحابه در صحیفه ای آن را یافته ، و نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله آورد ، حضرت ندای صلاه جامعه دادند ، در منبر آن را

---

1- (1) بحار الانوار 95/172 . مستدرک الوسائل 1 5 ، باب 40/8 ابواب ذکر .
2- (2) بحار الانوار 95/173 .

خواندند ، نامه یوشع بن نون وصی حضرت موسی علیه السلام بود پائین آمدند ، سپس بر منبر رفته فرمودند هر که دوست دارد که ثنای وی برتر از ثناء مجاهدین باشد هر روز این گفته را بگوید ، اگر حاجتی دارد برآورده می شود ، دشمن سرکوب ، دین اداء ، گرفتاری بر طرف شود . . . دعا این است :

« إِنَّ رَبَّکُمْ لَرَؤُفٌ رَحِیمٌ ، أَلا إِنَّ خَیْرَ عِبَادِ اللّهِ التَّقِیُّ الْخَفِیُّ ، وَإِنَّ شَرَّ عِبَادِ اللّهِ الْمُشَارُ إِلَیْهِ بِالْأَصَابِعِ ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ یَکْتَالَ بِالْمِکْیَالِ الْأَوْفَی ، وَأَنْ یُؤَدِّیَ الْحُقُوقَ الَّتِی أَنْعَمَ اللّهُ بِهَا عَلَیْهِ ، فَلْیَقُلْ فِی کُلِّ یَوْمٍ ، سُبْحَانَ اللّهِ کَمَا یَنْبَغِی لِلّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ کَمَا یَنْبَغِی لِلّهِ ، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللّهُ کَمَا یَنْبَغِی لِلّهِ ، وَاللّهُ أَکْبَرُ کَمَا یَنْبَغِی لِلّهِ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلَی أَهْلِ بَیْتِ النَّبِیِّ ، وَعَلَی جَمِیعِ الْمُرْسَلِینَ حَتَّی یَرْضَی اللّهُ » .

دعای یونس و دعای حضرت عیسی علیهماالسلام

64 دعاء یونس(1) ابن متی علیه السلام است مرسلاً در مهج آورده ، و خداوند او را از غم نجات داد ، « یا رَبِّ مِنَ الجِبال أَنْزَلْتَنی ، وَمِنَ الْمَسْکَنِ أَخْرَجْتَنی ، وَفِی البِحارِ صَیَّرْتَنی ، وَفِی بَطْنِ الحُوتِ حَبِسْتَنی ، فلا إلهَ إلاّ أنْتَ سُبْحانَکَ إنّی کُنْتُ مِنَ الظالِمین » .

65 دعاء عیسی علیه السلام است ، در مهج الدعوات(2) مسنداً از سعید بن هبه اللّه راوندی از کتاب قصص الانبیاء مسنداً از امام صادق علیه السلام از پدرانش از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، که چون یهود به گمان خود برای کشتن حضرت عیسی جمع شدند ، جبرئیل با بال خود او را پوشاند ، و چشم آن حضرت به نامه ای افتاد در باطن بال جبرئیل ( نه روی آن ) « اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِإِسْمِکَ الْوَاحِدِ الْأَعَزْ ، وَأَدْعُوکَ اللّهُمّ بِإِسْمِکَ الصَّمَدِ ، وَأَدْعُوکَ اللّهُمّ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْوَتْرِ ، وَأَدْعُوکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الْکَبِیرِ

---

1- (1) بحار الانوار 95/174 .
2- (2) بحار الأنوار 95/175 176 .

الْمُتَعَالِ ، الَّذِی ثَبَتَ بِهِ اءَرْکَانُکَ کُلَّهَا أَنْ تَکْشِفَ عَنِّی مَا أَصْبَحْتُ وَأَمْسَیْتُ فِیهِ » این دعا را کرد خداوند تعالی به جبرئیل ، وحی کرد که او را به بالا نزد خدا ببرد ، سپس پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود ، یا بنی عبدالمطلب از پروردگارتان با این کلمات بخواهید ، قسم به خدائی که جانم به دست اوست هیچ بنده ای با اخلاص نیت این دعاء را نمی کند مگر آنکه عرش به لرزه درآید ، و مگر آنکه خداوند فرشتگان را شاهد گرفته که دعای دعاء کننده را با این کلمات مستجاب کردم و خواسته اش را در عاجل دنیا و آخرت می دهم سپس به اصحاب فرمودند ، بخواهید ، و اجابت را دیر نخوانید .

66 و در روایتی دیگر مرسلاً(1) نسبت به دعاء عیسی علیه السلام وارد شده که پیغمبر صلی الله علیه و آله در باطن جبرئیل علیه السلام ( شاید منظور باطن بال جبرئیل باشد ) دعاء را دید ، به علی علیه السلام و عباس دعاء را یاد داده و فرمود یا علی ای بهترین بنی هاشم ، ای فرزندان عبدالمطلب پروردگار خودرا با این کلمات سؤال کنید ، تا آنجا که مانند ذیل دعای 65 است و دعا این است « اللّهمّ إنی أعوذُ بِاسْمِکَ الواحِدِ الأحَد ، وَأعُوذُ بِاسْمِکَ الأحَدَ الصَّمَدِ ، وَأعوذُ بِکَ بِاسْمِکَ اللّهُمّ العَظِیمِ الوِتْرِ ، وأعُوذُ اللّهُمّ بِاسْمِکَ الکَبیرِ المُتَعالِ ، الّذی مَلأ الأرْکانَ کُلِّها أنْ تَکْشِفَ عنّی غَمَّ ما أصْبَحْتُ فیهِ وَأمْسَیْتُ » و دعاء عیسی علیه السلام به روایتی دیگر این گونه است « اللّهمّ خالِقَ النّفسِ مِنْ النّفْسِ وَمُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النّفْسِ وَمُخْلِصَ النّفْسِ مِنَ النّفْسِ فَرّجْ عَنّا وَخَلِّصنا مِنْ شِدَّتِنا » .

دعای حضرت امیر علیه السلام

67 از نوشته شهید اول ابن مکی قدس سره مرسلاً(2) ذکر شده که حضرت

---

1- (1) بحار الأنوار 95/176 .
2- (2) بحار الأنوار 95/179 180 .

امیر علیه السلام در حال مرگ خود ، دعائی را به حضرت امام حسن علیه السلام یاد داده اند که اصل آن از قرآن است ، از پیغمبر صلی الله علیه و آله یاد گرفته ، و بعد از نماز صبح یا نماز عصر به آن دعاء می شود سپس حوائج خود را هر چه خواهد نام می برد « سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ للّٰهِ وَلا إِلَهَ إِلاّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللّٰهِ فَسُبْحانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَالْأَرْضِ ، وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ، يُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَيُحْيِ الأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها ، وَكَذلِكَ تُخْرَجُونَ ، سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّهِ عَمّا يَصِفُونَ ، وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ للّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِی الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِی الْعِزَّهِ وَالْعَظَمَهِ وَالْجَبَرُوتِ ، سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْحَیِّ الَّذِی لا يَمُوتُ ، سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الأَعْلَی ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَی سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ، رَبِّ الْمَلائِكَهِ وَالرُّوحِ ، اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يَصْعَدُ وَلا يَنْفَدُ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَیَّ وَمَعِی وَقُدَّامِی وَخَلْفِی » یا اللّه 10 بار یا رحمان 10 بار یا رحیم 10 بار یا ربّ 10 بار یا حی یا قیّوم 10 بار یا بدیع السموات والأرض 10 بار یا ذاالجلال والاکرام 10 بار یا حنّان یا منّان 10 بار اللّهمّ صلّ علی محمّد وال محمّد 10 بار و حاجت خود را بخواه .

### دعاء در مهمات

68 روایتی مسند(1) شیخ طوسی در امالی آورده که خالی از اعتبار نیست ( لکن چون مورد اتفاق نبود در اینجا ایراد کردیم ) مسعده بن صدقه از امام ششم علیه السلام ، درخواست یاددان دعائی در مهمات می کند ، حضرت علیه السلام دعائی را که دعاء جد خود علی بن الحسین علیه السلام برای مهمات بود در اوراقی از نامه ای کهنه به او دادند ، که آن را نوشت ، می گوید هیچ گرفتاری برای من پیش نیامد که

---

1- (1) بحار الأنوار 95/180 184 .

مهم باشد مگر آنکه با این دعاء دعاء کردم خداوند فرج برایم فرمود گرفتاریم را برطرف کرده خواسته ام را عطا فرمود « اللَّهُمَّ هَدَیْتَنِی فَلَهَوْتُ ، وَوَعَظْتَ فَقَسَوْتُ ، وَأَبْلَیْتَ الْجَمِیلَ فَعَصَیْتُ ، وَعَرَّفْتَ فَأَصْرَرْتُ ، ثُمَّ عَرَّفْتَ فَاسْتَغْفَرْتُ ، فَأَقَلْتَ ، فَعُدْتُ فَسَتَرْتَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ إِلَهِی تَقَحَّمْتُ أَوْدِیَهَ هَلاکِی ، وَتحَلَّلْتُ شِعَابَ تَلَفِی ، تَعَرَّضْتُ فِیهَا لِسَطَوَاتِکَ ، وَبِحُلُولِهَا لِعُقُوبَاتِکَ ، وَوَسِیلَتِی إِلَیْکَ التَّوْحِیدُ ، وَذَرِیعَتِی أَنِّی لَمْ أُشْرِکْ بِکَ شَیْئاً ، وَلَمْ أَتَّخِذْ مَعَکَ إِلَهاً ، وَقَدْ فَرَرْتُ إِلَیْکَ مِنْ نَفْسِی ، وَإِلَیْکَ یَفِرُّ الْمُسِیءُ ، أَنْتَ مَفْزَعُ الْمُضِیعِ حَظَّ نَفْسِهِ ، فَلَکَ الْحَمْدُ .

إِلَهِی فَکَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَی عَلَیَّ سَیْفَ عَدَاوَتِهِ ، وَشَحَذَ لِی ظُبَهَ مُدْیَتِهِ ، وَأَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ ، وَدَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ ، وَسَدَّدَ نَحْوِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ ، وَلَمْ تَنَمْ عَنِّی عَیْنُ حِرَاسَتِهِ ، وَأَظْهَرَ أَنْ یُسِیمَنِی الْمَکْرُوهَ ، وَیُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ ، فَنَظَرْتَ یَا إِلَهِی إِلَی ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ ، وَعَجْزِی عَنِ الإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ ، وَوَحْدَتِی فِی کَثِیرِ عَدَدِ مَنْ نَاوَانِی ، وَأَرْصَدَ لِیَ الْبَلاءَ ، فِیمَا لَمْ أُعْمِلْ فِیهِ فِکْرِی ، فَابْتَدَأْتَنِی بِنُصْرَتِکَ ، وَشَدَدْتَ أَزْرِی بِقُوَّتِکَ ، ثُمَّ فَلَلْتَ حَدَّهُ ، وَصَیَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِهِ وَحْدَهُ ، وَأَعْلَیْتَ کَعْبِی ، وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَیْهِ فَرَدَدْتَهُ ، لَمْ یَشْفِ غَلِیلَهُ ، وَلَمْ یَبْرُدْ حَرَارَهُ غَیْظِهِ ، قَدْ عَضَّ عَلَیَّ شَوَاهُ ، وَأَدْبَرَ مُوَلِّیاً قَدْ أَخْلَفَ سَرَایَاهُ .

وَکَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِی بِمَکَایِدِهِ ، وَنَصَبَ لِی أَشْرَاکَ مَصَایِدِهِ ، وَوَکَّلَ بِی تَفَقُّدَ رِعَایَتِهِ ، وَأَضْبَأَ إِلَیَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِمَصَایِدِهِ ، وَانْتِظَارَ الإِنْتِهَازِ لِفَرِیسَتِهِ ، فَنَادَیْتُکَ یَا إِلَهِی مُسْتَغِیثاً بِکَ ، وَاثِقاً بِسُرْعَهِ إِجَابَتِکَ ، عَالِماً أَنَّهُ لَنْ یُضْطَهَدَ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ کَنَفِکَ ، وَلَنْ یَفْزَعَ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَعَاقِلِ انْتِصَارِکَ ، فَحَصَّنْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِکَ .

وَکَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ جَلَّیْتَهَا ، وَغَوَاشِیَ کُرُبَاتٍ کَشَفْتَهَا ، لا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ ،

وَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ ، وَلَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ ، وَاسْتُمِيحَ فَضْلُکَ فَمَا أَكْدَيْتَ ، أَبَيْتَ إِلاّ إِحْسَاناً ، وَأَبَيْتُ إِلاّ تَقَحُّمَ حُرُمَاتِکَ ، وَتَعَدِّیَ حُدُودِکَ ، وَالْغَفْلَةَ عَنْ وَعِيدِکَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ إِلَهِی مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ ، وَذِی أَنَاةٍ لا يَعْجَلُ ، هَذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ لَکَ بِالتَّقْصِيرِ ، وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ بِالْمُحَمَّدِيَّهِ الرَّفِيعَهِ ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْکَ بِالْعَلَوِيَّهِ الْبَيْضَاءِ ، فَأَعِذْنِی مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ ، وَشَرِّ مَنْ يُرِيدُ بِی سُوءاً ، فَإِنَّ ذَلِکَ لا يَضِيقُ عَلَيْکَ فِی وُجْدِکَ ، وَلا يَتَكَأَّدُکَ فِی قُدْرَتِکَ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَیْ ءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِی بِتَرْکِ الْمَعَاصِی مَا أَبْقَيْتَنِی ، وَارْحَمْنِی بِتَرْکِ تَكَلُّفِ مَا لا يَعْنِينِی ، وَارْزُقْنِی حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيکَ عَنِّی ، وَأَلْزِمْ قَلْبِی حِفْظَ كِتَابِکَ كَمَا عَلَّمْتَنِی ، وَاجْعَلْنِی أَتْلُوهُ عَلَى مَا يُرْضِيکَ بِهِ عَنِّی، وَنَوِّرْ بِهِ بَصَرِی ، وَأَوْعِهِ سَمْعِی ، وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِی ، وَفَرِّجْ بِهِ قَلْبِی ، وَأَطْلِقْ بِهِ لِسَانِی ، وَاسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِی ، وَاجْعَلْ فِیَّ مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّهِ مَا يُسَهِّلُ ذَلِکَ عَلَیَّ ، فَإِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِکَ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلِی وَنَهَارِی وَدُنْيَایَ وَآخِرَتِی وَمُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ عَافِيَةً مِنْکَ وَمُعَافَاةً وَبَرَكَةً مِنْکَ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّی وَمَوْلایَ وَسَيِّدِی وَأَمَلِی وَإِلَهِی وَغِيَاثِی وَسَنَدِی وَخَالِقِی وَنَاصِرِی وَثِقَتِی وَرَجَائِی لَکَ مَحْيَایَ وَمَمَاتِی وَلَکَ سَمْعِی وَبَصَرِی وَبِيَدِکَ رِزْقِی ، وَإِلَيْکَ أَمْرِی فِی الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ مَلَكْتَنِی بِقُدْرَتِکَ ، وَقَدَّرْتَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِکَ ، لَکَ الْقُدْرَهُ فِی أَمْرِی وَنَاصِيَتِی بِيَدِکَ لا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاکَ ، بِرَأْفَتِکَ أَرْجُو رَحْمَتَکَ ، وَبِرَحْمَتِکَ أَرْجُو رِضْوَانَکَ ، لا أَرْجُو ذَلِکَ بِعَمَلِی ، فَقَدْ عَجَزْتُ عَنْ عَمَلِی ، فَكَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّی ، أَشْكُو إِلَيْکَ فَاقَتِی وَضَعْفَ قُوَّتِی وَإِفْرَاطِی فِی أَمْرِی وَكُلُّ ذَلِکَ مِنْ عِنْدِی ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی

فَاکْفِنِی ذَلِکَ کُلَّهُ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَبِیبِکَ ، وَإِبْرَاهِیمَ خَلِیلِکَ ، وَیَوْمَ الْفَزَعِ الاْءَکْبَرِ مِنَ الآمِنِینَ فَآمِنِّی ، وَبِیَسَارِکَ فَیَسِّرْنِی ، وَبِأَظْلالِکَ فَأَظِلَّنِی ،وَمَفَازَهٍ مِنَ النَّارِ فَنَجِّنِی ، وَلا تَسُمْنِی السُّوءَ ، وَلا تُخْزِنِی ، وَمِنَ الدُّنْیَا فَسَلِّمْنِی ، وَحُجَّتِی یَوْمَ الْقِیَامَهِ فَلَقِّنِّی ، وَبِذِکْرِکَ فَذَکِّرْنِی ، وَلِلْیُسْرَی فَیَسِّرْنِی وَلِلْعُسْرَی فَجَنِّبْنِی ، وَالصَّلاهَ وَالزَّکَاهَ مَا دُمْتُ حَیّاً فَأَلْهِمْنِی ، وَلِعِبَادَتِکَ فَوَفِّقْنِی ، وَفِی الْفِقْهِ وَمَرْضَاتِکَ فَاسْتَعْمِلْنِی ، وَمِنْ فَضْلِکَ فَارْزُقْنِی ، وَیَوْمَ الْقِیَامَهِ فَبَیِّضْ وَجْهِی ، وَحِسَاباً یَسِیراً فَحَاسِبْنِی ، وَبِقَبِیحِ عَمَلِی فَلا تَفْضَحْنِی ، وَبِهُدَاکَ فَاهْدِنِی ، وَبِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْحَیاهِ الدُّنْیا وَفِی الآخِرَهِ فَثَبِّتْنِی، وَمَا أَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ إِلَیَّ ، وَمَا کَرِهْتَ فَبَغِّضْهُ إِلَیَّ ، وَمَا أَهَمَّنِی مِنَ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ فَاکْفِنِی ، وَفِی صَلاتِی وَصِیَامِی وَدُعَائِی وَنُسُکِی وَدُنْیَایَ وَآخِرَتِی فَبَارِکْ لِی ، وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ فَابْعَثْنِی ، وَسُلْطَاناً نَصِیراً فَاجْعَلْ لِی ، وَظُلْمِی وَجَهْلِی وَإِسْرَافِی فِی أَمْرِی فَتَجَاوَزْ عَنِّی ، وَمِنْ فِتْنَهِ الْمَحْیَا وَالْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِی ، وَمِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ فَنَجِّنِی ، وَمِنْ أَوْلِیَائِکَ یَوْمَ الْقِیَامَهِ فَاجْعَلْنِی ، وَأَدِمْ صَالِحَ الَّذِی آتَیْتَنِی ، وَبِالْحَلالِ عَنِ الْحَرَامِ فَأَغْنِنِی ، وَبِالطَّیِّبِ عَنِ الْخَبِیثِ فَاکْفِنِی ، أَقْبِلْ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ إِلَیَّ ، وَلاَ تَصْرِفْهُ عَنِّی ، وَإِلَی صِرَاطِکَ الْمُسْتَقِیمِ فَاهْدِنِی ، وَلِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَی فَوَفِّقْنِی .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الرِّیَاءِ ، وَالسُّمْعَهِ وَالْکِبْرِیَاءِ ، وَالتَّعَظُّمِ وَالْخُیَلاءِ ، وَالْفَخْرِ وَالْبَذَخِ ، وَالاْءَشَرِ وَالْبَطَرِ ، وَالاْءِعْجَابِ بِنَفْسِی وَالْجَبْرِیَّهِ ، رَبِّ وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْبُخْلِ ، وَالشُّحِّ وَالْحَسَدِ ، وَالْحِرْصِ وَالْمُنَافَسَهِ وَالْغِشِّ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الطَّمَعِ وَالطَّبْعِ ، وَالْهَلَعِ وَالْجَزَعِ ، وَالزَّیْغِ وَالْقَمْعِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْبَغْیِ وَالظُّلْمِ ، وَالإِعْتِدَاءِ وَالْفَسَادِ ، وَالْفُجُورِ وَالْفُسُوقِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْخِیَانَهِ وَالْعُدْوَانِ وَالطُّغْیَانِ .

رَبِّ وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْمَعْصِیَهِ ، وَالْقَطِیعَهِ وَالسَّیِّئَهِ ، وَالْفَوَاحِشِ وَالذُّنُوبِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الاْءِثْمِ وَالْمَأْثَمِ ، وَالْحَرَامِ وَالْمُحَرَّمِ ، وَالْخَبَثِ وَکُلِّ مَا لا تُحِبُّ .

رَبِّ وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الشَّیْطَانِ ، وَمَکْرِهِ وَبَغْیِهِ ، وَظُلْمِهِ وَعُدْوَانِهِ ، وَشَرِکِهِ وَزَبَانِیَتِهِ وَجُنْدِهِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ ، وَما یَعْرُجُ فِیها ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ ، مِنْ دَابَّهٍ وَهَامَّهٍ ، أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ ، مِمَّا یَتَحَرَّکُ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ ، وَما یَعْرُجُ فِیها ، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِی الاْءَرْضِ ، وَمَا یَخْرُجُ مِنْهَا ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ کُلِّ کَاهِنٍ وَسَاحِرٍ ، وَزَاکِنٍ وَنَافِثٍ وَرَاقٍ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ کُلِّ حَاسِدٍ ، وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَنَافِسٍ وَظَالِمٍ وَمُعَانِدٍ وَجَائِرٍ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَمَی وَالصَّمَمِ وَالْبَکَمِ وَالْبَرَصِ وَالْجُذَامِ وَالشَّکِّ وَالرَّیْبِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکَسَلِ وَالْفَشَلِ وَالْعَجْزِ وَالتَّفْرِیطِ وَالْعَجَلَهِ وَالتَّضْیِیعِ وَالاْءِبْطَاءِ وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتُ فِی السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَی ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْقِلَّهِ وَالذِّلَّهِ وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الضِّیقِ وَالشِدَّهِ وَالْقَیْدِ وَالْحَبْسِ وَالْوَثَاقِ وَالسُّجُونِ وَالْبَلاءِ وَکُلِّ مُصِیبَهٍ لا صَبْرَ لِی عَلَیْهَا آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ .

اللَّهُمَّ أَعْطِنَا کُلَّ الَّذِی سَأَلْنَاکَ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِکَ عَلَی قَدْرِ جَلالِکَ وَعَظَمَتِکَ بِحَقِّ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیم » .

دعای یعقوب علیه السلام

69 در تفسیر قمی دارد(1) که چون فرستاده یعقوب علیه السلام نامه یعقوب را برای سلطان مصر برد ، حضرت دست خود را به سوی آسمان بلند کرده گفت « یا حَسَنَ الصُّحْبَهِ یا کَرِیمَ المَعُونَهِ یا خَیْرَ إلهٍ ائْتِنِی بِرُوحٍ مِنْکَ وَفَرّجْ مِنْ عِنْدِکَ » جبرئیل علیه السلام بر حضرت نازل شد ، دعائی به حضرت تعلیم داد که خداوند چشمش و دو پسرش را به او برگرداند ، گفت بگو : « یا مَنْ لا یَعْلَمُ أحَدٌ کَیْفَ هُوَ إلاّ

---

1- (1) بحار الأنوار 95/185 186 .

هُوَ ، یا مَنْ سَدَّ السّماء بالهَواءِ ، وَکَبَسَ الأرْضَ عَلَی الماءِ ، وَاخْتارَ لِنَفْسِهِ أحْسَنَ الأسْماءِ ، ائتِنی بِرُوحٍ مِنْکَ وَفّرج مِنْ عِنْدِکَ » ، می گوید طلوع فجر نشده بود تا آنکه پیراهن یوسف بر او انداخته شد چشمش را خداوند و فرزندش را بر او برگرداند ، این دعاها را با مختصر تفاوتی دعوات راوندی(1) آورده .

دعای یوسف علیه السلام

70 در همان تفسیر(2) دارد که جبرئیل علیه السلام به یوسف علیه السلام گفت : بگو : « أسْألُکَ بِمَنِّکَ العَظیم وَإحْسانِکَ القَدیم وَلُطْفِکَ العَمیم یا رحمانُ یا رحیمُ » آن را گفت پس پادشاه خواب را دید ، فرج حضرت در آن شد .

71 در روایتی مسند(3) ( قریب به اعتبار ) از ریّان آمده که از امام رضا علیه السلام شنیدم که به کلماتی دعاء می کرد ، در هیچ سختنی به آنها دعاء نکردم ، مگر آنکه خداوند برایم فرج کرد ، آن کلمات اینهاست ، « اللَّهُمَّ أنْتَ ثِقَتِی فِی کُلِّ کَرْبٍ ، وَأنْتَ رَجَائِی فِی کُلِّ شِدَّهٍ ، وَأنْتَ لِی فِی کُلِّ أمْرٍ نَزَلَ بِی ثِقَهٌ وَعُدَّهٌ ، کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ عَنْهُ الْفُوءَادُ ، وَتَقِلُّ فِیهِ الْحِیلَهُ ، وَتَعْیَا فِیهِ الاْءُمُورُ ، وَیَخْذُلُ فِیهِ الْبَعِیدُ وَالْقَرِیبُ وَالصَّدِیقُ ، وَیَشْمَتُ فِیهِ الْعَدُوُّ ، أنْزَلْتُهُ بِکَ وَشَکَوْتُهُ إلَیْکَ رَاغِباً إلَیْکَ فِیهِ عَمَّنْ سِوَاکَ ، فَفَرَّجْتَهُ وَکَشَفْتَهُ وَکَفَیْتَنِیهِ ، فَأنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَهٍ ، وَصَاحِبُ کُلِّ حَاجَهٍ ، وَمُنْتَهَی کُلِّ رَغْبَهٍ ، فَلَکَ الْحَمْدُ کَثِیراً وَلَکَ الْمَنُّ فَاضِلاً ، بِنِعْمَتِکَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ ، یَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ مَعْرُوفٌ ، وَیَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوفِ مَوْصُوفٌ ، أنِلْنِی مِنْ مَعْرُوفِکَ مَعْرُوفاً تُغْنِینِی بِهِ عَنْ مَعْرُوفِ مَنْ سِوَاکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أرْحَمَ الرَّاحِمِین » .

---

1- (1) بحار الأنوار 95/195 .
2- (2) بحار الأنوار 95/186 .
3- (3) بحار الأنوار 95/187 .

دعای رفع هم

72 در مکارم الاخلاق(1) مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که هر که به این دعا دعا کند ، خداوند همش را برطرف ساخته ، اندوه او را به شادی مبدل فرماید : « اللَّهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ ، وَابْنُ أَمَتِکَ ، نَاصِیَتِی بِیَدِکَ ، مَاضٍ فِیَّ حُکْمُکَ ، عَدْلٌ فِیَّ قَضَاؤُکَ ، أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِیعَ قَلْبِی ، وَنُورَ صَدْرِی ، وَجَلاءَ حُزْنِی ، وَذَهَابَ هَمِّی » .

73 همان کتاب در روایتی(2) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد ، که به حضرت علی علیه السلام فرمود : هرگاه در ورطه ای افتادی بگو « بِسْمِ اللّهِ الرّحمنِ الرّحیمِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ بِاللّه العَلیّ العَظیمِ ، اللَّهُمَّ إِیّاکَ نَعْبُدُ وَایّاکَ نَسْتَعینُ » همانا خداوند سبحانه آن بلاء را دفع می کند ، و در مرسل(3) امام صادق علیه السلام ایاک نعبد وایاک نستعین را ندارد ، و در روایت احمد دارد که آن را 7 بار تکرار کند ، اگر بلاء برطرف شد و گر نه 70 بار آنرا کامل کند ) .

74 در کتاب نوادر راوندی مسنداً(4) از امام صادق علیه السلام از پدرانش از گفته رسول خدا صلی الله علیه و آله دارد ، هر که همهایش زیاد شد زیاد استغفار کند ، هر که بر وی تنگدستی اصرار دارد بسیار بگوید « لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ بِاللّهِ العَلِیِّ العَظِیم » .

75 از خط شهید اول قدس سره مرسلاً از پیغامبر صلی الله علیه و آله ذکر شده(5) هیچ بنده ای

---

1- (1) بحار الأنوار 95/193 194 .
2- (2) بحار الأنوار 95/194 .
3- (3) بحار الأنوار 95/195 .
4- (4) بحار الأنوار 95/194 .
5- (5) بحار الأنوار 95/194 .

نیست که بترسد نعمت از او برود ، یا نقمت بر او ناگهان برسد ، یا عافیت تغییر یابد ، و بگوید « یا حَیُّ یا قَیُّومُ ، یا واجِدُ ، یا مَجید ، یا بَرُّ ، یا کَریم ، یا رَحیمُ ، یا غنی ، تَمِّمْ عَلَیْنا نِعْمَتَکَ ، وَهَبْ لَنا ( هَنِّئْنا ) کَرامَتَکَ ، وَأَلْبِسنا عافِیَتِکَ » مگر آنکه خداوند تعالی خیر دنیا و آخرت به او عطا فرماید .

دعای حضرت امیر و دعاهای امام حسین علیه السلام در حاجت مهم

76 در روایت مسندی ضعیف(1) که امالی طوسی آورده از عبداللّه بن جعفر دارد که علی بن ابی طالب علیه السلام مرا کلمات فرج تلقین کرد و خبر داد که پیغمبر صلی الله علیه و آله به آن حضرت تلقین نمود ، و فرمود : هرگاه گرفتاری یا سختی بر او وارد شد اینها را بگوید : « لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ الْحَلیمُ الْکَریمُ ، لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ ، سُبْحانَ اللّهِ ، وَتَبارَکَ اللّهُ ، رَبِّ السمواتِ السّبْع ، وَرَبّ العَرْشِ العَظیم ، وَالْحَمْدُ للّهِ رَبّ العالمینَ » .

77 دعائی است که در دعوات(2) راوندی از زین العابدین علیه السلام ایراد کرده ، که به گفته آن حضرت ، روزی که پدر آن بزرگوار ( سید الشهداء علیه السلام ) شهید شد و خونها می جوشید پدرم مرا در بر گرفت ، و به من می گفت فرزندم ، این دعا را حفظ کن که مادرم فاطمه علیهاالسلام به من یاد داد ، و به آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله یاد داده ، که جبرئیل علیه السلام به آن حضرت در مورد حاجت مهم ( هم ) و غم و نازله ( گرفتاری ) که پیش آید و کار بزرگ سخت ( کمر شکن ) یاد داد « بِحَقِّ یس وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ

وَ بِحَقِّ طه وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ ، یَا مَنْ یَقْدِرُ عَلَی حَوَائِجِ السَّائِلِینَ ، یَا مَنْ یَعْلَمُ مَا فِی

---

1- (1) بحار الأنوار 95/195 .
2- (2) بحار الأنوار 95/196 .

الضَّمِیرِ ، یَا مُنَفِّسُ [ مُنَفِّساً ] عَنِ الْمَکْرُوبِینَ ، یَا مُفَرِّجُ [ مُفَرِّجاً ] عَنِ الْمَغْمُومِینَ ، یَا رَاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ ، یَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ یَا مَنْ لا یَحْتَاجُ إِلَی التَّفْسِیرِ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا » ( به جای این جمله اخیر حاجت خود را بخواهد ) .

دعای موسی علیه السلام در حال شکافته شدن دریا

78 در دعوات راوندی(1) نیز مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد که جبرئیل به من گفت کلماتی را که موسی علیه السلام در حال شکافته شدن دریا گفت ، به تو یاد ندهم ؟ گفتم : بلی به من گفت : بگو : « اللّهُمَ لَکَ الْحَمْدُ ، وَإِلَیْکَ الْمُشْتَکی ، وَبِکَ الْمُسْتَغاثُ ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعانُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إلاّ بِاللّه ِ العَلّی العَظیم » .

79 عدّه الداعی(2) در روایتی از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد که جبرئیل در حال شادی و خنده ، این دعا را از آسمان برای حضرت به عنوان هدیه خداوند نازل کرد و کلماتی است از گنجهای عرش که خداوند پیغمبر را به آن گرامی داشته « یَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِیلَ ، وَسَتَرَ الْقَبِیحَ ، یَا مَنْ لَمْ یُوءَاخِذْ بِالْجَرِیرَهِ ، وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ ، یَا عَظِیمَ الْعَفْوِ ، یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ، یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ ، یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ ، یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوَی ، وَمُنْتَهَی کُلِّ شَکْوَی ، یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ ، یَا عَظِیمَ الْمَنِّ ، یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، یَا رَبَّنَا وَیَا سَیِّدَنَا وَیَا مَوْلانَا وَیَا غَایَهَ رَغْبَتِنَا ، أَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ أَنْ لا تُشَوِّهَ خَلْقِی بِالنَّار » و پیغمبر صلی الله علیه و آله از جبرئیل ثواب این کلمات را می پرسد ، تا آنجا که می گوید به منافقین اینها را یاد ندهید ، همانا اینها دعای مستجاب است برای گوینده آن انشاء اللّه ، و دعای اهل بیت معمور است که در حال طواف بر آن می خوانند .

---

1- (1) بحار الأنوار 95/196 .
2- (2) بحار الأنوار 95/198 199 .

دعای خلاصی از زندان و دعای رفع فقر

80 مهج الدعوات(1) دعائی ایراد کرده که طبق روایتی ، مردی که در شام مدت زیادی در تنگنا در حبس بود ، از حضرت زهرا علیهاالسلام در خواب یاد گرفته ، خواند و از زندان خلاص شده به منزلش برگشت « اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَمَنْ عَلاهُ ، وَبِحَقِّ الْوَحْیِ وَمَنْ أَوْحَاهُ ، وَبِحَقِّ النَّبِیِّ وَمَنْ نَبَّأَهُ ، یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ ، یَا جَامِعَ کُلِّ فَوْتٍ ، یَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ ، وَآتِنَا وَجَمِیعَ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، فِی مَشَارِقِ الاْءَرْضِ وَمَغَارِبِهَا ، فَرَجاً مِنْ عِنْدِکَ عَاجِلاً ، بِشَهَادَةِ أَنْ لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ ، صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَعَلَی ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً » .

81 در جنه الامان روایتی مرسل(2) از بعض کتب اصحاب از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که به مردی که ثروتمند بود فقیر شده و سالم بود مریض شده ، نزد مردم مقبول بود مبغوض شده ، بر مردم سبک بود سنگین شده ، شادمان بود اندوهها بر او جمع شده ، زمین با آن وسعت بر وی تنگ شده ، و می گفت در طول روز دنبال روزی می کرده ، به قوتی دست پیدا نمی کنم ، گویا نامم از دفتر ارزاق محو شده حضرت چند چیز را که سبب این گرفتاریها بود به وی گفتند ، گفت هیچکدام را نیاوردم ، یاد دادند بتقوی عمل کند ، و ضمیر ( باطن ) خود را خالص سازد ، این دعا را که دعاء فرج است بخواند « بِسْمِ اللّهِ الرّحمنِ الرّحیم ، إِلَهِی طُمُوحُ الآْمَالِ قَدْ خَابَتْ إِلاّ لَدَیْکَ ، وَمَعَاکِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَقَطَّعَتْ إِلاّ عَلَیْکَ ، وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلاّ إِلَیْکَ ، فَإِلَیْکَ الرَّجَاءُ ، وَإِلَیْکَ الْمُلْتَجَأُ ، یَا أَکْرَمَ مَقْصُودٍ ، وَیَا أَجْوَدَ مَسْئُولٍ ، هَرَبْتُ إِلَیْکَ بِنَفْسِی ، یَا

---

1- (1) بحار الأنوار 95/203 .
2- (2) بحار الأنوار 95/203 204 .

مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ ، أَحْمِلُهَا عَلَى ظَهْرِی ، وَلا أَجِدُ لِی شَافِعاً سِوَی مَعْرِفَتِی بِأَنَّکَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ ، وَلَجَأَ إِلَیْهِ الْمُضْطَرُّونَ ، وَأَمَّلَ مَا لَدَیْهِ الرَّاغِبُونَ ، یَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ ، وَأَطْلَقَ الأَلْسُنَ بِحَمْدِهِ ، وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلَی عِبَادِهِ کِفَاءً لِتَأْدِیَهِ حَقِّهِ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَلا تَجْعَلْ لِلْهَوْمِ [ لِلْهُمُومِ ] عَلَی عَقْلِی سَبِیلاً ، وَلا لِلْبَاطِلِ عَلَی عَمَلِی دَلِیلاً ، وَافْتَحْ لِی بِخَیْرِ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ ، یَا وَلِیَّ الْخَیْرِ » چون مرد نیت خود را خالص گرداند به این دعاء دعاء کرده به بهترین حالت برگشت .

## دعای کامل که جبرئیل آورده

82 دعائی است که در کتاب قدیمی به سندی ( غیر معتبر )(1) از عبداللّه ابن العلا از امام صادق علیه السلام از پدر بزرگوارش محمد بن علی علیه السلام ایراد کرده ، و آن را سری از سر رسول اللّه صلی الله علیه و آله دانسته ، که جبرئیل علیه السلام برای آن بزرگوار آورده و به حضرت علی بن ابی طالب و فاطمه علیهماالسلام یاد داد ، به عنوان دعاء کامل ، هر که در هر روز آن را در جلوی خود قرار دهد ( شاید یعنی آن در صدر روز بخواند ) تا آنجا که بفرماید ، دعائی ا ست که گوینده اش هیچ چیز از خداوند عزوجل درخواست نمی کند مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید ، چون صبح کردی ، سه بار بگو « اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ أُشْهِدُکَ وَکَفَی بِکَ شَهِیداً ، وَأُشْهِدُ مَلائِکَتَکَ وَحَمَلَهَ عَرْشِکَ وَسُکَّانَ سَمَاوَاتِکَ وَأَرَضِیکَ وَأَنْبِیَاءَکَ وَرُسُلَکَ وَالصَّالِحِینَ مِنْ عِبَادِکَ وَجَمِیعِ خَلْقِکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، وَأَنَّ کُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ عَرْشِکَ إِلَی قَرَارِ الأَرَضِینَ السَّابِعَهِ السُّفْلَی بَاطِلٌ مَا خَلا وَجْهَکَ الْکَرِیمَ ، فَإِنَّهُ أَعَزُّ وَأَکْرَمُ وَأَجَلُّ مِنْ أَنْ یَصِفَ الْوَاصِفُونَ کُنْهَ جَلالِهِ ، أَوْ تَهْتَدِیَ الْقُلُوبُ لِکُلِّ عَظَمَتِهِ ، یَا مَنْ فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِینَ فَخْرُ مَدْحِهِ وَعَدَا وَصْفَ الْوَاصِفِینَ مَآثِرُ حَمْدِهِ ، وَجَلَّ عَنْ مَقَالَهِ النَّاطِقِینَ تَعْظِیمُ شَأْنِه »

---

1- (1) بحار الانوار 95/204 208 .

سپس 11 بار می گوئی « لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ، وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ، یُحْیی وَیُمیتُ، وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّشَیْ ءٍ قَدیرٌ » آنگاه 11 بار « سُبْحانَ اللّهِ ، وَالْحَمْدُللّهِ ، وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ ، وَاللّه ُ اَکْبَرُ ، ما شآءَ اللّه ُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الحَلیمِ الکریم ، العلیّ العظیمِ ، الرّحمنِ الرّحیم ، المَلِکُ الحَقُّ المُبین ، عَدَدَ خَلْقِ اللّه ، وَزِنَةَ عَرشهِ ، وَمِلأَ سماواتِهِ وأرضهِ ، وَعَدَدَ ما جَری بِهِ قَلَمُهُ وَأحصاهُ کِتابُه ورضی نَفْسَهِ » سپس می گوئی « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ الْمُبَارَکِینَ ، وَصَلِّ عَلَی جَبْرَئِیلَ وَمِیکَائِیلَ وَإِسْرَافِیلَ وَحَمَلَهِ عَرْشِکَ وَالْمَلائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ ، صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَیْهِمْ حَتَّی تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِیدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مَلَکِ الْمَوْتِ وَأَعْوَانِهِ وَرِضْوَانَ وَخَزَنَهِ الْجِنَانِ وَصَلِّ عَلَی مَالِکٍ وَخَزَنَهِ النِّیرَانِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِمْ حَتَّی تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِیدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَی الْکِرَامِ الْکَاتِبِینَ وَالسَّفَرَهِ الْکِرَامِ الْبَرَرَهِ وَالْحَفَظَهِ لِبَنِی آدَمَ ، وَصَلِّ عَلَی مَلائِکَهِ السَّمَاوَاتِ الْعُلَی ، وَمَلائِکَهِ الْأَرَضِینَ السَّابِعَهِ السُّفْلَی ، وَمَلائِکَهِ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ ، وَالْأَرَضِینَ وَالْأَقْطَارِ ، وَالْبِحَارِ وَالْأَنْهَارِ ، وَالْبَرَارِی وَالْقِفَارِ ، وَصَلِّ عَلَی مَلائِکَتِکَ الَّذِینَ أَغْنَیْتَهُمْ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ بِتَقْدِیسِکَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِمْ حَتَّی تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِیدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَی أَبِی آدَمَ وَأُمِّی حَوَّاءَ وَمَا وَلَدَا مِنَ النَّبِیِّینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِینَ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَیْهِمْ حَتَّی تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِیدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا ، مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ ، وَعَلَى أَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَأَزْوَاجِهِ الْمُطَهَّرِينَ ، وَعَلَى ذُرِّيَّةِ مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى كُلِّ نَبِيٍّ بَشَّرَ بِمُحَمَّدٍ ، وَعَلَى كُلِّ نَبِيٍّ وَلَدَ مُحَمَّداً ، وَعَلَى كُلِّ مَرْأَةٍ صَالِحَةٍ كَفَّلَتْ مُحَمَّداً ، وَعَلَى كُلِّ مَنْ صَلاتُکَ عَلَيْهِ رِضًا لَکَ وَرِضًا لِنَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِمْ حَتَّى تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا ، وَتَزِيدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَبَارِکْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّکَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْتَنَا أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ صَلاةٍ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ حَرْفٍ فِی صَلاةٍ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ شَعْرِ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ شَعْرِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ نَفَسِ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ نَفَسِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ سُكُونِ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ سُكُونِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ .

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ حَرَكَهِ مَنْ صَلّٰى عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ حَرَكَاتِهِمْ وَصِفَاتِهِمْ وَدَقَائِقِهِمْ وَسَاعَاتِهِمْ ، وَعَدَدِ زِنَهِ ذَرِّ مَا عَمِلُوا أَوْ لَمْ يَعْمَلُوا أَوْ كَانَ مِنْهُمْ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالْمَنُّ وَالْفَضْلُ وَالطَّوْلُ وَالنِّعْمَهُ وَالْعَظَمَهُ وَالْجَبَرُوتُ وَالْمُلْکُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْقَهْرُ وَالْفَخْرُ وَالسُّوءْدَدُ وَالسُّلْطَانُ وَالإِمْتِنَانُ وَالْكَرَمُ وَالْجَلالُ وَالْجَبْرُ وَالتَّوْحِيدُ وَالتَّمْجِيدُ وَالتَّهْلِيلُ وَالتَّكْبِيرُ وَالتَّقْدِيسُ وَالْعَظَمَهُ وَالرَّحْمَهُ وَالْمَغْفِرَهُ وَالْكِبْرِيَاءُ ، وَلَکَ مَا زَكَا وَطَابَ مِنَ الثَّنَاءِ الطَّيِّبِ وَالْمَدْحِ الْفَاخِرِ وَالْقَوْلِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ ، الَّذِى تَرْضَى بِهِ عَنْ قَائِلِهِ ، وَتَرْضَى بِهِ مِمَّنْ قَالَهُ وَهُوَ رِضًا لَکَ ، فَتَقَبَّلْ حَمْدِى بِحَمْدِ أَوَّلِ الْحَامِدِينَ ، وَثَنَائِى بِثَنَاءِ أَوَّلِ الْمُثْنِينَ ، وَتَهْلِيلِى بِتَهْلِيلِ أَوَّلِ الْمُهَلِّلِينَ ، وَتَكْبِيرِى بِتَكْبِيرِ أَوَّلِ الْمُكَبِّرِينَ ، وَقَوْلِى الْحَسَنِ الْجَمِيلِ بِقَوْلِ أَوَّلِ الْقَائِلِينَ الْمُجْمِلِينَ الْمُثْنِينَ عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ مُتَّصِلاً ذَلِکَ كَذَلِکَ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ ، وَبِعَدَدِ زِنَهِ ذَرِّ الرِّمَالِ وَالتِّلالِ وَالْجِبَالِ ، وَعَدَدِ جُرَعِ مَاءِ الْبِحَارِ ، وَعَدَدِ قَطْرِ الاْءَمْطَارِ ، وَوَرَقِ الاْءَشْجَارِ ، وَعَدَدِ النُّجُومِ ، وَعَدَدِ زِنَهِ ذَلِکَ ، وَعَدَدِ الثَّرَى وَالنَّوَى وَالْحَصَى ، وَعَدَدِ زِنَهِ ذَرِّ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْنَ ذَلِکَ وَمَا فَوْقَ ذَلِکَ مِنْ لَدُنِ الْعَرْشِ إِلَى قَرَارِ الاْءَرْضِ السَّابِعَهِ السُّفْلَى ، وَعَدَدِ حُرُوفِ أَلْفَاظِ أَهْلِهِنَّ ، وَعَدَدِ أَزْمَانِهِمْ وَدَقَائِقِهِمْ وَسُكُونِهِمْ وَحَرَكَاتِهِمْ وَأَشْعَارِهِمْ وَأَبْشَارِهِمْ ، وَعَدَدِ زِنَهِ مَا عَمِلُوا أَوْ لَمْ يَعْمَلُوا أَوْ كَانَ مِنْهُمْ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ .

أُعِيذُ أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه و آله وَنَفْسِى وَمَالِى وَذُرِّيَّتِى وَأَهْلِى وَوُلْدِى وَقَرَابَاتِى وَأَهْلَ بَيْتِى وَكُلَّ ذِى رَحِمٍ لِى دَخَلَ فِى الاْءِسْلامِ وَجِيرَانِى وَإِخْوَانِى وَمَنْ قَلَّدَنِى دُعَاءً أَوْ أَسْدَى إِلَىَّ بِرّاً أَوِ اتَّخَذَ عِنْدِى يَداً مِنَ الْمُوءْمِنِينَ وَالْمُوءْمِنَاتِ ، بِاللّهِ وَبِأَسْمَائِهِ التَّامَّهِ الشَّامِلَهِ الْكَامِلَهِ الْفَاضِلَهِ الْمُبَارَكَهِ الْمُتَعَالِيَهِ الزَّكِيَّهِ الشَّرِيفَهِ الْمَنِيعَهِ الْكَرِيمَهِ الْعَظِيمَهِ الْمَكْنُونَهِ

الْمَخْزُونَهِ الَّتِی لا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلا فَاجِرٌ ، وَبِأُمِّ الْکِتَابِ وَخَاتِمَتِهِ وَمَا بَیْنَهُمَا ، مِنْ سُورَهٍ شَرِیفَهٍ وَآیَهٍ مُحْکَمَهٍ وَشِفَاءٍ وَرَحْمَهٍ ، وَعُوذَهٍ وَبَرَکَهٍ ، وَبِالتَّوْرَاهِ وَالْاءِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ ، وَبِصُحُفِ إِبْرَاهِیمَ وَمُوسَی ، وَبِکُلِّ کِتَابٍ أَنْزَلَ اللّهُ ، وَبِکُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَ اللّهُ ، وَبِکُلِّ حُجَّهٍ أَقَامَهَا اللّهُ ، وَبِکُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللّهُ ، وَبِکُلِّ نُورٍ أَنَارَهُ اللّهُ ، وَبِکُلِّ آلاءِ اللّهِ وَعَظَمَتِهِ .

أُعِیذُ وَأَسْتَعِیذُ بِاللّهِ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ ، وَمِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ ، وَمِنْ شَرِّ مَا رَبِّی تَبَارَکَ وَتَعَالَی مِنْهُ أَکْبَرُ ، وَمِنْ شَرِّ فَسَقَهِ الْجِنِّ وَالْاءِنْسِ وَالشَّیَاطِینِ وَالسَّلاطِینِ وَإِبْلِیسَ وَجُنُودِهِ وَأَشْیَاعِهِ وَأَتْبَاعِهِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا فِی النُّورِ وَالظُّلْمَهِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا دَهَمَ أَوْ هَجَمَ ، وَمِنْ شَرِّ کُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَآفَهٍ وَنَدَمٍ ، وَمِنْ شَرِّ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ ، وَما یَعْرُجُ فِیها ، وَمِنْ شَرِّ ما یَلِجُ فِی الْاءَرْضِ وَما یَخْرُجُ مِنْها ، وَمِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّهٍ رَبِّی آخِذٌ بِناصِیَتِها ، إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ » .

83 مرسلاً از اسماء آمده که(1) پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر که را همی و غمی و گرفتاری و بلائی و شدّتی به او رسید پس بگوید : « اللّهُ ربّی لا اُشرِکَ بهِ شَیئاً تَوَکّلتُ عَلَی الحَیِّ الذی لا یَمُوتُ » .

دعای فرج

84 در کتاب عده الداعی(2) دعائی در روایتی مرسل آمده که علی بن مهزیار برای فرج از امام نهم علیه السلام به درخواست محمد بن حمزه علوی تقاضا کرده بود ، و حضرت به علی بن مهزیار نوشتند که ملازمت کند بخواندن « یَا مَنْ یَکْفی مِنْ کُلِّشَی ءٍ، وَلا یَکْفی مِنْهُ شَی ءٌ، اِکْفِنی ما اَهَمَّنی » همانا امیدوارم که از آنچه در غم است

---

1- (1) بحار الانوار 95/208 .
2- (2) بحار الأنوار 95/208 .

کفایت شود ان شاء اللّه .

85 در کتاب عیون(1) اخبار الرضا علیه السلام شیخ صدوق روایتی مسند آورده که هارون ا لرشید به فضل حاجب خود دستور احضار موسی بن جعفر علیه السلام را داد ( در آن هنگام حضرت در بغداد بوده اند و ظاهراً داستان در آنجا بوده ) رفتم به خرابه ای کوخی ( خانه ای از نی ) از چوبهای خرما بود ، بر حضرت وارد شدم ، و با سلام حضرت را برای حضور نزد هارون فراخواندم ، تا آنجا که وقت ورود ، فضل هارون را مانند زن ( جوان مرده ) می بیند ، ایستاده سرگردان ، تا آنجا که حضرت را خلعت داده گرامی می دارد ، تا آنجا که از حضرت پرسیدم چه گفتی که امر هارون را کفایت شدی ( شر هارون از شما رفع شد ) ؟ حضرت فرمود : دعای جدم علی بن ابی طالب علیه السلام این دعا را که می خواند ، در برابر هر لشکری قرار می گرفت آنها را شکست می داد و در برابر هر اسب سوار او را مقهور می کرد این دعا کفایت البلاء است « اللَّهُمَّ بِکَ أُسَاوِرُ ، وَبِکَ أُحَاوِلُ ، وَبِکَ أُحَاوِرُ ، وَبِکَ أَصُولُ ، وَبِکَ أَنْتَصِرُ ، وَبِکَ أَمُوتُ ، وَبِکَ أَحْیَا ، أَسْلَمْتُ نَفْسِی إِلَیْکَ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَیْکَ ، وَلا حَوْلَ ، وَلا قُوَّهَ إلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، اللَّهُمَّ إِنَّکَ خَلَقْتَنِی وَرَزَقْتَنِی وَسَتَرْتَنِی ، وَعَنِ الْعِبَادِ بِلُطْفِ مَا خَوَّلْتَنِی أَغْنَیْتَنِی ، إِذَا هَوَیْتُ رَدَدْتَنِی ، وَإِذَا عَثَرْتُ قَوَّمْتَنِی ، وَإِذَا مَرِضْتُ شَفَیْتَنِی ، وَإِذَا دَعَوْتُ أَجَبْتَنِی ، یَا سَیِّدِی ارْضَ عَنِّی ، فَقَدْ أَرْضَیْتَنِی » .

دعای کفایه البلاء

86 امالی طوسی روایتی مسند(2) را از محمد بن اعین از امام ششم علیه السلام ایراد کرده ، که حضرت فرمودند : علی بن الحسین علیه السلام می گفت ، این کلمات را

---

1- (1) بحار الأنوار 95/208 212 214 .
2- (2) بحار الانوار 95/215 .

هرگاه گفتم باکی ندارم ، اگر جن و انس بر من اجتماع کنند ( که ضرری و آسیبی به من برسانند « بِسْمِ اللّه ِ وَباللّه ِ وَمِنَ اللّه ِ وَإِلَی اللّه ِ ، وَفِی سَبِیلِ اللّه ِ ، اللَّهُمَّ إِلَیْکَ أَسْلَمْتُ نَفْسِی ، وَإِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهی ، وَإِلَیْکَ فَوَّضْتُ أَمْرِی ، فاحفَظنی بحفظِ الایمانِ مِنْ بینِ یدَیَّ وَمِن خلفی وعَن یمینی وعن شمالی ومِن فوقی ومِن تحتی ، وادَفْع عَنّی بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِک وَانّه لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ باللّه ِ العَلیِّ العَظیم »

و درروایت طب الأئمه مسنداً(1) از حسین بن علی علیه السلام کلمات را به این گونه آورده « بِسْمِ اللّه ِ وَباللّه ِ وَإِلَی اللّه ِ وَفِی سَبِیلِ اللّه ِ وَعَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللّه ِ صلی الله علیه و آله ، اللَّهُمَّ اکْفِنِی بِقُوَّتِکَ وَحَوْلِکَ وَقُدْرَتِکَ مِنْ شَرِّ کُلِّ مُغْتَالٍ وَکَیْدِ الْفُجَّارِ ، فَإِنِّی أُحبُّ الاْءَبْرَارَ وَأُوَالِی الاْءَخْیَارَ وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَآلِهِ وَسَلَّم » .

نفرین بر ظالم

87 در امالی طوسی قدس سره مسنداً روایتی(2) از امام دهم علیه السلام را آورده که مردی نزد امام صادق جعفر بن محمد علیه السلام آمد ، و از مردی که به او ظلم کرده شکایت کرد ، حضرت دعاء ( نفرین ) مظلوم را که پیغمبر صلی الله علیه و آله به امیرالمؤمنین علیه السلام آموخت به او یاد دادند ، و هیچ مظلومی بر ظالمی به این دعاء ( نفرین ) نمی کند جز آنکه خداوند او را بر ظالمش یاری می دهد و او را کفایت می کند : « اللَّهُمَّ طَمّهُ بالْبَلاءِ طَمّاً وَعُمَّهُ بِالْبَلاءِ عَمّاً ، وَقُمَّهُ بِالاْءَذَی قَمّاً ، وَارْمِهِ بِیَوْمٍ لا مُعَادَ لَهُ ، وَسَاعَهٍ لا مَرَدَّ لَهَا ، وَأَبِحْ حَرِیمَهُ ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ ًعَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ ، وَاکْفِنِی أَمْرَهُ ، وَقِنِی شَرَّهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّی کَیْدَهُ ، وَأَحْرِجْ قَلْبَهُ ، وَسُدَّ فَاهُ عَنِّی ، وَخَشَعَتِ الاْءَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إلاّ هَمْساً ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ ، وَقَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً ، اخْسَوءُا فِیها وَلا

---

1- (1) بحار الانوار 95/220 .
2- (2) بحار الأنوار 95/215 .

تُكَلِّمُونِ ، صَهْ صَه » 7 بار ( احتمال دارد کل دعاء را 7 بار بخواند ) .

88 در ثواب الاعمال شیخ صدوق قدس سره مرسلاً(1) از امام هفتم علیه السلام آورده که هر کس جلو دارد بین خود و بین جباری قل هو اللّه احد را ، خداوند او را از وی منع می کند ، آن را جلو روی و دنبال سر و از سمت راست و از سوی چپ بخواند چون چنین کرد ، خداوند خوبی او ( جبار را ) روزی او کرده و از شرش منع می کند ، و فرمود : هرگاه چیزی را ترسیدی پس 100 آیه از هر جای قرآن خواستی بخوان ، سپس سه بار بگو « اللّهمّ اکشف عنّی البلاء » .

89 در کتاب طب الأئمه مسنداً(2) از محمد بن سعید ( والد سعید بن محمد الشعیری ) از امام صادق علیه السلام آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر که انسانی قصد سوء درباره اش گرفت ، و بخواهد که خداوند بین او و آن مانع شود ، هنگامی که او را ( قصد سوء کننده را ) می بیند بگوید : « أعُوذُ بِحَوْلِ اللّه ِ وَقُوَّتِهِ ، مِنْ حَوْلِ خَلْقِه وَقُوَّتِهِمْ وَأعُوذُ بِرَبِّ الفَلَقَ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ » سپس آنچه را خداوند عزوجل به پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله گفت بگوید : « فإنْ تَوَلَّوا فَقُلْ حَسبِیَ اللّه ُ لا إلهَ إلاّ هُوَ ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْت ، وَهُوَ رَبّ العَرْشِ العَظیم » خداوند کید هر کید کننده و مکر هر مکر کننده و حسد هر حسد برنده را از او می گرداند ، و این کلمات را نگوید مگر در روی او ، همانا خداوند بحول خود او را کفایت می کند .

90 در ارشاد شیخ مفید قدس سره (3) در روایتی مسند ( خالی از اعتبار نیست )

---

1- (1) بحار الأنوار 95/217 .
2- (2) بحار الأنوار 95/220 .
3- (3) بحار الأنوار 95/221 .

از امام چهارم علیه السلام وارد شده ، که می فرمود ندیدم مانند تقدم در دعاء ( یعنی دعا کردن قبل از بلا و گرفتاری ) همانا بنده در هر وقتی اجابت حاضرش نیست ، از دعاء حضرت هنگامی که خبر رسید مسرف بن عقبه ( فرستاده شقی یزید پلید ) متوجه مدینه است این است « رَبِّ كَمْ مِنْ نِعمَهٍ اَنْعَمْتَ بِها عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَها شُكْری ، وَكَم مِنْ بَلِیَّهٍ أبتَلَیْتَنی بِها ، قَلَّ لَکَ عِنْدَها صَبْری ، فیامَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعَمَتَه شُكْری ، فَلَمْ یَحْرِمْنی ، وَقَلَّ عِنْدَ بَلاآئِهِ صَبْری فَلَمْ یَخْذُلنی ، یاذَا المَعْرُوفِ الّذی لا یَنْقَطِعُ أبداً ، وَیا ذَاالنَّعْماءِ الّتی لا تُحصی عَدَداً ، صَلِّ علی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّد وَادْفَعْ عَنّی شَرَّهُ ، فَانّی أدْرَء بِکَ فی نَحْرِهِ واسْتَعیذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ » مسرف وارد مدینه شد و گفته می شد کسی را جز علی بن الحسین قصد ندارد ، بر حضرت سلام کرد و آن بزرگوار را گرامی داشت و چیزی تقدیم کرد و صله داد .

91 در مکارم الاخلاق مرسلاً (1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هرگاه از مردی ترسیدی ، و خواستی شر او را کفایت شوی دنبال ماه در اول ماه باش ، ماه را که دیدی بر پاهای خود بایست ، و گویا که به او اشاره می کنی در گفتار ، بگو : « أَ یَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّهٌ مِنْ نَخِیلٍ وَأَعْنابٍ ، تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَْنْهارُ ، لَهُ فِیها مِنْ كُلِّ الثَّمَراتِ وَأَصابَهُ الْكِبَرُ ، وَلَهُ ذُرِّیَّهٌ ضُعَفاءُ فَأَصابَها إِعْصارٌ فِیهِ نارٌ فَاحْتَرَقَتْ » و با این کلمات به سوی خانه مردی که از او می ترسی اشاره کن سپس بگو : « فَاحْتَرَقَتْ فَاحْتَرَقَتْ فَاحْتَرَقَتْ ، اللَّهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلاءِ طَمّاً ، وَعُمَّهُ بِالْعَمَاءِ عَمّاً ، وَارْمِهِ بِحِجَارَهٍ مِنْ سِجِّیلٍ ، وَطَیْرِکَ الاَْبَابِیلِ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیم » و همین سخنان را شب دوم و سوم ماه می گوئی ، اگر نتیجه داد و به آنچه می خواهی در ماه اول رسیدی ، و گر نه در ماه

---

1- (1) بحار الأنوار 95/222 .

دوم در پی هلال در شب اول باش و آنچه گذشت را می گوئی و در شب دوم و سوم و اگر نتیجه نداد همین عمل را در ماه سوم می آوری و بعد از آن به اذن خدای عزوجل حاجتی نداری ( یعنی به مقصود می رسی ) .

دعای رفع شدت

92 در همان کتاب(1) مرسلاً دارد که مردی نزد امام صادق علیه السلام شکایت ظالمی را که به او ستم می کند کرد ، حضرت به او فرمود : بگو : « یا ناصِرَ المَظْلُومِ المَبْغیِ عَلَیْهِ » ان کان فلان بن فلان ( نام آن مرد و پدرش را ببرد ) یَظْلِمُنی فَابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لا تَجْبُره وَبَلاءٍ لا تَسْتُرْهُ » مرد بر ظالمش به این دعاء نفرین نکرد مگر سه بار او را پیسی در پیشانی گرفت ، سپس بعد از آن فقیر شد .

در همین زمینه نفرین از امام رضا علیه السلام این گونه نقل شده « اللّهُمَّ اطرُقْهُ بِلَیْلَهٍ لا اُخْتَ لَها وَأبِحْ حَریمَهُ » .

و از امام صادق علیه السلام (2) در حال داخل شدن بر منصور ( هنگامی که در شدت خشم بود ) وارد شده که دعاء کرد « یا عُدّتی عِنْدَ شِدَّتی ویا غَوثی عِنْدَ کُرْبَتی ، اُحْرُسنی بِعَیْنِکَ التی لا تَنامُ وَاکْنُفْنی بِرُکْنِکَ الَّذی لا یُرامُ » .

93 در رجال کشی(3) روایتی آمده مسند ( ضعیف ) از رزام مولی خالد قسری که در مدینه شکنجه می شده ، و گاهی به سقف او را می آویختند ، و در را بر روی او می بستند ، در یکی از روزها از روزنه نامه ای از راه می افتد ، نامه را باز کرده ( با سنگی ریگی بسته بود ) خط امام ششم علیه السلام در آن نامه بعد از بسم اللّه

---

1- (1) بحار الأنوار 95/222 .
2- (2) بحار الأنوار 95/223 .
3- (3) بحار الأنوار 95/224 225 .

نوشته بود ، ای رزام بگو : « یا کائِناً قَبْلَ کُلِّشَیْ ءٍ ، وَیا کائِناً بَعدَ کُلِّشَیْ ءٍ ، وَیا مُکَوِّنَ کُلِّشَیْ ءٍ ، البِسنی دِرْعَکَ الحَصینَهَ مِنْ شَرّ جَمیعِ خَلقِکَ » رزام می گوید این دستور را عمل کردم بعد از آن شکنجه نشدم .

دعای رفع بلا

94 در همان کتاب روایتی(1) از معتّب به سندی در ( مستدرک مایل به اعتبار است ) که عبداللّه بن عبدالرحمن اصم مسمعی در آن است نقل کرده ، که چون داود بن علی ( حاکم مدینه ) معلی بن خنیس را کشت ، امام ششم علیه السلام شب پیوسته در حال قیام و سجده بود ، در آخر شب در سجده شنیدم که می گوید : « اللّهمّ انّی أسألُکَ بقُوّتکَ القویّه ومحالِکَ الشدید ، وبعزّتک التی جُلّ خلقِکَ لها ذلیلٌ ، أن تُصلّی علی مُحَمّد وَالِ مُحَمَّد أنْ تَأخُذَهُ الساعه الساعه » می گوید قسم به خدا حضرت سر از سجده برنداشته بود تا صدای شیون را شنیدیم ، گفتند داود بن علی مرده است .

95 در مهج الدعوات مسنداً(2) از گفته الیسع بن حمزه قمی آورده که از ناحیه عمرو بن مسعده وزیر معتصم خلیفه عباسی خبری ( چیزی ) ناپسند هولناک ( ناجور ) بمن رسید که بر خون خود و فقر بازماندگان ترسیدم ، نامه ای به آقایم امام ابی الحسن عسکری علیه السلام ( امام دهم ) نوشته از آنچه بر من رسیده شکایت کردم ، به من نوشت ترسی و باکی بر تو نیست ، به این کلمات خداوند را بخوان خداوند ترا از آنچه در آن افتادی زود خلاص کرده برایت فرج می سازد ، همانا آل محمد علیهم السلام هنگام نزدیکی بلا و غلبه دشمنان و نزد ترس از فقر و تنگی

---

1- (1) بحار الأنوار 95/225 .

2- (2) بحار الأنوار 95/229 230 .

سینه ( اضطراب و دلهره ) به این کلمات دعاء می کنند الیسع ، می گوید به کلماتی که آقایم برایم نوشته بود در صدر روز دعا کردم ، به خدا قسم نصف روز نگذشته بود که فرستاده وزیر ( عمرو بن مسعده ) آمد ، و گفت وزیر را اجابت کن ، حرکت کرده وارد بر وزیر شدم ، چون مرا دید به سویم لبخند زد و دستور داد آهن ها و غلها را از من باز کردند ، و امر کرد خلعت فاخری از لباسهایش به من بدهند ، و عطری به من هدیه داد ، و مرا نزدیک کرده ، مقرب قرار داد ، شروع کرد با من سخن گفتن و پوزش خواستن و به برگرداندن آنچه از ( اموال ) من بیرون کشیده بودند فرمان داده ، و جائزه نیکی به من داد و همان پستی که پیشتر داشتم به همان ناحیه مرا گرداند و منطقه متصل به آن را نیز به او اضافه کرد .

دعاء این است « یَا مَنْ تُحَلُّ بِأَسْمَائِهِ عُقَدُ الْمَکَارِهِ ، وَیَا مَنْ یُفَلُّ بِذِکْرِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَیَا مَنْ یُدْعَی بِأَسْمَائِهِ الْعِظَامِ مِنْ ضِیقِ الْمَخْرَجِ إِلَی مَحَلِّ الْفَرَجِ ، ذَلَّتْ لِقُدْرَتِکَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِکَ الْاَسْبَابُ ، وَجَرَی بِطَاعَتِکَ الْقَضَاءُ ، وَمَضَتْ عَلَی ذَلِکَ الْاَشْیَاءِ ، فَهِیَ بِمَشِیَّتِکَ دُونَ قَوْلِکَ مُؤْتَمِرَهٌ ، وَبِإِرَادَتِکَ دُونَ وَحْیِکَ مُنْزَجِرَهٌ ، وَأَنْتَ الْمَرْجُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ ، وَأَنْتَ الْمَفْزَعُ لِلْمُلِمَّاتِ ، لا یَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلاّ مَا دَفَعْتَ ، وَلا یَنْکَشِفُ مِنْهَا إِلاّ مَا کَشَفْتَ ، وَقَدْ نَزَلَ بِی مِنَ الْاَمْرِ مَا قَدْ فَدَحَنِی ثِقْلُهُ ، وَحَلَّ بِی مِنْهُ مَا بَهَظَنِی حِمْلُهُ ، وَبِقُدْرَتِکَ أَوْرَدْتَ عَلَیَّ ذَلِکَ وَبِسُلْطَانِکَ وَجَّهْتَهُ إِلَیَّ ، فَلا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ ، وَلا مُیَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ ، وَلا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ ، وَلا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ ، وَلا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ ، إِلاّ أَنْتَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَافْتَحْ لِی بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِکَ ، وَاصْرِفْ عَنِّی سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِکَ ، وَأَنِلْنِی حُسْنَ النَّظَرِ فِیمَا شَکَوْتُ ، وَارْزُقْنِی حَلاوَهَ الصُّنْعِ فِیمَا سَأَلْتُکَ ، وَهَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ فَرَجاً وَحِیّاً وَاجْعَلْ لِی مِنْ عِنْدِکَ مَخْرَجاً هَنِیئاً ، وَلا تَشْغَلْنِی بِالاِهْتِمَامِ

عَنْ تَعَاهُدِ فَرَائِضِکَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِکَ ، فَقَدْ ضِقْتُ بِمَا نَزَلَ بِی ذَرْعاً ، وَامْتَلأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَیَّ جَزَعاً ، وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَی کَشْفِ مَا بُلِیتُ بِهِ ، وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِیهِ ، فَافْعَلْ بِی ذَلِکَ وَإِنْ کُنْتُ غَیْرَ مُسْتَوْجِبِهِ مِنْکَ ، یَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، وَذَا الْمَنِّ الْکَرِیمِ ، فَأَنْتَ قَادِرٌ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ » .

96 دعائی در مهج الدعوات مرسلا(1) از علی بن الحسین علیه السلام ذکر کرده که به حسن بن الحسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام آموخت ، هنگامی که به دستور ولید بن عبدالملک ، صالح بن عبداللّه المری ، عامل ولید در مدینه ، حسن را که در حبس بود بیرون آورده 500 تازیانه در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله بر او بزند ، حضرت به حسن فرمودند پسر عمو خداوند را به دعاء کرب بخوان برایت فرج سازد ، حسن پرسید پسر عم آن دعا چیست ؟ حضرت فرمود : بگو : « لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ الْحَلیمُ الْکَریمُ ، لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ ، سُبْحانَ اللّه ِ رَبِّ السَّمواتِ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الاْءَرَضینَ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْعَرشِ الْعَظیمِ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمینَ » حسن دعا را تکرار می کرد ، صالح از خواندن نامه ولید فارغ شد ، و پائین آمد ، گفت سجیّه مردی مظلوم را می بینم کارش را تأخیر بیندازید ، به مراجعه به ولید ، نوشت او را رها کن .

### نفرین بر ظالم

97 دعائی است که ابوالحسن علی بن محمد علیهماالسلام ( امام دهم ) بر علیه متوکل عباسی کرده ، در مهج الدعوات(2) دارد ، که حضرت بزرافه حاجب متوکل ( که شیعه بود ) بفرمایند چون به زحمت و مشقت افتادم ( روزی گرم که متوکل دستور داد همه پیاده بیرون بیایند و خود و وزیرش فتح بن خاقان سواره

---

1- (1) بحار الانوار 95/233 234 .
2- (2) بحار الانوار 95/234 240 .

باشند ) رجوع کردم به گنجهائی که از پدرانمان ارث برده ایم ، عزیزتر از قلعه ها و اسلحه و سپرها است ، و آن دعاء مظلوم بر ظالم است ، دعاء کردم ( نفرین کردم ) او را ، خداوند هلاک ساخت ( تا سه روز بعد از آن واقعه ) و از حضرت دعاء را یاد گرفت و آن اینست « اللّهُمَّ إنّکَ الملِکُ المُتَعَزِّز بِالکبرياء ، المُتَفَرّدُ بِالبَقاءِ ، الحَیُّ القَيُّومِ المُقْتَدِرُ القَهّارُ ، الّذی لا إلهَ إلاّ أنْتَ ، أنا عَبْدُکَ وَانْتَ رَبّی ، ظَلَمْتُ نَفْسی ، وَاعْتَرَفْتُ بِاساءَتی ، واستغْفِر إلَيْکَ مِنْ ذُنُوبی فانّه لا يغفرالذُّنوبَ إلاّ أنْتَ ، اللَّهُمَّ إنِّی وَفُلاناً عَبْدَانِ مِنْ عَبِيدِکَ ، نَوَاصِينَا بِيَدِکَ ، تَعْلَمُ مُسْتَقَرَّنَا وَمُسْتَوْدَعَنَا ، وَتَعْلَمُ مُنْقَلَبَنَا وَمَثْوَانَا ، وَسِرَّنَا وَعَلانِيَتَنَا ، وَتَطَّلِعُ عَلَی نِيَّاتِنَا ، وَتُحِيطُ بِضَمَائِرِنَا ، عِلْمُکَ بِمَا تُبْدِيهِ كَعِلْمِکَ بِمَا تُخْفِيهِ ، وَمَعْرِفَتُکَ بِمَا نُبْطِنُهُ كَمَعْرِفَتِکَ بِمَا نُظْهِرُهُ ، وَلا يَنْطَوِی عَلَيْکَ شَیْءٌ مِنْ أُمُورِنَا ، وَلا يُسْتَتَرُ دُونَکَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا ، وَلا لَنَا مِنْکَ مَعْقِلٌ يُحْصِنُنَا ، وَلا حِرْزٌ يُحْرِزُنَا ، وَلا مَهْرَبٌ يَفُوتُکَ مِنَّا ، وَلا يَمْتَنِعُ الظَّالِمُ مِنْکَ بِسُلْطَانِهِ ، وَلا يُجَاهِدُکَ عَنْهُ جُنُودُهُ ، وَلا يُغَالِبُکَ مُغَالِبٌ بِمَنْعِه ، وَلا يُعَازُّکَ مُتَعَزِّزٌ بِکَثْرَهِ ، أَنْتَ مُدْرِکُهُ أَيْنَ مَا سَلَکَ ، وَقَادِرٌ عَلَيْهِ أَيْنَ لَجَأَ ، فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِکَ ، وَتَوَكُّلُ الْمَقْهُورِ مِنَّا عَلَيْکَ ، وَرُجُوعُهُ إِلَيْکَ ، وَيَسْتَغِيثُ بِکَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِيثُ ، وَيَسْتَصْرِخُکَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِيرُ ، وَيَلُوذُ بِکَ إِذَا نَفَتْهُ الاْءَفْنِيَهُ ، وَيَطْرُقُ بَابَکَ إِذَا غُلِّقَتْ دُونَهُ الاْءَبْوَابُ الْمُرْتَجَّهُ ، وَيَصِلُ إِلَيْکَ إِذَا احْتُجِبَتْ عَنْهُ الْمُلُوکُ الْغَافِلَهُ ، تَعْلَمُ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَشْکُوَهُ إِلَيْکَ ، وَتَعْرِفُ مَا يُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ يَدْعُوَکَ لَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ سَمِيعاً بَصِيراً لَطِيفاً قَدِيراً .

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِی سَابِقِ عِلْمِکَ وَقَضَائِکَ وَمَاضِی حُکْمِکَ وَنَافِذِ مَشِيَّتِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِينَ ، سَعِيدِهِم وَشَقِيِّهِمْ وَفَاجِرِهِمْ وَبَرِّهِمْ ، أَنْ جَعَلْتَ لِفُلانِ بْنِ فُلانٍ عَلَیَّ قُدْرَهً فَظَلَمَنِی بِهَا ، وَبَغَی عَلَیَّ لِمَکَانِهَا ، وَتَعَزَّزَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِهِ الَّذِی خَوَّلْتَهُ إِيَّاهُ ، وَتَجَبَّرَ عَلَیَّ

بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّتِی جَعَلْتَهَا لَهُ ، وَغَرَّهُ إِمْلاوءُکَ لَهُ وَأَطْغَاهُ حِلْمُکَ عَنْهُ ، فَقَصَدَنِی بِمَکْرُوهٍ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَیْهِ ، وَتَعَمَّدَنِی بِشَرٍّ ضَعُفْتُ عَنِ احْتِمَالِهِ ، وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَی الإنْتِصَارِ لِضَعْفِی ، وَالإنْتِصَافِ مِنْهُ لِذُلِّی ، فَوَکَلْتُهُ إِلَیْکَ ، وَتَوَکَّلْتُ فِی أَمْرِهِ عَلَیْکَ وَتَوَاعَدْتُهُ بِعُقُوبَتِکَ ، وَحَذَّرْتُهُ سَطْوَتَکَ ، وَخَوَّفْتُهُ نَقِمَتَکَ ، فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَکَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَحَسَبَ أَنَّ إِمْلاوءُکَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ ، وَلَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَهٌ عَنْ أُخْرَی ، وَلا انْزَجَرَ عَنْ ثَانِیَهٍ بِأُولَی وَلَکِنَّهُ تَمَادَی فِی غَیِّهِ ، وَتَتَابَعَ فِی ظُلْمِهِ ، وَلَجَّ فِی عَدَاوَتِهِ ، وَاسْتَشْرَی فِی طُغْیَانِهِ ، جُرْأَهً عَلَیْکَ یَا سَیِّدِی ، وَتَعَرُّضاً لِسَخَطِکَ الَّذِی لا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ ، وَقِلَّهَ اکْتِرَاثٍ بِبَأْسِکَ الَّذِی لا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاغِینَ ، فَهَا أَنَا ذَا یَا سَیِّدِی مُسْتَضْعَفٌ فِی یَدَیْهِ ، مُسْتَضَامٌ تَحْتَ سُلْطَانِهِ ، مُسْتَذِلٌّ بِعِقَابِهِ ، مَغْلُوبٌ مَبْغِیٌّ عَلَیَّ مَقْصُودٌ ، وَجِلٌ خَائِفٌ مُرَوَّعٌ مَقْهُورٌ ، قَدْ قَلَّ صَبْرِی وَضَاقَتْ حِیلَتِی ، وَانْغَلَقَتْ عَلَیَّ الْمَذَاهِبُ إِلاَّ إِلَیْکَ ، وَانْسَدَّتْ عَلَیَّ الْجِهَاتُ إِلاَّ جِهَتَکَ ، وَالْتَبَسَتْ عَلَیَّ أُمُورِی فِی رَفْعِ مَکْرُوهِهِ عَنِّی ، وَاشْتَبَهَتْ عَلَیَّ الآرَاءُ فِی إِزَالَهِ ظُلْمِهِ وَخَذَلَنِی مَنِ اسْتَنْصَرْتُهُ مِنْ عِبَادِکَ ، وَأَسْلَمَنِی مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ خَلْقِکَ طُرّاً ، وَاسْتَشَرْتُ نَصِیحِی فَأَشَارَ عَلَیَّ بِالرَّغْبَهِ إِلَیْکَ ، وَاسْتَرْشَدْتُ دَلِیلِی فَلَمْ یَدُلَّنِی إِلاَّ عَلَیْکَ ، فَرَجَعْتُ إِلَیْکَ یَا مَوْلایَ صَاغِراً رَاغِماً مُسْتَکِیناً ، عَالِماً أَنَّهُ لا فَرَجَ لِی إِلاَّ عِنْدَکَ ، وَلا خَلاصَ لِی إِلاَّ بِکَ ، أَتَنَجَّزُ وَعْدَکَ فِی نُصْرَتِی ، وَإِجَابَهِ دُعَائِی ، فَإِنَّکَ قُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ الَّذِی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ ، وَمَنْ بُغِیَ عَلَیْهِ لَیَنْصُرَنَّهُ اللّه ، وَقُلْتَ جَلَّ جَلالُکَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاوءُکَ ، ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ ، وَأَنَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی ، وَإِنِّی لاَءَعْلَمُ یَا سَیِّدِی أَنَّ لَکَ یَوْماً تَنْتَقِمُ فِیهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ ، وَأَتَیَقَّنُ أَنَّ لَکَ وَقْتاً تَأْخُذُ فِیهِ مِنَ الْغَاصِبِ لِلْمَغْصُوبِ ، لاِءَنَّکَ لا یَسْبِقُکَ مُعَانِدٌ ، وَلا یَخْرُجُ عَنْ قَبْضَتِکَ مُنَابِذٌ ، وَلا تَخَافُ فَوْتَ فَائِتٍ ، وَلَکِنَّ جَزَعِی وَهَلَعِی لا یُبْلِغَانِ بِیَ الصَّبْرَ عَلَی أَنَاتِکَ ، وَانْتِظَارِ حِلْمِکَ ، فَقُدْرَتُکَ یَا مَوْلایَ فَوْقَ کُلِّ قُدْرَهٍ ،

وَسُلْطَانُکَ غَالِبُ کُلِّ سُلْطَانٍ وَمَعَادُ کُلِّ أَحَدٍ إِلَیْکَ ، وَإِنْ أَمْهَلْتَهُ ، وَرُجُوعُ کُلِّ ظَالِمٍ إِلَیْکَ وَإِنْ أَنْظَرْتَهُ ، وَقَدْ أَضَرَّنِی یَا رَبِّ حِلْمُکَ عَنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ ، وَطُولُ أَنَاتِکَ لَهُ ، وَإِمْهَالُکَ إِیَّاهُ ، وَکَادَ الْقُنُوطُ یَسْتَوْلِی عَلَیَّ لَوْ لا الثِّقَهُ بِکَ وَالْیَقِینُ بِوَعْدِکَ ، فَإِنْ کَانَ فِی قَضَائِکَ النَّافِذِ وَقُدْرَتِکَ الْمَاضِیَهِ أَنْ یُنِیبَ أَوْ یَتُوبَ أَوْ یَرْجِعَ عَنْ ظُلْمِی أَوْ یَکُفَّ مَکْرُوهَهُ عَنِّی ، وَیَنْتَقِلَ عَنْ عَظِیمِ مَا رَکِبَ مِنِّی ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَوْقِعْ ذَلِکَ فِی قَلْبِهِ السَّاعَهَ السَّاعَهَ قَبْلَ إِزَالَتِهِ نِعْمَتَکَ الَّتِی أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ ، وَتَکْدِیرِهِ مَعْرُوفَکَ الَّذِی صَنَعْتَهُ عِنْدِی ، وَإِنْ کَانَ فِی عِلْمِکَ بِهِ غَیْرُ ذَلِکَ ، مِنْ مَقَامٍ عَلَی ظُلْمِی ، فَأَسْأَلُکَ یَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْغِیِّ عَلَیْهِ إِجَابَهَ دَعْوَتِی ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ أَخْذَ عَزِیزٍ مُقْتَدِرٍ ، وَافْجَأْهُ فِی غَفْلَتِهِ مُفَاجَاهَ مَلِیکٍ مُنْتَصِرٍ ، وَاسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَسُلْطَانَهُ ، وَفُلَّ عَنْهُ جُنُودَهُ وَأَعْوَانَهُ ، وَمَزِّقْ مُلْکَهُ کُلَّ مُمَزَّقٍ ، وَفَرِّقْ أَنْصَارَهُ کُلَّ مُفَرَّقٍ وَأَعْرِهِ مِنْ نِعْمَتِکَ الَّتِی لَمْ یُقَابِلْهَا بِالشُّکْرِ ، وَانْزِعْ عَنْهُ سِرْبَالَ عِزِّهِ الَّذِی لَمْ یُجَازِهِ بِالْإِحْسَانِ ، وَاقْصِمْهُ یَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَهِ ، وَأَهْلِکْهُ یَا مُهْلِکَ الْقُرُونِ الْخَالِیَهِ وَأَبِرْهُ یَا مُبِیرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَهِ ، وَاخْذُلْهُ یَا خَاذِلَ الْفِئَاتِ الْبَاغِیَهِ ، وَابْتُرْهُ عُمُرَهُ ، وَابْتَزِّهِ مُلْکَهُ ، وَعِفَّ أَثَرَهُ وَاقْطَعْ خَبَرَهُ ، وَأَطْفِئْ نَارَهُ ، وَأَظْلِمْ نَهَارَهُ ، وَکَوِّرْ شَمْسَهُ ، وَاهْشِمْ شِدَّتَهُ ، وَجُذَّ سَنَامَهُ ، وَأَرْغِمْ أَنْفَهُ ، وَلا تَدَعْ لَهُ جُنَّهً إِلاّ هَتَکْتَهَا ، وَلا دِعَامَهً إِلاَّ قَصَمْتَهَا ، وَلا کَلِمَهً مُجْتَمِعَهً إِلاّ فَرَّقْتَهَا ، وَلا قَائِمَهَ عُلْوٍ إِلاّ وَضَعْتَهَا ، وَلا رُکْناً إِلاّ وَهَنْتَهُ ، وَلا سَبَباً إِلاّ قَطَعْتَهُ ، وَأَرِهِ أَنْصَارَهُ وَجُنْدَهُ عَبَادِیدَ بَعْدَ الْأُلْفَهِ ، وَشَتَّی بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْکَلِمَهِ ، وَمُقْنِعِی الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَی الْأُمَّهِ وَاشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْمُنْقَلِبَهَ الْوَجِلَهَ وَالْأَفْئِدَهَ اللَّهِفَهَ ، وَالْأُمَّهَ الْمُتَحَیِّرَهَ ، وَالْبَرِیَّهَ الضَّائِعَهَ وَأَدِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَهَ ، وَالْأَحْکَامَ الْمُهْمَلَهَ ، وَالسُّنَنَ الدَّائِرَهَ ، وَالْمَعَالِمَ الْمُغَیَّرَهَ ، وَالْآیَاتِ الْمُحَرَّفَهَ ، وَالْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَهَ ، وَالْمَحَارِیبَ الْمَجْفُوَّهَ ، وَالْمَسَاجِدَ الْمَهْدُومَهَ ، وَأَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ

السَّاغِبَة ، وَأَرْوِ بِهِ اللَّهَوَاتِ اللاّغِبَة ، وَالاْءَكْبَادَ الظَّامِئَة ، وَأَرِحْ بِهِ الاْءَقْدَامَ الْمُتْعَبَة ، وَاطْرُقْهُ بِلَيْلَةٍ لا أُخْتَ لَهَا ، وَسَاعَةٍ لا شِفَاءَ مِنْهَا ، وَبِنَكْبَةٍ لا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَبِعَثْرَةٍ لا إِقَالَةَ مِنْهَا ، وَأَبِحْ حَرِيمَهُ ، وَنَغِّصْ نِعْمَتَهُ وَأَرِهِ بَطْشَتَکَ الْکُبْرَی ، وَنَقِمَتَکَ الْمُثْلَی وَقُدْرَتَکَ الَّتِی هِیَ فَوْقَ کُلِّ قُدْرَةٍ ، وَسُلْطَانَکَ الَّذِی هُوَ أَعَزُّ مِنْ سُلْطَانِهِ ، وَاغْلِبْهُ لِی بِقُوَّتِکَ الْقَوِیَّةِ ، وَمِحَالِکَ الشَّدِیدِ ، وَامْنَعْنِی بِمَنَعَتِکَ الَّتِی کُلُّ خَلْقٍ فِیهَا ذَلِیلٌ ، وَابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لا تَجْبُرُهُ وَبِسُوءٍ لا تَسْتُرُهُ ، وَکِلْهُ إِلَی نَفْسِهِ فِیمَا یُرِیدُ ، إِنَّکَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِیدُ ، وَأَبْرِئْهُ مِنْ حَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ وَأَحْوِجْهُ إِلَی حَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ ، وَأَذِلَّ مَکْرَهُ بِمَکْرِکَ ، وَادْفَعْ مَشِیَّتَهُ بِمَشِیَّتِکَ ، وَأَسْقِمْ جَسَدَهُ وَأَیْتِمْ وُلْدَهُ ، وَانْقُصْ أَجَلَهُ ، وَخَیِّبْ أَمَلَهُ ، وَأَدِلْ دَوْلَتَهُ ، وَأَطِلْ عَوْلَتَهُ ، وَاجْعَلْ شُغُلَهُ فِی بَدَنِهِ وَلا تَفُکَّهُ مِنْ حُزْنِهِ ، وَصَیِّرْ کَیْدَهُ فِی ضَلالٍ ، وَأَمْرَهُ إِلَی زَوَالٍ ، وَنِعْمَتَهُ إِلَی انْتِقَالٍ ، وَجَدَّهُ فِی سَفَالٍ ، وَسُلْطَانَهُ فِی اضْمِحْلالٍ ، وَعَاقِبَةَ أَمْرِهِ إِلَی شَرِّ حَالٍ ، وَأَمِتْهُ بِغَیْظِهِ إِذَا أَمَتَّهُ ، وَأَبْقِهِ لِحُزْنِهِ إِنْ أَبْقَیْتَهُ ، وَقِنِی شَرَّهُ وَهَمْزَهُ وَلَمْزَهُ ، وَسَطْوَتَهُ وَعَدَاوَتَهُ ، وَالْمَحْهُ لَمْحَةً تُدَمِّرُ بِهَا عَلَیْهِ ، فَإِنَّکَ أَشَدُّ بَأْساً وَأَشَدُّ تَنْکِیلاً » .

### حرز یمانی

98 حرز یمانی به دو طریق مسند ( ولی به احتمال قوی سند روایت عبداللّه بن جعفر متصل نباشد )(1) در مهج الدعوات آمده هر دو ضعیف است ، لکن می توان اطمینان داشت که این دعاء ( با اختلاف در بعض عبارات و سند ) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام صادر شده ، از عبداللّه بن عباس در هر دو سند ، و از عبداللّه بن جعفر در یکی آمده ، که امام حسن علیه السلام برای مردی که بوی مسک از وی ساطع بود ، دارای منظری شگفت انگیز ، و زبانی فصیح بود ، از حضرت اجازه ورود می خواهد ، آن بزرگوار اجازه دادند ، مرد بر حضرت وارد سلام

---

1- (1) بحار الانوار 95/240 252 .

کرده ، و وضع خوب زندگی خود را شرح داد ، لکن در مقابل از دشمنی که در قبال او کاری از وی ساخته نیست ، و درمانده وجود دارد ، شبی در خواب هاتفی ندا داد ، که برخاسته نزد بهترین خلق خدا بعد از پیغمبر صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام رفته و دعائی برای سرکوب و نجات از این دشمن از آن جناب بخواه که پیغمبر به آن حضرت آموخته ، و در آن اسم اعظم خداست و از حضرت با التماس درخواست یاددادن آن دعاء را نمود ، حضرت ، دوات و کاغذی خواستند ، و دعاء را برایش نوشتند ، و دعا این است « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللّه ُ الْمَلِکُ الْحَقُّ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، وَأَنَا عَبْدُکَ وَأَنْتَ رَبِّی ، ظَلَمْتُ نَفْسِی ، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِی ، وَلا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ فَاغْفِرْ لِی یَا غَفُورُ یَا شَکُورُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی مَا خَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَمَا وَصَلَ إِلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ السَّابِغِ ، وَمَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ ، وَبَوَّأْتَنِی بِهِ مِنْ مَظِنَّةِ الْعَدْلِ ، وَأَنَلْتَنِی مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَمِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی ، وَالتَّوْفِیقِ لِی وَالاْءِجَابَهِ لِدُعَائِی ، حَتَّی أُنَاجِیَکَ دَاعِیاً ، وَأَدْعُوَکَ مُضَاماً ، وَأَسْأَلَکَ فَأَجِدَکَ فِی الْمَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَابِراً ، وَفِی الاْءُمُورِ نَاظِراً ، وَلِذُنُوبِی غَافِراً ، وَلِعَوْرَاتِی سَاتِراً ، لَمْ أَعْدَمْ خَیْرَکَ طَرْفَهَ عَیْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الإِخْتِبَارِ لِتَنْظُرَ مَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ ، فَأَنَا عَتِیقُکَ مِنْ جَمِیعِ الآفَاتِ وَالْمَصَائِبِ فِی اللَّوَازِبِ وَالْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ أَصْنَافِ الْبَلاءِ وَمَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ ، لا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلاّ الْجَمِیلَ ، وَلا أَرَی مِنْکَ غَیْرَ التَّفْضِیلِ ، خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ ، وَفَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعْمَتُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَهٌ ، وَسَوَابِقُ لَمْ تُحَقِّقْ حَذَارِی ، بَلْ صَدَّقَتْ رَجَائِی وَصَاحَبَتْ أَسْفَارِی ، وَأَکْرَمْتَ أَحْضَارِی ، وَشَفَیْتَ أَمْرَاضِی وَأَوْصَابِی ، وَعَافَیْتَ مُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی ، وَرَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی ، وَکَفَیْتَنِی مَئُونَهَ مَنْ عَادَانِی فَحَمْدِی

لَکَ وَاصِلٌ ، وَثَنَائِی لَکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَی الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ ، خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَمَرْضِیّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّوْحِیدِ ، وَإِمْحَاضِ التَّمْجِیدِ ، بِطُولِ التَّعْدِیدِ ، وَمَزِیَّهِ أَهْلِ الْمَزِیدِ ، لَمْ تُعَنْ فِی قُدْرَتِکَ ، وَلَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ ، وَلَمْ تُعَلَّمْ إِذْ حَبَسْتَ الاْءَشْیَاءَ عَلَی الْغَرَائِزِ ، وَلا خَرَقَتِ الاْءَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ فَتَعْتَقِدُ فِیکَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِکَ ، فَلا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ ، وَلا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِکَرِ ، وَلا یَنْتَهِی إِلَیْکَ نَظَرُ نَاظِرٍ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ، ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَهِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ ، وَعَلا عَنْ ذَلِکَ کِبْرِیَاءُ عَظَمَتِکَ ، لا یَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ ، وَلا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْقُصَ ، وَلا أَحَدٌ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ ، کَلَّتِ الاْءَوْهَامُ عَنْ تَفْسِیرِ صِفَتِکَ ، وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ عَظَمَتِکَ ، وَکَیْفَ تُوصَفُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ ، لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ وَلَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ ، حَارَ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ ، فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الإسْتِکَانَهِ لَکَ وَانْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ ، وَاسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ ، وَخَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ ، وَکَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِیرُ اللُّغَاتِ ، وَضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ ، فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً ، وَعَقْلُهُ مَبْهُوراً وَتَفَکُّرُهُ مُتَحَیِّراً .

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً ، یَدُومُ وَلا یَبِیدُ ، غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ ، وَلا مَطْمُوسٍ فِی الْعَالَمِ ، وَلا مُنْتَقَصٍ فِی الْعِرْفَانِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ مَا لا تُحْصَی مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذَا أَدْبَرَ ، وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ، وَفِی الْبَرَارِی وَالْبِحَارِ ، وَالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَالْعَشِیِّ وَالاْءِبْکَارِ ، وَفِی الظَّهَائِرِ وَالاْءَسْحَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی الرَّغْبَهَ وَجَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلایَهِ الْعِصْمَهِ ، فَلَمْ أَبْرَحْ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ وَتَتَابُعِ آلائِکَ ، مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنَعَهِ وَالدِّفَاعِ ، مَحُوطاً بِکَ فِی مَثْوَایَ وَمُنْقَلَبِی ، وَلَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی ، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلاّ طَاقَتِی ، وَلَیْسَ شُکْرِی وَإِنْ بَالَغْتُ

فِی الْمَقَالِ ، وَبَالَغْتُ فِی الْفَعَالِ ، بِبَالِغٍ أَدَاءَ حَقِّکَ ، وَلا مُکَافِیاً لِفَضْلِکَ ، لاِءَنَّکَ أَنْتَ اللّهُ ، الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَلا تَغِیبُ عَنْکَ غَائِبَهٌ ، وَلا تَخْفَی عَلَیْکَ خَافِیَهٌ ، وَلَمْ تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّهٌ إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَأَضْعَافَ مَا حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَکَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ ، وَعَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ ، حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَهِ عَیْنٍ وَأَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلَ حَمْدِ الْحَامِدِینَ ، وَتَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُخْلَصِینَ ، وَتَقْدِیسِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِینَ ، وَثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ ، وَمِثْلَ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَفَضْلاً ، وَسَأَلْتَنِی مِنْهُ یَسِیراً صَغِیراً ، وَأَعْفَیْتَنِی مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ ، وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی رَغْبَهِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ ، فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی بِهِ مِنْ حَقِّکَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ ، ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَطَوْلاً وَأَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَعَدْلاً ، وَوَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَمَزِیداً ، وَأَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَفَضْلاً ، وَسَأَلْتَنِی مِنْهُ یَسِیراً صَغِیراً ، وَأَعْفَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلائِکَ ، مَعَ مَا أَوْلَیْتَنِی مِنَ الْعَافِیَهِ ، وَسَوَّغْتَ مِنْ کَرَائِمِ النُّحْلِ ، وَضَاعَفْتَ لِیَ الْفَضْلَ مَعَ مَا أَوْدَعْتَنِی مِنَ الْحُجَّهِ الشَّرِیفَهِ ، وَیَسَّرْتَ لِی مِنَ الدَّرَجَهِ الرَّفِیعَهِ وَاصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَهً ، وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَهً مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله .

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا لا یَسَعُهُ إِلاّ مَغْفِرَتُکَ ، وَلا یَمْحَقُهُ إِلاّ عَفْوُکَ ، وَلا یُکَفِّرُهُ إِلاّ فَضْلُکَ ، وَهَبْ لِی فِی یَوْمِی هَذَا یَقِیناً تُهَوِّنُ عَلَیَّ بِهِ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَأَحْزَانَهَا ، بِشَوْقٍ إِلَیْکَ ، وَرَغْبَهٍ فِیمَا عِنْدَکَ ، وَاکْتُبْ لِی عِنْدَکَ الْمَغْفِرَهَ ، وَبَلِّغْنِیَ الْکَرَامَهَ ، وَارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ، الَّذِی لَیْسَ لاِءَمْرِکَ مَدْفَعٌ وَلا عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنِعٌ ، أَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَرَبُّ کُلِّ شَیْءٍ ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ،

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَهِ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الْاءَمْرِ ، وَالْعَزِیمَهَ عَلَی الرُّشْدِ ، وَالشُّکْرَ عَلَی نِعْمَتِکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ ، وَبَغْیِ کُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ ، بِکَ أَصُولُ عَلَی الْاءَعْدَاءِ ، وَبِکَ أَرْجُو وَلاَیَهَ الْاءَحِبَّاءِ ، مَعَ مَا لا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ ، وَلا تَعْدِیدَهُ مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِکَ ، وَطَرَفِ رِزْقِکَ ، وَأَلْوَانِ مَا أَوْلَیْتَ مِنْ إِرْفَادِکَ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّهُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ رِفْدُهُ ، الْبَاسِطُ بِالْجَوْدِ یَدُکَ ، وَلا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ ، وَلا تُنَازَعُ فِی أَمْرِکَ ، تَمْلِکُ مِنَ الْاءَنَامِ مَا تَشَاءُ ، وَلا یَمْلِکُونَ إِلاّ مَا تُرِیدُ ، قُلِ اللّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُوءْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ ، وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ ، وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ ، أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ ، تَرَدَّیْتَ بِالْمَجْدِ وَالْعِزِّ ، وَتَعَظَّمْتَ بِالْکِبْرِیَاءِ ، وَتَغَشَّیْتَ بِالنُّورِ وَالْبَهَاءِ ، وَتَجَلَّلْتَ بِالْمَهَابَهِ وَالسَّنَاءِ ، لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْجُودُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَهُ الْمُقْتَدِرَهُ ، جَعَلْتَنِی مِنْ أَفْضَلِ بَنِی آدَمَ ، وَجَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافًی ، وَلَمْ تَشْغَلْنِی نُقْصَاناً فِی بَدَنِی ، وَلَمْ تَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ ، وَحُسْنُ صَنِیعِکَ عِنْدِی ، وَفَضْلُ إِنْعَامِکَ عَلَیَّ ، إِنْ وَسِعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا ، وَفَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا ، فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً وَفُوءَاداً یَعْرِفَانِ عَظَمَتَکَ ، وَأَنَا بِفَضْلِکَ حَامِدٌ ، وَبِجَهْدِ نَفْسِی لَکَ شَاکِرٌ ، وَبِحَقِّکَ شَاهِدٌ ، فَإِنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ ، وَحَیٌّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ ، وَحَیٌّ تَرِثُ الْحَیَاهَ ، لَمْ تَقْطَعْ خَیْرَکَ عَنِّی طَرْفَهَ عَیْنٍ فِی کُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ ، وَلَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ دَقَائِقَ الْعِصَمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلاَّ عَفْوَکَ وَإِجَابَهَ دُعَائِی حِینَ رَفَعْتُ رَأْسِی بِتَحْمِیدِکَ وَتَمْجِیدِکَ ، وَفِی قِسْمَهِ الْاءَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَ عِلْمُکَ وَعَدَدَ

مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ ، وَعَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ فِيمَا بَقِیَ کَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ بِتَوْحِيدِکَ وَتَمْجِيدِکَ وَتَحْمِيدِکَ وَتَهْلِيلِکَ وَتَکْبِيرِکَ وَتَعْظِيمِکَ ، وَبِنُورِکَ وَرَأْفَتِکَ وَرَحْمَتِکَ وَعُلُوِّکَ وَجَمَالِکَ وَجَلالِکَ وَبَهَائِکَ وَسُلْطَانِکَ وَقُدْرَتِکَ ، وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ أَلاّ تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَفَوَائِدَکَ ، فَإِنَّهُ لا يَعْتَرِيکَ لِکَثْرَهِ مَا يَنْدَفِقُ بِهِ عَوَائِقُ الْبُخْلِ ، وَلا يَنْقُصُ جُودَکَ تَقْصِيرٌ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ ، وَلا تُفْنِی خَزَائِنَ مَوَاهِبِکَ النِّعَمُ ، وَلا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلاقٍ فَتُکْدِیَ ، وَلا يَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَيَنْقُصَ فَيْضُ فَضْلِکَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً ، وَيَقِيناً صَادِقاً ، وَلِسَاناً ذَاکِراً ، وَلا تُوءْمِنِّی مَکْرَکَ ، وَلا تَکْشِفْ عَنِّی سِتْرَکَ ، وَلا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ ، وَلا تُبَاعِدْنِی مِنْ جِوَارِکَ ، وَلا تَقْطَعْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ ، وَلا تُوءْيِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ ، وَکُنْ لِی أُنْساً مِنْ کُلِّ وَحْشَهٍ ، وَاعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ هَلَکَهٍ ، وَنَجِّنِی مِنْ کُلِّ بَلاءٍ ، فَإِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ .

اللَّهُمَّ ارْفَعْنِی وَلا تَضَعْنِی ، وَزِدْنِی وَلا تَنْقُصْنِی ، وَارْحَمْنِی وَلا تُعَذِّبْنِی ، وَانْصُرْنِی وَلا تَخْذُلْنِی ، وَآثِرْنِی وَلا تُوءْثِرْ عَلَیَّ ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيما » .

ابن عباس می گويد حضرت به او سفارش کردند که يک روز هم خواندن دعاء را ترک نکند ، در روايت اول دارد که همانا اميد دارم هنگامی که به شهر خود ( که در يمن بوده ) رسيدی ، خداوند دشمنت را هلاک کرده باشد ، همانا از رسول خدا صلی الله عليه و آله شنيدم اگر مردی اين دعاء را با نيت راست و دلی خاشع بخواند ، سپس کوهها را فرمان دهد يا او راه می روند و اگر بر دريا بخواند روی دريا راه می رود ، و اختلافی بين دو روايت در دعاء موجود است اينک دعاء به روايت ديگر : « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ ، وَالْعاقِبَهُ لِلْمُتَّقِينَ ، وَصَلَّی اللّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّى أَحْمَدُکَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى مَا خَصَصْتَنِى بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَوَصَلَ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ ، وَمَا أَوْلَيْتَنِى بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ ، وَبَوَّأْتَنِى بِهِ مِنْ مَظِنَّةِ الصِّدْقِ ، وَأَنَلْتَنِى بِهِ مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ ، وَمِنَ الدِّفَاعِ عَنِّى ، وَالتَّوْفِيقِ لِى ، وَالاْءِجَابَهِ لِدُعَائِى حِينَ أُنَاجِيکَ رَاغِباً وَأَدْعُوکَ مُصَافِياً ، وَحَتَّى أَرْجُوکَ وَأَجِدَکَ فِى الْمَوَاضِعِ کُلِّهَا لِى جَابِراً ، وَفِى الْمَوَاطِنِ نَاظِراً ، وَعَلَى الاْءَعْدَاءِ نَاصِراً ، وَلِلذُّنُوبِ سَاتِراً ، لَمْ أَعْدَمْ فَضْلَکَ طَرْفَهَ عَيْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِى دَارَ الإخْتِبَارِ ، لِتَنْظُرَ مَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ ، فَأَنَا عَتِيقُکَ مِنْ جَمِيعِ الْمَصَائِبِ وَاللَّوَازِبِ ، وَالْغُمُومِ الَّتِى سَاوَرَتْنِى فِيهَا الْهُمُومُ ، بِمَعَارِيضِ أَصْنَافِ الْبَلاءِ ، وَمَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ ، لا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلاّ الْجَمِيلِ ، وَلا أَرَى مِنْکَ إِلاّ التَّفْضِيلَ ، خَيْرُکَ لِى شَامِلٌ ، وَفَضْلُکَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعْمَتُکَ عِنْدِى مُتَّصِلَهٌ ، لَمْ تُحَقِّقْ حَذَارِى ، وَصَدَّقْتَ رَجَائِى ، وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِى ، وَأَکْرَمْتَ أَحْضَارِى ، وَشَفَيْتَ أَمْرَاضِى ، وَعَافَيْتَ مُنْقَلَبِى وَمَثْوَاىَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِى أَعْدَائِى ، وَرَمَيْتَ مَنْ رَمَانِى ، وَکَفَيْتَنِى شَنَئَانَ مَنْ عَادَانِى ، فَحَمْدِى لَکَ وَاصِلٌ ، وَثَنَائِى عَلَيْکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ ، خَالِصاً لِذِکْرِکَ ، وَمَرْضِيّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ ، وَإِخْلاصِ التَّوْحِيدِ ، وَإِمْحَاضِ التَّمْجِيدِ ، بِطُولِ التَّعْدِيدِ ، فِى إِکْذَابِ أَهْلِ التَّنْدِيدِ ، لَمْ تُعَنْ فِى قُدْرَتِکَ ، وَلَمْ تُشَارَکْ فِى إِلَهِيَّتِکَ ، وَلَمْ تُعَايَنْ إِذْ حَبَسْتَ الاْءَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَلا خَرَقْتَ الاْءَوْهَامَ حُجُبَ الْغُيُوبِ إِلَيْکَ ، فَاعْتَقَدْتُ مِنْکَ مَحْدُوداً فِى عَظَمَتِکَ ، لا يَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لا يَنَالُکَ غَوْصُ الْفِطَنِ ، وَلا يَنْتَهِى إِلَيْکَ نَظَرُ النَّاظِرِ فِى مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ، ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَهِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ ، وَعَلا عَنْ ذَلِکَ کَبِيرُ عَظَمَتِکَ ، لا يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ ، وَلا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ ، لا أَحَدٌ شَهِدَکَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ ، وَلا نِدٌّ حَضَرَکَ حِينَ بَدَأْتَ النُّفُوسَ ، کَلَّتِ الاْءَلْسُنُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِکَ ، وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ

عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِکَ ، وَکَيْفَ تُوصَفُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِيّاً دَائِماً فِی الْغُيُوبِ وَحْدَکَ ، لَيْسَ فِيهَا غَيْرُکَ ، وَلَمْ يَکُنْ لَهَا سِوَاکَ وَلا هَجَمَتِ الْعُيُونُ عَلَيْکَ ، فَتُدْرِکَ مِنْکَ إِنْشَاءً ، وَلا تَهْتَدِی الْقُلُوبُ لِصِفَتِکَ ، وَلا تَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلالَ عِزَّتِکَ ، حَارَتْ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِيرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَيْبَتِکَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذِلَّهِ الإسْتِکَانَهِ لَکَ ، وَانْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ وَاسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ ، وَخَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ ، وَکَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِيرُ اللُّغَاتِ ، وَضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِيرُ فِی تَصَاعِيفِ الصِّفَاتِ ، فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَيْهِ حَسِيراً ، وَعَقْلُهُ مَبْهُوتاً ، وَتَفَکُّرُهُ مُتَحَيِّراً .

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِياً ، مُتَّسِقاً مُسْتَوْسِقاً ، يَدُومُ وَلا يبد [يَبِيدُ ] غَيْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ ، وَلا مَطْمُوسٍ فِی الْعَالَمِ ، وَلا مُنْتَقَصٍ فِی الْعِرْفَانِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ فِيمَا لا تُحْصَى مَکَارِمُهُ فِی اللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ، وَالصُّبْحِ إِذا أَسْفَرَ ، وَفِی الْبَرِّ وَالْبِحَارِ وَالْغُدُوِّ وَالآصَالِ ، وَالْعَشِیِّ وَالأبْکَارِ ، وَالظَّهِيرَهِ وَالاْءَسْحَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِيقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی النَّجَاهَ ، وَجَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلايَهِ الْعِصْمَهِ ، فَلَمْ أَبْرَحْ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ ، وَتَتَابُعِ آلائِکَ مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنَعَهِ وَالدِّفَاعِ ، لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی ، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلاَّ طَاعَتِی ، فَلَيْسَ شُکْرِی وَلَوْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِی الْمَقَالِ ، وَبَالَغْتُ فِی الْفَعَالِ ، يَبْلُغُ أَدْنَى حَقِّکَ ، وَلا مُکَافٍ فَضْلَکَ لاِءَنَّکَ أَنْتَ اللّهُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ، لَمْ تَغِبْ وَلا يَغِيبُ عَنْکَ غَائِبَهٌ ، وَلا تَخْفَى فِی غَوَامِضِ الْوَلائِجِ عَلَيْکَ خَافِيَهٌ ، وَلَمْ تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّهٌ ، إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَيَکُونُ .

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، وَحَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَکَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ ، وَعَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ ، حَتَّى يَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَهِ عَيْنٍ وَأَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِينَ ، وَتَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلَصِينَ ، وَثَنَاءِ

جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ ، وَتَقْدِیسِ أَحِبَّائِکَ الْعَارِفِینَ ، وَمِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَمَحْمُودٌ بِهِ فِی جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ ، وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی الْبَرَکَهِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ ، فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی مِنْ حَمْدِکَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ مِنْ ثَوَابِهِ ابْتِدَاءً لِلنِّعَمِ فَضْلاً وَطَوْلاً ، وَأَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَعَدْلاً ، وَوَعَدْتَنِی أَضْعَافاً وَمَزِیداً ، وَأَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَفَرْضاً ، وَسَأَلْتَنِی مِنْهُ صَغِیراً ، وَأَعْفَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلائِکَ ، وَجَعَلْتَ بَلِیَّتِی الْعَافِیَهَ ، وَأَوْلَیْتَنِی بِالْبَسِیطَهِ وَالرَّخَاءِ ، وَشَرَعْتَ لِی أَیْسَرَ الْفَضْلِ مَعَ مَا وَعَدْتَنِی مِنَ الْمَحَجَّهِ الشَّرِیفَهِ ، وَیَسَّرْتَ لِی مِنَ الدَّرَجَهِ الرَّفِیعَهِ ، وَاصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَهً وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَهً مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله .

اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِی مَا لا یَسَعُهُ إِلاّ مَغْفِرَتُکَ ، وَلا یَمْحَاهُ [یمحوه] إِلاّ عَفْوُکَ ، وَلا یُکَفِّرُهُ إِلاّ فَضْلُکَ ، وَهَبْ لِی فِی یَوْمِی هَذَا یَقِیناً یُهَوِّنُ عَلَیَّ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَأَحْزَانَهَا ، وَشَوْقاً إِلَیْکَ وَرَغْبَهً فِیمَا عِنْدَکَ ، وَاکْتُبْ لِی مِنْ عِنْدِکَ الْمَغْفِرَهَ ، وَبَلِّغْنِی الْکَرَامَهَ مِنْ عِنْدِکَ ، وَارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لاِءَمْرِکَ مَدْفَعٌ ، وَلا عَنْ فَضْلِکَ مَمْنَعٌ ، وَأَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَرَبُّ کُلِّ شَیْءٍ ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ، عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَهِ ، الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الاْءَمْرِ ، وَالْعَزِیمَهَ عَلَی الرُّشْدِ ، وَالشُّکْرَ عَلَی نِعْمَتِکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ ، وَبَغْیِ کُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ ، بِکَ أَصُولُ عَلَی الاْءَعْدَاءِ ، وَإِیَّاکَ أَرْجُو الْوَلایَهَ لِلاْءَحِبَّاءِ ، مَعَ مَا لا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ ، وَلا تَعْدِیدَهُ ، وَمِنْ فَوَائِدِ فَضْلِکَ وَطُرَفِ رِزْقِکَ وَأَلْوَانِ مَا أَوْلَیْتَنِی مِنْ إِرْفَادِکَ ، فَأَنَا مُقِرٌّ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ حَمْدُکَ ، الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدُکَ لا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ ، وَلا تُنَازَعُ فِی أَمْرِکَ ، تَمْلِکُ مِنَ الاْءَنَامِ مَا تَشَاءُ ، وَلا یَمْلِکُونَ إِلاّ مَا تُرِیدُ ، أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ

الْقُدْسِ ، تَرَدَّیْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ ، وَتَعَظَّمْتَ الْعِزَّ بِالْکِبْرِیَاءِ ، وَتَغَشَّیْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ ، وَتَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَهِ ، لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْحَوْلُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَهُ الْمُقْتَدِرَهُ ، إِذْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفَاضِلِ بَنِی آدَمَ ، وَجَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً ، لَمْ تَشْغَلْنِی فِی نُقْصَانٍ فِی بَدَنِی ، ثُمَّ لَمْ تَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَحُسْنُ صَنِیعِکَ عِنْدِی وَفَضْلُ نَعْمَائِکَ ، عَلَیَّ إِنْ وَسِعَتْ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَفَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا ، فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً یَعْقِلُ آیَاتِکَ ، وَبَصَراً یَرَی قُدْرَتَکَ ، وَفُوءَاداً یَعْرِفُ عَظَمَتَکَ ، فَأَنَا لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ، وَتَحْمَدُهُ لَکَ نَفْسِی، وَبِحَقِّکَ شَاهِدٌ، لاِءَنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ ، وَحَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ ، وَحَیٌّ تَرِثُ الْحَیَاهَ ، لَمْ تَقْطَعْ عَنِّی خَیْرَکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ ، وَلَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ وَثَائِقَ الْعِصَمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلاّ عَفْوَکَ عَنِّی ، وَالإِسْتِجَابَهَ لِدُعَائِی حِینَ رَفَعْتُ رَأْسِی ، وَانْطَلَقْتُ لِسَانِی بِتَحْمِیدِکَ وَتَمْجِیدِکَ ، لا فِی تَقْدِیرِکَ خَطَاءً حِینَ صَوَّرْتَنِی ، وَلا فِی قِسْمَهِ الاْءَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُکَ ، فَعَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ وَعَدَدَ مَا وَسِعَتْ رَحْمَتُکَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ فِیمَا بَقِیَ کَمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ فِیمَا مَضَی ، فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَتَمْجِیدِکَ وَتَحْمِیدِکَ وَتَهْلِیلِکَ وَتَکْبِیرِکَ وَتَعْظِیمِکَ وَتَنْوِیرِکَ وَرَأْفَتِکَ وَرَحْمَتِکَ وَعُلُوِّکَ وَحِیَاطَتِکَ وَوِقَائِکَ وَمَنِّکَ وَجَلالِکَ وَجَمَالِکَ وَبَهَائِکَ وَسُلْطَانِکَ وَقُدْرَتِکَ ، أَلاّ تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَفَوَائِدَ کَرَامَتِکَ ، فَإِنَّهُ لا یَعْتَرِیکَ لِکَثْرَهِ مَا یَنْدَفِقُ مِنْ سُیُوبِ الْعَطَایَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ ، وَلا یَنْقُصُ جُودَکَ التَّقْصِیرُ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ ، وَلا یُجِمُّ خَزَائِنَکَ الْمَنْعُ ، وَلا یُوءَثِّرُ فِی جُودِکَ الْعَظِیمِ مَنْحُکَ الْفَائِقُ الْجَلِیلُ وَتَخَافَ ضَیْمَ إِمْلاقٍ فَتُکْدِیَ ، وَلا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ ، فَتُفِیضَ فَیْضَ فَضْلِکَ ، وَتَرْزُقَنِی قَلْباً خَاشِعاً ، وَیَقِیناً صَادِقاً ، وَلِسَاناً ذَاکِراً ، وَلا تُوءْمِنِّی مَکْرَکَ ، وَلا تَکْشِفْ عَنِّی سِتْرَکَ ، وَلا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ ، وَلا تَنْزِعْ مِنِّی بَرَکَتَکَ ، وَلا

تَقْطَعْ مِنِّی رَحْمَتَکَ ، وَلا تُبَاعِدْنِی مِنْ جِوَارِکَ ، وَلا تُوءْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَکُنْ لِی أَنِیساً مِنْ کُلِّ وَحْشَهٍ ، وَاعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ هَلْکَهٍ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِین » .

روایتی دیگر

علامه مجلسی قدس سره (1) می گوید حرز یمانی به صورتی دیگر مشهور است و در کتب مأثوره ندیدم ، لکن از دعاهای مشهور است ، و دارای فائده های تجربه شده می باشد ، و قبل از دعاء سوره فاتحه را با آیه الکرسی و نامهای 99 گانه خدا را بخواند سپس بگوید : « اللَّهُمَّ یَا لَطِیفُ أَغِثْنِی ، وَأَدْرِکْنِی بِحَقِّ لُطْفِکَ الْخَفِیِّ إِلَهِی کَفَی عِلْمُکَ عَنِ الْمَقَالِ ، وَکَفَی کَرْمُکَ عَنِ السُّوءَالِ ، یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ ، وَیَا خَیْرَ النَّاصِرِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ أَسْتَغِیثُ ، إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی دَعَاکَ فَلَمْ تُجِبْهُ ؟ وَمَنْ ذَا الَّذِی اسْتَجَارَکَ فَلَمْ تُجِرْهُ ؟ وَمَنْ ذَا الَّذِی اسْتَغَاثَ بِکَ فَلَمْ تُغِثْهُ ؟ وَا غَوْثَاهْ وَا غَوْثَاهْ وَا غَوْثَاهْ أَغِثْنِی یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینِ » سپس دعاء را بخواند « اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، أَنْتَ رَبِّی وَأَنَا عَبْدُکَ ، عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسِی ، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِی ، فَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی فَإِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ ، یَا غَفُورُ یَا رَحِیمُ یَا شَکُورُ یَا حَلِیمُ یَا کَرِیمُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی مَا اخْتَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَأَوْصَلْتَ إِلَیَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ ، وَأَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ ، وَبَوَّأْتَنِی بِهِ مِنْ مَظِنَّهِ الصِّدْقِ ، وَأَنَلْتَنِی بِهِ مِنْ مِنَنِکَ الْوَاصِلَهِ إِلَیَّ ، وَأَحْسَنْتَ إِلَیَّ مِنَ انْدِفَاعِ الْبَلِیَّهِ عَنِّی ، وَالتَّوْفِیقِ لِی ، وَالْإِجَابَهِ لِدُعَائِی حِینَ أُنَادِیکَ دَاعِیاً ، وَأُنَاجِیکَ رَاغِباً ، وَأَدْعُوکَ ضَارِعاً مُتَضَرِّعاً مُصَافِیاً ، وَحِینَ أَرْجُوکَ رَاجِیاً ، فَأَجِدُکَ فِی الْمَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَاراً حَاضِراً حَفِیّاً بَارّاً ، وَفِی الْأُمُورِ نَاصِراً وَنَاظِراً ، وَلِلْخَطَایَا وَالذُّنُوبِ غَافِراً ، وَلِلْعُیُوبِ سَاتِراً ، لَمْ أَعْدَمْ

---

1- (1) بحار الانوار 95/252 259 .

عَوْنَکَ وَبِرَّکَ وَإِحْسَانَکَ وَخَیْرَکَ لِی طَرْفَهَ عَیْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الإِخْتِبَارِ ، وَالْفِکْرِ وَالإِعْتِبَارِ ، لِتَنْظُرَ فِیمَا أُقَدِّمُ إِلَیْکَ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُکَ یَا إِلَهِی مِنْ جَمِیعِ الْمَضَالِّ وَالْمَضَارِّ ، وَالْمَصَائِبِ وَالْمَعَائِبِ وَاللَّوَازِبِ وَاللَّوَازِمِ وَالْهُمُومِ الَّتِی قَدْ سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْغُمُومُ ، بِمَعَارِیضِ أَصْنَافِ الْبَلاءِ ، وَضُرُوبِ جَهْدِ الْقَضَاءِ ، وَلا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلاّ الْجَمِیلَ ، وَلَمْ أَرَ مِنْکَ إِلاّ التَّفْضِیلَ ، خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ ، وَصُنْعُکَ بِی کَامِلٌ ، وَلُطْفُکَ لِی کَافِلٌ ، وَفَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعَمُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَهٌ ، وَأَیَادِیکَ لَدَیَّ مُتَظَاهِرَهٌ ، لَمْ تَخْفِرْ لِی جَوَارِی ، وَصَدَّقْتَ رَجَائِی ، وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِی ، وَأَکْرَمْتَ أَحْضَارِی وَحَقَّقْتَ آمَالِی ، وَشَفَیْتَ أَمْرَاضِی ، وَعَافَیْتَ مُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی ، وَرَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی بِسُوءٍ ، وَکَفَیْتَنِی شَرَّ مَنْ عَادَانِی ، فَحَمْدِی لَکَ وَاصِبٌ ، وَثَنَائِی عَلَیْکَ مُتَوَاتِرٌ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَی الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ لَکَ وَالتَّحْمِیدِ وَالتَّمْجِیدِ خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَمَرْضِیّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّوْحِیدِ ، وَإِخْلَاصِ التَّفْرِیدِ ، وَإِمْحَاضِ التَّمْجِیدِ وَالتَّحْمِیدِ بِطُولِ التَّعَبُّدِ وَالتَّعْدِیدِ ، لَمْ تُعَنْ فِی قُدْرَتِکَ ، وَلَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ ، وَلَمْ تُعْلَمْ لَکَ مَائِیَّهٌ وَمَاهِیَّهٌ فَتَکُونَ لِلأَشْیَاءِ الْمُخْتَلِفَهِ مُجَانِساً ، وَلَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الأَشْیَاءَ عَلَی الْعَزَائِمِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَلا خَرَقَتِ الأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ إِلَیْکَ ، فَأَعْتَقِدَ مِنْکَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِکَ ، لا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ ، وَلا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِطَنِ ، وَلا یَنْتَهِی إِلَیْکَ بَصَرُ النَّاظِرِینَ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ، ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَهِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ ، وَعَلا عَنْ ذِکْرِ الذَّاکِرِینَ کِبْرِیَاءُ عَظَمَتِکَ ، فَلا یَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ ، وَلا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْتَقِصَ ، وَلا ضِدٌّ شَهِدَکَ حِینَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ ، وَلا نِدٌّ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ ، کَلَّتِ الأَلْسُنُ عَنْ تَفْسِیرِ صِفَتِکَ ، وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ مَعْرِفَتِکَ ، وَکَیْفَ یُوصَفُ کُنْهُ صِفَتِکَ یَا رَبِّ ، وَأَنْتَ اللّه ُ الْمَلِکُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً أَبَدِیّاً سَرْمَدِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ ، وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، لَیْسَ فِیهَا أَحَدٌ غَیْرُکَ ، وَلَمْ یَکُنْ إِلَهٌ سِوَاکَ ،

حَارَتْ فِی بِحَارِ مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ ، وَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذِلَّهِ الإسْتِکَانَهِ لَکَ لِعِزَّتِکَ ، وَانْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ ، وَاسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ ، وَخَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ ، وَکَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِیرُ اللُّغَاتِ ، وَضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ ، فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً ، وَعَقْلُهُ مَبْهُوتاً ، وَتَفَکُّرُهُ مُتَحَیِّراً أَسِیراً .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً کَثِیراً دَائِماً مُتَوَالِیاً مُتَوَاتِراً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً ، یَدُومُ وَیَتَضَاعَفُ ، وَلا یَبِیدُ غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ ، وَلا مَطْمُوسٍ فِی الْمَعَالِمِ ، وَلا مُنْتَقَصٍ فِی الْعِرْفَانِ ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَکَارِمِکَ الَّتِی لا تُحْصَی ، فِی اللَّیْلِ إِذْ أَدْبَرَ ، وَالصُّبْحِ إِذا أَسْفَرَ ، وَفِی الْبَرِّ وَالْبِحَارِ ، وَالْغُدُوِّ وَالآصَالِ ، وَالْعَشِیِّ وَالاْءِبْکَارِ ، وَالظَّهِیرَهِ وَالاْءَسْحَارِ ، وَفِی کُلِّ جُزْءٍ مِنْ أَجْزَاءِ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی النَّجَاهَ ، وَجَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلایَهِ الْعِصْمَهِ ، فَلَمْ أَبْرَحْ مِنْکَ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ ، وَتَتَابُعِ آلائِکَ ، مَحْرُوساً لَکَ فِی الرَدِّ وَالإمْتِنَاعِ مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنَعَهِ وَالدِّفَاعِ عَنِّی ، وَلَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی ، وَلَمْ تَرْضَ عَنِّی إِلاّ طَاعَتِی فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَلا تَغِیبُ عَنْکَ غَائِبَهٌ ، وَلا تَخْفَی عَلَیْکَ خَافِیَهٌ ، وَلَنْ تَضِلَّ عَنْکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّهٌ ، إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، وَأَضْعَافَ مَا حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَکَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ ، وَسَبَّحَکَ بِهِ الْمُسَبِّحُونَ ، وَهَلَّلَکَ بِهِ الْمُهَلِّلُونَ ، وَعَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ ، وَوَحَّدَکَ بِهِ الْمُوَحِّدُونَ ، حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَهِ عَیْنٍ وَأَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ جَمِیعِ الْحَامِدِینَ ، وَتَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُوَحِّدِینَ ، وَالْمُخْلِصِینَ ، وَتَقْدِیسِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِینَ ، وَثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ وَالْمُصَلِّینَ

وَالْمُسَبِّحِینَ ، وَمِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَالِمٌ وَعَارِفٌ وَهُوَ مَحْمُودٌ مَحْبُوبٌ وَمَحْجُوبٌ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ کُلِّهِمْ مِنَ الْحَیَوَانَاتِ ، وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی بَرَکَهِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ ، فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی بِهِ مِنْ حَقِّکَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی بِهِ عَلَی شُکْرِکَ ، ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَطَوْلاً ، وَأَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَعَدْلاً وَوَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَمَزِیداً ، وَأَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ وَاسِعاً اخْتِیَاراً وَرِضاً ، وَسَأَلْتَنِی مِنْهُ شُکْراً یَسِیراً صَغِیراً ، إِذْ نَجَّیْتَنِی وَعَافَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِی لِسُوءِ قَضَائِکَ وَبَلائِکَ ، وَجَعَلْتَ مَلْبَسِی الْعَافِیَهَ ، وَأَوْلَیْتَنِی الْبَسْطَهَ وَالرَّخَاءَ ، وَشَرَعْتَ لِی مِنَ الدِّینِ أَیْسَرَ الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ ، وَسَوَّغْتَ لِی أَیْسَرَ الصِّدْقِ ، وَضَاعَفْتَ لِی أَشْرَفَ الْفَضْلِ وَالْمَزِیدِ ، مَعَ مَا وَعَدْتَنِی بِهِ مِنَ الْمَحَجَّهِ الشَّرِیفَهِ ، وَبَشَّرْتَنِی بِهِ مِنَ الدَّرَجَهِ الرَّفِیعَهِ وَاصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَهً وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَهً ، وَأَوْضَحِهِمْ حُجَّهً ، وَأَرْفَعِهِمْ دَرَجَهً ، وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَهً ، مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله وَعَلَی جَمِیعِ الأَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِینَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاغْفِرْ لِی مَا لا یَسَعُهُ إِلاّ مَغْفِرَتُکَ ، وَلا یَمْحَقُهُ إِلاّ عَفْوُکَ ، وَلا یُکَفِّرُهُ إِلاّ تَجَاوُزُکَ وَفَضْلُکَ ، وَهَبْ لِی فِی سَاعَتِی هَذِهِ وَیَوْمِی هَذَا وَلَیْلَتِی هَذِهِ وَشَهْرِی هَذَا وَسَنَتِی هَذِهِ یَقِیناً صَادِقاً ، یُهَوِّنُ عَلَیَّ مَصَائِبَ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ وَأَحْزَانَهُمَا ، وَیُشَوِّقُنِی إِلَیْکَ ، وَیُرَغِّبُنِی فِیمَا عِنْدَکَ ، وَاکْتُبْ لِی عِنْدَکَ الْمَغْفِرَهَ ، وَبَلِّغْنِی الْکَرَامَهَ مِنْ عِنْدِکَ ، وَأَوْزِعْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّهُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ، الْوَاحِدُ الأَحَدُ الْمُبْدِئُ الرَّفِیعُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لِأَمْرِکَ مَدْفَعٌ ، وَلا عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنَعٌ .

اللَّهُمَّ وَأَشْهَدُ أَنَّکَ أَنْتَ اللّهُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ رَبِّی وَرَبُّ کُلِّ شَیْءٍ ، فاطِرُ السَّماواتِ وَالأَرْضِ ، عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ ، الْکَبِیرُ الْمُتَعالِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الأَمْرِ ، وَالْعَزِیمَهَ عَلَی الرُّشْدِ ، وَالشُّکْرَ عَلَی

نِعَمِکَ ، وَأَسْأَلُکَ حُسْنَ عِبَادَتِکَ ، وَأَسْأَلُکَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ تَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَرٍّ تَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُیُوبِ ، وَأَسْأَلُکَ أَمْناً مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ ، وَبَغْیِ کُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ ، وَظُلْمِ کُلِّ ظَالِمٍ ، وَمَکْرِ کُلِّ مَاکِرٍ ، وَکَیْدِ کُلِّ کَائِدٍ ، وَغَدْرِ کُلِّ غَادِرٍ ، وَسِحْرِ کُلِّ سَاحِرٍ ، وَشَمَاتَهِ کُلِّ کَاشِحٍ ، بِکَ أَصُولُ عَلَی الْأَعْدَاءِ ، وَإِیَّاکَ أَرْجُو وَلَایَهَ الْأَحِبَّاءِ وَالْأَوْلِیَاءِ وَالْقُرَنَاءِ وَالْأَقْرِبَاءِ ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا لا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ وَلا تَعْدِیدَهُ ، مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِکَ ، وَعَوَارِفِ رِزْقِکَ وَأَلْوَانِ مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِرْفَادِکَ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ، الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ حَمْدُکَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدُکَ ، لا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ ، وَلا تُنَازَعُ فِی سُلْطَانِکَ وَمُلْکِکَ وَأَمْرِکَ ، تَمْلِکُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ ، وَلا یَمْلِکُونَ مِنْکَ إِلاَّ مَا تُرِیدُ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ الْقُدُّوسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ ، تَرَدَّیْتَ بِالْمَجْدِ وَالْبَهَاءِ وَتَعَظَّمْتَ بِالْعِزِّ وَالعَلاءِ ، وَتَأَزَّرْتَ بِالْعَظَمَهِ وَالْکِبْرِیَاءِ ، وَتَغَشَّیْتَ بِالنُّورِ وَالضِّیَاءِ ، وَتَجَلَّلْتَ بِالْمَهَابَهِ وَالْبَهَاءِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْمُلْکُ الْبَاذِخُ ، وَالْجُودُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَهُ الْکَامِلَهُ ، وَالْحِکْمَهُ الْبَالِغَهُ ، وَالْعِزَّهُ الشَّامِلَهُ ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا جَعَلْتَنِی مِنْ أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله وَهُوَ أَفْضَلُ بَنِی آدَمَ ، الَّذِینَ کَرَّمْتَهُمْ وَحَمَلْتَهُمْ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَرَزَقْتَهُمْ مِنَ الطَّیِّبَاتِ ، وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَی کَثِیرٍ مِمَّنْ خَلَقْتَهُمْ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِیلاً ، وَخَلَقْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً سَالِماً مُعَافاً ، وَلَمْ تَشْغَلْنِی بِنُقْصَانٍ فِی بِدَنِی عَنْ طَاعَتِکَ ، وَلَمْ تَمْنَعْنِی کَرَامَتَکَ إِیَّایَ وَحُسْنَ صَنِیعِکَ عِنْدِی وَفَضْلَ مَنَائِحِکَ لَدَیَّ وَنَعْمَائِکَ عَلَیَّ ، أَنْتَ الَّذِی أَوْسَعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ وَفَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِمَّنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِکَ تَفْضِیلاً ، فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً یَسْمَعُ آیَاتِکَ ، وَعَقْلاً یَفْهَمُ إِیمَانَکَ ، وَبَصَراً یَرَی قُدْرَتَکَ ، وَفُوءَاداً یَعْرِفُ عَظَمَتَکَ ، وَقَلْباً یَعْتَقِدُ تَوْحِیدَکَ ، فَإِنِّی لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ ، وَلَکَ نَفْسِی شَاکِرَهٌ ، وَبِحَقِّکَ

شَاهِدَهٌ ، فَإِنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ ، وَحَیٌّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ ، وَحَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ ، وَحَیٌّ لَمْ تَرِثِ الْحَیَاهَ مِنْ حَیٍّ ، وَلَمْ تَقْطَعْ خَیْرَکَ عَنِّی طَرْفَهَ عَیْنٍ ، فِی کُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تَقْطَعْ رَجَائِی ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ ، وَلَمْ تَمْنَعْ عَنِّی دَقَائِقَ الْعِصَمِ ، وَلَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ وَثَائِقَ النِّعَمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلاّ عَفْوَکَ عَنِّی ، وَالتَّوْفِیقَ لِی وَالإِسْتِجَابَهَ لِدُعَائِی حِینَ رَفَعْتُ صَوْتِی وَرَفَعْتُ رَأسِی ، وَانْطَلَقْتُ لِسَانِی وَرَغِبْتُ إِلَیْکَ بِأَنْوَاعِ حَوَائِجِی فَقَضَیْتَهَا ، وَأَسْأَلُکَ بِتَمْجِیدِکَ وَتَحْمِیدِکَ وَتَوْحِیدِکَ وَتَعْظِیمِکَ وَتَفْضِیلِکَ وَتَکْبِیرِکَ وَتَهْلِیلِکَ ، وَإِلاّ فِی تَقْدِیرِکَ خَلْقِی حِینَ صَوَّرْتَنِی ، فَأَحْسَنْتَ صُورَتِی ، وَإِلاّ فِی قِسْمَهِ الأَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَهَا لِی ، لَکَانَ فِی ذَلِکَ مَا یَشْغَلُ شُکْرِی عَنْ جَهْدِی ، فَکَیْفَ إِذَا فَکَّرْتُ فِی النِّعَمِ الْعِظَامِ الَّتِی أَتَقَلَّبُ فِیهَا ، أَوْ لا أَبْلُغُ شُکْرَ شَیْءٍ مِنْهَا ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُکَ ، وَعَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ ، وَعَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ ، وَأَضْعَافَ مَا تَسْتَوْجِبُهُ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ إِلَیَّ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی ، کَمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ فِیمَا مَضَی مِنْهُ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَتَمْجِیدِکَ وَتَحْمِیدِکَ وَتَهْلِیلِکَ وَکِبْرِیَائِکَ وَکَمَالِکَ وَتَعْظِیمِکَ وَنُورِکَ وَرَأْفَتِکَ وَرَحْمَتِکَ وَعِلْمِکَ وَحِلْمِکَ وَعُلُوِّکَ وَوَقَارِکَ وَمَنِّکَ وَبَهَائِکَ وَجَمَالِکَ وَجَلالِکَ وَسُلْطَانِکَ وَعَظَمَتِکَ وَقُوَّتِکَ وَقُدْرَتِکَ وَإِحْسَانِکَ وَغُفْرَانِکَ وَامْتِنَانِکَ وَرَحْمَتِکَ وَنَبِیِّکَ وَوَلِیِّکَ وَعِتْرَتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ لا تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَفَضْلَکَ وَجَمَالَکَ وَجَلالَکَ وَفَوَائِدَ کَرَامَاتِکَ ، فَإِنَّهُ لا یَعْتَرِیکَ لِکَثْرَهِ مَا قَدْ نَشَرْتَ بِهِ مِنَ الْعَطَایَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ ، وَلا یَنْقُصُ جُودَکَ التَّقْصِیرُ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ ، وَلا تَنْفَدُ خَزَائِنَکَ مَوَاهِبُکَ الْمُتَّسِعَهُ ، وَلا تُوءَثِّرُ فِی جُودِکَ الْعَظِیمِ مِنَحُکَ الْفَائِقَهُ الْجَمِیلَهُ الْجَلِیلَهُ ، وَلا تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلاقٍ فَتُکْدِیَ ، وَلا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عَدَمٍ فَیَنْتَقِصَ مِنْ جُودِکَ فَیْضُ فَضْلِکَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً خَاضِعاً ضَارِعاً وَبَدَناً صَابِراً وَلِسَاناً ذَاكِراً حَامِداً وَيَقِيناً صَادِقاً وَرِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً ، وَوَلَداً صَالِحاً ، وَسِنّاً طَوِيلاً ، وَامْرَأَةً صَالِحَةً ، وَعَمَلاً صَالِحاً ، وَعَيْناً بَاكِيَةً ، وَتَوْبَةً مَقْبُولَةً ، وَأَسْأَلُکَ رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً ، وَلا تُؤْمِنِّی مَكْرَکَ ، وَلا تُنْسِنِی ذِكْرَکَ ، وَلا تَكْشِفْ عَنِّی سِتْرَکَ ، وَلا تُقَنِّطْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ ، وَلا تُبَعِّدْنِی مِنْ كَنَفِکَ وَجِوَارِکَ ، وَأَعِذْنِی ، وَلا تُؤْيِسْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَرَوْحِکَ ، وَكُنْ لِی أَنِيساً مِنْ كُلِّ رَوْعَةٍ وَوَحْشَةٍ ، وَاعْصِمْنِی مِنْ كُلِّ هَلْكَةٍ ، وَنَجِّنِی مِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ وَإِهَانَةٍ وَذِلَّةٍ وَعِلَّةٍ وَقِلَّةٍ وَمَرَضٍ وَبَرَصٍ وَفَقْرٍ وَفَاقَةٍ وَوَبَاءٍ وَبَلاءٍ وَزَلْزَلَةٍ وَغَرَقٍ وَحَرَقٍ وَشَرَقٍ وَسَرَقٍ وَحَرٍّ وَبَرْدٍ وَجُوعٍ وَعَطَشٍ وَغَیٍّ وَضَلالَةٍ وَغُصَّةٍ وَمِحْنَةٍ وَشِدَّةٍ فِی الدَّارَيْنِ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ، اللَّهُمَّ ارْفَعْنِی وَلا تَضَعْنِی ، وَادْفَعْ عَنِّی ، وَلا تَدْفَعْنِی ، وَأَعْطِنِی وَلا تَحْرِمْنِی ، وَأَكْرِمْنِی وَلا تُهِنِّی ، وَزِدْنِی وَلا تَنْقُصْنِی ، وَارْحَمْنِی وَلا تُعَذِّبْنِی ، وَانْصُرْنِی وَلا تَخْذُلْنِی ، وَاسْتُرْنِی وَلا تَفْضَحْنِی ، وَآثِرْنِیَ وَلا تُؤْثِرْ عَلَیَّ أَحَداً فِی أَمْرِ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ ، وَفَرِّجْ هَمِّی ، وَاكْشِفْ غَمِّی ، وَأَهْلِکْ عَدُوِّی ، وَاحْفَظْنِی وَلا تُضَيِّعْنِی ، فَإِنَّکَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرَامِ .

اللَّهُمَّ مَا قَدَّرْتَ لِی مِنْ أَمْرٍ وَشَرَعْتَ فِيهِ بِتَوْفِيقِکَ وَتَدْبِيرِکَ فَتَمِّمْهُ لِی بِأَحْسَنِ الْوُجُوهِ كُلِّهَا ، وَأَصْلَحِهَا وَأَصْوَبِهَا ، فَإِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ ، وَبِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ ، يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرَضُونَ بِأَمْرِهِ ، يَا مَنْ يُمْسِکُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الْأَرْضِ إِلاّ بِإِذْنِهِ ، يَا مَنْ أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحانَ الَّذِی بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً دَائِماً أَبَداً فَضْلاً كَثِيراً وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ » .

دعای سریع الاجابه

99 در همان کتاب(1) دعائی سریع الاجابه در پیش آمدها و سختیها از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آورده « اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، وَأَنَا عَبْدُکَ ، ظَلَمْتُ نَفْسِی ، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِی ، فَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ یَا غَفُورُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی مَا خَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَوَصَلَ إِلَیَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ ، وَعَلَی مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ وَتَوَلَّیْتَنِی بِهِ مِنْ رِضْوَانِکَ وَأَنَلْتَنِی مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَمِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی ، وَالتَّوْفِیقِ لِی ، وَالْإِجَابَهِ لِدُعَائِی حَتَّی أُنَاجِیَکَ رَاغِباً ، وَأَدْعُوَکَ مُصَافِیاً وَحَتَّی أَرْجُوَکَ فَأَجِدَکَ فِی الْمَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَابِراً ، وَفِی أُمُورِی نَاظِراً ، وَلِذُنُوبِی غَافِراً ، وَلِعَوْرَاتِی سَاتِراً ، لَمْ أَعْدَمْ خَیْرَکَ طَرْفَهَ عَیْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الإِخْتِیَارِ لِتَنْظُرَ مَا ذَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ ، فَأَنَا عَتِیقُکَ اللَّهُمَّ مِنْ جَمِیعِ الْمَصَائِبِ وَاللَّوَازِبِ وَالْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ الْقَضَاءِ ، وَمَصْرُوفِ جُهْدِ الْبَلاءِ ، لا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلاّ الْجَمِیلَ ، وَلا أَرَی مِنْکَ غَیْرَ التَّفْضِیلِ ، خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ ، وَفَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعَمُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَهٌ سَوَابِغُ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِی ، بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِی ، وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِی ، وَأَکْرَمْتَ أَحْضَارِی ، وَشَفَیْتَ أَمْرَاضِی ، وَعَافَیْتَ أَوْصَابِی ، وَأَحْسَنْتَ مُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی ، وَرَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی ، وَکَفَیْتَنِی شَرَّ مَنْ عَادَانِی .

اللَّهُمَّ کَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَی عَلَیَّ سَیْفَ عَدَاوَتِهِ وَشَحَذَ لِقَتْلِی ظُبَهَ مُدْیَتِهِ ، وَأَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ ، وَدَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ ، وَسَدَّدَ لِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ ، وَأَضْمَرَ أَنْ یَسُومَنِی الْمَکْرُوهَ ، وَیُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ ، فَنَظَرْتَ یَا إِلَهِی إِلَی ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ ، وَعَجْزِی عَنِ الإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ ، وَوَحْدَتِی فِی کَثِیرِ مَنْ نَاوَانِی وَأَرْصَدَ لِی فِیمَا لَمْ أُعْمِلْ فِکْرِی فِی الإِنْتِصَارِ مِنْ مِثْلِهِ ، فَأَیَّدْتَنِی یَا رَبِّ بِعَوْنِکَ ، وَشَدَدْتَ أَیْدِی

---

1- (1) بحار الانوار 95/259 266 .

بِنَصْرِکَ ، ثُمَّ فَلَلْتَ لِی حَدَّهُ ، وَصَیَّرْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِیدِهِ وَحْدَهُ ، وَأَعْلَیْتَ کَعْبِی عَلَیْهِ ، وَرَدَدْتَهُ حَسِیراً لَمْ یَشْفِ غَلِیلَهُ ، وَلَمْ تَبْرُدْ حَزَازَاتُ غَیْظِهِ ، وَقَدْ عَضَّ عَلَی [ عَلَیَّ ]شَوَاهُ وَآبَ مُوَلِّیاً قَدْ أَخْلَفَتْ سَرَایَاهُ ، وَأَخْلِفَتْ آمَالُهُ .

اللَّهُمَّ وَکَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَی عَلَیَّ بِمَکَایِدِهِ ، وَنَصَبَ لِی شَرَکَ مَصَایِدِهِ ، وَأَضْبَأَ إِلَیَّ ضُبُوءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ ، وَانْتَهَزَ فُرْصَتَهُ ، وَاللِّحَاقَ لِفَرِیسَتِهِ ، وَهُوَ مُظْهِرٌ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ ، وَیَبْسُطُ إِلَیَّ وَجْهاً طَلْقاً ، فَلَمَّا رَأَیْتَ یَا إِلَهِی دَغَلَ سَرِیرَتِهِ ، وَقُبْحَ طَوِیَّتِهِ ، أَنْکَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِی زُبْیَتِهِ ، وَأَرْکَسْتَهُ فِی مَهْوَی حَفِیرَتِهِ وَأَنْکَصْتَهُ عَلَی عَقِبِهِ ، وَرَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ ، وَنَکَأْتَهُ بِمِشْقَصِهِ ، وَخَنَقْتَهُ بِوَتْرِهِ ، وَرَدَدْتَ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ ، وَرَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ ، وَاسْتَخْذَلَ وَتَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ ، وَبَخَعَ وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ، ذَلِیلاً مَأْسُوراً فِی حَبَائِلِهِ الَّتِی کَانَ یُحِبُّ أَنْ یَرَانِی فِیهَا ، وَقَدْ کِدْتُ لَوْ لا رَحْمَتُکَ أَنْ یَحُلَّ بِی مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَالْحَمْدُ لِرَبٍّ مُقْتَدِرٍ لا یُنَازَعُ ، وَلِوَلِیٍّ ذِی أَنَاهٍ لا یَعْجَلُ ، وَقَیُّومٍ لا یَغْفُلُ ، وَحَلِیمٍ لا یَجْهَلُ ، نَادَیْتُکَ یَا إِلَهِی مُسْتَجِیراً بِکَ ، وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِکَ ، مُتَوَکِّلاً عَلَی مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِکَ عَنِّی ، عَالِماً أَنَّهُ لَمْ یُضْطَهَدْ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ کِفَایَتِکَ ، وَلا تَقْرَعُ الْقَوَارِعُ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَعْقِلِ الإِنْتِصَارِ بِکَ ، فَخَلَّصْتَنِی یَا رَبِّ بِقُدْرَتِکَ ، وَنَجَّیْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِتَطَوُّلِکَ وَمَنِّکَ .

اللَّهُمَّ وَکَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ جَلَّیْتَهَا ، وَسَمَاءِ نِعْمَهٍ أَمْطَرْتَهَا ، وَجَدَاوِلِ کَرَامَهٍ أَجْرَیْتَهَا ، وَأَعْیُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا ، وَنَاشِی رَحْمَهٍ نَشَرْتَهَا ، وَغَوَاشِی کُرَبٍ فَرَّجْتَهَا ، وَغُمَمِ بَلاءٍ کَشَفْتَهَا ، وَجُنَّهِ عَافِیَهٍ أَلْبَسْتَهَا ، وَأُمُورٍ حَادِثَهٍ قَدَّرْتَهَا ، لَمْ تُعْجِزْکَ إِذْ طَلَبْتَهَا ، وَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْکَ إِذْ أَرَدْتَهَا .

اللَّهُمَّ وَکَمْ مِنْ حَاسِدٍ سُوءٍ تَوَّلَنِی بِحَسَدِهِ ، وَسَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ ، وَوَخَزَنِی بِغَرْبِ عَیْنِهِ ، وَجَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِیهِ ، وَقَلَّدَنِی خِلالاً لَمْ تَزَلْ فِیهِ ، کَفَیْتَنِی أَمْرَهُ .

اللَّهُمَّ وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ ، وَعُدْمِ إِمْلاقٍ ضَرَّنِى جَبَرْتَ وَأَوْسَعْتَ ، وَمِنْ صَرْعَةٍ أَقَمْتَ ، وَمِنْ كُرْبَةٍ نَفَّسْتَ ، وَمِنْ مَسْكَنَةٍ حَوَّلْتَ ، وَمِنْ نِعْمَةٍ خَوَّلْتَ ، لا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ ، وَلا بِمَا أَعْطَيْتَ تَبْخَلُ ، وَلَقَدْ سُئِلْتَ فَبَذَلْتَ ، وَلَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ ، وَاسْتُمِيحَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ ، أَبَيْتَ إِلاّ إِنْعَاماً وَامْتِنَاناً وَتَطَوُّلاً ، وَأَبَيْتُ إِلاّ تَقَحُّماً عَلَى مَعَاصِيكَ ، وَانْتِهَاكاً لِحُرُمَاتِكَ ، وَتَعَدِّياً لِحُدُودِكَ ، وَغَفْلَةً عَنْ وَعِيدِكَ ، وَطَاعَةً لِعَدُوِّى وَعَدُوِّكَ ، لَمْ تَمْتَنِعْ عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ ، وَتَتَابُعِ امْتِنَانِكَ ، وَلَمْ يَحْجُزْنِى ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ .

اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ الْمُعْتَرِفِ لَكَ بِالتَّقْصِيرِ عَنْ أَدَاءِ حَقِّكَ ، الشَّاهِدِ عَلَى نَفْسِهِ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ ، وَحُسْنِ كِفَايَتِكَ ، فَهَبْ لِىَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِى مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى رَحْمَتِكَ ، وَأَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ ، وَآمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ ، فَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ ، وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ حَمْدِى لَكَ مُتَوَاصِلٌ ، وَثَنَائِى عَلَيْكَ دَائِمٌ ، مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ ، وَفُنُونِ التَّقْدِيسِ ، خَالِصاً لِذِكْرِكَ ، وَمَرْضِيّاً لَكَ بنِاصِعِ التَّوْحِيدِ ، وَمَحْضِ التَّحْمِيدِ ، وَطُولِ التَّعْدِيدِ فِى إِكْذَابِ أَهْلِ التَّنْدِيدِ ، لَمْ تُعَنْ فِى شَىْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ ، وَلَمْ تُشَارَكْ فِى إِلَهِيَّتِكَ ، وَلَمْ تُعَايَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ ، وَفَطَرْتَ الْخَلائِقَ عَلَى صُنُوفِ الْهَيْئَاتِ ، وَلا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ ، فَاعْتَقَدْتُ مِنْكَ مَحْمُوداً فِى عَظَمَتِكَ ، وَلا كَيْفِيَّةَ فِى أَزَلِيَّتِكَ ، وَلا مُمْكِناً فِى قِدَمِكَ ، وَلا يَبْلُغُكَ بُعْدُ الْهِمَمِ ، وَلا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ ، وَلا يَنْتَهِى إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاظِرِينَ فِى مَجْدِ جَبَرُوتِكَ ، وَعَظِيمِ قُدْرَتِكَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَةُ قُدْرَتِكَ ، وَعَلا عَنْ ذَلِكَ كِبْرِيَاءُ عَظَمَتِكَ ، وَلا يَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ ، وَلا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْتَقِصَ ، وَلا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ ، وَلا ضِدٌّ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَبْيِينِ صِفَتِكَ ، وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ ، وَكَيْفَ

تُدْرِکُکَ الصِّفَاتُ ، أَوْ تَحْوِیکَ الْجِهَاتُ ، وَأَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ ، لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ ، حَارَتْ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ ، وَحَسَرَ عَنْ إِدْرَاکِکَ بَصَرُ الْبَصِیرِ ، وَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الإسْتِکَانَهِ لِعِزَّتِکَ ، وَانْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ ، وَاسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ ، وَخَضَعَتِ الرِّقَابُ لِسُلْطَانِکَ ، فَضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ لَکَ ، فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً ، وَعَقْلُهُ مَبْهُوتاً مَبْهُوراً ، وَفِکْرُهُ مُتَحَیِّراً .

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْسِقاً یَدُومُ وَلا یَبِیدُ ، غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ ، وَلا مَطْمُوسٍ فِی الْعَالَمِ ، وَلا مُنْتَقَصٍ فِی الْعِرْفَانِ ، فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لا تُحْصَی مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذْ أَدْبَرَ ، وَفِی الصُّبْحِ إِذا أَسْفَرَ ، وَفِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَبِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ ، وَالْعَشِیِّ وَالاْءِبْکَارِ ، وَالظَّهِیرَهِ وَالاْءَسْحَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ أَحْضَرْتَنِی النَّجَاهَ ، وَجَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلایَهِ الْعِصْمَهِ لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی ، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلاَّ بِطَاعَتِی ، فَلَیْسَ شُکْرِی وَإِنْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِی الْمَقَالِ ، وَبَالَغْتُ مِنْهُ فِی الْفَعَالِ ، بِبَالِغٍ أَدَاءَ حَقِّکَ ، وَلا مُکَافٍ فَضْلَکَ ، لاِءَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ لَمْ تَغِبْ عَنْکَ غَائِبَهٌ ، وَلا تَخْفَی عَلَیْکَ خَافِیَهٌ ، وَلا تَضِلُّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّهٌ ، إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، وَحَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَکَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ ، وَعَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ ، حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَهِ عَیْنٍ ، وَأَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ جَمِیعِ الْحَامِدِینَ ، وَتَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُخْلَصِینَ ، وَتَقْدِیسِ أَحِبَّائِکَ الْعَارِفِینَ ، وَثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ ، وَمِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَمَحْمُودٌ بِهِ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ وَالْجَمَادِ ، وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ اللَّهُمَّ فِی شُکْرِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ ،

فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِی مِنْ ذَلِکَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَطَوْلاً ، وَأَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَعَدْلاً ، وَوَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَمَزِیداً ، وَأَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَامْتِحَاناً ، وَسَأَلْتَنِی مِنْهُ قَرْضاً یَسِیراً صَغِیراً ، وَوَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَمَزِیداً وَعَطَاءً کَثِیراً ، وَعَافَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلائِکَ ، وَمَنَحْتَنِی الْعَافِیَهَ ، وَأَوْلَیْتَنِی بِالْبَسْطَهِ وَالرَّخَاءِ ، وَضَاعَفْتَ لِیَ الْفَضْلَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِی بِهِ مِنَ الْمَحَلَّهِ الشَّرِیفَهِ ، وَبَشَّرْتَنِی بِهِ مِنَ الدَّرَجَهِ الرَّفِیعَهِ الْمَنِیعَهِ وَاصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَهً ، وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَهً ، مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله .

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا لا یَسَعُهُ إِلاّ مَغْفِرَتُکَ ، وَلا یَمْحَقُهُ إِلاّ عَفْوُکَ ، وَهَبْ لِی فِی یَوْمِی هَذَا وَسَاعَتِی هَذِهِ یَقِیناً یُهَوِّنُ عَلَیَّ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَأَحْزَانَهَا ، وَیُشَوِّقُنِی إِلَیْکَ ، وَیُرَغِّبُنِی فِیمَا عِنْدَکَ ، وَاکْتُبْ لِی الْمَغْفِرَهَ وَبَلِّغْنِی الْکَرَامَهَ ، وَارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لاِءَمْرِکَ مَدْفَعٌ ، وَلا عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنَعٌ ، وَأَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَرَبُّ کُلِّ شَیْءٍ ، فاطِرُ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ ، عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ ، الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ الْمُتَعالِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الاْءَمْرِ ، وَالْعَزِیمَهَ فِی الرُّشْدِ ، وَإِلْهَامَ الشُّکْرِ عَلَی نِعْمَتِکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ ، وَبَغْیِ کُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ .

اللَّهُمَّ بِکَ أَصُولُ عَلَی الاْءَعْدَاءِ ، وَإِیَّاکَ أَرْجُو وَلایَهَ الاْءَحِبَّاءِ ، وَمَعَ مَا لا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِکَ ، وَأَصْنَافِ رِفْدِکَ ، وَأَنْوَاعِ رِزْقِکَ ، فَإِنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ حَمْدُکَ ، الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ یَدُکَ ، لا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ ، وَلا تُنَازَعُ فِی مُلْکِکَ ، وَلا تُرَاجَعُ فِی أَمْرِکَ ، تَمْلِکُ مِنَ الاْءَنَامِ مَا شِئْتَ ، وَلا یَمْلِکُونَ إِلاّ مَا تُرِیدُ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ ، تَرَدَّیْتَ بِالْعِزَّهِ

وَالْمَجْدِ ، وَتَعَظَّمْتَ بِالْقُدْرَهِ وَالْكِبْرِيَاءِ ، وَغَشَّيْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ ، وَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَهِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ الْعَظِیمُ ، وَالْمَنُّ الْقَدِیمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْحَوْلُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَهُ الْمُقْتَدِرَهُ ، وَالْحَمْدُ الْمُتَتَابِعُ ، الَّذِی لا یَنْفَدُ بِالشُّکْرِ سَرْمَداً ، وَلا یَنْقَضِی أَبَداً ، إِذْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفَاضِلِ بَنِی آدَمَ ، وَجَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافًى ، لَمْ تَشْغَلْنِی بِنُقْصَانٍ فِی بَدَنِی ، وَلا بِآفَهٍ فِی جَوَارِحِی ، وَلا عَاهَهٍ فِی نَفْسِی وَلا فِی عَقْلِی ، وَلَمْ یَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ ، وَحُسْنُ صُنْعِکَ عِنْدِی ، وَفَضْلُ نَعْمَائِکَ عَلَیَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا ، وَفَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِیلاً ، وَجَعَلْتَنِی سَمِیعاً أَعِی مَا کَلَّفْتَنِی بَصِیراً ، أَرَی قُدْرَتَکَ فِیمَا ظَهَرَ لِی وَاسْتَرْعَیْتَنِی ، وَاسْتَوْدَعْتَنِی قَلْباً یَشْهَدُ لِعَظَمَتِکَ ، وَلِسَاناً نَاطِقاً بِتَوْحِیدِکَ ، فَإِنِّی لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ ، وَلِتَوْفِیقِکَ إِیَّایَ بِحَمْدِکَ شَاکِرٌ ، وَبِحَقِّکَ شَاهِدٌ ، وَإِلَیْکَ فِی مُلِمِّی وَمُهِمِّی ضَارِعٌ لِاءَنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ ، وَحَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ ، وَحَیٌّ تَرِثُ الاْءَرْضَ وَمَنْ عَلَیْهَا ، وَأَنْتَ خَیْرُ الْوارِثِینَ .

اللَّهُمَّ لا تَقْطَعْ عَنِّی خَیْرَکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ ، وَلَمْ تُغَیِّرْ مَا بِی مِنَ النِّعَمِ ، وَلا أَخْلَیْتَنِی مِنْ وَثِیقِ الْعِصَمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ وَإِنْعَامِکَ عَلَیَّ إِلاّ عَفْوَکَ عَنِّی ، وَالإسْتِجَابَهَ لِدُعَائِی ، حِینَ رَفَعْتُ رَأْسِی بِتَحْمِیدِکَ وَتَمْجِیدِکَ ، لا فِی تَقْدِیرِکَ جَزِیلَ حَظِّی حِینَ وَفَّرْتَهُ انْتَقَصَ مُلْکُکَ ، وَلا فِی قِسْمَهِ الاْءَرْزَاقِ حِینَ قَتَّرْتَ عَلَیَّ تَوْفِیرُ مُلْکِکَ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، وَعَدَدَ مَا أَدْرَکَتْهُ قُدْرَتُکَ ، وَعَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ وَأَضْعَافَ ذَلِکَ کُلِّهِ ، حَمْداً وَاصِلاً مُتَوَاتِراً مُتَوَازِیاً لآِلائِکَ وَأَسْمَائِکَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ إِلَیَّ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی ، کَمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ ( مِنْهُ ) فِیمَا

مَضَى ، فَإِنِّى أَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ بِتَوْحِيدِکَ وَتَهْلِيلِکَ وَتَمْجِيدِکَ وَتَکْبِيرِکَ وَتَعْظِيمِکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِى خَلَقْتَهُ مِنْ ذَلِکَ فَلا يَخْرُجُ مِنْکَ إِلاَّ إِلَيْکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الرُّوحِ الْمَکْنُونِ الْحَىِّ الْحَىِّ الْحَىِّ وَبِهِ وَبِهِ وَبِهِ وَبِکَ وَبِکَ وَبِکَ ، أَلاّ تَحْرِمَنِى رِفْدَکَ ، وَفَوَائِدَ کَرَامَتِکَ ، وَلا تُوَلِّنِى غَيْرَکَ ، وَلا تُسَلِّمْنِى إِلَى عَدُوِّى ، وَلا تَکِلْنِى إِلَى نَفْسِى ، وَأَحْسِنْ إِلَىَّ أَتَمَّ الْإِحْسَانِ عَاجِلاً وَآجِلاً ، وَحَسِّنْ فِى الْعَاجِلَهِ عَمَلِى وَبَلِّغْنِى فِيهَا أَمَلِى ، وَفِى الْآجِلَهِ وَالْخَيْرَ فِى مُنْقَلَبِى ، فَإِنَّهُ لا تُفْقِرُکَ کَثْرَهُ مَا يَنْدَفِقُ بِهِ فَضْلُکَ وَسَيْبُ الْعَطَايَا مِنْ مَنِّکَ ، وَلا يَنْقُصُ جُودَکَ تَقْصِيرِى فِى شُکْرِ نِعْمَتِکَ ، وَلا تُجِمُّ خَزَائِنَ نِعْمَتِکَ النِّعَمُ ، وَلا يَنْقُصُ عَظِيمَ مَوَاهِبِکَ مِنْ سَعَتِکَ الْإِعْطَاءُ ، وَلا يُوءَثِّرُ فِى جُودِکَ الْعَظِيمِ الْفَاضِلِ الْجَلِيلِ مِنَحُکَ ، وَلا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلاقٍ فَتُکْدِىَ ، وَلا يَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَيَنْقُصَ فَيْضُ مُلْکِکَ وَفَضْلِکَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِى قَلْباً خَاشِعاً ، وَيَقِيناً صَادِقاً ، وَبِالْحَقِّ صَادِعاً ، وَلا تُوءْمِنِّى مَکْرَکَ ، وَلا تُنْسِنِى ذِکْرَکَ ، وَلا تَهْتِکْ عَنِّى سِتْرَکَ ، وَلا تُوَلِّنِى غَيْرَکَ ، وَلا تُقَنِّطْنِى مِنْ رَحْمَتِکَ ، بَلْ تَغَمَّدْنِى بِفَوَائِدِکَ ، وَلا تَمْنَعْنِى جَمِيلَ عَوَائِدِکَ ، وَکُنْ لِى فِى کُلِّ وَحْشَهٍ أَنِيساً ، وَفِى کُلِّ جَزَعٍ حَصِيناً ، وَمِنْ کُلِّ هَلْکَهٍ غِيَاثاً ، وَنَجِّنِى مِنْ کُلِّ بَلاءٍ ، وَاعْصِمْنِى مِنْ کُلِّ زَلَلٍ وَخَطَاءٍ ، وَتَمِّمْ لِى فَوَائِدَکَ ، وَقِنِى وَعِيدَکَ ، وَاصْرِفْ عَنِّى أَلِيمَ عَذَابِکَ ، وَتَدْمِيرَ تَنْکِيلِکَ ، وَشَرِّفْنِى بِحِفْظِ کِتَابِکَ ، وَأَصْلِحْ لِى دِينِى وَدُنْيَاىَ وَآخِرَتِى وَأَهْلِى وَوُلْدِى ، وَوَسِّعْ رِزْقِى وَأَدِرَّهُ عَلَىَّ ، وَأَقْبِلْ عَلَىَّ وَلا تُعْرِضْ عَنِّى .

اللَّهُمَّ ارْفَعْنِى وَلا تَضَعْنِى ، وَارْحَمْنِى وَلا تُعَذِّبْنِى ، وَانْصُرْنِى وَلا تَخْذُلْنِى ، وَآثِرْنِى وَلا تُوءْثِرْ عَلَىَّ ، وَاجْعَلْ لِى مِنْ أَمْرِى يُسْراً وَفَرَجاً ، وَعَجِّلْ إِجَابَتِى ، وَاسْتَنْقِذْنِى مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِى ، إِنَّکَ عَلى کُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ، وَذَلِکَ عَلَيْکَ يَسِيرٌ ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْکَرِيم » .

دعای رفع اندوه

100 در کتاب دعوات راوندی(1) مرسلاً آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هیچکس را هم و اندوهی نرسید و بگوید « اَللّهُمَّ اِنّی عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ ناصِیَتی بِیَدِکَ ، ماضٍ فیَّ حُکمک ، عَدلٍ فِیَّ قضائک ، اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ، وَاَنْزَلْتَهُ فی کِتابِکَ أو عَلَّمْتَهُ أحَداً مِنْ خَلْقِکَ ، أوْ اسْتَأثَرْتَ بِهِ فی عِلْمِ الغَیْبِ عِنْدَکَ أنْ تَجْعَلَ القُرآنَ رَبیعَ قلبی ، وَنُورَ صَدْری ، وجَلاءَ حُزنی ، وذَهابَ هَمّی » مگر آنکه خداوند همش را برطرف کرده بجایش سرور نازل فرماید .

101 و از امام زین العابدین علیه السلام (2) دارد که پیغمبر صلی الله علیه و آله به چند نفر که بر آنها حضرت وارد شدند ، دعائی آموختند که از دنیا و آخرت برتر است ، هرگاه گرفتار و اندوهناک شدید خداوند عزوجل را بخوانید ، برایتان فرج می سازد « اللّه اللّه اللّه رَبُّنا رَبُّنا لا نُشرِکَ بِهِ شیئاً » سپس به هر چه خواستید دعا کنید .

102 و از امام ششم علیه السلام (3) ذکر کرده که اندوهها نادرستیهای دلهاست همانگونه که بیماریها ناتندرستی بدنها است ، پس هر که را اندوهی یا بلائی رسید بگوید : « اللّهُمّ إنّی أسْألُکَ ، یا مُفجّر الأنهارِ وَمُطْعِمَ الثمار ، یا مَنْ تَسَبَّحَ لَهُ ظُلْمَةَ اللّیل وَضَوْءِ النّهارِ ، وَما عَلَی الأرْضِ وَقَعْرِ الْبِحارِ ، اِفْتَحْ لَنا فی هذِهِ الساعَةَ ، وَسَهِّلْ لَنا صالِحَ الأسبابِ ، وَیَسِّرْ لَنَا التّوبَةَ ، یا تَوّاب وَصَلِّ علی مُحَمَّدٍ وآلِهِ یا سَمیع یا وَهّاب » .

دعای فرج

103 در مهج مرسلاً(4) دعائی از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکرکرده به عنوان دعاء فرج .

---

1- (1) بحار الأنوار 95/379 .
2- (2) بحار الأنوار 95/279 280 .
3- (3) بحار الانوار 95/280 .
4- (4) بحار الأنوار 95/281 282 .

« بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُکَ يَا اللّهُ يَا اللّهُ يَا اللّهُ ، يَا مَنْ عَلاَ فَقَهَرَ ، وَيَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ ، وَيَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ ، وَيَا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ ، وَيَا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ ، يَا مَنْ لا يُحِيطُ بِهِ الْفِکَرُ ، وَيَا مَنْ لا يُدْرِکُهُ بَصَرٌ ، وَيَا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ ، يَا عَالِیَ الْمَکَانِ ، يَا شَدِيدَ الاْءَرْکَانِ ، يَا مُنْزِلَ الْفُرْقَانِ ، يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ ، يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ ، يَا نَيِّرَ الْبُرْهَانِ ، يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالاْءِحْسَانِ ، وَيَا ذَا الْعِزَّهِ وَالسُّلْطَانِ ، يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ ، يَا رَبَّ الاْءَرْبَابِ ، يَا تَوَّابُ ، يَا وَهَّابُ ، يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ ، يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِیَ أَجَابَ ، يَا مُرَخِّصَ الاْءَسْعَارِ ، يَا مُنْزِلَ الاْءَمْطَارِ ، يَا مُنْبِتَ الاْءَشْجَارِ فِی الاْءَرْضِ الْقِفَارِ ، وَمُخْرِجَ الثِّمَارِ ، يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ ، يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ ، يَا مُحْيِیَ الاْءَمْوَاتِ ، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ ، يَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ ، يَا مَنْ لا تُضْجِرُهُ الاْءَصْوَاتُ ، وَلا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ اللُّغَاتُ ، وَلا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ ، يَا مُعْطِیَ السُوءْلاتِ ، يَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ ، يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ، يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ ، يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ، يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ ، يَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ ، يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ ، يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ ، يَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ ، يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ ، يَا رَادَّ مَا کَانَ فَاتَ ، يَا جَمَالَ الاْءَرَضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ ، يَا سَابِغَ النِّعَمِ ، يَا کَاشِفَ الاْءَلَمِ ، يَا شَافِیَ السَّقَمِ ، يَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَالْکَرَمِ ، يَا أَجْوَدَ الاْءَجْوَدِينَ ، يَا أَکْرَمَ الاْءَکْرَمِينَ ، يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ ، يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، يَا أَقْرَبَ الاْءَقْرَبِينَ ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ ، يَا مُتَجَاوِزاً عَنِ الْمُسِيئِينَ ، يَا مَنْ لا يَعْجَلُ عَلَى الْخَاطِئِينَ ، يَا فَکَّاکَ الْمَأْسُورِينَ ، يَا مُفَرِّجَ غَمِّ الْمَغْمُومِينَ ، يَا جَامِعَ الْمُتَفَرِّقِينَ ، يَا مُدْرِکَ الْهَارِبِينَ ، يَا غَايَهَ الطَّالِبِينَ ، يَا صَاحِبَ کُلِّ غَرِيبٍ ، يَا مُونِسَ کُلِّ وَحِيدٍ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْکَبِيرِ ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِيرِ ، يَا عِصْمَهَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَإِلَيْهِ التَّقْدِيرُ ، يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَبِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ عَلى کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ، يَا

خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِیرِ ، یَا فَالِقَ الاْءِصْبَاحِ ، یَا مُرْسِلَ الرِّیَاحِ ، یَا بَاعِثَ الاْءَرْوَاحِ ، یَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ ، یَا مَنْ بِیَدِهِ کُلُّ مِفْتَاحٍ ، یَا عِمَادَ مَنْ لا عِمَادَ لَهُ ، یَا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ ، یَا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ ، یَا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ ، یَا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ ، یَا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ ، یَا عَوْنَ مَنْ لا عَوْنَ لَهُ ، یَا رُکْنَ مَنْ لا رُکْنَ لَهُ ، یَا غِیَاثَ مَنْ لا غِیَاثَ لَهُ ، یَا عَظِیمَ الْمَنِّ ، یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ ، یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ، یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ ، یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ ، یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، یَا ذَا الْحُجَّهِ الْبَالِغَهِ ، یَا ذَا الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ ، یَا ذَا الْعِزَّهِ وَالْجَبَرُوتِ ، یَا مَنْ هُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ ، أَسْأَلُکَ بِعِلْمِکَ الْغُیُوبَ ، وَبِمَعْرِفَتِکَ مَا فِی ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ ، اصْطَفَیْتَهُ لِنَفْسِکَ ، وَأَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابٍ مِنْ کُتُبِکَ ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، وَبِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی کُلِّهَا حَتَّی انْتَهَی إِلَی اسْمِکَ الْعَظِیمِ الاْءَعْظَمِ الَّذِی فَضَّلْتَهُ عَلَی جَمِیعِ أَسْمَائِکَ ، أَسْأَلُکَ بِهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُیَسِّرَ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَتُفَرِّجَ عَنِّی الْهَمَّ وَالْغَمَّ ، وَالْکَرْبَ وَمَا ضَاقَ بِهِ صَدْرِی ، وَعِیلَ بِهِ صَبْرِی ، فَإِنَّهُ لا یَقْدِرُ عَلَی فَرَجِی سِوَاکَ ، وَافْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَهْلَ التَّقْوَی وَأَهْلَ الْمَغْفِرَهِ ، یَا مَنْ لا یَکْشِفُ الْکَرْبَ غَیْرُهُ ، وَلا یُجَلِّی الْحُزْنَ سِوَاهُ ، وَلا یُفَرِّجُ عَنِّی إِلاّ هُوَ ، اکْفِنِی شَرَّ نَفْسِی خَاصَّهً ، وَشَرَّ النَّاسِ عَامَّهً ، وَأَصْلِحْ لِی شَأْنِی کُلَّهُ ، وَأَصْلِحْ أُمُورِی ، وَاقْضِ لِی حَوَائِجِی ، وَاجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، فَإِنَّکَ تَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلا أَقْدِرُ ، وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

### دعای رفع گرفتاری و سلطان

104 برای گرفتاری و سلطان از آن حضرت صلی الله علیه و آله (1) وارد شده ، هر گاه گرفتاری یا ترس از سلطان بر شما هیجان کرد ، یا حاجتی خواستید با این دعا خداوند را بخوانید ، قسم به کسی که مرا به حق پیغمبر مبعوث کرده ، در هیچ

---

1- (1) بحار الأنوار 95/282 283 .

جهتی این دعاء را نکردم مگر یاری شدم ، و بر هیچ دشمنی مگر پیروز گشتم ، و آنچه دوست داشتم و چشمش به آن روشن می شد دیدم « یَا عَالِمَ الْغُیُوبِ وَالسَّرَائِرِ ، یَا مُطَاعُ ، یَا عَزِیزُ یَا عَلِیمُ ، یَا هَازِمَ الْاءَحْزَابِ لِاءَحْمَدَ صلی الله علیه و آله ، یَا کَائِدَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَی ، یَا مُنْجِیَ عِیسَی مِنْ أَیْدِی الظَّلَمَهِ ، یَا مُخَلِّصَ نُوحٍ مِنَ الْغَرَقِ ، یَا قَاصِدَ کُلِّ خَیْرٍ ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالْاءِکْرَامِ ، یَا خَالِقَ الْخَیْرِ ، یَا أَهْلَ الْخَیْرِ رَغِبْتُ إِلَیْکَ فِی کَذَا وَکَذَا ( به جای این کلمات حاجت و خواسته خود را بگوید ) فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَفَرِّجْ عَنِّی وَأَغِثْنِی وَاسْتَجِبْ لِی وَارْحَمْنِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

105 در مهج الدعوات روایتی مسند(1) ( بعید نیست معتبر باشد ) از ابی حمزه ثمالی آورده ، می گوید : امام پنجم علیه السلام فرمود قسم به خدا ، من به کلامی تکلم کردم که هیچ کس به آن تکلم نکند ، جز آنکه خداوند آنچه او را در امر دنیا و آخرت مهم است کفایت کند ، گفتم خداوند مرا فدایت کند ، به من خبر ده ، فرمود بله ، هنگام بیرون آمدن از منزل بگوید « بِسْمِ اللّهِ الرّحمنِ الرحیم ، حَسْبِیَ اللّهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّهِ ، اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ اُمُوری کُلِّها ، وَاَعُوذُبِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیا وَعَذابِ الْاءخِرَهِ » .

106 دعاء دیگری از آن حضرت آورده(2) درگرفتاری یا هنگامی از شر سلطان بترسند یا کاری که نمی توانند با آن مقابله کنند ، ما اهل بیت با آن در این جاها دعاء می کنیم « یا کائِناً قَبْلَ کُلِّشَیْ ءٍ ، وَیا مُکَوِّنَ کُلِّشَیْ ءٍ ، وَیا باقِیَ بَعْدَ کُلِّشَیْ ءٍ ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا » ( به جای جمله اخیر حاجت

---

1- (1) بحار الأنوار 95/283 .
2- (2) بحار الأنوار 95/284 .

خود را بگوید ) .

دعای عافیت

107 دعائی است به نام دعاء عافیت ، که در مهج الدعوات(1) مسنداً از امام ششم علیه السلام آورده ، که پدر بزرگوارش امام باقر علیه السلام فرمود ، پسرم هر که بلائی که به آن مبتلا شده از مردم پنهان کرده و به خدا شکایت کرد که او را عافیت بخشد نزد این دعا خداوند او را از آن بلاء عافیت دهد ، و این دعاء را حضرت امام ششم علیه السلام به مردی یاد دادند که یکی از دستهایش فلج شده افتاده بود ، ریگ داشت که با سختی بول می کرد ، و از پدرم درخواست می کرد که برایش دعاء کند ، پدرم به خواهش آن مرد دستهای مبارکش را بر بدن آن مرد کشید ، و فرمود این دعا را هنگامی نماز شب می خوانی در سجده بگو و بعد از چند روز مرد آمد و هیچ چیز از آنچه می داشت با او نبود ( خوب شده بود ) « اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ دُعَاءَ الْعَلِیلِ الذَّلِیلِ الْفَقِیرِ ، أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ ، وَقَلَّتْ حِیلَتُهُ ، وَضَعُفَ عَمَلُهُ مِنَ الخَطیئَهِ وَالْبَلاءُ دُعَاءَ مَکْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدارِکْهُ هَلَکَ ، وَإِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلا حِیلَهَ لَهُ ، فَلا تُحِطْ بِهِ یا سَیّدی وَمَولایَ وإلِهی مَکْرَکَ ، وَلَا تُثْبِتْ عَلَیَّ غَضَبَکَ ، وَلا تَضْطَرَّنِی إِلَی الْیَأْسِ مِنْ رَوْحِکَ ، وَالْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِکَ وَطُولَ الصّبرِ عَلَی الأذی ، اَللّهُمَّ لا طَاقَهَ لِی عَلی بَلائِکَ ، وَلا غِنَی بِی عَنْ رَحْمَتِک وَهَذَا ابنَ نَبِیِّکَ وَحَبیبِکَ صَلواتُکَ عَلَیْهِ وَالِهِ ، بِهِ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ ، فَإِنَّکَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِلْخائفِ ، وَاسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا کانَ وَمَا هُوَ کَائِنٌ ، فَاکْشِفْ ضُرِّی ، وَخَلِّصْنِی مِنْ هَذِهِ الْبَلِیَّهِ إِلَی مَا قَدْ عَوَّدْتَنِی مِنْ عافِیَتِکَ وَرَحْمَتِکَ ، انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلاّ مِنْک ، یا اللّه یا اللّه یا اللّه » .

---

1- (1) بحار الانوار 95/285 286 .

دعاء برای کارهای متعدد

108 مرسلاً از امام صادق علیه السلام (1) آمده ، که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود حبیبم رسول خدا صلی الله علیه و آله مرا دعائی آموخت که با آن احتیاج به دواء پزشکان ندارم ، پرسیده شد چه هست ؟ فرمود 37 تهلیله ( لا اله الا اللّه یا نظیر آن ) از 24 سوره قرآن از بقره تا مزمل می باشد ، هر گرفتاری اینها را بگوید خداوند برایش فرج سازد و هیچ بدهکاری نمی گوید ، مگر خداوند بدهیش را اداء می کند ، و هیچ غائبی نمی گوید مگر غربتش را خداوند رد سازد ، و هیچ صاحب حاجتی نمی گوید ، مگر آنکه حاجتش را برآورده کند ، و هیچ ترسانی نمی گوید مگر خداوند ترسش را ایمن سازد ، تا آنجا ، و هر که آنها را در سفر بخواند ، بجز خوبی در سفر نمی بیند از سوره بقره 2 آیه « وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمُ اللّه ُ لاَ إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَلاَ نَوْمٌ »(2) و از آل عمران 5 آیه « الم اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْکَ الْكِتابَ بِالْحَقِّ هُوَ الَّذِی يُصَوِّرُكُمْ فِی الاْءَرْحامِ كَيْفَ يَشاءُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللّه ُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ وَالْمَلائِكَهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لاَ إِلهَ إِلاّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّه ِ الاْءِسْلامُ إِنَّ هذا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَما مِنْ إِلهٍ إِلاّ اللّه ُ وَإِنَّ اللّه َ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ »(3) و از نساء 1 آیه « اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلی يَوْمِ الْقِيامَهِ لا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّه ِ حَدِيثاً »(4) و از مائده 1 آیه « لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قالُوا إِنَّ اللّه َ ثالِثُ ثَلاثَهٍ وَما مِنْ إِلهٍ

---

1- (1) بحار الانوار 95/287 291 .

2- (2) البقره : 164 ، 256 .

3- (3) آل عمران : 2 ، 3 ، 7 ، 19 ، 20 ، 63 .

4- (4) النساء : 88 .

إِلاّ إِلهٌ واحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذابٌ أَلِيمٌ »(1) و از انعام 2 آيه « ذلِكُمُ اللّهُ رَبُّكُمْ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ خالِقُ كُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ وَكِيلٌ اتَّبِعْ ما أُوحِیَ إِلَيْکَ مِنْ رَبِّکَ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ »(2) و از اعراف 1 آيه « قُلْ يا أَيُّهَا النّاسُ إِنِّی رَسُولُ اللّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً الَّذِی لَهُ مُلْكُ السَّماواتِ وَالْأَرْضِ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ يُحيِی وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ الَّذِی يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَكَلِماتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ »(3) و از براءه ( توبه ) 2 آيه « اتَّخَذُوا أَحْبارَهُمْ وَرُهْبانَهُمْ أَرْباباً مِنْ دُونِ اللّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَما أُمِرُوا إِلاّ لِيَعْبُدُوا إِلهاً واحِداً لا إِلهَ إِلاّ هُوَ سُبْحانَهُ عَمّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّهُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ »(4) و از يونس 1 آيه « حَتّی إِذا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلاّ الَّذِی آمَنَتْ بِهِ بَنُوا إِسْرائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ »(5) و از هود 1 آيه « فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّما أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّهِ وَأَنْ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ »(6) و از رعد 1 آيه « وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمنِ قُلْ هُوَ رَبِّی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتابِ »(7) و از نحل 1 آيه « يُنَزِّلُ الْمَلائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلی مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لا إِلهَ إِلاّ

---

1- (1) المائده : 74 .
2- (2) الانعام : 103 ، 107 .
3- (3) الأعراف : 159 .
4- (4) البرائه ( التوبه ) : 32 ، 130 .
5- (5) يونس : 91 .
6- (6) هود : 15 .
7- (7) رعد : 1 .

أَنَا فَاتَّقُونِ »(1) و از طه 3 آيه « يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفى اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ لَهُ الْاءَسْماءُ الْحُسْنى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِما يُوحى إِنَّنِى أَنَا اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ أَنَا فَاعْبُدْنِى وَأَقِمِ الصَّلاةَ لِذِكْرِى ، إِنَّما إِلهُكُمُ اللّه ُ الَّذِى لا إِلهَ إِلاّ هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْماً »(2) و از انبياء 2 آيه « وَما أَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلاّ نُوحِى إِلَيْهِ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلاّ أَنَا فَاعْبُدُونِ ، وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنادى فِى الظُّلُماتِ أَنْ لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّى كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ »(3) و از مؤمنون 1 آيه « فَتَعالَى اللّه ُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ »(4) و از نمل 1 آيه « وَيَعْلَمُ ما تُخْفُونَ وَما تُعْلِنُونَ ، اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ »(5) و از قصص 2 آيه « وَهُوَ اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِى الاْءُولى وَالاْخِرَةِ وَ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ، وَلا تَدْعُ مَعَ اللّه ِ إِلهاً آخَرَ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ كُلُّ شَىْءٍ هالِكٌ إِلاّ وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ »(6) و از فاطر 1 آيه « يا أَيُّهَا النّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّه ِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خالِقٍ غَيْرُ اللّه ِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّماءِ وَالاْءَرْضِ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَأَنّى تُوءْفَكُونَ »(7) و از صافات 1 آيه « إِنَّهُمْ كانُوا إِذا قِيلَ لَهُمْ لا إِلهَ إِلاّ اللّه ُ يَسْتَكْبِرُونَ »(8) و از ص 1 آيه « قُلْ إِنَّما أَنَا مُنْذِرٌ وَما مِنْ إِلهٍ إِلاّ اللّه ُ الْواحِدُ

---

1- (1) النحل : 3 .
2- (2) طه 7 ، 9 ، 14 ، 15 ، 99 .
3- (3) الانبياء : 26 ، 88 .
4- (4) المؤمنون : 117 .
5- (5) النمل : 26 ، 27 .
6- (6) القصص : 71 ، 89 .
7- (7) الفاطر : 4 .
8- (8) الصافات : 36 .

الْقَهّارُ »(1) و از غافر 2 آیه « ذلِکُمُ اللّه ُ رَبُّکُمْ خالِقُ کُلِّ شَیْ ءٍ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَأَنّی تُوءْفَکُونَ ، ذلِکُمُ اللّه ُ رَبُّکُمْ ، هُوَ الْحَیُّ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ الْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ »(2) و از دخان 1 آیه « لا إِلهَ إِلاّ هُوَ یُحْیِی وَیُمِیتُ رَبُّکُمْ وَرَبُّ آبائِکُمُ الاْءَوَّلِینَ »(3) و از حشر 2 آیه « هُوَ اللّه ُ الَّذِی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ ، هُوَ اللّه ُ الَّذِی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُوءْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبّارُ الْمُتَکَبِّرُ سُبْحانَ اللّه ِ عَمّا یُشْرِکُونَ »(4) و از تغابن 1 آیه « اللّه ُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ وَعَلَی اللّه ِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُوءْمِنُونَ »(5) و از مزمل 1 آیه « رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَکِیلا »(6) .

دعایی حضرت امیر علیه السلام بر فراش پیغمبر صلی الله علیه و آله

109 در کتاب استدراک مسنداً(7) از اعمش نقل کرده ، که منصور دوانیقی او را طلب کرد ، تطهیر کرده کفن پوشیده ، حنوط کرده ، نزد او حاضر شد ، منصور از او خواست حدیثی را به او حدیث کند که منصور و اعمش از جعفر بن محمد علیه السلام در مورد بنی حمان شنیده ، گفتم : کدام حدیث ؟ گفت : حدیث ارکان جهنم ، گفتم مرا معاف کن ، گفت راه ندارد ، گفتم حدیث کرد ما را جعفر بن محمد علیه السلام از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود ، برای جهنم 7 در است ،

---

1- (1) ص : 66 .
2- (2) الغافر : 63 ، 65 ، 66 .
3- (3) الدخان : 8 .
4- (4) الحشر : 23 ، 24 .
5- (5) التغابن : 14 .
6- (6) المزمّل : 10 .
7- (7) بحار الانوار 95/291 .

و آنها ارکان برای 7 فرعون است ، سپس اعمش گفت : نمرود بن کنعان ( فرعون خلیل ) و مصعب بن الولید ( فرعون موسی ) وابا جهل ابن هشام ، و اول ، و ثانی و ششم یزید کشنده فرزندم ، آنگاه ساکت شدم ، به من گفت فرعون هفتم ؟ گفتم مردی از فرزندان عباس به خلافت می رسد ملقب به دوانیقی است ، نامش منصور می باشد ، گفت راست گفتی ، این گونه ما را جعفر بن محمد علیه السلام حدیث کرد پس سر خود را بالا گرفت ، بالای سرش جوانی امرد ( موی رویش روئیده بود ) خوشروتر از او ندیده بودم ، گفت اگر یکی از درهای جهنم باشم ، چرا این را باقی گذارم ، جوان علوی حسینی بود ، به منصور گفت از تو ای امیرمؤمنان بحق پدرانم درخواست عفو دارم ، منصور نپذیرفت ، به مرزبان دستور نابود کردن او را داد ، چون دستش را دراز کرد (مرزبان ) جوان لبهای خود را به سخنی حرکت داد ، ندانستم چه بود ، ناگهان گویا پرنده ای بود پرواز کرد ، اعمش گفت : بعد از چند روز به من گذر کرد ، به حق امیرالمؤمنین علیه السلام قسمش دادم که آن سخن را به من بیاموزد ، گفت این دعاء محنت مال ما اهل بیت است ، دعاء حضرت امیر علیه السلام است چون بر فراش پیغمبر خوابید ( آن شبی که قریش قصد کشتن پیغمبر را داشتند ) آن دعا این است :

« یَا مَنْ لَیْسَ مَعَهُ رَبٌّ یُدْعَی ، یَا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ خَالِقٌ یُخْشَی ، یَا مَنْ لَیْسَ دُونَهُ إِلَهٌ یُتَّقَی ، یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزِیرٌ یُرْشی یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ نَدیمٌ یُغشی ، یا مَنْ لَیْسَ لَهُ حاجِبٌ یُنَادَی ، یَا مَنْ لَا یَزْدَادُ عَلَی کَثْرَةِ السُّوءَالِ إِلاّ کَرَماً وَجُوداً ، یَا مَنْ لا یَزْدَادُ عَلَی عِظَمِ الذُنوبِ إِلاّ رَحْمَةً وَعَفْواً » هر چه دوست داشتی از خدا درخواست کن همانا خداوند نزدیک است ، اجابت می کند .

اعمش می گوید منصور فرمانی غلیظ درباره مردی داد ، در اطاقی حبس شد تا امر منصور درباره اش اجرا شود سپس در باز شد دیده نشد ، منصور پرسید ، چیزی از او شنیدید بگوید ؟ گماشته زندان گفت او را شنیدم می گفت : « یا مَن لا إلَه غَیْرُهُ فَادْعُوهُ ولا رَبّ سواه فارْجُوهُ نَجّنی السّاعَةَ » منصور گفت ، به خدا پناه به کریمی برد او را نجات داد .

دعاهای زیادی در باب روزی و دفع فقر و جلب غنی وارد شده که به دو روایت از بین آنها اکتفا می کنیم .

110 روایت مسند امالی طوسی(1) از امام رضا از پدرانش علیهم السلام از پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله وارد شده ، که هر که در هر روز 100 بار بگوید لا إلهَ إلاّ اللّه ُ المَلِکُ الحَقُّ المُبین با آن غناء ( ثروت ) را جلب نموده و فقر ( تنگدستی ) را دفع کرده و بر خود در آتش را بسته و درب بهشت را باز نموده . و در روایتی دیگر 30 بار وارد شده .

111 روایتی مسند(2) در اختصاص از برید آورده که نزد امام ششم علیه السلام شکایت از تغیر حال ( اینکه به فقر گرفتار شده ) کرده ، حضرت به او فرمودند ، وارد کوفه شدی 10 درهم جویا شو ، اگر هم نداری یک تشک ( یا متکا ) به 10 درهم فروخته ، 10 نفر از اصحاب خود را به طعام دعوت کن ، هنگامی که خوردند از آنها بخواه برایت از خداوند بخواهند ( چون به دستور عمل کرد ) می گوید چیزی درنگ نکردم تا دنیا بر من میل کرد ( دنیادار و پولدار شدم ) .

---

1- (1) بحار الانوار 95/293 و 294 93/206 207 .
2- (2) بحار الانوار 95/298 .

دعاهای متعددی غیر از نمازها برای اداء دین وارد شده که یکی از آنها را اینجا ذکر می کنم .

دعای حاجت دنبال نماز

112 در کتاب مکارم الاخلاق(1) مرسلاً خبری از حسین بن خالد آورده که 300 هزار درهم در بغداد برایم بدهی لازم شد و 400 هزار درهم طلب داشتم ، و طلبکارها مهلتی و فرصتی به من نمی دادندطلبی که داشتم دریافت کرده ، دین را بپردازم ، وقت حج رسید ، پنهانی به حج رفتم و می خواستم خدمت ابوالحسن امام هفتم علیه السلام برسم ، نتوانستم ، نامه ای به حضرت نوشته حال خود را و بدهی که دارم و آنچه دارم شرح دادم ، در عرض همان نامه من نوشت دنبال ( تعقیب ) هر نمازی بگو « اللّهمّ انی أسألک یا لا اله إلاّ أنت بحقّ لا إله إلاّ أنت ، أن تَرْحَمَنی بلا اِلهَ إلاّ أنْتَ ، اللّهُمّ اِنی أسألک یا لا اله إلاّ أنت بحقّ لا إله إلاّ أنت ، أن تُرضیَ عَنّی بِلا اِله إلاّ أنت . اللّهُمَّ اِنی أسألک یا لا اِله إلاّ أنت ، بِحَقّ لا إله إلاّ أنْتَ أنْ تَغْفِرَ لی بلا اِله إلاّ أنْتَ » سه بار این دعا را دنبال هر نماز واجبی اعاده کن ( بخوان ) همانا حاجتت برآورده می شود انشاء اللّه تعالی .

حسین می گوید اینکار را ادامه دادم چهار ماه بر من نگذشت ، که طلب خود را وصول کرده همه بدهی خود را پرداختم و 100 هزار درهم هم اضافه آوردم .

دعاهای فراوانی با مزایای زیادی با اسناد ضعیفی وارد شده که پاره ای از آنها را در اینجا ایراد می کنیم .

---

1- (1) بحار الانوار 95/302 303 .

دعا برای استجابت

113 در مهج الدعوات(1) از گفته سلیمان بن ابراهیم از موسی بن یزید از انس بن اویس از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که هر که به این نامها دعا کند خداوند مستجاب کند ، و آثار دیگری نیز در این روایت برای دعا ذکر شده « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللّه ُ ، وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ ، وَأَنْتَ الرَّحِیمُ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُوءْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبّارُ الْمُتَکَبِّرُ ، الاْءَوَّلُ الآْخِرُ الظّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِیدُ الْمَجِیدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِیدُ الْوَدُودُ الشَّهِیدُ الْقَدِیمُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الْعَلِیمُ الصَّادِقُ الرَّءُوفُ الرَّحِیمُ الشَّکُورُ الْغَفُورُ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ ، ذُو الْقُوَّهِ الْمَتِینُ ، الرَّقِیبُ الْحَفِیظُ ذُو الْجَلالِ وَالاْءِکْرامِ ، الْعَظِیمُ الْعَلِیمُ الْغَنِیُّ الْوَلِیُّ الْفَتَّاحُ الْمُرْتَاحُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِیُّ الْوَلِیُّ الْحَقُّ الْمُبِینُ الْخَلاَّقُ الرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ التَّوَّابُ ، الرَّبُّ الْوَکِیلُ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ الدَّیَّانُ الْمُتَعَالِی ، الْقَرِیبُ الْمُجِیبُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِی الْحَیُّ الدَّائِمُ الَّذِی لا یَمُوتُ ، الْقَیُّومُ النُّورُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ، الاْءَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلاّمُ الْغُیُوبِ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِی الظَّاهِرُ الْمُقِیتُ الْمُغِیثُ الدَّافِعُ الرَّافِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ ، الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ المُطْعِمُ الْمُنْعِمُ الْمُهَیْمِنُ الْمُکْرِمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُحْیِی الْمُمِیتُ الْفَعَّالُ لِمَا یُرِیدُ ، مَالِکُ الْمُلْکِ تُوءْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ ، وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ ، وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ ، فالِقُ الاْءِصْباحِ ، وَفالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوی ، یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ .

---

1- (1) بحار الانوار 95/376 377 .

اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِی یَوْمِی هَذَا وَلَیْلَتِی هَذِهِ ، فَمَشِیَّتُکَ بَیْنَ یَدَیْ ذَلِکَ ، مَا شِئْتَ مِنْهُ کَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ یَکُنْ ، فَادْفَعْ عَنِّی بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ ، فَإِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ .

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الاْءَسْمَاءِ عِنْدَکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَتُبْ عَلَیَّ وَتَقَبَّلْ مِنِّی وَأَصْلِحْ لِی شَأْنِی وَیَسِّرْ أُمُورِی وَوَسِّعْ عَلَیَّ فِی رِزْقِی وَأَغْنِنِی بِکَرَمِ وَجْهِکَ عَنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ ، وَصُنْ وَجْهِی وَیَدِی وَلِسَانِی عَنْ مَسْأَلَةِ غَیْرِکَ وَاجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، فَإِنَّکَ تَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلا أَقْدِرُ ، وَأَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی سَیِّدِنَا سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَآلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ » .

دعا برای حاجت

114 در همان کتاب دعائی مرسلاً(1) از اویس قرنی از علی بن ابی طالب علیه السلام آورده و از جمله آثار آن استجابت دعاء برآورده شدن حوائج است دعاء اینست « یَا سَلامُ الْمُوءْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا مَنْ یُنَادَی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتَّی وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ ، وَحَوَائِجَ أُخْرَی ، یَا مَنْ لا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ ، أَنْتَ الَّذِی لا تُغَیِّرُکَ الاْءَزْمِنَةُ وَلا تُحِیطُ بِکَ الاْءَمْکِنَةُ ، وَلا تَأْخُذُکَ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ ، یَسِّرْ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ عُسْرَهُ ، وَفَرِّجْ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ کَرْبَهُ ، وَسَهِّلْ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ حُزْنَهُ سُبْحَانَکَ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمِینَ ، عَمِلْتُ سُوءاً وَظَلَمْتُ نَفْسِی ، فَاغْفِرْ لِی إِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی نَبِیِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً » .

---

1- (1) بحار الانوار 95/390 391 .

دعای دیگر

115 دعاء دیگری از اویس قرنی(1) از حضرت امیر علیه السلام وارد شده که باعث استجابت دعاء است « بِسْمِ اللّهِ ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَلا أَسْأَلُ غَیْرَکَ وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ وَلا أَرْغَبُ إِلَی غَیْرِکَ ، یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ ، وَجَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ ، أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَیْرَاتِ ، مُقِیلُ الْعَثَرَاتِ ، مَاحِی السَّیِّئَاتِ ، وَکَاتِبُ الْحَسَنَاتِ ، وَرَافِعُ الدَّرَجَاتِ ، أَسْأَلُکَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ کُلِّهَا ، وَأَنْجَحِهَا الَّتِی لا یَنْبَغِی لِلْعِبَادِ أَنْ یَسْأَلُوکَ إِلاّ بِهَا ، یَا اللّهِ ُ یَا رَحْمَانُ وَبِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی وَبِأَمْثَالِکَ الْعُلْیَا ، وَنِعَمِکَ الَّتِی لا تُحْصَی ، وَبِأَکْرَمِ أَسْمَائِکَ عَلَیْکَ وَأَحَبِّهَا إِلَیْکَ ، وَأَشْرَفِهَا عِنْدَکَ مَنْزِلَةً ، وَأَقْرَبِهَا مِنْکَ وَسِیلَةً ، وَأَجْزَلِهَا مَبْلَغاً ، وَأَسْرَعِهَا مِنْکَ إِجَابَةً ، وَبِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْجَلِیلِ الْأَعَجَلِّ الْعَظِیمِ الَّذِی تُحِبُّهُ وَتَرْضَاهُ ، وَتَرْضَی عَمَّنْ دَعَاکَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَحَقٌّ عَلَیْکَ أَلاّ تَحْرِمَ سَائِلَکَ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ فِی التَّوْرَاهِ وَالْإِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ أَوْ لَمْ تُعَلِّمْهُ أَحَداً ، وَبِکُلِّ اسْمٍ دَعَاکَ بِهِ حَمَلَهُ عَرْشِکَ ، وَمَلائِکَتُکَ وَأَصْفِیَاؤُکَ مِنْ خَلْقِکَ ، وَبِحَقِّ السَّائِلِینَ لَکَ ، وَالرَّاغِبِینَ إِلَیْکَ ، وَالْمُتَعَوِّذِینَ بِکَ ، وَالْمُتَضَرِّعِینَ لَدَیْکَ ، وَبِحَقِّ کُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَکَ فِی بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ ، أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ ، أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ ، وَعَظُمَ جُرْمُهُ ، وَأَشْرَفَ عَلَی الْهَلَکَهِ ، وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ ، وَمَنْ لا یَثِقُ بِشَیْءٍ مِنْ عَمَلِهِ ، وَلا یَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِراً غَیْرَکَ ، وَلا لِسَعْیِهِ شَاکِراً سِوَاکَ هَرَبْتُ مِنْکَ إِلَیْکَ ، مُعْتَرِفاً غَیْرَ مُسْتَنْکِفٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِکَ ، یَا أُنْسَ کُلِّ فَقِیرٍ مُسْتَجِیرٍ أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّهُ ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ، بَدِیعُ السَّماواتِ وَالْأَرْضِ ، ذُو الْجَلالِ وَالْإِکْرامِ ، عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ ، أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ ، وَأَنْتَ الْمَالِکُ وَأَنَا الْمَمْلُوکُ ، وَأَنْتَ الْعَزِیزُ وَأَنَا الذَّلِیلُ ، وَأَنْتَ الْغَنِیُّ وَأَنَا الْفَقِیرُ ، وَأَنْتَ الْحَیُّ وَأَنَا الْمَیِّتُ ، وَأَنْتَ الْبَاقِی وَأَنَا الْفَانِی ، وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَأَنَا الْمُسِیءُ ، وَأَنْتَ

---

1- (1) بحار الانوار 95/391 393 .

الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ ، وَأَنْتَ الرَّحِیمُ وَأَنَا الْخَاطِیُ ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ ، وَأَنْتَ الْقَوِیُّ وَأَنَا الضَّعِیفُ ، وَأَنْتَ الْمُعْطِی وَأَنَا السَّائِلُ ، وَأَنْتَ الاْءَمِینُ وَأَنَا الْخَائِفُ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ ، وَأَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَکَوْتُ إِلَیْهِ وَاسْتَغَثْتُ بِهِ وَرَجَوْتُهُ ، لاِءَنَّکَ کَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ ، وَکَمْ مِنْ مُسِیءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاغْفِرْ لِی وَتَجَاوَزْ عَنِّی وَارْحَمْنِی وَعَافِنِی مِمَّا نَزَلَ بِی ، وَلا تَفْضَحْنِی بِمَا جَنَیْتُهُ عَلَی نَفْسِی ، وَخُذْ بِیَدِی وَبِیَدِ وَالِدَیَّ وَوُلْدِی وَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِکَ یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ » .

دعای حضرت امیر علیه السلام که به مشمول آموختند

116 در همان کتاب مهج الدعوات(1) دارد که از جماعتی روایت شده که حدیث را به حسین بن علی علیه السلام اسناد می دهند که با علی بن ابی طالب علیه السلام در طواف بودم ، شبی تاریک ، کم نور ، طواف خالی بود و زوار در خواب ، و چشمها آرام ، ناگهان به صدای حزینی اندوهناک از قلب دردناکی پناه خواهی کسی که طلب رحم می کرده شنید ، چهار بیت شعر را می خواند ( مضمون آنها استغاثه به خدا و طلب عفو از جرم و گناهش بود ) حضرت امیر علیه السلام به من گفت : ابا عبداللّه شنیدی صدای منادی گناه مستغیث پروردگار را ؟ گفتم بله ، شنیدم ، حضرت مرا دستور دادند که شاید او را ببینی ، بین رکن و مقام او را ایستاده یافتم ، به او سلام کردم ، و گفتم اجابت کن به خدا پسر عموی رسول خدا صلی الله علیه و آله را ، شتاب کرده سلام نماز را داد ، سخن نگفت ، با دست اشاره کرد پیش رو ، پیش افتادم او را نزد امیرالمؤمنین علیه السلام آوردم ، حضرت به وی نظر افکند ، جوانی خوش رو لباسهای پاکیزه ، حضرت از وی پرسید ، چه کسی است این مرد ؟ خود را عرب معرفی کرد و از حالش و سبب گریه و استغاثه اش پرسیدند ، خود را عاق معرفی کرد

---

1- (1) بحار الأنوار 95/394 402 .

و دعایش مستجاب نمی شود ، آن بزرگوار پرسید ، برای چه ؟ پاسخ داد ، برای آنکه سرگرم بازی و طرب در عرب بودم ، در ماه رجب و شعبان به گناه خود ادامه می دادم ، و باکی از خداوند نداشتم ، پدر مهربانی رفیق ( نرم برخورد ) داشتم مرا از سقوط در حوادث برحذر می داشت و از عقاب آتشها مرا می ترساند ، تا آنجا که بر او پریدم و زدم ، و یک روز آهنگ پولهای نقره ای کردم که آنها را برگیرم و در راه خود مصرف کنم ، مرا مانع شد ، دستش را پیچیدم ، و کتک دردناکی به او زدم و پولها را گرفته رفتم ، اشاره با دستش به زانوهایش کرد ، می خواست از جا حرکت کند ، از شدت درد نتوانست آنها را حرکت دهد ، بنا کرد به گفتن .

پنج بیت شعر را آورده که در آن شعر آخری پدر فرزند را نفرین کرده ، سپس به خدا قسم خورد که به سوی بیت اللّه الحرام رفته و شکایت مرا به خدا کند ، چند هفته روزه گرفت و رکعاتی نماز خواند دعا کرد سوار بر شتری ( تند رو ) تا روز حج اکبر به مکه وارد شد ، از مرکب خود پیاده شد ، و رو به بیت اللّه الحرام نموده و سعی و طواف آورد و به استار ( پوشش کعبه ) آویزان ، و دعا کرد ، چهار بیت شعر نفرین پسر خواند .

جوان می گوید : قسم به کسی که آسمان را آفریده و آب را بیرون آورده دعایش تمام نشده بود که بر من آنچه می بینید نازل شد ، سپس دست راست خود را نشان داد که در کنارش شل شده ، گفت از سه سال پیش از او درخواست می کنم که همانجا که نفرینم کرده ، به من دعا کند نپذیرفت ، تا امسال پذیرفت ، او را سوار بر ناقه ای کرده تند رهسپار طریق می شدیم به امید عافیت ، تا آنکه

پرنده ای در شب ( در جایی که اسم برده ) پرید ، شتری که بر او سوار بود رم کرده او را به قعر وادی انداخت ، بین دو سنگ متلاشی شد ، در همانجا دفنش کردم و از این بزرگتر که من شناخته نمی شوم مگر ( کسی که به نفرین پدرش گرفتار شده ) .

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دو بار به او فرمود : اتاک الغوث ( فریاد رس آمد ترا ) دعائی بتو یاد ندهم که رسول خدا صلی الله علیه و آله به من یاد داده و در او اسم اکبر اعظم عزیز اکرم خداست هر که به او دعاء کند اجابتش می کند و هر که به این دعا درخواست از او کند عطا می فرماید ، فرج از همّ کرده گرفتاری را برطرف غم را زائل و سقیم ( ناسالم ) را خوش و شکسته را جبر و منجبر و فقیر را غنی و دین را اداء و چشم زخم را رد و گناهان را آمرزش و عیبها را پوشش و هر ترسوئی را از شیطان سرکش وظالم معاند امن می دهد ، تا آنجا که فرمود ، تقوی خدا را داشته باش مرا به تو رحم آمد ، و باید صدق نیت از تو خدا بداند که این دعا را در معصیت نخوانی و بجز کسی که به او اطمینان دینی داری اظهار نکنی ، اگر نیت خود را خالص کردی خداوند دعایت را مستجاب کرده ، و پیغمبر محمد صلی الله علیه و آله را در خواب می بینی ترا مژده بهشت و اجابت می دهد .

حسین بن علی علیه السلام می گوید : شادی من به فائده دعاء بیش از شادی مرد به عافیت و آنچه بر سر او آمده ، بود .

چون از پدرم این دعاء را نشنیده بودم و پیش از این نمی شناختم ، سپس به من فرمود دوات و سفیدی ( کاغذی ) بیاور ، آنچه املاء می کنم بنویس ، این کار را کردم فرمود : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، یَا ذَا الْجَلالِ

وَالاْءِكْرَامِ يَا حَىُّ يَا قَيُّومُ ، يَا حَىُّ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، يَا مَنْ لا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلا كَيْفَ هُوَ وَلا أَيْنَ هُوَ وَلا حَيْثُ هُوَ إِلاّ هُوَ ، يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، يَا ذَا الْعِزَّهِ وَالْجَبَرُوتِ ، يَا مَلِکُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلامُ يَا مُوءْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا وَدُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَلِيمُ يَا قَدِيمُ ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِى يَا بَادِى يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِى يَا عَادِلُ يَا فَاضِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَهٌ وَلا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ ، وَلا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيرٌ وَلا احْتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ ، وَلا كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الْجَاحِدُونَ الْجَاهِلُونَ عُلُوّاً كَبِيراً ، يَا عَالِمُ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُهْلِکُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ ، يَا مَنْ لا يَفُوتُهُ هَارِبٌ ، يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الاْءَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الاْءَبْوَابِ ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِىَ أَجَابَ ، يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ ، يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الاْءُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَتْرُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ يَا سَنَدُ يَا كَافِى يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُعَافِى يَا مُنْعِمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلا فَقَهَرَ ، وَيَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ ، وَيَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ ، وَيَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ ، وَيَا مَنْ عُصِىَ فَغَفَرَ وَسَتَرَ ، يَا مَنْ لا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ ، وَلا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ ، وَلا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ ، يَا رَازِقَ الْبَشَرِ وَيَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ ، يَا عَالِىَ الْمَكَانِ ، يَا شَدِيدَ الاْءَرْكَانِ ، وَيَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ ، يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالاْءِحْسَانِ ، يَا ذَا الْعِزَّهِ وَالسُّلْطَانِ ، يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ ، يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ ، يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِى شَأْنٍ ، يَا مَنْ لا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ ، يَا سَامِعَ

الْاَصْوَاتِ ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ، يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ ، يَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ ، يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ ، يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ ، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ ، يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ ، يَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ ، يَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ، يَا مُعْطِیَ السُؤُلاتِ ، يَا مُحْيِیَ الْاَمْوَاتِ ، يَا مُطَّلِعُ [ مُطَّلِعاً ] عَلَی النِّيَّاتِ ، يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ ، يَا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ ، يَا مَنْ لا تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاتُ ، وَلا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ ، يَا نُورَ الْاَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ ، يَا سَابِغَ النِّعَمِ ، يَا دَافِعَ النِّقَمِ ، يَا بَارِئَ النَّسَمِ ، يَا جَامِعَ الْاُمَمِ ، يَا شَافِیَ السَّقَمِ ، يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ ، يَا مَنْ لا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ ، يَا أَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ ، يَا أَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ ، يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ ، يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ ، يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ ، يَا ظَهِيرَ اللاَّجِينَ ، يَا وَلِیَّ الْمُوءْمِنِينَ ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ، يَا غَايَهَ الطَّالِبِينَ ، يَا صَاحِبَ كُلِّ قَرِيبٍ ، يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ ، يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ ، يَا مَأْوَی كُلِّ شَرِيدٍ ، يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّهٍ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ، يَا فَاکَّ كُلِّ أَسِيرٍ ، يَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ، يَا عِصْمَهَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ ، يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ يَسِيرٌ ، يَا مَنْ لا يَحْتَاجُ إِلَی تَفْسِيرٍ ، يَا مَنْ هُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ خَبِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ بَصِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ، يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ ، يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ ، يَا بَاعِثَ الْاَرْوَاحِ ، يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ ، يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ ، يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ ، يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ ، يَا مُحْيِیَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ ، يَا عُدَّتِی فِی شِدَّتِی ، يَا حَافِظِی فِی غُرْبَتِی ، يَا مُونِسِی فِی وَحْدَتِی ، يَا وَلِيِّی فِی نِعْمَتِی ، يَا كَنَفِی حِينَ تُعْيِينِی الْمَذَاهِبُ ، وَتُسَلِّمُنِی الْاَقَارِبُ ، وَيَخْذُلُنِی كُلُّ صَاحِبٍ ، يَا عِمَادَ مَنْ لا عِمَادَ لَهُ ، يَا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ ، يَا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ ، يَا كَهْفَ مَنْ لا كَهْفَ لَهُ ، يَا رُكْنَ مَنْ لا رُكْنَ لَهُ ، يَا غِيَاثَ مَنْ لا غِيَاثَ لَهُ ، يَا جَارَ مَنْ لا جَارَ لَهُ ، يَا جَارِیَ اللَّصِيقَ ، يَا رُكْنِیَ الْوَثِيقَ ، يَا إِلَهِی بِالتَّحْقِيقِ ، يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ، يَا

شَفِيقُ يَا رَفِيقُ ، فُکَّنِی مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ ، وَاصْرِفْ عَنِّی کُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ ، وَاکْفِنِی شَرَّ مَا لا أُطِيقُ ، يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَی يَعْقُوبَ ، يَا کَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ ، يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ ، يَا رَافِعَ عِيسَی ابْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِی الْيَهُودِ ، يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِی الظُّلُمَاتِ ، يَا مُصْطَفِیَ مُوسَی بِالْکَلِمَاتِ ، يَا مَنْ غَفَرَ لآِدَمَ خَطِيئَتَهُ ، وَرَفَعَ إِدْرِيسَ بِرَحْمَتِهِ ، يَا مَنْ نَجَّی نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ ، يَا مَنْ أَهْلَکَ عاداً الاْءُولی وَثَمُودَ فَما أَبْقی وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ کانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغی ، وَالْمُوءْتَفِکَهَ أَهْوی ، يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَی قَوْمِ لُوطٍ ، وَدَمْدَمَ عَلَی قَوْمِ شُعَيْبٍ ، يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً ، يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَی کَلِيماً ، وَاتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّی اللّه ُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ خَلِيلاً وَحَبِيباً ، يَا مُوءْتِیَ لُقْمَانَ الْحِکْمَهَ ، وَالْوَاهِبَ سُلَيْمَانَ مُلْکاً لا يَنْبَغِی لاِءَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ، يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَی الْمُلُوکِ الْجَبَابِرَهِ ، يَا مَنْ أَعْطَی الْخَضِرَ الْحَيَاهَ ، وَرَدَّ لِيُوشَعَ نُورَ الشَّمْسِ بَعْدَ غُرُوبِهَا ، يَا مَنْ رَبَطَ عَلَی قَلْبِ أُمِّ مُوسَی ، وَأَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَی بْنَ زَکَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ ، وَسَکَّنَ عَنْ مُوسَی الْغَضَبَ ، يَا مَنْ بَشَّرَ زَکَرِيَّا بِيَحْيَی ، يَا مَنْ فَدَّی إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ ، يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ ، وَجَعَلَ اللَّعْنَهَ عَلَی قَابِيلَ ، يَا هَازِمَ الاْءَحْزَابِ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَعَلَی جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ ، وَالْمَلائِکَهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِکَ أَجْمَعِينَ ، أَسْأَلُکَ بِکُلِّ مَسْأَلَهٍ سَأَلَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَی الاْءِجَابَهِ ، يَا اللّه ُ يَا اللّه ُ يَا اللّه ُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ ، أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی شَیْءٍ مِنْ کُتُبِکَ ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَکَ ، وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِی الاْءَرْضِ مِنْ شَجَرَهٍ أَقْلامٌ وَالْبَحْرَ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَهُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ کَلِمَاتُ اللّه ِ ، وَأَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی الَّتِی بَيَّنْتَهَا فِی کِتَابِکَ ، فَقُلْتَ وَلِلّه ِ الاْءَسْماءُ الْحُسْنی فَادْعُوهُ بِها ، وَقُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ ، وَقُلْتَ وَإِذا سَأَلَکَ عِبادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَهَ الدّاعِ إِذا

دَعانِ ، وَقُلْتَ یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَهِ اللّهِ ، وَأَنَا أَسْأَلُکَ یَا إِلَهِی وَأَطْمَعُ فِی إِجَابَتِی یَا مَوْلایَ کَمَا وَعَدْتَنِی ، وَقَدْ دَعَوْتُکَ کَمَا أَمَرْتَنِی » فافعل بی کذا وکذا ( باید حاجت خود را بگوید ) و از خداوند تعالی آنچه دوست داری درخواست کرده ، حاجتت را نام می بری ، و به این دعاء دعاء نمی کنی ، مگر پاک باشی ، سپس به جوان فرمود شب دهم شد به این دعاء دعاء کن و روز بعد خبرش را برایم بیاور .

حسین بن علی علیه السلام می گوید : جوان نامه را گرفت ، و رفت ، فردا شد ، خیلی از صبح نگذشته بود که جوان در حالی که سالم و عافیت یافته بود پیش آمد ، و نامه را در دست داشت و می گفت این قسم به خدا اسم اعظم است ، دعایم قسم به پروردگار کعبه مستجاب شد ، حضرت علی علیه السلام به او فرمود : مرا حدیث کن ( ماجرا را بگو ) جوان گفت هنگامی که چشمها به خواب آرام شد و شب تاریک گشت ، دستم را با نامه بالا بردم خدا را به حقش بارها خواندم بار دوم جواب داده شدم ، بس است ، خدای را به اسم اعظم خواندی ، سپس خوابیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم ، دست شریفش بر من کشید ، و می فرمود خدای بزرگ را نگهدار ، همانا تو بر خوبی هستی ، بیدار شدم در حال عافیت همانگونه که می بینید خداوند جزای خیر به شما بدهد .

### دعاء برای استجابت

117 دعائی عظیم در مهج الدعوات و جمال الاسبوع(1) آورده که 6 روایت مختلف در آن وارد شده ، و دور نیست که با این اسناد معتبر باشد ، در یکی از آن روایات مرسلاً از معاویه بن وهب از امام ششم علیه السلام آورده با شرحی

---

1- (1) بحار الانوار 95/408 414 .

مفصل و آثار فراوان و یکی از آنها استجابت دعاء است ، و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که دعا را به امام حسین علیه السلام آموخته تعهد گرفته که آن را به جز از اهل بیت و شیعیان و اولیاء و دوستانشان به دیگران نیاموزد ، و امام حسین علیه السلام تعهد می کند .

اینک دعاء « سُبْحَانَ اللّه ِ وَالْحَمْدُ للّه ِ وَلا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَاللّه ُ أَكْبَرُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ ، سُبْحَانَ اللّه ِ فِی آنَاءِ اللَّیْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ ، سُبْحَانَ اللّه ِ بِالْغُدُوِّ وَالآْصالِ ، سُبْحَانَ اللّه ِ بِالْعَشِیِّ وَالاْءِبْکارِ ، سُبْحانَ اللّه ِ حِینَ تُمْسُونَ وَحِینَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِینَ تُظْهِرُونَ ، یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ ، وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَیُحْیِ الاْءَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها ، وَکَذلِکَ تُخْرَجُونَ ، سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّهِ عَمّا یَصِفُونَ ، وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِینَ وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ ، سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّهِ وَالْعَظَمَهِ وَالْجَبَرُوتِ ، سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ ، سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ ، سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ ، سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الاْءَعْلَى ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ، سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلائِکَهِ وَالرُّوحِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْکَ فِی نِعْمَهٍ وَعَافِیَهٍ ، فَأَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَعَافِیَتَکَ لِی بِالنَّجَاهِ مِنَ النَّارِ ، وَارْزُقْنِی شُکْرَکَ وَعَافِیَتَکَ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی ، اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ ، وَبِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ ، وَأَمْسَیْتُ ، أَصْبَحْتُ أُشْهِدُکَ وَکَفَى بِکَ شَهِیداً ، وَأُشْهِدُ مَلائِکَتَکَ وَحَمَلَهَ عَرْشِکَ ، وَأَنْبِیَاءَکَ وَرُسُلَکَ ، وَجَمِیعَ خَلْقِکَ وَسَمَاوَاتِکَ وَأَرْضِکَ ، أَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، وَأَنَّ مُحَمَّداً صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ ، وَأَنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، تُحْیِی وَتُمِیتُ وَتُمِیتُ وَتُحْیِی وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّهَ حَقٌّ ، وَالنَّارَ حَقٌّ ، وَأَنَّ السّاعَهَ آتِیَهٌ لا رَیْبَ فِیها ، وَأَنَّ اللّه َ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ علیه السلام ، وَالْحَسَنَ

وَالْحُسَيْنَ ، وَعَلِیَّ بْنَ الْحُسَيْنِ ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ ، وَعَلِیَّ بْنَ مُوسَی ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ، وَعَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَالاْءِمَامَ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، الاْءَئِمَّهُ الْهُدَاهُ الْمَهْدِيُّونَ ، غَيْرُ الضَّالِّينَ وَالْمُضِلِّينَ ، وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاوءُکَ الْمُصْطَفَوْنَ ، وَحِزْبُکَ الْغَالِبُونَ ، وَصَفْوَتُکَ وَخِيَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ ، وَنُجَبَاوءُکَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِوَلايَتِکَ ، وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِکَ ، وَاصْطَفَيْتَهُمْ عَلَی عِبَادِکَ ، وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّهً عَلَی خَلْقِکَ ، صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلامُ .

اللَّهُمَّ اکْتُبْ لِی هَذِهِ الشَّهَادَهَ عِنْدَکَ حَتَّی تُلَقِّيَنِيهَا وَأَنْتَ عَنِّی رَاضٍ يَوْمَ الْقِيَامَهِ ، وَقَدْ رَضِيتَ عَنِّی إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَکَ السَّمَاءُ أَکْنَافَهَا ، وَتُسَبِّحُ لَکَ الاْءَرَضُونَ وَمَنْ عَلَيْهَا ، وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً يَصْعَدُ وَلا يَنْفَدُ ، وَحَمْداً يَزِيدُ وَلا يَبِيدُ ، سَرْمَداً مَدَداً لا انْقِطَاعَ لَهُ وَلا نَفَادَ أَبَداً حَمْداً يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَلا يَنْفَدُ آخِرُهُ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَیَّ وَمَعِی وَفِیَّ وَقَبْلِی وَبَعْدِی وَأَمَامِی وَلَدَیَّ ، فَإِذَا مِتُّ وَفَنِيتُ وَبَقِيتَ يَا مَوْلایَ فَلَکَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ ، وَلَکَ الْحَمْدُ وَالشُّکْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا ، عَلَی جَمِيعِ نَعْمَائِکَ کُلِّهَا ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ عِرْقٍ سَاکِنٍ ، وَعَلَی کُلِّ أَکْلَهٍ وَشَرْبَهٍ وَبَطْشَهٍ وَحَرَکَهٍ وَنَوْمَهٍ وَيَقَظَهٍ وَلَحْظَهٍ وَطَرْفَهٍ وَنَفْسٍ وَعَلَی کُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَهٍ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهُ ، وَلَکَ الْمُلْکُ کُلُّهُ ، وَبِيَدِکَ الْخَيْرُ کُلُّهُ ، وَإِلَيْکَ يَرْجِعُ الاْءَمْرُ کُلُّهُ عَلانِيَتُهُ وَسِرُّهُ ، وَأَنْتَ مُنْتَهَی الشَّأْنِ کُلِّهِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی عَفْوِکَ بَعْدَ قُدْرَتِکَ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ ، وَوَارِثَ الْحَمْدِ ، وَبَدِيعَ الْحَمْدِ ، وَمُبْتَدِعَ الْحَمْدِ ، وَوَافِیَ الْعَهْدِ ، وَصَادِقَ الْوَعْدِ ، عَزِيزَ الْجُنْدِ قَدِيمَ الْمَجْدِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ ، رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ ، مُنْزِلَ الآْیَاتِ ، مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ ، مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّیِّئَاتِ حَسَنَاتٍ ، وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ ، وَقَابِلَ التَّوْبِ ، شَدِیدَ الْعِقَابِ ذی [ ذَا ] الطَّوْلِ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، إِلَیْکَ الْمَصِیرُ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ إِذا یَغْشی ، وَلَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهارِ إِذا تَجَلّی ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ نَجْمٍ وَمَلَکٍ فِی السَّمَاءِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَهٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الاْءَرْضِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَهٍ فِی الْبِحَارِ وَالْعُیُونِ وَالاْءَوْدِیَهِ وَالاْءَنْهَارِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَالْوَرَقِ وَالْحَصَی وَالثَّرَی وَالْجِنِّ وَالاْءِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالطَّیْرِ وَالْوُحُوشِ وَالاْءَنْعَامِ وَالسِّبَاعِ وَالْهَوَامِّ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، حَمْداً کَثِیراً دَائِماً مُبَارَکاً فِیهِ أَبَداً ، لا إِلهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، یُحْیِی وَیُمِیتُ وَیُمِیتُ وَیُحْیِی ، وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیر » 10 بار « استغفر اللّه الذی لا إلهَ إلاّ هُوَ الحَیُّ القَیُّوم وَأتُوبُ إلیه » 10 بار ، یا اللّه یا اللّه 10 بار ، یا رحمن یا رحمن 10 بار ، یا رحیم یا رحیم 10 بار ، یا بدیع السماوات والارض یا ذاالجلال والاکرام 10 بار ، یا حنان یا منان 10 بار ، یا حی یا قیوم 10 بار ، یا لا اله الاّ انت 10 بار ، اللهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد 10 بار بسم اللّه الرحمن الرحیم 10 بار آمین آمین ، افعل بی کذا وکذا ( به جای این حاجت خود را می گوید ) این دعا را بعد از صبح یک بار ، و بعد از عصر یک بار می خواند سپس به هر چه خواست دعا می کند .

در روایتی دیگر باز هم از امام حسین علیه السلام نقل شده که با روایت اول

اختلاف دارد آمده ، « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، سُبْحَانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ للّهِ وَلا إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، سُبْحَانَ اللّهِ بِالْغُدُوِّ وَالآصالِ ، سُبْحَانَ اللّهِ فِی آناءِ اللَّیْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ ، سُبْحانَ اللّه حِینَ تُمْسُونَ وَحِینَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَالاَْرْضِ وَعَشِیًّا وَحِینَ تُظْهِرُونَ ، یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ ، وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَیُحْیِ الاَْرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَکَذلِکَ تُخْرَجُونَ ، سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّهِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ ، سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ ، سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّهِ وَالْعَظَمَهِ وَالْجَبَرُوتِ ، سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْحَیِّ الْقُدُّوسِ ، سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ ، سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ ، سُبْحَانَ رَبِّیَ الاَْعْلَی ، سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الاَْعْلَی ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَی ، سُبْحَانَ اللّهِ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلائِکَهِ وَالرُّوحِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْکَ فِی نِعْمَهٍ وَعَافِیَهٍ ، فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَتَمِّمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَعَافِیَتَکَ وَارْزُقْنِی شُکْرَکَ .

اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ ، وَبِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ ، وَبِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَیْتُ ، ذُنُوبِی بَیْنَ یَدَیْکَ ، أَسْتَغْفِرُکَ وَأَتُوبُ إِلَیْکَ ، لا مَانِعَ لِمَا أَعْطَیْتَ ، وَلا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ ، أَنْتَ الْجِدُّ ، لا یَنْفَعُ ذَا الْجِدِّ ، مِنْکَ الْجِدُّ لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَأُشْهِدُ مَلائِکَتَکَ وَحَمَلَهَ عَرْشِکَ وَجَمِیعَ خَلْقِکَ فِی سَمَاوَاتِکَ وَأَرْضِکَ ، أَنَّکَ أَنْتَ اللّهُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ صلی الله علیه و آله .

اللَّهُمَّ اکْتُبْ لِی هَذِهِ الشَّهَادَهَ عِنْدَکَ حَتَّی تُلَقِّنِیهَا یَوْمَ الْقِیَامَهِ وَقَدْ رَضِیتَ بِهَا عَنِّی إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَکَ السَّمَاوَاتُ کَنَفَیْهَا ، وَتُسَبِّحُ

لَکَ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَیْهَا .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَلا یَنْفَدُ آخِرُهُ ، حَمْداً یَزِیدُ وَلا یَبِیدُ ، سَرْمَداً أَبَداً لا انْقِطَاعَ لَهُ وَلا نَفَادَ ، حَمْداً یَصْعَدُ وَلا یَنْفَدُ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِیَّ وَعَلَیَّ وَمَعِی وَقَبْلِی وَبَعْدِی وَأَمَامِی وَوَرَائِی وَخَلْفِی ، وَإِذَا مِتُّ وَفَنِیتُ یَا مَوْلایَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ بِجَمِیعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا عَلَى جَمِیعِ نِعَمِکَ کُلِّهَا ، وَلَکَ الْحَمْدُ فِی کُلِّ عِرْقٍ سَاکِنٍ وَعَلَى کُلِّ عِرْقٍ ضَارِبٍ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَى کُلِّ أَکْلَهٍ وَشُرْبَهٍ وَبَطْشَهٍ وَنَشْطَهٍ وَعَلَى کُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَهٍ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهُ وَلَکَ الْمَنُّ کُلُّهُ وَلَکَ الْخَلْقُ کُلُّهُ ، وَلَکَ الْمُلْکُ کُلُّهُ ، وَلَکَ الْأَمْرُ کُلُّهُ ، وَبِیَدِکَ الْخَیْرُ کُلُّهُ ، وَإِلَیْکَ یَرْجِعُ الْأَمْرُ کُلُّهُ ، عَلانِیَتُهُ وَسِرُّهُ ، وَأَنْتَ مُنْتَهَى الشَّأْنِ کُلِّهِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ فِیَّ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِکَ عَنِّی بَعْدَ قُدْرَتِکَ عَلَیَّ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ صَاحِبَ الْحَمْدِ ، وَوَارِثَ الْحَمْدِ ، وَمَالِکَ الْحَمْدِ وَوَارِثَ الْمُلْکِ ، بَدِیعَ الْحَمْدِ ، وَمُبْتَدِعَ الْحَمْدِ ، وَفِیَّ الْعَهْدِ صَادِقَ الْوَعْدِ ، عَزِیزَ الْجُنْدِ قَدِیمَ الْمَجْدِ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ ، مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ ، مُنْزِلَ الْآیَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ ، مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ ، مُبَدِّلَ السَّیِّئَاتِ حَسَنَاتٍ ، وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ غافِرِ الذَّنْبِ وَقابِلِ التَّوْبِ شَدِیدِ الْعِقابِ ذِی الطَّوْلِ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، إِلَیْکَ الْمَصِیرُ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ إِذا یَغْشى ، وَفِی النَّهارِ إِذا تَجَلّى ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ نُجُومٍ فِی السَّمَاءِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَهٍ فِی السَّمَاءِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَهٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَهٍ فِی الْبِحَارِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَالْوَرَقِ وَالثَّرَى

وَالْمَدَرِ وَالْحَصَی وَالْجِنِّ وَالاْءِنْسِ وَالطَّیْرِ وَالْبَهَائِمِ وَالسِّبَاعِ وَالاْءَنْعَامِ وَالْهَوَامِّ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا عَلَی وَجْهِ الاْءَرْضِ وَتَحْتَ الاْءَرْضِ وَمَا فِی الْهَوَاءِ وَالسَّمَاءِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، حَمْداً کَثِیراً طَیِّباً مُبَارَکاً فِیهِ أَبَداً » سپس 10 بار می گویی: أَشْهَدُ أَنْ لا إِلهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، یُحْیِی وَیُمِیتُ ، وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیر » 10 بار « أَسْتَغْفِرُ اللّه الّذی لا إله إلاّ هُوَ الحَیُّ القیّوم وَأَتوبُ إلیه » 10 بار ، یا اللّه یا اللّه یا اللّه یا رحمن یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا حنان یا حنان یا منان یا منان یا حی یا قیوم هرکدام 10 بار ، یا بدیع السموات والارض یا ذاالجلال والاکرام 10 بار ، بسم اللّه الرحمن الرحیم 10 بار ، یا لا اله الا انت 10 بار ، صلّ علی محمّد وال محمّد 10 بار ، آمین آمین 10 بار ، سپس همه حوائج دنیا و آخرت خود را بعد از آن درخواست می کنی انشاء اللّه اجابت می شوی .

## دعای فرج

118 مرسلاً(1) دعائی از ابی ابراهیم موسی بن جعفر الصادق امام هفتم علیه السلام آمده که هیچ اندوهگین به او دعاء نمی کند جز آنکه خداوند برایش فرج سازد و هیچ گرفتاری مگر آنکه خداوند گرفتاری او را برطرف سازد تا آنجا که چیزی از خداوند نمی خواهد مگر آنکه به او عطا فرماید « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، سُبْحَانَکَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِکَ ، أُثْنِی عَلَیْکَ وَمَا عَسَی أَنْ یَبْلُغَ مِنْ ثَنَائِی عَلَیْکَ وَمَجْدِکَ ، مَعَ قِلَّهِ عَمَلِی وَقَصْرِ ثَنَائِی ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَأَنَا الضَّعِیفُ إِلَیْکَ ، وَأَنْتَ الْقَوِیُّ ، وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَنِیُّ ، لا یَزُولُ مُلْکُکَ ، وَلا یَبِیدُ عِزُّکَ ، وَلا تَمُوتُ ، وَأَنَا خَلْقٌ أَمُوتُ وَأَزُولُ وَأَفْنَی ، وَأَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِی لا

---

1- (1) بحار الانوار 95/444 تا 450 .

يَطْعُمُ ، وَالْفَرْدُ الْوَاحِدُ بِغَيْرِ شَبِيهٍ ، وَالدَّائِمُ بِلا مُدَّهٍ ، وَالْبَاقِى إِلَى غَيْرِ غَايَهٍ ، وَالْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَهِ ، وَالْغَالِبُ عَلَى الْاءُمُورِ بِلا زَوَالٍ وَلا فَنَاءٍ ، تُعْطِى مَنْ تَشَاءُ كَمَا تَشَاءُ ، الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِيَّهِ ، وَالْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ ، الْمَرْهُوبُ بِالنِّقَمِ ، حَیٌّ لا یَمُوتُ ، صَمَدٌ لا یَطْعُمُ ، وَقَیُّومٌ لا یَنَامُ ، وَجَبَّارٌ لا یَظْلِمُ ، وَمُحْتَجِبٌ لا یُرَی ، سَمِیعٌ لا یَشُکُّ ، بَصِیرٌ لا یَرْتَابُ ، غَنِیٌّ لا یَحْتَاجُ ، عَالِمٌ لا یَجْهَلُ ، خَبِیرٌ لا یَذْهَلُ ، ابْتَدَأْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَتَعَطَّفْتَ الْفَخْرَ بِالْکِبْرِیَاءِ ، وَتَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَهِ ، وَالْجَمَالِ وَالنُّورِ ، وَاسْتَشْعَرْتَ الْعَظَمَهَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ ، وَالْعِزِّ الْبَاذِخِ ، وَالْمُلْکِ الظَّاهِرِ ، وَالشَّرَفِ الْقَاهِرِ ، وَالْکَرَمِ الْفَاخِرِ وَالنُّورِ السَّاطِعِ ، وَالْآلاءِ الْمُتَظَاهِرَهِ ، وَالْاءَسْمَاءِ الْحُسْنَی وَالنِّعَمِ السَّابِغَهِ ، وَالْمِنَنِ الْمُتَقَدِّمَهِ وَ الرَّحْمَهِ الْوَاسِعَهِ ، کُنْتَ إِذْ لَمْ یَکُنْ شَیْءٌ ، فَکَانَ عَرْشُکَ عَلَی الْمَاءِ ، إِذْ لا أَرْضٌ مَدْحِیَّهٌ وَلا سَمَاءٌ مَبْنِیَّهٌ ، وَلا شَمْسٌ تُضِیءُ ، وَلا قَمَرٌ یَجْرِی ، وَلا نَجْمٌ یَسْرِی ، وَلا کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ ، وَلا سَحَابَهٌ مُنْشَأَهٌ ، وَلا دُنْیَا مَعْلُومَهٌ ، وَلا آخِرَهٌ مَفْهُومَهٌ ، وَتَبْقَی وَحْدَکَ وَحْدَکَ کَمَا کُنْتَ وَحْدَکَ ، عَلِمْتَ مَا کَانَ قَبْلَ أَنْ یَکُونَ ، وَحَفِظْتَ مَا کَانَ بَعْدَ أَنْ یَکُونَ ، لا مُنْتَهَی لِنِعْمَتِکَ، نَفَذَ عِلْمُکَ فِیمَا تُرِیدُ وَمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِیلِ الْاءَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ وَمَا ذَرَأْتَ فِیهِنَّ وَخَلَقْتَ وَبَرَأْتَ مِنْ شَیْءٍ ، وَأَنْتَ تَقُولُ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، أَنْتَ اللّه ُ اللّه ُ اللّه ُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ، الْحَیُّ الْقَیُّومُ اللّه ُ اللّه ُ اللّه ُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ ، اللّه ُ اللّه ُ اللّه ُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ ، اللّه ُ اللّه ُ اللّه ُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَالْاءَرْضِ عِزُّکَ عَزِیزٌ ، وَجَارُکَ مَنِیعٌ ، وَأَمْرُکَ غَالِبٌ ، وَأَنْتَ مَلِکٌ قَاهِرٌ عَزِیزٌ فَاخِرٌ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، خَلَوْتَ فِی الْمَلَکُوتِ ، وَاسْتَتَرْتَ بِالْجَبَرُوتِ ، وَحَارَتْ أَبْصَارُ مَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ ، وَذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ فِی فِکْرِ عَظَمَتِکَ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ تَرَی مِنْ بُعْدِ إِرْتِفَاعِکَ وَعُلُوِ مَکَانِکَ مَا تَحْتَ الثَّرَی وَمُنْتَهَی الْاءَرَضِینَ السُّفْلَی ، مِنْ عِلْمِ الْآخِرَهِ وَالْاءُولَی ، وَالظُّلُمَاتِ وَالْهَوَی وَتَرَی بَثَّ الذَّرِّ فِی الثَّرَی وَتَرَی قِوَامَ النَّمْلِ عَلَی الصَّفَا ، وَتَسْمَعُ خَفَقَانَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ ، وَتَعْلَمُ تَقَلُّبَ التَّیَّارِ فِی

الْمَاءِ ، تُعْطِی السَّائِلَ ، وَتَنْصُرُ الْمَظْلُومَ ، وَتُجِیبُ الْمُضْطَرَّ ، وَتُوءْمِنُ الْخَائِفَ ، وَتَهْدِی السَّبِیلَ وَتَجْبُرُ الْکَسِیرَ ، وَتُغْنِی الْفَقِیرَ ، قَضَاوءُکَ فَصْلٌ ، وَحُکْمُکَ عَدْلٌ ، وَأَمْرُکَ حَزْمٌ ، وَوَعْدُکَ صِدْقٌ وَمَشِیَّتُکَ عَزِیزَهٌ ، وَقَوْلُکَ حَقٌّ ، وَکَلامُکَ نُورٌ ، وَطَاعَتُکَ نَجَاهٌ ، لَیْسَ لَکَ فِی الْخَلْقِ شَرِیکٌ ، وَلَوْ کَانَ لَکَ شَرِیکٌ لَتَشَابَهَ عَلَیْنَا ، وَلَذَهَبَ کُلُّ إِلهٍ بِما خَلَقَ ، وَلَعَلا عُلُوّاً کَبِیراً ، جَلَّ قَدْرُکَ عَنْ مُجَاوَرَهِ الشُّرَکَاءِ ، وَتَعَالَیْتَ عَنْ مُخَالَطَهِ الْخُلَطَاءِ ، وَتَقَدَّسْتَ مِنْ مُلامَسَهِ النِّسَاءِ ، فَلا وَلَدٌ لَکَ وَلا وَالِدٌ ، کَذَلِکَ وَصَفْتَ نَفْسَکَ فِی کِتَابِکَ الْمَکْنُونِ الْمُطَهَّرِ الْمُنْزَلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِیءِ الَّذِی أُنْزِلَتْ عَلَی مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله نَبِیِّ الْهُدَی ، نَبِیِّ الرَّحْمَهِ الْقُرَشِیِّ الزَّکِیِّ التَّقِیِّ النَّقِیِّ الْاَءبْطَحِیِّ الْمُضَرِیِّ الْهَاشِمِیِّ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَعَلَی آلِهِ وَسَلَّمَ وَرَحَّمَ وَکَرَّمَ .

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ ، اللّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، فَلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، ذَلَّ کُلُّ عَزِیزٍ لِعِزَّتِکَ ، وَصَغُرَتْ کُلُّ عَظَمَهٍ لِعَظَمَتِکَ ، لا یُفْزِعُکَ لَیْلٌ دَامِسٌ ، وَلا قَلْبٌ هَاجِسٌ ، وَلا جَبَلٌ بَاذِخٌ، وَلا عُلُوٌّ شَامِخٌ ، وَلا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجِ ، وَلا بِحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجِ ، وَلا حُجُبٌ ذَاتُ أَرْتَاجِ وَلا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ ، وَلا لَیْلٌ دَاجٍ ، وَلا ظُلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ ، وَلا سَهْلٌ وَلا جَبَلٌ وَلا بَرٌّ وَلا بَحْرٌ وَلا شَجَرٌ وَلا مَدَرٌ ، وَلا یُسْتَتَرُ مِنْکَ شَیْءٌ ، وَلا یَحُولُ دُونَکَ سِتْرٌ ، وَلا یَفُوتُکَ شَیْءٌ ، السِّرُّ عِنْدَکَ عَلانِیَهٌ ، وَالْغَیْبُ عِنْدَکَ شَهَادَهٌ ، تَعْلَمُ وَهْمَ الْقُلُوبِ ، وَرَجْمَ الْغُیُوبِ ، وَرَجْعَ الْاَءلْسُنِ ، وَخائِنَهَ الْاَءعْیُنِ ، وَما تُخْفِی الصُّدُورُ ، وَأَنْتَ رَجَاوءُنَا عِنْدَ کُلِّ شِدَّهٍ ، وَغِیَاثُنَا عِنْدَ کُلِّ مَحَلٍّ ، وَسَیِّدُنَا فِی کُلِّ کَرِیهَهٍ ، وَنَاصِرُنَا عِنْدَ کُلِّ ظُلْمٍ ، وَقُوَّتُنَا عِنْدَ کُلِّ ضَعِیفٍ ، وَبَلاغُنَا فِی کُلِّ عَجْزٍ ، کَمْ مِنْ کَرِیهَهٍ وَشِدَّهٍ ضَعُفَتْ فِیهَا الْقُوَّهُ ، وَقَلَّتْ فِیهَا الْحِیلَهُ ، أَسْلَمَنَا فِیهَا الرَّفِیقُ ، وَخَذَلَنَا فِیهَا الشَّفِیقُ ، أَنْزَلْتُهَا بِکَ یَا رَبِّ وَلَمْ نَرْجُ غَیْرَکَ ، فَفَرَّجْتَهَا ، وَخَفَّفْتَ ثِقْلَهَا وَکَشَفْتَ غَمْرَتَهَا وَکَفَیْتَنَا إِیَّاهَا عَمَّنْ سِوَاکَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ ، أَفْلَحَ

سَائِلُکَ ، وَأَنْجَحَ طَالِبُکَ ، وَعَزَّ جَارُکَ ، وَرَبِحَ مُتَاجِرُکَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُکَ ، وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ ، وَعَلا مُلْکُکَ وَغَلَبَ أَمْرُکَ وَلا إِلَهَ غَیْرُکَ ، أَسْأَلُکَ یَا رَبِّ بِأَسْمَائِکَ الْمُتَعَالِیَاتِ الْمُکَرَّمَهِ الْمُطَهَّرَهِ الْمُقَدَّسَهِ الْعَزِیزَهِ ، وَبِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی بَعَثْتَ بِهِ مُوسَی علیه السلام حِینَ قُلْتَ إِنِّی أَنَا اللَّهُ فِی الدَّهْرِ الْبَاقِی ، وَبِعِلْمِکَ الْغَیْبَ ، وَقُدْرَتِکَ عَلَی الْخَلْقِ ، وَبِاسْمِکَ الَّذِی هُوَ مَکْتُوبٌ حَوْلَ کُرْسِیِّکَ ، وَبِکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ ، یَا أَعَزَّ مَذْکُورٍ وَأَقْدَمَهُ فِی الْعِزِّ ، وَأَدْوَمَهُ فِی الْمُلْکِ وَالْجَبَرُوتِ ، یَا رَحِیماً بِکُلِّ مُسْتَرْحِمٍ ، وَیَا رَؤُوفاً بِکُلِّ مِسْکِینٍ ، وَیَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِیَ ، وَأَسْرَعَهُ إِجَابَهً ، وَیَا مُفَرِّجاً عَنْ کُلِّ مَلْهُوفٍ ، وَیَا خَیْرَ مَنْ طُلِبَ مِنْهُ الْخَیْرُ وَأَسْرَعَهُ عَطَاءً وَنَجَاحاً وَأَحْسَنَهُ عَطْفاً وَتَفَضُّلاً ، یَا مَنْ خَافَتِ الْمَلائِکَهُ مِنْ نُورِهِ الْمُتَوَقِّدِ حَوْلَ کُرْسِیِّهِ وَعَرْشِهِ ، صَافُّونَ مُسَبِّحُونَ طَائِفُونَ خَاضِعُونَ مُذْعِنُونَ ، یَا مَنْ یُشْتَکَی إِلَیْهِ مِنْهُ ، وَیُرْغَبُ مِنْهُ إِلَیْهِ مَخَافَهَ عَذَابِهِ فِی سَهَرِ اللَّیَالِی ، یَا فَعَّالَ الْخَیْرِ وَلا یَزَالُ الْخَیْرُ فَعَالَهُ یَا صَالِحَ خَلْقِهِ یَوْمَ یَبْعَثُ خَلْقَهُ وَعِبَادَهُ بِالسَّاهِرَهِ ، فَإِذا هُمْ قِیامٌ یَنْظُرُونَ یَا مَنْ إِذَا هُمْ بِشَیْءٍ أَمْضَاهُ ، یَا مَنْ قَوْلُهُ فَعَالُهُ ، یَا مَنْ یَفْعَلُ ما یَشاءُ کَیْفَ یَشَاءُ ، وَلا یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ غَیْرُهُ یَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْخُلْدِ وَالْبَقَاءِ ، وَکَتَبَ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ الْمَوْتَ وَالْفَنَاءَ ، یَا مَنْ یُصَوِّرُ فِی الْأَرْحَامِ مَا یَشَاءُ کَیْفَ یَشاءُ ، یَا مَنْ أَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً ، وَأَحْصی کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً ، لا شَرِیکَ لَکَ فِی الْمُلْکِ ، وَلا وَلِیَّ لَکَ مِنَ الذُّلِّ ، تَعَزَّزْتَ بِالْجَبَرُوتِ ، وَتَقَدَّسْتَ بِالْمَلَکُوتِ ، وَأَنْتَ حَیٌّ لا یَمُوتُ ، وَأَنْتَ عَزِیزٌ ذُو انْتِقَامٍ ، قَیُّومٌ لا تَنَامُ ، قَاهِرٌ لا تُغْلَبُ وَلا تُرَامُ ، ذُو الْبَأْسِ الَّذِی لا یُسْتَضَامُ ، أَنْتَ مَالِکُ الْمُلْکِ ، وَمُجْرِی الْفُلْکِ ، تُعْطِی مِنْ سَعَهٍ ، وَتَمْنَعُ بِقُدْرَهٍ ، وَتُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ ، وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ ، بِیَدِکَ الْخَیْرُ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ ، وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ ، وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مَوْلانَا وَسَیِّدِنَا

وَرَسُولِکَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِکَ الْخَالِصِ ، وَصَفِیِّکَ الْمُسْتَخَصِّ الَّذِی اسْتَخْصَصْتَهُ بِالْحَیَاهِ وَالتَّفْوِیضِ ، وَائْتَمَنْتَهُ عَلَی وَحْیِکَ ، وَمَکْنُونِ سِرِّکَ وَخَفِیِّ عِلْمِکَ ، وَفَضَّلْتَهُ عَلَی مَنْ خَلَقْتَ وَقَرَّبْتَهُ إِلَیْکَ ، وَاخْتَرْتَهُ مِنْ بَرِیَّتِکَ ، النَّذِیرِ الْبَشِیرِ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ الَّذِی أَیَّدْتَهُ بِسُلْطَانِکَ وَاسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِکَ ، وَعَلَی أَخِیهِ وَوَصِیِّهِ وَصِهْرِهِ وَوَارِثِهِ ، وَالْخَلِیفَهِ لَکَ مِنْ بَعْدِهِ فِی أَرْضِکَ وَخَلْقِکَ أَمِیرِ الْمُوءْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ ، وَعَلَی ابْنَتِهِ الْکَرِیمَهِ الطَّاهِرَهِ الْفَاضِلَهِ الزَّهْرَاءِ الْغَرَّاءِ فَاطِمَهَ وَعَلَی وَلَدَیْهِمَا الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ الْفَاضِلَیْنِ الرَّاجِحَیْنِ الزَّکِیَّیْنِ التَّقِیَّیْنِ الشَّهِیدَیْنِ الْخَیِّرَیْنِ ، وَعَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ ، وَسَیِّدِهِمْ ذِی الثَّفِنَاتِ ، وَعَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْکَاظِمِ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوَادِ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیَّیْنِ ، وَالْمُنْتَظِرِ لاِءَمْرِکَ ، الْقَائِمِ فِی أَرْضِکَ بِمَا یُرْضِیکَ وَالْحُجَّهِ عَلَی خَلْقِکَ ، وَالْخَلِیفَهِ لَکَ عَلَی عِبَادِکَ ، الْمَهْدِیِّ ابْنِ الْمَهْدِیِّینَ ، الرَّشِیدِ ابْنِ الْمُرْشِدِینَ إِلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ ، صَلاهً تَامَّهً عَامَّهً دَائِمَهً نَامِیَهً بَاقِیَهً شَامِلَهً مُتَوَاصِلَهً ، وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَتَرْحَمَنَا وَتُفَرِّجَ عَنَّا کَرْبَنَا وَهَمَّنَا وَغَمَّنَا .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَلا أَسْأَلُ غَیْرَکَ وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ وَلا أَرْغَبُ إِلَی سِوَاکَ ، أَسْأَلُکَ بِجَمِیعِ مَسَائِلِکَ وَأَحَبِّهَا إِلَیْکَ ، وَأَدْعُوکَ وَأَتَضَرَّعُ إِلَیْکَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِأَحَبِّ أَسْمَائِکَ إِلَیْکَ ، وَأَحْظَاهَا عِنْدَکَ ، وَکُلُّهَا حَظِیٌّ عِنْدَکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی الشُّکْرَ عِنْدَ النَّعْمَاءِ ، وَالصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلاءِ ، وَالنَّصْرَ عَلَی الاْءَعْدَاءِ وَأَنْ تُعْطِیَنِی خَیْرَ السَّفَرِ وَالْحَضَرِ ، وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ ، وَخَیْرَ مَا سَبَقَ فِی أُمِّ الْکِتَابِ ، وَخَیْرَ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی حُسْنَ ذِکْرِ الذَّاکِرِینَ ، یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ ، وَارْزُقْنِی خُشُوعَ الْخَاشِعِینَ ، وَعَمَلَ الصَّالِحِینَ ، وَصَبْرَ الصَّابِرِینَ ، وَأَجْرَ الْمُحْسِنِینَ ، وَسَعَادَهَ الْمُتَّقِینَ وَقَبُولَ

الْفَائِزِینَ ، وَحُسْنَ عِبَادَهِ الْعَابِدِینَ ، وَتَوْبَهَ التَّائِبِینَ ، وَإِجَابَهَ الْمُخْلَصِینَ ، وَیَقِینَ الصِّدِّیقِینَ ، وَأَلْبِسْنِی مَحَبَّتَکَ ، وَأَلْهِمْنِی الْخَشْیَهَ لَکَ ، وَاتِّبَاعَ أَمْرِکَ وَطَاعَتَکَ ، وَنَجِّنِی مِنْ سَخَطِکَ ، وَاجْعَلْ لِی إِلَی کُلِّ خَیْرٍ سَبِیلاً ، وَلا تَجْعَلْ لِلشَّیْطَانِ عَلَیَّ سَبِیلاً ، وَلا لِلسُّلْطَانِ وَاکْفِنِی شَرَّهُمَا ، وَسِرَّ ذَلِکَ کُلِّهِ وَعَلانِیَتَهُ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی الإِسْتِعْدَادَ عِنْدَ الْمَوْتِ ، وَاکْتِسَابَ الْخَیْرِ قَبْلَ الْفَوْتِ ، حَتَّی تَجْعَلَ ذَلِکَ عُدَّهً لِی فِی آخِرَتِی ، وَأُنْساً لِی فِی وَحْشَتِی ، یَا وَلِیَّ نِعْمَتِی ، اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی ، وَتَجَاوَزْ عَنْ زَلَّتِی ، وَأَقِلْنِی عَثْرَتِی ، وَفَرِّجْ عَنِّی کُرْبَتِی ، وَأَبْرِدْ بِإِجَابَتِکَ حَرَّ غَلَّتِی ، وَاقْضِ لِی حَاجَتِی ، وَسُدَّ بِغِنَاکَ فَاقَتِی ، وَأَعِنِّی فِی الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ وَأَحْسِنْ مَعُونَتِی ، وَارْحَمْ فِی الدُّنْیَا غُرْبَتِی ، وَعِنْدَ الْمَوْتِ صَرْعَتِی ، وَفِی الْقُبُورِ وَحْشَتِی وَبَیْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَی وَحْدَتِی ، وَلَقِّنِّی عِنْدَ الْمُسَاءَلَهِ حُجَّتِی ، وَاسْتُرْ عَوْرَتِی ، وَلا تُوءَاخِذْنِی عَلَی زَلَّتِی ، وَطَیِّبْ لِی مَضْجَعِی ، وَهَنِّئْنِی مَعِیشَتِی ، یَا صَاحِبِیَ الشَّفِیقَ ، وَیَا سَیِّدِیَ الرَّفِیقَ وَیَا مُونِسِی فِی کُلِّ طَرِیقٍ ، وَیَا مَخْرَجِی مِنْ حَلَقِ الْمَضِیقِ ، وَیَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ ، وَیَا مُفَرِّجَ کُرَبِ الْمَکْرُوبِینَ ، وَیَا حَبِیبَ التَّائِبِینَ ، وَیَا قُرَّهَ عَیْنِ الْعَابِدِینَ ، یَا نَاصِرَ أَوْلِیَائِهِ الْمُتَّقِینَ ، یَا مُونِسَ أَحِبَّائِهِ الْمُسْتَوْحِشِینَ ، وَیَا مَلِکَ یَوْمِ الدِّینِ ، یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ ، وَیَا إِلَهَ الأَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ ، بِکَ اعْتَصَمْتُ وَبِکَ وَثِقْتُ ، وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ ، وَإِلَیْکَ أَنَبْتُ ، وَبِکَ انْتَصَرْتُ وَبِکَ احْتَجَزْتُ ، وَإِلَیْکَ هَرَبْتُ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَعْطِنِی الْخَیْرَ فِیمَنْ أَعْطَیْتَ ، وَاهْدِنِی فِیمَنْ هَدَیْتَ ، وَعَافِنِی فِیمَنْ عَافَیْتَ ، وَاکْفِنِی فِیمَنْ کَفَیْتَ ، وَقِنِی شَرَّ مَا قَضَیْتَ ، فَإِنَّکَ تَقْضِی وَلا یُقْضَی عَلَیْکَ ، لا مَانِعَ لِمَا أَعْطَیْتَ ، وَلا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَیْتَ ، وَلاَ مُذِلَّ لِمَنْ وَالَیْتَ ، وَلا نَاصِرَ لِمَنْ عَادَیْتَ ، وَلا مَلْجَأَ وَلا مُلْتَجَی مِنْکَ إِلاّ إِلَیْکَ ، فَوَّضْتُ أُمُورِی إِلَیْکَ ، ارْزُقْنِی الْقِسْمَهَ مِنْ کُلِّ بِرٍّ ، وَالسَّلامَهَ مِنْ کُلِّ وِزْرٍ ، یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ ، یَا مُحْیِیَ کُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ

الْمَوْتِ ، يَا مَنْ لا يَخَافُ الْفَوْتَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْلِبْ لِیَ الرِّزْقَ جَلْباً ، فَإِنِّی لا أَسْتَطِیعُ لَهُ طَلَباً ، وَلا تَضْرِبْ بِالطَّلَبِ وَجْهِی ، وَلا تَحْرِمْنِی رِزْقِی ، وَلا تَحْبِسْ عَنِّی إِجَابَتِی ، وَلا تُوقِفْ مَسْأَلَتِی ، وَلا تُطِلْ حَیْرَتِی ، وَشَفِّعْ وَلایَتِی وَوَسِیلَتِی ، بِمُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَصَفِیِّکَ وَخَاصَّتِکَ وَخَالِصَتِکَ وَرَسُولِکَ النَّذِیرِ الْمُنْذِرِ الطَّیِّبِ الطَّاهِرِ ، وَأَخِیهِ أَمِیرِ الْمُوْمِنِینَ ، وَقَائِدِ الْمُوْمِنِینَ إِلَی جَنَّاتِ النَّعِیمِ وَبِفَاطِمَةَ الْکَرِیمَهِ الزَّهْرَاءِ الْغَرَّاءِ الطَّاهِرَهِ وَالاْءَئِمَّهِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمْ الطَّاهِرِینَ الاْءَخْیَارِ ، صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، وَارْزُقْنِی رِزْقاً وَاسِعاً وَأَنْتَ خَیْرُ الرَّازِقِینَ ، فَقَدْ قَدَّمْتُ وَسِیلَتِی بِهِمْ إِلَیْکَ ، وَتَوَجَّهْتُ بِکَ إِلَیْکَ ، یَا بَرُّ یَا رَءُوفُ یَا رَحِیمُ ، یَا اللّهِ ُ یَا اللّه ُ ، یَا ذَا الْمَعَارِجِ یَا ذَا الْمَعَارِجِ فَإِنَّکَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَارْحَمْنَا وَأَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ وَاخْتِمْ لَنَا بِخَیْرٍ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ آمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ » .

## دعاء برای استجابت

119 دعوات راوندی مرسلا(1) دعائی از امام زین العابدین نزد استجابت دعاء ذکر کرده « اللَّهُمَّ قَدْ أَکْدَی الطَّلَبُ ، وَأَعْیَتِ الْحِیَلُ إِلاّ عِنْدَکَ ، وَضَاقَتِ الْمَذَاهِبُ ، وَامْتَنَعَتِ الْمَطَالِبُ ، وَعَسُرَتْ الرَّغَائِبُ ، وَانْقَطَعَتِ الطُّرُقُ إِلاّ إِلَیْکَ ، وَتَصَرَّمَتِ الآمَالُ ، وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلاّ مِنْکَ ، وَخَابَتِ الثِّقَهُ ، وَأَخْلَفَ الظَّنُّ إِلاّ بِکَ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَیْکَ مُنْهَجَهً ، وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَیْکَ مُفَتَّحَهً ، وَأَعْلَمُ أَنَّکَ لِمَنْ دَعَاکَ لَمَوْضِعُ إِجَابَهٍ ، وَلِلصَّارِخِ إِلَیْکَ لَمَرْصَدُ إِغَاثَهٍ ، وَإِنَّ الْقَاصِدَ لَکَ لَقَرِیبُ الْمَسَافَهِ مِنْکَ ، وَمُنَاجَاهَ الْعَبْدِ إِیَّاکَ غَیْرُ مَحْجُوبَهٍ عَنِ اسْتِمَاعِکَ ، وَإِنَّ فِی اللَّهْفِ إِلَی جُودِکَ وَالرِّضَا بِعِدَتِکَ ، وَالاسْتِرَاحَهِ إِلَی ضَمَانِکَ عِوَضاً عَنْ مَنْعِ الْبَاخِلِینَ ، وَمَنْدُوحَهً عَمَّا قِبَلَ الْمُسْتَأْثِرِینَ ، وَدَرَکاً مِنْ خَیْرِ الْوَارِثِینَ ، فَاغْفِرْ بِلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ مَا مَضَی مِنْ ذُنُوبِی ، وَاعْصِمْنِی فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی ،

---

1- (1) بحار الانوار 95/450 451 .

وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ رَحْمَتِکَ وَجُودِکَ الَّتِی لا تُغْلِقُهَا عَنْ أَحِبَّائِکَ وَأَصْفِیَائِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین » .

دعای متعدد

120 دعائی است که در کتاب حج(1) و عمره از امام ششم علیه السلام آورده ام « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ تَسَمَّیْتَ بِهِ لأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ ، وَهُوَ مَرْفُوعٌ مَخْزُونٌ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الأَعْظَمِ الأَعْظَمِ الَّذِی إِذَا سُئِلْتَ بِهِ کَانَ حَقّاً عَلَیْکَ أَنْ تُجِیبَ » سپس حاجت خود را بخواهد .

این دعاء را دنبال نماز می خواند ، و اگر کار دردناک فظیعی رخ داد ، این دعا را بخواند « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَی مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله وَبِکُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَی مُوسَی علیه السلام وَبِکُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَی عِیسَی علیه السلام وَبِکُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابٍ مِنْ کُتُبِکَ وَبِکُلِّ دَعْوَهٍ دَعَاکَ بِهَا مَلَکٌ مِنْ مَلائِکَتِکَ » . سپس حاجت خود را بخواهد .

121 در فلاح السائل روایتی(2) مسند ( ضعیف ) از امام ششم علیه السلام آورده که در تعقیب نماز برای برآورده شدن حاجات ذکر شده « اللَّهُمَّ إِنِّی أَدِینُکَ بِطَاعَتِکَ وَوَلایَتِکَ وَوَلایَهِ رَسُولِکَ صلی الله علیه و آله وَوَلایَهِ الأَئِمَّهِ مِنْ أَوَّلِهِمْ إِلَی آخِرِهِمْ یک یک امامان را نام می برد و می گوید : اللَّهُمَّ إِنِّی أَدِینُکَ بِطَاعَتِهِمْ وَوَلایَتِهِمْ ، وَالرِّضَا بِمَا فَضَّلْتَهُمْ بِهِ ، غَیْرَ مُتَکَبِّرٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ عَلَی مَعْنَی مَا أَنْزَلْتَ فِی کِتَابِکَ عَلَی حُدُودِ مَا أَتَانَا فِیهِ وَمَا لَمْ یَأْتِنَا ، مُؤْمِنٌ مُعْتَرِفٌ مُسَلِّمٌ بِذَلِکَ ، رَاضٍ بِمَا رَضِیتَ بِهِ یَا رَبِّ ، أُرِیدُ بِهِ وَجْهَکَ وَالدَّارَ الآخِرَهَ ، مَرْهُوباً وَمَرْغُوباً إِلَیْکَ فِیهِ ، فَأَحْیِنِی عَلَی ذَلِکَ ، وَأَمِتْنِی إِذَا أَمَتَّنِی عَلَی ذَلِکَ ، وَابْعَثْنِی عَلَی ذَلِکَ ، وَإِنْ کَانَ مِنِّی تَقْصِیرٌ فِیمَا مَضَی ، فَإِنِّی أَتُوبُ إِلَیْکَ مِنْهُ ، وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ

---

1- (1) وسائل الشیعه 9 13 باب 93/3 ابواب طواف وحج و عمره 301 302 .

2- (2) بحار الانوار 86/9 10 .

فِيمَا عِنْدَکَ ، وَأَسْأَلُکَ أَنْ تَعْصِمَنِی بِوَلایَتِکَ عَنْ مَعْصِیَتِکَ ، وَلا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی طَرْفَهَ عَیْنٍ ، وَلا أَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ وَلا أَکْثَرَ ، إِنَّ النَّفْسَ لاَءَمّارَهٌ بِالسُّوءِ إِلاّ مَا رَحِمْتَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَأَسْأَلُکَ أَنْ تَعْصِمَنِی بِطَاعَتِکَ حَتَّی تَتَوَفَّانِی عَلَیْهَا ، وَأَنْتَ عَنِّی رَاضٍ ، وَأَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعَادَهِ ، وَلا تُحَوِّلْنِی عَنْهَا أَبَداً ، وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِکَ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحُرْمَهِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ ، وَبِحُرْمَهِ اسْمِکَ الْعَظِیمِ ، وَبِحُرْمَهِ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ ، وَبِحُرْمَهِ أَهْلِ بیتِ رسولِکَ علی وفاطمه والحسن والحسین وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر وعلی بن موسی ومحمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والحجه علیهم السلام أن تُصلّی عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَکَذَا » و به جای این جمله حوائج خود را می خواهد .

دعاء برای استجابت

123 در همان کتاب روایتی(1) مرسل در تعقیب نماز واجب برای استجابت دعاء از امام ششم علیه السلام از گفته پدرش امام پنجم علیه السلام ذکر کرده ، « أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، یُحْیِی وَیُمِیتُ ، وَیُمِیتُ وَیُحْیِی ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ ، سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّهِ وَالْجَبَرُوتِ ، سُبْحَانَ ذِی الْکِبْرِیَاءِ وَالْعَظَمَهِ ، سُبْحَانَ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ ، سُبْحَانَ رَبِّیَ الاْءَعْلَی ، سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیمِ ، سُبْحَانَ اللّه ِ وَبِحَمْدِهِ ، کُلُّ هَذَا قَلِیلٌ یَا رَبِّ ، وَعَدَدَ خَلْقِکَ وَمِلْ ءَ عَرْشِکَ وَرِضَا نَفْسِکَ وَمَبْلَغَ مَشِیَّتِکَ وَعَدَدَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ وَمِلْ ءَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ ، وَزِنَهَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ ، وَمِثْلَ ذَلِکَ أَضْعَافاً لا تُحْصَی ، وَعَدَدَ خَلْقِکَ وَمِلْ ءَ خَلْقِکَ ، وَزِنَهَ خَلْقِکَ وَمِثْلَ ذَلِکَ أَضْعَافاً لا تُحْصَی ، وَعَدَدَ بَرِیَّتِکَ ، وَمِلْ ءَ بَرِیَّتِکَ ، وَزِنَهَ بَرِیَّتِکَ ، وَمِثْلَ ذَلِکَ أَضْعَافاً لا تُحْصَی ، وَعَدَدَ مَا تَعْلَمُ ، وَزِنَهَ مَا تَعْلَمُ ، وَمِلْ ءَ مَا

---

1- (1) بحار الأنوار 86/11 .

تَعْلَمُ ، وَمِثْلَ ذَلِکَ أَضْعَافاً لا تُحْصَی ، وَمِنَ التَّحْمِیدِ وَالتَّعْظِیمِ وَالتَّقْدِیسِ وَالثَّنَاءِ وَالشُّکْرِ وَالْخَیْرِ وَالْمَدْحِ وَالصَّلاهِ عَلَی النَّبِیِّ وَأَهْلِ بَیْتِهِ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ مِثْلَ ذَلِکَ ، وَأَضْعَافَ ذَلِکَ ، وَعَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ ، وَعَدَدَ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ شَیْءٍ ، وَمِلْءَ ذَلِکَ کُلِّهِ ، وَأَضْعَافَ ذَلِکَ کُلِّهِ أَضْعَافاً لَوْ خَلَقْتَهُمْ فَنَطَقُوا بِذَلِکَ مُنْذُ قَطُّ إِلَی الْأَبَدِ لا انْقِطَاعَ لَهُ یَقُولُونَ کَذَلِکَ ، وَلا یَسْأَمُونَ وَلا یَفْتُرُونَ ، أَسْرَعَ مِنْ لَحْظِ الْبَصَرِ ، وَکَمَا یَنْبَغِی لَکَ ، وَکَمَا أَنْتَ لَهُ أَهْلٌ، وَأَضْعَافَ مَا ذَکَرْتُ وَزِنَهَ مَا ذَکَرْتُ ، وَعَدَدَ مَا ذَکَرْتُ ، وَمِثْلَ جَمِیعِ ذَلِکَ ، کُلُّ هَذَا قَلِیلٌ یَا إِلَهِی تَبَارَکْتَ وَتَقَدَّسْتَ وَتَعَالَیْتَ عُلُوّاً کَبِیراً ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِکْرَامِ ، أَسْأَلُکَ عَلَی أَثَرِ هَذَا الدُّعَاءِ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی وَأَمْثَالِکَ الْعُلْیَا وَکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ أَنْ تُعَافِیَنِی فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَه » . راوی ابو یحیی می گوید ازامام پنجم علیه السلام شنیدم می گفت این دعاء مستجاب است .

123 در فلاح السائل و مصباح شیخ و البلد الامین این دعاء(1) را آورده « یَا اللّه ُ الْمَانِعُ قُدْرَتُهُ خَلْقَهُ ، وَالْمَالِکُ بِهَا سُلْطَانَهُ ، وَالْمُتَسَلِّطُ بِمَا فِی یَدَیْهِ ، کُلُّ مَرْجُوٍّ دُونَکَ یخَیبُ رَجَاءَ رَاجِیهِ ، وَرَاجِیکَ مَسْرُورٌ لا یَخِیبُ ، أَسْأَلُکَ بِکُلِّ رِضاً لَکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ أَنْتِ فِیهِ ، وَبِکُلِّ شَیْءٍ تُحِبُّ أَنْ تُذْکَرَ بِهِ ، وَبِکَ یَا اللّه ُ فَلَیْسَ یَعْدِلُکَ شَیْءٌ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحُوطَنِی وَإِخْوَانِی وَوُلْدِی وَتَحْفَظَنِی بِحِفْظِکَ وَأَنْ تَقْضِیَ حَاجَتِی فِی کَذَا وَکَذَا » به جای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کند ، روایت شده از پیغمبر صلی الله علیه و آله هنگامی که این را گفت پیش از آنکه از آنجا برو ( یا جابجا شود ) حاجتش برآورده گردد .

---

1- (1) بحار الأنوار 86/17 .

دعاء دنبال نماز واجب برای حاجت

124 در مجالس صدوق روایتی مسند(1) ( سند آن ضعیف است ) از امام ششم علیه السلام ذکر کرده هر که در دنبال هر نماز واجبی 40 بار بگوید « سُبْحانَ اللّهِ وَاَلْحَمْدُلِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ » قبل از آنکه پاهای خود را بگرداند یعنی به همان حالت نماز باشد ، سپس چیزی از خداوند درخواست کند ، خداوند به او عطا فرماید .

125 روایتی در کتاب(2) دعائم الاسلام مرسلاً و در جعفریّات مسنداً از حضرت امیر علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد ، که هیچ کسی از امت من نیست که نماز را آورده سپس با دست راست پیشانی خود را مسح کرده ، آنگاه بگوید « اَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ ، اَللّهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الْهَمَّ وَالْحَزَنَ وَالْفِتَنَ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ » ، مگر آنکه آنچه خواسته خداوند به او عطا فرماید .

126 در امالی طوسی قدس سره (3) مسنداً بسندی ( دارای ضعف ) محمد بن مسلم از امام ششم علیه السلام نقل کرده ، هر که بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخنی بگوید ، این دعا را بگوید « بِسْمِ اللّهِ الرّحمنِ الرّحیم ، لا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إلاّ بِاللّهِ العَلی العَظیم » 7 بار آن را تکرار کند خداوند 70 نوع از بلاها را از او دفع می کند ، و هم چنین بعد از نماز مغرب 70 بلاء از او دفع می کند ، که پست ترین آنها خوره و پیسی است .

---

1- (1) بحار الانوار 86/21 .
2- (2) بحار الانوار 86/35 ؛ مستدرک الوسائل 1 5 باب 4/1 2/3 ابواب سجده شکر .
3- (3) بحار الانوار 86/95 .

در روایت قویّ کافی ، ابوبصیر(1) از امام ششم علیه السلام نقل کرده هر که این دعا را بعد از نماز صبح و دنبال نماز مغرب 7 بار بخواند خداوند 70 نوع بلاء از او دفع می کند ، که پست ترین آنها ریح و پیسی و دیوانگی است ، و در روایت دیگری از ابو بصیر دیوانگی و خوره و پیسی آمده .

دعا دنبال نماز صبح و مغرب برای حاجت

127 در کتاب امالی شیخ طوسی و مجالس(2) شیخ مفید روایتی مسند ( اما ضعیف ) از راوی آورده ، که بسیار بود ناراحتی چشم داشتم ، عبارت ( اشتکی هست ) شکایت به امام ششم علیه السلام کردم ، دعائی را حضرت به او آموختند ، برای دنیا و آخرت ، و درد چشم نیز کفایت می شود ، بفرمایند بعد از فجر ( دمیدن سپیده صبح و دنبال مغرب ) منظور بعد از نماز صبح و مغرب است بگو « اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ، أنْ تُصَلّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأنْ تَجْعَلْ النُّورَ فی بَصَری وَالْبَصیرَةَ فی دینی، وَالْیَقینَ فی قَلْبی، وَالْاِءِخْلاصَ فی عَمَلی ، وَالسَّلامَةَ فی نَفْسی ، وَالسَّعَةَ فی رِزْقی، وَالشُّکْرَ لَکَ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنی » .

128 و در ثواب الاعمال شیخ صدوق قدس سره (3) روایتی مسند ( ولی ضعیف ) از ابی المغیره ، از امام ابی الحسن ( امام هفتم علیه السلام ) آورده که هر که بعد از نماز صبح و نماز مغرب پیش از آنکه پاهای خود را بگرداند ( جابجا شود ) یا با کسی سخن گوید ، بگوید : « اِنَّ اللّٰهَ وَمَلاآئِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ، یا اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا صَلّوُا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلیما ، اللّٰهمّ صلّ محمّد وذرّیته » . خداوند 100 حاجت 70 در دنیا

---

1- (1) بحار الانوار 86/132 .
2- (2) بحار الأنوار 86/95 .
3- (3) بحار الأنوار 86/95 96 .

و 30 در آخرت برای او برآورده سازد .

129 در روایت فلاح السائل(1) که ابو غالب زراری مسنداً بسندی صحیح از امام ششم ذکر کرده ، دارد ، که هر که ( نظیر روایت ثواب الاعمال ) با تفاوت اینکه 70 حاجت برای آخرت و 30 برای دنیا از او خداوند برآورده سازد و صلوات آخر را این گونه آورده « اللّهمّ صلّ علی محمّد النبی وعلی ذرّیته وعلی أهل بیته » .

دعای رفع فقر

130 در همان کتاب روایتی مسند(2) ( ولی ضعیف ) از عبید بن زراره دارد که نزد امام ششم علیه السلام حاضر شدم ، مردی از شیعیان حضرت از فقر و تنگی معیشت به حضرت شکایت داشت ، و اینکه در شهرها برای روزی تلاش دارد ، بر فقرش افزوده می گردد ، حضرت به او فرمود : نماز عشاء را که خواندی در حال تانّی ( آرامی ) بگو : « اَللّهُمَّ اِنَّهُ لَیْسَ لی عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقی، وَاِنَّما اَطْلُبُهُ بِخَطَراتٍ تَخْطُرُ عَلی قَلْبی، فَاَجُولُ فی طَلَبِهِ الْبُلْدانَ، فَاَنَا فیما اَنَا طالِبٌ کَالْحَیْرانِ، لا اَدْری اَفی سَهْلٍ هُوَ اَمْ فی جَبَلٍ، اَمْ فی اَرْضٍ اَمْ فی سَمآءٍ، اَمْ فی بَرٍّاَمْ فی بَحْرٍ، وَعَلی یَدَیْ مَنْ وَمِنْ، قِبَلِ مَنْ وَقَدْعَلِمْتُ اَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَکَ، وَاَسْبابَهُ بِیَدِکَ، وَاَنْتَ الَّذی تَقْسِمُهُ بِلُطْفِکَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِکَ، اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ یا رَبِّ رِزْقَکَ لی واسِعاً، وَمَطْلَبَهُ سَهْلاً، وَمَاْخَذَهُ قَریباً، وَلاتُعَنِّنی بِطَلَبِ مالَمْ تُقَدِّرْ لی فیهِ رِزْقاً، فَاِنَّکَ غَنِیٌّ عَنْ عَذابی، وَاَنَا فَقیرٌ اِلی رَحْمَتِکَ، فَصَلِ عَلیمُحَمَّدٍوَآلِهِ، وَجُدْ عَلی عَبْدِکَ بِفَضْلِکَ اِنَّکَ ذُوفَضْلٍ عَظیمٍ » .

---

1- (1) بحار الانوار 86/97 ؛ مستدرک الوسائل 1 5 باب 26/6 ابواب تعقیب .

2- (2) بحار الانوار 86/124 ؛ مستدرک الوسائل 1 5 باب 26/8 ابواب تعقیب .

131 در روایتی مرسل(1) صاحب عدّه الداعی آورده ، که ابو القمقام از امام ابی الحسن امام هفتم علیه السلام دعائی برای برآورده شدن حاجت آموخت و مدّت کمی گذشت ، از بادیه ( بیابان ) جماعتی آمده خبر دادند مردی از فامیلش مرده و غیر از او وارثی ندارد ، رفت و ثروت را گرفت ، و پیوسته بی نیاز است ، بعد از نماز صبح 10 بار بگوید « سُبْحانَ اللّه ِ الْعَظیمِ وَبِحَمْدِهِ ، اَسْتَغْفِرُ اللّه َ وَاَسْئَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ » .

132 هلقام بن ابی هلقام می گوید(2) دعائی جامع برای دنیا و آخرت و موجز امام هفتم علیه السلام به من آموخت ، فرمود دنبال نماز صبح تا طلوع آفتاب بگو « سُبْحانَ اللّه ِ وَبِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللّه َ وَاَسْئَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ » از همه اهل بیتم حالم بدتر بود ناگهان میراثی از مردی به من رسید که گمان نمی کردم بین ما خویشی باشد امروز من از توانگرترین اهل بیتم هستم .

دعای ادای دین

133 عبداللّه بن سنان(3) در روایت تفسیر عیاشی دعائی از امام ششم علیه السلام آموخته ، که بدهی او بخواندنش اداء می شود ، و حالش نیک می گردد ، بعد از نماز صبح بگو « تَوَكَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الْقَیُّومِ الَّذی لاْ یَمُوتُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدا ، وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ ، وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیرا ، اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُؤْسِ وَالْفَقْرِ وَمِنْ غَلَبَهِ الدَّیْنِ وَالسُّقْمِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُعینَنی عَلی اَداءِ حَقِّكَ اِلَیْكَ وَاِلَی النّاسِ » .

---

1- (1) بحار الانوار 86/130 131 .
2- (2) بحار الانوار 86/131 .
3- (3) بحار الانوار 86/132 ؛ مستدرک الوسائل 1 5 ، باب 33/1 ابواب تعقیب .

دعای حاجت

134 علی بن حاتم از امام ششم علیه السلام در روایت(1) تهذیب آورده ، که هیچ مؤمنی نیست که خداوند را با توجه قلب به این دعاء بخواند مگر آنکه خداوند عزّوجل حاجتش را برآورده سازد « الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا یَنْسَی مَنْ ذَکَرَهُ وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا یُخَیِّبُ مَنْ دَعَاهُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا یَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا یُذِلُّ مَنْ وَالاهُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی یَجْزِی بِالْاِءِحْسَانِ إِحْسَاناً ، وَبِالصَّبْرِ نَجَاةً ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی هُوَ ثِقَتُنَا حِینَ تَنْقَطِعُ الْحِیَلُ عَنَّا ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی هُوَ رَجَاوءُنَا حِینَ یَسُوءُ ظَنُّنَا بِأَعْمَالِنَا ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی مَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْهِ کَفَاهُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی یَغْدُو عَلَیْنَا وَیَرُوحُ بِنِعَمِهِ فَنَظَلُّ فِیهَا وَنَبِیتُ بِرَحْمَتِهِ سَاکِنِینَ ،وَنُصْبِحُ بِنِعْمَتِهِ مُعَافِینَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ کَثِیراً وَلَکَ الْمَنُّ فَاضِلاً ، الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی خَلَقَنِی فَأَحْسَنَ خَلْقِی ، وَصَوَّرَنِی فَأَحْسَنَ صُورَتِی ، وَأَدَّبَنِی فَأَحْسَنَ أَدَبِی ، وَبَصَّرَنِی دِینَهُ ، وَبَسَطَ عَلَیَّ رِزْقَهُ ، وَأَسْبَغَ عَلَیَّ نِعَمَهُ ، وَکَفَانِی الْهَمَّ .

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ حَالٍ کَثِیراً ، وَلَکَ الْمَنُّ فَاضِلاً ، وَبِنِعْمَتِکَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ .

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً مَعَ خُلُودِکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لا نِهَایَةَ لَهُ دُونَ عِلْمِکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِیَّتِکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لا أَجْرَ لِقَائِلِهِ دُونَ رِضَاکَ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَإِلَیْکَ الْمُشْتَکَی وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ بِمَحَامِدِهِ کُلِّهَا عَلَی نَعْمَائِهِ کُلِّهَا ، حَتَّی یَنْتَهِیَ الْحَمْدُ إِلَی مَا یُحِبُّ رَبُّنَا وَیَرْضَی .

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا تَقُولُ ، وَفَوْقَ مَا یَقُولُ الْقَائِلُونَ وَکَمَا یُحِبُّ رَبُّنَا أَنْ یُحْمَدَ ،

---

1- (1) بحار الانوار 86/138 139 .

سپس می گوید : أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِینَ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَأَنتَ اللّه ُ لَا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ مَلِکُ یَوْمِ الدِّینِ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ مَبْدَأُ کُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیْکَ یَعُودُ وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلا تَزَالُ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّهِ وَالنَّارِ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ خَالِقُ الْخَیْرِ وَالشَّرِّ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الاْءَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُوءْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبّارُ الْمُتَکَبِّرُ ، سُبْحانَ اللّه ِ عَمّا یُشْرِکُونَ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْکَبِیرُ الْمُتَعالِ ، وَالْکِبْرِیَاءُ رِدَاوءُکَ .

أَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ بِجُودِکَ الَّذِی أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی أَنْتَ أَهْلُهَا ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ ، وَعَلَی آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِیَنِی مِنْ جَزِیلِ مَا أَعْطَیْتَ أَوْلِیَاءَکَ مَا آمَنُ بِهِ مِنْ عَذَابِکَ ، وَأَسْتَوْجِبُ بِهِ کَرَامَتَکَ ، فَإِنَّ فِی عَطَائِکَ خَلَفاً مِنْ مَنْعِ غَیْرِکَ ، وَلَیْسَ فِی مَنْعِکَ خَلَفٌ مِنْ عَطَاءِ غَیْرِکَ ، یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ ، یَا جَامِعَ کُلِّ فَوْتٍ ،یَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، یَا مَنْ لا تَتَشَابَهُ عَلَیْهِ الاْءَصْوَاتُ ، وَلا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ ، یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِی مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِی ، وَتُعْطِیَنِی سُوءْلِی فِی دُنْیَایَ وَآخِرَتِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین » .

دعای رفع علت

135 در کتاب البلد الامین روایتی(1) مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که هر که علتی دارد ، چهل بار بعد از صبح ( ظاهراً مراد بعد از نماز صبح باشد ) بگوید « بسم اللّه الرحمن الرحیم الحمد للّه رب العالمین ، حسبنا اللّه ونعم الوکیل وَلا حولَ وَلا قُوَّه إلاّ باللّه الْعَلِی العَظِیم » سپس دست خود را بر علت کشیده

---

1- (1) بحار الانوار 86/153 ؛ مستدرک الوسائل 1 5 باب 11/23 ابواب تعقیب .

خوب می شود انشاء اللّه تعالی .

و از کتاب سرائر(1) روایتی از حضرت ایراد کرده ، که هر که این را هر روز 30 بار بگوید ، خداوند 99 قسم بلا که سست تر از همه خوره است از او دفع می کند .

دعا بعد از نماز صبح برای حاجت

136 در کتاب کافی و من لا یحضره الفقیه(2) از محمد بن فرج ، روایتی از امام نهم علیه السلام ( محمد بن علی الرضا علیه السلام ) آورده که دعائی به او یاد دادند و فرمودند هر که دنبال نماز صبح با آن دعا کند ، هیچ حاجتی را طلب نمی کند ، مگر برایش فراهم می شود ، و خداوند مهمش را کفایت می کند « بِسْمِ اللّه ِ وَصَلَّی اللّه ُ عَلی مُحَمَّدٍ وآلِهِ ، وَاُفَوِّضُ اَمْری اِلَی اللّه ِ ، اِنَّ اللّه َ بَصیرٌ بِالْعِبادِ، فَوَقیهُ اللّه ُ سَیِّئاتِ ما مَکَرُوا، لا اِلهَ إلاّ اَنْتَ، سُبْحانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ، فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّیْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنینَ، حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَهٍ مِنَ اللّه ِ وَفَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوآءٌ، ما شآءَ اللّه ُ لاحَوْلَ وَلاقُوَّهَ اِلاّ بِاللّه ، ما شآءَاللّه ُ لا ما شآءَ النّاسُ، ما شآءَ اللّه ُ وَاِنْ کَرِهَ النّاسُ، حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبینَ، حَسْبِیَ الْخالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقینَ، حَسْبِیَ الرّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقینَ، حَسْبی الَّذی لَمْ یَزَلْ حَسْبی، حَسْبِیَ اللّه ُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ » و در روایت عده الداعی بعد از من المرزوقین دارد « حَسْبِیَ اللّه ُ رَبُّ الْعالَمینَ، حَسْبی مَنْ هُوَ حَسْبی، حَسْبی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبی، حَسْبی مَنْ کانَ مُنْذ کُنْتُ لَمْ یَزَلْ حَسْبی » تا آخر .

---

1- (1) بحار الانوار 86/154 .
2- (2) مرآه العقول 12/346 349 و من لا یحضره الفقیه 1/214 215 ، روایت در مرآه مرسل و سند من لا یحضره معلوم نیست . بحار الأنوار 86/186 .

137 در بعض روایات(1) وارد شده که بعد از نماز مغرب سجده کند و دعاء در آن مستجاب است .

دعا در سجده برای حاجت

138 در مکارم الاخلاق(2) روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که بنده هنگامی سجده می کند و می گوید « یا ربّ یا ربّ » تا نفس قطع شود ، پروردگار تبارک و تعالی به او می گوید : لبیک ، چه حاجت داری ؟ و در مرسل دیگری(3) دارد هنگامی در سجده می گوید « یا ربّاه یا سیّداه » تا نفس قطع شود ، جواب داده شود حاجتت را بخواه .

و در روایت مسندی(4) ( ضعیف ) از امام صادق علیه السلام دارد که هرگاه بنده در سجده سه بار بگوید یا اللّهُ یا رَبّاه یا سَیّداه خداوند تبارک و تعالی جواب او را می دهد ، لبیک بنده ام حاجتت را بخواه .

و وارد شده(5) که پیغمبر صلی الله علیه و آله به مردی که در حال سجده بود گذشتند ، می گفت « یا رَبِّ ماذا عَلَیْکَ اَنْ تُرْضِیَ عَنّی کُلَّ مَنْ کانَ لَهُ عِنْدی تَبِعَهٌ ، وَاَنْ تَغْفِرَ لی ذُ نُوبی وَاَنْ تُدْخِلَنِی الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ ، فَاِنَّما عَفْوُکَ عَنِ الظّالِمینَ ، وَاَ نَا مِنَ الظّالِمینَ ، فَلْتَسَعْنی رَحْمَتُکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ » .

حضرت به او فرمود سر خود را بردار دعایت مستجاب شد تو به دعاء

---

1- (1) بحار الانوار 86/195 و من لا یحضره الفقیه 1/217 218 .
2- (2) بحار الانوار 86/205 .
3- (3) بحار الانوار 86/206 .
4- (4) بحار الأنوار 86/227 .
5- (5) بحار الأنوار 86/206 207 ؛ مستدرک الوسائل 5/31 باب 5 1 ابواب سجدتی الشّکر .

پیغمبری که در عهد عاد بود دعا کردی .

139 در کتاب فلاح السائل ذیل تعقیبات نماز عصر(1) دارد اگر خواستی در حال سجده می گوئی « اللّهُمّ لَکَ قَصَدْتُ وإلَیْکَ اعتَمَدْتُ وأَردْتُ ، وبِکَ وَثِقْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَأنْتَ عالِمٌ بِما أَرَدْت » روایت شده هر که این را بگوید سر بر نداشته تا حاجتش برآورده انشاء اللّه تعالی .

دعاء برای رفع گرفتاری و دعاء برای خلاصی از زندان

140 در کتاب عده الداعی(2) از گفته هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام دارد ، که هرگاه مرد پیش آمدی یا سختی به او رسید یا گرفتار کاری شد ، زانوها و بازوها ( دستها را تا بازو ) برهنه کرده ، آنها را به زمین بچسباند و سینه خود را نیز به زمین چسبانده سپس در حال سجده حاجت خود را بخواهد .

141 در روایتی(3) ضعیف عدی بن حاتم ، دعائی از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده که حضرت قسم خورده اند ، به این دعا؟ هیچ گرفتاری ، و هیچ جنگ زده یا مال برده ای دعاء نمی کند جز آنکه خداوند ( او را از تنگی بیرون می آورد بند گرفتاری او را باز کرده ، همش را فرج فرموده ، غمش را زایل کند « لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ حَقّاً حَقّاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ إِيمَاناً وَتَصْدِيقاً ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ تَعَبُّداً وَرِقّاً ، يَا مُعِزَّ الْمُوءْمِنِينَ بِسُلْطَانِهِ ، يَا مُذِلَّ الْجَبَّارِينَ بِعَظَمَتِهِ ، أَنْتَ كَهْفِی حِينَ تُعْيِينِی الْمَذَاهِبُ عِنْدَ حُلُولِ النَّوَائِبِ فَتَضِيقُ عَلَیَّ الاْءَرْضُ بِرُحْبِهَا ، أَنْتَ خَلَقْتَنِی يَا سَيِّدِی رَحْمَةً مِنْكَ لِی ، وَلَوْ لا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ ، وَأَنْتَ مُوءَيِّدِی بِالنَّصْرِ مِنْ أَعْدَائِی ، وَلَوْ لا نَصْرُكَ لَكُنْتُ مِنَ

---

1- (1) بحار الأنوار 86/215 .
2- (2) بحار الأنوار 86/218 .
3- (3) بحار الانوار 86/225 226 ؛ مستدرک الوسائل 1 5 باب 5/12 ابواب تعقیب .

الْمَغْلُوبِینَ ، یَا مُنْشِئَ الْبَرَکَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا ، وَمُرْسِلَ الرَّحْمَهِ مِنْ مَعَادِنِهَا ، وَیَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْعِزِّ وَالرِّفْعَهِ ، فَأَوْلِیَاوءُهُ بِعِزِّهِ یَعْتَزُّونَ ، وَیَا مَنْ وَضَعَ لَهُ الْمُلُوکُ نِیرَ الْمَذَلَّهِ عَلَی أَعْنَاقِهِمْ ، فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ ، أَسْأَلُکَ بِکِبْرِیَائِکَ الَّتِی شَقَقْتَهَا مِنْ عَظَمَتِکَ ، وَبِعَظَمَتِکَ الَّتِی اسْتَوَیْتَ بِهَا عَلَی عَرْشِکَ ، وَعَلَوْتَ بِهَا عَلَی خَلْقِکَ ، وَکُلُّهُمْ خَاضِعٌ ذَلِیلٌ لِعِزَّتِکَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِی أَوْلَی الأَمْرَیْنِ تَبَارَکْتَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

142 در کافی بسندی ضعیف روایتی(1) از زیاد قندی آورده ، که برای خلاصی از زندان به سبب اتهام مالی ، امام هفتم علیه السلام دعائی برای او نوشته که سجده را طول داده و بگوید « یا أحَدَ مَنْ لا أحَدَ لَهِ » تا نفس قطع شود سپس بگوید : « یا مَنْ لا یَزیدُهُ کَثْرَهُ الدُّعاءِ إلاّ جُوداً وَکَرَماً » تا نفس قطع شود ، آنگاه بگو « یا رب الأربابِ أنْتَ أنْتَ أنْتَ الّذی انقَطَعَ الرجاء إلاّ مِنْکَ ، یا علی یا عَظیم » زیاد می گوید این دعا را کردم خداوند فرج برایم کرد و آزاد شدم .

143 روایتی مرسل(2) در سرائر از امام صادق علیه السلام دارد که هرگاه همّی به تو رسید سه بار دست خود را بر جای سجده ات مسح کرده ، بر صورت خود از سمت گونه چپ بکش و بر پهلوی پیشانی به سوی گونه راست ، و در هر بار می گوئی « بِسْمِ اللّهِ الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ ، عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ ، الرَّحْمنُ الرَّحیمُ ، اللّهُمّ إنی أعوذُ بِکَ مِنَ الهَمِّ وَالحُزْنِ وَالسقْمِ وَالعَدَم والصّغار والذّلِ وَالفَواحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَن » .

---

1- (1) بحار الأنوار 86/232 .
2- (2) بحار الأنوار 86/232 .

دعاء مبیت

144 در کتاب فلاح السائل(1) دعائی مرسلاً از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که برای امان از هر ترسی ، تسبیحی از تربت امام حسین علیه السلام بگیرد و دعای مبیت ( شبی که حضرت امیر علیه السلام به جای پیغمبر صلی الله علیه و آله در فراش قرار گرفت ) را سه بار خوانده و بخواند « أَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِکَ وَجِوَارِکَ الْمَنِيعِ الَّذِی لا يُطَاوَلُ وَلا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ ، مِنْ خَلْقِکَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِينَةٍ وَلاءِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّکَ علیهم السلام مُحْتَجِباً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِی إِلَی أَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ ، الْاْءِخْلاصِ فِی الإعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ ، وَالتَّمَسُّکِ بِحَبْلِهِمْ ، مُوقِناً أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ ، أُوَالِی مَنْ وَالَوْا وَأُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا وَأُعَادِی مَنْ عَادَوْا فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَعِذْنِی اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَّقِيهِ ، يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْاْءَعَادِیَ عَنِّی بِبَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْاْءَرْضِ ، إِنَّا جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ » .

سپس تسبیح را بوسیده بر چشمهای خود بنهد و بگوید : « اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ هذِهِ التُّرْبَهِ، وَبِحَقِّ صاحِبِها ، وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَاَبیهِ، وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخیهِ، وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطّاهِرینَ، اجْعَلْها شِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ، وَاَمانا مِنْ کُلِّ خَوْفٍ، وَحِفْظا مِنْ کُلِّ سُوآءٍ » سپس آنرا بر پهلوی پیشانی خود بگذارد ، اگر این کار را در صبح کرد تا شب در امان خداست ، و اگر در شب کرد در امان خداست تا صبح .

145 دعائی در دعوات راوندی(2) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده ، که هرگاه صبح شد سه بار بگوید : « سُبحان الملِکِ القُدُّوس بعد بگوید اَللّهُمَّ

---

1- (1) بحار الانوار 86/276 277 .

2- (2) بحار الانوار 86/283 .

اِنّی اَعوُذُ بِکَ مِنْ زَوالِ نِعْمَتِکَ، وَمِنْ تَحْویلِ عافِیَتِکَ، وَمِنْ فجأه نَقِمَتِکَ، وَمِن دَرَکِ الشَّقآءِ، وَمِنْ شَرِّ ما سبق فی الْکِتابِ ، اَللّهُمَّ انی اسألک بعزّه مُلْکِکَ وَشِدَّهِ قُوَّتِکَ ، وَبِعِظَمِ سُلطانِکَ ، وَبِقُدْرَتِکَ عَلی خَلْقِکَ أنْ تُصَلّیَ عَلی مُحَمّد وَآلِ مُحَمّد » سپس حاجت خود را می خواهی انشاء اللّه تعالی برآورده می شود .

## دعاء حفظ

146 در بلد الامین و دعوات راوندی(1) مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده که هر که در حالی صبح می کند 7 بار بگوید « فَاللّه ُ خَیْرٌ حافِظاً وَهُوَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ ، اِنَّ وَلِیِّیَ اللّه ُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ ، فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّه ُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ » خداوند او را در آن روز حفظ می کند ، و در همان کتاب از امام صادق علیه السلام آورده ، که هر که در صبح روزش سه بار بگوید « بِسْمِ اللّه ِ الَّذی لایَضُرُّ مَعَ اِسْمِهِ شَیْ ءٌ فِی الاْءَرْضِ وَلا فِی السَّمآءِ ، وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ » تا مساء ( از ظهر به بعد ) بلائی به او نمی رسد و هم چنین اگر سه بار در مساء بگوید .

روایت است(2) که خضر و الیاس علیهما السلام در هر موسم حج که از هم جدا می شوند ، این دعاء را می خوانند « بِسْمِ اللّه ِ ، ما شاءَ اللّه ، لا قُوَّهَ إلاّ بِاللّه ِ ، ما شاء اللّه ُ ، کُلَّ نِعْمَهٍ مِنْ اللّه ِ ، ما شاءَ اللّه ُ ، الخَیْر کُلّه بِیَدِ اللّه ِ عَزّوجل ، ما شاءَ اللّه ُ لا یَصْرِفُ السُّوءَ إلاّ اللّه » هر کس در حالی که صبح می کند سه بار این را بگوید از سوختن و دزدی و خرق ( بداخلاقی ) در امان است .

---

1- (1) بحار الأنوار 86/298 .
2- (2) بحار الانوار 86/298 .

دعایی دیگر

147 در مهج الدعوات روایتی(1) به سندی ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هیچ بنده این دعاء را در هر صبح نمی خواند ، مگر آنه تا روز بعد در حرز خداست و هر هم و غمی و اندوه و گرفتاری از او کفایت شده ، و برای دخول بر سلاطین نیز می باشد ، و حرز از شیطان است ، در سختیها به او دعاء کنید ، هر اندوهناکی به او دعاء کند خداوند فرج برایش سازد ، و هر زندانی بخواند برایش فرج گردد و حوائج او برآورده می شود ، و مبادا کسی را به او نفرین کنی که از تیر کاری تندتر است .

« بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ ، يَا مُجِيبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اكْشِفْ كَرْبِى وَهَمِّى ، فَإِنَّهُ لا يَكْشِفُ الْكَرْبَ الْعَظِيمَ إِلاّ أَنْتَ ، فَقَدْ تَعْرِفُ حَالِى وَحَاجَتِى وَفَقْرِى وَفَاقَتِى ، فَاكْفِنِى مَا أَهَمَّنِى مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ .

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ ، وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ ، وَفِى نِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ ، ذُنُوبِى بَيْنَ يَدَيْكَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ حِلْمِكَ لِجَهْلِى ، وَمِنْ فَضْلِكَ لِفَاقَتِى ، وَمِنْ مَغْفِرَتِكَ لِخَطَايَاىَ .

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلاءِ ، وَالشُّكْرَ عِنْدَ الرَّخَاءِ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِى أَخْشَاكَ إِلَى يَوْمِ أَلْقَاكَ حَتَّى كَأَنَّنِى أَرَاكَ .

اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِى أَنْ أَذْكُرَكَ ، لا أَنْسَاكَ لَيْلاً وَلا نَهَاراً وَلا صَبَاحاً وَلا مَسَاءً ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّى عَبْدُكَ ابْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَتِى بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِىَّ حُكْمُكَ ، عَدْلٌ فِىَّ قَضَاؤُكَ ،

---

1- (1) بحار الانوار 86/323 326 .

مُجْزَلٌ فِیَّ فَضْلُکَ وَعَطَاوءُکَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِیعَ قَلْبِی ، وَنُورَ بَصَرِی ، وَجَلاءَ حُزْنِی ، وَذَهَابَ هَمِّی .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا أَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبِیرٍ یَا مَنْ لا شَرِیکَ لَهُ وَلا وَزِیرَ ، یَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِیرِ ، یَا عِصْمَةَ الْخَائِفِینَ ، یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ ، یَا مُغِیثَ الْمَظْلُومِ الْحَقِیرِ ، یَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ ، وَیَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ وَیَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ ، یَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الاْءَسِیرِ ، یَا قَاصِمَ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ ، اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَیُسْراً ، وَارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ ، وَمِنْ حَیْثُ لا أَحْتَسِبُ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ .

اللَّهُمَّ إِنَّکَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّی .

اللَّهُمَّ إِنَّکَ مُحْسِنٌ فَأَحْسِنْ إِلَیَّ .

اللَّهُمَّ إِنَّکَ رَحِیمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ فَارْحَمْنِی ، اللَّهُمَّ إِنَّکَ لَطِیفٌ تُحِبُّ اللُّطْفَ ، فَالْطُفْ بِی ، یَا مُقِیلَ عَثْرَتِی ، وَیَا رَاحِمَ عَبْرَتِی ، وَیَا مُجِیبَ دَعْوَتِی ، أَسْأَلُکَ الْخَیْرَ کُلَّهُ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الشَّرِّ کُلِّهِ ، مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، یَا غِیَاثَ مَنْ لا غِیَاثَ لَهُ ، یَا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ ، یَا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ ، اغْفِرْ لِی عِلْمَکَ فِیَّ وَشَهَادَتَکَ عَلَیَّ ، فَإِنَّکَ تَسَمَّیْتَ لِسَعَهِ رَحْمَتِکَ الرَّحْمَنَ الرَّحِیمَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الاْءَمْرِ ، وَالْعَزِیمَةَ عَلَی الرُّشْدِ ، وَأَسْأَلُکَ شُکْرَ نِعْمَتِکَ ، وَأَسْأَلُکَ حُسْنَ عِبَادَتِکَ ، وَأَسْأَلُکَ قَلْباً سَلِیماً ، وَلِسَاناً صَادِقاً ، وَأَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِ مَا أَعْلَمُ ، وَمِنْ خَیْرِ مَا لا أَعْلَمُ إِنَّکَ تَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ ، وَأَنْتَ عَلاّمُ الْغُیُوبِ .

اللَّهُمَّ بِکَ أَصْبَحْنَا وَبِکَ أَمْسَیْنَا ، وَبِکَ نُصْبِحُ وَبِکَ نُمْسِی ، وَبِکَ نَحْیَا وَبِکَ

نَمُوتُ ، وَعَلَيْکَ أَتَوَكَّلُ ، وَإِلَيْکَ النُّشُورُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ أَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلا وَلَداً ، أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ ، وَأَضَلَّهُ اللّه ُ عَلى عِلْمٍ ، وَخَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً ، فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّه ِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ .

اللَّهُمَّ اطْمِسْ عَلَى أَبْصَارِ أَعْدَائِنَا كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالاْءِنْسِ وَاجْعَلْ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً ، وَاخْتِمْ عَلَى قَلْبِهِ ، وَأَخْرِجْ ذِكْرِى مِنْ قَلْبِهِ ، وَاجْعَلْ بَيْنِى وَبَيْنَ عَدُوِّى حِجَاباً وَحِصْناً مَنِيعاً ، لا يَرُومُهُ سُلْطَانٌ وَلا شَيْطَانٌ وَلا إِنْسٌ وَلا جِنٌّ .

اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْرَأُ بِکَ فِى نَحْرِهِ ، وَأَسْتَعِيذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ ، وَأَسْتَعِينُ بِکَ عَلَيْهِ ، فَاكْفِنِيهِ كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ ، وَبِکَ الْمُسْتَغَاثُ ، وَإِلَيْکَ الْمُشْتَكَى ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَدْرَ يَوْمِى هَذَا فَلاحاً وَأَوْسَطَهُ صَلاحاً وَآخِرَهُ نَجَاحاً اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِى فِى صَدْرِ جَمِيعِ بَنِى آدَمَ وَحَوَّاءَ وَالْجِنِّ وَالإِْنْسِ وَالشَّيَاطِينِ وَالْمَرَدَهِ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ، خَيْرُهُمْ بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ ، وَشَرُّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ ، وَبِاللّه ِ أَسْتَعِينُ عَلَيْهِمْ ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَطْغَى ، عَزَّ جَارُکَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُکَ ، وَلا إِلَهَ غَيْرُکَ ، وَحْدَکَ لا شَرِيکَ لَکَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَارْزُقْنِى الْخَيْرَ كُلَّهُ ، مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِكْرَامِ ، وَالْحَمْدُ لِلّه ِ عَلَى آلائِهِ ، وَأَحْمَدُهُ عَلَى نَعْمَائِهِ ، وَأَشْكُرُهُ عَلَى آلائِهِ ، وَأُومِنُ بِقَضَائِهِ الَّذِى لا هَادِىَ لِمَنْ أَضَلَّ ، وَلا خَاذِلَ لِمَنْ نَصَرَ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَرِيکَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الْمُصْطَفَى ، وَأَمِينُهُ الْمُرْتَضَى ، انْتَجَبَهُ وَحَبَاهُ وَاخْتَارَهُ وَارْتَضَاهُ صلى الله عليه و آله .

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُکَ إِيمَاناً صَادِقاً لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ ، وَرَحْمَةً أَنَالُ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِکَ فِى

الدُّنْيَا وَالآْخِرَهِ ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ ، تَمَّ نُورُکَ رَبِّی فَهَدَیْتَ ، وَعَظُمَ حِلْمُکَ رَبِّی فَعَفَوْتَ ، فَلَکَ الْحَمْدُ ، وَجْهُکَ أَکْرَمُ الْوُجُوهِ ، وَجَاهُکَ أَفْضَلُ الْجَاهِ ، وَعَطِیَّتُکَ أَرْفَعُ الْعَطَایَا وَأَهْنَوءُهَا ، تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْکُرُ ، وَتُعْصَی رَبَّنَا فَتَغْفِرُ ، لِمَنْ تَشَاءُ ، تُجِیبُ دَعْوَهَ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاکَ ، وَتَکْشِفُ الضُّرَّ ، وَتَشْفِی السَّقِیمَ ، وَتَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ ، لا یُحْصِی نَعْمَاءَکَ أَحَدٌ ، رَبَّنَا فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً أَبَداً لا یُحْصَی عَدَدُهُ ، وَلا یَضْمَحِلُّ سَرْمَدُهُ ، حَمْداً کَمَا حَمِدَکَ الْحَامِدُونَ مِنْ عِبَادِکَ الاْءَوَّلِینَ وَالآْخِرِینَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ النَّصِیبَ الاْءَوْفَرَ مِنَ الْجَنَّهِ ، وَأَسْأَلُکَ الْهُدَی وَالتُّقَی ، وَالْعَافِیَهَ ، وَالْبُشْرَی عِنْدَ انْقِطَاعِ الدُّنْیَا .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ تَقْوَی لا تَنْفَدُ ، وَفَرَجاً لا یَنْقَطِعُ ، وَتَوْفِیقَ الْحَمْدِ ، وَلِبَاسَ التَّقْوَی ، وَزِینَهَ الاْءِیمَانِ ، وَمُرَافَقَهَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله فِی أَعْلَی جَنَّهِ الْخُلْدِ ، یَا بَارِئُ لا بَدْءَ لَهُ ، یَا دَائِمُ لا نَفَادَ لَهُ ، یَا حَیُّ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی ، یَا قَائِمُ عَلَی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ ، أَسْأَلُکَ الْهُدَی وَالتُّقَی ، وَالْعَافِیَهَ وَالْغِنَی ، وَالتَّوْفِیقَ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ ، وَبِعِزَّتِکَ الَّتِی قَهَرْتَ بِهَا کُلَّ شَیْءٍ ، وَبِعَظَمَتِکَ الَّتِی ذَلَّ لَهَا کُلُّ شَیْءٍ، وَبِقُوَّتِکَ الَّتِی لا یَقُومُ لَهَا شَیْءٌ ، وَبِسُلْطَانِکَ الَّذِی عَلا کُلَّ شَیْءٍ ، وَبِعِلْمِکَ الَّذِی أَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ ، وَبِاسْمِکَ الَّذِی یَبِیدُ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ وَبِوَجْهِکَ الْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ کُلِّ شَیْءٍ ، وَبِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی أَضَاءَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ ، أَنْ تَغْفِرَ لِی کُلَّ ذَنْبٍ ، وَتَمْحُوَ عَنِّی کُلَّ خَطِیئَهٍ ، وَأَنْ تُوَفِّقَنِی لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَی ، وَأَنْ تَکْفِیَنِی مَا هَمَّنِی وَمَا غَمَّنِی مِنَ الدُّنْیَا وَالآْخِرَهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی عَمَلَ الْخَیْرِ کُلِّهِ ، مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ » .

دعاء خیر دنیا و آخرت

148 در مهج(1) دعائی با سندی ضعیف از امام صادق علیه السلام از پدرش از جدش از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله با مزایا و فوائد بسیاری ایراد کرده ، از آن جمله هر خیری برای دنیا و آخرت بخواهد و سه بار این دعا را بخواند خداوند به او عطا فرماید .

« بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ ، الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ هُوَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِینُ ، الْمُدَبِّرُ بِلا وَزِیرٍ ، وَلا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ یَسْتَشِیرُ ، الاْءَوَّلُ غَیْرُ مَوْصُوفٍ ، وَالْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِیمُ الرُّبُوبِیَّهِ ، نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرَضِینَ ، وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا ، بِغَیْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا فَاسْتَقَرَّتِ الاْءَرَضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ، ثُمَّ عَلا رَبُّنَا فِی السَّماواتِ الْعُلی ، الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی ، لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَما فِی الاْءَرْضِ وَما بَیْنَهُما وَما تَحْتَ الثَّری ، فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ ، وَلا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ ، وَلا مُعِزَّ لِمَنْ أَذْلَلْتَ ، وَلا مُذِلَّ لِمَنْ أَعْزَزْتَ ، وَلا مَانِعَ لِمَا أَعْطَیْتَ ، وَلا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَأَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، کُنْتَ إِذْ لَمْ تَکُنْ سَمَاءٌ مَبْنِیَّهٌ ، وَلا أَرْضٌ مَدْحِیَّهٌ ، وَلا شَمْسٌ مُضِیئَهٌ ، وَلا لَیْلٌ مُظْلِمٌ ، وَلا نَهَارٌ مُضِیءٌ ، وَلا بَحْرٌ لُجِّیٌّ ، وَلا جَبَلٌ رَاسٍ ، وَلا نَجْمٌ سَارٍ ، وَلا قَمَرٌ مُنِیرٌ ، وَلا رِیحٌ تَهُبُّ ، وَلا سَحَابٌ یَسْکُبُ ، وَلا بَرْقٌ یَلْمَعُ ، وَلا رُوحٌ یَتَنَفَّسُ ، وَلا طَائِرٌ یَطِیرُ ، وَلا نَارٌ تَتَوَقَّدُ ، وَلا مَاءٌ یَطَّرِدُ ، کُنْتَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَکَوَّنْتَ کُلَّ شَیْءٍ ، وَقَدَرْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ ، وَابْتَدَعْتَ کُلَّ شَیْءٍ ، وَأَغْنَیْتَ ، وَأَفْقَرْتَ ، وَأَمَتَّ وَأَحْیَیْتَ ، وَأَضْحَکْتَ، وَأَبْکَیْتَ ، وَعَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَیْتَ ، فَتَبَارَکْتَ یَا اللّه ُ وَتَعَالَیْتَ ، أَنْتَ اللّه ُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْخَلاّقُ الْعَلِیمُ ، أَمْرُکَ غَالِبٌ ، وَعِلْمُکَ نَافِذٌ ، وَکَیْدُکَ غَرِیبٌ ، وَوَعْدُکَ صَادِقٌ وَحُکْمُکَ عَدْلٌ ، وَکَلامُکَ هُدًی ، وَوَحْیُکَ نُورٌ ، وَرَحْمَتُکَ وَاسِعَهٌ ، وَعَفْوُکَ عَظِیمٌ ، وَفَضْلُکَ کَثِیرٌ وَعَطَاوءُکَ جَزِیلٌ ، وَحَبْلُکَ مَتِینٌ ، وَإِمْکَانُکَ عَتِیدٌ ، وَجَارُکَ

---

1- (1) بحار الانوار 86/330 332 334 .

عَزِیزٌ ، وَبَأْسُکَ شَدِیدٌ ، وَمَکْرُکَ مَکِیدٌ مَوْضِعُ کُلِّ شَکْوَی ، وَحَاضِرُ کُلِّ مَلاٍ ، وَمُنْتَهَی کُلِّ حَاجَهٍ ، وَفَرَجُ کُلِّ حَزِینٍ ، وَغِنَی کُلِّ مِسْکِینٍ ، وَحِصْنُ کُلِّ هَارِبٍ ، وَأَمَانُ کُلِّ خَائِفٍ ، حِرْزُ الضُّعَفَاءِ ، کَنْزُ الْفُقَرَاءِ ، مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ مُعِینُ الصَّالِحِینَ ، ذَلِکَ اللّه ُ رَبُّنَا ، لا إِلَهَ إِلاّ هُوَ ، تَکْفِی مَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْکَ ، وَأَنْتَ جَارُ مَنْ لاذَ بِکَ وَتَضَرَّعَ إِلَیْکَ ، عِصْمَهُ مَنِ اعْتَصَمَ بِکَ مِنْ عِبَادِکَ ، نَاصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِکَ ، تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَکَ ، جَبَّارُ الْجَبَابِرَهِ ، عَظِیمُ الْعُظَمَاءِ ، کَبِیرُ الْکُبَرَاءِ ، سَیِّدُ السَّادَاتِ ، مَوْلَی الْمَوَالِی صَرِیخُ الْمُسْتَصْرِخِینَ ، مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ ، مُجِیبُ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ ، أَسْمَعُ السَّامِعِینَ أَبْصَرُ النَّاظِرِینَ ، أَحْکَمُ الْحَاکِمِینَ ، أَسْرَعُ الْحَاسِبِینَ ، أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ ، خَیْرُ الْغَافِرِینَ ، قَاضِی حَوَائِجِ الْمُوءْمِنِینَ ، مُغِیثُ الصَّالِحِینَ ، أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِینَ ، أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ ، وَأَنْتَ الْمَالِکُ وَأَنَا الْمَمْلُوکُ ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطِی وَأَنَا السَّائِلُ ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِیلُ ، وَأَنْتَ الْقَوِیُّ وَأَنَا الضَّعِیفُ ، وَأَنْتَ الْعَزِیزُ وَأَنَا الذَّلِیلُ ، وَأَنْتَ الْغَنِیُّ وَأَنَا الْفَقِیرُ ، وَأَنْتَ السَّیِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ ، وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسِیءُ ، وَأَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ ، وَأَنْتَ الْحَلِیمُ وَأَنَا الْعَجُولُ ، وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ وَأَنْتَ الْمُعَافِی وَأَنَا الْمُبْتَلَی ، وَأَنْتَ الْمُجِیبُ وَأَنَا الْمُضْطَرُّ ، وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْمُعْطِی عِبَادَکَ بِلا سُوءَالٍ ، وَأَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّه ُ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ ، وَإِلَیْکَ الْمَصِیرُ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ ، وَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی ، وَاسْتُرْ عَلَیَّ عُیُوبِی وَافْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَهً وَرِزْقاً وَاسِعاً یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، وَالْحَمْدُ لِلّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَحَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیم » . .

149 در مصباح المتهجد(1) روایتی مرسل از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که

---

1- (1) بحار الانوار 86/369 370 .

خداوند متعال خود را تمجید می کند ( سه ساعت شب و سه ساعت روز ) می گوید « إِنِّی أَنَا اللّه ُ رَبُّ الْعَالَمِینَ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ مَالِکُ یَوْمِ الدِّینِ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ لَمْ أَزَلْ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ لا إله إلاّ أنا خَالِقُ الْخَیْرِ وَالشَّرِّ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ خَالِقُ الْجَنَّهِ وَالنَّارِ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ بَدِیءُ کُلِّ شَیْءٍ وَإِلَیَّ یَعُودُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُوءْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لِیَ الاْءَسْمَاءُ الْحُسْنَی ، إِنِّی أَنَا اللّه ُ الْکَبِیرُ الْمُتَعَال » و فرمود هیچ بنده مؤمنی نیست که بخواند خداوند را با اینها در حالی که دلش سوی خدا باشد مگر آنکه خداوند عزوجل حاجتش را برآورد .

150 در فلاح السائل (1) روایتی ( اعتبار سند ثابت نیست ) از حلبی از قول امام ششم علیه السلام آورده برای گریه و فزع فرزندش در شب ، آخر شب وضو کامل گرفته ، دو رکعت نماز بخواند ، خداوند را ستوده ، مبادا قبل از ستودن و مدح پروردگار چیزی درخواست کند ، چون از مدح خداوند فارغ شد درود ( صلوات ) بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله بفرستد ، سپس بخواهد خداوند به او می دهد .

### دعاء رفع بلاء

151 در کتاب البلد الأمین (2) این دعاء برای دفع بلاء از امام دهم علیه السلام ذکر شده که برای بعضی دوستان خود که در حبس متوکّل بود ، و او را به عقوبت ترسانده بود ، یاد دادند ، این نامه را نوشته در سه نسخه در سه جا پنهان کند ،

---

1- (1) بحار الأنوار 93/318 .
2- (2) بحار الأنوار 102/253 .

خورشید گسترده شد ، خداوند عزوجل از وی به من و لطفش فرج فرمود بنویسد : « بِسْمِ اللّه الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، إِلَی اللّه ِ الْمَلِکِ الدَّیَّانِ ، الرَّءُوفِ الْمَنَّانِ ، الاْءَحَدِ الصَّمَدِ ، مِنْ عَبْدِهِ الذَّلِیلِ الْبَائِسِ الْمُسْتَکِینِ فُلاَنِ بْنِ فُلانٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلامُ ، وَمِنْکَ السَّلامُ ، وَإِلَیْکَ یَعُودُ السَّلامُ ، تَبَارَکْتَ وَتَعَالَیْتَ یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ ، وَصَلَوَاتُ اللّه ِ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَرَکَاتُهُ وَسَلامُهُ ، أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ مَنْ یَحْضُرُنَا مِنْ أَهْلِ الاْءَمْوَالِ وَالْجَاهِ قَدِ اسْتَعَدُّوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتَقَدَّمُوا بِسَعَهِ جَاهِهِمْ فِی مَصَالِحِهِمْ ، وَلَمِّ شُئُونِهِمْ ، وَتَأَخَّرَ الْمُسْتَضْعَفُونَ الْمُقِلُّونَ مِنْ تَنَجُّزِ حَوَائِجِهِمْ ، لاِءَبْوَابِ الْمُلُوکِ وَمَطَالِبِهِمْ ، فَیَا مَنْ بِیَدِهِ نَوَاصِی الْعِبَادِ أَجْمَعِینَ ، وَیَا مُقِرّاً بِوَلایَتِهِ لِلْمُوءْمِنِینَ ، وَمُذِلَّ الْعُتَاهِ الْجَبَّارِینَ ، أَنْتَ ثِقَتِی وَرَجَائِی ، وَإِلَیْکَ مَهْرَبِی وَمَلْجَئِی ، وَعَلَیْکَ تَوَکُّلِی وَبِکَ اعْتِصَامِی وَعِیَاذِی ، فَأَلِنْ یَا رَبِّ صَعْبَهُ ، وَسَخِّرْ لِی قَلْبَهُ ، وَرُدَّ عَنِّی نَافِرَهُ ، وَاکْفِنِی مَاتِعِیهِ ، فَإِنَّ مَقَادِیرَ الاْءُمُورِ بِیَدِکَ ، وَأَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تَشَاءُ ، لَکَ الْحَمْدُ ، وَإِلَیْکَ یَصْعَدُ الْحَمْدُ ، لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ، سُبْحَانَکَ وَبِحَمْدِکَ ، تَمْحُو مَا تَشَاءُ ، وَتُثْبِتُ وَعِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبِینَ ، وَالسَّلامُ عَلَیْهِمْ وَرَحْمَهُ اکِ وَبَرَکَاتُه »

### دعای مستجاب بعد از نماز وتر

152 روایتی مرسل در کتاب جنه الأمان(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده ، دارای مزایای بسیاری برای کسی که دنبال نماز وتر دو سجده بیاورد ، در اولی 5 بار بگوید « سبُّوحٌ قُدُّوس رَبُّ الملائِکَهِ والرُّوحِ » سپس بنشیند و آیه الکرسی را بخواند ، بعد سجده دوم را بیاورد و همین ذکر را 5 بار بگوید ، از جمله مزایا ، دعایش مستجاب شده خداوند حاجات دنیا وآخرتش را برآورده می سازد .

---

1- (1) بحار الأنوار 87/308 .

153 در محاسن[(1)] از قول سعید بن المسیّب ( در اعتبار سند بحث است ) از گفته امام چهارم علیه السلام به نقل از پیغمبر صلی الله علیه و آله گفتن « لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ رَبَّنا لا نُشرِکُ بِهِ شَیْئاً » را خیر دنیا و آخرت شمرده و در گرفتاری و غم دعاء کردن به آن را موجب فرج دانسته .

اسم اعظم

154 روایاتی متعدّد در تعیین اسم اعظم وارد شده که اکثر یا همه سند ضعیف دارند ، در بعضی[(2)] دارد هرگاه خداوند به آن اسم دعاء شود جواب دهد و اگر چیزی از او خواسته شود عطا فرماید : « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ »[(3)] اسم بزرگتر و برتر خداست ، و در بعضی[(4)] دارد سوره الحمد للّه و قل هو اللّه و آیه الکرسی و انا انزلناه را بخوان سپس رو به قبله کرده ، هر چه خواهی دعاء کن ، و در روایت[(5)] امام رضا علیه السلام دارد که بعد از نماز فجر ( صبح ) 100 بار هر که بگوید « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّهَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ» به اسم اعظم نزدیکتر از سیاهی چشم به سفیدی آن است و در روایت[(6)] دیگر از آن بزرگوار دارد که یا حیُّ یا قیُّوم است ، و در چندین روایت[(7)] از طرق اهل سنت به گونه های دیگری ذکر شده و مرحوم علامه طباطبائی قدس سره نظر خاصی در مورد

---

1- (1) بحار الأنوار 93/308 .
2- (2) بحار الأنوار 93/224 .
3- (3) بحار الأنوار 93/223 .
4- (4) بحار الأنوار 93/223 .
5- (5) بحار الأنوار 93/223 .
6- (6) بحار الأنوار 93/223 .
7- (7) بحار الأنوار 93/224 227 .

اسم اعظم دارد که با ظاهر روایات سازش ندارد(1) .

155 در روایتی مرسل(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که بسیار استغفار کند ، خداوند برای او فرج از هم همّی و مخرج ( راه بیرون شدن ) از هر تنگنائی قرار می دهد ، واز جائی که گمان ندارد روزی به او می رساند .

156 و در روایت(3) راوندی از موسی بن جعفر علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که همومش زیاد شد بسیار استغفار کند .

157 و در مرسله(4) محمّد بن الریّان از امام دهم علیه السلام استغفار را برای سختی ها و پیش آمدها و مهمّات ذکر فرمود .

158 در روایت(5) صدوق به سندی متصل و ضعیف از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده که تعقیب بعد از نماز صبح و بعد از عصر روزی را زیاد می کند .

159 قطب راوندی در دعوات(6) خود از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هیچ بنده ای نیست دنبال نماز دستهای خود را پهن کرده سپس بگوید : « إلهی وإلهَ إبراهیم وإسحق ویَعْقوب وإلهَ جبرئیل ومیکائیلَ وإسرافیلَ ، أسألُکَ أنْ تَستَجیبَ دَعْوَتی فإنّی مضطرّ وتعصمنی فی دینی فإنّی مبتلیً ، وتَنالَنی بِرَحمتِکَ فإنّی مُذنِبٌ ، وَتنفی عنّی الفقر فانّی مسکینُ » مگر آنکه حقّ است بر خداوند که دستهای او را

---

1- (1) المیزان 8/371 373 .
2- (2) بحار الأنوار 93/281 282 .
3- (3) بحار الأنوار 93/283 .
4- (4) بحار الأنوار 93/283 284 .
5- (5) مستدرک الوسائل 1 5 باب 1/2 ، ابواب تعقیب .
6- (6) مستدرک الوسائل 1 5 باب 22/18 ، ابواب تعقیب .

ناامید برنگرداند .

160 شیخ کفعمی در البلد الأمین(1) از امام صادق علیه السلام مرسلاً نقل کرده هر که دنبال هر نماز فجر و مغرب 7 بار « بِسْمِ اللّه ِ وَلا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه ِ » بگوید ، خداوند 70 بلا از انواع بلاها که سست تر از همه باد و پیسی و دیوانگی است از او برطرف می کند ( دفع می کند ) .

دعای ادای دین

161 در همان کتاب شیخ کفعمی(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایتی مرسل آورده هر که این کلمات را هر روز 10 بار بگوید ( بعد از بیان جمله ای از آثار آن ) و دینش را اداء ساخته و همّ و غمّش را برطرف کرده و برای گرفتاریش فرج آورد « اَعْدَدْتُ لِكُلِّ هَوْلٍ لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ ، وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ ما شاءَاللّه ُ ، وَلِكُلِّ نِعْمَةٍ الْحَمْدُ للّه ِ ، وَلِكُلِّ رَخآءٍ اَلشُّكْرُ للّه ِ ، وَلِكُلِّ اُعْجُوبَةٍ سُبْحانَ اللّه ِ ، وَلِكُلِّ ذَنْبٍ اَسْتَغْفِرُ اللّه َ ، وَلِكُلِّ مُصيبَةٍ اِنّا للّه ِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ ، وَلِكُلِّ ضيقٍ حَسْبِىَ اللّه ُ ، وَلِكُلِّ قَضاءٍ وَقَدَرٍ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّه ِ ، وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اِعْتَصَمْتُ بِاللّه ِ ، وَلِكُلِّ طاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِىِّ الْعَظيمِ » .

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 5 باب 26/4 أبواب تعقیب .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 5 باب 40/12 ابواب الذکر . بحار الأنوار 87/5 6 .

## تکمیل بحث دعاها

این بحث مناسب به توسل به پیغمبر و اهل بیت علیهم السلام است اما چون با دعاهانیز مرتبط است در این جا مطرح شد :

### زیارت قبر پیغمبر بزرگ اسلام و قبور امامان، اهل بیت و حضرت زهرا سلام اللّه علیهم أجمعین

ودعا کردن نزد قبر آنان و هم چنین زیارت قبور امام زاده ها و علماء و شهداء و بزرگان اسلام از زهاد و عباد ، و پدر و مادر ، و مؤمنین .

1 کسانی از اهل ملل معتقد به عالم بعد از مرگ هستند و انسان را بعد از مردن نابود نمی دانند از زیارت قبور دوری نمی کنند ، و آن را از آداب نیک و دلیل بر وفا دانسته ، و بعضی به برکاتی نائل می گردند ، و حکم زیارت قبر پیغمبر و امامان و حضرت زهرا علیهم السلام مانند زیارت حال حیات آن سروران است ، از جمله برکات برآورده شدن حاجت ، شفاء مریض در دنیا ، شفاعت(1) روز

---

1- (1) بحار الأنوار 100 ، 116 ، 121 ، 123 ، 139 ، 140 ، 141 ، 142 ، 143 ، 145 . کامل الزیارات 11 ، 12 ، 13 ، 14 ، 39 ، 58 ، 59 . مرآه العقول 18/257 ، 306 . وسائل الشیعه 10/14 باب 2 ، 14 ، 16 ، 19 ، 21 ، 23 و باب 3 ، 2 ، 3 ، 8 ابواب المزار .

قیامت است و زیارت قبر هر یک از امامان علیهم السلام (1) مانند زیارت قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده .

زیارت قبر مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله در مدینه طیبه

1 در روایت معتبر(2) اربعمأه از حضرت امیر علیه السلام دارد که حج خود را تکمیل کنید ( هنگامی که به سوی خانه خدا بیرون شدید ) به رسول خدا صلی الله علیه و آله که به آن امر شده و ترک آن آن جفا است و تکمیل کنید به قبرهائی که خداوند زیارت آنها و حق آنها را بر شما لازم کرده و نزد آنها روزی درخواست کنید .

2 در روایت صحیح(3) حلبی از امام ششم علیه السلام وارد شده هنگامی وارد مسجد ( مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله ) شدی اگر بتوانی سه روز چهار شنبه ، پنجشنبه و جمعه بمانی نزد بین قبر و منبر ، نماز بخوان روز چهار شنبه نزد ستونی که بعد از قبر است ، آنجا دعاء کن و هر حاجتی برای آخرت یا دنیا می خواهی درخواست نما ، و روز دوم نزد ستون توبه ، و روز جمعه نزد مقام پیغمبر صلی الله علیه و آله مقابل ستون که عطر بسیار بر آن هست برای هر حاجتی نزد اینها دعاء می کنی و این سه روز را

---

1- (1) بحار الأنوار 100 ، 117 ، 119 ، کامل الزیارات 150 . مرآه العقول 18/306 ، 310 ، 314 . وسائل الشیعه 10 14 باب 2/15 وباب 90/1 و79/1 و80/1 ، 2 ، 4 ، 6 ، 9 ، 10 و82/4 ، 20 .
2- (2) بحار الأنوار 100/139 . وسائل الشیعه 10 14 باب 2/10 ابواب مزار .
3- (3) بحار الأنوار 100/147 . مرآه العقول 18/271 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 11/3 ابواب مزار .

روزه باش و نظیر این روایت روایت معاویه بن عمار(1) از آن بزرگوار است و اضافه دارد نماز را در شبهای این سه روز و دعائی برای حاجت « اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَقُوَّتِکَ وَ قُدْرَتِکَ وَجَمیعِ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وأَنْ تَفْعَلْ بی کذا وکذا » و به جای کذا و کذا حاجت خود را بگوید .

3 در روایتی دیگر(2) ( که حسن یا صحیح بلکه صحیح است ) معاویه بن عمار در بیان کیفیت زیارت قبر آن حضرت دارد ، اگر حاجتی داری قبر حضرت را بین دو شانه خود قرار داده رو به قبله دستها را بالا برده حاجتت را درخواست کن ، همانا سزاوارتر است که برآورده شود انشاء اللّه .

4 در روایتی صحیح(3) یا معتبر از امام ششم علیه السلام زیارت قبر حضرت را معادل یک حج مبرور با خود پیغمبر صلی الله علیه و آله قرار داده .

زیارت قبر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

1 در فضل زیارت آن حضرت و استجابت دعاء به دو طریق که یکی خالی از اعتبار نیست مفضل(4) بن عمر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که درهای

---

1- (1) بحار الأنوار 100/147 . مرآه العقول 18/271 . وسائل الشیعه 10 14 باب 11/4 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 100/151 ، کامل الزیارات 15/16 . مرآه العقول 18/261 262 . وسائل الشیعه 10 14 باب 6/1 ابواب مزار .
3- (3) وسائل الشیعه 10 14 باب 3/7 ابواب مزار . کامل الزیارات 14/15 .
4- (4) بحار الأنوار 100/258 259 . کامل الزیارات 39 . وسائل الشیعه 10 14 باب 23/11 ابواب مزار و باب 27/1 .

آسمان وقت دعاء برای زائر حضرت باز می شود پس از خیر خواب مباش .

2 در روایتی مسند(1) ( وضعیف ) وارد است که هیچ گرفتاری نزد آن قبر نمی رود و در آنجا چهار رکعت نماز بخواند مگر آنکه خداوند او را شادمان به برآوردن حاجتش برگرداند و قریب به این مضمون در روایتی(2) مرسل آمده .

3 در مسند(3) و ضعیف دیگری دارد که امام ششم علیه السلام فرمود : در ظهر کوفه ( نجف اشرف ) قبری است هیچ صاحب آفتی به او پناه نمی برد مگر آنکه خداوند او را شفاء می دهد .

4 و در مسند ابی بصیر(4) ( اعتبارش ثابت نشد ) وارد است که در جانب اهل کوفه قبری است هیچ مکروب نزد آن نمی رود مگر آنکه خداوند برایش فرج فرموده دعایش را مستجاب و خوشحال به کسانش برمی گردد .

5 در روایت(5) فرحه الغری مرسلاً از صفوان جمال از گفته امام ششم علیه السلام آمده که به هر قدمی ( در راه زیارت قبر آن حضرت ) برآوردن 100 هزار حاجت را دارد .

6 در ذیل روایت(6) زیارتی که از طریق شیخ مفید و سید و شهید رضی اللّه عنهم و غیر اینان از صفوان وارد شده ( زیارت 18 ) دارد که امام صادق علیه السلام

---

1- (1) بحار الأنوار 100/259 . کامل الزیارات / 168 .
2- (2) بحار الأنوار 100/259 260 .
3- (3) بحار الأنوار 100/261 . وسائل الشیعه 10 14 باب 23/5 ابواب مزار .
4- (4) بحار الأنوار 100/262 .
5- (5) بحار الأنوار 100/279 .
6- (6) بحار الأنوار 100/289 .

فرمود : بعد از نماز زیارت در دعاء کوشش کن که جای درخواست است ، بسیار استغفار کن که جای آمرزش است ، حاجتها را بخواه که همانا جای اجابت است .

7 در ذیل(1) زیارت 23 حضرت امیر علیه السلام از قول سید بن طاوس و شیخ مفید از گفته سیّد زیارت دوم دو زیارت عاشوراء از نزد سر حضرت امیر علیه السلام برای امام حسین علیه السلام ذکر کرده ، و مرحوم علامه مجلسی استظهار کرده که زیارت مذکور از طریق صفوان از امام صادق علیه السلام وارد شده و در تأیید آن روایت مزار کبیر را آورده که محمد بن خالد طیالسی(2) از سیف بن عمیره گفته که با صفوان بن مهران جمال و جماعتی از اصحاب بعد از ورود امام ششم علیه السلام سوی غری ( نجف اشرف ) بیرون رفتند ، حضرت امیر علیه السلام را زیارت کرده ، بعد از زیارت ، صفوان روی خود را به سوی ناحیه ابی عبداللّه علیه السلام کرده و گفت امام حسین علیه السلام را از اینجا نزد سر حضرت امیر علیه السلام زیارت کنیم ، و از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که حضرت به او فرمودند ، ای صفوان این زیارت را ( برس ) و با این دعاء کن و به این زیارت این دو ( بزرگوار ) را زیارت کن ، همانا من ضامن بر خدا برای هر که آن دو بزرگوار را به این زیارت زیارت کند ، و این دعاء را از دور یا نزدیک بخواند که زیارتش قبول تا آنجا که حاجتش از ناحیه خداوند برآورده است هر چه باشد ، تا آنجا که ای صفوان هرآنگاه پیش آمدی ، حاجتی سوی خدا برایت رخ داد ، به این زیارت آن حضرت را زیارت کن ، از هر جا

---

1- (1) بحار الأنوار 100/310 311 .

2- (2) ظاهراً این روایت معتبر است .

باشد و به این دعاء دعاء کن ، و حاجتت را درخواست نما که از خدا حاجت ترا می آید ( مستجاب شود تا . . . نظیر آنچه در ذیل زیارت عاشوراء معروفه و دعای صفوان وارد شده .

8 در روایت(1) کامل الزیارات مسندی ( معتبر ) از امام ششم علیه السلام آورده درباره مردی که در مسجد کوفه بر حضرت امیر علیه السلام وارد شده سلام کرد و برای رفتن به مسجد الاقصی ( در بیت المقدس ) به منظور درک فضل با حضرت وداع می کرد ، حضرت به او فرمودند وسیله سواری ( راحله ) خود را بفروش و توشه راه خود را بخور ، و در این مسجد نماز کن ، همانا نماز واجب در آن حج مبرور ونافله عمره مبرور است ، تا آنجا که هیچ گرفتاری در آن دعا نکرد که حاجتی از حاجتها بخواهد مگر آنکه خداوند اجابت فرموده ، گرفتاری او را برطرف سازد .

9 و در روایتی ضعیف(2) از امام صادق علیه السلام درباره زیارت آن حضرت آمده که هر که جدم ( حضرت امیر علیه السلام ) را در حالی که معرفت به حق آن حضرت داشته باشد زیارت کند به هر گامی یک حج مقبول و یک عمره مبرور برای او نوشته می شود و در روایتی(3) از آن حضرت دارد که هر که آن جناب را پیاده زیارت کند به هر گامی یک حج و عمره و اگر پیاده برگردد برای هر گامی 2 حج و 2 عمره برای او نوشته می شود .

---

1- (1) بحار الانوار 100/403 404 و کامل الزیارات 32/33 .
2- (2) وسائل الشیعه 10 14 باب 23/3 ابواب مزار .
3- (3) وسائل الشیعه 10 14 باب 24/1 ابواب مزار .

10 و در روایت ضعیف(1) عبداللّه بن طلحه نهدی از امام ششم علیه السلام زیارت حضرت را معادل 2 حج و 2 عمره دانسته ، و در روایتی مرسل(2) برای زیارت آن حضرت به هر قدم که کوتاه بردارد و چانه را سوی زمین بیندازد 100 هزار حسنه و محو 100 هزار سیئه و رفع 100 هزار درجه و مزایای دیگر وارد شده .

زیارت قبر حضرت ابی عبداللّه الحسین سیّد الشهداء علیه السلام

1 در مسند ( احتمال اعتبار دارد )(3) ابی ناب از امام ششم علیه السلام آمده که زیارت آن حضرت معادل عمره است .

2 و در روایات(4) متعدّدی که بعض آنها صحیح است ، ثواب زیارت قبرأبی عبداللّه الحسین علیه السلام را عمره و عمره مقبوله و در پاره ای معادل حج مبرور با پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده .

3 و در چند روایت(5) مسند دارد که برای کسی که اراده حج کرد و متمکّن از حج نشد ، حج است و برای کسی که اراده عمره کرد و متمکّن از عمره

---

1- (1) وسائل الشیعه 10 14 باب 25/1 ابواب مزار .
2- (2) وسائل الشیعه 10 14 باب 29/7 ابواب مزار .
3- (3) بحار الأنوار 101/16 ، کامل الزیارات / 297 .
4- (4) بحار الأنوار 101/28 29 30 31 32 . کامل الزیارات 154 157 . وسائل الشیعه 10 14 باب 37 و 38 ، ابواب مزار .
5- (5) بحار الأنوار 101/31 32 . کامل الزیارات 156 157 .

نشد عمره است . و در روایت صحیح دارد که مجزی از حج برای کسی است که عرفه نزد آن بزرگوار باشد .

4 و در قسمی(1) معادل حج و عمره و 2 حج و دو حج و یک عمره و در دیگری(2) معادل یک حج با عمره و 2 حج و 3 حج و 10 حج با پیغمبر صلی الله علیه و آله . و در روایتی تا 10 حج و عمره و در قسمی 20 حج و 20 عمره و در بعضی 20 حج و 22 و 25 حج و 30 حج مقبول و 40 و 50 حج و 70 و در پاره ای 80 حج مبرور و 90 حج و عمره و در بعض دیگر(3) نسبت به زائر عارف به حق حضرت 100 حج با پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده و بعضی ثواب زیارت روز عید را 100 عمره و 100 غزوه با پیغمبری مرسل یا امام عدل ذکر کرده .

و در مسند(4) بشیر دهان ( خالی از اعتبار نیست ) از امام صادق علیه السلام برای کسی که در فرات غسل کرده به زیارت قبر حسین علیه السلام برود و عارف به حق حضرت باشد به هر قدمی که بردارد و می گذارد ثواب 100 حج مقبول و 100 عمره مبرور و 100 غزوه با پیغمبری مرسل که با دشمنان خدا و پیغمبر باشد

---

1- (1) بحار الأنوار 101/23 ، 32 ، 35 ، 38 ، 39 ، 40 ، 41 ، 43 ، 72 . کامل الزیارات 109 110 ، 138 ، 158 ، 159 ، 160 .
2- (2) بحار الأنوار 101/29 ، 32 ، 34 ، 35 ، 36 ، 38 ، 39 ، 40 ، 41 ، 42 ، 43 . کامل الزیارات 68 ، 140 ، 158 ، 161 ، 162 ، 163 ، 164 ، 183 . مرآه العقول 18/307 ، 308 . وسائل الشیعه 10 14 باب 2/20 و باب 39/1 و باب 35 از ابواب مزار .
3- (3) بحار الأنوار 101/34 42 . کامل الزیارات 162 . مرآه العقول 18/307 و وسائل الشیعه 10 14 ، باب 45/11 و باب 49/1 از ابواب مزار .
4- (4) وسائل الشیعه 10 14 باب 59/8 ابواب مزار . کامل الزیارات 185 .

می دهد .

5 و در مسند(1) امّ سعید احمسیه ( معتبر است ظاهراً ) ثواب حج و عمره و اعتکاف 2 ماه در مسجد الحرام و روزه 2 ماه آمده و در روایتی(2) مسند ظاهراً معتبر و در روایتی مرسل(3) ثواب 1000 حج و 1000 عمره وارد شده ، اختلاف ثوابها حمل بر اختلاف اشخاص در معرفت و اعمال و کمی ترس یا کمی فاصله تا قبر حضرت و زیادتی آن شده ، و به فرموده علامه مجلسی(4) مراعات حال سائل را در ضعف و قوّت ایمان می کردند تا سبب انکار و کفرش نشود .

6 و در روایت(5) مسند ( خالی از اعتبار نیست ) یسار از امام ششم علیه السلام متجاوز از 1000 حج و عمره برای بعض زوار قبر حضرت ذکر شده .

7 در مسند(6) یونس بن ظبیان ( ضعیف ) از امام ششم علیه السلام دارد هر که قبر حسین علیه السلام را روز عرفه زیارت کند خداوند برایش هزار هزار حج با قائم علیه السلام و هزار هزار عمره با رسول اللّه صلی الله علیه و آله می نویسد .

---

1- (1) بحار الأنوار 101/71 . کامل الزیارات / 110 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 39/2 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/18 20 43 . کامل الزیارات 142/145 . وسائل الشیعه 10 14 باب 45/18 .
3- (3) بحار الأنوار 101/91 .
4- (4) بحار الأنوار 101/44 .
5- (5) بحار الأنوار 101/89 . کامل الزیارات 173 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 49/3 ابواب مزار .
6- (6) بحار الأنوار 101/88 ، کامل الزیارات 172 . وسائل الشیعه 10 14 باب 49/2 .

8 و در روایت معتبر(1) بشیر دهّان از آن حضرت ثواب 1000 حج و 1000 عمره و 1000 غزوه با پیغمبری مرسل برای زیارت روز عرفه ذکر کرده .

9 در بعض مسندات(2) ( معتبر ) از امام ششم علیه السلام برای کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت برود آمده برای هر قدم خداوند یک حسنه می نویسد و یک سیئه محو می کند و در بعضی 1000 حسنه می نویسد و 1000 سیئه محو می فرماید و 1000 درجه برای او بالا می برد .

10 و در مسند(3) بشیر دهان ( معتبر ) از آن حضرت داریم ، مؤمن هنگامی که به زیارت آن حضرت ( امام حسین علیه السلام ) عارفاً بحقه برود ، و در فرات غسل کند ، برای هر قدم یک حج و یک عمره مبرور و قبول و یک غزوه با پیغمبر یا امامی عادل نوشته می شود .

11 و در مرسله(4) بشیر وارد شده از امام صادق علیه السلام ، هر کس بیاید قبر امام حسین علیه السلام را وضوء بگیرد و در فرات غسل کند هیچ قدمی برنمی دارد و نمی گذارد مگر آنکه خداوند برایش حج و عمره می نویسد . و در مسند قدامه بن مالک از امام ششم علیه السلام در زیارت حضرت برای هر قدمی یک حج و هر

---

1- (1) بحار الأنوار 101/89 ، کامل الزیارات 172 .
2- (2) بحار الأنوار 101/142 143 ، کامل الزیارات 133 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 41/1 ، 3 ، 4 ، 5 ابواب مزار .
3- (3) بحار الأنوار 101/143 ، کامل الزیارات 184 185 .
4- (4) بحار الأنوار 101/146 ، کامل الزیارات 186 . وسائل الشیعه 10 14 باب 59/3 و64/7 ابواب مزار .

قدمی که بر می دارد یک عمره آمده ( چندان اعتبار ندارد ) .

12 و در مسند(1) ضعیف حسین بن سعید نیز از آن حضرت دارد ، به هر قدمی که بر می دارد و می گذارد برای اوست حجّ مقبول با مناسکش . و در مسند بشیر دهان ( ظاهراً معتبر است ) برای روز عرفه که در فرات غسل کند و زیارت برود هر قدمی یک حج با مناسکش است و غزوه ذکر کرده و در مسند دیگری بشیر از حضرت برای زیارت روز عرفه کسی که عارف به حق حضرت امام حسین علیه السلام باشد ثواب 1000 حج و 1000 عمره و 1000 غزوه با پیغمبری مرسل آورده .

13 در مسند(2) ضعیف ، جابر جعفی از امام ششم علیه السلام وارد شده که هر رکعت یا رکوعی از ( نماز ) که نزد آن حضرت ( قبر آن حضرت ) رکوع کرده ( یا می آوری ) مانند ثواب کسی است که 1000 بار حج و عمره انجام بدهد و 1000 بنده آزاد سازد .

14 در مسند(3) مصباح شیخ قدس سره به روایتی مسند ( ضعیف ) در دستور زیارت قبر حضرت به صفوان جمال امام صادق علیه السلام فرمان سه روز روزه و غسل قبل از بیرون شدن برای زیارت می دهد ودعائی برای وداع با کسان وی تا آنجا که هر که حسین علیه السلام را با این زیارت ، زیارت کند ، خداوند برای هر

---

1- (1) بحار الأنوار 101/147 . وسائل الشیعه 10 14 باب 49/14 و50/3 و59/6 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/230 ، کامل الزیارات 207 .
3- (3) بحار الأنوار 101/197 202 .

قدمی 100 هزار حسنه برای او می نویسد و 100 هزار سیئه از او محو کرده و 100 هزار حاجت برای او برآورده سازد آسان تر از آنها او را از آتش دور گرداند .

15 در مصباح شیخ طوسی قدس سره (1) رفاعه نخّاس از قول امام ششم علیه السلام نقل کرده ( برای او که از لحاظ مالی نتوانسته بود حج برود ) که پدر من به من خبر داد ، هر که بیرون شود برای قبر امام حسین علیه السلام عارف بحقّ آن بزرگوار باشد ، بدون تکبّر 1000 حج و 1000 عمره با پیغمبر یا وصی پیغمبری برای او نوشته شود . اعتبار روایت بعید نیست .

برآورده شدن حاجت و رفع گرفتاری و برطرف شدن آفت و زیادتی روزی و طول عمر از خواص زیارت قبر أبی عبداللّٰه الحسین علیه السلام است . مرحوم علامه مجلسی بابی در کتاب مزار بحار(2) عنوان کرده و 17 روایت در آن ذکر نموده که مزایای فوق در آن آمده .

14 روایت از کامل الزیارات 2 روایت از ثواب الاعمال یک روایت از تهذیب شیخ طوسی قدّست اسرارهم ، بنابراین گرچه بعضی از سندها ضعیف است اما به لحاظ تعدد و کثرت روایات در موارد اتفاق سند اعتبار دارد .

در روایت اولی(3) فضیل بن یسار از گفته امام ششم علیه السلام دارد که به جانب

---

1- (1) بحار الأنوار 101/91 . وسائل الشیعه 10 14 باب 49/11 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/45 48 ، کامل الزیارات 167 ، 168 ، 133 ، 136 ، 151 . وسائل الشیعه 10 14 باب 37/8 ، 9/11 وباب 64/10 ابواب مزار .
3- (3) بحار الأنوار 101/45 . کامل الزیارات 167 .

شما قبری است هیچ مکر وبی ( گرفتاری ، درمانده ای ) نزد آن نمی رود مگر آنکه خداوند ( گرفتاری ، درماندگی او را تنفیس نموده ( برطرف سازد ) حاجتش را بر می آورد ، صاحب کامل(1) این روایت را در باب زیارت ابی عبداللّه علیه السلام ایراد کرده ولی علامه مجلسی قدس سره (2) احتمال داده که مراد از صاحب قبر حضرت امیر علیه السلام باشد ، ونظیر صدر این روایت را کنانی(3) و در روایت پنجم محمّد بن مسلم از امام پنجم علیه السلام (4) ذکر کرده ، همانا حسین علیه السلام صاحب کربلاء مظلوم ، مکروب و تشنه لهفان کشته شد ، خداوند بر خود قسم خورده که هیچ لهفانی ( درمانده افسرده ) مکروبی و گناهکار و اندوهناک و تشنه و کسی که عاهه ( آفت ، علت ) دارد نیست که ، نزد او بیاید و دعاء کند ، و به وسیله حسین بن علی علیهماالسلام تقرّب به خدای عزوجل بجوید مگر آنکه خداوند گرفتاری او را برطرف کرده خواسته اش را عطا نموده گناهش را آمرزیده عمرش را زیاد کرده روزیش را گسترش دهد ، پس ای صاحبان چشمها عبرت بگیرید .

و در صحیحه(5) مضمره ابن حازم دارد که می فرمود : هر که سال بر او گذشت و قبر حسین علیه السلام نرفت خداوند یکسال از عمرش را کم می کند ، و اگر بگویم یکی از شما سی سال قبل از اجلش می میرد راست گفتم ، و این بدین جهت است که زیارتش را ترک می کنید ، پس زیارتش را وامگذارید ، خداوند

---

1- (1) کامل الزیارات 167 .
2- (2) بحار الأنوار 101/45 .
3- (3) بحار الأنوار 101/56 ، کامل الزیارات 167 .
4- (4) بحار الأنوار 101/46 ، کامل الزیارات 168 .
5- (5) بحار الأنوار 101/47 ، کامل الزیارات 151 .

عمرهای شما را طولانی کرده ، روزیهاتان را زیاد می کند ، و هرگاه زیارتش را ترک کردید از عمرتان و روزیتان کم می کند پس پیشی گیرید در زیارت آن حضرت و آن را وامگذارید ، همانا حسین بن علی علیهماالسلام شاهد شما نزد خدا ورسولش و نزد فاطمه و نزد امیرالمؤمنین علیهم السلام است .

استجابت دعا برای زائر قبر امام حسین علیه السلام

1 2 در دو روایت یکی به طریق صفوان جمال(1) و دیگری از طریق هشام(2) بن سالم از امام ششم علیه السلام وارد شده ( روایت اولی خالی از اعتبار نیست ) هر که نزد حضرت دو رکعت نماز بخواند هیچ چیزی از خداوند درخواست نمی کند مگر آنکه به او عطاء فرماید . و در روایت عبداللّه بن فضل هاشمی(3) نیز برآوردن حاجت آمده .

3 و در روایت مسند ( معتبر است ظاهراً ) ابی النمیر(4) از امام پنجم علیه السلام دارد ، هیچ کس نیست که نزد قبر حسین علیه السلام دو یا چهار رکعت نماز بخواند سپس از خداوند حاجتی درخواست کند مگر آنکه او را برآورده سازد . و در روایت مسند(5) از امام ششم علیه السلام دارد که هر کس آن حضرت را زیارت کرده و 2 یا 4 رکعت نماز نزد آن حضرت بخواند برای وی یک حج و عمره نوشته می شود و هم

---

1- (1) بحار الأنوار 101/50 ، کامل الزیارات 129 .
2- (2) بحار الأنوار 101/51 ، کامل الزیارات 23 و 128 .
3- (3) وسائل الشیعه 10 14 باب 37/11 از ابواب مزار .
4- (4) بحار الأنوار 110/140 . وسائل الشیعه 10 14 باب 69/4 ابواب مزار .
5- (5) وسائل الشیعه 10 14 ، باب 69/8 ابواب مزار . کامل الزیارات / 251 .

چنین است هر که امام واجب الاطاعه را زیارت کند .

و در مرسل مصباح الزائر از امام صادق علیه السلام داریم که هر که امام واجب الاطاعه را بعد از وفاتش زیارت کرده ، نزد او چهار رکعت نماز بخواند ، برایش یک حج و عمره نوشته می شود(1)

4 در روایتی(2) مسند که مفضل از امام ششم علیه السلام ذکر کرده دارد ، که هیچ بنده ای ( از زوار قبر حسین علیه السلام ) حاجتی از حوائج دنیا و آخرت از خداوند نمی خواهد مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید .

5 در امالی طوسی(3) مسنداً ( به سندی ضعیف ) از محمد بن مسلم و عدّه الداعی مرسلاً دارد که از امام پنجم و ششم علیهماالسلام شنیده که خداوند به عوض قتل حسین علیه السلام 1 امامت را در دودمان حضرت قرار داده 2 شفاء را در تربت آن بزرگوار 3 اجابت دعا را نزد قبرش 4 ایام رفت و برگشت زائر به حساب ( عمر آنان ) نمی آید .

6 در روایت مسند ( صحیح ) شعیب(4) عقرقوفی از امام ششم علیه السلام دارد که حضرت فرمود هیچ کس نزد او ( قبر ابی عبداللّه علیه السلام ) نماز نمی خواند مگر خداوند آن را قبول نموده و هیچکس نزد او دعاء نمی کند مگر آنکه دعایش مستجاب می شود زود یا در آینده .

---

1- (1) وسائل الشیعه 10 14 باب 69/9 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/65 ، کامل الزیارات 135/136 .
3- (3) بحار الاونوار 101/69 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 37/34 و باب 76/1 ابواب مزار .
4- (4) بحار الأنوار 101/83 . کامل الزیارات 252 .

7 در روایت مسند(1) ( اعتبارش ثابت نشد ) ابن مسکان از آن حضرت دارد که خداوند تبارک و تعالی متجلی می شود برای زوار قبر حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و حوائج آنان را برآورده می سازد تا آنجا و در مرتبه دوم به اهل عرفات .

8 در مسند(2) ( صعیف ) ابن ظبیان از آن سرور وارد شده که هر که شب نیمه شعبان وشب فطر و شب عرفه در یکسال حسین علیه السلام را زیارت کند خداوند برای او 1000 حج مبرور و 1000 عمره قبول شده می نویسد و 1000 حاجت از حوائج دنیا و آخرت از وی برآورده شود .

9 در روایت مسند(3) ( معتبر ) زید شحّام برای زیارت حضرت در روز عرفه ثواب 1000 حج مقبول و 1000 عمره مبرور ذکر کرده .

10 در مرسل مصباح(4) از امام صادق علیه السلام دارد که هر که حسین علیه السلام را در نیمه شعبان زیارت کند خداوند عزوجل برایش 1000 حج می نویسد .

---

1- (1) بحار الأنوار 101/86 ، کامل الزیارات 165 و170 . وسائل الشیعه 10 14 باب 49/15 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/90 95 ، کامل الزیارات 180 181 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 54/12 ابواب مزار .
3- (3) بحار الأنوار 101/93 105 ، کامل الزیارات 174 182 . وسائل الشیعه 10 14 باب 49/10 و51/5 ابواب مزار .
4- (4) بحار الأنوار 101/100 . وسائل الشیعه 10 14 باب 51/12 ابواب مزار .

فضل زیارت قبر حضرت روز عاشوراء

قبلاً دو روایت که با زیارت مرتبط نیست ذکر می شود .

1 از امام هشتم علیه السلام (1) در روایتی مسند ( خالی از اعتبار نیست ) دارد هر که واگذارد تلاش در حوائج خود را روز عاشوراء ، خداوند برایش حوائج دنیا و آخرت را برآورده سازد .

2 و در روایتی(2) دیگر مسند ( اعتبارش بعید نیست ) از آن حضرت ریّان بن شبیب آورده ، که روز اول محرم را هر که روزه شود ، سپس خداوند را بخواند خداوند دعایش را مستجاب گرداند ، همانگونه که برای زکریّا علیه السلام مستجاب کرد .

3 در کامل الزیارات به دو سند(3) از امام باقر علیه السلام درباره زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشوراء آورده ، که هر کس حسین علیه السلام را روز عاشوراء زیارت کند ، و بماند تا گریه کند ، خداوند عزوجل را روز قیامت ملاقات کرده به ثواب 2 هزار هزار حج و 2 هزار هزار عمره و 2 هزار هزار غزوه و ثواب هر حج و عمره و غزوه مانند ثواب کسی است که حج و عمره و غزوه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین صلوات اللّه علیهم آورده باشد .

4 و در روایت(4) دیگری ( معتبر ) محمد بن خالد طیالسی از سیف بن

---

1- (1) بحار الأنوار 101/102 . وسائل الشیعه 10 14 باب 766 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/102 .
3- (3) بحار الأنوار 101/290 ، 293 ، 294 ، کامل الزیارات 174 175 . وسائل الشیعه 10 14 باب 55/5 ابواب مزار .
4- (4) بحار الأنوار 101/296 300 .

عمیره از صفوان بن مهران جمال دارد که حضرت امام ششم علیه السلام به او فرمود : هرگاه حاجتی برایت پیش آمد هر جا باشی به این زیارت ( زیارت عاشوراء ) ، زیارت کن و با این دعاء ( دعاء صفوان بعد از زیارت ) دعاء کن و حاجت خود را از پروردگارت بخواه ، خواهد از خداوند آمد ، و خداوند خلف وعده با رسولش نمی کند بِمنّه والحمد للّه ، وقبل از این صفوان می گوید امام ششم علیه السلام به من فرمود ، این زیارت را داشته باش ( برس ) و با این دعاء دعاء و زیارت کن همانا من ضامنم بر خدای تعالی برای هر که به این زیارت زیارت کند و با این دعاء دعاء کند ( از نزدیک یا دور ) زیارتش قبول ، و سعیش مشکور ، و سلامش رسیده ممنوع نخواهد بود ، و حاجتش به هر جا برسد از ناحیه خداوند تعالی برآورده است و خداوند او را ناامید نمی کند .

### سند زیارت عاشورا

این زیارت دارای چهار سند است : 1 سند اوّل کامل الزیارات(1) حسن است . 2 سند دوم کامل الزیارات(2) مشتمل بر محمد بن اسماعیل تا مالک جهنی ظاهراً مرسل می باشد چون اسناد صاحب کامل به محمد بن اسماعیل روشن نیست . 3 روایت شیخ قدس سره (3) در مصباح است ، سند به لحاظ عقبه ضعیف

---

1- (1) بحار الأنوار 101/290 ، کامل الزیارات 174 .
2- (2) بحار الأنوار 101/290 ، کامل الزیارات 174 .
3- (3) بحار الأنوار 101/293 .

است . و گفته صاحب شفاء الصدور(1) که سند را حجت و بر طریقه متأخرین حسن یا صحیح دانسته اشکال دارد .

4 روایت محمد بن خالد(2) نزد مشهور قوی اما معتبر است فقط علامه خوئی قدس سره در وثاقت احمد بن محمد بن یحیی که در سلسله سند آمده مناقشه دارد ، ولی به هر حال چهار طریق موجب اطمینان و اعتبار زیارت می گردد و ضعف بعض اسناد باعث توقف نمی شود ، چون اخبار متعددی که درباره موضوع واحدی وارد شده ، با تعاضد آن موضوع را اعتبار داده ، مانند روایت صحیح می گردد و علامه خوئی قدس سره (3) در ترجمه محمد بن جعفر بن عون اسدی وکیل ناحیه بعد از ایراد عده روایات ضعیف گفته ( این روایات گرچه ضعیف الاسناد هستند لکن تضافر ( تعدد ) آنها بی نیاز از نظر در سند هر یک از آنها می کند .

توضیح درباره سند دوم که در صدر آن محمد بن اسماعیل است : این روایت را صاحب کامل از محمد بن اسماعیل بلا واسطه نقل می کند و در باب 79 سند(4) این گونه است : حدثنی محمد بن جعفر ، عن محمد بن الحسین ، عن محمد بن اسماعیل ، عن صالح بن عقبه . و در سند سوم که شیخ در مصباح آورده(5) محمد بن اسماعیل بن بزیع از صالح بن عقبه است باحتمال قوی ( بلکه یقیناً )

---

1- (1) شفاء الصدور فی شرح زیاره العاشور 1/66 .
2- (2) بحار الأنوار 101/296 .
3- (3) معجم رجال الحدیث 15/168 .
4- (4) کامل الزیارات / 213 .
5- (5) بحار الأنوار 101/293 .

محمد بن اسماعیل در سند دوم همین ابن بزیع باشد و روایت از کتاب وی نقل شده ، بنابراین سند دوم از ارسال بیرون و صحیح می باشد .

زیارت آن حضرت از راه دور

1 در مسند سدیر(1) ( خالی از اعتبار نیست ) از امام ششم علیه السلام وارد شده که به او ( سدیر که فرسخها از کربلاء دور بود ) فرمود ، پشت بامت برو ، سمت راست و چپ را التفات کرده ، سر را به سوی آسمان بلند کن ، سپس رو به قبر حسین علیه السلام شده و می گوئی « السلام علیک یا أبا عبداللّه ، السلام علیک ورحمه اللّه وبرکاته » برایت یک زیارت نوشته می شود ، و زیارت حج و عمره ای است .

و در اسناد مؤلف(2) مزار کبیر ( اعتبار سند ثابت نیست ) بین دو سلام سلام دیگری ذکر شده « السلام علیک یابن رسول اللّه » و در مسند(3) دیگری ( که خالی از اعتبار نیست ) قبل از بالا رفتن پشت بام غسل دارد . و در روایتی(4) مرسل برای زیارت هر یک از امامان زیارتی از راه دور از امام صادق علیه السلام وارد شده که بالاترین جای منزل خود رفته دو رکعت نماز بخواند و به سوی قبر امام علیه السلام اشاره به سلام نماید .

---

1- (1) بحار الأنوار 101/365 ، کامل الزیارات 287 . مرآه العقول 18/319 . وسائل الشیعه 10 14 باب 63/2 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 101/366 .
3- (3) بحار الأنوار 101/367 ، کامل الزیارات 288 .
4- (4) بحار الأنوار 101/365 . کامل الزیارات 286/287 .

زیارت قبر امام هفتم و نهم علیهماالسلام ( در کاظمین )

در مرسل(1) کامل الزیارات از امام دهم علیه السلام دارد بعد از زیارت امام نهم علیه السلام و حاجتت را درخواست کن ، ان شاء اللّه برآورده می شود ، و در زیارت امام هفتم علیه السلام در 2 مورد ، در یک مورد دارد خدا را بخوان و در هر دو مورد حاجت خود را بخواه .

زیارت قبر امام هشتم علیه السلام

در فضل زیارت آن سرور مسندات متعددی وارد شده بین 70 و 700 و 1000 و 70 هزار و 100 هزار و هزار هزار حج ، یعنی ثواب آن .

1 در روایت سلیمان(2) بن حفص ( آن اعتبار را ندارد ) از موسی بن جعفر علیه السلام 70 حج مبرور وارد شده ، راوی با تعجّب می پرسد 70 حج ؟ حضرت بفرمانید : بلی 70 هزار حج ، باز می پرسد 70 هزار حج ؟ حضرت بفرمایند بسا حجّی که قبول نشود .

2 در روایت یحیی(3) بن سلیمان مازنی ( که خالی از اعتبار نیست ) از آن حضرت دارد 70 سپس 700 بعداً بفرمایند 70 هزار .

3 و در مسند(4) بزنطی ( صحیح ) به سه طریق وارد شده که نامه ابی

---

1- (1) بحار الأنوار 102/7 8 ، کامل الزیارات 301 302 . مرآه العقول 18/304 .

2- (2) بحار الأنوار 102/35 . وسائل الشیعه 10 14 ، باب 87/1 ابواب مزار .

3- (3) بحار الأنوار 102/41 42 . کامل الزیارات 307/308 . مرآه العقول 18/313 .

4- (4) عیون اخبار الرضا 2/257 . بحار الأنوار 102/33 . کامل الزیارات / 306 . وسائل الشیعه 10 14 باب 87/3 ابواب مزار .

الحسن الرضا علیه السلام را خواندم به شیعه من ابلاغ کن که زیارت من نزد خدای عزوجل معادل 1000 حج است به ابی جعفر امام نهم علیه السلام گفتم 1000 حج ؟ فرمود ای واللّه هزار هزار حج برای کسی که زیارتش کند در حالی که عارف به حقش باشد . و در اسناد شیخ طوسی 1000 حج و 1000 عمره که همه قبول شده باشد .

4 در روایت مسند(1) ( خالی از اعتبار نیست ) حسن بن فضال از آن حضرت ثواب 1000 حج مبرور و عمره مقبوله ذکر شده .

5 در روایت(2) صحیح یا معتبر دیگری از ابو الصلت از امام هشتم علیه السلام دارد هر که مرا در غربتم زیارت کند خداوند تعالی برای او اجر 100 هزار شهید و 100 هزار صدیق و 100 هزار حاج و معتمر و 100 هزار مجاهد می نویسد .

رفع گرفتاری و برآورده شدن حاجت در زیارت آن بزرگوار

1 در مسند(3) جابر جعفی ( خالی از اعتبار نیست ) از امام پنجم از پدر از جدش از امیرالمؤمنین علیهم السلام وارد شده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : زود باشد پاره ای از من در خراسان دفن می شود ، هیچ مکروبی ( گرفتاری ) او را زیارت نمی کند ،

---

1- (1) بحار الأنوار 102/31 . عیون اخبار الرضا 2/256 . وسائل الشیعه 10 14 باب 87/4 ابواب مزار .

2- (2) بحار الأنوار 101/32 . عیون اخبار الرضا 2/256 . وسائل الشیعه 10 14 باب 87/5 ابواب مزار .

3- (3) بحار الانوار 102/34 ، عیون اخبار الرضا2/257 258 . وسائل الشیعه 10 14 باب 82/17 ابواب مزار .

مگر آنکه خداوند گرفتاری او را برطرف کرده ، و هیچ گناهکار ، مگر خداوند گناهانش را بیامرزد .

2 و در روایت(1) مسند ( صحیح ) یاسر خادم دارد که امام رضا علیه السلام فرمود : همانا من به زهر از روی ستم کشته می شوم ، و در جای غربت دفن می گردم ، پس هر که بار خود را به سوی زیارت من ببندد دعایش مستجاب و گناهش آمرزیده می شود .

3 در مرسل(2) بعض اصحاب از کتاب فصل الخطاب از امام هشتم علیه السلام نقل کرده که هر که بار خود را ببندد ، به سوی زیارت من ، دعایش مستجاب شده ، گناهانش آمرزیده گردد ، و هر که مرا در آن بقعه زیارت کند ، مانند کسی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کرده و خداوند ثواب 1000 حج مبرور و 1000 عمره مقبول برایش می نویسد .

4 در روایت(3) مسند صقر بن دلف ( ابی دلف ) به دو طریق ( ضعیف ) آمده از آقایم علی بن محمد بن علی الرضا علیه السلام شنیدم می گفت : هر که را حاجتی به سوی خداوند عزوجل می باشد پس قبر جدم رضا علیه السلام را در طوس با غسل زیارت کند و نزد سر آن بزرگوار دو رکعت نماز بخواند ، و حاجت خود را از خداوند در قنوت درخواست کند ، همانا برایش استجابت می کند مادام که در

---

1- (1) بحار الأنوار 102/36 ، عیون أخبار الرضا 2/254 255 . وسائل الشیعه 10 14 باب 84/1 ابواب مزار .
2- (2) بحار الأنوار 102/44 .
3- (3) بحار الأنوار 102/49 ، عیون اخبار الرضا 2/262 . وسائل الشیعه 10 14 باب 88/2 ابواب مزار .

گناه یا قطع رحم نباشد .

### فضل زیارت امامین همامین أبی الحسن علی بن محمد

النقی امام دهم و أبی محمد حسن بن علی الزکی العسکری

امام یازدهم علیهماالسلام در سامرا

1 در بحثهای گذشته معلوم شد که زیارت هر یک از امامان علیهم السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است . در امالی طوسی(1) عموی پدر منصوری به سند ضعیف از امام دهم علیه السلام دعائی آموخته که به آن دعاء تقرب به سوی خداوند عزوجل نماید ، حضرت دعائی به او یاد دادند که بسیار به آن دعاء می کنند و از خداوند عزوجل درخواست کرده اند هر که در مشهد آن حضرت به آن دعاء کند ، خداوند او را ناامید نکند . .

« یا عُدَّتی عِنْدَ الْعُدَدِ، وَیا رَجآئی وَالْمُعْتَمَدَ، وَیا کَهْفی وَالسَّنَدَ، یا واحِدُ یا اَحَدُ، وَیا قُلْ هُوَ اللّه ُ اَحَدٌ، اَسْئَلُکَ اللّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِکَ، وَلَمْ تَجْعَلْ فی خَلْقِکَ مِثْلَهُمْ اَحَداً، صَلِّ عَلی جَماعَتِهِمْ، وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا » به جای آن حاجت خود را بخواهد .

نکته قابل توجه ، دعاهای فراوانی از امام سجاد علیه الصلاه والسلام در موارد مختلف وارد شده که معروف ترین آنها در صحیفه سجادیه ثبت شده و به این صحیفه ، صحیفه های متعدد دیگر ملحق شده که مشتمل بر دعاهای آن بزرگوار اضافه از آنچه در صحیفه آمده است می باشد ، برای اختصار فقط به آنها اشاره شد ، امید است اهل ایمان از فضائل و برکات اهل بیت و کلمات آن

---

1- (1) بحار الأنوار 102/59 .

بزرگواران بهره کامل را ببرند .

تذکر در باب درخواست حاجت روایاتی متعدد وارد شده که شخص حاجت خود را با توسل بنویسد و سند اغلب یا تمامی آنها ضعیف است ، ولی رجاءً می توان آنها را انجام داد .

1 استغاثه به حضرت مهدی عجّل اللّه فرجه در مصباح(1) کفعمی و البلد الأمین مرسلاً و مقطوعاً آورده و اسناد به معصوم علیه السلام نداده لذا دارای اعتبار نیست در نامه ای می نویسی و روی قبر یکی از امامان می اندازی یا آنرا بسته مهر کرده و در گِل پاکیزه ای قرار داده در نهر یا چاه عمیق یا گودال آب آن را می اندازی که به حضرت صاحب الأمر علیه السلام می رسد و خود وی برآوردن حاجتت را سرپرست می شود ، می نویسی : « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، کَتَبْتُ ( إِلَیْکَ ) یَا مَوْلایَ ، صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْکَ مُسْتَغِیثاً ، وَشَکَوْتُ مَا نَزَلَ بِی مُسْتَجِیراً بِاللّهِ عَزَّوَجَلَّ ، ثُمَّ بِکَ مِنْ أَمْرٍ قَدْ دَهِمَنِی ، وَأَشْغَلَ قَلْبِی ، وَأَطَالَ فِکْرِی ، وَسَلَبَنِی بَعْضَ لُبِّی ، وَغَیَّرَ خَطِیرَ نِعْمَةَ اللّهِ عِنْدِی ، أَسْلَمَنِی عِنْدَ تَخَیُّلِ وُرُودِهِ الْخَلِیلُ ، وَتَبَرَّأَ مِنِّی عِنْدَ تَرَائِی إِقْبَالِهِ لِی ]إِلَیَّ [ الْحَمِیمُ ، وَعَجَزَتْ عَنْ دِفَاعِهِ حِیلَتِی ، وَخَانَنِی فِی تَحَمُّلِهِ صَبْرِی ، وَ قُوَّتِی ، فَلَجَأْتُ فِیهِ إِلَیْکَ ، وَتَوَکَّلْتُ فِی الْمَسْأَلَهِ للّهِ جَلَّ ثَنَاوءُهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْکَ ، فِی دِفَاعِهِ عَنِّی ، عِلْماً بِمَکَانِکَ مِنَ اللّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ ، وَلِیِّ التَّدْبِیرِ ، وَمَالِکَ الاْءُمُورِ وَاثِقاً مِنْکَ بِالْمُسَارَعَهِ فِی الشَّفَاعَهِ إِلَیْهِ جَلَّ ثَنَاوءُهُ فِی أَمْرِی ، مُتَیَقِّناً لاِءِجَابَتِهِ تَبَارَکَ وَتَعَالَی إِیَّاکَ بِإِعْطَائِی سُوءْلِی ، وَأَنْتَ یَا مَوْلایَ جَدِیرٌ بِتَحْقِیقِ ظَنِّی ، وَتَصْدِیقِ أَمَلِی فِیکَ فِی أَمْرِ کَذَا وَ کَذَا ، فیما لا طَاقَهَ لِی بِحَمْلِهِ ، وَلا صَبْرَ لِی عَلَیْهِ ، وَإِنْ کُنْتُ مُسْتَحِقّاً لَهُ ، وَلأَضْعَافِهِ بِقَبِیحِ أَفْعَالِی ، وَتَفْرِیطِی فِی الْوَاجِبَاتِ

---

1- (1) بحار الأنوار 102/234 235 .

الَّتِی لِلّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ، فَأَغِثْنِی یَا مَوْلایَ صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْکَ عِنْدَ اللَّهْفِ ، وَقَدِّمِ الْمَسْأَلَةَ للّهِ عَزَّوَجَلَّ فِی أَمْرِی ، قَبْلَ حُلُولِ التَّلَفِ ، وَشَمَاتَهِ الاْءَعْدَاءِ ، فَبِکَ بَسَطَتِ النِّعْمَهُ عَلَیَّ ، وَأسْأَلُ اللّهَ جَلَّ جَلالُهُ لِی نَصْراً عَزِیزاً ، وَفَتْحاً قَرِیباً ، فِیهِ بُلُوغُ الآمَالِ ، وَخَیْرُ الْمَبَادِی وَخَوَاتِیمِ الاْءَعْمَالِ ، وَالاْءَمْنُ مِنَ الْمَخَاوِفِ کُلِّهَا فِی کُلِّ حَالٍ ، إِنَّهُ جَلَّ ثَنَاوءُهُ ، لِمَا یَشَاءُ فَعَّالُ ، وَهُوَ حَسْبِی وَنِعْمَ الْوَکِیلُ فِی الْمَبْدَإِ وَ الْمَآلِ »

سپس به نهر یا گودال بالا رفته و یکی از نواب خاص آن سرور را ، عثمان بن سعید عمری یا فرزندش محمد بن عثمان یا حسین بن روح ، یا علی بن محمد صیمری ندا کرده بنام و می گویی « سَلامُ علیکَ ، أشْهَدُ أنّ وفاتَکَ فی سبیلِ اللّهِ ، وَأنَّکَ حَیٌّ عِنْدَ اللّهِ مَرْزوقٌ ، وَقَدْ خاطَبْتُکَ فی حَیاتِکَ الّتّی لَکَ عِنْدَ اللّهِ عَزَّوَجَلَّ ، وهذِهِ رُقْعَتی وَحاجَتی إلی مَوْلانا علیه السلام فسَلِّمْها إلَیْه ، فَأنتَ الثِّقَهُ الأمین » سپس آن را در نهر یا چاه یا گودال آب انداخته حاجتت برآورده می شود ان شاء اللّه .

2 توسل به اهل بیت علیهم السلام در کتاب البلد الأمین(1) مرسلاً از امام صادق علیه السلام ذکر کرده(2) هرگاه تو را حاجتی سوی خدای تعالی باشد یا از چیزی می ترسی بعد از « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ » در سفیدی ( کاغذی ) بنویس : « اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکِ، بِاَحَبِّ الاْءَسْماءِ اِلَیْکَ، وَاَعْظَمِها لَدَیْکَ، وَاَتَقَرَّبُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ ، بِمَنْ اَوْجَبْتَ حَقَّهُ عَلَیْکَ ، بِمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ، وَفاطِمَهَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، وَجَعْفَرَ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسی، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ، وَالْحُجَّهِ الْمُنْتَظَرِ، صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ، اکْفِنی کَذا وَکَذا »

---

1- (1) بحار الأنوار 102/235 236 .
2- (2) در پاورقی . بودن این روایت را در مصباح ذکر کرده با زیادتی .

( حاجت خود را ذکر می کنی ) سپس نامه را تا کرده در گلوله گِلی گذارده در آب جاری یا چاهی می اندازی ، همانا خدای تعالی برایت فرج می کند ، سپس گفته و از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود ، هر کس روزیش بر او کم شد ، یا معیشت بر او تنگ آمد یا برای او حاجتی مهم در امر دنیا یا آخرت پیش آمد پس در نامه سفیدی نوشته ، و آن را هنگام طلوع خورشید در آب جاری بیندازد و نامها در یک خط باشد . « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ ، الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُبِینِ ، مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِیلِ ، إِلَی الْمَوْلَی الْجَلِیلِ ، سَلامٌ عَلَی مُحَمَّدٍ ، وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَهَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ ، وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَی وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ ، سَیِّدِنَا وَمَوْلانَاَ صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، رَبِّ مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَالْخَوْفُ ، فَاکْشِفْ ضُرِّی ، وَآمِنْ خَوْفِی ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَسْأَلُکَ بِکُلِّ نَبِیٍّ وَوَصِیٍّ وَصِدِّیقٍ وَشَهِیدٍ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ، اشْفَعُوا لِی یَا سَادَاتِی بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَ اللّهِ ، فَإِنَّ لَکُمْ عِنْدَ اللّهِ لَشَأْناً مِنَ الشَّأْنِ ، فَقَدْ مَسَّنِیَ الضُّرُّ ، یَا سَادَاتِی ، وَاللَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ ، فَافْعَلْ بِی یَا رَبِّ کَذَا وَ کَذَا » ( به جای این جمله حاجت خود را بنویسد ) و نامه دیگری نیز ذکر کرده ( بر کاغذ ) نوشته می شود و در آب فرستاده می گردد : « بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِیلِ ، إِلَی الْمَوْلَی الْجَلِیلِ ، رَبِّ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّاحِمِینَ ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاکْشِفْ هَمِّی ، وَفَرِّجْ عَنِّی غَمِّی ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

3 نامه به خدای تعالی از کتابی(1) قدیمی بدون سند ، دعائی برای مهمات و سختیها بعد از نماز شب با نامه که شرح حال را دارا باشد ذکر کرده ، نیت خود

---

1- (1) بحار الأنوار 102/240 .

را خالص کرده ، و شک را در باطن زائل ( برطرف ) نموده ، نماز عشاء را خوانده سپس همانگونه که نشسته ای دو رکعت نماز می خوانی ، در رکعت اولی فاتحه و سوره واقعه ، و در رکعت دوم حمد وقل هو اللّه احد ، و سخن گفتن را واگذار ، و به چیزی جز تسبیح و ذکر خود را مشغول نساز ، در فراش خود که قرار گرفتی تسبیح حضرت فاطمه علیهاالسلام گفته سپس بر پهلوی راست خوابیده ، خدا را ذکر می گویی تا تو را خواب فرا گیرد ، هر بار بیدار شدی خداوند عزوجل را با تقدیس و تعظیم و هر ذکری که تو را حاضر شد یاد می کنی ، ثلث آخر ( شب ) که شد بلند شده وضوء کامل می گیری و 8 رکعت نماز متصل ( یعنی هر دو رکعت به یک سلام بدون فاصله می خوانی در ( هر ظ ) رکعتی فاتحه و قل هو اللّه احد را 50 بار سپس دو رکعت ، در رکعت اولی حمد و سبّح اسم ربّک الاعلی و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون ، خوانده از این دو رکعت که فارغ شدی ، نماز وتر را می خوانی ، در آن سوره حمد و قل هو اللّه احد خوانده ، به دعای وتر دعا کرده ، قنوت را با خشوع و تضرع و استکانت طول می دهی ، از نماز وتر که فارغ شده سلام دادی ، بلند شده دست راست خود را با نامه ای که به خط خود می نویسی بالا برده و سر را برهنه کرده ، با دست چپ اعتماد بر کمر خود می کنی و می گویی : « یا رب » تا نفست قطع شود ، « یا سیدی » همین گونه ، « یا مولای » همین گونه ، « هذا مَقامُ العائِذِ الضّارِعِ الذّلیلِ الخاشِعِ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ الْمِسْکِینِ الْحَقِیرِ ، الْمُسْتَکِینِ الْمُسْتَجِیرِ ، الَّذِی لا یَجِدُ لِکَشْفِ مَا بِهِ غَیْرَکَ ، وَلا یَرْجِعُ فِیمَا قَدْ أَحَاطَ بِهِ إِلَی سِوَاکَ ، سَیِّدِی أَنَا مَنْ قَدْ عَلِمْتَ ، وَفِیَّ مَا عَرَفْتَ مِنْ ضَعْفِی عَنْ عِبَادَتِکَ إِلاّ بِتَوْفِیقِکَ ، وَتَقْصِیرِی عَنْ شُکْرِکَ إِلاّ بِعَوْنِکَ ، أُقِرُّ بِذَنْبِی فِی ذَلِکَ ، وَأَعْتَرِفُ بِجُرْمِی ، وَأَسْأَلُ الصَّفْحَ

عَنِّی ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ ، وَأَبْلِغْهُمْ السَّاعَهَ السَّاعَهَ السَّاعَهَ عَنِّی أَفْضَلَ التَّحِیَّهِ وَالسَّلام ، وَاقْبَلْنِی بِهِمْ ، اللَّهُمَّ عَلَی مَا کَانَ مِنِّی ، وَارْحَمْ ضَعْفَ رُکْنِی ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِی ، بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین » سپس گریه کرده یا خود را به گریه زن و از دعاء خودداری کن ، و چشمت خاشع باشد ، و دستت با نامه به سوی آسمان بلند ، و باید در این حال تنها بوده ، و اگر می توانی تو را کسی نبیند ، و اگر طاقت داری ، تا طلوع فجر همین گونه باش ، و اگر نتوانی و خسته شدی و صبرت کم باشد ، پس سجده کن و دو گونه خود را بر خاک ( مهر ) بنه و انگشت سبابه راست خود را در حالی که گونه ات بر خاک است بالا ببر و پناه به پروردگارت برده استغاثه به او بکن و بگو : « سَیِّدِی أَوْبَقَتْنِی الذُّنُوبُ ، وَحَیَّرَتْنِی الْخُطُوبُ ، وَأَحْدَقَتْ بِهِ ( بی . ظ ) الْکُرُوبُ ، وَانْقَطَعَ رَجَائِی فِی کَشْفِ ذَلِکَ إلاّ مِنْکَ ، وَثِقَتِی لِمَنْ یَنْصَرِفُ عَنْکَ ، إِلَهِی وَ سَیِّدِی ، فَانْظُرْ بِعَیْنِ رَأْفَتِکَ إِلَیَّ ، وَجُدْ بِجُودِکَ وَإِحْسَانِکَ عَلَیَّ ، وَأَجِزْنِی فِی لَیْلَتِی ، وَاقْبَلْ قِصَّتِی ، وَاقْضِ حَاجَتِی ، وَاسْتَجِبْ دَعْوَتِی ، وَاکْشِفْ حَیْرَتِی ، وَأَزِلِ الْفَقْرَ وَالْفَاقَهَ عَنِّی ، وَأَعِذْنِی مِنْ شَمَاتَهِ الاْءَعْدَاءِ ، وَ دَرَکِ الشَّقَاءِ ، وَأَعْطِنِی سُوءْلِی وَ مَسْأَلَتِی ، بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ ، یَا مَوْلایَ ، إِنَّکَ قَرِیبٌ مُجِیبٌ » و نیت کن که کارهایی که بر آن هستی ( از کارهای ناپسند ) ترک کرده به نیت کسی که کلا می خواهد آنها را ترک کرده منیب باشد ، همانا خداوند عزوجل اکرم مدعو واقرب مجیب ، و نامه ای که باید نوشته شود به این شرح است « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِیلِ الْحَقِیرِ الْفَقِیرِ ، الْمُذْنِبِ الْجَانِی عَلَی نَفْسِهِ ، الْمُنْقَطِعِ بِهِ السَّائِلِ الْمُسْتَکِینِ الْمُقِرِّ بِذُنُوبِهِ ، الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ الْمُسْتَجِیرِ بِرَبِّهِ ، إِلَی الْمَوْلَی الْکَرِیمِ الْعَظِیمِ ، الْعَلِیِّ الاْءَعْلَی ، رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرَضِینَ ، مَالِکِ الاْءُمُورِ ، وَعَلاَّمِ الْغُیُوبِ ، مَنْ لا ضِدَّ لَهُ ، وَلا نِدَّ لَهُ ، وَلا صَاحِبَهَ وَلا وَلَدَ لَهُ ، الاْءَحَدِ الصَّمَدِ ،

الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ .

أَقُولُ بِخُضُوعٍ وَخُشُوعٍ ، رَبِّ عَمِلْتُ سُوءاً ، وَظَلَمْتُ نَفْسِی ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاعْفُ عَنِّی ، وَاغْفِرْ خَطَایِی ، وَاصْفَحْ عَنْ زَلَلِی ، وَخُذْ بِیَدِی بِجُودِکَ وَمَجْدِکَ ، ثُمَّ أَقُولُ ، یَا أَکْرَمَ الاْءَکْرَمِینَ ، یَا غَایَهَ الطَّالِبِینَ ، یَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ ، یَا مُنَفِّسُ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ .

إِلَهِی وَسَیِّدِی ، أَنَا عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ اِبْنُ أَمَتِکَ ، فُلانُ بْنُ فُلانٍ ، به جای فلان بن فلان نام خود و پدر را بنویسد أَنْشَأْتَنِی وَکُنْتُ صَغِیراً ، وَأَغْنَیْتَنِی وَکُنْتُ فَقِیراً ، وَرَفَعْتَنِی وَکُنْتُ حَقِیراً ، وَجَبَرْتَنِی وَکُنْتُ کَسِیراً ، وَمَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَأَعْلَمُ بِهِ مِنِّی ، نَأَشْتَنِی وَعِزَّتِکَ وَجَلالِکَ مِنَ الْمِحْنَهِ تَکَرُّماً ، وَنَعَشْتَنِی بَعْدَ قِلَّهٍ ، وَأَسْبَغْتَ عَلَیَّ النِّعْمَهَ ، وَأَوْجَبْتَ عَلَیَّ الْمِنَّهَ ، وَبَلَّغْتَنِی فَوْقَ الاْءُمْنِیَّهِ ، لِتَبْلُوَنِی ، فَتَعْرِفَ شُکْرِی ، وَمِقْدَارَ سَعْیِی ، وَطَاعَتِی ، وَإِقْرَارِی ، وَإِنَابَتِی ، أَخْذاً بِالْفَضْلِ عَلَیَّ ، وَتَأْکِیداً لِلْحُجَّهِ فِیمَا لَدَیَّ ، فَجَحَدْتُ حَقَّ نِعْمَتِکَ ، وَنَسِیتُ مَا عِنْدِی مِنْ مِنَنِکَ ، وَقَادَنِی الْجَهْلُ وَالْعَمَی إِلَی رُکُوبِ الزَّلَلِ وَالْخَطَاءِ ، حَتَّی وَقَعْتُ فِی غَوَایَهِ الرَّدَی ، وَتَبَدَّلَتْ بِالتَّقْصِیرِ وَالْعَمَی ، وَرَکِبْتُ طَرِیقَ مَنْ جَارَ ، وَطَغَا وَ رَکِبْتُ ، فَحَلَّ بِی مَا کُنْتَ أَخَفْتَنِی ، وَبَرِحَ مِنِّی الْخَفَاءُ ، وَصِرْتُ إِلَی حَالِ الْبُوءْسِ وَالضَّرَّاءِ بَعْدَ إِحْسَانِکَ ، الْکَامِلِ وَنِعْمَتِکَ الْمُتَرَادِفَهِ ، وَسَتْرِکَ الْجَمِیلِ ، وَصِیَانَتِکَ التَّامَّهِ .

إِلَهِی وَسَیِّدِی وَمَوْلایَ ، فَقَدْ تَغَیَّرَ بِالزَّلَلِ حَالِی ، وَکُسِفَ بَالِی ، وَظَهَرَ اخْتِلالِی ، وَشَاعَتْ فَاقَتِی ، وَشُهِرَ فَقْرِی ، وَانْقَطَعَتْ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ آمَالِی ، وَأَنْتَ الْعَائِدُ عَلَی الْعَاصِینَ بِالنِّعَمِ ، وَالآخِذُ عَلَی الْمُسِیئِینَ بِالاْءِحْسَانِ وَالْمِنَنِ ، فَضْلاً مِنْکَ وَطَوْلاً ، وَجُوداً وَمَجْداً ، وَوَلِیٌّ بِإِتْمَامِ مَا ابْتَدَأْتَ فِی أَمْرِی مِنِّی ، وَرَبِّ مَا أَسْدَیْتَ مِنْ مَعْرُوفِکَ عِنْدِی ، فَقَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِی ، وَفَرَّطْتُ فِی أَمْرِی ، وَقَصَّرْتُ فِی حَقِّکَ عِنْدِی ، وَأَنَا عَائِذٌ مِنْکَ بِکَ ، وَهَارِبٌ

إِلَيْکَ عَنْکَ ، مِنَ الْحِرْمَانِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ مُتَوَسِّلٌ بِکَ إِلَيْکَ فِي قَبُولِي وَ الصَّفْحِ عَنِّی ، وَإِتْمَامِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَإِصْلاحِهِ لِی ، وَ کَشْفِ الضُّرِّ وَالْفَقْرِ وَالْفَاقَهِ عَنِّی ، وَالْاِءِخْلالِ وَالْبَلْوَی حَتَّی يَجْرِیَ حَالِی عَلَی أَجْمَلِ حَالٍ ، وَأَسْبَغِ نِعْمَهٍ کَانَتْ عَلَيَّ فِی وَقْتٍ مِنَ الْاءَوْقَاتِ .

يَا رَبِّ إِنْ کَانَتْ ذُنُوبِی أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ ، وَغَيَّرَتْ حَالِی ، فَإِنِّی أَسْأَلُکَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْکَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ وَأَسْتَشْفِعُ إِلَيْکَ ، وَأُقْسِمُ عَلَيْکَ ، يَا مَنْ لا مَسْئُولَ غَيْرُهُ وَلا رَبَّ سِوَاهُ ، بِجَاهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِکَ ، وَبِجَاهِ أَوْلِيَائِکَ وَخِيَرَتِکَ وَأَصْفِيَائِکَ وَأَحِبَّائِکَ مِنْ خَلْقِکَ ، عَلَی أَمِيرِالْمُوءْمِنِينَ وَفَاطِمَهَ ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَی ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَالْخَلَفِ الصِّدْقِ الصَّالِحِ صَاحِبِ زَمَانِکَ ، وَالْقَائِمِ بِحُجَّتِکَ وَأَمْرِکَ ، وَعَيْنِکَ فِی عِبَادِکَ مِنْ وُلْدِ نَبِيِّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَسَلامُکَ وَرَحْمَتُکَ وَبَرَکَاتُکَ خَالِصاً .

وَأَسْأَلُکَ بِحَقِّکَ عَلَيْهِمْ وَبِالْحَقِّ الَّذِی جَعَلْتَهُ لَهُمْ عَلَيْکَ ، وَعَلَی جَمِيعِ خَلْقِکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَتُبَلِّغَهُمْ سَلامِی السَّاعَهَ السَّاعَهَ ، وَتَکْشِفَ بِهِمْ ضُرِّی ، وَتُفَرِّجَ بِهِمْ هَمِّی ، وَتُخْرِجَنِی بِهِمْ عَنْ حَيْرَتِی ، إِلَی رَوْحِکَ وَفَرَجِکَ وَخَلاصِکَ وَعَافِيَتِکَ ، وَأَنْ تَغْفِرَ ذُنُوبِیَ الَّتِی أَصَارَتْنِی إِلَی مَا أَنَا فِيهِ ، وَأَنْ تَأْخُذَ بِيَدِی وَتَعْفُو عَنِّی عَفْواً أَلْقَاکَ بِهِ وَأَنْتَ مِنِّی رَاضٍ ، وَتُتِمَّ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ مِنْ أَمْرِی إِحْسَاناً إِلَيَّ ، وَتَکْمِيلاً لِلنِّعْمَهِ عِنْدِی ، وَحِرَاسَهً لِی مَا أَبْقَيْتَنِی ، وَتُفَتِّحَ مَا انْغَلَقَ مِنْ أَسْبَابِی فَتَرْزُقَنِی السَّاعَهَ السَّاعَهَ مِنْکَ رِزْقاً وَاسِعاً ، وَاسِعاً وَاسِعاً ، صَبّاً صَبّاً صَبّاً ، حَلالاً طَيِّباً مِنْ غَيْرِ کَدٍّ وَلا کَدَرٍ ، وَلاَ مِنَّهٍ مِنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ ، إِلاّ سَعَهً مِنْ عَطَايَاکَ السَّابِغَهِ ، وَخَزَائِنِکَ الْعَظِيمَهِ فِی سَمَائِکَ وَأَرْضِکَ .

فَمِنْ فَضْلِکَ أَسْأَلُ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَجِّلْ ذَلِکَ عَلَيَّ فِی يُسْرٍ مِنْکَ ، وَعَافِيَهٍ

وَنِعْمَهٍ وَسَلامَهٍ وَحَمِیدِ عَاقِبَهٍ ، وَسَهِّلْ لِی قَضَاءَ دُیُونِی کُلِّهَا ، وَصَلاحَ شُئُونِی کُلِّهَا عَاجِلاً عَاجِلاً غَیْرَ آجِلِ ، وَخُذْ بِنَاصِیَتِی إِلَی الْعَمَلِ بِطَاعَتِکَ ، وَطَاعَهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمُ ، فِیمَا تَهَبُهُ لِی ، وَاحْرُسْهُ عَلَیَّ وَعِنْدِی مَا أَبْقَیْتَنِی ، وَأَقْبِلْ عَلَیَّ بِصَبَاحٍ یَکُونُ لِی فِیهِ کَامِلُ الْفَلاحِ وَالصَّلاحِ وَالنَّجَاحِ ، وَتَعْجِیلُ السَّرَاحِ ، یَا مَنْ بِیَدِهِ خَزَائِنُ کُلِّ مِفْتَاحٍ ، فَإِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، وَمَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ یَکُونُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، وَالصَّلاهُ عَلَی رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ الاْءَخْیَارِ الاْءَبْرَارِ ، وَعَلَی جَبْرَائِیلَ وَمِیکَائِیلَ ، وَجَمِیعِ الْمَلائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ ، وَالاْءَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِینَ وَالاْءَئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ ، صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْهِمْ ، وَمَا شَاءَ اللّهُ کَانَ وَهُوَ خَیْرُ الْغَافِرِینَ وَحَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَکِیل » سپس نامه را گرفته در دریا یا نهر جاری انداخته ، خداوند حاجات تو را برآورده و ان شاء اللّه عزوجل برایت فرج سازد .

4 نامه ای به خدای(1) سبحانه در مهمات . در روایتی مرسل از امام پنجم علیه السلام وارد شده ، هرگاه امر مهمی ( دهمک ) یا حاجتی برایت رخ داد که خداوند سبحان حقیقت آن و صدق گفتار را می داند ، اوست عالم بغیبها و امور پنهانی ، پس طاهر ( پاکیزه با طهارت ) باش و روز پنجشنبه را روزه بگیر و صبح جمعه شد بامداد یا مرکب این نامه را نوشته تا کرده وسط دریا رو به قبله شو و نام خداوند عزوجل جلاله را ببر و صلوات بر پیغمبر و آل ابرار آن حضرت ( صلّی اللّه علیه وعلیهم ) بفرست و بگو : « اللّهُ لکلِّ شیء » و آن را در دریا بنیداز همانا خداوند جلت عظمته حاجتت را برآورده ، به قدرت خود ترا کفایت می کند . سوره حمد و آیه الکرسی را تا هم فیها خالدون می نویسی ، و همچنین الم اللّه لا

---

1- (1) بحار الأنوار 102/244 245 .

إله إلاّ هو الحی القیوم تا وقودها النار و قل اللهم مالک الملک تا بغیر حساب ، و إِنَّ رَبَّكُمُ اللّه ُ الذی خَلَقَ السَّمواتِ وَالارْضَ تا قَریبٌ مِنَ المُحْسنین ، وَلَقَدْ جائَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ تا رَبّ العَرْشِ العَظیم ، وقُلْ ادْعوا اللّه َ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ تا وَكَبِّرْهُ تَكبیرا سپس می نویسی « اللّه اكبر اللّه اَكْبَر لا الَه الا اللّه واللّه اكبر ، اللّه اكبر وللّه الحمر رب العالمین » و طه ما انزلنا علیک القران لتشقی تا له الاسماء الحسنی « يَا اللّه يَا اللّه ُ يَا اللّه ، يَا كَهْفِی إِذَا ضَاقَتْ عَلَيَّ مَذَاهِبِی ، وَعَظُمَتْ هُمُومِی ، وَقَلَّ صَبْرِی ، وَضَعُفَتْ حِيلَتِی ، وَكَثُرَتْ فَاقَتِی ، وَسَاءَتْ ظُنُونِی ، وَقَنَطَتْ نَفْسِی ، وَعَجَزْتُ عَنْ تَدْبِيرِ حَالِی ، وَتَحَيَّرْتُ فِی أَمْرِی ، خَلَقْتَنِی كَيْفَ شِئْتَ ، وَكُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِيّاً ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَفَرِّجْ هُمُومِی ، وَاكْشِفْ غُمُومِی ، وَأَزِلْ عَذَابَ قَلْبِی ، وَغَيِّرْ مَا تَرَى مِنْ سُوءِ حَالِی ، وَآمِنْ خَوْفِی ، وَيَسِّرْ مَا قَدْ تَعَسَّرَ مِنْ أَمْرِی ، وَاجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی مَخْرَجاً ، وَ ارْزُقْنِی مِنْ حَيْثُ لا أَحْتَسِبُ ، إِنَّكَ تَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ ، يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ وَهِیَ رَمِيمٌ » .

سپس می نویسی : « مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ ، اللّه ُ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ ، الْقَدِيمُ الأَزَلِيُّ الأَبَدِیُّ ، بَدِيعُ السَّمَاواتِ وَ الأَرْضِ ، وَ فَاطِرُهُمَا وَنُورُهُمَا ، ذُو الْجَلالِ وَ الإِكْرام ، وَ الأَسْمَاءِ الْعِظَامِ ، وَسَلامٌ عَلَى آلِ يَاسِينَ فِی الْعَالَمِينَ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَةُ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَحُجَّتِكَ يَا رَبِّ عَلَى خَلْقِكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ لأَنَّكَ أَنْتَ إِلَهِی وَخَالِقِی ، وَإِلَهُ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ ، لا إِلَهَ غَيْرُكَ ، وَ لا مَعْبُودَ سِوَاكَ ، أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِحَقِّ هَذِهِ الأَسْمَاءِ الَّتِی إِذَا دُعِيتَ بِهَا أَجَبْتَ ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهَا أَعْطَيْتَ ، إِلاَّ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَفَعَلْتَ بِی كَذَا وَ كَذَا » و حاجت خود را در ورقه می نویسی ، و بر پیامبر و آل او صلوات می فرستی و رحمه اللّه وبركاته بر

اهل بیت او و بر اصحاب محمد المنتجبین الاخیار الذین لا غیّروا ولا بدّلوا ، ولا حول ولا قوّه إلاّ باللّه العلی العظیم وحسبنا اللّه ونعم الوکیل .

5 در همان کتاب قدیمی(1) بدون اسناد به معصوم نسخه نامه ای داده که نوشته می شود و به مشهد مولانا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرستاده می شود .

عبدک یا امیرالمؤمنین فلان بن فلان ( نام خود و پدرش را بنویسد ) ، « بِسْمِ اللّه ِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، وَالْحَمْدُ للّه ِ رَبِّ الْعالَمِینَ کَثِیراً کَمَا هُوَ أَهْلُهُ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی السَّادَهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَآلِهِ الصَّادِقِینَ الْفَاضِلِینَ ، وَسَلَّمَ تَسْلِیماً ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلاَّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ، وَحَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، أَقْوَی مُعِینٍ ، وَأَهْدَی دَلِیلٍ ، یَا مَوْلایَ وَإِمَامِی یَا أَمِیرَالْمُوءْمِنِینَ ، صَلَّی اللّه ُ عَلَیْکَ وَعَلَی أَخِیکَ رَسُولِهِ وَنَبِیِّهِ ، وَابْنَیْکَ السِّبْطَیْنِ الْفَاضِلَیْنِ ، سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ مِمَّنْ خَلَقَ اللّه ُ ، وَعِرْسِکَ الْبَتُولِ الطَّاهِرَهِ الزَّکِیَّهِ ، سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ مِنَ الأَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ ، عَلَیْکُمُ السَّلامُ .

أَشْکُو إِلَیْکَ یَا مَوْلایَ یَا أَمِیرَالْمُوءْمِنِینَ ، مَا أَنَا فِیهِ مِنْ کَذَا وَکَذَا به جای کذا و کذا حاجت خود را بنویسد وَأَسْأَلُکَ بِحَقِّ مَوْلَاکَ عَلَیْکَ ، وَبِحَقِّ أَخِیکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ ، صَلَّی اللّه ُ عَلَیْکُمَا ، وَبِحَقِّکَ وَمَوْضِعِکَ مِنَ اللّه ِ ، وَبِحَقِّ أَبْنَائِکَ أَئِمَّهِ الْهُدَی ، صَلَوَاتُ اللّه ِ عَلَیْکُمْ أَجْمَعِینَ ، وَبِحَقِّ الزَّهْرَاءِ الطَّاهِرَهِ ، أَنْ تَشْفَعَ لِی إِلَی اللّه ِ الْکَرِیم ، فِی کَشْفِ ذَلِکَ ، وَتَفْرِیجِهِ وَإِغْنَائِی عَنْ کَذَا وَکَذَا به جای کذا و کذا آنچه از آن در رنج است بنویسد وَرَدِّی إِلَی کَذَا وَ کَذَا ، ( به جای کذا و کذا ) آنچه می خواهد بنویسد وَأَنْ یُبَارِکَ لِی فِی نَفْسِی وَوُلْدِی وَأَخِی وَأُخْتِی وَزَوْجَتِی ، وَمَا تَحْوِیهِ یَدِی ، وَأَنْ یَرْحَمَنِی وَیَغْفِرَ لِی ،

---

1- (1) بحار الأنوار 102/236 237 .

وَيَرْضَی عَنِّی ، وَيُلْحِقَنِی بِكُمْ ، وَلا يُفَرِّقَ بَيْنِی وَبَيْنَكُمْ ، وَيُمِيتَنِی عَلَی طَاعَتِكُمْ ، وَمُوَالاتِی إِيَّاكُمْ ، وَيُخْرِجَ أَوْلادِی مُؤْمِنِينَ قَائِلِينَ بِكُمْ ، وَأَنْ يُبَلِّغَنِی مَحَابِّی فِی نَفْسِی ، وَجَمِيعِ إِخْوَانِی ، وَأَنْ يَرْحَمَنِی وَوَالِدَیَّ وَأَهْلِی وَوُلْدِی ، وَيَرْضَی عَنِّی وَعَنْهُمْ ، وَيُدْخِلَ عَلَیَّ وَعَلَيْهِمْ فِی قُبُورِنَا الضِّيَاءَ وَالنُّورَ ، وَالْفُسْحَةَ وَالسُّرُورَ ، وَ أَنْ يَبْتَدِئَ فِی كُلِّ مَا دَعَوْتُ لِنَفْسِی وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ .

سَمِعَ اللّهُ ذَلِكَ مِنْكَ فِی وَلِيِّكَ ، وَشَفَّعَكَ فِيهِ ، وَحَشَرَهُ مَعَكَ ، وَلا فَرَّقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ ، وَالْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ ، تَوَكَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الدَّائِمِ .

أُشْهِدُكَ أَنِّی أُوَالِی مَنْ وَالاكَ ، وَأَبْرَأُ إِلَی اللّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ ، وَمِمَّنْ ظَلَمَكَ ، وَابْتَزَّكَ حَقَّكَ ، وَقَدَّمَ غَيْرَكَ عَلَيْكَ ، وَمَنْ قَتَلَكَ ، اللَّهُمَّ فَاكْتُبْ لِی هَذِهِ الشَّهَادَةَ ، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَهْلَ الْبَيْتِ الْمُبَارَكِ ، وَحَسْبُنَا اللّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ »

6 در همان کتاب(1) از عبداللّه بن جعفر حمیری مرسلاً آورده که نزد مولایم ابی محمد ، حسن بن علی عسکری صلوات اللّه علیه بودم که رقعه ای از زندان از بعض موالی حضرت رسید در آن از سنگینی آهن و بدحالی و تحامل سلطان ذکر کرده بود ، حضرت به وی نوشتند ای بنده خدا ، همانا خداوند عزوجل بندگانش را آزمایش کرده تا صبرشان آزموده شود و ثواب صالحین را به آنها بدهد ، بر تو باد صبر ، و نامه ای به خدای عزوجل نوشته و آن را به مشهد حسین بن علی صلوات اللّه علیه بفرست و از نزد آن جناب به سوی خدای عزوجل ، و آن را دفع کن جائی که تو را کسی نبیند ، در نامه بنویس « إِلَی اللّهِ الْمَلِكِ

---

1- (1) بحار الأنوار 102/238 240 .

الدَّيَّانِ ، الْمُتَحَنِّنِ الْمَنَّانِ ، ذِی الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ ، وَذِی الْمِنَنِ الْعِظَامِ ، وَالاْءَیَادِی الْجِسَامِ ، وَعَالِمِ الْخَفِیَّاتِ ، وَمُجِیبِ الدَّعَوَاتِ ، وَرَاحِمِ الْعَبَرَاتِ ، الَّذِی لا تَشْغَلُهُ اللُّغَاتُ ، وَلَا تُحَیِّرُهُ الاْءَصْوَاتُ ، وَلا تَأْخُذُهُ السِّنَاتُ ، مِنْ عَبْدِهِ الذَّلِیلِ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ ، الْمِسْکِینِ الضَّعِیفِ الْمُسْتَجِیرِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلامُ ، وَمِنْکَ السَّلامُ ، وَإِلَیْکَ یَرْجِعُ السَّلامُ ، تَبَارَکْتَ وَتَعَالَیْتَ یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ ، وَالْمِنَنِ الْعِظَامِ ، وَالاْءَیَادِی الْجِسَامِ ، إِلَهِی مَسَّنِی وَأَهْلِیَ الضُّرُّ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ ، وَأَرْأَفُ الاْءَرْأَفِینَ ، وَأَجْوَدُ الاْءَجْوَدِینَ ، وَأَحْکَمُ الْحَاکِمِینَ ، وَأَعْدَلُ الْفَاصِلِینَ .

اللَّهُمَّ إِنِّی قَصَدْتُ بَابَکَ ، وَنَزَلْتُ بِفِنَائِکَ ، وَاعْتَصَمْتُ بِحَبْلِکَ ، وَاسْتَغَثْتُ بِکَ ، وَاسْتَجَرْتُ بِکَ ، یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ أَغِثْنِی ، یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ أَجِرْنِی ، یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ خُذْ بِیَدِی ، إِنَّهُ قَدْ عَلا الْجَبَابِرَةُ فِی أَرْضِکَ ، وَظَهَرُوا فِی بِلادِکَ ، وَاتَّخَذُوا أَهْلَ دِینِکَ خَوَلاً ، وَاسْتَأْثَرُوا بِفَیْءِ الْمُسْلِمِینَ ، وَمَنَعُوا ذَوِی الْحُقُوقِ حُقُوقَهُمُ الَّتِی جَعَلْتَهَا لَهُمْ ، وَصَرَفُوهَا فِی الْمَلاهِی وَالْمَعَازِفِ ، وَاسْتَصْغَرُوا آلاءَکَ ، وَکَذَّبُوا أَوْلِیَاءَکَ وَتَسَلَّطُوا بِجَبْرِیَّتِهِمْ لِیُعِزُّوا مَنْ أَذْلَلْتَ ، وَیُذِلُّوا مَنْ أَعْزَزْتَ ، وَاحْتَجَبُوا عَمَّنْ یَسْأَلُهُمْ حَاجَةً ، أَوْ مَنْ یَنْتَجِعُ مِنْهُمْ فَائِدَةً ، وَأَنْتَ مَوْلایَ سَامِعُ کُلِّ دَعْوَةٍ ، وَرَاحِمُ کُلِّ عَبْرَةٍ ، وَمُقِیلُ کُلِّ عَثْرَةٍ ، سَامِعُ کُلِّ نَجْوَی ، وَمَوْضِعُ کُلِّ شَکْوَی ، لا یَخْفَی عَلَیْکَ مَا فِی السَّمَاوَاتِ الْعُلَی ، وَالاْءَرَضِینَ السُّفْلَی ، وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَی .

اللَّهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ ، ذَلِیلٌ بَیْنَ بَرِیَّتِکَ ، مُسْرِعٌ إِلَی رَحْمَتِکَ ، رَاجٍ لِثَوَابِکَ ، اللَّهُمَّ إِنَّ کُلَّ مَنْ أَتَیْتُهُ فَعَلَیْکَ یَدُلُّنِی ، وَإِلَیْکَ یُرْشِدُنِی ، وَفِیمَا عِنْدَکَ یُرَغِّبُنِی ، مَوْلایَ وَقَدْ أَتَیْتُکَ رَاجِیاً ، سَیِّدِی وَقَدْ قَصَدْتُکَ مُوءَمِّلاً ، یَا خَیْرَ مَأْمُولٍ ، وَیَا أَکْرَمَ مَقْصُودٍ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلَی آلِ مُحَمَّدٍ ، وَلا تُخَیِّبْ أَمَلِی ، وَلاَ تَقْطَعْ رَجَائِی ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِی ، وَارْحَمْ تَضَرُّعِی ، یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ أَغِثْنِی ، یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ أَجِرْنِی ، یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ خُذْ بِیَدِی ،

أَنْقِذْنِی وَاسْتَنْقِذْنِی ، وَوَفِّقْنِی وَاكْفِنِی .

اللَّهُمَّ إِنِّی قَصَدْتُكَ بِأَمَلٍ فَسِیحٍ ، وَأَمَّلْتُكَ بِرَجَاءٍ مُنْبَسِطٍ ، فَلا تُخَیِّبْ أَمَلِی ، وَلا تَقْطَعْ رَجَائِی ، اللَّهُمَّ إِنَّهُ لا یَخِیبُ مِنْكَ سَائِلٌ ، وَلا یَنْقُصُكَ نَائِلُ ، یَا رَبَّاهْ یَا سَیِّدَاهْ یَا مَوْلاهْ یَا عِمَادَاهْ یَا كَهْفَاهْ یَا حِصْنَاهْ یَا حِرْزَاهْ یَا لَجَأَاهْ .

اللَّهُمَّ إِیَّاكَ أَمَّلْتُ یَا سَیِّدِی ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ مَوْلایَ ، وَلِبَابِكَ قَرَعْتُ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَلا تَرُدَّنِی بِالْخَیْبَهِ مَحْزُوناً ، وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ تَفَضَّلْتَ عَلَیْهِ بِإِحْسَانِكَ ، وَأَنْعَمْتَ عَلَیْهِ بِتَفَضُّلِكَ ، وَجُدْتَ عَلَیْهِ بِنِعْمَتِكَ ، وَأَسْبَغْتَ عَلَیْهِ آلاءَكَ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ غِیَاثِی وَعِمَادِی ، وَأَنْتَ عِصْمَتِی وَرَجَائِی ، مَا لِی أَمَلٌ سِوَاكَ ، وَلا رَجَاءٌ غَیْرُكَ .

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَجُدْ عَلَیَّ بِفَضْلِكَ ، وَامْنُنْ عَلَیَّ بِإِحْسَانِكَ ، وَافْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ ، یَا أَهْلَ التَّقْوَی وَأَهْلَ الْمَغْفِرَهِ ، وَأَنْتَ خَیْرٌ لِی مِنْ أَبِی وَأُمِّی وَمِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ .

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ قِصَّتِی إِلَیْكَ لا إِلَی الْمَخْلُوقِینَ ، وَمَسْأَلَتِی لَكَ إِذْ كُنْتَ خَیْرَ مَسْئُولٍ وَأَعَزَّ مَأْمُولٍ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَتَعَطَّفْ عَلَیَّ بِإِحْسَانِكَ ، وَمُنَّ عَلَیَّ بِعَفْوِكَ وَعَافِیَتِكَ ، وَحَصِّنْ دِینِی بِالْغِنَی ، وَاحْرُزْ أَمَانَتِی بِالْكِفَایَهِ ، وَاشْغَلْ قَلْبِی بِطَاعَتِكَ ، وَلِسَانِی بِذِكْرِكَ ، وَجَوَارِحِی بِمَا یُقَرِّبُنِی مِنْكَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً ، وَلِسَاناً ذَاكِراً ، وَطَرْفاً غَاضّاً ، وَیَقِیناً صَحِیحاً ، حَتَّی لا أُحِبَّ تَعْجِیلَ مَا أَخَّرْتَ ، وَلا تَقْدِیمَ مَا أَجَّلْتَ ، یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ ، وَیَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِی ، وَارْحَمْ تَضَرُّعِی ، وَكُفَّ عَنِّی الْبَلاءَ ، وَلا تُشْمِتْ بِیَ الأَعْدَاءَ ، وَلا حَاسِداً وَلا تَسْلُبْنِی نِعْمَهً أَلْبَسْتَنِیهَا ، وَلا تَكِلْنِی إِلَی نَفْسِی طَرْفَهَ عَیْنٍ أَبَداً ، یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ ، وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَآلِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِیماً » .

7 در بحار(1) از نسخه قدیمی از مؤلفات بعض اصحاب رضی اللّه عنهم دعاء توسل را از روایت محمد بن بابویه رحمه الله از ائمه علیهم السلام ایراد کرده و صاحب نسخه گفته ( یا ابن بابویه ) در هیچ امری دعاء نکردم مگر سرعت اجابت را دیدم

« اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ مُحَمَّدٍ صَلَی اللّه ُ عَلیهِ وَآلِهِ یَا أَبَا الْقَاسِمِ یَا رَسُولَ اللّه ِ یَا إِمَامَ الرَّحْمَهِ ، یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللّه ِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّه ِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّه ِ .

یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا أَمِیرَالْمُوءْمِنِینَ ، یَا عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ ، یَا حُجَّهَ اللّه ِ عَلَی خَلْقِهِ ، یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللّه ِ وَقَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّه ِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّه ِ .

یَا فَاطِمَهُ الزَّهْرَاءُ ، یَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ یَا قُرَّهَ عَیْنِ الرَّسُولِ ، یَا سَیِّدَتَنَا وَمَوْلاتَنَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکِ إِلَی اللّه ِ ، وَقَدَّمْنَاکِ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهَهً عِنْدَ اللّه ِ ، اشْفَعِی لَنَا عِنْدَ اللّه ِ .

یَا أَبَا مُحَمَّدٍ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الْمُجْتَبَی ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّه ِ ، یَا حُجَّهَ اللّه ِ عَلَی خَلْقِهِ ، یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللّه ِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّه ِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّه ِ .

یَا أَبَا عَبْدِ اللّه ِ ، یَا حُسَیْنَ بْنِ عَلِیٍّ أَیُّهَا الشَّهِیدُ ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّه ِ یَا حُجَّهَ اللّه ِ عَلَی خَلْقِهِ ، یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللّه ِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّه ِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّه ِ .

یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ یَا زَیْنَ الْعَابِدِینَ ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّه ِ ، یَا حُجَّهَ اللّه ِ

---

1- (1) بحار الأنوار : 102/247 249 .

عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ، أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، يَا حُجَّةَ اللّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا عَبْدِ اللّهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، يَا حُجَّةَ اللّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ ، أَيُّهَا الْكَاظِمُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، يَا حُجَّةَ اللّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلاَنَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى أَيُّهَا الرِّضَا يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، يَا حُجَّةَ اللّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ اشْفَعْ ، لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْجَوَادُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، يَا حُجَّةَ اللّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِى النَّقِيُّ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، يَا حُجَّةَ اللّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنِ عَلِیٍّ أَیُّهَا الْمُجْتَبَی ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلَی خَلْقِهِ ، یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّهِ .

یَا وَصِیَّ الْحَسَنِ ، وَالْخَلَفَ الْحُجَّهَ ، أَیُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ ، یَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، یَا حُجَّهَ اللّهِ عَلَی خَلْقِهِ ، یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللّهِ ، وَقَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا ، یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّه » . سپس حاجت خود را خواسته ، همانا برآورده شود إن شاء اللّه تعالی .

تکمیل در مورد زیارت قبر حضرت زهراء سیّده نساء العالمین صلوات اللّه علیها

شیخ طوسی قدس سره (1) دارد که آنچه در فضل زیارت آن حضرت روایت شده بیش از حدّ احصاء است . در اینجا پاره ای روایات ایراد می شود :

1 شیخ طوسی قدس سره (2) در روایتی مسند ( اعتبار سند ثابت نیست ) از جدّ یزید بن عبدالملک آورده که بر حضرت وارد شده به او سلام کردند ، و پرسیدند چه چیز تو را آورده ( برای چه آمده ای ؟ ) جواب داد در جستجوی برکت ، بفرمایند پدرم به من خبر داد هر که سه روز بر او و بر من سلام دهد خداوند بهشت را بر او واجب گرداند . پرسیدم در زندگی حضرت و شما ؟ فرمود بلی و بعد از مرگمان .

---

1- (1) التهذیب 6/10 . وسائل الشیعه 10 14 باب 18/1 ابواب مزار .
2- (2) التهذیب 6/10 ، بحار الأنوار 100/194 .

2 در کتاب بشاره المصطفی(1) مسنداً ( اعتبار سند بعید نیست ) از امام ششم علیه السلام از پدرشان از گفته جابر بن عبداللّه انصاری از پیغمبر صلی الله علیه و آله در حدیثی طولانی آورده ، هر که فاطمه علیهاالسلام را زیارت کند مانند این است که مرا زیارت کرده ، و هر که علی بن ابی طالب علیه السلام را زیارت کند ، مانند این است که فاطمه علیهاالسلام را زیارت کرده و هر که حسن و حسین علیهماالسلام را زیارت کند ، مانند این است که علی علیه السلام را زیارت کرده ، و هر که ذریه این دو را زیارت کند مانند این است که آن دو را زیارت کرده .

زیارت قبور چهار امام حضرت امام حسن مجتبی

و حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین

و حضرت امام محمّد باقر و حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام

در اینجا به ذکر چند روایت اکتفاء می شود :

1 شیخ طوسی قدس سره در تهذیب(2) روایتی مسند ضعیف از امام حسن علیه السلام ایراد کرده که حضرت گفتند : یا رسول اللّه برای زائر ما چه چیز است ؟ حضرت فرمود : هر که مرا زنده یا مرده زیارت کند ، یا پدرت را زنده یا مرده زیارت کند ، یا برادرت را زنده یا مرده زیارت کند ، یا تو را زنده یا مرده زیارت کند ، بر من حق است که او را روز قیامت استنقاذ کنم ( از گرفتاری ها بیرون آورم ) .

---

1- (1) مستدرک الوسائل 2 10 باب 2/4 ابواب مزار .
2- (2) تهذیب الأحکام 6/46 .

2 در مسند دوم(1) ( ظاهراً صحیح باشد ) از امام ششم علیه السلام آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله در جواب سؤال حضرت امام حسین علیه السلام بابا چه چیز برای کسی است که بعد از مرگ شما را زیارت کند ؟ فرمود : پسرکم هر که مرا زائر بیاید بعد از مرگ برای او بهشت است و هر که بابایت را زائر بیاید بعد از مرگش برای اوست بهشت و هر که برادرت را زائر بعد از مرگ بیاید ، برای اوست بهشت ، و هر که تو را زائر بیاید بعد از مرگت برای اوست بهشت .

3 در تهذیب(2) مرسلاً از امام صادق علیه السلام ذکر کرده هر که مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده می شود و فقیر نمی میرد . و در روایتی(3) مرسل نیز از امام یازدهم علیه السلام دارد هر که جعفر و پدرش ( امام ششم و پنجم علیهماالسلام ) را زیارت کند ناراحتی چشم نمی بیند و ناتندرستی به او نمی رسد و به بلاء نمی میرد و قبلاً روایت(4) زید شحام از امام ششم علیه السلام را ذکر کردیم که زیارت هر امام به منزله زیارت رسول اللّه صلی الله علیه و آله است .

در چندین روایت که بعضی صحیح است تأکید بر زیارت(5) قبور شهداء شده و روایتی مرسل(6) از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که مرا زیارت کند و عمویم حمزه را زیارت نکند به تحقیق مرا جفا کرده .

---

1- (1) تهذیب الأحکام 6/46 .
2- (2) تهذیب الأحکام 6/89 .
3- (3) تهذیب الأحکام 6/89 .
4- (4) تهذیب الأحکام 6/91 .
5- (5) بحار الأنوار 100/214 215 ؛ وسائل الشیعه 10 14 باب 12/1 2/6 ابواب مزار ؛ مستدرک الوسائل 2 10 باب 10/1 ابواب مزار .
6- (6) مستدرک الوسائل 2 10 باب 10/2 ابواب مزار .

زیارت اولاد ائمه علیهم السلام

از مسلمات مذهب است که زیارت آنان که بر طریقه حقه ثابت بودند مستحب مؤکد است ، چون یکی از موارد مودت که در قرآن کریم نسبت به خویشان پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده زیارت قبورشان می باشد ، البته قبور عده زیادی از آنان مشخص و معلوم است ، و قبوری بسیار هم به آنان نسبت داده می شود و در مواردی حال آنان معلوم نیست ، ولی تا مخالفت آنان با امامان معصوم علیهم السلام ثابت نشده ، اصل استقامت و اعتقاد به امامت آن بزرگواران می باشد ، و هنگامی زیارت قبور مؤمنین و صلحاء مستحب و تأکید شده باشد ، زیارت امام زاده های متدین به طریق اولی مستحب است .

مرحوم علامه مجلسی(1) اصل در آنان را ایمان و درستی می داند تا خلاف آن ثابت شود ، و عده ای را از خوبان و کسانی که متهم به بدی عقیده و رفتار بودند ذکر کرده ، ولی احتیاط ترک تعرّض به احوال مشکوک الحال آنان است ، بلکه آنها که بدی عقیده و رفتارشان محرز شده را نیز متعرض نشود بهتر است ، و در بین قبور امام زاده ها قبرهای حضرت عباس علیه السلام و حضرت مسلم ( گو اینکه فرزند امام نیست ) و حضرت علی اکبر و حضرت عبدالعظیم و حضرت فاطمه معصومه علیهم السلام ابراهیم پسر پیغمبر صلی الله علیه و آله و ابراهیم مجاب معروف و مشهور است ، و قبور نواب چهارگانه امام عصر عجّل اللّٰه فرجه و هم چنین عده زیادی از اصحاب پیغمبر بزرگ اسلام و حضرت امیر علیهماالسلام معلوم است ، مانند سلمان فارسی و حذیفه بن الیمان و حضرت جعفر بن ابی طالب و کمیل بن زیاد و میثم

---

1- (1) بحار الأنوار 102/274 .

تمار و حجر بن عدی ، و عده زیادی از علماء و بزرگان چون شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و شیخ طوسی و علامه بحر العلوم و قبر علامه حلی و محقّق اردبیلی و قبر شیخ حرّ عاملی و شیخ بهائی و مجلسی اوّل و دوّم قدّس اللّه أسرارهم ، بلکه اطراف قبر حضرت امیر علیه السلام و صحن مطهر حضرت مملو از قبور بزرگان و صلحاء و زهاد و عباد است ، و هم چنین مشهد مقدس و قم مقدسه و خیلی از شهرها ، و در زیارت قبر مؤمنین روایات متعدد در دست است از باب نمونه به ذکر چند روایت اکتفاء می کنیم .

1 در کامل الزیارات مسنداً(1) از امام هفتم و در دیگری از امام هشتم علیهماالسلام (2) آورده ( گر چه سند اول احتمال ارسال دارد ) هر که توان زیارت ما را ندارد ، پس نیکان از موالی ( دوستان ) ما را زیارت کند ، ثواب زیارت ما برایش نوشته می شود .

2 در روایتی مسند و صحیح(3) از امام رضا علیه السلام آمده هر که سوی قبر برادر مؤمن خود برود و دست خود را بر قبر بنهد و 7 بار انا انزلناه بخواند از روز فزع یا از روز فزع اکبر در امان است .

3 در چندین روایت مسند ، بعضی زیارت(4) پیغمبر صلی الله علیه و آله و جمعی از اصحاب را هر عصر پنجشنبه برای بقیع مدنیین و بعضی زیارت(5) حضرت

---

1- (1) بحار الأنوار 102/295 . کامل الزیارات / 319 . تهذیب الأحکام 6/117 .
2- (2) بحار الأنوار 102/295 . کامل الزیارات / 319 .
3- (3) بحار الأنوار 102/295 . کامل الزیارات 319/320 . تهذیب الأحکام 6/117 .
4- (4) بحار الأنوار 102/296 . کامل الزیارات / 296 .
5- (5) بحار الانوار 102/296 299 . کامل الزیارات / 320 321 .

امیر علیه السلام قبور مردگان و بعضی زیارت(1) امام پنجم علیه السلام و دعاء برای مردی از شیعیان کوفه که در بقیع دفن شده بود آورده .

4 در روایت صحیح(2) کلینی از امام ششم علیه السلام در باره زیارت قبور وارد شده ، آنها انس به شما می گیرند ، هنگامی که از آنها غائب شدید به وحشت می افتند .

5 و در روایتی(3) که به سه سند آمده و یکی صحیح است از امام ششم علیه السلام وارد شده ، که مرده هایتان را زیارت کنید ، به زیارت شما خوشحال می شوند ، یکی ( یا هر یک از شما ) حاجت خود را نزد قبر پدر و مادر خود به دعای خود ( یا بعد از دعاء برای آنها ) بخواهد .

---

1- (1) بحار الانوار 102/297 . کامل الزیارات 321 322 . وسائل الشیعه 10 14 باب 101/1 ابواب مزار .
2- (2) وسائل الشیعه 1 3 باب 54/3 ابواب دفن .
3- (3) وسائل الشیعه 1 3 باب 54/5 ابواب دفن .

## بخش چهارم: نمازهای حاجت که بعضی شامل روزه نیز هست

### اشاره

« وَإِذَا سَأَلَکَ عِبَادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعْوَهَ الدَّاعِی إِذَا دَعَانِی فَلْیَسْتَجِیبُوا لِی وَلْیُؤْمِنُوا بِی لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُونَ »(1)

« وَقَالَ رَبُّکُمْ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ »(2)

---

1- (1) سوره البقره : 186 .

2- (2) سوره المؤمن : 60 .

نمازهای حاجت بر دو قسمند : 1 آنها که دارای سند معتبر است . 2 آنها که سند معتبر ندارد . و هر یک از این دو قسم بر چهار نوع تقسیم می شود : 1 در شب یا روز مخصوص خوانده می شود . 2 در ماه خاص شب یا روز خوانده می شود . 3 در هنگامی خاص از شب یا روز خوانده می شود . 4 اختصاص به زمان خاص از شب یا روز یا هفته یا ماه ندارد .

نوع اول : نمازهایی هستند که در شب پنجشنبه یا جمعه یا روز پنجشنبه و جمعه و یا در سایر شبها و روزهای هفته .خوانده می شود و دارای سند معتبر است .

1 شیخ کلینی قدس سره در روایتی(1) معتبر از سکونی از امام ششم علیه السلام آورده که هر کس بین جمعه تا جمعه پانصد رکعت نماز بخواند برای اوست نزد خداوند هر چه بخواهد ، مگر تمنّای حرام کند .

2 در کتاب جمال الاسبوع(2) روایت مسندی آورده که مفضّل بن عمر می گوید : من و تنی چند از اصحاب امام ششم علیه السلام ( که آنها را نام برده ) نزد امام

---

1- (1) بحار الأنوار : 89/363 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 59/1 صلاه الجمعه ؛ مستدرک الوسائل 1 6باب 51/1 ؛ مسند جعفریات ؛ جامع الأحادیث 7/266 267 . .
2- (2) بحار الأنوار : 90/314 .

بودیم ، در این هنگام مردی به نام اسماعیل بن قیس موصلی وارد شد ، حضرت در سجده بود . و ما مشغول سخن گفتن بودیم ، چون امام سر از سجده برداشت ، به وی نگاه کرده پرسید : این اندوه و نفس چیست ؟

عرض کرد : مولایم فدایت شوم به حقّ خودت قسم طاقتم طاق و سینه ام تنگ آمده .

حضرت فرمود : کجائی تو از نماز حوائج ؟

پرسید : چگونه آنرا بیاورم فدایت گردم ؟

حضرت فرمود : روز پنجشنبه بعد از ضحی ( پیش از ظهر ) غسل کرده . در جای نماز خود قرار بگیر ، و چهار رکعت نماز بیاور و در هر رکعت سوره فاتحه ( حمد ) یک بار و انا انزلناه را 10 بار می خوانی چون سلام نماز را دادی ، 100 بار بگو : « اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ » . سپس دستهای خود را به سوی آسمان بالا برده ، و 10 بار بگو : « یا اَللّهُ یا اَللّهُ » . بعد تسبیح خود را حرکت داده می گوئی : « یا رَبِّ یا رَبِّ » تا نفس قطع شود . سپس دستها را باز کرده برابر صورت بالا برده 10 بار می گوئی : « یا اَللّهُ یا اَللّهُ » و بگو « یَا أَفْضَلَ مَنْ رُجِیَ وَیَا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ وَیَا أَجْوَدَ مَنْ سَمِحَ وَأَکْرَمَ مَنْ سُئِلَ ، یَا مَنْ لا یَعْزُبُ عَلَیْهِ مَا یَفْعَلُهُ ، یَا مَنْ حَیْثُ مَا دُعِیَ أَجَابَ ، أَسْأَلُکَ بِمُوجِبَاتِ رَحْمَتِکَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِکَ وَأَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْعِظَامِ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ عَظِیمٌ وَأَسْأَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَبِفَضْلِکَ الْعَظِیمِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْعَظِیمِ ، دَیَّانِ الدِّینِ مُحْیِی الْعِظَامِ وَهِیَ رَمِیمٌ ، وَأَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ اللّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِیَ لِی حَاجَتِی وَتُیَسِّرَ لِی مِنْ أَمْرِی ، فَلا تُعَسِّرَ عَلَیَّ ، وَتُسَهِّلَ لِی مَطْلَبَ رِزْقِی مِنْ فَضْلِکَ الْوَاسِعِ ، یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ ، یَا قَدِیراً عَلَی مَا لا یَقْدِرُ عَلَیْهِ غَیْرُکَ ، یَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الاْءَكْرَمِين » .

حضرت فرمودند : چند بار این را بگو ( یا این کار را بکن ) سالی گذشت . در خانه امام ششم علیه السلام بودیم ناگهان داود بر ما وارد شد و از آستین خود کیسه ای را بیرون آورد و گفت : فدایت شوم این 500 دینار است ، به برکت شما بر من لازم آمد و به آنچه از خیر به من آموختی خداوند بر من گشود .

و در روایت طوسی(1) دارد حتّی آنکه از کسی طلب داشتم و آن را از من بازداشته بود . نزد بعض حکّام قسم خورده بود بعد از آن نزد من آمد و طلب مرا با خود آورد . با این که بیش از سه بار این نماز را نخواندم . و از من درخواست حلیّت کرد او را حلال کردم .

امام علیه السلام به وی فرمود : خدای را سپاس گزار و هیچکس تو را از بندگی پروردگارت سرگرم نسازد و حال برادران خود را برس .

و در روایت طوسی نیز روایت را با تفاوتی آورده که در آن اسماعیل شکایت از غمّ و همّ و زیادتی بدهی دارد .

و نیز در روایت کتاب اغسال(2) ابن عیاش به نقل از البلد الأمین مسنداً و در مصباح المتهجد مرسلاً با تفاوتی روایت را آورده و در نقل مصباح انا انزلناه را 20 بار گفته .

3 در کتاب عیون اخبار الرضا علیه السلام (3) شیخ صدوق قدس سره روایتی مسند آورده

---

1- (1) بحار الأنوار : 90/333 334 .
2- (2) بحار الأنوار : 90/334 .
3- (3) بحار الأنوار 91/342 343 344 و وسائل الشیعه 5 8 باب 32/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

گر چه سند ظاهراً صحیح نیست ، لکن شاهد صدق بر مضمون آن هست . و روایاتی ضعیف(1) مؤید آن می باشد که فضل بن ربیع حاجب هارون گفته : بعد از نصف شب مسرور کبیر که از خواصّ هارون است ، بدون سلام و اجازه وارد شد ، وی را بحضور هارون می خواند با آنکه جنب بوده ، فرصت غسل کردن نداشته و چنین پنداشته که باید کشته شود ، چون بر هارون وارد شد ، سلام می کند جواب می شنود او را ساعتی وامیگذارد تا ترسش برطرف شود ، سپس او را به زندان موسی بن جعفر علیهماالسلام فرستاده دستور می دهد 30 هزار درهم و 5 خلعت و سه مرکب سواری در اختیار آن حضرت بگذارد ، خواست بماند خواست ، به هر شهری که دوست دارد برود .

حضرت پولها و خلعتها را نمی پذیرد ، فضل حضرت را قسم می دهد که مبادا هارون از رد آنها خشمگین شود ، حضرت به او می فرمایند هر چه دوست داری انجام ده . از حضرت سبب این کرامت را می پرسد بفرمایند : شب چهارشنبه پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم به من گفتند ، موسی تو زندانی ، مظلومی ، سه بار فرمود سپس فرمود : ( وَإِنْ أَدری لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتاعٌ إلی حینٍ ) روز آینده را روزه بگیر و دنبال آن پنچشنبه و جمعه را روزه بدار ، وقت افطار 12 رکعت نماز

---

1- (1) بحار الأنوار 90/332 و91/342 343 . از جمله روایات روایت صدوق است که علی بن ابراهیم مرسلاً از مردی آورده و از جمله دعاهای آن حضرت است : « يَا سَيِّدِی نَجِّنِی مِنْ حَبْسِ هَارُونَ وَخَلِّصْنِی مِنْ يَدِهِ ، يَا مُخَلِّصَ الشَّجَرِ مِنْ بَيْنِ رَمْلٍ وَطِينٍ وَمَاءٍ ، وَيَا مُخَلِّصَ اللَّبَنِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ ، وَيَا مُخَلِّصَ الْوَلَدِ مِنْ بَيْنِ مَشِيمَةٍ وَرَحِمٍ وَيَا مُخَلِّصَ النَّارِ مِنْ بَيْنِ الْحَدِيدِ وَالْحَجَرِ ، وَيَا مُخَلِّصَ الاَرْوَاحِ مِنْ بَيْنِ الأَحْشَاءِ وَالأَمْعَاءِ ، خَلِّصْنِی مِنْ يَدِ هَارُون » . وسائل الشیعه 5 8 باب 32/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

در هر رکعت حمد را یک بار و قل هو اللّه را 12 بار بخوان ، چهار رکعت که خواندی سجده کن ، سپس بگو : « یَا سَابِقَ الْفَوْتِ یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ وَهِیَ رَمِیمٌ بَعْدَ الْمَوْتِ ، أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الأَعْظَمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَعَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ ، وَأَنْ تُعَجِّلَ لِیَ الْفَرَجَ مِمَّا أَنَا فِیه »

این کار را کردم ، پس آنچه دیدی رخ داد ( یعنی از زندان به این گونه آزاد شدم .

4 در روایتی صحیح(1) شیخ صدوق قدس سره از امام صادق علیه السلام ذکر کرده : هرگاه حاجتی مهم تو را سوی خداوند باشد ، سه روز پیا پی روزه بدار ، چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه ، روز جمعه که شد ( انشاء اللّه تعالی ) غسل کن ، لباس نوی پاکیزه پوشیده به بالاترین اطاق خانه خود بالا رو ، دو رکعت نماز بخوان ، دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرده بگو : « اَللّهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِمَعْرِفَتی بِوَحْدانِیَّتِکَ وَصَمَدا نِیَّتِکَ ، وَاَنَّهُ لا قادِر عَلی قَضاءِ حاجَتی غَیْرُکَ ، وَقَدْ عَلِمْتُ یا رَبِّ اَنَّهُ کُلَّما تَظاهَرَتْ نِعْمَتُکَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ فاقَتی اِلَیْکَ وَقَدْ طَرَقَنی هَمٌّ کَذا وَکَذا در اینجا حاجت خود را بگوید وَاَنْتَ بِکَشْفِهِ عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ واسِعٌ غَیْرُ مُتَکَلِّفٍ ، فَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی الْجِبالِ فَنُسِفَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَی السَّمواتِ ( عَلَی السَّماءِ فَقیه ) فَانْشَقَّتْ وَعَلی النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ ( فَانْتَشَرَتْ ) وَعَلَی الاْءَرْضِ فَسُطِحَتْ ، وَاَسْئَلُکَ بِالْحَقِّ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ( جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَالأَئمَّهَ عَلَیْهِمُ السلام و یکی یکی امامان را تا آخر نام می بری ) اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَقْضِیَ لی حاجَتی

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/10 از ابواب بقیه صلوات مندوبه . من لا یحضره الفقیه 1/351 . بحار الأنوار 90/33 .

( واَنْ تُیَسِّرَ فقیه ) وَتُیَسِّرَلی عَسیرَها وَتَکْفِیَنی مُهِمَّها ، فَاِنْ فَعَلْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ ، وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَکَ الْحَمْدُ غَیْرُ جائِرٍ فی حُکْمِکَ وَلا مُتَّهَمٍ فی قَضائِکَ وَلاحائِفٍ فی عَدْلِکَ » پس گونه خود را می چسبانی به زمین و می گویی: « اَللّهُمَّ اِنَّ یُونُسَ بْنَ مَتّی عَبْدُکَ دَعاکَ فی بَطْنِ الْحُوتِ وَهُوَ عَبْدُکَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا عَبْدُکَ اَدْعُوکَ فَاسْتَجِبْ لی » .

سپس امام ششم علیه السلام فرمود : بسا حاجتی دارم ، به این دعا می کنم برگشته ام حاجت برآورده شده .

قسم اول از نمازهائی که سند معتبر ندارد و در روز یا شب مخصوص خوانده می شود :

1 در کتاب اختیار(1) ابن الباقی روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، هر که می خواهد دعایش مستجاب شود روز یکشنبه وضو گرفته 2 رکعت نماز بعد از ظهر بخواند ، و 11 بار بگوید : « واُفَوِّضُ اَمْری اِلَی اللّه ِ اِنَّ اللّه َ بَصیرٌ بِالْعِبادِ » ، سپس شروع به خواندن سوره انعام نموده به آیه « ذلِکَ الفَوْزُ المُبینِ »رسید دو باره 11 بار « واُفَوِّضُ اَمْری اِلَی اللّه ِ » را بخواند ، به آیه « وهَدَیناهُمْ إلی صِراطٍ مُستقیم »رسید بگوید : « رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الآْخِرَهِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ ، اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ هَوءُلاءِ الاْءَنْبِیَاءِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی صَلّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ أَنْ تَقْضِیَ حَاجَتِی فِی هَذِهِ السَّاعَهِ » چون به آیه « إِنْ هُوَ إِلاّ ذِکْری لِلْعالَمِینَ »رسید 46 بار می گوید : ( إِیّاکَ نَعْبُدُ وَإِیّاکَ نَسْتَعِینُ » . سپس می گوید : « صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ » چون رسید بین دو اللّه ، رُسُل اللّه ، اللّه می گوید : « إِلَهِی مَنْ ذَا

---

1- (1) بحار الأنوار : 90/341 342 .

الَّذِی دَعَاکَ فَلَمْ تُجِبْهُ ، إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی تَضَرَّعَ إِلَیْکَ فَلَمْ تَرْحَمْهُ ، إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی انْقَطَعَ إِلَیْکَ فَلَمْ تَصِلْهُ ، إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی اسْتَنْصَرَکَ فَلَمْ تَنْصُرْهُ ، إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی اسْتَنْجَدَکَ فَلَمْ تُنْجِدْهُ ، إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی اسْتَصْرَخَکَ فَلَمْ تُصْرِخْهُ ، إِلَهِی مَنِ الَّذِی اسْتَغْفَرَکَ فَلَمْ تَغْفِرْ لَهُ إِلَهِی مَنِ الَّذِی اسْتَعَاذَ بِکَ فَلَمْ تُعِذْهُ ، إِلَهِی مَنِ الَّذِی تَوَکَّلَ عَلَیْکَ فَلَمْ تَکْفِه ، إِلَهِی مَنِ الَّذِی تَقَرَّبَ إِلَیْکَ فَلَمْ تُقَرِّبْهُ إِلَهِی مَنِ الَّذِی اسْتَغَاثَ بِکَ فَلَمْ تُغِثْهُ إِلَهِی مَنِ الَّذِی تَقَرَّبَ إِلَیْکَ فَأَبْعَدْتَهُ وَهَرَبَ إِلَیْکَ فَأَسْلَمْتَهُ ، وَاغَوْثَاهْ بِکَ یَا اللّٰهُ ، وَاغَوْثَاهْ ، وَاغَوْثَاهْ ، بِکَ یَا اللّٰهُ وَاغَوْثَاهْ وَاغَوْثَاهْ بِکَ یَا اللّٰهُ ، یَا مُغِیثُ أَغِثْنِی وَامْحُ عَنِّی سَیِّئَاتِی یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » .

2 سید بن طاوس در جمال الاسبوع(1) روایتی مرسل از رسول اکرم صلی الله علیه و آله برای حاجت ذکر کرده ، هر کس روز دو شنبه چهار رکعت نماز بخواند ( دو رکعت دو رکعت ) در هر رکعت 7 بار سوره حمد و یکبار سوره اناانزلناه ، چون فارغ شود 100 بار بگوید « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » و 100 بار بگوید « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلى جَبْرَئیل » و 100 بار ظالمین را لعنت کند و آیه الکرسی را بخواند .

سپس گونه راست را در جای سجده بر زمین نهاده بگوید : « اللّٰهُ رَبّی حَقّا حَقّا » تا نفس قطع شود ، بعد بگوید : « لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئا وَلا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّا ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَبِمَوْضِعِ الرَّحْمَهِ مِنْ کِتَابِکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِی کَذا وَکَذا » به جای کذا وکذا حاجت خود را درخواست کند .

سپس گونه چپ را بر زمین نهاده می گوید : « یا مُحَمَّدُ یا عَلیّ یا جَبرَئیلُ بِکُمْ أتَوَسَّلُ إلَی اللّٰهِ » بعد سجده کرده ، این گفته را تکرار کند ، و حاجت خود را

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 41/31 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

درخواست می نماید ، خداوند 70 هزار قصر در بهشت به او عطاء می کند تا آخر روایت ، و در روایت(1) انس ( که ضعیف است ) از آن حضرت تا « اللّهُمَّ صَلِّ علی جبرئیل » دارد .

3 در روایتی مرسل(2) از رسول خدا صلی الله علیه و آله نمازی برای شب سه شنبه وارد شده دو رکعت است ، در هر رکعتی فاتحه الکتاب و آیه الکرسی و قل هو اللّه احد وشهد اللّه را یک بار می خواند ، آنچه بخواهد خداوند به وی عطا می کند .

4 و در مرسلی دیگر(3) از رسول خدا صلی الله علیه و آله نمازی برای روز چهارشنبه 12 رکعت وارد شده ( دو رکعت دو رکعت ) در هر رکعتی یک بار فاتحه الکتاب و هر یک از قل هو اللّه احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را سه بار می خواند ، منادی از نزد عرش وی را ندا می کند ای بنده خدا ، کار ( عمل ) را از سر بگیر ، خداوند گناه سابق ( متقدّم ) ولاحق ( متأخر ) را برتو آمرزید . . تا آنجا که خداوند تعالی 70 هزار حاجت که از همه پایین تر آمرزش است برایش برآورده سازد و وی را تشنگی و گرسنگی نمی رسد .

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6باب 41 31 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) بحار الأنوار : 90/322 وسائل الشیعه 5 8 باب 49/10 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
3- (3) بحار الأنوار : 90/323 وسائل الشیعه 5 8 باب 49/13 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

نمازهائی که با سند ضعیف برای شب یا روز پنجشنبه یا جمعه وارد شده و بعضی مشتمل بر روزه هم هست

5 در مصباح المتهجد(1) و غیر آن از عاصم بن حمید از امام ششم علیه السلام آورده هرآنگاه حاجتی برای یکی از شما رخ داد ، روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته ، روز جمعه غسل کند ، لباس پاکیزه پوشیده بالاترین جای خانه دو رکعت نماز می خواند ، سپس دست خود را به سوی آسمان بلند کرده و می گوید : « اَللّهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِمَعْرِفَتی بِوَحْدانِیَّتِکَ وَصَمَدانِیَّتِکَ، وَاَ نَّهُ لا قادِرَ عَلی قَضاءِ حاجَتی غَیْرُکَ، وَقَدْ عَلِمْتُ یا رَبِّ اَ نَّهُ کُلَّما شاهَدْتُ نِعْمَکَ عَلَیَّ، اشْتَدَّتْ فاقَتی اِلَیْکَ، وَقَدْ طَرَقَنی یا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ اَمْری ما قَدْ عَرَفْتَهُ قَبْلَ مَعْرِفَتی، لِاَنَّکَ عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ، فَاَسْئَلُکَ بِالْاِسْمِ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی السَّمواتِ فَانْشَقَّتْ، وَعَلَی الْاَرَضِینَ فَانْبَسَطَتْ، وَعَلَی النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ، وَعَلَی الْجِبالِ فَاسْتَقَرَّتْ، وَاَسْئَلُکَ بِالْاِسْمِ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ، وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، وَعِنْدَ الْاَئِمَّةَ کُلِّهِمْ صَلَواتُ اللّه ِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَقْضِیَ لی یا رَبِّ حاجَتی، وَتُیَسِّرَ لی عَسیرَها وَتَکْفِیَنی مُهِمَّها، وَتَفْتَحَ لی قُفْلَها، فَاِنْ فَعَلْتَ ذلِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ، وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَکَ الْحَمْدُ غَیْرُ جائِرٍ فی حُکْمِکَ، وَلا حآئِفٍ فی عَدْلِکَ، » .

سپس گونه راست را بر زمین گذارده می گوئی : « اَللّهُمَّ اِنَّ یُونُسَ بْنَ مَتّی عَبْدَکَ وَنَبِیَّکَ، دَعاکَ فی بَطْنِ الْحُوتِ بِدُعائی هذا فَاسْتَجَبْتَ لَهُ، وَاَ نَا اَدْعُوکَ فَاسْتَجِبْ لی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ » سپس می گوئی : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ حُسْنَ الظَّنِّ بِکَ ، وَالصِّدْقَ

---

1- (1) مکارم الأخلاق : 377 با تفاوتهائی . جامع الاحادیث 7/247 ؛ بحار الانوار ؛ 90/29 الی 33 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 28/14 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

فِی التَّوَکُّلِ عَلَیْکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ تَبْتَلِیَنِی بِبَلِیَّهٍ تَحْمِلُنِی ضَرُورَتُهَا عَلَی رُکُوبِ مَعَاصِیکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ أَنْ أَقُولَ قَوْلاً أَلْتَمِسُ بِهِ سِوَاکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ تَجْعَلَنِی عِظَهً لِغَیْرِی ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ أَنْ یَکُونَ أَحَدٌ أَسْعَدَ بِمَا آتَیْتَنِی مِنِّی ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ أَتَکَلَّفَ طَلَبَ مَا لَمْ تَقْسِمْ لِی ، وَمَا قَسَمْتَ لِی مِنْ قِسْمٍ أَوْ رَزَقْتَنِی مِنْ رِزْقٍ فَأْتِنِی بِهِ فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَهٍ حَلَالاً طَیِّباً وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ یُزَحْزِحُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ أَوْ یُبَاعِدُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ أَوْ یَصْرِفُ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ عَنِّی ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ تَحُولَ خَطِیئَتِی وَظُلْمِی وَجَوْرِی وَاتِّبَاعُ هَوَایَ وَاسْتِعْجَالُ شَهْوَتِی دُونَ مَغْفِرَتِکَ وَرِضْوَانِکَ وَثَوَابِکَ وَنَائِلِکَ وَبَرَکَاتِکَ وَوَعْدِکَ الْحَسَنِ الْجَمِیلِ عَلَی نَفْسِکَ یَا جَوَادُ یَا کَرِیمُ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ وَصَفِیِّکَ وَحَبِیبِکَ وَأَمِینِکَ وَرَسُولِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ الذَّابِّ عَنْ حَرِیمِ الْمُوءْمِنِینَ ، الْقَائِمِ بِحُجَّتِکَ ، الْمُطِیعِ لاِءَمْرِکَ ، الْمُبَلِّغِ لِرِسَالَتِکَ ، النَّاصِحِ لاِءُمَّتِهِ حَتَّی أَتَاهُ الْیَقِینُ ، إِمَامِ الْخَیْرِ وَقَائِدِ الْخَیْرِ ، وَخَاتَمِ النَّبِیِّینَ ، وَسَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ ، وَإِمَامِ الْمُتَّقِینَ ، وَحُجَّتِکَ عَلَی الْعَالَمِینَ ، الدَّاعِی إِلَی صِرَاطِکَ الْمُسْتَقِیمِ ، الَّذِی بَصَّرْتَهُ سَبِیلَکَ ، وَأَوْضَحْتَ لَهُ حُجَّتَکَ وَبُرْهَانَکَ ، وَمَهَّدْتَ لَهُ أَرْضَکَ وَأَلْزَمْتَهُ حَقَّ مَعْرِفَتِکَ ، وَعَرَجْتَ بِهِ إِلَی سَمَاوَاتِکَ ، فَصَلَّی بِجَمِیعِ مَلائِکَتِکَ ، وَغَیَّبْتَهُ فِی حُجُبِکَ ، فَنَظَرَ إِلَی نُورِکَ ، وَرَأَی آیَاتِکَ ، وَکَانَ مِنْکَ کَقَابِ قَوْسَیْنِ أَوْ أَدْنَی ، فَأَوْحَیْتَ إِلَیْهِ بِمَا أَوْحَیْتَ ، وَنَاجَیْتَهُ بِمَا نَاجَیْتَ ، وَأَنْزَلْتَ عَلَیْهِ بِوَحْیِکَ ] عَلَی لِسَانِ [طَاوُسِ الْمَلائِکَهِ ، الرُّوحِ الأَمِینِ رَسُولِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ ، فَأَظْهَرَ الدِّینَ لاِءَوْلِیَائِکَ الْمُتَّقِینَ ، فَأَدَّی حَقَّکَ ، وَفَعَلَ مَا أَمَرْتَ بِهِ فِی کِتَابِکَ بِقَوْلِکَ ، یا أَیُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ ما أُنْزِلَ إِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ ، وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَما بَلَّغْتَ رِسالَتَهُ ، وَاللّه ُ یَعْصِمُکَ مِنَ النّاسِ ، فَفَعَلَ صلی الله علیه و آله وَبَلَّغَ رِسَالاتِکَ ، وَأَوْضَحَ حُجَّتَکَ ، فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ ، وَاغْفِرْ لِی ، وَارْحَمْنِی ، وَتَجَاوَزْ عَنِّی ، وَارْزُقْنِی ، وَتَوَفَّنِی عَلَی مِلَّتِهِ ، وَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِهِ ، وَاجْعَلْنِی مِنْ جِیرَانِهِ فِی جَنَّتِکَ ، إِنَّکَ جَوَادٌ

كَرِيمٌ ، اللَّهُمَّ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِوَلِيِّكَ ، وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، وَوَصِيِّ نَبِيِّكَ مَوْلاىَ وَمَوْلَى الْمُوءْمِنِينَ وَالْمُوءْمِنَاتِ ، قَسِيمِ النَّارِ ، وَقَائِدِ الأَبْرَارِ ، وَقَاتِلِ الْكَفَرَهِ وَالْفَجَرَهِ ، وَوَارِثِ الاْءَنْبِيَاءِ ، وَسَيِّدِ الأَوْصِيَاءِ ، وَالْمُوءَدِّى عَنْ نَبِيِّهِ ، وَالْمُوفِى بِعَهْدِهِ ، وَالذَّائِدِ عَنْ حَوْضِهِ ، الْمُطِيعِ لاِءَمْرِكَ ، عَيْنِكَ فِى بِلادِكَ ، وَحُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ ، زَوْجِ الْبَتُولِ ، سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، وَوَالِدِ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، رَيْحَانَتَىْ رَسُولِكَ ، وَشَنْفَىْ عَرْشِكَ ، وَسَيِّدَىْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ ، مُغَسِّلِ جَسَدِ رَسُولِكَ ، وَحَبِيبِكَ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ ، وَمُلْحِدِهِ فِى قَبْرِهِ ، اللَّهُمَّ فَبِحَقِّهِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ مُحِبِّيهِ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ ، اغْفِرْ لِى وَلِوَالِدَىَّ وَأَهْلِى وَوُلْدِى وَقَرَابَتِى وَخَاصَّتِى وَعَامَّتِى ، وَجَمِيعِ إِخْوَانِىَ الْمُوءْمِنِينَ وَالْمُوءْمِنَاتِ ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ، الأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالأَمْوَاتِ ، وَسُقْ إِلَىَّ رِزْقاً وَاسِعاً مِنْ عِنْدِكَ ، تَسُدُّ بِهِ فَاقَتِى ، وَتَلُمُّ بِهِ شَعَثِى ، وَتُغْنِى بِهِ فَقْرِى ، يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ ، وَيَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ ، وَارْزُقْنِى خَيْرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ ، يَا قَرِيبُ ، يَا مُجِيبُ ، اللَّهُمَّ وَإِنِّى أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْوَلِىِّ الْبَارِّ التَّقِىِّ الطَّيِّبِ الزَّكِىِّ ، الإِمَامِ ابْنِ الإِمَامِ ، السَّيِّدِ ابْنِ السَّيِّدِ ، الْحَسَنِ بْنِ عَلِىٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْقَتِيلِ الْمَسْلُوبِ الْمَظْلُومِ ، قَتِيلِ كَرْبَلاءَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِسَيِّدِ الْعَابِدِينَ ، وَقُرَّهِ عَيْنِ الصَّالِحِينَ ، عَلِىِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِبَاقِرِ الْعِلْمِ ، صَاحِبِ الْحِكْمَهِ وَالْبَيَانِ ، وَوَارِثِ مَنْ كَانَ قَبْلَهُ ، مُحَمَّدِ بْنِ عَلِىٍّ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالصَّادِقِ الْخَيْرِ [ الْحِبْرِ ]الْفَاضِلِ ، جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْكَرِيمِ الشَّهِيدِ الْهَادِى الْمَوْلَى [ الوَلىّ] مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالشَّهِيدِ الْغَرِيبِ الْمَدْفُونِ بِطُوسَ عَلِىِّ بْنِ مُوسَى ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالزَّكِىِّ التَّقِىِّ ، مُحَمَّدِ بْنِ عَلِىٍّ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالطُّهْرِ الطَّاهِرِ النَّقِىِّ ، عَلِىِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِوَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِىٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْبَقِيَّهِ الْبَاقِى ، الْمُقِيمِ بَيْنَ أَوْلِيَائِهِ ، الَّذِى رَضِيتَهُ لِنَفْسِكَ ، الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ ، الْفَاضِلِ الْخَيْرِ [ الْخَيِّرِ ] نُورِ الأَرْضِ ، وَعِمَادِهَا وَرَجَاءِ هَذِهِ الأُمَّهِ ،

وَسَيِّدِهَا [ وَسَنَدِها ] الآْمِرِ بِالْمَعْرُوفِ ، وَالنَّاهِی عَنِ الْمُنْكَرِ ، النَّاصِحِ الأَمِينِ ، الْمُوءَدِّی عَنِ النَّبِيِّينَ ، وَخَاتَمِ الأَوْصِيَاءِ النُّجَبَاءِ الطَّاهِرِينَ صَلَوَاتُ اللّه ِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، اللَّهُمَّ بِهَوءُلاءِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ ، [ وَ ] بِهِمْ أَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ ، وَبِهِمْ أُقْسِمُ عَلَيْکَ ، فَبِحَقِّهِمْ عَلَيْکَ إِلاّ غَفَرْتَ لِی ، وَرَحِمْتَنِی ، وَرَزَقْتَنِی رِزْقاً وَاسِعاً ، تُغْنِينِی بِهِ عَمَّنْ سِوَاکَ ، يَا عُدَّتِی عِنْدَ كُرْبَتِی ، يَا صَاحِبِی عِنْدَ شِدَّتِی ، يَا وَلِيِّی عِنْدَ نِعْمَتِی ، يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ، يَا مُغِيثَ الْمَلْهُوفِ الضَّرِيرِ ، يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الأَسِيرِ ، وَيَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ، يَا مُخْلِصَ الْمَكْرُوبِ الْمَسْجُونِ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی رِزْقاً وَاسِعاً ، تَلُمُّ بِهِ شَعَثِی ، وَتَجْبُرُ بِهِ فَاقَتِی ، وَتَسْتُرُ بِهِ عَوْرَتِی ، وَتُغْنِی بِهِ فَقْرِی ، وَتَقْضِی بِهِ دَيْنِی ، وَتُقِرُّ بِهِ عَيْنِی ، يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ ، وَيَا أَوْسَعَ مَنْ جَادَ وَأَعْطَى ، وَيَا أَرْأَفَ مَنْ مَلَکَ ، وَيَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِیَ ، وَيَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ، أَدْعُوکَ لِهَمٍّ لا يُفَرِّجُهُ إِلاّ أَنْتَ ، وَلِكَرْبٍ لا يَكْشِفُهُ غَيْرُکَ ، وَلِهَمٍّ لا يُنَفِّسُهُ سِوَاکَ ، وَلِرَغْبَةٍ لا تُنَالُ إِلاّ مِنْکَ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّکَ عَلَيْهِمْ عَظِيمٌ ، وَبِحَقِّ مَنْ حَقُّهُمْ عَلَيْکَ عَظِيمٌ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِی الْعَمَلَ بِمَا عَلَّمْتَنِی مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّکَ ، وَأَنْ تَبْسُطَ عَلَیَّ مَا حَظَرْتَ مِنْ رِزْقِکَ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين » .

و قریب به همین روایت را در تهذیب(1) و فقیه نقل کرده اند .

6 در مصباح المتهجد و غیر آن روایتی(2) از میسّر ( مبشر ) بن عبدالعزیز آورده اند که نزد امام ششم علیه السلام بوده ، بعض اصحاب وارد می شود به حضرت گفت : فدایت شوم ، من فقیرم ، حضرت به او فرمودند روز چهارشنبه و پنجشنبه

---

1- (1) جامع الأحاديث : 7/246 .
2- (2) بحار الأنوار : 90/36 مكارم الاخلاق : 385 .

و جمعه را روزه بگیر و پیش از ظهر جمعه در بالاترین پشت بام خانه خود یا در جلگه ای از زمین ( جائی که کسی ترا نبیند ) رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کن : سپس در همانجا 2 رکعت نماز خوانده بر سر زانوها نشسته و رو به قبله زانوها را به سمت زمین قرار داده دست راست را بالای دست چپ بگذار و بگو : « اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ ، انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلاّ مِنْکَ ، وَخَابَتِ الآمَالُ إِلاّ فِیکَ یَا ثِقَهَ مَنْ لا ثِقَهَ لَهُ ، لا ثِقَهَ لِی غَیْرُکَ ، اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، وَارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا أَحْتَسِب » سپس بر زمین سجده کرده بگو : « یَا مُغِیثُ اجْعَلْ لِی رِزْقاً مِنْ فَضْلِکَ » روز شنبه بر تو طلوع نمی کند مگر با روزی تازه ای .

7 در مصباح(1) وبلد الأمین و غیر اینها ، نمازی برای حاجت از عبدالملک بن عمر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده اند : روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیر ، عشیّه روز پنجشنبه به 10 مسکین تصدق می دهد به هرکدام یک مدّ ( سه ربع کیلو تقریباً طعام ) روز جمعه غسل کرده به صحرا می رود و نماز جعفر را خوانده زانوها را برهنه بر زمین می گذارد و می گوید : « یَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِیلَ وَسَتَرَ عَلَیَّ الْقَبِیحَ وَیَا مَنْ لَمْ یُوءَاخِذْ بِالْجَرِیرَهِ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ ، یَا عَظِیمَ الْعَفْوِ ، یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ، یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ ، یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ ، یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوَی ، وَمُنْتَهَی کُلِّ شَکْوَی ، یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ ، یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ ، یَا عَظِیمَ الْمَنِّ، یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا » « یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ » 10 بار « یَا اللّهُ یَا اللّهُ » 10 بار « یَا سَیِّدَاهْ یَا سَیِّدَاهْ » 10 بار « یَا مَوْلاهْ یَا مَوْلاهْ » 10 بار « یَا رَجَاءَاهْ » 10 بار « یَا غِیَاثَاهْ » 10 بار « یَا غَایَهَ رَغْبَتَاهْ » 10 بار « یَا رَحْمَانُ » 10 بار « یَا رَحِیمُ » 10 بار « یَا مُعْطِیَ الْخَیْرَاتِ » 10 بار

---

1- (1) بحار الانوار 90/37/38 .

« صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ » 10 بار و حاجت خود را درخواست می کند .

8 نمازی برای حاجت(1) : در کتب سابق از امام صادق علیه السلام روایت شده به همان ترتیب سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد ، روز جمعه غسل کرده لباسی نو پوشیده به بالاترین جای خانه خود رفته و یا در گوشه ای ازخانه قرار گرفته 2 رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی سوره حمد و قل هو اللّه احد ، و در رکعت دوم سوره حمد و قل یا ایها الکافرون را خوانده ، دستها را به سوی آسمان بلند می کند و می گوید : ( و این کار باید نیم ساعت پیش از ظهر باشد ) : « اللَّهُمَّ إِنِّی ذَخَرْتُ ( ذَكَرْتُ ) تَوْحِیدِی إِیَّاکَ ، وَمَعْرِفَتِی بِکَ ، وَإِخْلاصِی لَکَ ، وَإِقْرَارِی بِرُبُوبِیَّتِکَ ، وَذَخَرْتُ ( ذَكَرْتُ ) وَلایَهَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِیَّتِکَ ، مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامِ لِیَوْمِ فَزَعِی إِلَیْکَ عَاجِلاً وَآجِلاً ، وَقَدْ فَزِعْتُ إِلَیْکَ وَإِلَیْهِمْ یَا مَوْلایَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَفِی مَوْقِفِی هَذَا ، وَسَأَلْتُکَ مَادَّتِی ( ما دَنی ) مِنْ نِعْمَتِکَ وَإِزَاحَهَ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نَقِمَتِکَ ، وَالْبَرَكَهَ لِی فِی جَمِیعِ مَا رَزَقْتَنِیهِ ، وَتَحْصِینَ صَدْرِی مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجَائِحَهٍ وَمُصِیبَهٍ فِی دِینِی وَدُنْیَایَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین » . سپس دو رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی یکبار سوره حمد و 50 بار قل هو اللّه احد ، و در رکعت دوم یک بار حمد و 60 بار سوره انا انزلناه فی لیله القدر را خوانده ، بعد از نماز دستها را دراز کرده این دعا را می خواند : « اَللّهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِمَعْرِفَتی.... » که گذشت(2) .

---

1- (1) بحار الأنوار : 90/38 .

2- (2) اختلاف جملات : به جای ( انه لا قادر ) : ( انه لا یقدر علی قضاء حوائجی غیرک ) و به جای ( وانت تکشفه ) : ( وأنت تکشفه وانت عالم غیر معلم وواسع غیر متکلف ) و به جای ( فنسفت ) : ( فاستقرت ) و به جای ( فانشقت ) : ( فارتفعت ) و بعد از آن واسئلک بالحق . . . تا وأن تکفینی مهماتها و بعد از فلک الحمد ( والمنه ) دارد تا آخر .

و گونه راست را بر زمین نهاده و زانوها را بیرون آورده تا بر جای نماز خود بچسباند و می گوید : « اَللّهُمَّ اِنَّ یُونُسَ بْنَ مَتّی عَبْدُکَ ونَبِیّکَ دَعاکَ فی بَطْنِ الْحُوتِ وَهُوَ عَبْدُکَ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ ، وَاَنَا عَبْدُکَ فَاسْتَجِبْ لی کَما اسْتَجَبْتَ لَهُ ، یا کَریم یا حَیُّ یا قَیُّوم ، یا لا إله إلاّ أنتَ ، بِرَحمَتِکَ اَسْتَغِیثُ فَاعنّی ( فَاَغِثْنی ) السّاعَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ یا کَریمَ » سپس گونه چپ را بر زمین نهاده و همان دعاء را می خواند ، بعد از آن پیشانی را بر خاک نهاده هر چه خواست دعا کند ، سپس نشسته این دعا را بخواند : « اللَّهُمَّ اسْدُدْ فَقْرِی بِفَضْلِکَ ، وَتَغَمَّدْ ظُلْمِی بِعَفْوِکَ ، وَفَرِّغْ قَلْبِی لِذِکْرِکَ ، اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ الْاَءَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِی وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ ، وَرَبَّ جَبْرَئِیلَ وَمِیکَائِیلَ وَإِسْرَافِیلَ ، وَرَبَّ الْمَلائِکَهِ أَجْمَعِینَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَ رَبَّ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی بِهِ تَقُومُ السَّمَاوَاتُ وَالاْءَرَضُونَ وَبِهِ تَرْزُقُ الاْءَنْبِیَاءَ وَبِهِ أَحْصَیْتَ عَدَدَ الْجِبَالِ وَکَیْلَ الْبِحَارِ ، وَبِهِ تُرْسِلُ الرِّیَاحَ وَبِهِ تَرْزُقُ الْعِبَادَ وَبِهِ أَحْصَیْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ ، وَبِهِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَبِهِ تَقُولُ لِکُلِّ شَیْءٍ کُنْ فَیَکُونُ أَنْ تَسْتَجِیبَ لِی دُعَائِی وَأَنْ تُعْطِیَنِی سُوءْلِی وَأَنْ تُعَجِّلَ لِیَ الْفَرَجَ مِنْ عِنْدِکَ بِرَحْمَتِکَ فِی عَافِیَهٍ ، وَأَنْ تُوءْمِنَ خَوْفِی فِی أَتَمِّ نِعْمَهٍ وَأَعْظَمِ عَافِیَهٍ وَأَفْضَلِ الرِّزْقِ وَالسَّعَهِ وَالدَّعَهِ مَا لَمْ تَزَلْ تُعَوِّدُنِیهَا یَا إِلَهِی وَتَرْزُقَنِی الشُّکْرَ عَلَی مَا أَبْلَیْتَنِی وَتَجْعَلَ ذَلِکَ تَامّاً أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی حَتَّی تَصِلَ ذَلِکَ بِنَعِیمِ الآخِرَهِ .

اللَّهُمَّ بِیَدِکَ مَقَادِیرُ الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ ، وَبِیَدِکَ مَقَادِیرُ الْمَوْتِ وَالْحَیَاهِ ، وَبِیَدِکَ مَقَادِیرُ

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَبِيَدِکَ مَقَادِيرُ الْخِذْلانِ وَالنَّصْرِ ، وَبِيَدِکَ مَقَادِيرُ الْغِنَی وَالْفَقْرِ وَبِيَدِکَ مَقَادِيرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ ، فَبَارِکْ لِی فِی دِينِی وَدُنْيَایَ ، وَبَارِکْ لِی فِی جَمِيعِ أُمُورِی .

اللَّهُمَّ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَعْدُکَ حَقٌّ وَلِقَاوءُکَ حَقٌّ وَالسَّاعَهُ حَقٌّ وَالْجَنَّهُ حَقٌّ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الْمَحْيَا وَشَرِّ الْمَمَاتِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ فِتْنَهِ الدَّجَّالِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکَسَلِ وَالْعَجْزِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنَ الْبُخْلِ وَالْهَرَمِ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ مَکَارِهِ الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ .

اللَّهُمَّ قَدْ سَبَقَ مِنِّی مَا قَدْ سَبَقَ مِنْ زَلَلٍ قَدِيمٍ ، وَمَا قَدْ جَنَيْتُ عَلَی نَفْسِی وَأَنْتَ يَا رَبِّ تَمْلِکُ مِنِّی مَا لا أَمْلِکُ لِنَفْسِی وَخَلَقْتَنِی يَا رَبِّ وَتَفَرَّدْتَ بِخَلْقِی وَلَمْ أَکُ شَيْئاً إِلاّ بِکَ ، وَلَسْتُ أَرْجُو الْخَيْرَ إِلاّ مِنْ عِنْدِکَ ، وَلَمْ أَصْرِفْ عَنْ نَفْسِی سُوءاً قَطُّ إِلاّ مَا صَرَفْتَهُ عَنِّی ، أَنْتَ عَلَّمْتَنِی يَا رَبِّ مَا لَمْ أَعْلَمْ ، وَرَزَقْتَنِی يَا رَبِّ مَا لَمْ أَمْلِکْ وَلَمْ أَحْتَسِبْ وَبَلَغْتَ بِی يَا رَبِّ مَا لَمْ أَکُنْ أَرْجُو ، وَأَعْطَيْتَنِی يَا رَبِّ مَا قَصُرَ عَنْهُ أَمَلِی ، فَلَکَ الْحَمْدُ کَثِيراً ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ اغْفِرْ لِی وَ أَعْطِنِی فِی قَلْبِی مِنَ الرِّضَا مَا يُهَوِّنُ عَلَيَّ بَوَائِقَ الدُّنْيَا .

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِیَ الْيَوْمَ يَا رَبِّ الْبَابَ الَّذِی فِيهِ الْفَرَجُ وَالْعَافِيَهُ وَالْخَيْرُ کُلُّهُ ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِی بَابَهُ وَهَيِّئْ لِی سَبِيلَهُ وَلَيِّنْ لِی مَخْرَجَهُ ، اللَّهُمَّ وَکُلُّ مَنْ قَدَّرْتَ لَهُ عَلَيَّ مَقْدُرَهً مِنْ خَلْقِکَ ، فَخُذْ عَنِّی بِقُلُوبِهِمْ وَأَلْسِنَتِهِمْ وَأَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَمِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِهِمْ وَمِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ، وَمِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَکَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّی شِئْتَ حَتَّی لا يَصِلَ إِلَيَّ وَاحِدٌ مِنْهُمْ بِسُوءٍ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِی فِی حِفْظِکَ وَسَتْرِکَ وَجِوَارِکَ ، عَزَّ جَارُکَ وَجَلَّ ثَنَاوءُکَ وَلا إِلَهَ غَيْرُکَ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلامُ ، وَمِنْکَ السَّلامُ ، أَسْأَلُکَ يَا ذَا الْجَلالِ وَالإِکْرَام ، فَکَاکَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ ، وَأَنْ تُسْکِنَنِی دَارَ السَّلامِ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنَ الْخَيْرِ کُلِّهُ عَاجِلَهُ وَآجِلَهُ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا

لَمْ أَعْلَمْ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ خَیْرَ مَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَأَسْأَلُکَ أَنْ تَرْزُقَنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا أَحْتَسِبُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ ابْنُ أَمَتِکَ وَفِی قَبْضَتِکَ ، نَاصِیَتِی بِیَدِکَ مَاضٍ فِیَّ حُکْمُکَ ، عَدْلٌ فِیَّ قَضَاؤُکَ ، أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی شَیْءٍ مِنْ کُتُبِکَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ ، وَعَلَی آلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُبَارِکَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَبَارَکْتَ عَلَی إِبْرَاهِیمَ وَآلِ إِبْرَاهِیمَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ .

وَأَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ نُورَ صَدْرِی وَ رَبِیعَ قَلْبِی ، وَجِلاءَ حُزْنِی ، وَذَهَابَ غَمِّی وَاشْرَحْ لِی بِهِ صَدْرِی وَیَسِّرْ بِهِ أَمْرِی ، وَاجْعَلْهُ نُوراً فِی بَصَرِی وَنُوراً فِی مُخِّی وَنُوراً فِی عِظَامِی وَنُوراً فِی عَصَبِی وَنُوراً فِی قَصَبِی وَنُوراً فِی شَعْرِی وَنُوراً فِی بَشَرِی وَنُوراً مِنْ فَوْقِی وَ نُوراً مِنْ تَحْتِی وَنُوراً عَنْ یَمِینِی وَنُوراً عَنْ شِمَالِی وَنُوراً فِی مَطْعَمِی وَنُوراً فِی مَشْرَبِی وَنُوراً فِی مَحْشَرِی وَنُوراً فِی قَبْرِی وَنُوراً فِی حَیَاتِی وَنُوراً فِی مَمَاتِی وَنُوراً فِی کُلِّ شَیْءٍ مِنِّی حَتَّی تُبَلِّغَنِی بِهِ إِلَی الْجَنَّهِ .

یَا نُورُ یَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ کَمَا وَصَفْتَ نَفْسَکَ فِی کِتَابِکَ ، وَ عَلَی لِسَانِ نَبِیِّکَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ ، تَبَارَکْتَ وَتَعَالَیْتَ ، وَقُلْتُ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ « اللّهُ نُورُ السَّماواتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ کَمِشْکاهٍ فِیها مِصْباحٌ الْمِصْباحُ فِی زُجاجَهٍ الزُّجاجَهُ کَأَنَّها کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ یُوقَدُ مِنْ شَجَرَهٍ مُبارَکَهٍ زَیْتُونَهٍ لا شَرْقِیَّهٍ وَلا غَرْبِیَّهٍ یَکادُ زَیْتُها یُضِیءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نارٌ نُورٌ عَلی نُورٍ یَهْدِی اللّهُ لِنُورِهِ مَنْ یَشاءُ وَیَضْرِبُ اللّهُ الْأَمْثالَ لِلنّاسِ وَ اللّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ » اللَّهُمَّ فَاهْدِنِی لِنُورِکَ ، وَاهْدِنِی بِنُورِکَ ، وَاجْعَلْ لِی فِی الْقِیَامَهِ نُوراً مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَمِنْ خَلْفِی وَعَنْ یَمِینِی وَعَنْ شِمَالِی تَهْدِینِی بِهِ إِلَی دَارِ السَّلامِ یَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِکْرَامِ .

اِللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَفْوَ وَالْعَافِیَهَ فِی نَفْسِی وَأَهْلِی وَمَالِی وَوُلْدِی وَکُلِّ مَا أُحِبُّ أَنْ تُلْبِسَنِی فِیهِ الْعَفْوَ وَالْعَافِیَهَ ، اللَّهُمَّ أَقِلَّ عَثْرَتِی وَآمِنْ رَوْعَتِی وَاحْفَظْنِی مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَمِنْ خَلْفِی وَعَنْ یَمِینِی وَ عَنْ شِمَالِی وَمِنْ فَوْقِی وَمِنْ تَحْتِی ، وَأَعُوذُ بِکَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِی ، اللّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُوءْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَرَحْمَانَ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ وَرَحِیمَهُمَا ، ارْحَمْنِی وَاغْفِرْ لِی ذَنْبِی ، وَاقْضِ لِی جَمِیعَ حَوَائِجِی ، وَأَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ مَلِکٌ وَأَنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، وَأَنَّکَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ یَکُونُ ، اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ إِیمَاناً صَادِقاً وَیَقِیناً لَیْسَ بَعْدَهُ کُفْرٌ وَرَحْمَهً أَنَالُ بِهَا شَرَفَ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ »

9 در کتب نامبرده نمازی برای حاجت مانند نمازهای گذشته به روایت(1) ابان ابن تغلب از امام ششم علیه السلام ذکر شده که روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته دو رکعت نماز هنگام ظهر زیر آسمان بخواند و بگوید : « اَللّهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِمَعْرِفَتی.... » که در صفحه 418 گذشت و به جای لا قادر علی قضاء حاجتی : ( لا قادر علی خلقه ( خلقک ) و به جای کلّما شاهدت : ( کلّما تَظاهَرَتْ نعمتک ) و به جای یا رب : ( مِنْ هَمِّ کَذا وَکَذا ) و به جای کذا وکذا گرفتاری خود را بگوید و به جای : ما قد عرفته : ( ما اَنْتَ اَعْلَمَ بِه مِنَی وَأنتَ بِکَشْفِه عالِمٌ ) و بعد از غیر معلم : ( واسِعٌ غَیْرُ مُتَکلِّفٍ ) و به جای : بالاسم الذی « بِاِسْمِکَ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی الْجِبالِ فَنُسِفَتْ ، وَعَلَی السَّماء فَانْشَقَّتْ ، وَعَلی النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ ، وَعَلَی الاْءَرْضِ فَسُطِحَتْ وَبِالاِسمِ الذّی جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ وَرَحْمَتُکَ عَلَیْهِ وَعلی آلِهِ ، وَعِنْدَ عَلِیٍّ

---

1- (1) بحار الانوار 90/42/43 جامع الاحادیث 7/245 وسائل الشیعه 5 8 باب 39/13 ابواب صلاه الجمعه .

وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسی وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآل مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ لی حاجَتی ، وَتُیَسِّرَلی عَسیرَها وَتَفْتِحَ لی قُفْلَها ، وَتَکْفِیَنی همَّها ( مُهمّها ) فَاِنْ فَعَلْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ ، غَیْرُ جائِرٍ فی حُکْمِکَ وَلا مُتَّهَمٍ فی قَضآئِکَ وَلاحآئِفٍ فی عَدْلِکَ » پس سجده کرده و می گوئی : « اَللّٰهُمَّ اِنَّ یُونُسَ بْنَ مَتّی عَبْدَکَ وَرَسُولَکَ ، دَعاکَ فی بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ ، وَفَرَّجْتَ عَنْهُ ، فَاسْتَجِبْ لی کَما استَجَبْتَ لَهُ ، وَفَرِّجْ عَنّی کَما فَرَّجْتَ عَنه » سپس گونه راست را بر زمین گذارده می گویی : « یا حَسَنَ البَلاء عِنْدی ، یا کَریمَ العَفْو عنّی ، یا مَن لا غنی لِشیء عَنْهُ ، یا مَنْ لابُدّ لِشیء مِنْه ، یا مَن مَصیرَ کلِّ شَیء إلَیه ، یا مَن رزقَ کُلِّ شیء علیه ، تَولّنی ولا تُولّنی أحداً من شِرارِ خَلقِکَ ، وَکَما خَلَقتَنی فَلا تُضیّعنی » پس گونه چپ را بر زمین می گذاری و 10 بار می گوئی « اللّه ُ اللّه ُ ربّی ولا اُشرِکَ بِهِ شَیْئاً » بر می گردی به سجده و می گوئی « اللّهُمَّ أنْتَ لها ولِکُلِّ عظیمهٍ ، وأنتَ لهذِهِ الأُمور الّتی قَد أحاطَتْ بی واکْتَنَفَنی فَاکفِنیها وخلِّصنی مِنها ، إنَّکَ علی کلّ شیء قدیر » .

10 روایتی (1) برای برآورده شدن حاجت در کتب سابق از یونس بن عبدالرحمن از بیش از یک نفر از امام ششم علیه السلام آمده که سه روز را به همان ترتیب چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد ، دو رکعت نماز پیش از 2 رکعت قبل از ظهر جمعه بجا آورد سپس این دعاء را بخواند : «اللّهُمّ إنّی أسأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، الَّذِی لا إلهَ إلاّ هُوَ ، لا تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَلا نَوْمٌ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، الَّذِی خَشَعَتْ لَهُ الاْءَصْوَاتُ ، وَعَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَذَلَّتْ لَهُ

---

1- (1) بحار الأنوار 90/44 وسائل الشیعه 5 8 باب 39/14 از ابواب صلاه الجمعه . جامع الأحادیث 7/245 .

النُّفُوسُ ، وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْيَتِکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ مَلِیکٌ ، وَأَنَّکَ مُقْتَدِرٌ ، وَأَنَّکَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ یَکُونُ ، وَأَنَّکَ اللّه ُ الْمَاجِدُ الْوَاجِدُ الَّذِی لا یُحْفِیکَ سَائِلٌ ، وَلا یَنْقُصُکَ نَائِلٌ ، وَلا یَزِیدُکَ کَثْرَةُ الدُّعَاءِ إِلاّ کَرَماً وَجُوداً ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ، وَلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْخَالِقُ الرَّازِقُ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْمُحْیِی الْمُمِیتُ ، وَلا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ ، لَکَ الْفَخْرُ ، وَلَکَ الْکَرَمُ ، وَلَکَ الْمَجْدُ وَلَکَ الْحَمْدُ ، وَلَکَ الاْءَمْرُ ، وَحْدَکَ لا شَرِیکَ لَکَ ، یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ ، یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا » و به جای کذا و کذا حاجت خود را بخواهد و این دعای بدهی نیز هست .

11 در مصباح(1) المتهجد و غیر آن برای حاجت روزه سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را از امام صادق علیه السلام ذکر کرده ، و بعد از نماز جمعه این دعا را بخواند : « إِنِّی أَسْأَلُکَ بِبِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، الْحَیِّ الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ هُوَ ، مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الاْءَرْضِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، الَّذِی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ ، وَخَشَعَتْ لَهُ الاْءَبْصَارُ ، وَأَذِنَتْ لَهُ النُّفُوسُ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » . سپس هر چه خواستی دعاء بکن که انشاء اللّه مستجاب است .

12 در مصباح(2) و غیر آن نمازی برای حاجت از امام رضا علیه السلام روایت کرده که هر که را حاجتی باشد و از آن به تنگ آمده ، آن را بر پروردگار نازل گرداند . راوی می پرسد چه کند ؟ حضرت فرمود : روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته ، سر خود را روز جمعه با خطمی شسته ، و پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوشد ، و به پاکیزه ترین بوی خوش خود را معطر سازد ، هر

---

1- (1) بحار الأنوار : 90/47 .
2- (2) بحار الأنوار 90/47 48 و وسائل الشیعه 5 8 باب 39/15 از ابواب نماز جمعه ، جامع الاحادیث 7/245 .

اندازه برایش ممکن است از دارائی خود به مرد مسلمی صدقه بدهد ، سپس در زیر افق آسمان بدون مانعی قرار گرفته ، رو به قبله ایستاده دو رکعت نماز بخواند در رکعت اولی فاتحه الکتاب و قل هو اللّه را 15 بار خوانده رکوع نماید ، و در رکوع قل هو اللّه را 15 بار بخواند سر برداشته ، 15 بار بخواند سپس سجده کرده ، 15 بار در سجده قل هو اللّه را بخواند ، بین دو سجده و در سجده دوم و بعد(1) از سر برداشتن از سجده دوم نیز 15 بار بخواند ، بعداً برای رکعت دوم مانند رکعت اولی 15 بار 15 بار قل هو اللّه را می خواند ، چون برای تشهد ( بعد از سجده دوم رکعت دوم ) نشست 15 بار قل هو اللّه را خوانده تشهد را می خواند سلام نماز را می دهد ، بعد از سلام 15 بار می خواند ، سپس سجده می کند 15 بار در سجده میخواند ، آنگاه گونه راست را بر زمین گذارده 15 بار ، سپس گونه چپ را گذارده 15 بار می خواند ، بعد به سجده برگشته 15 بار خوانده ، و در حال سجده گریه می کند و می گوید : « یا جَوادُ ، یا ماجِدُ ، یا واحِدُ ، یا أحدُ ، یا صَمَدُ ، یا مَن لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یولَد وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أحد ، یا مَن هُوَ هکَذا ولا هکَذا غیره . أشهدُ أنَّ کلّ مَعْبُودٍ مِن لدُنْ عَرْشِکَ إلی قَرارِ أرضکَ باطلٌ الاّ وَجْهَکَ جلّ جلالک . یا مُعِزَّ کُلِّ ذَلیلٍ ، وَیا مُذِلَّ کُلِّ عَزیزٍ . تَعلَم کُربَتی . فصلّ علی محمّد واله وفرِّج عنّی » بعد گونه راست را بر زمین نهاده سه بار این دعاء را می خواند ، بعد گونه چپ را و سه بار می خواند ، از امام هشتم علیه السلام نقل کرده هنگامی که بنده این کار را انجام داد . خداوند حاجتش را برآورده ، و باید در حاجت خود متوجه به محمد و آل آن حضرت علیهم السلام شده و تمامی را تا آخر نام ببرد .

---

1- (1) جمله ( بعد از سربرداشتن از سجده دوم نیز 15 بار بخواند ) در روایت نیامده و بعید نیست مراد باشد .

13 در مصباح المتهجد و جمال الاسبوع یعقوب بن یزید(1) کاتب انباری از امام ابوالحسن ثالث امام علی نقی علیه السلام روایت کرده ، هرگاه ترا حاجتی مهم باشد ، روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته ، غسل جمعه را اول روز آورده به مسکینی به اندازه امکان تصدق بده ، در جائی که بین تو و آسمان سقفی نباشد و پرده ای مانع نبوده ، در زیر آسمان نشسته ، و چهار رکعت نماز بیاور ، در رکعت اولی سوره حمد و یس ، و در رکعت دوم حمد و سوره حم دخان ، و در رکعت سوم ، حمد و سوره اذا وقعت الواقعه ، و در چهارم ، حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک را می خوانی ( ظاهراً چهار رکعت ، دو رکعت دو رکعت می خواند ) و اگر درست نمی توانی بخوانی حمد و قل هو اللّه ( نسبت پروردگار ) را می خوانی ، بعد از فراغ از نماز دستهای خود را سوی آسمان باز کرده و می گوئی « اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَکُونُ أَحَقَّ الْحَمْدِ بِکَ ، وَأَرْضَی الْحَمْدِ لَکَ ، وَأَوْجَبَ الْحَمْدِ لَکَ ، وَأَحَبَّ الْحَمْدِ إِلَیْکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ کَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَکَمَا رَضِیتَ لِنَفْسِکَ ، وَکَمَا حَمِدَکَ مَنْ رَضِیتَ حَمْدَهُ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ کَمَا حَمِدَکَ بِهِ جَمِیعُ أَنْبِیَائِکَ وَرُسُلِکَ وَمَلائِکَتِکَ وَکَمَا یَنْبَغِی لِعِزِّکَ وَکِبْرِیَائِکَ وَعَظَمَتِکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً تَکِلُّ الأَلْسُنُ عَنْ صِفَتِهِ ، وَیَقِفُ الْقَوْلُ عَنْ مُنْتَهَاهُ ، وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لا یَقْصُرُ عَنْ رِضَاکَ ، وَلا یَفْضُلُهُ شَیْءٌ مِنْ مَحَامِدِکَ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالشِّدَّهِ وَالرَّخَاءِ وَالْعَافِیَهِ وَالْبَلاءِ وَالسِّنِینَ وَالدُّهُورِ ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی آلائِکَ وَنَعْمَائِکَ عَلَیَّ وَعِنْدِی ، وَعَلَی مَا أَوْلَیْتَنِی ، وَأَبْلَیْتَنِی ، وَعَافَیْتَنِی ، وَرَزَقْتَنِی ، وَأَعْطَیْتَنِی ، وَفَضَّلْتَنِی ، وَشَرَّفْتَنِی ، وَکَرَّمْتَنِی ،

---

1- (1) بحار الأنوار 90/48 تا 53 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 39/16 از ابواب صلاه جمعه ؛ جامع الأحادیث 7/246 .

وَهَدَیْتَنِی لِدِینِکَ ، حَمْداً لا یَبْلُغُهُ وَصْفُ وَاصِفٍ وَلا یُدْرِکُهُ قَوْلُ قَائِلٍ ، اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً فِیمَا آتَیْتَهُ إِلَیَّ مِنْ إِحْسَانِکَ عِنْدِی ، وَإِفْضَالِکَ عَلَیَّ ، وَتَفْضِیلِکَ إِیَّایَ عَلَی غَیْرِی ، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا سَوَّیْتَ مِنْ خَلْقِی ، وَأَدَّبْتَنِی فَأَحْسَنْتَ أَدَبِی ، مَنّاً مِنْکَ عَلَیَّ ، لا لِسَابِقَهٍ کَانَتْ مِنِّی ، فَأَیَّ النِّعَمِ یَا رَبِّ لَمْ تَتَّخِذْ عِنْدِی ، وَأَیَّ الشُّکْرِ لَمْ تَسْتَوْجِبْ مِنِّی ، رَضِیتُ بِلُطْفِکَ لُطْفاً ، وَبِکِفَایَتِکَ مِنْ جَمِیعِ الْخَلْقِ خَلَفاً ، یَا رَبِّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَیَّ ، الْمُحْسِنُ الْمُتَفَضِّلُ الْمُجْمِلُ ذُو الْجَلالِ وَالإِکْرَامِ وَالْفَوَاضِلِ وَالنِّعَمِ الْعِظَامِ ، فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی ذَلِکَ ، یَا رَبِّ لَمْ تَخْذُلْنِی فِی شَدِیدَهٍ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِی بِجَرِیرَهٍ ، وَلَمْ تَفْضَحْنِی بِسَرِیرَهٍ ، لَمْ تَزَلْ نَعْمَاوءُکَ عَلَیَّ عَامَّهً عِنْدَ کُلِّ عُسْرٍ وَیُسْرٍ أَنْتَ حَسَنُ الْبَلاءِ ، وَلَکَ عِنْدِی قَدِیمُ الْعَفْوِ ، أَمْتِعْنِی بِسَمْعِی وَبَصَرِی وَجَوَارِحِی وَمَا أَقَلَّتِ الأَرْضُ مِنِّی .

اللَّهُمَّ وَإِنَّ أَوَّلَ مَا أَسْأَلُکَ مِنْ حَاجَتِی ، وَأَطْلُبُ إِلَیْکَ مِنْ رَغْبَتِی ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِهِ بَیْنَ یَدِی مَسْأَلَتِی ، وَأَتَفَرَّجُ بِهِ إِلَیْکَ بَیْنَ یَدَیْ طَلِبَتِی ، الصَّلاهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ کَأَفْضَلِ مَا أَمَرْتَ أَنْ یُصَلَّی عَلَیْهِمْ ، کَأَفْضَلِ مَا سَأَلَکَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِکَ ، وَکَمَا أَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُ وَلَهُمْ إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَهِ ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ بِعَدَدِ مَنْ صَلَّی عَلَیْهِمْ ، وَبِعَدَدِ مَنْ لَمْ یُصَلِّ عَلَیْهِمْ ، وَبِعَدَدِ مَنْ لا یُصَلِّی عَلَیْهِمْ ، صَلاهً دَائِمَهً تَصِلُهَا بِالْوَسِیلَهِ وَالرِّفْعَهِ وَالْفَضِیلَهِ ، وَصَلِّ عَلَی جَمِیعِ أَنْبِیَائِکَ وَرُسُلِکَ وَعِبَادِکَ الصَّالِحِینَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَسَلِّمْ عَلَیْهِمْ تَسْلِیماً کَثِیراً ، اللَّهُمَّ وَمِنْ جُودِکَ وَکَرَمِکَ ، أَنَّکَ لا تُخَیِّبُ مَنْ طَلَبَ إِلَیْکَ ، وَسَأَلَکَ وَرَغِبَ فِیمَا عِنْدَکَ ، وَتُبْغِضُ مَنْ لَمْ یَسْأَلْکَ ، وَلَیْسَ أَحَدٌ کَذَلِکَ غَیْرُکَ ، وَطَمَعِی یَا رَبِّ فِی رَحْمَتِکَ وَمَغْفِرَتِکَ ، وَثِقَتِی بِإِحْسَانِکَ وَفَضْلِکَ حَدَانِی عَلَی دُعَائِکَ وَالرَّغْبَهِ إِلَیْکَ ، وَإِنْزَالِ حَاجَتِی بِکَ ، وَقَدْ قَدَّمْتُ أَمَامَ مَسْأَلَتِی التَّوَجُّهَ بِنَبِیِّکَ ، الَّذِی جَاءَ بِالْحَقِّ وَالصِّدْقِ مِنْ عِنْدِکَ ، وَنُورِکَ وَصِرَاطِکَ الْمُسْتَقِیمِ ، الَّذِی هَدَیْتَ بِهِ الْعِبَادَ ، وَأَحْیَیْتَ

بِنُورِهِ الْبِلادَ ، وَخَصَصْتَهُ بِالْکَرَامَهِ ، وَأَکْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَهِ ، وَبَعَثْتَهُ عَلَی حِینِ فَتْرَهٍ مِنَ الرُّسُلِ ، اللَّهُمَّ إِنِّی مُؤْمِنٌ بِسِرِّهِ وَعَلانِیَتِهِ وَسِرِّ أَهْلِ بَیْتِهِ الَّذِینَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ ، وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِیراً وَعَلانِیَتِهِمْ ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَلا تَقْطَعْ بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ فِی الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ وَاجْعَلْ عَمَلِی بِهِمْ مُتَقَبَّلاً ، اللَّهُمَّ دَلَلْتَ عِبَادَکَ عَلَی نَفْسِکَ ، فَقُلْتَ تَبَارَکْتَ وَتَعَالَیْتَ ، وَإِذا سَأَلَکَ عِبادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِیبٌ ، أُجِیبُ دَعْوَهَ الدّاعِ إِذا دَعانِ فَلْیَسْتَجِیبُوا لِی وَلْیُؤْمِنُوا بِی لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُونَ ، وَقُلْتَ یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَهِ اللّهِ إِنَّ اللّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً ، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ ، وَقُلْتَ وَلَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِیبُونَ ، أَجَلْ یَا رَبِّ ، وَنِعْمَ الرَّبُّ أَنْتَ ، وَنِعْمَ الْمُجِیبُ ، وَقُلْتَ قُلِ ادْعُوا اللّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ أَیًّا ما تَدْعُوا فَلَهُ الأَسْماءُ الْحُسْنی وَأَنَا أَدْعُوکَ اللَّهُمَّ بِأَسْمَائِکَ الَّتِی إِذَا دُعِیتَ بِهَا أَجَبْتَ ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهَا أَعْطَیْتَ ، وَأَدْعُوکَ مُتَضَرِّعاً إِلَیْکَ مِسْکِیناً دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ الْغَفْلَهُ ، وَأَجْهَدَتْهُ الْحَاجَهُ ، أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنِ اسْتَکَانَ ، وَاعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ، وَرَجَاکَ لِعَظِیمِ مَغْفِرَتِکَ وَجَزِیلِ مَثُوبَتِکَ .

اللَّهُمَّ إِنْ کُنْتَ خَصَصْتَ أَحَداً بِرَحْمَتِکَ طَائِعاً لَکَ فِیمَا أَمَرْتَهُ ، وَعَجَّلَ لَکَ فِیمَا لَهُ خَلَقْتَهُ ، فَإِنَّهُ لَمْ یَبْلُغْ ذَلِکَ إِلاَّ بِکَ وَبِتَوْفِیقِکَ ، اللَّهُمَّ مَنْ أَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَهِ مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَجَوَائِزِهِ ، فَإِلَیْکَ یَا سَیِّدِی کَانَ اسْتِعْدَادِی ، رَجَاءَ رِفْدِکَ وَجَوَائِزِکَ ، فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُعْطِیَنِی مَسْأَلَتِی وَحَاجَتِی » سپس هر چه از حوائجت خواستی درخواست می کنی ، بعد می گوئی : « یَا أَکْرَمَ الْمُنْعِمِینَ ، وَأَفْضَلَ الْمُحْسِنِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ مِنْ خَلْقِکَ فَأَحْرِجْ صَدْرَهُ ، وَأَفْحِمْ لِسَانَهُ ، وَاسْدُدْ بَصَرَهُ ، وَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَاجْعَلْ لَهُ شُغُلاً فِی نَفْسِهِ ، وَاکْفِنِیهِ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ ، وَلا تَجْعَلْ مَجْلِسِی هَذَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنَ الْمَجَالِسِ الَّتِی أَدْعُوکَ بِهَا مُتَضَرِّعاً إِلَیْکَ ، فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا

مَغْفِرَةً لا تُغَادِرُ لِی بِهَا ذَنْباً ، وَاجْعَلْ دُعَائِی فِی الْمُسْتَجَابِ ، وَعَمَلِی فِی الْمَرْفُوعِ الْمُتَقَبَّلِ عِنْدَکَ وَکَلامِی فِیمَا یَصْعَدُ إِلَیْکَ مِنَ الْعَمَلِ الطَّیِّبِ ، وَاجْعَلْنِی مَعَ نَبِیِّکَ وَصَفِیِّکَ وَالأَئِمَّهِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ فَبِهِمُ ، اللَّهُمَّ إِلَیْکَ أَتَوَسَّلُ ، وَإِلَیْکَ بِهِمْ أَرْغَبُ ، فَاسْتَجِبْ دُعَائِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَأَقِلْنِی مِنَ الْعَثَرَاتِ ، وَمَصَارِعِ الْعَبَرَاتِ » .

بعداً حاجت خود را می خواهی ، به سجده رفته می گوئی « لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ ، لا إِلَهَ إلاّ اللّه ُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ، سُبْحَانَ اللّه ِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الأَرَضِینَ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ ، وَأَعُوذُ بِرِضَاکَ مِنْ سَخَطِکَ ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْکَ ، لا أَبْلُغُ مِدْحَتَکَ ، وَلا الثَّنَاءَ عَلَیْکَ وَأَنْتَ کَمَا أَثْنَیْتَ عَلَی نَفْسِکَ ، اجْعَلْ حَیَاتِی زِیَادَهً لِی مِنْ کُلِّ خَیْرٍ ، وَاجْعَلْ وَفَاتِی رَاحَهً مِنْ کُلِّ سُوءٍ ، وَاجْعَلْ قُرَّهَ عَیْنِی فِی طَاعَتِکَ » سپس می گوئی : « یَا ثِقَتِی وَرَجَائِی ، لا تُحْرِقْ وَجْهِی بِالنَّارِ بَعْدَ سُجُودِی لَکَ ، یَا سَیِّدِی مِنْ غَیْرِ مَنٍّ مِنِّی عَلَیْکَ ، بَلْ لَکَ الْمَنُّ بِذَلِکَ عَلَیَّ ، فَارْحَمْ ضَعْفِی وَرِقَّهَ جِلْدِی ، وَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ ، وَارْزُقْنِی مُرَافَقَهَ النَّبِیِّ وَأَهْلِ بَیْتِهِ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ فِی الدَّرَجَاتِ الْعُلَی مِنَ الْجَنَّهِ » سپس می گوئی : « یَا نُورَ النُّورِ ، یَا مُدَبِّرَ الأُمُورِ ، یَا جَوَادُ ، یَا مَاجِدُ ، یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ ، یَا صَمَدُ ، یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ، یَا مَنْ هُوَ هَکَذَا ، وَلا یَکُونُ هَکَذَا غَیْرُهُ ، یَا مَنْ لَیْسَ فِی السَّمَاوَاتِ الْعُلَی وَلا فِی الأَرَضِینَ السُّفْلَی إِلَهٌ سِوَاهُ ، یَا مُعِزَّ کُلِّ ذَلِیلٍ ، وَمُذِلَّ کُلِّ عَزِیزٍ ، قَدْ وَعِزَّتِکَ وَجَلالِکَ عِیلَ صَبْرِی ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ عَنِّی کَذَا وَکَذَا » و حاجت را نام می بری و آنچه را بعینه می خواهی می گوئی « السَّاعَهَ السَّاعَهَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ » این را سه بار در حال سجده می گوئی ، سپس گونه راست را بر زمین نهاده دعاء آخری را سه بار می گوئی آنگاه سربرداشته با حالت خضوع 10 بار می گوئی « وَا غَوْثَاهْ بِاللّه ِ

وَبِرَسُولِ اللّهِ وَبِالِهِ » سپس گونه چپ را بر زمین گذارده و دعای اخیر را ( یا نور النور ) را می خوانی و به سوی خداوند تعالی تضرع در مسائل ( حاجات ) خود می نمائی همانا آسانتر مقامی است برای حاجت انشاء اللّه وبه الثقه .

14 در روایت مرسل(1) کتاب البلد الأمین و کتابی دیگر ، برای حاجت ذکر کرده ، که سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد ، روز جمعه غسل کرده یا وضو بگیرد ، و تصدقی به کم یا زیاد گرده نان یا کمتر از آن بدهد ، نماز جمعه را که خواند ( یانماز ظهر روز جمعه ) این دعا را بخواند : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ ، بِسْمِ اللّه الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، الَّذِی لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ ، عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَهِ ، الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ ، الَّذِی لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ، لا تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَلا نَوْمٌ ، الَّذِی مَلاَءَتْ عَظَمَتُهُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضَ ، وَأَسْأَلُکَ بِسْمِ اللّه الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ ، الَّذِی لا إِلَهَ إِلاّ هُوَ ، الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَشَعَتْ لَهُ الاْءَبْصَارُ ، وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْیَتِهِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَقْضِیَ فِیَّ کَذَا وَکَذَا » ( بجای کذا و کذا حاجت خود را نام برد ) و فرمود : دستور را به سفیهان یاد ندهید که دعا کرده مستجاب شود و این دستور و دعا را در مورد گناه و قطع رحم بکار نبرند .

15 در روایت مصباح(2) و البلد الأمین و جمال الاسبوع از امام هفتم موسی الکاظم علیه السلام آمده که آن حضرت در شب چهارشنبه پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب می بیند . و سه بار به امام می فرماید ، یا موسی تو حبس شدی . مظلومی ، سپس می فرماید لَعَلَّهُ فِتْنَهٌ لَکُمْ وَمَتاعٌ إلی حینٍ ، فردا ( روز چهارشنبه ) را روزه گرفته

---

1- (1) بحار الأنوار 90/71 72 .
2- (2) بحار الأنوار 90/331 ؛ جامع الأحادیث 7/281 .

و دنبال آن پنجشنبه و جمعه را روزه بدار ، هنگام عشائین جمعه شد ، بین نماز مغرب و عشاء 12 رکعت نماز بجا آور . در هر رکعت الحمد یکبار و قل هو اللّه 12 بار ، چون چهار رکعت خواندی ، سجده کن و در سجده بگو : « اللَّهُمَّ يَا سَابِقَ الْفَوْتِ وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ ، وَيَا مُحْيِیَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَهِیَ رَمِيمٌ ، أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِيمِ الاْءَعْظَمِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَعَلی أَهْلِ بَيْتِهِ الطّيّبينَ الطَّاهِرِينَ ، وَتُعَجِّلَ لِیَ الْفَرَجَ مِمَّا أَنَا فِيهِ » پس این کار را کردم آنچه دیدی شد ( یعنی از زندان خلاص شدم ) و در روایت جمال الاسبوع(1) از گفته ربیع آورده که شبی هارون مرا طلبید ، و گفت برو نزد موسی بن جعفر علیهماالسلام ( که در حبس بود ) و او را رها کن و اینقدر مال ( پول ) برای آن حضرت ببر و چقدر بار و لباس ( چندین بار به وی مراجعه و سؤال کردم ) گفت ، وای بر تو می خواهی عهد شکنی کنم ؟ گفتم : ای امیرالمؤمنین کدام عهد ؟ گفت در حالی که خواب بودم سیاهی از بزرگترین سیاهان بر سینه ام سوار شد . گفت موسی بن جعفر را حبس کرده ای ؟ گفتم من او را آزاد کرده به وی خوبی می کنم ، از من عهد و پیمان گرفت ، سپس در حالی که نزدیک بود جانم برود از سینه ام برخاست ، ربیع می گوید نزد موسی بن جعفر علیهماالسلام رفتم ، حضرت را ایستاده در حال نماز دیدم نشستم تا از نماز فارغ شد ، گفتم پسر عمّت ( یعنی هارون ) سلامت می رساند و به من فرمان داد که چقدر مال و بار برایت بار کنم و اینها بر در است ( یعنی آماده است ) فرمود اگر بجز این نیز مأموری انجام ده ، گفتم نه بحق خدا و بحقّ جدت

---

1- (1) بحار الأنوار 9/331 332 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 26/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/282/283 .

رسول اللّه صلی الله علیه و آله که بغیر از این دستوری ندارم ، فرمود مال و بارها را حاجتی ندارم چنانچه حقوق امّت در آنهاست ، گفتم شما را قسم می دهم که بپذیرید ، می ترسم که غضب کند ، حضرت فرمود هر چه نظرت هست انجام ده ، سپس نماز و دعا را از حضرت می آموزد در دعا بعد از ( الاعظم ) الأعْظَمِ دارد و بعد از کلمه ( الفرج ) دارد ( ممّا انا ممنّو به وصال بحرّه یا رب العالمین و در روایت امالی(1) صدوق و ابن الشیخ و عیون اخبار الرضا علیه السلام نماز را چهار رکعت ذکر کرده و دعای معروف یا مخلص الشجر را آورده .

16 برای رفع ترس از چیزی نمازی وارد(2) شده است که شب جمعه می خواند ، روز چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه می گیرد و 12 رکعت نماز در هر رکعت یکبار سوره حمد و 11 بار سوره قل هو اللّه را می خواند ، چون چهار رکعت خواند می گوید : « اللّهُمّ یا سابِقَ الفَوت ، وَیا سامِعَ الصّوت ، ویا مُحییَ العِظامَ بعدَ المَوتِ وَهی رمیمٌ ، أسألُکَ باسمکَ العظیمِ الأعظَمِ أنْ تُصَلّی عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَأهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرینَ وَتَعَجّل لیَ الفَرَجَ مِمّا أنا فیهِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحمین » .

17 نمازی(3) را برای حاجت مهم در جمال الاسبوع بدون اسناد به امام ایراد کرده ، روز پنجشنبه هنگامی که روز بالا آمد غسل کرده ، دو رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی حمد و آیه الکرسی ، و در رکعت دوم الحمد و آخر سوره حشر و انا انزلناه فی لیله القدر خوانده می شود ، چون سلام نماز را داد ،

---

1- (1) جامع الأحادیث 7/283 284 .
2- (2) بحار الأنوار 89/323 ؛جامع الأحادیث 7/256 257 .
3- (3) بحار الأنوار 90/315 جامع الاحادیث 7/242 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 41/53 بقیه نمازهای مندوبه .

قرآن را گرفته بالای سر قرار می دهد ، می گوید : « بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ إِلَی خَلْقِکَ وَبِحَقِّ کُلِّ آیَهٍ لَکَ فِیهِ ، وَبِحَقِّ کُلِّ مُوءْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِیهِ ، وَبِحَقِّکَ عَلَیْکَ ( عَلَیْهِمْ ) وَلا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّکَ مِنْکَ ، یَا سَیِّدِی بِاللّهِ 10 مرتبه بِحَقِّ مُحَمَّدٍ 10 مرتبه بِحَقِّ عَلِیٍّ 10 مرتبه وَبِحَقِّ فَاطِمَهَ 10 مرتبه سپس هر امامی را 10 بار شمرده تا به امام زمان خود برسی ، اصْنَعْ بِی کَذَا وَکَذَا » ( به جای کذا وکذا ) حاجت خود را می خواهی ، انشاء اللّه برآورده می شود .

18 نمازی دیگر مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله (1) برای حاجت در روز پنجشنبه وارد شده ، چهار رکعت ، در رکعت اولی الحمد یکبار و قل هو اللّه را 11 بار ، و در رکعت دوم الحمد یک بار و قل هو اللّه را 21 بار ، و در رکعت سوم الحمد یک بار و قل هو اللّه را 31 بار ، و در رکعت چهارم الحمد یکبار و قل هو اللّه را 41 بار بخواند ، و هر 2 رکعت به سلام یعنی دو تا 2 رکعتی می خواند ، و بعد از سلام در رکعت آخر دو رکعت دوم 51 بار قل هو اللّه را بخواند ، و 51 بار بگوید « اللّهُمّ صلّ علی محمّد وآلِ محمّد » سپس سجده کرده در سجده 100 بار یا اللّه یا اللّه گفته ، و هر چه خواست دعا کند ، و از آن حضرت نقل شده هر که این نماز را بخواند و این گفته را بگوید ، اگر از خداوند در بر کنده شدن کوهها درخواست کند برکنده ( زائل ) شوند ، یا باران بخواهد بریزد ، بین او و بین خداوند مانعی نباشد ، و خداوند تعالی خشم دارد بر کسی که این نماز را خوانده و حاجت خود را نخواهد .

---

1- (1) بحار الأنوار 90/315 316 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 41/54 بقیه نمازهای مندوبه .

19 روایت مرسلی در مصباح(1) از امام صادق علیه السلام برای حاجت آورده که روز پنجشنبه بعد از ضحی ( پیش از ظهر ) غسل کرده ، 4 رکعت نماز ، در هر رکعت فاتحه یکبار و انا انزلناه را 20 بار بخواند ( ظاهراً دوتا دو رکعتی بخواند ) چون سلام دهد 100 بار بگوید « اللّهُمّ صلّ علی محمّد والِ محمّد » سپس دستهای خود را به سوی آسمان بالا برده و 10 بار یا اللّه یا اللّه می گوید ، بعد سبّابه خود را حرکت داده 10 بار یا اللّه یا اللّه می گوید ، و یا رب یا رب می گوید تا نفس قطع شود ، سپس دستها را رو به روی خود قرار داده 10 بار یا اللّه می گوید ، آنگاه می گوید « یَا أَفْضَلَ مَنْ رُجِیَ وَیَا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ وَیَا أَجْوَدَ مَنْ سَمِحَ وَأَکْرَمَ مَنْ سُئِلَ ، یَا مَنْ لا یَعْزُبُ عَلَیْهِ مَا یَفْعَلُهُ ، یَا مَنْ حَیْثُ مَا دُعِیَ أَجَابَ ، أَسْأَلُکَ بِمُوجِبَاتِ رَحْمَتِکَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِکَ وَأَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْعِظَامِ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ عَظِیمٌ وَأَسْأَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَبِفَضْلِکَ الْعَظِیمِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْعَظِیمِ ، دَیَّانِ الدِّینِ مُحْیِی الْعِظَامِ وَهِیَ رَمِیمٌ ، وَأَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ اللّهُ ُ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِیَ لِی حَاجَتِی وَتُیَسِّرَ لِی مِنْ أَمْرِی ، فَلا تُعَسِّرَ عَلَیَّ ، وَتُسَهِّلَ لِی مَطْلَبَ رِزْقِی مِنْ فَضْلِکَ الْوَاسِعِ ، یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ ، یَا قَدِیراً عَلَی مَا لا یَقْدِرُ عَلَیْهِ غَیْرُکَ ، یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَأَکْرَمَ الْاءَکْرَمِین » .

20 در کتاب مصباح المتهجد(2) و جمال الاسبوع نمازی بدون اسناد به معصوم برای حاجت آورده که سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه را روزه می گیرد شب شد قبل از افطار چیزی تصدق می دهد ، نماز عشاء را شب جمعه خوانده

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 49/17 نمازهای مندوبه .

2- (2) بحار الأنوار 89/287 ؛ مستدرک 1 6 باب 52/4 ابواب صلاه الجمعه .

فارغ شد به سجده رفته ، می گوید : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَاسْمِکَ الْعَظِیمِ وَعَیْنِکَ الْمَاضِیَهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَقْضِیَ دَیْنِی وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ فِی رِزْقِی » هر که بر این عمل ادامه دهد خداوند روزی او را وسعت داده دینش را اداء می فرماید .

21 شیخ قدس سره در مصباح(1) از محمد بن مسلم از گفته امام پنجم علیه السلام ذکر کرده هر آنگاه چیزی از غمّ دنیا به یکی از شما رسید ، چه مانع است که روز جمعه 2 رکعت نماز خوانده ، حمد و ثنای خدای را بجا آورده ، صلوات بر محمد و آل آن حضرت بفرستد ، و دست خود را دراز کرده بگوید دعاء تا آخر ( دعا در وسائل و جامع الأحادیث است ) .

22 در جمال الاسبوع(2) نمازی برای برآورده شدن حاجت در شب جمعه ذکر کرده که آخر شب خوانده می شود ، چهار رکعت است ، در رکعت اولی یک بار سوره حمد و یک بار سوره یس خوانده می شود ، سپس رکوع رفته ، چون سر از رکوع برداشت 100 بار می خواند « وَإِذَا سَأَلَکَ عِبَادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعْوَهَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْیَسْتَجِیبُوا لِیْ وَلْیُؤْمِنُوا بِی لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُونَ » در رکعت دوم نیز سوره حمد را دو بار و سوره یس را یک بار خوانده ، قنوت می خواند ، رکوع را انجام داده ، سر از رکوع برداشت ذکر قبلی ( آیه ) را 100 بار می خواند ، سپس

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/13 أبواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/272/273 .
2- (2) بحار الأنوار 89/321 322 مستدرک 1 6 باب 37/13 من ابواب صلاه الجمعه ؛ جامع الأحادیث 7/256 .

سجده رفته ، دو سجده را آورده ، تشهد را می خواند ، سلام نمی دهد ، برای رکعت سوم بایستد ، سوره حمد را سه بار و یس را یک بار می خواند ، بعد از رکوع این آیه را 100 بار می خواند « فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّه ُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ » و در رکعت چهارم سوره حمد را 4 بار و یس را یک بار می خواند ، رکوع کرده سر از رکوع برداشت ، می خواند « رَبِّ اِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ » بعد از تمام شدن نماز و سلام دادن سجده می کند و 100 بار « استَغْفِرُ اللّه » می گوید ، قسمت راست صورت را روی زمین ( مهر ) گذارده ، 100 بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت می فرستد ، و سمت چپ صورت را بر زمین نهاده این آیه را می خواند « إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئاً أَن يَقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ » و هر چه خواست دعا کرده انشاء اللّه مستجاب می گردد .

23 نمازی دیگر(1) برای حاجت شب جمعه و شب عید قربان از جمال الاسبوع بدون اسناد بمعصوم وارد شده ، دو رکعت است ، سوره حمد را تا ایاک نعبد وایاک نستعین خوانده ، و آن را 100 بار می خواند ، سپس سوره حمد را تمام کرده ، قل هو اللّه احد را در هر رکعت 200 بار می خواند ، بعد از سلام نماز 70 بار می گوید : « لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ بِاللّه ِ العَلِیّ العَظیمِ » سپس سجده کرده 200 بار « یا ربّ یا ربّ » گفته هر حاجتی را درخواست می کند .

24 نماز حضرت خضر علیه السلام (2) در شب جمعه برای حاجت ، چهار رکعت است دو تا 2 رکعتی ، در رکعت دوم تشهد خوانده سلام می دهد ، و در هر رکعت

---

1- (1) بحار الأنوار 89/322 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 37/14 از ابواب صلاه الجمعه .
2- (2) بحار الأنوار 89/322 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 37/17 از ابواب صلاه الجمعه .

سوره حمد را 101 بار خوانده ، سپس این آیه را می خواند « وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَن لَن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِی الظُّلُمَاتِ أَن لاَّ إِلهَ إِلاَّ أَنتَ ، سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنتُ مِنَ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ، وَکَذلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ ، وَأُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَى اللّهَ ، إِنَّ اللّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ، فَوَقَاهُ اللّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَکَرُوا ، وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ »چون از نماز فارغ شود 100 بار « لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ بِاللّهِ العَلیّ العَظيمِ » بگوید سپس حاجت خود را بخواهد انشاء اللّه برآورده می شود .

25 در مهج الدعوات(1) والبلد الأمین از بعض کتابها روایتی از ابی عبداللّه حسین بن محمد بزوفری نقل کرده ، که از ناحیه مقدسه ( امام عصر عجل اللّه تعالی فرجه ) وارد شده ، هر که حاجتی به سوی خدا دارد ، شب جمعه بعد از نصف شب غسل کرده ، در جای نماز خود برود ، دو رکعت نماز بخواند ، در رکعت اولی حمد را می خواند ، به این آیه که رسید ( ایاک نعبد وایاک نستعین ) آن را 100 بار بخواند ، سوره حمد را تکمیل کرده ، و یکبار سوره قل هو اللّه را بخواند ، و تسبیح رکوع وسجود را 7 بار 7 بار بگوید ، و رکعت دوم را نیز مانند رکعت اولی خوانده ، این دعا را بخواند ، البته حاجتش هر چه باشد برآورده گشته مگر در قطع رحم دعا کند(2) : « اللَّهُمَّ إنْ کُنْتُ قَدْ عَصَيْتُکَ ، فَإِنِّی قَدْ أَطَعْتُکَ فِی أَحَبِّ الأَشْيَاءِ إِلَيْکَ وَهُوَ الإِيمَانُ بِکَ ، لَمْ أَتَّخِذْ لَکَ وَلَداً ، وَلَمْ أَدْعُ لَکَ شَرِيکاً ، مَنّاً مِنْکَ بِهِ عَلَیَّ ،

---

1- (1) بحار الانوار 89/323 323 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 37/1 صلاه الجمعه ؛ مکارم الأخلاق / 362 ؛ جامع الأحادیث 7/255 .

2- (2) در مکارم و بحار و مستدرک دارد : اللّهُمَّ إنْ اَطَعْتُکَ فَالمَحْمِدَةُ لَکَ وَإنْ عَصَيْتُکَ فَالحُجّةَ لَکَ مِنْکَ الرّوحُ وَمِنْکَ الفَرَجُ سُبْحانَ مَنْ أنْعَمَ وَشَکَرَ سُبْحانَ مَنْ قَدَرَ فَغَفَرَ اِلهی ان کنت تا آخر دعا .

لا مَنّاً مِنِّی بِهِ عَلَیْکَ ، وَقَدْ عَصَیْتُکَ یَا إِلَهِی عَلَی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکَابَرَهِ ، وَلا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِیَّتِکَ ، وَلا الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ ، وَلَکِنْ أَطَعْتُ هَوَایَ ، وَأَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ ، فَلَکَ الْحُجَّهُ عَلَیَّ وَالْبَیَانُ ، فَإِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی غَیْرَ ظَالِمٍ ، وَإِنْ تَغْفِرْ لِی وَتَرْحَمْنِی فَإِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمٌ یَا کَرِیمُ » تا نفس قطع شود ، سپس می گوید : « یَا آمِناً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ ، وَکُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ خَائِفٌ حَذِرٌ ، أَسْأَلُکَ بِأَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ ، وَخَوْفِ کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُعْطِیَنِی أَمَاناً لِنَفْسِی وَأَهْلِی وَوُلْدِی وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ ، حَتَّی لا أَخَافَ أَحَداً ، وَلا أَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ أَبَداً ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، وَحَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ ، یَا کَافِیَ إِبْرَاهِیمَ نُمْرُودَ ، وَیَا کَافِیَ مُوسَی فِرْعَوْنَ وَیَا کَافِیَ مُحَمَّدٍ صلّی اللّه علیه وآله الأَحْزَابَ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَکْفِیَنِی شَرَّ فُلانِ بْنِ فُلان » نام آنکه از او می ترسد و نام پدرش را ببرد ، زود باشد شر آنکه از شرش می ترسد کفایت شود انشاء اللّه تعالی ، سپس سجده کرده ، حاجت خود را بخواهد و نزد پروردگار تضرع می کند ، چرا که هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه ای نیست ، این نماز را انجام داده و این دعا را بخواند مگر آنکه درهای آسمان برای اجابت بر وی گشوده گشته ، و در همان هنگام و شبش اجابت شده هر چه باشد ، و این از فضل خداوند بر ما و بر مردم است .

26 در روایتی ضعیف(1) صاحب جمال الاسبوع از سلمان فارسی رضی الله عنه از امیرالمؤمنین علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله نمازی برای شب جمعه ذکر کرده ، چهار رکعت است ( متصل به یک سلام ) در هر رکعت یک بار سوره فاتحه الکتاب ، و یک بار سوره جمعه ، و هر یک از معوذتین ( قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس )

---

1- (1) بحار الأنوار : 89/326 مستدرک الوسائل 1 6 باب 37/7 ابواب صلاه الجمعه .

و قل هو اللّه احد را 10 بار و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون را یکبار می خواند ، و در هر رکعت 70 بار استغفار کرده ، 70 بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله می فرستد ، و 70 بار می گوید : « سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ للّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیم » خداوند گناه سابق و اخیر او را آمرزیده 70 حاجت دنیائی و 70 حاجت آخرت را از او برآورده می کند ، و 1000 حسنه برای او نوشته و 1000 سیئه ( گناه کوچک ) را از او محو فرموده ، هر چه بخواهد به او می دهد و اگر عاق والدین باشد او را می آمرزد .

27 دو رکعت نماز دیگر نیز در روایتی(1) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله برای شب جمعه ذکر کرده در هر رکعت قل هو اللّه احد را 50 بار می خواند ، و در آخر نماز بگوید : « اللّهمّ صلّ علی النبیّ العربیّ واله » خداوند گناه سابق و اخیر او را بخشیده ، تشنگی و گرسنگی قیامت را از وی برطرف کرده ، هر اندوه و افسردگی دارد از بین برده ، از شر شیطان و لشکریانش او را حفظ نموده ، هر چه از خداوند بخواهد به وی عطا می کند ، و نماز و روزه اش را قبول فرموده دعایش را مستجاب می کند .

28 در کتاب مصباح المتهجد(2) و جمال الاسبوع روایتی ضعیف از داود بن کثیر به نقل از امام صادق علیه السلام ایراد کرده ، بر امام وارد شد ، حضرت را دید نماز

---

1- (1) بحار الأنوار : 89/327 مستدرک 1 6 باب 37/10 از ابواب صلاه الجمعه . وسائل الشیعه 5 8 ، باب 39/11 ابواب صلاه الجمعه .
2- (2) بحار الأنوار 89/369 370 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 39/11 من أبواب صلاه الجمعه .

می خواند و در قیام و رکوع و سجود قنوت می خواند ( یا در حال خشوع و خضوع این کارها را می آورد یا دعاء می خواند ) بعد از نماز ، حضرت روی کریم خود را به او کرده می گوید : ای داود این 2 رکعت است ، واللّه کسی این دو رکعت را نمی خواند و آنچه را من در نماز آوردم بیاورد و آتش را به چشم خود ببیند ( آتش جهنم ) ، از جای خود برنخاستم تا حضرت آن را به من آموختند . پسرش ( محمد ) که این نماز را از پدر نقل کرده از پدر درخواست می کند نماز را به او یاد دهد ، پدر می گوید می ترسم آن را ضایع سازی ، پسر می گوید : کلاّ ، ان شاء اللّه ، به وی می گوید روز جمعه قبل از ظهر این دو رکعت را بخوان ، در رکعت اولی سوره حمد و انا انزلناه ، و در رکعت دوم حمد و قل هو اللّه احد را بخوان ، بعد از خواندن سوره قل هو اللّه دستها را قبل از رکوع بالا برده ) می گوئی : « إِلَهِی إِلَهِی إِلَهِی أَسْأَلُکَ رَاغِباً وَأَقْصِدُکَ سَائِلاً ، وَاقِفاً بَیْنَ یَدَیْکَ ، مُتَضَرِّعاً إِلَیْکَ ، إِنْ أَقْنَطَتْنِی ذُنُوبِی نَشَّطَنِی عَفْوُکَ ، وَإِنْ أَسْکَتَنِی عَمَلِی أَنْطَقَنِی صَفْحُکَ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ ، فَأَسْأَلُکَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ » سپس رکوع کرده از تسبیح فارغ شدی بگو : « هَذَا وُقُوفُ الْعَائِذِ بِکَ مِنَ النَّارِ ، یَا رَبِّ أَدْعُوکَ مُتَضَرِّعاً وَرَاکِعاً مُتَقَرِّباً إِلَیْکَ بِالذِّلَّهِ خَاشِعاً ، فَلَسْتُ بِأَوَّلِ مُنْطَقٍ مِنْ حِشْمَهٍ مُتَذَلِّلاً ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَیَّ مَوْلایَ ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَیَّ مَوْلایَ » هنگامی که سجده کردی دستهای خود را مانند کسی که حاجت می خواهد پهن کرده بگو : « سُبْحَانَ رَبِّیَ الْأَعْلَی وَبِحَمْدِهِ ، رَبِّ هَذِهِ یَدَایَ مَبْسُوطَتَانِ بَیْنَ یَدَیْکَ ، هَذِهِ جَوَامِعُ بَدَنِی خَاضِعَهً بِفِنَائِکَ وَهَذِهِ أَسْبَابِی مُجْتَمِعَهً لِعِبَادَتِکَ ، لا أَدْرِی بِأَیِّ نَعْمَائِکَ أَقْلَبُ وَلاِءَیِّهَا أَقْصِدُ ؟ لِعِبَادَتِکَ ، أَلِمَسْأَلَتِکَ ، أَمِ الرَّغْبَهِ إِلَیْکَ ، فَامْلأْ قَلْبِی خَشْیَهً مِنْکَ ، وَاجْعَلْنِی فِی کُلِّ حَالاتِی لَکَ قَصْدِی وأَنْتَ سَیِّدِی فِی کلّ مَکَانٍ وَإِنْ حَجَبْتَ عَنْکَ أَعْیُنَ النَّاظِرِینَ إِلَیْکَ ،

أَسْأَلُکَ بِکَ إِذْ جَعَلْتَ فِیَّ طَمَعاً فِیکَ لِعَفْوِکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحَمَ مَنْ یَسْأَلُکَ وَهُوَ مَنْ قَدْ عَلِمْتَ بِکَمَالِ عُیُوبِهِ وَذُنُوبِهِ ، لَمْ یَبْسُطْ إِلَیْکَ یَدَهُ إِلاّ ثِقَةً بِکَ وَلا لِسَانَهُ إِلاّ فَرَحاً بِکَ ، فَارْحَمْ مَنْ کَثُرَ ذَنْبُهُ عَلَی قِلَّتِهِ ، وَقَلَّتْ ذُنُوبُهُ فِی سَعَهِ عَفْوِکَ وَجَرَّأَنِی جُرْمِی وَذَنْبِی بِمَا جَعَلْتَ مِنْ طَمَعٍ إِذَا یَئِسَ الْغَرُورُ الْجَهُولُ مِنْ فَضْلِکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُکَ لاِءِخْوَانِی فِیکَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ » سپس نشسته بعد سجده دوم را آورده می گوید : « یَا مَنْ هَدَانِی إِلَیْهِ وَدَلَّنِی حَقِیقَهَ الْوُجُودِ عَلَیْهِ ، وَسَاقَنِی مِنَ الْحَیْرَهِ إِلَی مَعْرِفَتِهِ وَبَصَّرَنِی رُشْدِی بِرَأْفَتِهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْنِی عَبْداً وَلا تَذَرْنِی فَرْداً ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَیَّ مَوْلایَ ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَیَّ مَوْلای » بعد داود گفت قسم بخدا ، بتحقیق جعفر بن محمد علیهماالسلام برای من در حالی که رو به قبله بود قسم بر این دو رکعت خورد ، هیچکس از این نماز از نزد خدای تعالی منصرف ( فارغ ) نمی شود مگر آمرزیده شده و اگر حاجتی دارد خداوند آن را برآورد .

29 نمازی معروف است به کامله در جمال الاسبوع(1) به دو طریق از امام صادق علیه السلام از پدرش از جدش علی بن ابی طالب علیهم السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، هر که روز جمعه چهار رکعت نماز قبل از نماز ( نماز جمعه یا ظهر ) بخواند در هر رکعت 10 بار سوره فاتحه الکتاب و هر یک از سوره های قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو اللّه احد و قل یا ایها الکافرون را نیز 10 بار و 10 بار آیه الکرسی بخواند ، و در روایت دیگر 10 بار انا انزلناه و 10 بار « شَهِدَ اللّه ُ اَنَّهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ، وَالْمَلاآئِکَهُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قآئِما بِالْقِسْطِ،لااِلهَ اِلاّ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ » وارد شده ، بعد از فراغ از نماز 100 بار بگوید : « اَسْتَغْفِرُ اللّه َ ربّی واَتُوبُ

---

1- (1) بحار الأنوار 89/371 تا 380 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 31/3 ابواب صلاه الجمعه .

إليه » و در روايت ديگر « اَسْتَغْفِرُ اللّه َ الَّذى لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ غافِرَ الذَّنبِ واسِعُ المَغْفِرَهِ » و 100 بار « سُبْحانَ اللّه ِ وَالحَمْدُ للّه ِ وَلا إلهَ إلاّ اللّه ُ وَاللّه ُ أكبَر وَلا حَوْلَ وَلا قُوّهَ إلاّ بِاللّه ِ العَلىّ العظيم » و 100 بار درود بر پيغمبر و آل محمد عليهم السلام بفرستد ، سپس اين دعاء را بخواند « اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّد » :

« اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الصَّادِقِينَ كَمَا أَنْتَ ، وَهُمْ بِكَ وَمِنْكَ أَهْلُهُ وَاكْفِنِى بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كُلَّ مُهِمٍّ ، وَاقْضِ لِى بِهِمْ كُلَّ حَاجَهٍ مَعَ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالآخِرَهِ ، وَوَفِّقْنِى لِمَا يُرْضِيكَ عَنِّى ، وَأَرْشِدْنِى لِلَّذِى هُوَ أَفْضَلُ ، وَاعْصِمْنِى فِى جَمِيعِ أُمُورِى ، وَأَعِذْنِى مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، وَلا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ طَرْفَهَ عَيْنٍ ، وَلا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ وَلا أَكْثَرَ ، وَامْنَعْنِى أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنا أَوْ أَنْ يَطْغى ، أَوْ أَنْ يَصِلَ إِلَيَّ مِنْهُ مَكْرُوهٌ أَوْ أَذًى أَوْ يَسْتَفْزِعَنِى ، أَوْ يُزَيِّنَ لِى ارْتِكَابَ مَا فِيهِ سَخَطُكَ ، وَالْبُعْدَ مِنْ رِضْوَانِكَ ، إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَانْظُرْ إِلَيَّ فِى وَقْتِى هَذَا وَفِى جَمِيعِ أَوْقَاتِى ، نَظْرَهً يَكُونُ لِى فِيهَا الْخِيَرَهُ لِلدُّنْيَا وَالآخِرَهِ ، وَتُقَلِّبُنِى مَعَهَا عَنْ مَوْضِعِى بِالْمَغْفِرَهِ وَالرَّحْمَهِ ، وَتَجْعَلُنِى مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِى وَأَهْلِى وَمَنْ أَعْنِى بِهِ وَأَحْزَنُ لَهُ فِى وَدَائِعِكَ وَأَمَانِكَ وَعِيَاذِكَ وَجِوَارِكَ وَحِرَاسَتِكَ ، وَصِيَانَتِكَ ، وَكِلاءَتِكَ ، وَحِيَاطَتِكَ ، وَرِعَايَتِكَ ، وَحِمَايَتِكَ ، وَمُرَاعَاتِكَ ، حَيْثُ كُنْتَ وَأَيْنَ حَلَلْتَ فِى بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ وَاكْفِنَا شَرَّ كُلِّ عَدُوٍّ وَبَاغٍ وَحَاسِدٍ وَلِصٍّ وَمُعَانِدٍ وَفَرِيدٍ وَكَائِدٍ وَغَاصِبٍ وَظَالِمٍ وَمُخَاصِمٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِى شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالاْءِنْسِ وَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ وَطُمَّهُ بِالْبَلاَءِ طَمّاً وَعُمَّهُ بِالْبَلاءِ غَمّاً وَقُمَّهُ بِهِ قَمّاً وَاجْتَثَّهُ عَنْ جُدَدِ الاْءَرْضِ وَارْمِهِ بِبَلِيَّهٍ لا أُخْتَ لَهَا وَامْنَعْهُ مِنْ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى أَوْ أَنْ يَصِلَ إِلَيْنَا بِمَكْرُوهٍ وَأَذًى وَاحْلُلْ بِهِ كُلَّ

بَلاءٍ وَأَنْزِلْ بِسَاحَتِهِ وَعَقْوَتِهِ كُلَّ لاَءْوَاءٍ وَلا تُمْهِلْهُ لَحْظَةً وَلا طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَافْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْعَفْوِ عَنْ ذُنُوبِی ، وَالتَّعَمُّدِ لِخَطَایَایَ ، وَالصَّفْحِ عَنْ جَرَائِرِی ، وَالْمُسَامَحَهِ لِی ، وَتَرْکِ مُوءَاخَذَتِی بِجَهْلِی وَسُوءِ عَمَلِی ، وَاعْفُ عَنِّی ، وَاغْفِرْ لِی قَبِیحَ مَا کَانَ مِنِّی بِحُسْنِ مَا عِنْدَکَ ، یَامَنْ إِذَا وَعَدَ وَفَی ، وَإِذَا تَوَعَّدَ عَفَا ، یَامَنْ یَعْفُو عَنِ السَّیِّئَاتِ ، وَیَعْلَمُ مَا یَفْعَلُ عِبَادُهُ ، یَامَنْ یَأْمُرُ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاعْفُ عَنِّی ، وَتَجَاوَزْ ، یَاکَرِیمُ یَاکَرِیمُ ، یَاأَکْرَمَ مِنْ کُلِّ کَرِیمٍ ، وَأَرْأَفَ مِنْ کُلِّ رَءُوفٍ ، وَأَعْطَفَ مِنْ کُلِّ عَطُوفٍ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْعِمْ عَلَیَّ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِیَهِ وَالْمَغْفِرَهِ وَالرَّحْمَهِ ، أَنْتَ یَاسَیِّدِی قُلْتَ فَمَنْ عَفا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللّهِ ، یَاکَرِیمُ یَاغَفُورُ یَاجَوَادُ یَامُحْسِنُ یَامُجْمِلُ یَامُنْعِمُ یَامُفْضِلُ ، یَاأَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ، وَأَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ ، وَأَکْرَمَ مَنْ أَعْطَى ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَانْظُرْ إِلَیَّ بِعَیْنِکَ الرَّحِیمَهِ نَظْرَهً تَکُونُ لِی فِیهَا الْخِیَرَهُ ، وَمَعَهَا الْمَغْفِرَهُ وَالرِّضْوَانُ ، وَأَعْتِقْنِی مِنَ النَّارِ ، وَأَنْقِذْنِی مِنَ النَّارِ ، وَفُکَّ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَأَدْخِلْنِی الْجَنَّهَ یَارَحْمَانُ ، وَزَوِّجْنِی مِنَ الْحُورِ الْعِینِ ، وَوَفِّقْنِی لِمَا یُرْضِیکَ عَنِّی ، وَطَهِّرْنِی مِنَ الذُّنُوبِ ، وَطَهِّرْ قَلْبِی مِنَ الذَّنْبِ ، وَطَهِّرْ جَسَدِی مِنَ الدَّنَسِ ، وَعَیْنِی مِنَ الْخِیَانَهِ ، وَصَدْرِی مِنَ الْوَسْوَاسِ وَالْحَرَجِ ، وَلا تُخْرِجْنِی مِنَ الدُّنْیَا إِلاَّ وَأَنْتَ عَنِّی رَاضٍ ، یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَارْزُقْنِی رِزْقاً وَاسِعاً حَلالاً طَیِّباً صَبّاً صَبّاً هَنِیئاً مَرِیئاً عَفِیّاً دَارّاً عَاجِلاً سَیْحاً سَیْحاً سَرِیعاً وَشِکاً ، تُغْنِینِی بِهِ عَنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ ، وَتَصُونُنِی بِهِ عَمَّنْ سِوَاکَ ، وَسَهِّلْ لِی مِنْ أَمْرِی مَا قَدْ عَسُرَ ، وَأَصْلِحْ لِی مَا فَسَدَ ، یَالَطِیفُ یَالَطِیفُ ، أَسْتَلْطِفُ اللّهَ اللَّطِیفَ لِمَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ تَغْیِیرَهُ أَنْ یُیَسِّرَ ، یَامَنِ الْعُسْرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسِیرٌ ، أَسْأَلُکَ بِخَفِیِّ لُطْفِکَ ، وَبِمُحَمَّدٍ حَبِیبِکَ وَبِآلِهِ الطَّیِّبِینَ صَفْوَتِکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُلَطِّفَ

بِی بِلُطْفِکَ اللَّطِیفِ الْخَفِیِّ وَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ وَجُودِکَ ، وَتُوَحِّدَنِی بِنَظَرِکَ وَنَصْرِکَ ، وَتَجْعَلَنِی مِمَّنْ رَضِیتَ عَنْهُ فَأَرْضَیْتَهُ ، وَتَوَکَّلَ عَلَیْکَ فَکَفَیْتَهُ ، وَسَأَلَکَ فَأَسْعَفْتَهُ ، وَأَمَّلَکَ فَکُنْتَ عِنْدَ أَمَلِهِ ، یَاأَمَلِی ، یَاثِقَتِی وَرَجَائِی ، یَاعُدَّتِی ، یَاکَهْفِی یَاسَیِّدِی یَاسَیِّدِی ، یَامُعْتَمَدِی ، یَا مَفْزَعِی ، یَامَنْ هُوَ وَلِیِّی فِی کُلِّ شِدَّهٍ ، وَعَلَیْهِ تَوَکُّلِی فِی کُلِّ کُرْبَهٍ ،وَذُخْرِی وَذَخِیرَتِی فِی کُلِّ نَائِبَهٍ وَضَرُورَهٍ ، وَعُدَّتِی وَعِیَاذِی مِنْ کُلِّ مَرَضٍ وَعِلَّهٍ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَهَبْ لِی وَلِوَالِدَیَّ وَلِوَلَدِی وَذَوِی عِنَایَتِی ، الْعَافِیَهَ الشَّافِیَهَ الْکَافِیَهَ الدَّائِمَهَ التَّامَّهَ السَّابِغَهَ الْکَامِلَهَ ، وَأَدِمْهَا لَنَا وَانْشُرْهَا عَلَیْنَا ، وَامْسَحْ عَلَیْنَا یَدَکَ یَدَ الْعَافِیَهِ ، وَهَبْ لَنَا عَافِیَهً ، فِی أَثَرِ عَافِیَهٍ مُتَّصِلَهً بِعَافِیَهٍ عَافِیَهً تَشْتَمِلُ عَلَی عَافِیَهٍ تُحِیطُ الْعَافِیَهَ ، عَافِیَهً فِی الدُّنْیَا وَعَافِیَهً فِی الْآخِرَهِ عَافِیَهً شَافِیَهً کَافِیَهً تَامَّهً دَائِمَهً مُتَتَابِعَهً مُتَرَادِفَهً مُتَّصِلَهً مُتَرَاکِمَهً مُتَضَاعِفَهً مُتَوَالِیَهً ، یَاوَهَّابُ یَاکَرِیمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاقْضِ عَنِّی الدَّیْنَ ، وَخَلِّصْنِی مِنْ أَذَاهُ وَبَلِیَّتِهِ وَسَهِّلْ لِیَ الْخُرُوجَ إِلَی کُلِّ ذِی حَقٍّ مِنْ حَقِّهِ ، وَتَحَمَّلْ عَنِّی یَامَوْلایَ مَظَالِمَ عِبَادِکَ وَتَبَعَاتِهِمْ ، وَهَبْ لِی مَا بَیْنِی وَبَیْنَکَ ، وَاسْتَوْهِبْ لِی مَا بَیْنِی وَبَیْنَ خَلْقِکَ ، یَامَنْ لا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلا یَبِیدُ مَا عِنْدَهُ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَجُدْ لِی بِمَا لا یَنْقُصُکَ ، وَاعْفُ لِی عَمَّا لا یَضُرُّکَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاکْفِنِی مَئُونَهَ مَنْ یُعَادِینِی وَیَبْغِینِی وَیَکِیدُنِی وَیُخْلِفُنِی مِمَّا لا عِلْمَ لِی بِهِ وَبِمَا أَنَا فِی غَفْلَهٍ عَنْهُ ، وَخُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ وَمِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ یَمِینِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ ، وَلا تُمْهِلْهُ لَحْظَهً وَلا طَرْفَهَ عَیْنٍ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَارْزُقْنِی الْحَجَّ إِلَی بَیْتِکَ الْحَرَامِ ، وَزِیَارَهَ قَبْرِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله فِی عَامِی هَذَا وَفِی کُلِّ عَامٍ ، مَا أَبْقَیْتَنِی فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَهٍ ، فِی سَعَهِ رِزْقٍ وَکِفَایَهٍ وَخَیْرٍ وَسَعَادَهٍ وَسَلامَهٍ وَغِبْطَهٍ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَانْشُرْ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ مَغْفِرَتِکَ ،

وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ سَعَتِکَ وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ رِزْقِکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ غِنَاکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ تَوْفِیقِکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ تَیْسِیرِکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ عِصْمَتِکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ عَفْوِکَ ، وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ عَافِیَتِکَ وَافْتَحْ لِی أَبْوَابَ جَوَامِعِ الْخَیْرِ وَالْبَرَکَاتِ وَالسَّعَادَاتِ وَالْمَعُونَاتِ وَالْکِفَایَاتِ وَالْوِقَایَاتِ وَالاْءَرْزَاقِ الدَّارَّهِ مِنْ خَزَائِنِکَ الْوَاسِعَاتِ ، وَأَغْلِقْ عَنِّی أَبْوَابَ الشُّرُورِ وَالاْآثَامِ وَالاْءَحْلامِ وَالاْءَسْقَامِ وَالاْءَوْرَامِ وَالاْءَمْرَاضِ وَالْعِلَلِ وَالْعَاهَاتِ وَالاْآفَاتِ وَاللَّوَازِبِ وَالْمَصَائِبِ وَالْمُهِمَّاتِ وَالشَّدَائِدِ وَالْکُرُبَاتِ وَالرَّزِیَّاتِ وَالْفَجِیعَاتِ وَالْحَادِثَاتِ وَالاْءَذِیَّاتِ وَالْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَالْفَقْرِ وَالْغَدْرِ وَالْمَکْرِ وَالْخَتْرِ وَالْکُفْرِ ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَبَلِیَّهِ أَعْدَمُ عَلَیْهَا الصَّبْرَ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، اَللَّهُمَّ قَدْ أَمَّلْتُکَ یَامَوْلایَ فَلا تُخَیِّبْنِی ، وَرَجَوْتُکَ فَلا تَقْطَعْ رَجَائِی ، دَعَوْتُکَ یَاإِلَهِی فَلا تَرُدَّ دُعَائِی ، وَابْتَهَلْتُ إِلَیْکَ فَلا تُعْرِضْ عَنِّی یَا مُعْتَمَدِی ، وَتَقَرَّبْتُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ ، فَاقْضِ حَوَائِجَنَا صَغِیرَهَا وَکَبِیرَهَا ، مَا ذَکَرْتُهُ وَنَسِیتُهُ مِنْهَا ، مَا قَصَدْتُهُ أَوْ سَهَوْتُ عَنْهُ ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ وَجَمِیعَ مَا أَنْتَ أَحْصَی لِقَدْرِهِ وَأَنْتَ أَحْصَی لِذُنُوبِی مِنِّی فَاغْفِرْهَا لِی ، یَاإِلَهِی إِنَّ ذُنُوبِی کَثِیرَهٌ ، وَأَفْعَالِی سَیِّئَهٌ وَجَرَائِرِی وَإِجْرَامِی عَظِیمَهٌ ، وَإِقْدَامِی وَاجْتِرَائِی أَکْثَرُ مِنْ أَنْ یُحْصَی أَوْ یُعَدَّ أَوْ یُذْکَرُ أَوْ یُنْشَرُ ، وَاعْتِمَادِی یَاسَیِّدِی عَلَی عَفْوِکَ وَعَلَی مَا وَعَدْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِکَ ، فَإِنَّکَ یَاسَیِّدِی قُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ ، یاعِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَهِ اللّهِ ، إِنَّ اللّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً ، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ ، فَاغْفِرْ لِی مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَأَخْطَأْتُ وَتَعَمَّدْتُ وَحَفِظْتُ وَنَسِیتُ وَعَلِمْتُ وَشَهِدْتُ ، وَرَحْمَتُکَ وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَأَنَا شَیْءٌ ، فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُکَ یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، مَغْفِرَتُکَ یَاسَیِّدِی أَعْظَمُ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ فَتَفَضَّلْ بِهَا عَلَیَّ ، اغْفِرْ لِی یَاسَیِّدِی مَا تُبْتُ إِلَیْکَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِیهِ ، وَاغْفِرْ لِی یَاسَیِّدِی مَا آلَیْتُ عَلَی نَفْسِی أَنْ لا آتِیَهُ ، وَتَعَمَّدْتُ لِی مَا أَکْذِبُ عَلَی

نَفْسِی الْاءِقْلاعَ مِنْهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَاصْفَحْ عَمَّا جَعَلْتُ عَلَی نَفْسِی عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْعِلَلِ وَالاءِخْطَارِ وَالإضْطِرَارِ وَالْمَرَضِ أَنْ لا أَفْعَلَهُ ، فَلَمَّا أَقَلْتَ وَأَنْهَضْتَ وَعَافَیْتَ وَأَتْمَمْتَ لَمْ یَکُنْ مِنِّی وَفَاءٌ بِهِ ، یَاغَافِرَ الذَّنْبِ ، یَاسَاتِرَ الْعُیُوبِ ، یَاکَاشِفَ الضُّرِّ عَنْ أَیُّوبَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاکْشِفْ ضُرِّی بِرَحْمَتِکَ وَأَقِلَّ عَثْرَتِی بِعِزَّتِکَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلْ لِی فِی نَفْسِی وَأَهْلِی وَمَالِی وَوَلَدِی وَوَالِدَیَّ وَمَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ وَیَخُصُّنِی ، الْبَرَکَهَ التَّامَّهَ ، وَکُنْ لِی وَلَهُمْ رَاحِماً وَوَلِیّاً وَحَافِظاً وَنَاصِراً وَرَازِقاً وَمُعِیناً ، وَاجْعَلْنِی فِی وَدَائِعِکَ وَأَمَانِکَ وَحِرْزِکَ وَحَرَاسَتِکَ وَصِیَانَتِکَ وَخَیْرِ مَا جَرَتْ بِهِ الْمَقَادِیرُ مِنْ عِنْدِکَ یَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَمَا قَسَمْتَ لِی مِنْ قِسْمٍ أَوْ رَزَقْتَنِی مِنْ رِزْقٍ فَاجْعَلْهُ حَلالاً طَیِّباً وَاسِعاً مُبَارَکاً قَرِیبَ الْمَطْلَبِ ، سَهْلَ الْمَأْخَذِ فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَهٍ وَسَلامَهٍ وَسَعَادَهٍ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَوَسِّعْ رِزْقِی أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَثَمِّرْهُ وَوَفِّرْهُ وَلا تُکَدِّرْهُ ، وَلا تُعَسِّرْهُ ، وَسَهِّلْهُ ، وَلا تُنَکِّدْهُ ، وَإِنْ کَانَ فِی أُمِّ الْکِتَابِ عِنْدَکَ أَنِّی شَقِیٌّ أَوْ مَحْرُومٌ أَوْ مُقَتَّرٌ عَلَیَّ رِزْقِی ، فَامْحُ مِنْ أُمِّ الْکِتَابِ شَقَائِی وَحِرْمَانِی وَإِقْتَارِی ، وَاکْتُبْنِی عِنْدَکَ سَعِیداً مُوَفَّقاً لِلْخَیْرِ مُوَسَّعاً عَلَیَّ فِی رِزْقِی ، فَإِنَّکَ قُلْتَ وَأَنْتَ أَصْدَقُ الْقَائِلِینَ ، یَمْحُوا اللّه ُ ما یَشاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْکِتابِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ ، وَارْحَمْهُما کَما رَبَّیانِی صَغِیراً ، وَجازِهِمَا عَنِّی بِالْاءِحْسَانِ إِحْسَاناً ، وَبِالسَّیِّئَاتِ غُفْرَاناً ، وَنَضِّرْ وُجُوهَهُمَا، وَأَلْحِقْهُمَا بِنَبِیِّهِمَا نَبِیِّ الرَّحْمَهِ وَآلِهِ صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ ، وَاسْقِهِمَا بِکَأْسِهِ مَشْرَباً مَاءً عَذْباً رَوِیّاً سَائِغاً هَنِیئاً لا ظَمَأَ بَعْدَهُ أَبَداً ، وَبَیِّضْ وُجُوهَهُمَا یَوْمَ تَبْیَضُّ فِیهِ الْوُجُوهُ ، وَأَعْلِهِمَا ، وَأَعْطِهِمَا مُنْیَتَهُمَا وَکِتَابَهُمَا بِأَیْمَانِهِمَا ، وَمَحِّصْ عَنْهُمَا سَیِّئَاتِهِمَا وَضَاعِفْ لَهُمَا حَسَنَاتِهِمَا ، وَکُنْ أَنْتَ یَاسَیِّدِی لَهُمَا ، فَإِنَّهُمَا فَقِیرَانِ إِلَی رَحْمَتِکَ ، مُحْتَاجَانِ إِلَی عَفْوِکَ ، مُضْطَرَّانِ إِلَی غُفْرَانِکَ ،

أَدْخِلْ قبورهم ]قُبُورَهُمَا ] الضِّيَاءَ وَالنُّورَ وَالْفَرْحَهَ وَالسُّرُورَ وَالسَّعَهَ وَالْحُبُورَ ، وَلا تُوءَاخِذْهُمَا بِقَبِيحٍ كَانَ مِنْهُمَا ، وَاجْعَلْهُمَا مِنْ أَهْلِ جَنَّاتِکَ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ، وَأَحِلَّهُمَا دَارَ الْمُقَامَهِ مِنْ فَضْلِکَ ، لا يَمَسُّهُمَا فِيهَا نَصَبٌ ، وَلا يَمَسُّهُمَا فِيهَا لُغُوبٌ ، وَأَجِرْهُمَا مِنَ الْعَذَابِ ، وَأَعْتِقْهُمَا مِنَ النَّارِ ، وَاجْمَعْ بَيْنِی وَبَيْنَهُمَا فِی مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِکَ وَقَرِّبْ مِنْ رِضْوَانِکَ وَمَغْفِرَتِکَ ، وَافْعَلْ مِثْلَ ذَلِکَ بِأَجْدَادِی وَجَدَّاتِی وَأَعْمَامِی وَعَمَّاتِی وَأَخْوَالِی وَخَالاتِی وَأَوْلادِی وَأُمَّهَاتِ أَوْلادِی وَمَعَارِفِی وَجِيرَانِی وَمَنْ أَحَبَّنِی وَرَبَّانِی وَخَدَمَنِی مِنَ الْمُوءْمِنِينَ وَالْمُوءْمِنَاتِ الاْءَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالاْءَمْوَاتِ وَمُحِبِّی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَإِذَا صِرْتُ إِلَی دَارِ الْبِلَی وَنَسِيَنِی أَهْلُ الدُّنْيَا وَلَمْ يَکُنْ لِی زَائِرٌ وَلا ذَاکِرٌ ، فَکُنْ أَنْتَ يَاسَيِّدِی مُونِسِی وَذَاکِرِی ، وَالنَّاظِرُ إِلَیَّ ، وَالرَّاحِمُ لِی ، وَالْغَافِرُ لِذَنْبِی ، وَالصَّافِحُ عَنْ خَطِيئَاتِی ، وَالْمُنَوِّرُ لِحُفْرَتِی ، وَالسَّاتِرُ لِی بِرَحْمَتِکَ يَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، إِنَّکَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ خَيْرَ غَائِبٍ أَنْتَظِرُهُ ، وَالْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ سَکَنْتُهُ ، وَلَقِّنِّی حُجَّتِی عِنْدَ خُرُوجِ رُوحِی ، وَسَهِّلْ عَلَیَّ فِرَاقَ الدُّنْيَا ، وَأَرِنِی قَبْلَ خُرُوجِ رُوحِی مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنِی ، وَاجْعَلْ مَلَکَ الْمَوْتِ شَفِيقاً رَفِيقاً لِی وَعَلَیَّ ، مُتَحَنِّناً مُتَعَطِّفاً وَبِی رَءُوفاً رَحِيماً ، أَرِنِی يَاسَيِّدِی مَلائِکَهَ الرَّحْمَهِ وَالْبُشْرَی بِالْمَغْفِرَهِ بِمَا تَکُونُ بِهِ عَيْنِی قَرِيرَهً ، وَنَفْسِی إِلَيْهِ تَائِقَهً سَاکِنَهً وَجَوَارِحِی بِهِ مُطْمَئِنَّهً ، قَبْلَ فِرَاقِ الدُّنْيَا ، وَسَهِّلْ عَلَیَّ الْمُسَاءَلَهَ ، وَادْفَعْ عَنِّی الضَّغْطَهَ وَاجْعَلْ لِی فِی قَبْرِی النُّورَ وَالرَّحْمَهَ ، وَاجْعَلْ مُنْقَلَبِی أَطْيَبَ مُنْقَلَبٍ ، وَقَبْرِی أَفْسَحَ قَبْرٍ وَاقْلِبْنِی إِلَی رِضْوَانِکَ وَالْجَنَّهِ ، وَلا تَجْعَلْنِی حَطَباً لِلنَّارِ يَاأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَمَا ذَکَرْتُهُ مِنْ حَوَائِجِی ، وَنَسِيتُهُ أَوْ حَفِظْتُهُ أَوْ أَهْمَلْتُهُ ، نَطَقَ بِهِ لِسَانِی أَوْ لَمْ يَنْطِقْ ، فَاقْضِهِ لِی ، وَتَفَضَّلْ بِهِ عَلَیَّ ، وَأَرِنِی فِی يَوْمِی مِنْ عَلامَاتِ إِجَابَتِکَ وَتَبَاشِيرِ قَبُولِکَ وَإِقْبَالِکَ مَا

أَغْتَبِطُ بِهِ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَهِ ، وَارْزُقْنِی التَّوْبَهَ قَبْلَ الْمَوْتِ ، وَالْعِصْمَهَ وَالطَّهَارَهَ مِنَ الذُّنُوبِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَهً وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنا عَذابَ النّارِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَوَفِّقْنِی لِلْحَمْدِ عَلَی نِعْمَتِکَ الَّتِی أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ ، وَالشُّکْرِ لاِءِحْسَانِکَ الَّذِی أَسْدَیْتَ إِلَیَّ ، وَالاْءِقْبَالِ عَلَی تَحْمِیدِکَ وَتَکْبِیرِکَ وَتَسْبِیحِکَ وَتَقْدِیسِکَ وَتَهْلِیلِکَ وَتَمْجِیدِکَ وَتَعْظِیمِکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ ، وَالرِّضَا بِقَضَائِکَ وَقَدَرِکَ إِذَا قَضَیْتَ وَقَدَرْتَ ، وَالصَّبْرِ عَلَی بَلاءِکَ وَمِحَنِکَ إِذَا ابْتَلَیْتَ وَامْتَحَنْتَ ، وَالتَّسْلِیمِ عِنْدَ حَتْمِکَ إِذَا حَتَمْتَ وَأَمَرْتَ ، وَرَضِّنِی بِقَضَائِکَ ، وَبَارِکْ لِی فِی فَضْلِکَ وَعَطَائِکَ ، وَسَهِّلْ لِی حُلُولَ دَارِ جَنَّتِکَ ، وَأَذْهِبْ عَنِّی الْحَزَنَ بِفَضْلِکَ ، وَجَنِّبْنِی مَعْصِیَتَکَ ، وَأَعِذْنِی مِنَ التَّعَرُّضِ لِمَا یُسْخِطُکَ وَیُبَاعِدُنِی مِنْ رِضْوَانِکَ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِی ، وَاحْفَظْ عَلَیَّ ، وَاحْرُسْنِی وَاحْرُسْ عَلَیَّ ، وَاکْنُفْنِی ، وَاکْفِنِی ، وَاجْعَلْنِی وَأَهْلِی وَوُلْدِی [وَ مَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ وَیَخُصُّنِی ، فِی وَدَائِعِکَ الْمَحْفُوظَهِ ، وَصِیَانَتِکَ الْمَکْلُوءَهِ] أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَبِحَقِّ مَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَرُسُلِکَ وَحَمَلَهِ عَرْشِکَ ، وَبِحَقِّ یس وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ ، وَبِحَقِّ الْقَبْرِ الَّذِی تَضَمَّنَ حَبِیبَکَ مُحَمَّداً صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ ، وَبِحَقِّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ وَالرُّکْنِ وَالْمَقَامِ ، وَالآلاءِ الْعِظَامِ ، وَبِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی الْکِرَامِ ، وَبِاسْمِکَ الاْءَعْظَمِ الاْءَعْظَمِ الاْءَجَلِّ الاْءَکْرَمِ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَیْتَ وَأَسْعَفْتَ ، وَلَمْ تَرُدَّ سَائِلَکَ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ أَوْ تَسَمَّیْتَ بِهِ لاِءَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ أَوْ مَأْثُورٍ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، وَمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، وَوَسِعَهُ حِلْمُکَ ، وَاسْتَقَلَّ بِهِ عَفْوُکَ وَعَرْشُکَ ، وَبِکَ وَلا شَیْءَ أَعْظَمُ مِنْکَ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَسْمَعَ دُعَائِی ، وَتُجِیبَ نِدَائِی ، وَتَرْحَمَ تَضَرُّعِی ، وَتُقْبِلَ عَلَیَّ ، وَتَقْبَلَ تَوْبَتِی ، وَتُدِیمَ عَافِیَتِی ، وَتُسَهِّلَ قَضَاءَ حَاجَتِی وَدَیْنِی وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ فِی رِزْقِی ، وَتُصِحَّ جِسْمِی ، وَتُطِیلَ عُمُرِی ، وَتَغْفِرَ

ذَنْبِی ، وَتُوَفِّقَنِی لِمَا یُرْضِیکَ ، وَتُقَلِّبَنِی إِلَی رِضْوَانِکَ وَالْجَنَّهِ بِرَحْمَتِکَ ، وَتُعْتِقَنِی مِنَ النَّارِ بِجُودِکَ ، وَتَکْفِیَنِی کُلَّ مُهِمٍّ عَنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ بِکَرَمِکَ ، إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، وَذَلِکَ عَلَیْکَ یَسِیرٌ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ ، وَصَلَّی اللّه ُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ » .

دعاء سجده آخر نماز کامله اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْمُمَاسَّهِ الَّتِی لا تَتَزَعْزَعُ ، إِلاّ صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَغَفَرْتَ لِی ذَنْبِی ، وَعَزَمْتَ عَلَی قَضَاءِ حَوَائِجِی ، وَأَسْأَلُکَ بِالَّذِی نَظَرَ بِهِ مُوسَی إِلَی نُورِکَ وَلَمْ یَسْتَطِعِ النَّظَرَ إِلَیْکَ لِجَلالِکَ وَهَیْبَتِکَ ، إِلاّ صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَغَفَرْتَ لِی ذَنْبِی وَعَزَمْتَ عَلَی قَضَاءِ حَوَائِجِی ، وَأَسْأَلُکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی أَنْزَلْتَ بِهَا الصَّخْرَهَ بَعْدَ نُورِکَ فَانْشَقَّتْ لاِعْتِزَازِکَ عَنْ قَدَرِکَ بِلَحْظٍ أَوْ وَهْمٍ أَوْ فِکْرٍ أَوْ رُوءْیَهٍ بِعِلْمٍ أَوْ عَقْلٍ تَعَالَیْتَ عَنْ ذَلِکَ عُلُوّاً کَبِیراً ، إِلاّ صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَغَفَرْتَ لِی ذَنْبِی ، وَعَزَمْتَ عَلَی قَضَاءِ حَوَائِجِی ، وَأَسْأَلُکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی نَظَرْتَ بِهَا إِلَی سَائِرِ الْجِبَالِ، فَتَصَدَّعَتْ لِکِبْرِیَاءِ عَظَمَتِکَ أَقْطَارُهَا إِلاّ صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَغَفَرْتَ لِی ذَنْبِی ، وَعَزَمْتَ عَلَی قَضَاءِ حَوَائِجِی وَأَسْأَلُکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی نَظَرْتَ بِهَا إِلَی أَغْوَارِ الْبِحَارِ ، فَمَاجَتْ وَتَقَلَّبَتْ بِأَمْوَاجِهَا ، إِلاّ صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَغَفَرْتَ لِی ذَنْبِی ، وَعَزَمْتَ عَلَی قَضَاءِ حَوَائِجِی ، یَاکَفِیلَ الْکُفَلاءِ کَفَّلْتُکَ نَفْسِی حَیْثُ مَا تَوَجَّهْتُ ، فَاحْفَظْنِی یَاخَیْراً لِی مِنْ أَبِی وَأُمِّی ، وَکَفَّلْتُکَ أَبِی وَأُمِّی حَتَّی تَحُفَّهُمَا بِنُورِکَ ، وَتُوَفِّقَهُمَا لِطَاعَتِکَ ، وَتُنْجِیَهُمَا مِنْ عَذَابِکَ ، وَکَفَّلْتُکَ دُیُونِی وَدُیُونَ خَلْقِکَ عَلَیَّ حَتَّی تَقْضِیَهَا جَمِیعَهَا عَنِّی ، وَتُخَلِّصَنِی مِنْ تَبِعَاتِهَا ، وَأَمَانَاتِی حَتَّی تُوءَدِّیَهَا وَحَاجَاتِی فِی الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ حَتَّی تَقْضِیَهَا ، وَتَغْفِرَ لِی ، وَتَرْحَمَنِی ، وَتُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، یَامُحْتَمِلاً لِعَظَائِمِ الاْءُمُورِ ، یَامُنْتَهَی هَمِّ الْمَهْمُومِ ، وَیَاکَاشِفَ الْکَرْبِ الْعَظِیمِ ، یَارَبَّنَا الْعَظِیمَ شَأْنُهُ ، حَسْبُنَا أَنْتَ إِنَّکَ رَبُّنَا لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً تَقُولُ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ أَسْأَلُکَ بِهَذَا الدُّعَاءِ وَبِهَذِهِ الاْءَسْمَاءِ ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَقْضِیَ لِی حَاجَاتِی ، وَتُفَرِّجَ عَنِّی وَعَنْ جَمِیعِ إِخْوَانِیَ ، الْمُوءْمِنِینَ وَالْمُوءْمِنَاتِ بِرَحْمَتِکَ یَاأَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّه ُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ عَلَیَّ وَتُسَهِّلَ لِی مَطْلَبَ رِزْقِی مِنْ فَضْلِکَ الْوَاسِعِ یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ یَا قَدِیراً عَلَی مَا لا یَقْدِرُ عَلَیْهِ غَیْرُکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَأَکْرَم الأَکْرَمینَ » .

و در این روایت دارد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود : هر که این نماز را بخواند و این دعا را بگوید خداوند شر اهل آسمان و زمین و شر شیطان و شر هر سلطان ستمگر را از وی بر می دارد ، 70 حاجت در دنیا و 70 حاجت در آخرت برایش برآورده ، ردّ نخواهد شد تا آنجا که اگر مردی یا زنی فرزندی برایشان متولد نمی شود این نماز را خوانده و دعا را بخواند خداوند فرزند روزی آنها می کند .

30 نمازی(1) سید بن طاوس رحمه الله در جمال الاسبوع مسند ( بسندی ضعیف ) ذکر کرده که هر که روز پنجشنبه 10 رکعت نماز بخواند ، در هر رکعت فاتحه و قل هو اللّه را 10 بار ، فرشتگان به وی می گویند درخواست کن داده می شوی ( یعنی درخواستت و حاجتت برآورده می شود ) .

قسم اول از نمازهائی که سند معتبر دارد و در ماه خاص شب یا روز در مورد حاجت خوانده می شود :

1 نماز شب(2) مبعث حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله 27 رجب است که سید ابن طاوس از ثقات در عده ای روایات نقل کرده و به بعض طرق آن اشاره نموده : از

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 49/23 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ بحار الأنوار 90/279 .
2- (2) اقبال الأعمال 177 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 7/1 أبواب بقیه صلوات مندوبه ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 9/3 أبواب صلوات مندوبه .

امام ابی جعفر ثانی ( امام محمد تقی علیه السلام ) دارد که آن حضرت فرمود : شبی در رجب هست که برای مردم بهتر از آنچه هست که آفتاب بر آن تابیده ، و آن شب 27 رجب است رسول اللّه صلی الله علیه و آله در صبح آن شب به پیغمبری رسید ، برای کسی از شیعه ما که کاری در آن انجام دهد مانند پاداش کار 60 سال است ، و آن کار را این گونه بیان فرمودند : هنگامی که نماز عشاء را خواندی ، جای خواب خود را گرفتی ( خواب رفتی ) هر ساعتی از شب پیش از نیمه یا بعد از آن بیدار شدی ، 12 رکعت نماز به دوازده سوره از سوره های سبک مفصل ( بعد از سوره یس تا حمد ) ( حمد در اینجا باید اشتباه باشد ) ( در وسائل و مستدرک سوره جحد دارد که مراد قل یا ایها الکافرون است ) هر دو رکعت را که می خوانی ، بعد از سلام نشسته هر یک از سوره حمد و معوذتین ( سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق ) و قل هو اللّه احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیه الکرسی را 7 بار خوانده ، بعد از آن این دعا را می خوانی : « اَلْحَمْدُ للّه ِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَهً وَلا وَلَداً، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ، وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً، اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمَعاقِدِ عِزِّکَ عَلَی اَرْکانِ عَرْشِکَ، وَمُنْتَهَی الرَّحْمَهِ مِنْ کِتابِکَ، وَبِاسْمِکَ الاْعَْظَمِ الاْعَْظَمِ الاْعَْظَمِ، وَبِذِکْرِکَ الاْعَْلَی الاْعَْلَی الاْعَْلی، وَبِکَلِماتِکَ التّامّاتِ الّتی تَمّت صِدْقاً وَعَدلاً، اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ » و به هر چه خواهی دعا کن مادام که در گناه و قطع رحم و هلاک قوم مؤمنین نباشد مستجاب خواهد شد ، و روزه دار آن روز را که مستحب است ومعادل روزه یکسال می باشد .

2 نماز روز مبعث(1) دوازده رکعت است ، به قول بعضی پیش ا ز ظهر و در روایت کلینی قدس سره (2) هر وقت از روز مبعث خوانده می شود و بعض روایات به ابی القاسم حسین بن روح ( نائب خاص حضرت ولی عصر ارواحنا فداه ) می رسد روایت کلینی از امام صادق علیه السلام و روایت ابان بن صلت از امام نهم علیه السلام وارد شده ، و در تعداد رکعات (12) متفقند ، و در نقل کلینی ومفید دارد ، در هر رکعت حمد و سوره یس را می خواند ، چون فارغ شد در جای خود نشسته چهار بار سوره حمد را می خواند . و در وسائل دارد قل هو اللّه و معوذتین را نیز 4 بار می خواند سپس در همانجا چهار بار این ذکر را می گوید : « لا اِلهَ اِلاّ اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ وَالحَمْدُ للّهِ وَسُبْحانَ اللّهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ » بعد چهار بار بگوید : « اللّهُ رَبّی لا اُشرِکُ بِهِ شیئاً » آنگاه دعا می کند ، در هر خواسته ای که دعا کند

---

1- (1) اقبال الاعمال 181 184 مستدرک 1 6 باب 7/5 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 9/1/4 أبواب بقیه صلوات مندوبه .

2- (2) در روایت کلینی قدس سره [ وسائل الشیعه 5 8 باب 9/1 ابواب صلوات مندوبه ] به سندی ضعیف از امام ششم علیه السلام دارد ، در هر رکعت امّ القرآن ( سوره حمد ) و هر سوره که میسّر شد می خواند ، چون سلام داد ، در جای خود نشسته ، چهار بار سوره حمد و چهار بار معوّذات سه گانه ( معوذتین سوره ناس و فلق است ) را می خواند ، سپس در همانجا که هست 4 بار « لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ للّهِ وَسُبْحانَ اللّهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ » بخواند ، بعد چهار بار بگوید « اللّهُ اللّهُ ربّی لا اُشرِکَ بِهِ شَیْئاً » مرحوم مجلسی معوذات سه گانه را سوره ناس و فلق و قل هو اللّه احد ذکر کرده و احتمال دارد که سومی قل یا ایها الکافرون باشد و احتمال اول ( قل هو اللّه ) را در روایت ریّان بن الصلت در مصباح از امام جواد علیه السلام ذکر کرده [ مرآه العقول 15/449 ] .

مستجاب است مگر در هلاک قومی یا قطع رحم و این نکته در روایت(1) شیخ مفید قدس سره با اضافاتی نیز ذکر شده .

3 سید بن طاوس در کتاب(2) اقبال نمازی برای حاجت از طریق شیخ طوسی قدس سره که در آخر ماه رجب خوانده می شود ایراد کرده ، 10 رکعت است ، در هر رکعت فاتحه الکتاب یک بار ، و هر یک از قل هو اللّه احد و قل یا ایها الکافرون را 3 بار می خواند ( ظاهراً باید دو رکعت دو رکعت خوانده شود ) هر آنگاه سلام نماز را داد ، دستها را به سوی آسمان بالا برده می گوید : « لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ، وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ، یُحْیِی وَیُمیتُ، وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّشَیْ ءٍ قَدیرٌ ، وَصَلَّی اللّه علی محمّدٍ واله الطاهرین ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ » ، سپس دست خود را به صورت کشیده حاجت خود را بخواه که دعایت مستجاب شود .

4 نماز شب عید فطر بگونه ای که سید ابن طاوس قدس سره (3) از امام صادق علیه السلام در اقبال نقل کرده ، غروب روز آخر ماه مبارک ( شب عید ) غسل کرده نماز مغرب و چهار رکعت بعد از آن که به احتمال قوی مراد نافله مغرب که دو 2 رکعتی است باشد را که خوانده ، دستها را بالا برده می گوید : « یا ذَاالْمَنِّ یا ذَاالطَّوْلِ، یا ذَاالْجُودِ، یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ وَناصِرَهُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لی کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ، وَهُوَ عِنْدَکَ فی کِتابٍ مُبینٍ » سپس به سجده می افتد و 100 بار در حال سجده « أَتُوبُ إِلی

---

1- (1) اقبال الاعمال 184 .
2- (2) اقبال الاعمال 190 .
3- (3) اقبال الأعمال 573 .

اللّه » می گوید ، آنگاه حاجت خود را درخواست کرده که انشاء اللّه برآورده می شود .

و در بحار(1) به نقل از اقبال و علل شیخ صدوق دعا را این گونه آورده : « یا ذَاالْمَنِّ وَالطَّوْلِ ( یا ذَا الطّول یا ذا الحَوْلِ ) یا ذَاالْجُودِ، یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ وَناصِرَهُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ ( واهل بیته ) وَاغْفِرْ لی کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ ( علیّ ونسیته ) وَهُوَ عِنْدَکَ فی کِتابٍ مُبینٍ » .

و در روایت مسند حارث اعور(2) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دارد که در رکعت اولی یک بار فاتحه و 1000 بار قل هو اللّه ، و در رکعت دوم یک بار فاتحه و یک بار قل هو اللّه احد خوانده ، و در سجده بعد از سلام 100 بار اتوب الی اللّه را ذکر کرده سپس می گوید : « یا ذَاالْمَنِّ وَالْجُودِ، یا ذَاالْمَنِّ وَالطَّوْلِ، یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ ، وافْعَلْ بی کَذا » ( به جای این جمله حاجت خود را بخواهد ، حضرت سر از سجده برداشت ، رو به ما کرده فرمود : قسم به کسی که جان من در دست اوست ، این نماز را کسی انجام نمی دهد از خداوند چیزی بخواهد مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید ، و در روایت حسن بن راشد(3) از امام ششم علیه السلام این دعا را بعد از نماز ذکر کرده :

« یا اَللّهُ یااَللّهُ یا اَللّهُ، یا رَحْمنُ یا اَللّهُ، یا رَحیمُ یا اَللّهُ، یا مَلِکُ یا اَللّهُ، یا قُدُّوسُ یا اَللّهُ، یا سَلامُ یا اَللّهُ، یا مُؤْمِنُ یا اَللّهُ، یا مُهَیْمِنُ یا اَللّهُ، یا عَزیزُ یا اَللّهُ، یا جَبّارُ یا اَللّهُ، یا حَنّانُ یا اَللّهُ

---

1- (1) بحار الأنوار 91/115 .
2- (2) بحار الأنوار : 91/120 .
3- (3) بحار الأنوار 91/121 122 . اقبال الأعمال 575 576 .

يا مُتَكَبِّرُ يا اَللّه ُ، يا خالِقُ يا اَللّه ُ، يا بارِئُ يا اَللّه ُ، يا مُصَوِّرُ يا اَللّه ُ، يا عالِمُ يا اَللّه ُ، يا عَظيمُ يا اَللّه ُ، (يا عَليمُ يا اَللّه ُ)، يا كَريمُ يا اَللّه ُ، يا حَليمُ يا اَللّه ُ، يا حَكيمُ يا اَللّه ُ، يا سَميعُ يا اَللّه ُ، يا بَصيرُ يا اَللّه ُ، يا قَريبُ يا اَللّه ُ، يا مُجيبُ يا اَللّه ُ، يا جَوادُ يا اَللّه ُ، يا واجِدُ يا اَللّه ُ، يا وَلِيُّ يا اَللّه ُ، يا مُكرِمُ يا اللّه ُ ، يا وَفِيُّ يا اَللّه ُ، يا مَوْلى يا اَللّه ُ، يا قاضى يا اَللّه ُ، يا سَريعُ يا اَللّه ُ، يا شَديدُ يا اَللّه ُ، يا رَؤُفُ يا اَللّه ُ، يا رَقيبُ يا اَللّه ُ، يا مُجيبُ (مَجيدُ) يا اَللّه ُ، يا جوادُ يا اللّه ُ، يا ماجدُ يا اللّه ُ، يا علىّ يا اللّه ُ، يا حَفيظُ يا اَللّه ُ، يا مُحيطُ يا اَللّه ُ، يا سَيِّدَ السّاداتِ يا اَللّه ُ، يا اَوَّلُ يا اَللّه ُ، يا اخِرُ يا اَللّه ُ، يا ظاهِرُ يا اَللّه ُ، يا باطِنُ يا اَللّه ُ، يا فاخِرُ يا اَللّه ُ، يا قاهِرُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا وَدُودُ يا اَللّه ُ، يا نُورُ يا اَللّه ُ، يا دافِعُ يا اَللّه ُ، يا نافِعُ يا اللّه، يا مانِعُ يااَللّه ُ، يا فاتِحُ يااَللّه ُ، يانَفّاحُ [عُ [يااَللّه ُ، ياجَليلُ يااَللّه ُ، يا جَميلُ يا اَللّه ُ، يا شَهيدُ يا اَللّه ُ، يا شاهِدُ يا اَللّه ُ، يا مُغيثُ يا اَللّه ُ، يا حَبيبُ يا اَللّه ُ، يا فاطِرُ يا اَللّه ُ، يا مُطَهِّرُ يا اَللّه ُ، يا مالِكُ يا اَللّه ُ، يا مُقْتَدِرُ يا اَللّه ُ، يا قابِضُ يا اَللّه ُ، يا باسِطُ يا اَللّه ُ، يا مِحيى يا اَللّه ُ، يا مُميتُ يا اَللّه ُ، يا مُجيب يااللّه ، يا باعِثُ يا اَللّه ُ، يا مُعطى يا اَللّه ُ، يا مُفْضِلُ يا اَللّه ُ، يا مُنْعِمُ يا اَللّه ُ، يا حَقُّ يا اَللّه ُ، يا مُبينُ يا اَللّه ُ، يا طَيِّبُ يا اَللّه ُ، يا مُحْسِنُ يا اَللّه ُ، يا مُجْمِلُ يا اَللّه ُ، يا مُبْدِئُ يا اَللّه ُ، يا مُعيدُ يا اَللّه ُ، يا بارِئُ يا اَللّه ُ، يا بَديعُ يا اَللّه ُ، يا هادِى يا اَللّه ُ، يا كافِى يا اَللّه ُ، يا شافِى يا اَللّه ُ، يا عَلِيُّ يا اَللّه ُ، يا عَالِىُ يا اَللّه ُ، يا حَنّانُ يا اَللّه ُ، يا مَنّانُ يا اَللّه ُ، يا ذَاالْطَّوْلِ يا اَللّه ُ، يا مُتَعالى يا اَللّه ُ، يا عَدْلُ يا اَللّه ُ، يا ذَاالْمَعارِجِ يا اَللّه ُ، يا صادِقُ يا اَللّه ُ، يا دَيّانُ يا اَللّه ُ، يا باقى يا اَللّه ُ، يا ذَاالْجَلالِ يا اَللّه ُ، يا ذَاالاْءِكْرامِ يا اَللّه ُ، يا مَعْبُودُ يا اَللّه ُ، يا مَحْمُودُ يا اَللّه ُ، يا صانِعُ يا اَللّه ُ، يا مُعينُ يا اَللّه ُ، يا مُكَوِّنُ يا اَللّه ُ، يا فَعّالُ يا اَللّه ُ، يا لَطيفُ يا اَللّه ُ، يا جليلُ يا اللّه، ياغَفُورُ يااَللّه ُ، يا شَكُورُ يااَللّه ُ، يا نُورُ يااَللّه ُ، يا حنّان يا اللّه، يا قَديرُ [يمُ ] يااَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ، يا رَبّاهُ يا اَللّه ُ يا رَبّاهُ يااَللّه ُ، يا رَبّاهُ يااَللّه ُ، يا

رَبّاهُ یا اَللّه ُ، یا رَبّاهُ یا اَللّه ُ، یا رَبّاهُ یااَللّه ُ یا اللّه یا اللّه یا اللّه ، اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضاکَ، وَتَعْفُوَ عَنّی بِحِلْمِکَ، وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ الطَّیِّبِ، مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ، فَاِنّی عَبْدُکَ لَیْسَ لی اَحَدٌ سِواکَ، وَلا أجِدُ أحَداً (لا اَحَدٌ) اَسْئَلُهُ غَیْرُکَ، یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ، ما شآءَ اللّه ُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ » پس به سجده می روی و می گویی: « یااَللّه ُ یااَللّه ُ یا ربّ یااَللّه ُ، یارَبُّ یا اللّه یارَبُّ یا اللّه ، یا اللّه، یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ، بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حاجَهٍ، اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فی مَخْزُونِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ، وَالاْءَسْمآءِ الْمَشْهُوراتِ عِنْدَکَ،الْمَکْتُوبَهِ عَلی سُرادِقِ عَرْشِکَ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْبَلَ مِنّی شَهْرَ رَمَضانَ، وَتَکْتُبَنی مِنَ الْوافِدینَ اِلی بَیْتِکَ الْحَرامِ، وَتَصْفَحَ لی عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظامِ، وَتَسْتَخْرِجَ [لی] یا رَبِّ کُنُوزَکَ یا رَحْمنُ » .

قسم دوم از نمازهائی که برای حاجت خوانده می شود و سند معتبر ندارد در ماه خاص شب یا روز خوانده می شود :

1 نمازی در اجازه(1) علامه حلی قدس سره برای بنی زهره بسندی متصل ( ضعیف ) از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده که پنج شنبه اول رجب را روزه گرفته ، سپس بین عشاء وعتمه ( شاید مراد بین نماز مغرب و عشاء باشد ، و احتمال قوی دارد که مراد یکی دو ساعت از شب گذشته است ) 12 رکعت نماز بخواند ، هر دو رکعت به یک سلام ، آنگونه که در روایت اقبال و بحار است و اضافه دارد که در هر رکعت فاتحه را یک بار و انا انزلناه را سه بار خوانده و در اقبال 12 بار قل هو

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 6/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ بحار الانوار 107/126 ؛ اقبال 125 .

اللّه را دارد چون از نماز فارغ شود 70 بار بر پیغمبر و آل آن حضرت صلوات بفرستد در اقبال دارد بگوید « اللّهُمّ صَلِّ عَلی مُحَمّدٍ وَالِ مُحَمّدٍ النبیّ الاُمّی وَعلی آله » ، سپس سجده کرده در سجده 70 بار بگوید « سُبّوحٌ قُدّوسٌ رَبُّ المَلائِکَهِ وَالرّوحِ » سر برداشته بگوید : « رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجاوَزْ عَمّا تَعْلَمْ اِنَّکَ أَنْتَ العَلِیُّ الأعْظَمْ » بعداً به سجده رفته ، بگوید آنچه را در سجده اولی گفت و حاجت خود را در سجده از خداوند بخواهد ، همانا برآورده شود .

2 سید بن طاوس در کتاب اقبال(1) نمازی را از سلمان رضی الله عنه روایت کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر کس یک شب از شبهای ماه رجب 10 رکعت نماز بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب و قل یا ایها الکافرون را یک بار ، و قل هو اللّه احد را 3 بار ، خداوند گناهی را که در گذشته کرده می آمرزد ، تا آنجا که خداوند دعایش را مستجاب کرده حوائجش را بر می آورد .

3 60 رکعت نماز برای ماه رجب(2) ، هر شب 2 رکعت ، در هر رکعت یک بار فاتحه الکتاب و 3 بار قل یا ایها الکافرون و 1 بار قل هو اللّه بخواند ، چون سلام بدهد دستهای خود را بالا برده بگوید : « لا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، یُحیی وَیُمیتُ ، وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ ، بِیَدِهِ الْخَیْرُ ، وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیٍ ءٍ قَدیرٌ ، وَاِلَیْهِ الْمَصیرُ ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ اِلاّ بِاللّه ِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ ، وَآلِ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الاُْمِّیِّ » دستهای خود را بر روی خود بکشد ، همانا خداوند سبحان دعای او

---

1- (1) اقبال الأعمال 121/122 ؛ وسائل الشیعه 5 8 ، باب 5/5 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) اقبال الاعمال : 121 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 5/4 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

را مستجاب کرده و ثواب 60 حج و 60 عمره به او می دهد .

در کتاب اقبال از عبدالرحمن بن محمد بن علی الحلوانی در کتاب تحفه از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله این نماز را ذکر کرده .

4 در کتاب اقبال الأعمال(1) سید بن طاوس قدس سره مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده ، هر کس سه روز از ( ماه ) رجب را روزه داشته ، و شبهای آن را قیام کند ، در وسط آن ماه 13 و 14 و 15 ، قسم به کسی که مرا به حق مبعوث کرده ، از دنیا بیرون نرود مگر با توبه نصوح ، و برای هر روزی که روزه بوده 70 کبیره آمرزیده شود ، و 70 حاجت او نزد فزع اکبر ( روز قیامت ) و 70 حاجت هنگامی که داخل قبر شود ، و 70 حاجت هنگامی که از قبر بیرون آید ، و 70 حاجت آنگاه که میزان بر پا شود ، و 70 حاجت نزد صراط برآورده شود ، و مانند آنست که برای هر روزی که روزه شود ، 70 نفر از فرزندان اسماعیل را آزاد کرده باشد ، و مانند آنست 70 هزار بار قرآن را ختم کرده باشد .

5 نمازی سید بن طاوس قدس سره در اقبال(2) مرسلاً از حضرت امیر علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده برای هر پنجشنبه ماه شعبان ، آسمانها در هر پنج شنبه شعبان آرایش می کند ، فرشتگان از خداوند درخواست آمرزش و استجابت دعا برای کسی که آن را روزه شود می کنند ، پس هر که در آن دو رکعت نماز در هر رکعت یک بار فاتحه الکتاب و 100 بار قل هو ا للّه احد را بخواند ، و چون سلام داد 100 بار بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات بفرستد ، خداوند هر حاجت از امر دین و دنیا

---

1- (1) اقبال الأعمال 156 .
2- (2) اقبال الأعمال / 201 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 7/5 از ابواب بقیّه صلوات مندوبه .

برای وی در دنیا برآورده سازد .

6 در روایت مرسلی دیگر ، سید در اقبال(1) برای روز دوشنبه و پنجشنبه ماه شعبان از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که هر که آن دو روز را روزه بگیرد ، خداوند 20 حاجت از دنیا و 20 حاجت از حوائج آخرت او را برآورده می سازد .

7 باز در روایت مرسل(2) دیگری از آن حضرت دو رکعت نماز برای شب 5 شعبان ذکر کرده ، در هر رکعت یک بار فاتحه و 500 بار قل هو اللّه را می خواند ، هنگامی که سلام داد 70 بار صلوات بر پیغمبر ( و آل ) آن حضرت بفرستد خداوند 1000 حاجت از حوائج دنیا و آخرت برایش برآورد .

8 برای شب 7 شعبان نیز سید در اقبال(3) روایتی مرسل(4) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ایراد کرده ، دو رکعت نماز یک بار فاتحه و 100 بار قل هو اللّه در رکعت اولی ، و یک بار حمد و 100 بار آیه الکرسی در رکعت دوم بخواند ، و آورده که حضرت فرمود هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه ای این نماز را نمی خواند مگر آنکه خداوند دعایش را مستجاب کرده و حوائجش را برآورده می سازد .

9 در روایت مرسل دیگر سید(5) در اقبال نمازی برای شب 15 شعبان ذکر

---

1- (1) اقبال الأعمال / 201 .
2- (2) اقبال الأعمال / 204 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 7/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
3- (3) اقبال الأعمال / 204 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 7/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
4- (4) کفعمی در مصباح نماز را یکبار حمد و 100 بار قل هو اللّه در رکعت اولی و در رکعت دوم یک بار حمد و یکبار آیه الکرسی ذکر کرده .
5- (5) اقبال الاعمال 208 . وسائل الشیعه 5 8 باب 1/7 از ابواب صلوات مندوبه ( با مختصر تفاوت ) .

کرده ، که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده : چهار رکعت نماز بین نماز مغرب و عشاء ، در هر رکعت یک بار فاتحه الکتاب و 10 بار قل هو اللّه احد ، و در روایت دیگر 11 بار بخواند ، چون فارغ شد 10 بار بگوید : « یا رَبِّ اغْفِر لَنا » 10 بار « یا رَبِّ ارْحَمْنا » و 10 بار « یا رَبِّ تُبْ عَلَیْنا » و 21 بار قل هو اللّه را بخواند ، سپس 10 بار بگوید : « سُبحانَ الَّذی یُحْیِی الْمَوْتی وَیُمیتُ الْاَحْیآءَ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدیرٌ » ، خداوند مستجاب فرموده ، حوائجش را در دنیا و آخرت برآورده سازد و نامه عمل را به دست راستش بدهد ، و تا سال آینده در حفظ خداست .

10 نماز دیگری برای این شب ( شب 15 شعبان ) سید در اقبال(1) از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله به نقل از جبرئیل علیه السلام مرسلاً ذکر فرموده ، 100 رکعت ، در هر رکعت یک بار فاتحه و 10 بار قل هو اللّه احد را می خواند ( ظاهراً دو رکعت دو رکعت خوانده می شود ) بعد از فراغ از نماز ، 10 بار آیه الکرسی و 10 بار فاتحه الکتاب را می خواند ، و 100 بار خدا را تسبیح می کند « سبحان اللّه » می گوید و عنایات و فضل پروردگار را در این شب ذکر کرده تا آنجا که هر که در این شب دعاء کند مستجاب شود و هر سائلی چیزی بخواهد به او عطا می شود .

11 در روایتی مسند(2) ( لکن با سند ضعیف ) شیخ حسن بن محمد ( فرزند شیخ طوسی قدس سره ) از ابی یحیی از قول امام جعفر صادق علیه السلام نمازی برای شب نیمه شعبان ذکر کرده ، بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز ، در رکعت اولی سوره حمد

---

1- (1) اقبال الأعمال 212 213 و مستدرک الوسائل 1 6 باب 6/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

2- (2) اقبال الأعمال / 209/210 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 8/3 از ابواب صلوات مندوبه .

و قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره حمد و سوره توحید ( قل هو اللّه ) را می خواند ، سلام را که داد 33 بار سبحان اللّه و 33 بار الحمد للّه و 34 بار اللّه اکبر می گوید ، چون فارغ شد ، بنابر روایت اقبال این دعا را می خواند :

« یا مَنْ اِلَیْهِ یَلْجَأُ [ مَلْجَأُ ] الْعِبادِ فِی الْمُهِمّاتِ، وَاِلَیْهِ یَفْزَعُ الْخَلْقُ فیِ الْمُلِمّاتِ، یا عالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِیّاتِ، وَ یا مَنْ لا تَخْفی عَلَیْهِ خَواطِرُ الْاَوْهامِ، وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ، یا رَبَّ الْخَلایِقِ وَالْبَرِیّاتِ، یا مَنْ بِیَدِهِ مَلَکُوتُ الْاَرَضینَ وَالسَّمواتِ، اَنْتَ اللّه ُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ، اَمُتُّ اِلَیْکَ بِلا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ، فَیا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ، اجْعَلْنی فی هِذِهِ اللَّیْلَهِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ فَرَحِمْتَهُ، وَسَمِعْتَ دُعآئَهُ فَاَجَبْتَهُ، وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ، وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطیئَتِهِ وَعَظیمِ جَریرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِکَ مِنْ ذُنُوبی، وَلَجَاْتُ اِلَیْکَ فی سَتْرِ عُیُوبی، اَللّهُمَّ فَجُدْ عَلَیَّ بِکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ، وَاحْطُطْ خَطایایَ بِحِلْمِکَ وَعَفْوِکَ، وَتَغَمَّدْنی فی هذِهِ اللَّیْلَهِ بِسابِغِ کَرامَتِکَ، وَاجْعَلْنی فیها مِنْ اَوْلِیآئِکَ، الَّذینَ اجْتَبَیْتَهُمْ لِطاعَتِکَ، وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبادَتِکَ، وَجَعَلْتَهُمْ خالِصَتَکَ وَصِفْوَتَکَ، اَللّهُمَّ اجْعَلْنی مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ، وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَیْراتِ حَظُّهُ، وَاجْعَلْنی مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ، وَفازَ فَغَنِمَ، وَاکْفِنی شَرَّ ما اَسْلَفْتُ، وَاعْصِمْنی مِنَ الْاِزدِیادِ فی مَعْصِیَتِکَ، وَحَبِّبْ اِلَیَّ طاعَتَکَ، وَما یُقَرِّبُنی (لدَیْک) مِنْکَ، وَما یُزْلِفُنی عِنْدَکَ، سَیِّدی اِلَیْکَ یَلْجَأُ الْهارِبُ، وَمِنْکَ یَلْتَمِسُ الطّالِبُ، وَعَلی کَرَمِکَ یُعَوِّلُ الْمُسْتَقیلُ التّائِبُ اَدَّبْتَ عِبادَکَ بِالتَّکَرُّمِ، وَاَنْتَ اَکْرَمُ الْاَکْرَمینَ، وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبادَکَ وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ، اَللّهُمَّ فَلا تَحْرِمْنی مارَجَوْتُ مِنْ کَرَمِکَ، وَلا تُؤْیِسْنی مِنْ سابِغِ نِعَمِکَ، وَلا تُخَیِّبْنی مِنْ جَزیلِ قِسَمِکَ فی هذِهِ اللَّیْلَهِ لِاَهْلِ طاعَتِکَ، وَاجْعَلْنی فی جُنَّهٍ مِنْ شِرارِ بَرِیَّتِکَ، (خَلقِک) رَبِّ اِنْ لَمْ اَکُنْ مِنْ اَهْلِ ذلِکَ، فَاَنْتَ اَهْلُ الْکَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَهِ، جُدْ عَلَیَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ، لا بِما اَسْتَحِقُّهُ، فَقَدْ حَسُنَ ظَنّی بِکَ، وَتَحَقَّقَ رَجآئی لَکَ، وَعَلِقَتْ نَفْسی بِکَرَمِکَ، فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ، وَاَکْرَمُ

الْاَءكْرَمينَ، اَللّهُمَّ وَاخْصُصْنی مِنْ کَرَمِکَ بِجَزیلِ قِسَمِکَ، وَاَعُوذُ بِعَفْوِکَ. مِنْ عُقُوبَتِکَ، وَاغْفِر لِیَ الَّذنْبَ الَّذی یَحْبِسُ عَلَیَّ الْخُلُقَ، وَیُضَیِّقُ عَلیَّ الرِّزْقَ، حَتّی اَقُومَ بِصالِحِ رِضاکَ، وَاَنْعَمَ بِجَزیلِ عَطآئِکَ، وَاَسْعَدَ بِسابِغِ نَعْمآئِکَ، فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِکَ وَتَعَرَّضْتُ لِکَرَمِکَ، وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ، وَبِحِلْمِکَ مِنْ غَضَبِکَ فَجُدْ بِما سَئَلْتُکَ، وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْکَ، اَسْئَلُکَ بِکَ لا بِشَی ءٍ هُوَ اَعْظَمُ مِنْکَ » و بعداً سجده می کند و طبق روایت وسائل 20 بار یا رب و در اقبال یا رب یا اللّه آنگاه 7 بار یا محمد یا اللّه 7 بار ، 10 بار لا حول ولا قوه الا باللّه و ما شاء اللّه 10 بار و در اقبال 7 بار و بعد از آن لا قوه الا باللّه و 10 بار لا قوه الا باللّه دارد آنگاه صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت فرستاده حاجت خود را از خداوند می خواهد ، قسم به خدا اگر به تعداد باران با این نماز از خداوند درخواست کنی به همه آنها خداوند به کرم و فضل خود ترا می رساند .

12 و در روایت(1) دیگر دعاء سجده را محمد بن علی الطرازی در کتاب خود اینگونه آورده 20 بار « یا رَبِّ یا رَبِّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » 7 بار « لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ بِاللّهِ » 7 بار « ما شاءَ اللّه » 10 بار « لا قُوَّةَ إلا باللّه » ، سپس هر اندازه صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش بنظرش باشد می فرستد ، آنگاه بعد از این نماز و پیش از نماز شب ، 4 رکعت نماز با 1000 بار قل هو اللّه احد می خوانی و طرازی در کتاب خود روایت کرده ، که مولانا امام صادق جعفر بن محمد علیهماالسلام این نماز را شب نیمه شعبان و این دعا را خواند ، یا من الیه یلجأ العباد تا آخر ، سپس سجده کرده در سجده خود 20 بار « یا رَبِّ » 7 بار « یا اللّه ُ» 7 بار « یا رَبِّ مُحَمّدٍ »

---

1- (1) اقبال الأعمال 211 .

10 بار « لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلاّ بِاللّه » 10 بار « لا قُوَّةَ إلاّ بِاللّهِ » گفت ، و دعاها و نماز دیگری نیز از طرازی برای این شب وارد شده .

13 و در روایت(1) مرسلی دیگر راوی از قول 30 نفر از اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هر که این نماز ( صد رکعت را ) در این شب بخواند خداوند 70 نظر به وی می کند ، در هر نظر 70 حاجت که کمترین آنها آمرزش است از او برآورده سازد ، تا آنجا که هر که این نماز را بخواند هر حاجتی که بخواهد خداوند برآورد . . .

14 چند نماز دیگر سید در اقبال(2) برای این شب از طریق جدش شیخ طوسی قدس سره و او مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده ، 2 رکعت و 4 رکعت و 100 رکعت ، هر که خوب طاهر باشد ، و دو لباس پاکیزه بپوشد ، و به سوی جای نماز خود رفته ، نماز عشاء را خوانده ، بعد از آن 2 رکعت نماز ، در رکعت اولی حمد و سه آیه از اول سوره بقره و آیه الکرسی و سه آیه از آخر سوره بقره ، و در رکعت دوم حمد را خوانده و 7 بار قل اعوذ برب الناس و 7 بار قل اعوذ برب الفلق و 7 بار قل هو اللّه احد را می خواند ، سلام داده بعد از آن چهار رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی بعد از حمد یس ، در دوم حم الدخان در سوم الم السجده ، در چهارم تبارک الملک را می خواند ، سپس 100 رکعت ( دو رکعت دو رکعت ) در هر رکعت الحمد للّه را یک بار و قل هو اللّه را 10 بار می خواند ، خداوند تعالی سه حاجت در دنیا یا در آخرت برای او برآورده ساخته ، سپس اگر درخواست دیدن مرا در

---

1- (1) اقبال الأعمال / 213 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 6/3 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) اقبال الأعمال / 215 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 8/6 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

خواب کند همان شب مرا می بیند .

15 برای شب 18 شعبان مرسلاً سید در اقبال(1) از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، هر کس 10 رکعت نماز ، در هر رکعت یک بار فاتحه الکتاب و 5 بار قل هو اللّه احد بخواند خداوند ، هر حاجتی در آن شب از خدا بخواهد برآورده می کند ، اگر او را شقی خلق کرده ( شقی باشد ) سعیدش گرداند و در آن سال اگر بمیرد شهید مرده .

16 برای شب 30 شعبان نیز سید رحمه الله نمازی دو رکعت مرسلاً در اقبال(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، در هر رکعت فاتحه الکتاب و سبح اسم ربک الاعلی را 10 بار می خواند ، چون از نماز فارغ شد 100 بار صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرستد ، قسم به کسی که به حق مرا پیغمبر مبعوث کرده خداوند . . . و 1000 حاجت برایش برآورده سازد .

17 سید قدس سره در اقبال(3) در ضمن اعمال شب 19 ماه رمضان که 100 رکعت بعد از 20 رکعت است ، بعد از بیان خواندن 10 رکعت از رکعتهای باقی مانده ، دعائی را ذکر کرده « اَنْتَ اللّهُ لااِلهَ اِلاّ اَنْتَ رَبُّ الْعالَمینَ ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْعَلِیُّ العَظیم ، وأنْتَ اللّه لا إله إلاّ انت العَزیزُ الحکیم ، وأنتَ اللّه لا إله أنتَ الغَفُورُ الرحیم ، وأنتَ اللّه لا إلهَ إلاّ أنت الرّحْمن الرّحیم ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ، مَلِکُ یَوْمِ الدّین ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ مِنْکَ بَدْءُ الْخَلْقِ ، وَاِلَیْکَ یَعُودُ ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ، خالِقُ الْجَنَّهِ وَالنّارِ ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ، خالِقُ الْخَیْرِ وَالشَّرِّ ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ، لَمْ تَزَلْ وَلاتَزالُ ، وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ

---

1- (1) اقبال الاعمال / 237 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 7/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) اقبال الأعمال / 241 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 7/1 از ابواب بقیّه صلوات مندوبه .
3- (3) اقبال الأعمال /453 .

اَنْتَ ، الواحِدِ الاْءَحَدُ الصَّمَدُ ، الَّذى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ ، وَأَنْتُ اللّه لا اِلهَ اِلاّ أنْتَ ، عالِمُ الغَيْبِ وَالشّهادَهِ ، الرّحمنُ الرّحيمُ ، وَأنْتَ اللّه ُ لا اِلهَ اِلاّ أنْتَ ، الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزيزُ الْجَبّارُ الْمُتَکَبِّرُ ، سُبْحانَ اللّه ِ عَمّا يُشْرِکُونَ ، وَأنْتُ اللّه لا اِلهَ اِلاّ أنْتَ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الاْءَسْماۤءُ الْحُسْنى ، يُسَبِّحُ لَکَ ما فِى السَّمواتِ وَالاْءَرْضِ ، وَاَنْتَ اللّه ُ الْعَزيزُ الْحَکيمُ ، وَأَنْتُ اللّه لا اِلهَ اِلاّ أنْتَ ، وَالْکِبْرِياۤءُ رِداۤؤُکَ » سپس درود بر پيغمبر و آل محمد بفرست ، و به هر چه خواستى دعا کن ، بعد از دعا از شيخ طوسى از گفته امام ششم عليه السلام آورده هيچ مؤمنى نيست ، که خداوند را به اينها سؤال کند و با اقبال قلب به سوى خداوند باشد ، مگر آنکه خداوند حاجت او را برآورده ، و اگر شقى باشد اميد دارم او را سعيد گرداند

18 شهيد اول قدس سره در روايتى(1) مسند ( بسند ضعيف ) از حارث از گفته على ابن ابى طالب عليه السلام آورده ، که هر کس در شب 21 ماه مبارک رمضان و هم چنين شب 23 اين ماه 8 رکعت نماز بخواند ، آسمانهاى هفتگانه برايش گشوده گشته دعايش مستجاب شود ، و در شب 21 مزيد اجر نزد خداوند دارد ، و در شب 26 نيز مانند شب 21 براى کسى که 8 رکعت نماز بخواند هفت آسمان برايش گشوده شده ، دعايش مستجاب با آنچه نزد خداوند اضافه دارد .

19 شيخ صدوق قدس سره در روايتى(2) مسند به سندى ضعيف از عبداللّه بن مسعود و جعفر بن محمد ( الدّوريستى به سند خود ) از پيغمبر صلى الله عليه و آله ذکر کرده اند ، قسم به

---

1- (1) وسائل الشيعه 5 8 باب 8/1 از ابواب نافله شهر رمضان .

2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 8/1 از ابواب نافله شهر رمضان ؛ اقبال الأعمال 539 ؛ وسائل الشيعه 5 8 باب 8/3 از ابواب نافله شهر رمضان .

کسی که مرا به حق مبعوث کرده ، همانا جبرئیل از اسرافیل از پروردگارش تبارک و تعالی خبر داد ، هر کس در شب آخر ماه رمضان 10 رکعت نماز ، در هر رکعت فاتحه الکتاب یک بار و قل هو اللّه احد 10 بار بخواند ، و در رکوع و سجود خود 10 بار بگوید : « سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ للّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ » و در هر دو رکعت تشهد گفته و سلام دهد ، و بعد از فراغ از سلام آخر 1000 بار استغفار کند ، سپس به سجده رفته ، در سجده بگوید : « يا حِيُّ يا قَيُّومُ، يا ذَاالْجَلالِ وَالْاِكْرام، يا رَحْمنَ الدُّنْيا وَالْاخِرَهِ وَرَحيمَهُما، يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ، يا اِلهَ الْاَوَّلينَ وَالْاخِرينَ، اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا، وَتَقَبَّلْ مِنّا صَلاتَنا وَصِيامَنا وَقِيامَنا » پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : قسم به کسی که مرا ( بحق ) مبعوث کرده سر بر نمی دارد تا خداوند او را بیامرزد . . . ( جبرئیل قسم می خورد ) به کسی که تو را بحق مبعوث کرده ، از کرامت این شخص و بزرگی منزلتش نزد پروردگارش از او و از آنان ( همه اهل منطقه اش ) نمازها و روزه ها و قیامشان را پذیرفته و دعایشان را مستجاب می کند .

20 دو رکعت نماز بین مغرب و عشاء و بعد از نافله مغرب سید در اقبال(1) به روایت حارث اعور از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده ، که خود آن حضرت شب عید فطر می خوانده ، در رکعت اولی فاتحه را خوانده و 100 بار قل هو اللّه احد ، و در رکعت دوم فاتحه ویک بار قل هو اللّه ، سپس قنوت آورده و رکوع و سجود ، و سلام داده ، بعداً به سجده می افتد و 100 بار در آن حال می گوید « أَتُوبُ إِلَى اللّهِ » سپس گفته می شود قسم به کسی که جانم به دست اوست ، هیچ کس آن را به جا

---

1- (1) اقبال الاعمال 574 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 1/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

نمی آورد و از خداوند تعالی چیزی درخواست کند ، مگر آنکه خداوند به او عطاء می کند و لو گناهانش مانند رمل عالج باشد ( جایی پر شن بوده ) .

21 و در اقبال(1) دو رکعت نماز برای شب عید فطر از طریق محمد بن ابی قره مسنداً از حسن بن راشد از امام ششم علیه السلام از گفته امیرالمؤمنین علیه السلام ذکر کرده در رکعت اولی حمد را یکبار و قل هو اللّه احد را 1000 بار ، و در رکعت دوم حمد و قل هو اللّه را یک بار گفته ، که هر که بخواند هیچ چیزی از خداوند درخواست نمی کند مگر آنکه به او عطا فرماید ، و این مضمون در روایات(2) متعددی وارد شده .

22 از کتاب ثواب الاعمال سید در اقبال(3) نمازی ده رکعتی از پیغمبر صلی الله علیه و آله برای شب عید فطر ذکر کرده با حمد یکبار و سوره اخلاص 10 بار ، و به جای تسبیح رکوع و سجود « سُبْحانَ اللّه ِ وَالْحَمْدُ للّه ِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ وَاللّه ُ اَکْبَرُ » بگوید ، و بین هر دو رکعت سلام داده بعد از فراغ 1000 بار استغفار می کند ، و در سجده شکر می گوید : « یا حِیُّ یا قَیُّومُ، یا ذَاالْجَلالِ وَالْاِءکْرامِ، یا رَحْمنَ الدُّنْیا وَالاْخِرَهِ وَرَحیمَهُما، یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ، یا اِلهَ الاْءَوَّلینَ وَالاْخِرینَ، اِغْفِرْ لی ذُنُوبی، وَتَقَبَّلْ صَومی وصَلواتی » . سر از سجده برنداشته تا آمرزیده شود و روزه اش قبول و از گناهانش گذشت شود .

23 دو رکعت نماز روز عید غدیر ( 18 ذی الحجه ) نیم ساعت قبل از ظهر

---

1- (1) اقبال الأعمال 575 .
2- (2) وسائل الشیعه 5 8 باب 1/1 2/7 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
3- (3) وسائل الشیعه 5 8 باب 1/3 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ اقبال الأعمال 575 .

در روایت اقبال(1) از امام صادق علیه السلام وارد شده در هر رکعت حمد یک بار ( 10 بار نیز وارد است ) و قل هو اللّه ا حد و انا انزلناه و آیه الکرسی را هر کدام 10 بار می خواند . . . و در آن روایت دارد ، هیچ حاجتی از حاجتهای دنیا و آخرت را هر چه باشد از خدای عزوجل درخواست نمی کند ، مگر آنکه در آسانی و عافیت برآورده می سازد ، و بعد از ذکر ثواب فراوان برای اطعام مؤمن ( افطار ) و درهم در آن 100 هزار است تا آنجا که دعائی برای ملاقات برادر مؤمن نقل کرده الحمد اللّه الذی تا آخر و دعائی بعد از نماز آورده سپس حاجتهای خود را از خداوند درخواست کرده همانا و اللّه واللّه واللّه در این روز برآورده خواهد شد و این نماز را شیخ طوسی قدس سره مرسلاً در مصباح آورده .

24 صاحب اقبال(2) در روایت مرسلی ( ضعیف ) از امام صادق علیه السلام دو رکعت نماز شکر برای روز 24 ذی الحجه ( روزی که امیرالمؤمنین علیه السلام در رکوع نماز انگشتر تصدّق دادند ) ذکر کرده ، نیم ساعت قبل از ظهر ، در هر رکعت امّ الکتاب ( سوره حمد ) یک بار و قل هو اللّه احد 10 بار و آیه الکرسی را تا هم فیها خالدون 10 بار و انا انزلناه را 10 بار می خواند ، هیچ حاجتی از حوائج دنیا و آخرت از خداوند عزوجل درخواست نمی کند ، مگر آنکه پروردگار هر چه باشد او را برآورده سازد ، و این نماز را برای روز عید غدیر نیز ذکر کرده .

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 3/1 از ابواب صلوات مندوبه ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 3/1 از ابواب صلوات مندوبه ؛ اقبال الأعمال 792 793 .

2- (2) اقبال الأعمال 856 857 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 47/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

قسم اول از نمازهائی که سند معتبر دارد برای حاجت در شب یا روز خوانده می شود :

1 نماز جعفر طیار است . در روایات متعدّد وارد شده از جمله صحیحه(1) ابی بصیر از امام ششم علیه السلام است که آن حضرت از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله به جعفر فرموده آیا به تو چیزی عنایت نکنم ، نبخشم ، عطا کنم ؟ جعفر عرض کرد : بلی یا رسول اللّه ، مردم گمان کردند که حضرت طلا یا نقره به جعفر می دهد ، تا آنکه به او فرمود : چیزی به تو می بخشم اگر هر روز آن را بجا آوردی برای تو از دنیا و آنچه در اوست بهتر است ، و اگر آن را دو روز یک بار آوردی ، خداوند ترا بین آن دو روز می آمرزد ، یا در هر جمعه یا هر ماه یا هر سال خداوند ما بین آنها ترا می آمرزد ( یعنی گناهان در بین را ) .

چهار رکعت نماز شروع کرده می خوانی ، از خواندن حمد و سوره که فارغ شدی 15 بار می گوئی « سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ للّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّه ُ وَاللّه ُ اَکْبَرُ » در رکوع 10 بار بعد از سر از رکوع برداشتن 10 بار به سجده رفتی 10 بار سربرداشتی 10 بار در سجده دوم 10 بار سر از سجده دوم برداشتی 10 بار در حالی که نشسته ای پیش از برخاستن همه اینها 75 تسبیحه می شود ، در هر رکعت 300 تسبیح در چهار رکعت 1200 تسبیح و تهلیل و تکبیر و تحمید گفته ای ، خواسی در روز می خوانی خواستی در شب .

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 1/1 ابواب صلاه جعفر ؛ جامع الأحادیث 7 / باب 1/3 صلاه جعفر .

و در بعض(1) روایات دارد که در هر رکعت سوره قل هو اللّه احد و قل یا ایها الکافرون خوانده شود ( بعد از حمد ) و در پاره ای(2) دارد اذ زلزلت و اذا جاء نصر اللّه و انا انزلناه و قل هو اللّه احد ، و در بعضی(3) اذا زلزلت در رکعت اولی و العادیات در رکعت دوم و اذا جاء نصر اللّه در رکعت سوم و قل هو اللّه را در رکعت چهارم بخواند .

و در روایت(4) دیگری ضعیف دارد ، که نماز را امام هشتم علیه السلام دو رکعتی می خواند ، و در هر دو رکعت بعد التسبیح و قبل از رکوع قنوت می خواند .

و در مصباح شیخ(5) و جمال الاسبوع سید بن طاوس و غیر این دو از مفضل ابن عمر وارد شده که امام ششم علیه السلام نماز جعفر را خوانده ، و دستها را بالا برده ، این دعاء را خواندند و به مفضل فرمودند : هرگاه برایت حاجتی مهم پیش آمد این نماز ( نماز جعفر ) را بخوان ، و به این دعاء دعاء کن و حاجتهای خود را بخواه ، خداوند ان شاء اللّه آنها را برآورده سازد وبه الثقه :

« یا رَبِّ یا رَبِّ » تا نفس قطع شود « یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ » تا نفس قطع شود « یا رَحیمُ یا رَحیمُ » تا نفس قطع شود « یا اللّه ُ یا اللّه ُ » تا نفس قطع شود « یا حَیُّ یا حَیُّ » تا نفس قطع شود « یا رَحیمُ یا رَحیمُ » تا نفس قطع شود « یا رَحْمنُ یا رَحْمنُ » 7 مرتبه « یا أرْحَمَ

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 1/3 ابواب صلاه جعفر و باب 2/1 ؛ جامع الأحادیث 7 / باب 1/1 صلاه جعفر .
2- (2) وسائل الشیعه 5 8 باب 2/2 .
3- (3) وسائل الشیعه 5 8 ، باب 2/3 . مستدرک الوسائل 1 6 باب 1/3 صلاه جعفر .
4- (4) وسائل الشیعه 5 8 باب 4/3 .
5- (5) مستدرک الوسائل 1 6 باب 8/1 صلاه جعفر .

الرّاحِمینَ » 7 مرتبه ، سپس گفت : « اَللّهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِکَ ، وَاَنْطِقُ بِالثَّناَءِ عَلَیْکَ ، وَاُمَجِّدُکَ ( اَحْمَدُکَ ) وَلاغایَهَ لِمَدْحِکَ ، وَاُثْنی عَلَیْکَ وَمَنْ یَبْلُغُ غایَهَ ثَنآئِکَ وَاَمَدَ مَجْدِکَ وَ اَنّی لِخَلیقَتِکَ کُنْهُ مَعْرِفَهِ مَجْدِکَ ، وَاَیَّ زَمَنٍ لَمْ تَکُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِکَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِکَ ، عَوّاداً عَلَی ( الْمُذْنِبینَ ) الْمُؤْمِنینَ بِحِلْمِکَ ، تَخَلَّفَ سُکّانُ اَرْضِکَ عَنْ طاعَتِکَ فَکُنْتَ عَلَیْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِکَ جَواداً بِفَضْلِکَ عَوّاداً بِکَرَمِکَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْمَنّانُ ذُوالْجَلالِ وَالاْءِکْرامِ » .

و در جمال الاسبوع(1) مسنداً از ابان از امام ششم علیه السلام دعائی در آخر رکعت نماز ذکر کرده ، که کمتر آن را شیخ در مصباح با تفاوتی اندک در سجده آخر آورده و خوب است هر یک از این دو دعاء را در سجده آخر بخواند ، دعای جمال این است :

« سُبْحانَ اللّه ِ الْواحِدِ الاْءَحَدِ ( سُبْحانَ اللّه ِ الأحَدِ الصَّمَدِ ) سُبْحانَ اللّه ِ الَّذی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ، وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ ، سُبحانَ اللّه ِ الذی لَم یتّخِذ صاحِبَهً وَلا وَلَداً ، سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ ، سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَکَرَّمَ بِهِ ، سُبْحانَ مَنْ اَحْصی کُلُّشَیْ ءٍ عِلْمُهُ ، سُبْحانَ ذِی الفَضلِ والطَّولِ ، سُبْحانَ ذِی الْمَنِّ وَالنِّعَمِ ، سُبْحانَ ذِی الْقُدْرَهِ وَالأمْرِ سُبْحانَ ذِی المُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ، سُبْحانَ ذِی الْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ، سُبْحانَ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ، سُبْحانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السماءُ بأکنافِها ، سُبحانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الأرُضُونَ وَمَنْ عَلَیها ، سُبْحانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الطّیْرُ فَی أوْکارِها ، سُبْحانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السِّباعُ فی آجامِها ، سُبْحانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ حیتانُ البَحْرِ وَهَوامّه ، سُبْحانَ مَنْ لا یَنْبَغی التّسبیحَ إلاّ له ، سُبْحانَ مَنْ أحصی کُلَّ شیء عِلْمُهُ ، یا ذاالنّعْمَه والطّول ، یا ذاالمَنّ والفَضْل ، یا ذاالقُوّهِ وَالکَرَم . اَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَهِ مِنْ کِتابِکَ وَبِاسْمِکَ الاْءَعْظَمِ الأعلی وَکَلِماتِکَ

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 3/1 از ابواب صلاه جعفر ؛ جامع الأحادیث 7/228 .

التّآمَّاتِ كُلّها ، أنْ تُصلّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآل مُحَمّدٍ ، وَأنْ تَفْعَل بى كَذا وَكَذا » به جاى آن حاجت خود را بخواهد .

و دعاى مصباح(1) شيخ در آخر سجده ركعت چهارم بعد از تسبيح اين است : « سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ ، سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ ، سُبْحانَ مَنْ لايَنْبَغِى التَّسْبيحُ اِلاّ لَهُ ، سُبْحانَ مَنْ اَحْصى كُلَّشَىْ ءٍ عِلْمُهُ ، سُبْحانَ ذِى الْمَنِّ وَالنِّعَم ، سُبْحانَ ذِى الْقُدْرَهِ وَالْكَرَم ، سُبْحانَ ذِى العِزّ والفَضْل ، سُبْحانَ ذِى القُوّهِ والطّول . اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَهِ مِنْ كِتابِكَ وَباسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَبِكَلِماتِكَ التّآمَّات الَّتى تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً أن تُصَلّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَفْعَلْ بى كَذا وَكَذا » و به جاى جمله اخير حاجت خود را بخواهد .

2 نماز پيغمبر صلى الله عليه و آله است كه سيد در جمال الاسبوع(2) مسنداً ( بعيد نيست اسناد معتبر باشد ) آورده ، هشام از امام هشتم عليه السلام از نماز جعفر عليه السلام مى پرسد ، حضرت بفرمايد ، كجائى تو از نماز پيغمبر ، شايد رسول خدا صلى الله عليه و آله نماز جعفر را نخوانده ، و جعفر شايد نماز رسول اللّه را هيچ گاه نخوانده باشد ، به حضرت گفتم بمن بياموزيد ، فرمود دو ركعت نماز ، در هر ركعت فاتحه الكتاب ( الحمد ) و انا انزلناه را 15 بار مى خوانى ، سپس ركوع مى كنى 15 بار در ركوع ، 15 بار هر آنگاه سر از ركوع برداشتى ، ايستاده 15 بار ، در سجده اولى ، 15 بار ، چون سر از سجده برداشتى 15 بار ، در سجده دوم 15 بار و 15 بار بعد از سجده پيش از آنكه براى ركعت دوم حركت كنى ، سپس ركعت دوم را مانند ركعت اولى آورده

---

1- (1) مستدرك الوسائل 1 6 ، باب 3/2 ابواب صلاه جعفر .

2- (2) بحار الأنوار 91/169 170 ؛ مستدرك الوسائل 1 6 باب 2/1 بقيه صلوات مندوبه .

منصرف می شوی ( یعنی سلام می دهی ) و هیچ گناهی بین تو و خدای تعالی نیست مگر آنکه برای تو آمرزیده شود ، و هر چه درخواستی عطا می گردد و دعائی بعد از نماز دارد « لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الاْءَوَّلِينَ ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ إِلَهاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ لا نَعْبُدُ إِلاّ إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ، لا إِلَهَ إِلاّ اللّه ُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ ، وَهَزَمَ الاْءَحْزَابَ وَحْدَهُ ، فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّماواتِ وَالاْءَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ، فَلَكَ الْحَمْدُ ، وَأَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ، فَلَكَ الْحَمْدُ ، وَأَنْتَ الْحَقُّ ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ ، وَإِنْجَازُكَ حَقٌّ ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ ، وَالنَّارُ حَقٌّ ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ ، اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ ، أَنْتَ إِلَهِی لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ

سُبْحَانَ مَنْ لا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ ، سُبْحَانَ مَنْ لا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ ، سُبْحَانَ مَنْ لا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ ، سُبْحَانَ مَنْ لا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لا يُشَارِكُ أَحَداً فِی أَمْرِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لا إِلَهَ غَيْرُهُ » و بعد از آن می گوید : « يَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ ، وَلَمْ يُجَازِ بِهَا ، ارْحَمْ عَبْدَكَ ، يَا اللّه ُ يَا اللّه ُ نَفْسِی نَفْسِی ، أَنَا عَبْدُكَ ، يَا سَيِّدَاهْ ، أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ ، يَا رَبَّاهْ بِكَ يَا إِلَهِی بِكَيْنُونَتِكَ يَا أَمَلاهْ يَا رَحْمَانَاهْ يَا غِيَاثَاهْ يَا غَايَتَاهْ عَبْدَكَ عَبْدَكَ ، لا حِيلَةَ لَهُ ، يَا مُنْتَهَی رَغْبَتَاهْ ، يَا مُجْرِيَ الدَّمِ فِی عُرُوقِی ، عَبْدَكَ يَا سَيِّدَاهْ يَا مَالِكَاهْ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ يَا رَبَّاهْ عَبْدَكَ ، لا حِيلَةَ لِی ، وَلا غِنَی بِی عَنْ نَفْسِی ، وَلا أَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرّاً وَلا نَفْعاً ، وَلا أَجِدُ مَنْ أُصَانِعُهُ ، تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّی ، وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّی ، أَفْرَدَنِی الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ ، هَذَا الْمَقَامَ يَا إِلَهِی بِعِلْمِكَ هَذَا كَانَ كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ

صَانِعٌ بِی ، وَلَیْتَ شِعْرِی کَیْفَ تَقُولُ لِدُعَائِی ، أَ تَقُولُ نَعَمْ ، أَمْ تَقُولُ لا ، فَإِنْ قُلْتَ لا فَیَا وَیْلِی یَا وَیْلِی یَا وَیْلِی، یَا عَوْلِی یَا عَوْلِی یَا عَوْلِی ، یَا شِقْوَتِی یَا شِقْوَتِی یَا شِقْوَتِی ، یَا ذُلِّی یَا ذُلِّی یَا ذُلِّی ، إِلَی مَنْ وَمِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ کَیْفَ أَوْ مَا ذَا أَوْ إِلَی أَیِّ شَیْءٍ أَلْجَأُ ، وَمَنْ أَرْجُو ، وَمَنْ یَجُودُ عَلَیَّ بِفَضْلِهِ حِینَ تَرْفِضُنِی » .

3 نماز غفیله روایات متعدد دارد و چند طریق آن معتبر است ، در روایت(1) مصباح المتهجد ، هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام نقل کرده ، هر که بین عشائین ( مغرب و عشاء ) دو رکعت نماز بخواند ، در رکعت اولی پس از سوره حمد « وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً ، فَظَنَّ أَن لَن نَّقْدِرَ عَلَیْهِ ، فَنَادَی فِی الظُّلُمَاتِ أَن لاَّ إِلهَ إِلاَّ أَنتَ سُبْحَانَکَ ، إِنِّی کُنتُ مِنَ الظَّالِمِینَ ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ، وَکَذلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ » و در رکعت دوم سوره حمد و « وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لاَیَعْلَمُهَا إِلاَّ هُوَ ، وَیَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَهٍ إِلاَّ یَعْلَمُهَا ، وَلاَ حَبَّهٍ فِی ظُلُمَاتِ الاْءَرْضِ وَلاَ رَطْبٍ وَلاَ یَابِسٍ إِلاَّ فِی کِتَابٍ مُبِینٍ » سپس دستها را بالا برده ( در قنوت ) بگوید : « اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَفاتِحِ الْغَیْبِ الّتی لایَعْلَمُها اِلاّ اَنْتَ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ، وَاَنْ تَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا » به جای کذا و کذا حاجت خود را بگوید و می گوید : « اَللّهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی، وَالْقادِرُ عَلی طَلِبَتی، تَعْلَمُ حاجَتی، فَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِ، وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ لَمّا قَضَیْتَها لی » و حاجت خود را بخواهد خدا خواسته اش را عطا فرماید . و چون در سند روایت هشام و اتصال سید به شیخ قدس سره اشکال شده ، و روایات معتبر این کیفیت را دارا نیست ، لذا احتیاط در خواندن نماز غفیله به این است که

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 20/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 15/3/1/2 .

به عنوان نافله مغرب خوانده شود . .

4 حارث بن مغیره در روایت(1) معتبر از امام ششم علیه السلام آورده هر آنگاه حاجتی خواستی ، پس دو رکعت نماز بخوان و درود ( صلوات ) بر پیغمبر ( محمد و آل محمد علیهم السلام ) بفرست و درخواست کن ، حاجتت عطا شود .

5 در روایت(2) معتبر دیگری از حارث بن مغیره از امام ششم علیه السلام دارد ، هرگاه برای تو حاجتی باشد وضو گرفته دو رکعت نماز بخوان ، سپس حمد کن خداوند را و ثناء بگو و نعمتهای خداوند را ذکر کن ، سپس دعا کن ( اجابت می شوی ) به هر چه خواهی .

6 نماز حاجتی است از مصباح المتهجد و مکارم الاخلاق و غیر اینها و شیخ صدوق بسند(3) معتبر از طریق سماعه بن مهران از امام ششم علیه السلام ذکر کرده ، که هر یک از شما هنگام مرض طبیب را خوانده به او چیزی می دهد ، و هرگاه حاجتی به سلطان داشته دربان را چیزی رشوه می دهد ، اگر کاری بر کسی سخت شد ، فزع به سوی خداوند عزوجل می کرد با طهارت می شد ، صدقه ای کم یا زیاد می داد ، سپس داخل مسجد شده ، دو رکعت نماز می خواند ، حمد خداوند و ثناء او را می کرد و درود بر پیغمبر و اهل بیت آن حضرت ( صلوات ) می فرستاد سپس

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/3 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/237 ؛ مرآه العقول 14/10 .
2- (2) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/9 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/238 ؛ مرآه العقول 14/9 .
3- (3) وسائل الشیعه 5 8 باب 29/3 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/247 ؛ من لا یحضره الفقیه ؛ بحار الأنوار 91/351 .

می گفت : « اللّهُمَّ إنْ عافَیْتَنی مِنْ مَرَضی أوْرَدَدْتَنی مِنْ سَفَری أو عافَیْتَنی مِمّا أخافُ مِن کذا وکذا » ( و بجای این جمله از آنچه ترس دارد بگوید ) خداوند تعالی به او عطا می فرماید . و در روایت بحار دو جمله اولی را ندارد .

7 نمازی به طریق کلینی(1) و شیخ طوسی به سند معتبر از امام ششم علیه السلام و از طریق شیخ صدوق قدس سره از امام هفتم علیه السلام وارد شده ، هرگاه امری بزرگ برایت پیش آمد ، در آن روز به 60 مسکین هر یک یک صاع به صاع پیغمبر صلی الله علیه و آله تصدق بده ( خرما ، گندم ، جو ، نان و مانند اینها ) در ثلث آخر شب غسل کن ، کمتر لباسی که عائله ات می پوشند پوشیده ، بالای آنها ازار ( پوششی فراگیر ) بپوش سپس دو رکعت نماز بخوان ، با سوره توحید ( قل هو اللّه ) و قل یا ایها الکافرون هنگامی که پیشانی خود را در رکعت آخر برای سجده بر زمین نهادی لا اله الاّ اللّه گفته و خداوند را تقدیس کرده تعظیم نموده تمجید می کنی ، آنگاه گناهانت را بیاد آورده هر کدام را می شناسی ، نام می بری و آنچه را نمی شناسی جملهً اقرار کرده ، سپس سر بردار چون به سجده دوم در رکعت آخر رفتی ، 100 بار می گوئی « اللّهُمَّ إنّی أسْتَخیرُکَ بِعِلْمِکَ » ، پس خداوند را به آنچه از اسماءش خواستی می خوانی و می گوئی « یا کائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیءٍ ، وَیا مُکَوِّنَّ کُلِّ شَیءٍ ، وَیا کائِنَ بَعْدَ کُلِ شَیءٍ ، افعل بی کَذا وَکَذا وَأعْطِنی کَذا وَکَذا » بجای این جمله حاجت خود را ذکر کرده ، خواسته خود را از خداوند می خواهی ، و هر بار جمله استخیرک را می گوئی ، و در وسائل دارد هرگاه به سجده می روی ، و در بحار هرگاه جمله

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/248/249 ؛ من لا یحضره الفقیه ، بحار الأنوار 91/352 ؛ مرآه العقول 15/463 ؛ مکارم الأخلاق 375 .

استخاره را می گوئی ، زانوهای خود را به سمت زمین کشانده ، و ازار ( لباس فراگیر که روی لباسها پوشیده ای ) بالا برده ، تا آن را از دنبال خود بین دو لنبر وکف ساقهای پاهای خود آشکار کنی، همانا امیددارم که حاجتت برآورده شود، انشاء اللّه ، و ابتداءً درود بر پیغمبر و اهل بیت آن حضرت ( صلوات ) بفرست .

8 در روایتی مسند(1) ( معتبر ) از گفته حریز آمده که امام ششم علیه السلام فرمود ، در خانه ات مسجدی قرار ده ( جائی مخصوص نماز و عبادت ) هرگاه از چیزی ترس داشتی دو پوشاک از غلیظ ترین لباسهایت بپوش ، در آنها نماز گزار ، سپس بر سر زانوها قرار گرفته ، به سوی خدا فریاد کن ، و درخواست بهشت کن و از شرّ چیزی که از آن ترس داری به خدا پناه ببر ، و مبادا که خداوند از تو کلمه ای بغی ( ظلم ) بشنود گر چه از خود و عشیره ( کسان و خویشان ) خود در تعجب باشی .

9 کلینی قدس سره به سندی(2) معتبر از ابی بصیر از امام صادق علیه السلام روایت کرده ، که حضرت علی علیه السلام هرگاه از چیزی هول داشت به نماز پناه می برد ، سپس این آیه را خواند « وَاسْتَعینُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلاهِ » و قریب به همین روایت از حضرت امام صادق علیه السلام مرسلاً(3) نقل شده ( چه چیز یکی از شما را که در غمی از غمهای

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 31/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/269 .

2- (2) وسائل الشیعه 5 8 باب 31/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/269/270 .

3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 25/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ وسائل الشیعه 5 8 ، باب 31/3 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

دنیا قرار گرفت مانع می شود که وضو گرفته داخل مسجدش شده دو رکعت نماز بیاورد ، و در آنها خداوند را بخواند ، سپس حضرت آیه را خواندند .

10 در کتاب قرب الاسناد در روایتی(1) مسند ( سند معتبر است ) از مسعده بن صدقه از گفته امام صادق علیه السلام دارد . می گوید ( مسعده ) به بعض تجار کوفه برای طلب روزی املاء فرمود ، دو رکعت نماز هرگاه خواست می خواند از تشهد ( ظاهراً بعد از سلام نماز ) فارغ شد سه بار می گوید : « تَوَجَّهْتُ بِحَوْلِ اللّه ِ وَقُوَّتِهِ بِلا حَوْلٍ مِنّی وَلا قُوَّهٍ وَلکنْ یا رَبِّ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ ، أبْرَءُ إلَیْکَ مِنَ الْحَوْلِ وَالقُوَّهِ إلاّ ما قَوَّیْتَنی اللّهُمَّ إنّی أسْألُکَ بَرَکَهَ هذَا الْیَوْمَ ، وَأسْألُکَ بَرَکَهَ أهْلِهِ وأسْألُکَ أنْ تَرْزُقْنی مِنْ فَضْلِکَ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَیِّباً مُبارَکاً تَسُوقُهُ إلَیَّ وَأنا خافِضٌ فی عافِیَهٍ » .

11 در امالی طوسی رحمه الله بسند(2) معتبر از امام ششم علیه السلام روایت کرده ، که هر که را بخدا حاجتی باشد ، قصد مسجد کوفه را کرده وضوء کامل بگیرد ، دو رکعت نماز در مسجد گزارده ، در هر رکعت سوره حمد و هفت سوره دیگر بخواند ، قل اعوذ بر الفلق ، قل اعوذ برب الناس ، قل هو اللّه احد ، قل یا ایها الکافرون ، واذا جاء نصر اللّه والفتح ، وسبح اسم ربک الاعلی ، و انا انزلناه فی لیله القدر ، چون فارغ شد ، سلام داد ، حاجت خود را درخواست کند ، انشاء اللّه به کمک خداوند برآورده شود .

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 17/4 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

2- (2) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/12 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مستدرک الوسائل 1 3 باب 38/1 ابواب احکام مساجد ؛ بحار الأنوار 91/346 347 ؛ جامع الأحادیث 7/253 .

علی بن حسن فضال ( یکی از روات سند ) از قول شیخ(1) ( راوی دیگر ظاهراً ) می گوید این کار را کردم ، و دعا نمودم ، خداوند روزی مرا وسعت بخشید ، اینک در هر نعمتی هستم ، سپس دعاکردم حج را روزی کند ، مرا حجّ روزی فرمود . به مردی از اصحاب خودمان آن را یاد دادم که در تنگی روزی بود خداوند او را وسعت ( در روزی ) بخشید .

12 در فلاح السائل نمازی برای روزی بطریق صحیح(2) از ابی محمد هارون بن موسی مسنداً تا ابن ابی عمیر نقل کرده ( طریق صاحب فلاح بابی محمد هارون بعید نیست معتبر باشد . وگر نه کتاب وی معروف بوده ، احتیاج بسند ندارد ) ابن ابی عمیر از هشام بن سالم صحیحاً از امام ششم علیه السلام دارد ، که دو رکعت نماز را بعد از عشاء اخر یعنی نماز عشاء ، ترک نکنید ، که جلب روزی می کند در رکعت اولی حمد و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون ، و در رکعت دوم حمد و 13 بار قل هو اللّه احد را می خوانی ، چون سلام دادی ، پس دستهای خود را بالا ببر و بگو « اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ، وَلایُخالطهُ الظُّنُونُ، وَلایَصِفُهُ الواصِفُونَ، یا مَن لا تُغَیِّرُهُ الْدّهور، وَلا تُبلیهِ الأزْمِنَهَ، وَلا تَحیلَهَ الأُمُورُ یا مَنْ لا یَذُوقُ الْمَوْتَ وَلا یَخافُ الْفَوْتَ یا مَنْ لا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَلا تَنْقُصُهُ المَغْفِرَهُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِهِ وَهَبْ لی ما لا یَنْقُصُکَ وَاغْفِر لی ما لا یَضُرُّکَ » وافعل بی کذا وکذا ( بجای

---

1- (1) جامع الأحادیث 7/254 . بحار الأنوار 91/347 . مستدرک الوسائل 1 3 باب 38/1 احکام مسجد .
2- (2) بحار الأنوار 87/106/107 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 17/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

این حاجت خود را درخواست می کند )

13 در کافی سند صحیح(1) از امام ششم علیه السلام دارد که مردی داخل مسجد شد دو رکعت نماز خواند . سپس از خداوند چیزی درخواست کرد ، پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : بشتاب از پروردگارش درخواست کرد ، دیگری آمد ، دو رکعت نماز گزارد ، سپس ثنای الهی آورد ، و صلوات بر پیغمبر ( و آل ) آن حضرت فرستاد رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود : درخواست کن عطا می شوی ( خواسته ات داده می شود ) و قریب به این مضمون در روایت دیگر(2) نیز آمده ( روایت از ناحیه ابی کهمس ضعیف است ) .

14 در روایتی صحیح(3) دیگر از محمد بن علی حلبی دارد ، مردی شکایت فاقه و کسادی تجارت را بعد از توانگری به امام ششم علیه السلام برد ، به هر کاری رو می آورد در معیشت بر وی تنگ می شود ، آن حضرت وی را امر فرمودند که به مقام پیغمبر صلی الله علیه و آله بین قبر و منبر ( در مدینه ) رفته دو رکعت نماز خوانده و 100 بار بگوید : « اللّهُمَّ إنّی أسْألُکَ بِقُوَّتِکَ وَقُدْرَتِکَ ( وَبِقُدْرَتِکَ ) وَبِعِزّتِکَ وَما أحاطَ بِهِ عِلْمُکَ ، أنْ تُیَسّرَ لی مِنَ التِّجارَهِ أوْسَعَها رِزْقاً ( أسْبَغَها رِزْقاً ) وَأعَمّها فَضْلاً وَخَیْرَها عاقِبَهً » مرد می گوید : امر حضرت را انجام دادم ، از آن به بعد به هیچ سوئی متوجه نشدم ، مگر خداوند عزّوجل مرا روزی داد .

---

1- (1) جامع الأحادیث 7/251 . مرآه العقول 12/71 .
2- (2) جامع الأحادیث 7/252 . مرآه العقول 12/72 .
3- (3) وسائل الشیعه 5 8 باب 22/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/261/262 .

و در روایت دیگر(1) ( ظاهراً معتبر است ) دارد ، که راوی خدمت امام صادق علیه السلام از تنگدستی خود سخن گفت ، حضرت وی را امر فرمودند که دکانی که در کوفه دارد ، هنگامی برگشت جاروب کرده ، در آن بنشیند ، و هنگامی که می خواهد به سوی بازار بیرون شود ، دو رکعت یا چهار رکعت نماز خوانده ، دنبال نماز بگوید : « تَوَجَّهْتُ بِلا حَوْلٍ مِنّی وَلا قُوّهٍ وَلکِن ( لکِنّی ) بِحَوْلِکَ ( یا رَبّ ) وَقُوَّتِکَ ( وَ ) أبْرَءُ ( إلَیْکَ ) مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوّهِ إلاّ بِکَ فَانْتَ حَوْلی ، فبکَ قُوّتی ، اللّهُمّ فَارْزُقْنی مِنْ فَضْلِکَ الواسِعِ رِزْقاً کَثیراً طَیّباً وَأنا خافِضٌ ( خائِضٌ ) فی عافِیَتِکَ فَإنَّهُ لا یَمْلِکُها أحَدٌ غَیْرُکَ » می گوید : این کار را کردم ، و به سوی دکانم بیرون می شدم ، و چیزی نداشتم تا آنکه ترسیدم کرایه دکان را از من بخواهد ، کسی کالائی آورد ، نصف دکان را از من کرایه گرفت به اجرت تمام آن ، و کالای خود را بر من عرضه داشت ، تا آنجا که سوار بر مرکبها شدم و غلام خریدم و خانه ها ساختم ، و در دو روایت معتبر(2) نیز نظیر همین دستور را دارد ، که در مسجد یا مطلقا ، دو رکعت یا چهار رکعت نماز خوانده و دعائی که حضرت آموخته اند بخواند .

در روایتی ضعیف(3) ( مرسل نیز ) دستور خواندن چهار رکعت نماز را حضرت در مسجد کوفه داده اند .

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 22/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/262/263 .
2- (2) جامع الأحادیث 7/263 .
3- (3) جامع الأحادیث 7/263 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 22/5 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/4 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

15 در روایت معتبر(1) ( صحیح ) از ابی عبیده حذّاء آمده که با امام پنجم علیه السلام بودم ، شترم گم شد ، حضرت فرمود : دو رکعت نماز بخوان سپس بگو آنچه من می گویم : « اللّهُمَّ رادّ الضّالّةَ هادیاً مِنَ الضّلالَهِ رُدَّ عَلَیَّ ضالَّتی فَإنَّها مِنْ فَضْلِ اللّهِ وَعَطائِهِ » می گوید امام علیه السلام به غلامش فرمود ، محملش را بر شتری از شترانش ببندد ، سپس فرمود ابا عبیده بیا سوار شو ، با حضرت سوار شدم ، چون به راه افتادیم ناگهان سیاهی بر راه بود ، فرمود ابا عبیده اینست شترت ، شتر خودم بود .

16 در روایت صحیحی(2) یونس بن عمار می گوید : به امام ششم علیه السلام گفتم : همسایه ای از قریش از آل محرز دارم مرا مشهور کرده ، هرگاه بر او می گذرم می گوید این رافضی اموال را به سوی جعفر بن محمد علیهماالسلام حمل می نماید حضرت فرمود : او را نفرین کن ، هنگامی که در سجده دوم دو رکعت اول نماز شب هستی ، خداوند عزوجل را حمد گفته تمجید کن و بگو : « اللهم انّ فلان بن فلان قَدْ شَهَرَنی وَنَوَّهَ بِی وَغاظَنی وَعرَّضَنی لِلْمَکارِهِ ، اللّهُمَّ اضربُهُ بِسَهْمٍ عاجِلٍ تَشْغَلُهُ بِهِ عَنّی ، اللّهُمَّ وَقَرِّبْ أجَلَهُ ، وَاقْطَعْ أثَرَهُ وَعَجِّلْ ذلِکَ یا رَبِّ السّاعَهَ السّاعَهَ » می گوید : چون شب به کوفه رسیدیم ، از کسانم از او پرسیدم ، فلانی چه کرد گفتند ، بیمار است ، هنوز سخنم تمام نشده بود ، فریاد از منزلش بلند شد ، و گفتند مرد و قریب به همین مضمون در مرسله(3) شیخ در مصباح آمده و برای دفع آزار همسایه ( در

---

1- (1) جامع الأحادیث 7/264 .
2- (2) جامع الأحادیث 7/276 .
3- (3) جامع الأحادیث 7/276 .

یک روایت(1) ) و برای دفع ظلم در روایت(2) دیگر دو رکعت نماز بعد از مغرب وارد شده در روایت اولی بعد از نماز این دعا ذکر شده « یا شَدیدَ المَحالِ یا عَزیزاً ذَلَّتْ بِعِزَّتِکَ جَمیعِ مَا خَلَقْتَ اکْفِنی شَرِّ فُلان بِما شِئْتَ » می گوید این کار را ( که به دستور حسن بن علی علیهماالسلام ) انجام داد ، در دل شب فریاد شنید ، و گفته شد فلانی امشب مرد ، و در روایت دوم دارد ، بعد از دو رکعت نماز سجده کن ، این دعا را بخوان « یا شَدیدَ القُوی ، وَیا شَدیدَ المِحالِ ، یا عَزیزاً ذَلَّت بِعِزَّتِکَ جَمیعَ مَنْ خَلَقْتَ ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآل مَحَمّدٍ ، وَاکْفِنی مَؤنَةَ فُلان ( ظالم ) بِما شِئْتَ » ناگهان در شب صداً بلند شد ، گفتند فلانی ناگهان مرد .

17 قطب راوندی(3) در روایتی مسند(4) ( ضعیف ) از اسماعیل بن مهران از گفته امام صادق علیه السلام آورده ، که هنگامی که داخل کوفه شدی به مسجد سهله برو و ر آن نماز گزار ، و حاجت دین و دنیای خود را بخواه ، چون خانه ادریس پیغمبر است ، در آن خیّاطی می کرد و نماز می خواند ( خداوند ) حوائجش را برآورده می کند .

18 ایضاً در همان کتاب قصص الانبیاء راوندی رحمه الله روایتی(5) دیگر مسند ذکر کرده است که جماعتی نزد امام ششم علیه السلام بودند ، مردی در بین آنان به نام

---

1- (1) جامع الأحادیث 7/277 .
2- (2) جامع الأحادیث 7/277 .
3- (3) این روایت تا روایت 21 ولو ضعیف السند هستند لکن چون درباره یک موضوع وارد شده اند دارای اعتبار می باشند .
4- (4) مستدرک الوسائل 1 3 باب 239 احکام المساجد .
5- (5) مستدرک الوسائل 1 3 باب 239 احکام المساجد .

ابان بن نعمان بود ، حضرت فرمود ، کدام یک از شما از حال عمویم زید بن علی علیه السلام خبر دارد ؟ آن مرد گفت : من ( اصلحک اللّه ) پرسید چه می دانی ؟ گفت : شبی نزد او بودیم گفت می خواهید به مسجد سهله برویم ، پس با او سوی مسجد بیرون شدیم ، از وی کوششی دیدیم ، بعد از کلماتی ، حضرت فرمود ، اگر عمویم هنگامی که خروج کرد مسجد می رفت ، و در آن نماز می خواند ، و به خدا پناه می برد ، خداوند 20 سال پناهش می داد ، و هیچ گرفتاری در آن نرفته که ما بین مغرب و عشاء در آن نماز گزارد و خدا را بخواند مگر آنکه خداوند برایش فرج سازد .

19 و در روایت(1) مزار مشهدی دارد ، که مردی به حضرت گفت ، شبی با وی در خانه معاویه بن اسحاق انصاری بودیم ، به ما گفت برویم مسجد سهله نماز بخوانیم ، حضرت ( امام ششم علیه السلام ) فرمودند این کار را کرد ؟ مرد گفت ، نه کاری پیش آمد ، از رفتن بازماندیم ، حضرت فرمود ، واللّه اگر برای یکسال از خدا پناه می خواست 60 سال پناهش می داد .

20 و در مرسله(2) ابی بصیر از آن حضرت وارد شده ، هیچ کس در آن نماز نخواند ، و خداوند را به نیت درست دعا کند ، مگر آنکه خداوند او را به برآوردن حاجتش برگرداند ، و هیچ کس پناه به خدا نبرد مگر آنکه خداوند او را از آنچه می ترسد پناه دهد .

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 3 الباب 39 / 7 من ابواب احکام المساجد .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 3 الباب 39 / 9 من ابواب احکام المساجد .

21 و در روایت مسندی(1) دارد ، بشار مکاری می گوید : بر امام ششم علیه السلام وارد شدم ، طبق رطبی طبرزد پیش حضرت نهاده ، می خوردند ، به من فرمود ، بشار نزدیک شو ، بخور ، گفتم خدا بر شما گوارا سازد ، فدایت گردم ، در راه چیزی دیدم مرا غیرت گرفت ، و دلم را بسیار بدرد آورد ، مرا بحقّ خود قسم داده که نزدیک شده بخور ، نزدیک شده خوردم ، فرمود ، حدیث خود را بگو ، گفتم مأموری را دیدم به سر زنی می زد او را به سوی حبس می کشید ، و آن زن با صدای بلند می گفت المستغاث باللّه ورسوله ، هیچ کس به فریادش نمی رسید ، حضرت فرمود برای چه ؟ گفت از مردم شنیدم به زمین خورد ، و گفت ستمگرانت را خدا لعنت کند ای فاطمه ، این رفتار را با او کردند ، حضرت دست از خوردن کشید ، به اندازه ای گریه کرد تا دستمال و ریش و سینه اش از اشک تر شد ، سپس فرمود ، بلند شو سوی مسجد سهله دعاء کرده ، نجات این زن را از خدا بخواهیم ، و کسی از شیعه را به دربار سلطان فرستاد ، و به او دستور داد که آنجا را ترک نکند تا فرستاده حضرت برسد و اگر کاری ( آسیبی ) به زن رسید ، هرجا باشیم به ما خبر دهد . بشار می گوید به مسجد سهله رفتیم هر یک 2 رکعت نماز خواندیم ، سپس حضرت دست سوی آسمان بالا برده و گفت : « انْتَ اللّه ُ لا إله إلاّ أنتَ » تا آخر دعاء . آنگاه به سجده افتاد چیزی غیر از نفس از حضرت نمی شنیدم ، سپس سر برداشت ، فرمود ، بلند شو ، زن آزاد شد ، هر دو بیرون آمدیم ، در بین راه کسی که به دربار سلطان فرستاده شده بود به ما رسید خبر از آزادی زن داد ، حضرت از چگونگی کار پرسید ؟ گفت نمی دانم ، لکن نزد دربار ایستاده بودم ، ناگهان

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 3 الباب 39 / 10 من ابواب احکام المساجد .

حاجبی درآمد زن را فراخواند پرسید هنگامی که به زمین خوردی چه گفتی ؟ گفت : گفتم لعن اللّه ظالمیک یا فاطمه ، پس با من این گونه رفتار شد ، 200 درهم بیرون آورد به زن گفت بگیر و امیر را حلال کن زن ، نپذیرفت ، حاجب جون این را دید ، داخل شده و خبر را به صاحبش رساند بیرون آمد ، به زن گفت برو خانه ات ، زن سمت خانه اش رفت .

قسم دوم نمازهای حاجتی که سند معتبر ندارد در شب یا روز خوانده می شود .

1 شیخ صدوق قدس سره به اسناد خود از مفضل از امام صادق علیه السلام نمازی را ذکر کرده ( سند مشتمل بر عبدالرحمن بن سالم است و توثیق نشده فقط حاجی نوری در خاتمه مستدرک(1) مایل به اعتبار وی است ) که حضرت فرمود(2) هنگامی که بنده نیمه شب نزد پروردگار خود ( جل جلاله ) بایستد ، در دل شب تاریک چهار رکعت نماز بخواند ، سپس بعد از فراغ سجده کند 100 بار ما شاء اللّه ما شاء اللّه بگوید ، خداوند جل جلاله از بالا وی را ندا کرده ، بنده ام تا کی ( چه اندازه ) ما شاء اللّه ما شاء اللّه می گوئی ، منم پروردگارت ، خواستن با منست ، و خواستم حاجتت برآورده شود ، پس هرچه می خواهی از من بخواه .

2 شیخ صدوق قدس سره در خصال مسنداً(3) روایتی ضعیف از امام باقر علیه السلام ذکر

---

1- (1) مستدرک الوسائل 3 8/120 121 .
2- (2) بحار الأنوار 91/341 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/10 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ بحار الأنوار 91/342 ؛ جامع الأحادیث 7/250/251 .

کرده ، هنگامی زن را حاجتی از خداست بالای اطاق ( یا بام خانه ) رفته دو رکعت نماز بخواند سر خود را ( نه در حال نماز ) برهنه کند ، خداوند ناامیدش نکرده ، دعایش را مستجاب می کند .

3 در روایت محمد بن کردوس(1) از امام ششم علیه السلام آمده ، اگر آخر شب ( بنده ) بلند شده ، طهارت تحصیل کرده ، و دو رکعت نماز بخواند ، و سپاس خدای را بیاورد و ثناء گوید و صلوات بر پیغمبر ( و آل آن حضرت ) صلی اللّه علیه وآله بفرستد چیزی از خداوند درخواست نمی کند ، مگر آنکه به او عطا فرماید ، یا آنچه را می خواهد بعینه به او عطا می کند ، و یا آنچه بهتر است برای وی ذخیره می کند .

4 در روایتی مسند شرحبیل کندی(2) ( ضعیف ) از امام پنجم امام باقر علیه السلام آورده ، هرگاه اراده کردی چیزی از پروردگارت بخواهی ، پس وضو بگیر ، سپس دو رکعت نماز بخوان ، و خداوند را تعظیم کرده ( به عظمت یاد کن ) و درود بر پیغمبر ( صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت ) بفرست ، بعد از سلام بگو : « اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ مَلِکٌ ، وَاَنَّکَ عَلیکُلِّشَیْءٍ قَدیرٌ مُقْتَدِرٌ، وَاَنَّکَ ما تَشآءُ مِنْ أَمْرٍ یَکُونُ، اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ، صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللّه ِ، اِنّی اَتَوَجَّهُ بِکَ اِلَی اللّه ِ رَبِّکَ وَرَبِّی لِیُنْجِحَ بِکَ طَلِبَتی، اَللّهُمَّ بِنَبِیِّکَ اَنْجِحْ لی طَلِبَتی بِمُحَمَّدٍ » سپس بخواه حاجت خود را .

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 ، باب 28/4 از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) وسائل الشیعه 5 8 ، باب 28/8 ابواب بقیه صلوات مندوبه . جامع الأحادیث 7/238 . مرآه العقول 14/463 .

5 چهار رکعت نماز امیرالمؤمنین علیه السلام در مصباح المتهجد[(1)] و جمال الاسبوع از امام صادق علیه السلام روایت شده هر که از شما این نماز را بخواند از گناهانش بیرون می شود مانند روزی که مادر او را زائیده ، و حوائجش برآورده می گردد ، در هر رکعت حمد یک بار و قل هو اللّه احد را 50 بار بخواند ( البته هر دو رکعت به یک سلام ) چون فارغ از نماز شد ، این دعا را که تسبیح حضرت بوده بخواند « سُبْحَانَ مَنْ لا تَبِیدُ مَعَالِمُهُ ، سُبْحَانَ مَنْ لا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ ، سُبْحَانَ مَنْ لا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لا یَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ ، سُبْحَانَ مَنْ لا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لا یُشَارِکُ أَحَداً فِی أَمْرِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لا إِلَهَ غَیْرُهُ » و بعد از آن این دعا را می خواند : « یَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّیِّئَاتِ ، وَلَمْ یُجَازِ بِهَا ارْحَمْ عَبْدَکَ ، یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ نَفْسِی نَفْسِی ، أَنَا عَبْدُکَ ، یَا سَیِّدَاهْ ، أَنَا عَبْدُکَ بَیْنَ یَدَیْکَ ، یَا رَبَّاهْ بِکَ ، یَا إِلَهِی بِکَیْنُونَتِکَ ، یَا أَمَلاهْ یَا رَحْمَانَاهْ یَا غِیَاثَاهْ یَا غَایَتَاهْ ، عَبْدَکَ عَبْدَکَ لا حِیلَةَ لَهُ ، یَا مُنْتَهَی رَغْبَتَاهْ ، یَا مُجْرِیَ الدَّمِ فِی عُرُوقِی ، عَبْدَکَ یَا سَیِّدَاهْ یَا مَالِکَاهْ أَیَا هُوَ أَیَا هُوَ أَیَا هُوَ ، یَا رَبَّاهْ عَبْدَکَ ، لا حِیلَةَ لِی ، وَلا غِنَی بِی عَنْ نَفْسِی ، وَلا أَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَلا نَفْعاً ، وَلا أَجِدُ مَنْ أُصَانِعُهُ ، تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّی ، وَاضْمَحَلَّ کُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّی ، أَفْرَدَنِی الدَّهْرُ إِلَیْکَ فَقُمْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ هَذَا الْمَقَامَ ، یَا إِلَهِی بِعِلْمِکَ هَذَا کَانَ کُلُّهُ فَکَیْفَ أَنْتَ صَانِعٌ بِی ، وَلَیْتَ شِعْرِی کَیْفَ تَقُولُ لِدُعَائِی أَ تَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لا ، فَإِنْ قُلْتَ لا فَیَا وَیْلِی یَا وَیْلِی یَا وَیْلِی ، یَا عَوْلِی یَا عَوْلِی یَا عَوْلِی ، یَا شِقْوَتِی یَا شِقْوَتِی یَا شِقْوَتِی ، یَا ذُلِّی یَا ذُلِّی یَا ذُلِّی ، إِلَی مَنْ وَمِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ کَیْفَ أَوْ مَا ذَا أَوْ إِلَی أَیِّ شَیْءٍ أَلْجَأُ ، وَمَنْ أَرْجُو ، وَمَنْ یَجُودُ عَلَیَّ بِفَضْلِهِ حِینَ تَرْفِضُنِی ، یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ ، وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ کَمَا هُوَ الظَّنُّ بِکَ وَالرَّجَاءُ لَکَ ، فَطُوبَی لِی أَنَا السَّعِیدُ ، وَأَنَا الْمَسْعُودُ ، فَطُوبَی لِی ،

---

1- (1) بحار الأنوار 91/172 176 .

وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مُتَرَحِّمُ ، يَا مُتَرَئِّفُ ، يَا مُتَعَطِّفُ ، يَا مُتَجَبِّرُ ، يَا مُتَمَلِّکُ ، يَا مُقْسِطُ ، لا عَمَلَ لِی مَعَ نَجَاحِ حَاجَتِی ، أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی جَعَلْتَهُ فِی مَکْنُونِ غَيْبِکَ ، وَاسْتَقَرَّ عِنْدَکَ ، وَلا يَخْرُجُ مِنْکَ إِلَی شَیْءٍ سِوَاکَ ، أَسْأَلُکَ بِهِ وَبِکَ وَبِهِ ، فَإِنَّهُ أَجَلُّ وَأَشْرَفُ أَسْمَائِکَ ، لا شَیْءَ لِی غَيْرُ هَذَا وَلا أَحَدَ أَعْوَدُ عَلَیَّ مِنْکَ .

يَا کَيْنُونُ ، يَا مُکَوِّنُ ، يَا مَنْ عَرَّفَنِی نَفْسَهُ ، يَا مَنْ أَمَرَنِی بِطَاعَتِهِ ، يَا مَنْ نَهَانِی عَنْ مَعْصِيَتِهِ ، وَيَا مَدْعُوُّ ، وَيَا مَسْئُولُ ، يَا مَطْلُوباً إِلَيْهِ ، رَفَضْتُ وَصِيَّتَکَ الَّتِی أَوْصَيْتَنِی بِهَا ، وَلَمْ أُطِعْکَ ، وَلَوْ أَطَعْتُکَ فِيمَا أَمَرْتَنِی لَکَفَيْتَنِی مَا قُمْتُ إِلَيْکَ فِيهِ ، وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِی لَکَ رَاجٍ ، فَلا تَحُلْ بَيْنِی وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ ، يَا مُتَرَحِّمُ لِی ، أَعِذْنِی مِنْ بَيْنِ يَدَیَّ ، وَمِنْ خَلْفِی ، وَمِنْ فَوْقِی ، وَمِنْ تَحْتِی ، وَمِنْ کُلِّ جِهَاتِ الْإِحَاطَهِ بِی ، اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِی ، وَبِعَلِیٍّ وَلِيِّی وَبِالْأَئِمَّهِ الرَّاشِدِينَ عليهم السلام اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِکَ وَرَأْفَتَکَ وَرَحْمَتَکَ ، وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِکَ ، وَاقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ ، وَجَمِيعَ حَوَائِجِنَا يَا اللّهُ يَا اللّهُ يَا اللّهُ ، إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ » .

سپس فرمود : هر که این نماز را بخواند و به این دعاء دعاء کند ، جدا شده ، بین او و خداوند تعالی گناهی نیست مگر آنکه آن را می آمرزد . دعائی دیگر دنبال نماز : « الْحَمْدُ للّه ِ خَالِقِ الْخَلْقِ بِغَيْرِ مَنْصَبَهٍ ، الْمَوْصُوفِ بِغَيْرِ غَايَهِ ، الْمَعْرُوفِ بِغَيْرِ تَحْدِيدٍ ، الْحَمْدُ للّه ِ الْحَیِّ بِغَيْرِ شَبِيهٍ وَلا ضِدَّ لَهُ وَلا نِدَّ لَهُ ، الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا تُقْضَی خَزَائِنُهُ ، وَلا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ ، الْحَمْدُ للّه ِ الَّذِی لا إِلَهَ مَعَهُ ، ذَلِکَ اللّهُ الَّذِی لَبِسَ الْبَهْجَهَ وَالْجَمَالَ ، وَتَرَدَّی بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ ، ذَلِکَ اللّهُ الَّذِی يَرَی أَثَرَ النَّمْلَهِ فِی الصَّفَا ، وَيَسْمَعُ وَقْعَ الطَّيْرِ فِی الْهَوَاءِ ، ذَلِکَ اللّهُ الَّذِی هُوَ هَکَذَا وَلا هَکَذَا غَيْرُهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَيُّومٌ لا يَنَامُ ، وَمَلِکٌ لا يُضَامُ ، وَعَزِيزٌ لا يُرَامُ ، وَبَصِيرٌ لا يَرْتَابُ وَسَمِيعٌ لا يَتَکَلَّفُ ، وَمُحْتَجِبٌ لا يُرَی ، وَصَمَدٌ لا

يُطْعَمُ ، وَحَیٌّ لا یَمُوتُ .

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی أَطْفَأْتَ بِهِ کُلَّ نُورٍ ، وَهُوَ حَیٌّ خَلَقْتَهُ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ عَرْشَکَ الَّذِی لا یَعْلَمُ مَا هُوَ إِلاّ أَنْتَ ، وَأَسْأَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْعَظِیمِ ، وَأَسْأَلُکَ بِنُورِ اسْمِکَ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ نُورَ حِجَابِکَ النُّورَ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ بِاسْمِکَ الَّذِی تُضَعْضِعُ بِهِ سُکَّانَ سَمَاوَاتِکَ وَأَرْضِکَ وَاسْتَقَرَّ بِهِ عَرْشُکَ ، وَتَطْوِی بِهِ سَمَاوءَکَ ، وَتُبَدَّلُ بِهِ أَرْضُکَ ، وَتُقِیمُ بِهِ الْقِیَامَهَ ، یَا اللّه ُ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی تَقْضِی بِهِ مَا تَشَاءُ بِذَلِکَ الاسْمِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی هُوَ نُورٌ مِنْ نُورٍ ، وَنُورٌ مَعَ نُورٍ ، وَنُورٌ فَوْقَ کُلِّ نُورٍ ، وَنُورٌ یُضِیءُ بِهِ کُلَّ ظُلْمَهٍ ، وَنُورٌ عَلَی کُلِّ نُورٍ ، وَنُورٌ فِی نُورٍ ، یَا اللّه ُ یَذْهَبُ بِهِ الظُّلَمُ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی جَبْهَهِ إِسْرَافِیلَ ، وَبِقُوَّهِ ذَلِکَ الاسْمِ الَّذِی یَنْفُخُ إِسْرَافِیلُ فِی الصُّورِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی رَاحَهِ رِضْوَانَ خَازِنِ الْجِنَانِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الزَّکِیِّ الطَّاهِرِ الْمَکْتُوبِ فِی کُنْهِ حُجُبِکَ الْمَخْزُونِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ عَلَی سِدْرَهِ الْمُنْتَهَی ، أَسْأَلُکَ بِهِ یَا اللّه ُ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ بِکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ السَّرَائِرِ ، وَأَدْعُوکَ بِهَذِهِ الاْءَسْمَاءِ ، بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ ، لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ سُبْحَانَکَ ، أَنْتَ النُّورُ التَّامُّ الْبَارُّ الرَّحِیمُ ، وَالْمُعِیدُ الْکَبِیرُ الْمُتَعَالِ ، بَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَالاْءَرْضِ ، وَنُورُهُنَّ وَقَوَّامُهُنَّ یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ ، یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ ، نُورَ النُّورِ دَائِمٌ قُدُّوسٌ ، اللّه ُ الْقُدُّوسُ الْقَیُّومُ ، حَیٌّ لا یَمُوتُ مُدَبِّرُ الاْءُمُورِ فَرْدٌ وَتْرٌ حَقٌّ قَدِیمٌ .

وَأَسْأَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِمُوسَی عَلَی الْجَبَلِ ، فَجَعَلْتَهُ دَکّاً ، وَخَرَّ مُوسی صَعِقاً ، فَمَنَنْتَ بِهِ عَلَیْهِ وَأَحْیَیْتَهُ بَعْدَ الْمَوْتِ بِذَلِکَ الاسْمِ وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ بِاسْمِکَ الَّذِی کَتَبْتَهُ عَلَی عَرْشِکَ ، وَاسْتَقَرَّ بِذَلِکَ الاسْمِ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ یَا قُدُّوسُ یَا قُدُّوسُ یَا قُدُّوسُ ، وَأَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ قُدُّوسٌ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ ، أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی یُمْشِی بِهِ عَلَی طَلَلِ الْمَاءِ ، کَمَا

يُمْشِی بِهِ عَلَی جَدَدِ الْاَرْضِ ، یَا اللّه ُ ، وَأَسْأَلُکَ بِهِ وَبِاسْمِکَ الَّذِی أَجْرَیْتَ بِهِ الْفَلَکَ فَجَعَلْتَهُ مَعَالِمَ شَمْسِکَ وَقَمَرِکَ ، وَکَتَبْتَ اسْمَکَ عَلَیْهِ ، وَبِأَنَّکَ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ تُسْأَلُ فَتُجِیبُ ، فَأَنَا أَسْأَلُکَ بِهِ یَا اللّه ُ ، وَبِاسْمِکَ الَّذِی هُوَ نُورٌ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی أَقَمْتَ بِهِ عَرْشَکَ وَکُرْسِیَّکَ فِی الْهَوَاءِ ، وَبِاسْمِکَ الَّذِی بِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُکَ غَضَبَکَ ، وَبِاسْمِکَ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْفِرْدَوْسَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ ، وَبِأَنَّکَ السَّلامُ ، وَمِنْکَ السَّلامُ ، وَبِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی دَارِ السَّلامِ ، وَبِاسْمِکَ یَا اللّه ُ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ النُّورِ الْمُصْطَفَی ، الَّذِی اصْطَفَیْتَهُ لِنَفْسِکَ ، بِهِ أَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ ، وَبِنُورِ وَجْهِکَ الْمُنِیرِ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ بِاسْمِکَ الَّذِی یُمْشَی بِهِ فِی الظُّلَمِ ، وَیُمْشَی بِهِ فِی أَبْرَاجِ السَّمَاءِ ، وَأَسْأَلُکَ یَا اللّه ُ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ ، بِاسْمِکَ الَّذِی کَتَبْتَهُ عَلَی حِجَابِ عَرْشِکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَکْبَرِ الْاَعْظَمِ الَّذِی تُحِبُّهُ وَتَرْضَی عَمَّنْ دَعَاکَ بِهِ ، وَتُجِیبُ دَعْوَتَهُ وَلا تَحْرُمُ سَائِلَکَ بِهِ بِذَلِکَ الاسْمِ ، وَأَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ طَیِّبٌ مُبَارَکٌ فِی التَّوْرَاهِ وَالْاِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ ، وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ فِی اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی أَصْغَرُ حَرْفٍ مِنْهُ أَعْظَمُ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرَضِینَ وَالْجِبَالِ ، وَمِنْ کُلِّ شَیْءٍ خَلَقْتَهُ ، وَأَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ اصْطَفَیْتَهُ مِنْ عِلْمِکَ لِنَفْسِکَ ، وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی کَانَ دَعَاکَ بِهِ ، الَّذِی عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْکِتابِ فَأَجَبْتَهُ ، بِذَلِکَ الاسْمِ أَدْعُوکَ وَأَسْأَلُکَ بِهِ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ حَمَلَهُ عَرْشِکَ فَاسْتَقَرَّتْ أَقْدَامُهُمْ ، وَحَمَّلْتَهُمْ عَرْشَکَ بِذَلِکَ الاسْمِ ، یَا اللّه ُ الَّذِی لا یَعْلَمُهُ مَلَکٌ مُقَرَّبٌ وَلا حَامِلُ عَرْشِکَ وَلا کُرْسِیِّکَ إِلاّ مَنْ عَلَّمْتَهُ ذَلِکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ الطَّیِّبِینَ الْاَخْیَارِ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، وَاقْضِ حَاجَتِی ، وَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْمَغْفِرَهِ وَالرَّحْمَهِ وَالرِّزْقِ الْحَلاَلِ الطَّیِّبِ الْوَاسِعِ وَالصِّحَّهِ وَالْعَافِیَهِ وَالسَّلامَهِ فِی نَفْسِی وَدِینِی وَأَهْلِی وَمَالِی وَوُلْدِی وَإِخْوَانِی

وَعَشِيرَتِی إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ ، الْحَمْدُ لِلّهِ الْقَادِرِ بِقُدْرَتِهِ عَلَی کُلِّ قُدْرَهٍ ، وَلا یَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ ، الْحَمْدُ لِلّهِ بَاسِطِ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَالِمِ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَهِ ، وَهُوَ عَلِیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ ، وَقَاسِمِ الرِّزْقِ ، الْحَمْدُ لِلّهِ الْخَالِقِ لِمَا یُرَی الْحَمْدُ لِلّهِ عَلاّمِ الْغُیُوبِ ، الْحَمْدُ لِلّهِ بِجَمِیعِ مَحَامِدِهِ کُلِّهَا الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی جَمِیعِ نَعْمَائِهِ ، الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَی جَمِیعِ بَلائِهِ عَلَی خَلْقِهِ بِقُدْرَتِهِ ، لا تُدْرِکُهُ الْاَبْصارُ وَهُوَ یُدْرِکُ الْاَبْصارَ وَهُوَ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ ، الْاَوَّلِ کَانَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَعِلْمَ کُلَّ شَیْءٍ بِعِلْمِهِ ، وَأَنْفَذَ کُلَّ شَیْءٍ بَصَراً ، وَعَلِمَ کُلَّ شَیْءٍ بِغَیْرِ تَعْلِیمٍ ، الْحَمْدُ لِلّهِ الْاِلَهِ الْقُدُّوسِ ، یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَالْاَرْضِ طَائِعِینَ غَیْرَ مَکْرُوهَیْنِ ، وَکُلُّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ، وَلَکِنْ لا یَفْقَهُونَ تَسْبِیحَهُمْ ، إِلَهِی عَلِمْتَ کُلَّ شَیْءٍ ، وَقَدَّرْتَ کُلَّ شَیْءٍ ، وَهَدَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ ، وَدَعَوْتَ کُلَّ شَیْءٍ إِلَی جَلالِکَ وَجَلالِ وَجْهِکَ ، وَعَظِیمِ مُلْکِکَ ، وَتَعْظِیمِ سُلْطَانِکَ ، وَقَدِیمِ أَزَلِیَّتِکَ وَرُبُوبِیَّتِکَ لَکَ الثَّنَاءُ بِجَمِیعِ مَا یَنْبَغِی لَکَ أَنْ یُثْنَی بِهِ عَلَیْکَ مِنَ الْمَحَامِدِ وَالثَّنَاءِ وَالتَّقْدِیسِ وَالتَّهْلِیلِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لا یَلْهُو ، سُبْحَانَکَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لا یَسْهُو ، نُورُ کُلِّ نُورٍ ، وَهَادِی کُلِّ شَیْءٍ سُبْحَانَ أَهْلِ الْکِبْرِیَاءِ وَأَهْلِ التَّعْظِیمِ وَالثَّنَاءِ الْحَسَنِ ، تَبَارَکْتَ إِلَهِی فَاسْتَوَیْتَ عَلَی کُرْسِیِّ الْعِزِّ وَقَدْ عَلِمْتَ مَا تَحْتَ الثَّرَی وَمَا فَوْقَهُ وَمَا عَلَیْهِ وَمَا یَخْرُجُ مِنْهُ ، وَمَا یَخْرُجُ شَیْءٌ مِنْ عِلْمِکَ ، سُبْحَانَکَ مَا أَحْسَنَ بَلاءَکَ ، وَلَکَ الْحَمْدُ مَا أَظْهَرَ نَعْمَاءَکَ ، وَلَکَ الشُّکْرُ مَا أَکْبَرَ عَظَمَتَکَ إِلَهِی اغْفِرْ لِلْمُذْنِبِینَ مِنَ الْمُوءْمِنِینَ وَالْمُوءْمِنَاتِ ، وَتَجَاوَزْ عَنِ الْخَاطِئِینَ ، فَإِنَّهُمْ قَصُرُوا وَلَمْ یَعْلَمُوا ، وَضَمِنُوا لَکَ عَلَی أَنْفُسِهِمْ وَلَمْ یَفُوا ، وَاتَّکَلُوا عَلَی أَنَّکَ أَکْرَمُ الْاَکْرَمِینَ ، فَتَّاحُ الْخَیْرَاتِ إِلَهُ مَنْ فِی الْاَرَضِینَ وَالسَّمَاوَاتِ ، وَأَنَّکَ دَیَّانُ یَوْمِ الدِّینِ ، وَاغْفِرْ لِی وَلِوَالِدَیَّ وَأَهْلِی وَإِخْوَانِی ، وَارْزُقْنِی رِزْقاً وَاسِعاً طَیِّباً هَنِیئاً مَرِیئاً سَرِیعاً حَلالاً إِنَّکَ خَیْرُ الرَّازِقِینَ » .

6 نمازی در روایت مسند(1) ( اعتبارش ثابت نشد ) مفضل بن عمر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده ، که سید بن طاوس آن را در جمال الاسبوع آورده امام علیه السلام فرمودند ، برای مادرم فاطمه علیهاالسلام نمازی است آنرا می خواند ، جبرئیل علیه السلام به حضرت آموخته بود ، دو رکعت است ، در هر رکعت حمد یک بار ، و در رکعت اولی 100 بار انا انزلناه ، و در رکعت دوم 100 بار قل هو اللّه خوانده می شود ، بعد از سلام تسبیح حضرت زهرا را می گوید ، دستها را تا آرنج و زانوها را برهنه کرده دعاء را می خواند ، و حاجت خود را خواسته انشاء اللّه داده خواهد شد ، بعد از صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله دستها را بالا برده و می گوید : « اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِهِمْ ، وَأَسْئَلُکَ بِحَقِّکَ العَظِیم الّذی لا یَعْلَمُ کُنهَهُ سِواک وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحَقِّهِمُ الَّذِی لا یَعْلَمُ کُنْهَهُ سِوَاکَ ، وَبِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَکَ عَظِیمٌ ، وَبِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی ، وَکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ الَّتِی أَمَرْتَنِی أَنْ أَدْعُوَکَ بِهَا ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی أَمَرْتَ إِبْرَاهِیمَ علیه السلام أَنْ یَدْعُوَ بِهِ الطَّیْرَ فَأَجَابَتْهُ ، وَبِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الّذی قُلْتَ لِلنَّارِ کُونِی بَرْداً وَسَلاماً عَلی إِبْرَاهِیمَ فَکَانَتْ ، وَبِأَحَبِّ أَسْمَائِکَ إِلَیْکَ ، وَأَشْرَفِهَا عِنْدَکَ ، وَأَعْظَمِهَا لَدَیْکَ ، وَأَسْرَعِهَا إِجَابَةً ، وَأَنْجَحِهَا طَلِبَةً وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ ، وَأَرْغَبُ إِلَیْکَ ، وَأَتَصَدَّقُ مِنْکَ ، وَأَسْتَغْفِرُکَ ، وَأَسْتَمْنِحُکَ ، وَأَتَضَرَّعُ إِلَیْکَ ، وَأَخْضَعُ بَیْنَ یَدَیْکَ ، وَأَخْشَعُ لَکَ ، وَأُقِرُّ لَکَ بِسُوءِ صَنِیعَتِی ، وَأَتَمَلَّقُ وَأُلِحُّ عَلَیْکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِکُتُبِکَ الَّتِی أَنْزَلْتَهَا عَلَی أَنْبِیَائِکَ وَرُسُلِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ ، مِنَ التَّوْرَاهِ وَالاْءِنْجِیلِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ ، مِنْ أَوَّلِهَا إِلَی آخِرِهَا ، فَإِنَّ فِیهَا اسْمَکَ الاْءَعْظَمَ ، وَبِمَا فِیهَا مِنْ أَسْمَائِکَ الْعُظْمَی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ وَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ

---

1- (1) بحار الانوار 91/184 185 ؛ مستدرک 1 6 باب 8/1 ابواب بقیه صلوات مندوبه .

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتَجْعَلَ فَرَجِی مَقْرُوناً بِفَرَجِهِمْ ، وَتُقَدِّمَهُمْ فِی کُلِّ خَیْرٍ وَتَبْدَأَ بِهِمْ فِیهِ ، وَتَفْتَحُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ لِدُعَائِی فِی هَذَا الْیَوْمِ ، وَتَأْذَنَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَهَذِهِ اللَّیْلَهِ بِفَرَجِی ، وَإِعْطَائِی سُوءْلِی فِی الدُّنْیَا وَالآخِرَهِ ، فَقَدْ مَسَّنِی الْفَقْرُ ، وَنَالَنِی الضُّرُّ ، وَسَلَّمَتْنِی الْخَصَاصَهُ ، وَأَلْجَأَتْنِی الْحَاجَهُ ، وَتَوَسَّمْتُ بِالذِّلَّهِ ، وَغَلَبَتْنِی الْمَسْکَنَهُ ، وَحَقَّتْ عَلَیَّ الْکَلِمَهُ ، وَأَحَاطَتْ بِیَ الْخَطِیئَهُ ، وَهَذَا الْوَقْتُ الَّذِی وَعَدْتَ أَوْلِیَاءَکَ فِیهِ الاْءِجَابَهَ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَامْسَحْ مَا بِی بِیَمِینِکَ الشَّافِیَهِ ، وَانْظُرْ إِلَیَّ بِعَیْنِکَ الرَّاحِمَهِ وَأَدْخِلْنِی فِی رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَهِ ، وَأَقْبِلْ إِلَیَّ بِوَجْهِکَ الَّذِی إِذَا أَقْبَلْتَ بِهِ عَلَی أَسِیرٍ فَکَکْتَهُ وَعَلَی ضَالٍّ هَدَیْتَهُ ، وَعَلَی حَائِرٍ أَدَّیْتَهُ ، وَعَلَی مُقْتِرٍ أَغْنَیْتَهُ ، وَعَلَی ضَعِیفٍ قَوَّیْتَهُ ، وَعَلَی خَائِفٍ أَمِنْتَهُ ، وَلَا تُخْلِنِی لِقَاءَ عَدُوِّکَ وَعَدُوِّی ، یَا ذَا الْجَلالِ وَالاْءِکْرَامِ ، یَا مَنْ لا یَعْلَمُ کَیْفَ هُوَ وَحَیْثُ هُوَ وَقُدْرَتَهُ إِلاّ هُوَ ، یَا مَنْ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ ، وَکَبَسَ الاْءَرْضَ عَلَی الْمَاءِ ، وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الاْءَسْمَاءِ ، یَا مَنْ سَمَّی نَفْسَهُ بِالاسْمِ الَّذِی بِهِ یَقْضِی حَاجَهَ کُلِّ طَالِبٍ یَدْعُوهُ بِهِ ، وَأَسْأَلُکَ بِذَلِکَ الاسْمِ ، فَلا شَفِیعَ أَقْوَی لِی مِنْهُ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی ، وَتُسْمِعَ مُحَمَّداً وَعَلِیّاً وَفَاطِمَهَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ وَعَلِیّاً وَمُحَمَّداً وَجَعْفَراً وَمُوسَی وَعَلِیّاً وَمُحَمَّداً وَعَلِیّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّهَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَبَرَکَاتُکَ وَرَحْمَتُکَ صَوْتِی، فَیَشْفَعُوا لِی إِلَیْکَ وَتُشَفِّعَهُمْ فِیَّ ، وَلا تَرُدَّنِی خَائِباً بِحَقِّ لا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا و به جای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کند یَا کَرِیم » .

و در روایت(1) مصباح المتهجد و جمال الاسبوع بعد از تسبیح حضرت این

---

1- (1) بحار الانوار 91/180 181 ؛ مستدرک 1 6 باب 8/2 ابواب بقیه صلوات مندوبه .

دعا را ذکر کرده : « سُبحانَ ذِی الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنیفِ، سُبْحانَ ذِی الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظیمِ، سُبحانَ ذِی الْمُلْکِ الْفاخِرِ الْقَدیمِ، سُبحانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمالَ، سُبحانَ مَنْ تَرَدّیبِالنُّورِ وَالْوَقارِ، سُبحانَ مَنْ یَری اَثَرَ النَّمْلِ فی الصَّفا، سُبحانَ مَنْ یَری وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَواءِ، سُبحانَ مَنْ هُوَ هکَذا لا هکَذا غَیْرُهُ » و در این روایت دارد ، بعد از فراغ از تسبیح سزاوار است زانوها و دستهای خود را تا آرنج برهنه کرده ، اعضاء 7 گانه سجده را بدون مانعی روی زمین بنهد ، و دعا کرده و حاجت خود را بخواهد ، و در حال سجده بگوید « یا مَنْ لَیْسَ غَیْرَهُ رُبٌّ یُدْعی، یا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ اِلهٌ یُخْشی، یا مَنْ لَیْسَ دُونَهُ مَلِکٌ یُتَّقی، یا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزیْرٌ یُؤْتی، یا مَنْ لَیْسَ لَهُ حاجِبٌ یُرْشی، یا مَنْ لَیْسَ لَهُ بَوّابٌ یُغْشی، یا مَنْ لا یَزْدادُ عَلی کَثْرَهِ السُّؤالِ اِلاّ کَرَماً وَجُوداً، وَعَلی کَثْرَهِ الذُّنُوبِ اِلاّ عَفْواً وَصَفْحاً صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ، وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا » ( و به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

7 در کتاب محاسن(1) نمازی از امام ششم علیه السلام از طریق حسن بن صالح بن حی آورده ، که هر که وضوء نیکو بگیرد ، سپس دو رکعت نماز بخواند ، و رکوع و سجود آن را کامل بیاورد ، سپس نشسته خدای را ثنا گوید ، و صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرستد ، و حاجت خود را بخواهد ، خیر را در جای خود درخواست کرده ، و این چنین کس نا امید نمی شود ( آنچه خواسته به او داده می شود ) .

---

1- (1) بحار الأنوار 91/347 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 28/2 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/237 .

8 عیاشی در تفسیر خود و سید هاشم بحرانی قدس سره (1) در تفسیر ( البرهان ) نمازی از امام صادق علیه السلام ذکر کرده اند ، که هر که را به سوی خداوند حاجت باشد می خواهد برآورده شود ، چهار رکعت نماز ( ظاهراً دو دورکعتی با حمد و سوره انعام بخواند و در نماز بعد از قرائت بگوید : « یا کَریمُ یا کَریمُ یا کَریمُ ، یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ ، یا اَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظیمٍ ، یا سَمیعَ الدُّعآءِ ، یا مَنْ لاتُغَیِّرُهُ اللَّیالی وَالْاَیّامُ ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفی وَفَقْری وَفاقَتی وَمَسْکَنَتی ، فَاِنَّکَ اَعْلَمُ بِها مِنّی ، وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِحاجَتی ، یا مَنْ رَحِمَ الشَّیْخَ یَعْقُوبَ حینَ رَدَّ عَلَیْهِ یُوسُفَ قُرَّةَ عَیْنِهِ ، یا مَنْ رَحِمَ اَیُّوبَ بَعْدَ طُولِ ( حُلولِ ) بَلاآئِهِ یا مَنْ رَحِمَ مُحَمَّداً وَمِنَ الْیُتْمِ آواهُ ، وَنَصَرَهُ عَلی جَبابِرَهِ قُرَیْشٍ وَطَواغیتِها وَاَمْکَنَهُ مِنْهُمْ یا مُغیثُ یا مُغیثُ یا مُغیثُ » چند بار این را می گوئی ( و بهتر است این دعاء را بعد از نماز نیز بخواند ) قسم به کسی که جان من در دست اوست ، اگر این دعاء را بعد از خواندن این نماز دنبال این سوره خواندی ، سپس از خداوند تمام حوائج خود را درخواست کردی ، بر تو بخل نکرده همه را به تو خواهد عطاء کرد و نظیر این روایت را در کتاب البلد الأمین(2) مسنداً نقل کرده .

9 عیاشی در تفسیر خود(3) نمازی از ابوبکر حضرمی از امام ششم علیه السلام ایراد کرده ، هرآنگاه حاجتی داشتی ، دو رکعت نماز خوانده با مثانی و سوره دیگری

---

1- (1) بحار الأنوار 91/348 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 28/11 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الاحادیث 7/240 ؛ تفسیر البرهان 1/514 515 .
2- (2) بحار الانوار 91/376 377 .
3- (3) بحار الانوار 91/348 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 22/1 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الاحادیث 7/243 .

و خدا را بخوان ، پرسیدم مثانی چیست ؟ فرمود فاتحه الکتاب .

10 نمازی دیگر به روایت(1) کتاب دلائل طبری از أبی الحسن ابن أبی البعل کاتب از صاحب الزمان عجل اللّه فرجه وارد شده ( در جریان گرفتاری و ترس از ابی منصور بن صالحان که باعث پنهان شدن وی شده بود ) شب جمعه ای به زیارت قبر امامین همامین موسی بن جعفر وأبی جعفر محمد علی التقی علیهماالسلام رفته مشغول دعا و زیارت و نماز بوده ، ناگهان خدمت حضرت مشرف شده و آن حضرت او را به نام ندا کرده و دعای فرج را به او یاد می دهد ، می پرسد حضرت بفرمایند دو رکعت نماز می خوانی ، و می گوئی « یا مَنْ اَظْهَرَالْجَمیلَ وَسَتَرَ الْقَبیحَ ، یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَریرَهِ ، وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ ، یا عَظیمَ الْمَنّ ، یا کَریمَ الصّفحِ ، یا حَسَنَ التَّجاوُزِ ، یا واسِعَ الْمَغْفِرَهِ ، یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ ، یا مُنتَهی کُلِّ نَجْوی ، یا غایَهَ کُلِّ شَکْوی ، یا عَوْنَ کُلِّ مُسْتَعین ، یا مُبْتَدِءاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقاقِها ، یا رَبّاهُ ده مرتبه ، یا سَیِّداهُ ده مرتبه ، یا مَوْلاهُ ده مرتبه ، یا غایَتاه ده مرتبه ، یا مُنْتَهی غایَهَ رَغْبَتاهُ ده مرتبه ، أسألُکَ بِحَقِّ هذِهِ الاسماء ، وَبِحَقِّ مُحَمّدٍ وَآله الطّاهرین عَلَیْهِمُ السّلام إلاّ ما کَشَفْتَ کَربی ، ونَفَّسْتَ هَمّی ، وَفَرّجْتَ غَمّی وأصْلَحْتَ حالی » و بعد از آن به هر چه خواستی دعا کرده حاجت خود را می خواهی ، سپس گونه راست را بر زمین ( مهر ) گذارده 100 بار در سجده خود می گوئی « یا مُحَمَّدُ یا عَلیُّ ، یا عَلِیُّ یامُحَمَّدُ ، اِکْفِیانی فَاِنَّکُما کافِیایَ ، وَاُنْصُرانی فَاِنَّکُما ناصِرایَ » و گونه چپ خود را بر زمین گذارده و 100 بار ادرکنی می گوئی و بسیار او را تکرار می کنی و می گوئی الغوث الغوث

---

1- (1) بحار الأنوار 91/349 350 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 19/1 ابواب صلوات مندوبه ؛جامع الأحادیث 7/279 280 .

الغوث تا نفس قطع شود سر خود را بر می داری همانا خداوند به کرمش حاجتت را بر می آورد انشاء اللّه دنباله این خبر برخورد بر این صالحان و گذشت از او ، رفتار نیک با وی است .

11 در مکارم الاخلاق(1) نمازی بدون اسناد به معصوم ، بدون سند آورده ، که نصف شب شده غسل کرده ، دو رکعت نماز بخواند ، در هر رکعت فاتحه الکتاب و سوره اخلاص ( قل هو اللّه ) را 500 بار می خواند ، از قرائت رکعت دوم که فارغ شد ، آخر سوره حشر و 6 آیه از اول سوره حدید خوانده ، و همانگونه که ایستاده بعد از آن 1000 بار بگوید « ایّاکَ نَعْبُدُ وَایّاکَ نَسْتَعین » سپس رکوع و سجود و تشهد را انجام داده ( نماز را تمام می کند خدای را ثناء گفته اگر حاجت روا شد و گر نه شب دوم و گر نه در شب سوم .

12 مقاتل بن مقاتل در روایتی(2) از امام رضا علیه السلام نقل کرده که در مصباح المتهجد و مکارم الاخلاق و غیر این دو آمده ) هرگاه حاجتی مهم به سوی خداوند داری ، غسل کن پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوش ، و چیزی از بوی خوش ببوی ( مراد داشتن بوی خوش بر لباس و بدن است ) سپس زیر آسمان دو رکعت نماز را شروع کن ، سوره فاتحه الکتاب و قل هو اللّه احد را 15 بار بخوان سپس رکوع رفته 15 بار می خوانی همانند نماز تسبیح ( نماز جعفر ) جز آنکه

---

1- (1) بحار الانوار 91/352 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/8 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛جامع الاحادیث 7/244 ؛ مکارم الاخلاق / 376 .
2- (2) بحار الانوار 91/353 354 ؛ وسائل الشیعه 5 8 باب 28/7 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/237 ؛ مکارم الاخلاق / 378 .

خواندن سوره 15 بار است ( یعنی بعد از رکوع نیز 15 بار در هر یک از دو سجده 15 بار ، بین دو سجده و بعد از سجده نیز 15 بار باید قل هو اللّه خوانده شود ( و احتمال دارد حمد و قل هو اللّه هر دو در همه این موارد 15 بار خوانده شود ) در بعض نسخ دارد ، چون سلام دادی 15 بار بخوان ، سپس سجده کرده ( منظور بعد از ختم نماز است ) می گوئی : « اللّهُمّ إنّ کُلَّ معبودٍ مِنْ لَدُنْ عَرْشِکَ إلی قَرار أرْضِکَ فَهُوَ باطلٌ سِواکَ ، فانّکَ أنتَ اللّه الحقُّ المُبین اقضِ لی حاجه کذا وکذا ( به جای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کرده ) السّاعهَ السّاعَهَ » و در آن چه می خواهی الحاح ( اصرار ) می کنی .

13 در مکارم الاخلاق(1) مرسلاً از امام رضا علیه السلام نمازی برای کسی که همی و غمی به او رسیده ، یا حاجتی به سوی خداوند دارد ، آورده ، دو رکعت ، در هر رکعت یک بار حمد و 13 بار انا انزلناه می خواند ، چون فارغ شد ، سجده می کند و می گوید : « اللّهُمّ یا فارِجَ الْهَمِّ ، وَکاشِفَ الْغَمِّ ، وَمُجیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرّینَ ، یا رَحْمنَ الدُّنْیا وَرَحیمَ وَالاْءخِرَهِ ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ ، وَارْحَمْنی رَحْمَهً تُطْفِئُ بِها عَنّی غَضَبِکَ وَسَخَطِکَ وَ تُغْنینی بِها عَنْ رَحمَهِ مَنْ سِواکَ » سپس گونه راست خود را به زمین چسبانده و می گوید : « یا مُذِلل کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ ، وَمُعِزَّ کُلِّ ذَلیلٍ ، قَد وَحَقِّکَ بَلَغَ المَجْهودُ مِنّی فی أمر کذا ( به جای کذا هم یا غم یا حاجت خود را ذکر می کند ) فَفَرِّجْ عَنّی » سپس گونه چپ خود را به زمین چسبانده و همان ذکر را می گوید ، سپس به سجده برگشته ، و همین ذکر را می گوید ، همانا خداوند سبحانه غمّش را

---

1- (1) بحار الانوار 91/355 ؛ جامع الاحادیث 7/273 274 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 25/2 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مکارم الاخلاق 380 381 .

فرج فرموده حاجتش را بر می آورد .

14 نمازی(1) برای حاجت از امام ششم علیه السلام در مکارم الاخلاق وارد شده هرآنگاه ثلث شب گذشت ، بایست و دو رکعت نماز خوانده با سوره ملک و تنزیل سجده ( رکعت اولی سوره تبارک الذی ، در رکعت دوم تنزیل سجده ) و سپس دعا کن و بگو : « یاربِّ قَدْ نامَتِ الْعُیُونُ ، وَغارَتِ النُّجُومُ ، وَاَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ، لا تَأْخُذُکَ سِنَهٌ وَلانَوْمٌ ، لَنْ یُواری عَنْکَ لَیْلٌ داجٍ ، وَلاسَمآءٌ ذاتُ اَبْراجٍ ، وَلا اَرْضٌ ذاتُ مِهادٍ ، وَلابَحْرٌ لُجِّیٌّ وَلاظُلُماتٌ بَعْضُها فَوْقَ بَعْضٍ ، یا صَریخَ الأَبْرار وَغِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ ، بِرَحْمَتِکَ اَسْتَغیثُ فَصَلِّ عَلی مُحَمّدٍ وَالِهِ ، واقْضِ لی حاجَهَ کَذا وَکَذا ( بجای آن حاجت خود را بگوید ) وَلا تَرُدّنی خائباً ولا مَحرُوماً یا اَرحَمَ الرّاحمین » همانا در برآورده شدن حاجات مانند به دست گرفتن است .

علامه مجلسی قدس سره گفته یعنی در سرعت اجابت مانند این است که دست خود را به سوی چیزی دراز کرده او را بگیری .

15 در کتاب بلد الأمین(2) از کتاب اغسال به سند خود از امام صادق علیه السلام نمازی برای حاجت مهم که می خواهد برآورده شود ذکر کرده ، که غسل می کند پاکیزه ترین لباسها را می پوشد ، بالای پشت بام می رود ، دو رکعت نماز می خواند سپس به سجده می رود ، و ثنای خدای را گفته 100 بار می گوید : « یا جَبْرَئیل یا مُحَمّد ، یا جَبْرَئیلُ یا مُحَمّد ، أنتُما کافیانِ فاکفِیانی ، وَأَنْتُما حافِظانِ فاحْفَظانِ ،

---

1- (1) بحار الأنوار 91/361 ؛ مکارم الاخلاق 389 .

2- (2) بحار الأنوار 91/376 ، جامع الاحادیث 7/243 مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/5 ابواب بقیه صلوات مندوبه .

وأَنْتُما کالئانِ فاکلئانی » امام صادق علیه السلام فرموده باشد حق است بر خداوند تعالی که کسی این را نگوید مگر خداوند حاجتش را برآورد .

16 در همان کتاب(1) دستوری از امام صادق علیه السلام مرسلاً آورده ، که هر که را حاجتی باشد ، در دل شب ایستاده ، یعنی اگر خواب است از خواب برخیزد و غسل کند ، و پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوشد ، کوزه تازه ای پر از آب گرفته ، سوره قدر ( انا انزلناه ) را 10 بار بر آن بخواند ، و آن را اطراف جای سجده و جای سجده بپاشد ، سپس دو رکعت نماز با حمد و سوره قدر در هر دو رکعت بخواند بعد حاجت خود را بخواهد همانا سزاوار است که برآورده شود انشاء اللّه .

17 در کتاب تنبیه الخاطر(2) روایتی مرسلاً از گفته رسول اللّه صلی الله علیه و آله آورده ، که فرموده باشند ، خداوند از بنده اش حیا می کند ، هنگامی که نماز را به جماعت خواند ، سپس حاجتی از خدا خواست آن را تمام کند تا آن را برآورده سازد .

18 در مرسلی(3) دیگر از آن حضرت نقل شده ، هر که 4 رکعت نماز در هر رکعت سوره حمد و حشر را بخواند به سوی هر حاجتی شود ( بخواهد ) مادام که معصیت نباشد خداوند آنرا برآورده سازد . و نظیر آن از امام صادق علیه السلام وارد شده .

---

1- (1) بحار الانوار 91/377 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/6 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الاحادیث 7/243 .
2- (2) بحار الأنوار 88/4 .
3- (3) تفسیر برهان 4/312 .

19 عبدالرحیم قصیر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده نمازی را(1) ( داخل بر آن حضرت شد ، گفت فدایت شوم دعائی اختراع کردم ، فرمود ، واگذار مرا از اختراعت ) ، هرگاه امری ( کاری سخت ) بر تو نازل شد ، پناه به رسول اللّه صلی الله علیه و آله ببر و دو رکعت نماز هدیه حضرت نما ، غسل می کنی و افتتاح نماز و تشهّد آن مانند نماز واجب باشد ، فارغ شده ، سلام دادی می گوئی : « اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ ، وَمِنْکَ السَّلامُ ، وَاِلَیْکَ یَرْجِعُ السَّلامُ ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ صلّی اللّه عَلَیْهِ وَآلِهِ مِنّی السَّلامَ ، وَاَرْواحَ الاْءَئِمَّهِ ، الصّالحین ( الصّادِقینَ )(2) سَلامی ، وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ ، وَالسَّلامُ عَلَیْهِمْ وَرَحْمَهُ اللّه ِ وَبَرَکاتُهُ ، اَللّهُمَّ اِنَّ هاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّهٌ مِنّی اِلی رَسُولِ اللّه ِ صَلَّی اللّه ُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ، فَاَثِبْنی عَلَیْهِما ما اَمَّلْتُ وَرَجَوْتُ فیکَ وَفی رَسُولِکَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ » سپس به سجده میافتی و 40 بار می گوئی: « یاحَیُّ یاقَیُّومُ یا حَیُّ لایَمُوتُ ، یا حَیُّ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ، یا ذَاالْجَلالِ وَالاْءِکْرامِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ » . سپس گونه راست خود را بر زمین گذارده و این ذکر را 40 بار گفته ، بعداً گونه چپ را و 40 بار می گوئی ، سپس سربرداشته و دست خود را دراز کرده ( به سمت بالا ) و 40 بار می گوئی ، پس دست خود را به گردن برگردانده ، با انگشت سبابه لواذ می کنی ( به حرکت دادن آن فریاد رسی می خواهی ) و 40 بار این ذکر را می گوئی ، آنگاه ریش خود را به دست چپ گرفته ، گریه کن ، یا خود را به گریه بزن ، و بگو : « یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللّه ِ ، اَشْکُو اِلَی اللّه ِ وَاِلَیْکَ حاجَتی ، وَاِلی اَهْلِ بَیْتِکَ الرّاشِدینَ حاجَتی ،

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/5 من ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مرآه العقول 15/460 . جامع الأحادیث 7/238 239 .

2- (2) مرآه العقول 15/460 .

وَبِكُمْ اَتَوَّجَهُ اِلَى اللّهِ فی حاجَتی » سپس سجده کن ، و بگو « یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ » تا نفس قطع شود « صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا » ( بجای کذا وکذا حاجت خود را بگوید ) امام ششم علیه السلام فرمود : من ضامنم بر خدای عزوجل که از جای خود جدا نشده تا حاجتش برآورده شود .

20 در روایتی(1) مرفوعه ( ضعیف ) شیخ کلینی و صدوق از امام صادق علیه السلام ذکر کرده اند برای کاری که مرد را اندوهگین ساخته ، یا حاجتی می خواهد ، نمازی بخواند دو رکعت ، در رکعت اولی بعد از حمد قل هو اللّه را 1000 بار و در رکعت دوم یک بار خوانده ، سپس حاجت خود را درخواست کند .

21 شیخ طوسی قدس سره در مصباح(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، که فرموده باشد هیچ بنده مؤمنی نیست که شب بایستد دو رکعت نماز خوانده ، در سجده برای 40 نفر از برادران خود دعاء کند ( نامهای آنانرا با نام پدرانشان ذکر کند ) مگر آنکه هرچه از خدا سؤال کند به وی عطا فرماید .

22 أیضاً شیخ طوسی قدس سره در مصباح(3) نمازی برای حاجت ذکر کرده ، در

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 28/6 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مرآه العقول 15/461 ؛ جامع الاحادیث 7/236 ؛ مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 22/2 ابواب بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) وسائل الشیعه 5 8 باب 41/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مرآه العقول 15/461 ؛ جامع الاحادیث 7/236 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 35/3 ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث 7/243 244 .

دل شب طهارت کامل گرفته ( وضوء یا غسل جنابت ) با خود خلوت کرده ، در را بسته پرده را آویزان نموده ، پا را صف کشیده نزد مولا ، دو رکعت نماز بخواند با قرائت نیک ، در رکعت اولی حمد و سوره اخلاص ( قل هو اللّه احد ) و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون ، مواظب باشد سهوی بر او وارد نشود ، بعد از سلام 33 تسبیح بگو 33 بار حمد ، 34 بار اللّه اکبر ( تسبیح حضرت زهرا علیهاالسلام ) و بگو : « یا مَنْ نَواصِی العِبادِ بِیَدِهِ ، وَقُلوبُ الجَبابِرَهِ فی قَبْضَتِهِ ، وَکُلُّ الأُمورِ لا یَمتَنِعُ مِنَ الکَونِ تَحتَ ارادَتِهِ ، یُدَبّرها بِتکوینه إذا شاء کَیْف شاء ، ما شاء اللّه ُ کانَ ، وَما لَمْ یَشأ لَمْ یَکُنْ ، أنْتَ اللّه ُ ، ما شِئْتَ مِنْ أمرٍ یَکون ، لا حَوْلَ وَلا قُوّهَ إلاّ باللّه ( العَلیّ العظیم ) رَبِّ قد دهمَنی ما قَدْ علمتُ وَغَشینی ما لَمْ یغِب عنْکَ ، فان اسْلَمْتَنی هَلَکْت ، وإنْ أعْزَزْتَنی سَلّمت ، اللّهُمّ انّی اسطو باللّواذِ بِکَ علی کُلّ کبیرٍ ، وانجوَ مِن مَهاوی الدّنیا والاخِرَهِ بِذکری لَکَ فی اناءِ اللّیلِ وَاطرافِ النهار ، اللّهُمّ بکَ أتَعَزّز علی کلّ عزیزٍ ، وَبِکَ اَصُولُ علی کُلّ جَبار عنیدٍ ، واشهدُ انّکَ الهی والهِ آبائی والهِ العالَمینَ ، سیّدی أنتَ ابتدأتَ بالمنحِ قَبلَ اسْتحقاقِها فاخصصنی بِتَوفیرِها وإجزالِها ، بِکَ اِعتَصَمْتُ وَعَلَیْکَ عوّلْتُ ، وَبِکَ وَثِقْتُ وإلیک ألجأتُ ، اللّه ُ اَللّه ُ اللّه ُ رَبّی لا اُشرِکَ بِهِ شَیْئاً ، ولا اتّخِذُ مِنْ دونِهِ اولیاء » سپس به سجده افتاده و می گوئی « قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ، قَالَ بَلَی وَلکِن لِیَطْمَئِنَّ قَلْبِی ، قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَهً مِنَ الطَّیْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَیْکَ ، ثُمَّ اجْعَلْ عَلَی کُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءاً ثُمَّ ادْعُهُنَّ یَأْتِینَکَ سَعْیاً ، وَاعْلَمْ أَنَّ اللّهَ عَزِیزٌ حَکِیمٌ » آنگاه می گوئی « اللّهُمّ إلیکَ یَؤُمُّ ذواالآمالِ ، وإلیکَ یَلجأُ المُسْتَضامُ ، وأنتَ اللّه ُ مالِکَ المُلوک ، ورَبُّ کُلِّ الخَلائِقِ ، أمرکَ نافِذ بِغَیْر عائق ، لانّک ( انّک خ . ل ) اللّه ُ ذُوالسلطان وخالِقُ الانسِ والجانّ ( والجنّ ) أسألُکَ » تا نفس قطع شود سپس می گوئی : « ما انتَ أعلَمُ بِهِ منّی وانّکَ علی کُلِّ شیءٍ قدیرٌ » بعد می گوئی : « اللّهُمّ

يَسِّر لی مِنْ أمْری ما تَعَسَّرَ وَاَرْشِدنی المِنهاجَ المُستَقیم ، وأنتَ اللّه ُ السمیعُ العلیمُ ، فسَهِّل لی کُلَّ شدیدهٍ ، وَوَفِّقنی للأمر الرّشیدِ » سپس می گوئی افعل بی کذا و کذا ( به جای آن خواسته خود را می گوئی ) .

23 قطب راوندی قدس سره نمازی(1) بعنوان نماز مهدی ( عجل اللّه فرجه ) مرسلاً ذکر کرده . دو رکعت است ، در هر رکعت حمد یک بار ، و ایاک نعبد وایاک نستعین را 100 بار می گوید ، و بعد از این نماز 100 بار صلوات بر پیغمبر وآل آن حضرت می فرستد . سپس حاجت خود را درخواست می کند . و این 100 بار صلوات سپس درخواست حاجت را بعد از نمازهای بقیه ائمه معصومین و حضرت رسول اکرم و زهراء طاهره صلوات اللّه علیهم اجمعین ذکر کرده .

24 نماز غیاث . از امام صادق علیه السلام (2) وارد است ، هر آنگاه برای یکی از شما استغاثه به سوی خداست ، پس دو رکعت نماز خوانده ، به سجده برود ، و بگوید : « یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللّه ِ ، یا عَلِیُّ یا ولیّ اللّه ِ یا سَیِّدَیِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ ، بِکُما اَسْتَغیثُ اِلَی اللّه ِ تَعالی یا اللّه ُ ، یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ ، اَسْتَغیثُ بِکُما ، یا غَوْثاهُ بِاللّه ِ وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفاطِمَهَ » و یکایک امامان را می شماری « بِکُمْ اَتَوَسَّلُ اِلَی اللّه ِ عَزّوجلّ » همانا در همان ساعت به اذن خدای تعالی فریادرسی می شوی .

25 نمازی دیگر مرسلاً(3) مقطوع السند در مکارم الاخلاق به عنوان نماز استغاثه ذکر کرده . گفته هنگامی که اراده خواب داری ، ظرف پاکیزه را در آن

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 43/10 از بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 382 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/6 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 382 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/7 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 383 .

آب پاک باشد نزد سر خود بگذارد ، و با تکه ( پارچه ای ) پاک آن را بپوشان . در آخر شب که برای نماز شب بیدار می شوی ، سه جرعه از آن آب خورده . با باقی مانده آن وضوء گرفته ، رو به قبله کرده ، اذان و اقامه بگو و دو رکعت نماز بخوان . با هر سوره ای که میسر شد ، از قرائت فارغ شدی ، در رکوع 25 بار « یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ » می گوئی . سر از رکوع برداشتی ، همین ذکر را می گوئی ، در سجده اولی و بین دو سجده و در سجده دوم و بعد از آن 25 بار این ذکر را می گوئی سپس بلند شده ، رکعت دوم را نیز مانند رکعت اولی آورده ، سلام نماز را می دهی در حالی که 300 بار ذکر گفته ای ، سر به سوی آسمان بلند کرده 30 بار می گوئی « مِنَ الْعَبْدِ الذَّلیلِ اِلیَ الْمَولَی الْجَلیلِ » و حاجت خود را می گوئی . همانا به اذن خدای تعالی زود اجابت می شود .

26 نماز فرج(1) از حضرت امیر علیه السلام مرسلاً نقل شده ، دو رکعت است : در رکعت اولی حمد و قل هو اللّه احد را 1000 بار و در رکعت دوم حمد و قل هو اللّه احد را یک بار آورده ، و تشهد خوانده و سلام می دهی ، و دعای فرج را می خوانی ، می گوئی : « اَللّهُمَّ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ، وَلاتُخالِطُهُ الظُّنُونُ، یا مَنْ لا یَصِفُهُ الواصِفُونَ، یا مَنْ لا تُغَیِّرُهُ الدُّهُورُ، یا مَنْ لا یَخْشَی الدَّوائِرَ، یا مَنْ لا یَذُوقُ الْمَوْتَ ، یا مَنْ لا یَخْشَی الفَوْتَ، یا مَنْ لا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ، وَلا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَهُ، یا مَنْ یَعْلَمُ مَثاقیلَ الْجِبالِ، وَکیلَ الْبُحوُرِ، وَعَدَدَ الاْءَمْطارِ، وَوَرَقَ الاْءَشْجارِ، وَدَبیبَ الذَّرِّ، وَلا یُواری مِنْه سَماءٌ سَماء وَلا أرْضُ أرضاء ، وَلا بَحْرٌ ما فی قَعْرِهِ، وَلا جَبَلٌ ما فی وَعْرِه، وَیَعْلَمُ ( وتَعلَمُ ) خائِنَهَ الاْءَعْیُنِ وَما تُخفی الصُّدُورُ، وَما اَظْلَمَ عَلَیْهِ اللَّیْلُ وَاَشْرَقَ عَنْهُ ( عَلَیْهِ ) النَّهارُ، أسألُکَ

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/4 ابواب بقیه صلوات مندوبه و مکارم الاخلاق 381 .

بِاسْمکَ الْمَخزُونِ الْمکَنُونِ الَّذی فی عِلْمِ الغَیْبِ عِنْدَکَ، واَخْتَصَصْتَ بِهِ لِنَفْسِکَ، وَشَقَقْتَ مِنْهُ اسْمَکَ ، فَاِنَّکَ أَنْتَ اللّهُ َ لا اِلَهَ اِلاّ أنتَ، وَحْدَکَ وَحْدَکَ وَحْدَکَ، لا شَریکَ لَکَ ، وَباسْمِکَ الَّذی اِذا دُعیتَ بِه اَجَبْتَ، وَاِذا سَأَلْتَ بِه أعطَیْتَ، وَأَسْأَلکَ بِحَقِّ أَنْبِیائِکَ الْمُرْسَلینَ، وَبِحَقِّ حَمَلهِ الْعَرش ( حَمَلَهِ عَرْشِکَ ) وَبِحَقِّ مَلائِکَتِکَ المُقَرَّبینَ، وَبِحَقِّ جَبْرَئیلَ وَمیکائیلَ وَاِسْرافیلَ ( وَعِزْرائیلَ ) وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ ( وَآلِهِ ) وَعِتْرَتِهِ ( صَلَواتَکَ عَلَیْهِم ) أن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأن تَجْعَلَ خَیْرَ عُمْری آخِرَهُ، وَخَیْرَ اَعْمالی خَواتیمِها، وَأسْأَلُک مَغْفِرَتَکَ ورِضْوانَکَ، یا أرْحَمَ الرّاحِمینَ »

27 در روایت قبس المصباح(1) صهرشتی شاگرد شیخ طوسی قدس سره از گفته مفضّل بن عمر دارد ، که امام صادق علیه السلام فرموده باشند : هر گاه حاجتی به سوی خدا داری که دستت به جائی نمی رسد ( به تنگ آمدی ) ، دو رکعت نماز بخوان ، سلام دادی ، سه بار اللّه اکبر بگو ، و تسبیح حضرت زهرا سلام اللّه علیها را بخوان ، به سجده رفته 100 بار بگو یا مَولاتی یا فاطِمَهُ اَغیثینی سپس گونه راست را بر زمین نهاده 100 بار بگو ، بعد گونه چپ را هم گذاشته چنین بگو ، آنگاه به سجده برگشته 110 بار بگو ، و حاجتت را ذکر کن . همانا خداوند آن را بر می آورد و نظیر آن روایت کفعمی در کتاب البلد الامین است .

و در روایت مکارم الاخلاق(2) بعد از سجده ( یا در سجده ) این دعا را دارد : « یا آمِنا مِنْ کلِّ شَیی ءٍ ، وَکُلُّ شَیی ءٍ مِنْکَ خائِفٌ حَذِرٌ، اَسأَلُکَ بِأمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیی ءٍ وَخَوفِ

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/3 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، بحار الانوار 94/30 31 ، 92/271 272 ، جامع الاحادیث 7/250 .
2- (2) مکارم الاخلاق382 . بحار الأنوار 91/356 .

كُلِّ شَیی ءٍ مِنْکَ، أن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَنْ تُعْطِیَنی اَماناً لِنَفسی وَاَهْلِی وَمالی وَوُلْدی حَتّی لا اَخافَ اَحَداً ، وَلا اَحْذَرَ مِنْ شَیی ء اَبَداً، إنَّکَ عَلی کُلِّ شَیی ءٍ قَدیرٌ »

28 در کتاب دعوات(1) قطب راوندی از امام زین العابدین علیه السلام دارد که ( حضرت به مردی گذشتند که درب خانه مردی نشسته بود ) فرمود چه چیز تو را درب خانه این مُترف جبار ( ناز پرورده متکبّر ) نشانده ؟ گفت : گرفتاری دارم ، فرمود : بلند شو به درب خانه ای بهتر از این درب تو را راهنمائی می کنم ، و پروردگاری که برای تو بهتر است . دست او را گرفته تا به مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله ( در مدینه ) رسیدند . فرمود : رو به قبله کرده ، دو رکعت نماز بکن ، و سپس دستها را به سوی خداوند عزوجل بالا برده ، ثناء کن خدا را ، و درود ( صلوات ) بر پیغمبر ( وآل آن حضرت ) بفرست . پس دعاء کن ( بخوان) آخر سوره حشر و 6 آیه از اول سوره حدید ، و 2 آیه از آل عمران ( ظاهراً « قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِکَ الْمُلْکِ »تا « بِغَیْرِ حِسَابٍ » باشد ، که راوندی گفته و احتمال دارد آیه « شَهِدَ اللّٰه »یا آیه ملک باشد که مرحوم مجلسی احتمال داده ( آیه 26 27 ) ) سپس از خداوند درخواست کن ، همانا هیچ چیز درخواست نمی کنی ، مگر آنکه به تو خواهد داد .

29 نماز استغفار . شیخ حسن بن فضل طبرسی رحمهم الله در مکارم الاخلاق ، روایتی مرسل(2) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ایراد کرده ، که هر گاه در معاش خود تنگی و در

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 22 23/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، بحار الانوار 92/271 272 ، جامع الاحادیث 7/285 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 17/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، بحار الانوار 91/354 ، مکارم الاخلاق 380 ، جامع الاحادیث 7/265 .

کار خود پیچ و تاب دیدی ، ( کار گره خورده ) حاجت خود را بر خداوند نازل کرده ، و نماز استغفار را ترک مکن . و آن دو رکعت است : نماز را افتتاح کرده ، ( شروع می کنی ) و سوره انا انزلناه را در هر رکعت یک بار می خوانی ، بعد از خواندن سوره 15 بار استغفراللّٰه می گوئی ، در رکوع 10 بار ، بعد از رکوع 10 بار در سجده اول و دوم و بین دو سجده و بعد از سجده دوم 10 بار مانند نماز جعفر ، خداوند شأن تو را کلاً اصلاح می کند . انشاء اللّٰه تعالی .

30 نمازی در روایتی مرسل(1) و مسند ( و اعتبار سند محرز نیست ) شیخ طوسی قدس سره در مصباح المتهجد و سید در جمال الاسبوع از گفته ابراهیم بن عمر صنعانی از امام ششم علیه السلام برای کار ترسناک بزرگ ذکر کرده ، که حضرت زهرا علیهاالسلام می خوانده ، دو رکعت ، در رکعت اول سوره حمد یک بار ، و قل هو اللّٰه احد 50 بار ، و در رکعت دوم مثل رکعت اول ، چون سلام نماز را دادی صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله ( و آل آن حضرت ) می فرستی . . . دستها را بالا برده می گوئی این دعاء را « اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِهِمْ وَأَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحَقِّهِمُ ، الَّذِی لا یَعْلَمُ کُنْهَهُ سِوَاکَ ، وَبِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَکَ عَظِیمٌ ، وَبِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی، وَکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ الَّتِی أَمَرْتَنِی أَنْ أَدْعُوَکَ بِهَا ، وَأَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی أَمَرْتَ إِبْرَاهِیمَ علیه السلام أَنْ یَدْعُوَ بِهِ الطَّیْرَ فَأَجَابَتْهُ ، وَبِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی قُلْتَ لِلنَّارِ کُونِی بَرْداً وَسَلاماً عَلی إِبْراهِیمَ فَکَانَتْ ، وَبِأَحَبِّ أَسْمَائِکَ إِلَیْکَ ، وَأَشْرَفِهَا عِنْدَکَ ، وَأَعْظَمِهَا لَدَیْکَ ، وَأَسْرَعِهَا إِجَابَةً ، وَأَنْجَحِهَا طَلِبَةً ، وَبِمَا أَنْتَ

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 19/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/270 271 ، مستدرک الوسائل 1 6 باب 14/1 بقیه صلوات مندوبه ، بحار الانوار 91/183 184 .

أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ وَأَرْغَبُ إِلَيْکَ ، وَأَتَصَدَّقُ مِنْکَ وَأَسْتَغْفِرُکَ وَأَسْتَمْنِحُکَ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْکَ ، وَأَخْضَعُ بَيْنَ يَدَيْکَ وَأَخْشَعُ لَکَ ، وَأُقِرُّ لَکَ بِسُوءِ صَنِيعَتِی ، وَأَتَمَلَّقُ وَأُلِحُّ عَلَيْکَ ، وَأَسْأَلُکَ بِکُتُبِکَ الَّتِی أَنْزَلْتَهَا عَلَی أَنْبِيَائِکَ وَرُسُلِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ التَّوْرَاهِ وَالْاءِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ مِنْ أَوَّلِهَا إِلَی آخِرِهَا ، فَإِنَّ فِيهَا اسْمَکَ الْاءَعْظَمَ ، وَبِمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِکَ الْعُظْمَی ، أَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ وَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتَجْعَلَ فَرَجِی مَقْرُوناً بِفَرَجِهِمْ ، وَتُقَدِّمَهُمْ فِی کُلِّ خَيْرٍ وَتَبْدَأَ بِهِمْ فِيهِ ، وَتُفَتِّحَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ لِدُعَائِی فِی هَذَا الْيَوْمِ وَتَأْذَنَ فِی هَذَا الْيَوْمِ ، وَهَذِهِ اللَّيْلَهِ بِفَرَجِی ، وَإِعْطَائِی سُؤْلِی فِی الدُّنْيَا وَالْآخِرَهِ ، فَقَدْ مَسَّنِی الْفَقْرُ ، وَنَالَنِی الضُّرُّ ، وَسَلَّمَتْنِی الْخَصَاصَهُ ، وَأَلْجَأَتْنِی الْحَاجَهُ ، وَتَوَسَّمْتُ بِالذِّلَّهِ ، وَغَلَبَتْنِی الْمَسْکَنَهُ ، وَحَقَّتْ عَلَیَّ الْکَلِمَهُ ، وَأَحَاطَتْ بِیَ الْخَطِيئَهُ ، وَهَذَا الْوَقْتُ الَّذِی وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَکَ فِيهِ الْاءِجَابَهَ ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَامْسَحْ مَا بِی بِيَمِينِکَ الشَّافِيَهِ ، وَانْظُرْ إِلَیَّ بِعَيْنِکَ الرَّاحِمَهِ وَأَدْخِلْنِی فِی رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَهِ ، وَأَقْبِلْ إِلَیَّ بِوَجْهِکَ الَّذِی إِذَا أَقْبَلْتَ بِهِ عَلَی أَسِيرٍ فَکَکْتَهُ ، وَعَلَی ضَالٍّ هَدَيْتَهُ ، وَعَلَی حَائِرٍ أَدَّيْتَهُ ، وَعَلَی مُقْتِرٍ أَغْنَيْتَهُ ، وَعَلَی ضَعِيفٍ قَوَّيْتَهُ ، وَعَلَی خَائِفٍ أَمِنْتَهُ ، وَلا تُخْلِنِی لِقَاءَ عَدُوِّکَ وَعَدُوِّی ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالْاءِکْرَامِ ، يَا مَنْ لا يَعْلَمُ کَيْفَ هُوَ وَحَيْثُ هُوَ وَقُدْرَتَهُ إِلاّ هُوَ ، يَا مَنْ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ ، وَکَبَسَ الْاءَرْضَ عَلَی الْمَاءِ ، وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْاءَسْمَاءِ ، يَا مَنْ سَمَّی نَفْسَهُ بِالاسْمِ الَّذِی بِهِ يَقْضِی حَاجَهَ کُلِّ طَالِبٍ يَدْعُوهُ بِهِ ، وَأَسْأَلُکَ بِذَلِکَ الاسْمِ فَلا شَفِيعَ أَقْوَی لِی مِنْهُ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی وَتُسْمِعَ مُحَمَّداً وَعَلِيّاً وَفَاطِمَهَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيّاً وَمُحَمَّداً وَجَعْفَراً وَمُوسَی وَعَلِيّاً وَمُحَمَّداً وَعَلِيّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّهَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ وَبَرَکَاتُکَ وَرَحْمَتُکَ صَوْتِی ، فَيَشْفَعُوا لِی إِلَيْکَ وَتُشَفِّعَهُمْ فِیَّ ، وَلا تَرُدَّنِی خَائِباً بِحَقِّ لا إِلَهَ

إِلاّ أَنْتَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا یَا کَرِیم » . به جای کذا وکذا حاجت خود را بگوید .

و در روایت(1) جمال الاسبوع دارد بعد از سلام ، صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله را 100 بار بگو ولی دعا را ذکر نکرده .

31 نمازی است در مکارم الاخلاق برای مهمّات(2) از حسین بن علی علیهماالسلام مرسلاً آورده ، چهار رکعت است ، ارکان آنها را با قنوت نیکو آورده ، در رکعت اول سوره حمد یک بار و آیه « حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ » را 7 بار ، و در رکعت دوم سوره حمد یک بار و « مَا شَاءَ اللّه ُ لاَ قُوَّةَ إلاَّ بِاللّه َ إن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنکَ مَالاً وَوَلَداً » 7 بار ، و در رکعت سوّم حمد یک بار و« لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنتُ مِنَ الظَّالِمِینَ »7 بار ، و در چهارم حمد یک بار و « وَأُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللّه َ إِنَّ اللّه َ بَصِیرٌ بِالْعِبَادِ » 7 بار می گوید ، سپس حاجت خود را می خواهد .

32 برای شدّت در مکارم الاخلاق(3) نمازی از امام کاظم علیه السلام نقل کرده ، هر اندازه خواستی نماز بخوان ( دو رکعت ، 4 رکعت دو تا دو رکعتی 6 رکعت سه تا دو رکعتی یا بیشتر ) فارغ گشتی ، گونه خود را بر زمین نهاده ، سه بار بگو « یا قُوَّه کُلِّ ضَعیفٍ ، یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ ، قَدْ وَحَقِّکَ بَلَغَ الْخَوْفُ مَجْهوُدی ، فَفَرِّجْ عَنّی » سپس گونه راست را بر زمین نهاده سه بار می گوئی « یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ ، یا مُعِزَّ کُلِّ ذَلیلٍ ، قَدْ وَحَقِّکَ أعنی صَبری فَفَرِّجْ عَنّی » آنگاه گونه چپ را نهاده و همین ذکر را سه بار گفته ، بعد

---

1- (1) بحار الانوار 91/184 . و مستدرک الوسائل 1 6 باب 14/1 بقیه صلوات مندوبه .
2- (2) بحار الانوار 91/358 ، جامع الاحادیث 7/239 مکام الاخلاق 385 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6باب 44/12 از ابواب بقیّه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 389 390 . بحار الأنوار 91/361 362 .

پیشانی را بر زمین می نهد ، و سه بار می گوید : « اَشْهَدُ اَنَّ کُلَّ مَعبُودٍ مِنْ لَدُنْ عَرشِکْ اِلی قَرارِ أرضِکْ باطِلٌ اِلاّ وَجْهَکَ ، تَعْلم کُرْبَتی فَفَرِّجْ عَنّی » سپس در حال ترسّل ( خود رهائی زنی ) نشسته ، سه بار می گوئی « اَللّهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الْعَلیِّ الْعَظیمُ ، الْخالِقَ الْبارِئُ الْمُحْیی الْمُمیتُ الْبَدی ءُ الْبَدیعُ ، لَکَ الْکَرَمُ وَلَکَ الْحَمْدُ ، وَلَکَ الْمَنُّ وَلَکَ الْجُودَ ، وَحْدَکَ وَحْدَکَ ، لا شَریکَ لَکَ ، یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ ، یا مَنْ لم یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ ، کَذلِکَ اللّه ُ رَبّی » و بگو صلّ علی محمّد وآل محمّد الصّادقین وافعل بی کذا وکذا ( و بجای آن حاجت خود را بگوید ) .

33 و در کتاب کشف الغمّه(1) از کتاب معالم العتره ، از ابوحمزه ثمالی نقل کرده ، که امام پنجم علیه السلام فرمود : پدرم به فرزند ( فرزندان ) خود می فرمود : پسرم ( پسرانم ) هر گاه مصیبتی از دنیا به شما رسید ، یا به فاقه ( تنگدستی ) افتادید ، پس مرد باید وضو گرفته ، وضوئی نیکو ، دو یا چهار رکعت نماز خوانده ، چون از نماز فارغ شد بگوید : « یا مَوْضِعَ کُلِّ شَکوی، یا یا سامِعَ کُلِّ نَجْوی، یا شافِیَ کُلِّ بَلاء، وَیا عالِمَ کُلِّ خَفیَّهٍ، وَیا کاشِفَ ما یَشاءُ مِنْ بَلِیَّهٍ، یا نَجِیَّ مُوسی، یا مُصْطَفی مُحمَّدٍ، یا خَلیلَ اِبْراهیِمْ، اَدْعُوکَ دُعاءَ مَنِ اشْتَدَّت فاقَتُهُ ، وَضَعُفَتْ قُوَّتُه، وَقَلَّتْ حیلَتُه، دَعاءَ الْغَریبِ الْغَریقِ، الْفَقیرِ الَّذی لا یَجِدُ لِکشفِ ما هُوَ فیهِ اِلاّ أنتَ، یا أرحَمَ الرّاحِمینَ، لا اِلهَ اِلاّ أنتْ، سُبْحانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ » علی بن الحسین علیه السلام فرمود هیچ مردی که به او بلا رسیده ، این دعا را نمی کند ، مگر خداوند فرج می کند . از قطب راوندی در دعوات ، از ثمالی دنباله دعاء بعد از « یا کاشف ما یشاء من بلیّه » دارد . « یا خَلیلَ

---

1- (1) بحار الانوار 91/374 375 ، مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/26 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/272 با تفاوتی .

اِبْراهِيمَ، وَيا نَجِيَّ مُوسى ، ويا صفىّ آدَمَ وَيا مُصْطَفى مُحمَّدٍ، اَدْعُوكَ دُعاءَ مَنِ اشْتَدَّتْ فاقَتُه وَقَلَّتْ حيلَتُه، دُعَاءَ الْغَريبِ الْمُضْطَرِّ الَّذى لا يَجِدُ لِكشْفِ ما هُوَ فيهِ اِلاّ اِيّاکَ، يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ » .

34 در کتاب الاغسال(1) باسناد خود از امام صادق علیه السلام آورده ، هر که را گرفتاری دست داد ، غسل کرده ، دو رکعت نماز بخواند ، سپس دراز کشیده ، گونه راست خود را بر دست راست گذارده ، بگوید : « یا مُعِزَّ کُلِّ ذَليلٍ، وَمُذِلَّ کُلِّ عَزيزٍ، وَحَقِّکَ لَقَ شَقَّ عَلىَّ کَذا وَکَذا ( بجای آن گرفتاری خود را بگوید ) انشاء اللّه آن را برطرف می سازد .

35 در مکارم الاخلاق ، نمازی(2) برای حاجت از امام رضا علیه السلام ذکر کرده ، هر آنگاه به سبب کار سختی افسرده شدی ، دو رکعت نماز بخوان ، در رکعت اول حمد و آیه الکرسی ، و در رکعت دوّم حمد و انّا انزلناه ، سپس قرآن را بالای سر خود می گیری و می گوئی « اللّهمّ بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ اِلى خَلقِکَ، وَحَقِّ کُلِّ آيَهٍ فيهِ ، وَبِحَقِّ کُلِّ مَنْ مَدَحْتَهُ فيهِ عَلَيْکَ ، وَبِحَقِّکَ عَلَيْهِ، وَلا نَعْرِفُ اَحَداً اَعْرَفَ بِحَقِّکَ مِنْکَ ، يا سَيِّدى يا اللّهُ » 10 بار « بِحَقِّ مُحَمَّدٍ » 10 بار « بِحَقِّ عَلىٍّ » 10 بار « بِحَقِّ فاطِمَهِ » 10 بار بِحَقِّ یک یک امامان تا به امام حقّ که امام زمانت است برسی . هر کدام 10 بار از جای خود بلند نشده ، که خداوند حاجتت را بر می آورد ، و مختصر این را به عنوان نماز

---

1- (1) بحار الانوار91 /377 ، مستدرک الوسائل 1 6 باب 23/1 ابواب بقیّه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/285 .
2- (2) مکارم الاخلاق 378 ، بحار الانوار 91/353 مستدرک الوسائل 1 6 باب 23 22/1 7 ابواب بقیّه صلوات مندوبه . جامع الأحادیث 242 .

مکروب در مکارم الاخلاق (1) بدون سند آورده ، دو رکعت نماز می خواند و قرآن را بالا گرفته و می گوید : « اللّهمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیکَ بِما فیهِ، وَفیهِ اسْمُکَ الْاٴکبَرُ وَاَسمائکَ الْحُسْنی وَما بِهِ تُخافُ وَتُرْجی، اَسأَلُکَ أن تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِیَ حاجَتی » و حاجت را نام می بری .

36 برای انتقام از ظالم ، از امام ششم علیه السلام در مکارم الاخلاق روایتی (2) مرسل ذکر کرده ، که حضرت از نفرین کردن بر ظالم نهی فرموده ، و بفرماید : همانا مرد مظلوم بوده ، پیوسته نفرین می کند تا ظالم شود . لکن هرگاه مظلوم شدی ، غسل کن ، و دو رکعت نماز در حالی که تو را از آسمان مانع نباشد بیاور . سپس بگو : « اللّهمَّ اِنَّ فُلانَ ابنِ فُلانَ ظَلَمَنی وَلَیْسَ لی اَحَدٌ اَصُولُ بِهِ غَیْرُکَ، فَاسْتَوْفِ لی ظُلامَتِی السّاعَةَ السّاعَةَ ، بِالْاِسْمِ الّذی سَأَلَکَ بِهِ الْمُضطرُّ ، فَکَشَفْتَ ما بِهِ مِنْ ضُرٍّ، وَمَکَّنْتَ لَهُ فِی الْاٴرضِ ، وَجَعَلْتَهُ خَلیفَتَکَ عَلی خَلْقِکَ ، فَاَسْأَلُکَ أن تُصَلِّیَ عَلی محمّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأن تَسْتَوْفِیَ ظُلامَتی السّاعَةَ السّاعَةَ » درنگ نخواهی کرد تا دل خواه خود را ببینی .

37 در مرسلی دیگر یونس (3) بن عمّار می گوید شکایت مردی که مرا آزار می داد به امام ششم علیه السلام کردم ، حضرت فرمود : او را نفرین کن . گفتم : نفرینش کردم . فرمود : این چنین نیست لکن از گناهان بر کنار شو . روزه بگیر نماز بخوان ، تصدّق بده ، چون آخر شب شد ، وضوء کامل گرفته ، ایستاده دو رکعت نماز بخوان ، سپس بگو در حال سجده « اللّهمَّ اِنَّ فُلانَ بْنَ فُلانَ قَدْ آذانی ، اَللّهمَّ اسْقِمْ

---

1- (1) بحار الانوار 91/363 ، مکارم الاخلاق 382 .
2- (2) مکارم الاخلاق 384 ، جامع الاحادیث 7/277 .
3- (3) مکارم الاخلاق 384 ، جامع الاحادیث 7/274 ، بحار الأنوار 91/358 .

بَدَنَهُ ، وَاقْطَعْ اَثَرَهُ ، وَاَنْقُصْ اَجَلَهُ ، وَعَجِّلْ لَهُ ذلکَ فی عامِهِ هذا » می گوید این کار راکردم درنگی نکرد تا هلاک شد .

38 برای ترس از ظالم در مکارم الاخلاق مرسلاً(1) بدون اسناد به معصوم نمازی ذکر کرده ، غسل می کند ، دو رکعت نماز می خواند ، زانوها را سوی قبله برهنه کرده 100 بار می گوید : « یا حَیُّ یا قَیُّومَ یا حَیُّ یا قَیُّومُ، لا اِلهَ اِلاّ أنتَ، بِرَحْمَتِکَ اسْتَغیثُ ، فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَغِثْنِی السّاعَةَ السّاعَةَ » چون فارغ شدی بگو : « اَسْأَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَنْ تَلْطِفَ لی ، وَاَن تَمْکُرَ لی ، وَاَنْ تَخْدِعَ لی ، وَاَنْ تَکیدَ لی وَاَنْ تَکْفِیَنی مُؤُنَةَ فَلانَ » ( اسم ظالم را می برد ) « بلا مَؤُنَةٍ » . همانا این دعای پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز احد بود .

39 دو رکعت نماز(2) طبرسی رحمه الله در مکارم الاخلاق برای مظلوم از امام علیه السلام ( نام امام را نبرده ) آورده ، راوی به حضرت عرض می کند ، فلانی مرا ظالم است . حضرت بفرماید : وضوی کامل گرفته ، دو رکعت نماز بخوان ، و خدا را ثنا بگو ، و صلوات بر محمّد و آل آن حضرت بفرست ( صلی اللّه علیه وآله ) سپس بگو : « اَللّهمَّ اِنَّ فُلاناً ( اسم طرف را می برد ) ظَلَمَنی وَبَغی عَلَیَّ فَاِبْله بِفَقْرٍ لا تَجْبُرُهُ وَبِسُوءٍ لا تَسْتُرُهُ » می گوید ، این کار را کردم به او پیسی رسید .

40 43 چهار نماز دیگر برای مظلوم وارد شده :

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 27/2 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 392 ، جامع الاحادیث 7/275 276 ، بحار الأنوار 91/365 369 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 28/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 390 ، جامع الاحادیث 7/278 ، بحار الأنوار 91/362 .

1 در مکارم الاخلاق دارد ، در خبری(1) دیگر فرمود : هیچ مؤمنی نیست که به او ستم شده ، پس وضوء بگیرد ، دو رکعت نماز بخواند ، سپس بگوید : « اللّهمَّ« اِنّی مَظْلومٌ فَانْتَصِرْ » و ساکت شود جز آنکه خداوند در یاری او شتاب کند ، 2 نمازی دیگر(2) بدون سند آورده ، دو رکعت با هر سوره ای ، و صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله هر چه تواند می فرستد ، سپس می گوید : « اَللّهُمَّ اِنَّ لَکَ یوماً تَنْتَقِمُ فیهِ لِلْمَظْلُومِ مِنَ الظّالِمِ ، لکِنْ هَلَعی وَجَزَعی لا یَبْلَغانِ بِیَ الصَّبْرَ عَلی اَناتِکَ وَحِلْمِکَ ، وَقَدْ عَلِمْتَ اَنِّ فُلاناً ظَلَمَنی ( به جای فلاناً نام ظالم را ببرد ) وَاعْتَدی عَلَیَّ بِقُوَّتِه عَلی ضَعفی ، فَاَسْاَلُکَ یا رَبَّ الْعِزَّهِ وَقاصِمِ الْجَبّارِینَ وَناصِرَ الْمَظْلومینَ اَنْ تُرِیَهُ قُدْرَتکَ، اَقْسَمْتُ عَلَیْکَ یا رَبِّ الْعِزَّهِ اَلسّاعَهَ اَلسّاعَهَ » ، 3 در روایتی(3) مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر کرده هرگاه دوست داشتی وضوء کامل می گیری ، سپس دو رکعت نماز خوانده با رکوع و سجود کامل ، بعد از نماز دو گونه خود را بر خاک می مالی و می گوئی : « یا رَبّاهُ » تا نفس قطع شود ، بعد بگو : « یا مَنْ أهلَکَ عاداً الأُولی ، وَثَمُودَ فَما اَبْقی ، وَقَوْمَ نُوحٍ مِن ٘ قَبْلُ، اِنَّهُمْ کانُوا هُمْ اَظْلَمُ وَاَطْفی، وَالْمُؤْتَفِکَهَ اَهوی ، فَغَشّیها ما غَشّی ، اِنْ کانَ فُلانُ بن فُلانَ ( نام ظالم و پدرش را می گوئی ) ظالِماً فیما ارْتَکَبَنی بِه فاجْعَلْ عَلَیْهِ مِنْکَ وَعداً وَلا تَجْعَلْ لَهُ فی حِلْمِکَ نَصیباً یا اَقْرَبَ الأَقْرَبینَ » ، 4

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 28/2 من ابواب بقیه الصلوات المندوبه ، مکارم الاخلاق 390 ، جامع الاحادیث 7/278 . بحار الأنوار 91/362 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 28/3 من ابواب بقیه الصلوات المندوبه ، مکارم الاخلاق 390 ، جامع الاحادیث 7/278 . بحار الأنوار 91/362 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 28/4 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 383 ، جامع الأحادیث 7/277 ، بحار الأنوار 91/357 .

در مرسل(1) دیگری آورده آب بر خود می ریزی ( غسل می کنی ) سپس دو رکعت نماز خوانده ، سر سوی آسمان بلند کرده ، دستها را باز می کنی و می گوئی : « اَللّهُمَّ رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَهْلِکْ عَدُوَّهُم، اِنَّ فُلانَ بْنِ فُلانَ ( نام ظالم و پدرش را می بری ) قَدْ ظَلَمَنی وَلا اَجِدُ مَنْ اَصُولُ بِهِ غَیْرَکَ، فَاسْتَوْفِ مِنْهُ ظُلامَتی اَلسّاعَةَ اَلسّاعَةَ ، بِحَقِّ مَنْ جَعَلْتَ لَهُ عَلَیْکَ حَقّاً ، وَبِحَقِّکَ عَلَیْهِمْ اِلاّ فَعَلْتَ ذلِکَ یا مُخَوَّفِ اَلاْحْکامِ وَالاْخْذِ، یا مَرهُوبَ الْبَطشِ یا مالک الْفَضْلِ » .

44 نماز ترس از ظالم برای دفع دشمنان و معاندین در روایتی(2) مرسل شیخ طبرسی رحمه الله چهار رکعت نماز از معصومین علیهم السلام با دعائی نقل کرده ، دوتا دو رکعتی . در رکعت اولی سوره حمد یک بار و 10 بار اذا جاء نصر اللّه ، و در رکعت دوم یک بار سوره حمد و 11 بار قل هو اللّه احد ، و در رکعت سوم سوره حمد یک بار و قل اعوذ برب الفلق 10 بار ، و در رکعت چهارم حمد یک بار و سوره قل اعوذ برب الناس را 10 بار می خواند ، و بعد از تمام شدن نماز هر چه می تواند صلوات بر پیغمبر و آل علیهم السلام بفرستد ، سپس 10 بار بگوید : « یا فارِجَ الهمّ ویا کاشِفَ الغمّ وَیا مُجیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرّینَ ، خلّصنا من أعدائک » آنگاه 10 بار می گوید « یا قاضِیَ الحاجاتِ » ، 10 بار « یا مُجیبُ الدّعواتِ ، خَلِّصنا مِنْ أعْدائِکَ » سپس 10 بار می گوید « یا جَلیلُ » ، 10 بار « یا دَلیلَ المُتَحَیّرینَ ، وَیا غِیاثَ المُستغیثین ، خَلِّصنا مِنْ

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 28/5 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 384 ، جامع الاحادیث 7/278 279 . بحار الأنوار 91/357 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 27/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الأحادیث 7/275 .

أعدائِکَ یا کَریم » بعد 10 بار می گوید : « حَسْبُنَا اللّه ُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ ، نِعْمَ المَولی وَنِعْمَ النَّصیرُ ، خَلِّصنا مِن أعدائِکَ یا لطیف » سپس می گوید : « وَمَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللّه ِ فَهُوَ حَسْبُهُ خَلِّصنا مِنْ أعَدْائِکَ یا حَلیمَ » آنگاه 100 بار « یا ربِّ یا ربِّ » گفته حاجت خود را درخواست کرده ، همانا مستجاب می شود انشاء اللّه .

45 شیخ کفعمی قدس سره در مصباح خود از نعمانی روایتی(1) مرسل از حضرت علی علیه السلام ایراد کرده ، که هر که مظلوم واقع شد و ستمگر وی از ستم خود برنگشت آب بر خود بریزد ( غسل کند ) و وضوء کامل بگیرد ، دو رکعت نماز بخواند و بگوید : « اللَّهُمَّ إنَّ فُلانَ بن فلان (نام ظالم و پدرش را بگوید ) ظَلَمَنِی ، وَاعْتَدَی عَلَیَّ وَنَصَبَ لِی ، وَأمَضَّنِی ، وَأرْمَضَنِی ، وَأذَلَّنِی ، وَأخْلَقَنِی ، اللَّهُمَّ فَکِلْهُ إلَی نَفْسِهِ ، وَهُدَّ رُکْنَهُ ، وَعَجِّلْ جَائِحَتَهُ ، وَاسْلُبْهُ نِعْمَتَکَ عِنْدَهُ ، وَاقْطَعْ رِزْقَهُ ، وَابْتُرْ عُمُرَهُ ، وَامْحُ أثَرَهُ ، وَسَلِّطْ عَلَیْهِ عَدُوَّهُ وَخُذْهُ فِی مَأمَنِهِ کَمَا ظَلَمَنِی ، وَاعْتَدَی عَلَیَّ ، وَنَصَبَ لِی ، وَأمَضَّ ، وَأرْمَضَ ، وَأذَلَّ ، وَأخْلَقَ ، اللَّهُمَّ إنِّی أسْتَعْدِیکَ عَلَی فُلانِ بْنِ فُلانٍ (نام ظالم و پدرش را ببرد ) فَأعِدْنِی فَإنَّکَ أشَدُّ بَأساً وَأشَدُّ تَنْکِیلاً »این کار را سه بار انجام دهد ( انشاء اللّه مهلت داده نمی شود ) .

46 برای مهمّات نمازی در مکارم الاخلاق(2) مرسلاً از علی بن حسین علیهماالسلام ذکر کرده که هر گاه کاری آن حضرت را محزون می کرد ، پاکیزه ترین لباسهای

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 11/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه . جامع الأحادیث 7/279 .
2- (2) بحار الانوار 91/363 مستدرک الوسائل 1 6 ، 25 باب 9/1 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 391 ، جامع الاحادیث 7/248 .

خود را می پوشید . وضوء کامل گرفته و به بالاترین پشت بام بالا رفته ، چهار رکعت نماز می خواند ، در رکعت اول حمد و اذا زلزلت ، در رکعت دوم حمد و اذا جاء نصر اللّه ، و در رکعت سوم ( رکعت اول از دو رکعت دوم ، چون هر 2 رکعت به یک سلام خوانده می شود ) حمد و قل یا ایها الکافرون ، و در چهارم حمد و قل هو اللّه احد را . سپس دستها را سوی آسمان بالا برده می گفت : « اللّهمَّ اِنّی اَسْأَلُکَ بِأَسْمائکَ الَّتی اِذا دُعیتَ بِها عَلی ( مَغالِقِ ) اَبْوابِ السَّماءِ لِلْفَتْحِ انْفَتَحَتْ، وَاِذا دُعیتَ بِها عَلی مَضائِقِ الأَرَضینَ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ ، وَأَسْأَلُکَ بِأَسْمائِکَ الَّتی اِذا دُعیتَ بِها عَلی اَبوابِ الْعُسْرِ لِلْیُسْرِ تَیَسَّرَتْ، وَأَسْأَلُکَ بِأَسْمائِکَ الَّتی اِذا دُعیتَ بِها عَلَی الْقُبُور ( لِلنُّشُورِ ) تَنَشَّرَتْ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاقْلِبْنی بِقَضاءِ حاجَتی » علی بن حسین علیهماالسلام فرمود : واللّه قدم برنداشته تا حاجتش برآورده شود . انشاءاللّه .

47 در امالی طوسی روایت(1) مسندی ( ضعیف ) از سلیمان دیلمی ذکر کرده که مردی خدمت امام صادق علیه السلام آمد . عرض کرد ، سیّدی ، شکایت بدهی دارم و شکایت سلطانی که به من ستم کرده ، و می خواهم دعائی یادم دهید که غنیمتی برده ، دین خود را اداء ساخته ، و ظلم سلطان کفایت شود . حضرت فرمود : آنگاه که شب شد ، دو رکعت نماز در رکعت اولی حمد و آیه الکرسی ، و در رکعت دوم سوره حمد و آخر سوره حشر « لَوْ أَنزَلْنَا هذَا الْقُرْآنَ عَلَی جَبَلٍ » تا آخر سوره بخوان . بعد از نماز قرآن را بالای سر گذارده و بگو : « اَللّهُمَّ بِحَقِّ هذَا الْقُرْآنِ،وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ، وَبِحَقِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فیهِ، وَبِحَقِّکَ عَلَیْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ

---

1- (1) بحار الانوار 92/112 و 91/346 ، وسائل الشیعه 5 8 باب 24/1 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/240 241 .

بِحَقِّکَ مِنْکَ ». « بِکَ یا اَللّهُ » 10 بار ، سپس 10 بار می گوئی « یا مُحَمَّدُ » ، 10 بار « یا عَلِیُّ » 10 بار « یا فاطِمَهُ » ، و هم چنین 10 بار « یا حَسَنُ » ، 10 بار « یا حُسَیْنُ » ، و 10 بار 10 بار « یا عَلِیّ بْنِ الْحُسَیْنِ »، « یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ »، « یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ »، « یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ »، « یا عَلِیَّ بْنَ مُوسی »، « یا مُحَمَّدَبْنَ عَلِیٍّ »، « یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ »، « یاحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ »، « یا اَیُّهَا الْحُجَّهِ » سپس حاجت خود را درخواست می کنی . مرد رفت بعد از مدّتی نزد امام علیه السلام برگشت . در حالی که دین خود را اداء کرده و سلطان برای او خوب شد و توانگری وی بزرگ گردید .

48 طبرسی قدس سره در مکارم الاخلاق(1) چهار رکعت نماز بدون اسناد به معصوم برای ادأ دین ذکر کرده ، در رکعت اول حمد یک بار و هر یک از سوره های قل اعوذ بربّ النّاس و قل اعوذ بربّ الفلق و قل هو اللّه احد را 10 بار ، و در رکعت دوم حمد و آیه الکرسی را 10 بار ، و هم چنین قل یا ایّها الکافرون و آمن الرّسول را 10 بار بخواند . چون دو رکعت را سلام داد ، همین گونه که بر قرار است تسبیح بگوید ، و در رکعت سوّم حمد را یک بار و الهاکم التّکاثر و سوره والعصر وإنّا اعطیناک الکوثر هر کدام را سه بار ، و در رکعت چهارم حمد را یک بار و انّا انزلناه و اذا زلزلت را سه بار بخواند . هنگامی که سلام داد ، سجده کند ، و در حال سجده بگوید : « اَللّهمَّ اِنّی اَسْأَلُکَ التَّیسیرَ فی کُلِّ عَسیرٍ فَاِنَّ تَیْسیرَ الْعَسیرَ عَلیکَ یَسیرُ » .

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 18/1 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 388 جامع الاحادیث 7/261 مکارم الاخلاق 388 .

49 نمازی دیگر(1) 4 رکعت بدون اسناد به معصوم برای غنا ( ثروت ، و کفایت ، توانگری ) ذکر کرده ، در رکعت اولی سوره حمد را یک بار و قل اعوذ بربّ الفلق را 10 بار ، و در رکعت دوّم حمد را یک بار و قل یا ایّها الکافرون و آیه الکرسی و آمن الرّسول را تا آخر 10 بار می خواند ، سر دو رکعت که سلام داد ، 10 بار می گوید « سُبْحانَ اللّه ِ اَبَدَ الأْبَدِ، سُبْحانَ اللّه ِ الْواحِدِ الاْءَحَدِ، سُبْحانَ اللّه ِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ، سُبْحانَ اللَّه ِ الَّذی رَفَعَ السَّمواتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ، اَلْمُتَفرِّدُ بِلا صاحِبَهٍ وَلا وَلَدٍ » و در رکعت سوّم فاتحه ( حمد ) را یک بار و الهاکم التّکاثر را سه بار ، و در رکعت چهارم فاتحه را یک بار و انا انزلناه و اذا زلزلت را هر یک سه بار می خواند . چون فارغ شد ، سجده کرده 7 بار در سجده بگوید : « اَللّهمَّ اِنّی أَسْأَلُکَ التَّیسیرَ فی کُلِّ عَسیرٍ، فَاِنَّ تَیسیرَ العَسیرِ عَلیکَ یَسیرٌ » سپس سر برداشته 10 بار می گوید « فَللّه ِ الْحَمْدُ رَبِّ السّماواتِ وَرَبِّ الاَرضِ رَبِّ الْعالَمینَ، وَلَهُ الْکِبْرِیاءُ فِی السَّمواتِ والاْءرضِ وَهُوَ الْعَزیزُ الحَکیمُ »

50 در مکارم الاخلاق(2) نمازی از جابر بن عبداللّه مرسلاً نقل کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله به حضرت علی و فاطمه علیهماالسلام این دعا را آموخته ، که اگر مصیبتی به شما رسید یا از ستم سلطان ترسیدید ، یا ضاله ای ( حیوانی یا هر گمشده ای ) از شما ناپدید شد ، و ضوء نیکو گرفته ، و دو رکعت نماز بخوانید ، و دستها را سوی آسمان بالا برده و بگوئید : « یَا عَالِمَ الْغَیْبِ وَالسَّرَائِرِ ، یَا مُطَاعُ ، یَا عَلِیمُ ، یَا اللّه ُ یَا اللّه ُ یَا

---

1- (1) مکارم الاخلاق 387 ، مستدرک الوسائل 1 6 باب 18/2 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/260 .

2- (2) بحار الأنوار 91/370 ؛ جامع الأحادیث 7/290 ؛ مکارم الأخلاق / 394 .

اللّه ُ ، يَا هَازِمَ الاْءَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ ، يَا كَائِدَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى ، يَا مُنَجِّىَ عِيسَى مِنْ أَيْدِى الظَّلَمَهِ ، يَا مُخَلِّصَ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْغَرَقِ ، يَا رَاحِمَ عَبْدِهِ يَعْقُوبَ ، يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ ، يَا مُنَجِّىَ ذِى النُّونِ مِنَ الظُّلُمَاتِ ، يَا فَاعِلَ كُلِّ خَيْرٍ ، ( يا هادِياً إلى كُلِّ خَيْرٍ ) يَا دَالاًّ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ ، يَا آمِراً بِكُلِّ خَيْرٍ ، يَا خَالِقَ الْخَيْرِ ، وَيَا أَهْلَ الْخَيْرِ، أَنْتَ اللّه ُ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيمَا قَدْ عَلِمْتَ ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّد » سپس حاجت را درخواست كرده كه به اجابت رسد ا نشاء اللّه تعالى ) .

51 در روايت كافى(1) از اصبغ بن نباته از حضرت اميرالمؤمنين عليه السلام براى پيدا شدن حيوان گم شده دارد ، كه سوره يس را در دو ركعت نماز ( يعني در هر ركعت بعد از حمد ) بخواند ، و بگويد ( بعد از نماز ) « يا هادِىَ الضّالَّةَ رُدَّ عَلَىَّ ضالَّتى » اين عمل را آورد ، خداوند حيوان گم شده ( سائل ) را بر او برگرداند .

52 در دعوات راوندى رحمه الله روايتى(2) مرسل از أئمه عليهم السلام آورده ، هرگاه كارى ترا افسرده كرد ، دو ركعت نماز بخوان ، در ركعت اول سوره حمد و آيه الكرسى ، در ركعت دوّم سوره حمد و انّا انزلناه ، سپس قرآن را بالاى سر برده بگو : « اَللّهُمَّ اِنّى اَسْأَلُكَ بِحَقِّ ما اَرْسَلْتَهُ اِلى خَلْقِكَ ، وَبِحَقِّ كُلِّ آيَهٍ هِىَ لَكَ فِى الْقُرآنِ، وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَهٍ مَدَحْتَهُما فِى الْقُرآنِ، وَبِحَقِّكَ عَلَيْكَ، وَلا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ و 10 بار مى گوئى يا سَيِّدى يا اَللّه ُ 10 بار بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صلّى اللّه عليه وآله 10 بار بِحَقِّ اَميرِالْمؤْمِنينَ صَلَواتُ اللّه عَلَيْهِ سپس مى گوئى اللّهُمَّ اِنّى اَسْأَلُكَ بِحَقِّ

---

1- (1) جامع الأحاديث 7/289 .
2- (2) بحار الانوار 92/113 مستدرک الوسائل 1 6 باب 22/9 از ابواب بقيه صلوات مندوبه ، جامع الاحاديث 7/241 .

نَبِیِّکَ الْمُصْطَفی وَبِحَقِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ رَسُولِکَ الْمُرْتَضی ، وَبِحَقِّ الزَّهراءِ مَرْیَمَ الْکُبْری ، سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمینَ ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سِبْطَی نَبیِّ الْهُدی ، وَرَضیعَیْ ثَدیِ التّقی وبِحَقِّ زیْنِ الْعابِدینَ ، وَقُرَّهِ عَیْنِ النّاظِرینَ ، وَبِحَقِّ باقِرِ عِلْمِ النَّبیینَ ، الْخَلفَ مِنْ آلِ یاسینَ ، وَبِحَقِّ الصّادِقِ مِنَ الصِّدّیقینَ ، وَبِحَقِّ الصّالِحِ مِنَ الصّالِحینَ ، وَبِحَقِّ الرّاضِی مِنَ الْمَرْضیّینَ وَبِحَقِّ الخَیّر مِنَ الْخَیِّرینَ ، وَبِحَقِّ الصّابِرِ مِنَ الصّابِرینَ وَبِحَقِّ التَّقِیِّ وَالسَّجّادِ الْاْءصَغَرِ وَبِبُکائِه لَیلَهَ الْمقامِ بِالسَهَر (بِالسَّحر ) وَبِحَقِّ النَّفْسِ الزَّکیَّهِ ، وَالرُّوحِ الطَّیِّبَهِ سمّی نَبِیِّکَ وَالْمُظْهِرِ لِدینِکَ ، اَللّهُمَّ اِنّی اَسْأَلُکَ بِحَقِّهِمْ وَحُرْمَتِهِمْ عَلَیْکَ ، اِلاَّ قَضَیْتَ بِهِم حَوائِجی » و هر چه خواستی بگو .

53 کلینی قدس سره مسنداً(1) ( با سند ضعیف سند ) از اسماعیل بن ارقط مادرش ( امّ سلمه خواهر امام ششم علیه السلام روایت کرده که مریض سختی شدم ( در ماه مبارک رمضان ) تا سنگین شده و بنی هاشم شب جمع شده برای جنازه و مرا مرده می دانستند مادرم بی تابی می کرد . امام ششم علیه السلام ( دائی به مادرم ) فرمود ، پشت بام برو ، زیر آسمان دو رکعت نماز بخوان . چون سلام نماز دادی ، بگو « اللّهمَّ انّکِ وَهَبْتَهُ لی وَلَمْ یَکُ شَیْئاً ، اللّهمَّ انّی اَسْتَوْهِبْکَهُ مبتدءً فَاَعِرْنیه ، گوید : مادرم این کار را کرد . به حال آمده نشستم سحری حلیم بود من هم با آنان سحری خوردم .

---

1- (1) بحار الانوار 91/372 ، مکارم الاخلاق 383 ، وسائل الشیعه 5 8 باب 30/1 ابواب بقیّه صلوات مندوبه مرآه العقول 15/462 6 مستدرک الوسائل 1 6 باب 24/2 با تفاوت سند روایت کافی از مکارم الاخلاق ، جامع الاحادیث 7 257 258 .

54 در روایت(1) مسند دیگری ( ضعیف ) از جمیل آورده ، که نزد امام ششم علیه السلام بودم . زنی داخل شد ، و گفت پسرم را واگذاشتم ( مرده ) و ملحفه ( پارچه ای ) رویش انداختم . حضرت فرمود : شاید نمرده ، بلند شو به خانه ات رو ، غسل کن ، و دو رکعت نماز بخوان . و دعا کن و بگو « یا مَنْ وَهَبَهُ لی وَلَمْ یَک شَیئاً جَدّد هِبَتهُ لی » سپس او را حرکت ده ، و به کسی خبر مده . زن گفت این کار را کردم و او را حرکت دادم ناگهان گریه کرد .

55 دو رکعت نماز(2) برای روزی در مکارم الاخلاق مقطوعاً ( با سند ضعیف ) آورده ، در هر رکعت فاتحه الکتاب و 15 بار سوره قریش خوانده می شود ، و بعد از سلام 10 بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله می فرستد . به سجده رفته 10 بار می گوید « اَللّهُمَّ اغْنِنی بِفَضْلِکَ عَنْ خَلقِکَ »

56 نماز غُنیه(3) ، دو رکعت نماز بدون اسناد به معصوم آمده . در هر رکعت فاتحه ( سوره حمد ) و 10 بار آیه « قُلِ اللّهُمَّ مَالِکَ الْمُلْکِ » را تا آخر خوانده چون سلام داد 10 بار بگوید « رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأنْتَ خَیْرُ الرّاحِمینَ » و 10 بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت می فرستد . سپس سجده کرده می گوید « رَبِّ اغْفِر لی وَهَبْ لی مُلْکاً لا یَنْبَغی لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدی اِنَّکَ أنْتَ الْوَهّابَ » .

---

1- (1) وسائل الشیعه 5 8 باب 30/2 ابواب بقیه صلوات مندوبه مرآه العقول 15/464 11 مستدرک 1 6 باب 24/1 ، جامع الاحادیث 7/265 . بحار الأنوار 91/347 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 17/3 ، ابواب بقیه صلوات مندوبه . مکارم الاخلاق 387 .
3- (3) مکارم الاخلاق 380 . مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/10 ابواب صلوات مندوبه .

57 در کتاب جعفریّات مسنداً(1) از امام صادق علیه السلام از حضرت امیر علیه السلام وارد شده ، هر که از شما اراده تزویج دارد ، پس دو رکعت نماز خوانده ، فاتحه الکتاب و سوره یس را در آن دو رکعت می خواند ، فارغ شد حمد و ثنای خدای را کرده و بگوید : « اَللّهُمَّ ارْزُقْنی زوجةً وَدُوداً وَلُوداً شَکُوراً غَیُوراً، اِنْ أحْسنتْ شَکَرَتْ وَاِنْ اَسَأتُ غَفَرَتْ ، وَاِنْ ذَکَرْتُ اللّه َ تَعالی اَعانَت ، وَاِنْ نسیتَ ذَکَرَتْ، وَاِنْ خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِها خَفِظَتْ، وَاِنْ دَخَلْتُ عَلَیْها سَرَّتْنی، وَاِنْ اَمَرْتُها اَطاعَتْنی، وَاِنْ اَقْسَمْتُ عَلَیْها اَبَرِّتْ قَسَمی وَاِنْ غَضِبْتُ عَلَیْها اَرْضَتْنی، یا ذَاالْجَلالِ وَالاِکْرامِ، هَبْ لی ذلِکَ فَاِنَّما أَسْأَلُکَهُ ، وَلا اَجِدُ الاّ ما مَنَنتَ وَاَعْطَیْتُ » و فرمود هر که این کار را بکند آنچه خواسته خداوند عطا فرماید . . .

58 در روایت ضعیفی شیخ صدوق قدس سره (2) از شیخی از آل سعد آورده ، که بین او و بین مردی از اهل مدینه خصومتی دارای منزلتی بزرگ بود . بر امام ششم علیه السلام وارد شده ، و به حضرت تذکر دادم ، و درخواست کردم چیزی به من یاد دهد . شاید خداوند مظلمه ام ( آنچه مورد ظلم واقع شده ) را به من برگرداند حضرت فرمود ، هرگاه اراده دشمن داشتی ، دو رکعت یا چهار رکعت نماز بین قبر و منبر ( در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله ) و اگر خواستی در خانه ات می خوانی ، و از خداوند درخواست کمک می کنی ، و از آنچه میسّر شد چیزی تصدق به اول مسکینی که برخورد می کنی می دهی . می گوید ، امر حضرت را انجام دادم ، قضاوت برای من

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 30/1 از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث 7/286 287 .
2- (2) جامع الاحادیث 7/275 مرآه العقول . بحار الأنوار 91/378 با مختصر تفاوتی .

شد و خداوند زمینم را به من برگرداند .

59 در روایت(1) ضعیف کافی وارد شده . زیاد قندی می گوید به امام هفتم ابی الحسن اوّل علیه السلام نوشتم ، دعائی به من بیاموز که گرفتار چیزی شده ام ( در بغداد حبس شده ) چون متهم به خیانت در اموال آنان شده بود ، حضرت نوشتند هرگاه نماز می خوانی ، سجده را طول بده سپس بگو : « یا اَحَدَ مَنْ لا اَحَدَ لَهُ تا نفس قطع شود ، بعد بگو « یا مَنْ لا یَزیدُهُ کَثْرَهُ الدُّعاءِ اِلاّ جُوداً وَکَرَماً تا نفس قطع شود ، سپس بگو یا رَبَّ الاْرْبابِ اَنْتَ اَنْتَ الَّذی انْقَطَعَ الرَّجاءَ اِلاّ مِنْکَ ، یا عَلِیُّ یا عَظیمُ » زیاد گوید به این گونه دعاء کردم . خداوند برایم فرج کرد ، آزاد شدم .

60 برای پیدا شدن گم شده ، برای پیدا شدن گم شده دو رکعت نماز(2) مرسلاً وارد شده ، بعد از حمد از اوّل سوره حدید 4 آیه با آخر سوره حشر را بخواند « لَوْ أَنزَلْنَا هذَا الْقُرْآنَ عَلَی جَبَلٍ » تا آخر سوره ، و بگوید « یا مَنْ هُوَ هکَذا وَلا هکَذا غَیْرُهُ اِجْعَلِ الدُّنیا عَلی فُلانَ اَضْیَقَ مِنْ مسکِ حَمَلٍ حَتّی تَرَدُّهُ عَلَیَّ »

61 نمازی برای آبستن شدن ، در مکارم الاخلاق(3) طبرسی رحمه الله از حضرت امیر علیه السلام مرسلاً ذکر کرده ، وضوی کامل بگیرد ، و دو رکعت نماز نیکو بخواند ، بعد از نماز سجده کرده 71 بار « اَسْتَغْفِرُاللّهَ » بگوید ، سپس با زن خود هم بستر شود ( نزدیکی کند ) و بگوید « اَللّهُمَّ اِنْ تَرْزُقْنی وَلَداً لاُسَمِّیَنَهُ بِاسْمِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِه » ، همانا خداوند این کار را می کند ، چون تو را امر به طهور کردم ، خداوند

---

1- (1) جامع الاحادیث 7/284 289 .
2- (2) جامع الاحادیث 7/291 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 32/1 ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق 391 .

گفته « وَيُحِبُّ الْمُتَطهِّرِينَ » ، و تو را به نماز امر كردم ، شنيدم از رسول خدا صلی الله عليه و آله می فرمود نزديكترين وقتی كه بنده به خدای خود می باشد هنگامی است كه او را راكع و ساجد ببيند ، و تو را به استغفار امر كردم ، خداوند فرموده « اِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ، اِنَّهُ كانَ غَفّاراً ، يُرْسِلِ السَّماءَ عَلَيْكُمْ مِدْراراً ، وَيُمْدِدْكُمْ بِأموالٍ وَبَنِينَ » و خداوند به پيغمبر خود صلی الله عليه و آله فرمود « اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعينَ مَرَّه فَلنْ يَغْفِرَاللّهُ لَهُمْ » تو را امر كردم بيش از 70 بار استغفار كن .

62 سيد علی بن طاووس در كتاب مجتنی از امام صادق عليه السلام روايتی(1) از طريق شقيق ( ظاهراً شقيق بلخی صوفی معروف باشد ) نقل كرده ، كه كار بر شقيق تنگ آمد ، و امام به وی فرموده باشند ، هر كه را حاجتی به مخلوق رخ داد ، ابتداء در آن حاجت به خدا كند ، می گويد ، داخل مسجد شدم ، و دو ركعت نماز خواندم چون برای تشهّد نشستم ، خواب بر من ريزان شد ( غلبه كرد ) در خواب ديدم ، به من گفته شد ، ای شقيق مردم را به خدا رهنمون شده ، خود خدا را فراموش می كنی . بيدار شدم ، و در مسجد ماندم تا نماز عشاء را خواندم ، حاضر خانه می شود می يابد از سوی بعضی دوستانش چيزی آمده كه او را كفايت كرده بی نياز و توانگرش ساخته .

63 در فلاح السائل نمازی(2) به عنوان نماز فرج به اسناد خود از محمد بن حسن بن الوليد تا عبدالرحمن بن كثير آورده ( سند اعتبار ندارد ) می گويد

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 17/5 ابواب بقيه صلوات مندوبه ، جامع الاحاديث 7/265 .
2- (2) بحارالانوار 87/106 .

گرفتاری خود را به امام ششم علیه السلام شکایت بردم . حضرت فرمود : هنگامی که نماز عشاء را خواندی ، دو رکعت نماز بخوان ، سپس گونه راست را بر زمین نهاده و بگو « یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَمُعِزَّ کُلِّ ذَلیلٍ، قَد وَحَقِّکَ بَلَغَ مَجهُودی » می گوید سه شب این را گفتم فرج برایم آمد .

64 نماز عُسره ( سختی ) (1) از امام ششم علیه السلام مرسلاً وارد شده ، هرگاه کاری برایت سخت شد پس دو رکعت نماز هنگام ظهر بخوان . در رکعت اول سوره حمد و قل هو اللّه احد و « إِنَّا فَتَحْنَا لَکَ فَتْحاً مُبِیناً * لِیَغْفِرَ لَکَ اللّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِکَ وَمَا تَأَخَّرَ وَیُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَیْکَ وَیَهْدِیَکَ صِرَاطاً مُسْتَقِیماً * وَیَنْصُرَکَ اللّهُ نَصْراً عَزِیزاً » و در رکعت دوّم سوره حمد و قل هو اللّه احد و سوره « أَلَمْ نَشْرَحْ لَکَ صَدْرَکَ » می خوانی و تجربه شده است .

65 نماز شفاء از هر علّت خصوصاً سلعه ( غدّه ) (2) سه روز روزه گرفته و روز سوّم وقت زوال غسل می کند ، و زیر آسمان با خرقه ( پاره پارچه ) پاک ، چهار رکعت نماز با هر سوره ای که میسّر شد خوانده ، و تا حدّ توان خضوع را رعایت کرده ، چون از نماز فارغ شد ، لباسهای خود را بیندازد و آن تکه پارچه را به خود پیچیده ، گونه راست خود را بر زمین نهاده ، بگوید : « یا واحِدً یا ماجِدُ یا کَریمُ یا حَنّانُ ، یا قَریب ، یا مُجیبُ ، یا أرْحَمَ الرّاحِمینَ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاکْشِفْ

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 44/8 بقیه صلوات مندوبه مکارم الاخلاق 384 385 ، جامع الاحادیث 7/237 . بحار الأنوار 91/358 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 44/13 ابواب بقیه صلوات مندوبه . مکارم الاخلاق ، 455 ، جامع الاحادیث 7/452 . بحار الأنوار 91/370 .

ما بى مِنْ ضُرٍّ وَمَعَرّهٍ ، وَاَلْبِسْنى الْعافِيَهَ فِى الدّنيا وَالاْخِرَهِ وَامْنُنْ عَلَىَّ بِتَمامِ النِّعمَهِ وَأذهِب ما بى فَاِنَّهُ قَدْ اذانى وَغَمَّنى » و از امام صادق عليه السلام رسيده ، تو را سودى ندهد تا يقين كنى كه تو را سود دهد و از آن بهبودى يابى ، سپس بر آن مداومت كنى همانا خداوند تو را شفاء مى دهد و قريب به اين روايت را در طب الأئمّه(1) مسنداً آورده ، با تفاوتهائى از جمله غسل را روز چهارم گفته .

66 براى تمام مرض ها ، ابو امامه در روايتى(2) مرسل از پيغمبر صلى الله عليه و آله نقل كرده كه حضرت فرمود ، با زعفران در ظرفى پاكيزه مى نويسى ، آن را مى شوئى « اَعُوذُ بِكَلِماتِ اللّهِ التّامّاتِ وَاَسْمائِهِ ( الْحُسنى ) كُلِّها عامَّهً، مِنْ شَرِّ السّامَهِ وَالْهامِّهِ ومن الْعَيْنِ اللاّمَّهِ ، وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَدَ. بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ. اَلْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعالَمينَ » . تا آخر سوره و سوره قل هو اللّه احد ( اخلاص ) و سوره قل اعوذ برب النّاس وقل اعوذ برب الفلق ، و سه آيه از سوره بقره ( « وَإِلهُكُمْ إِلهٌ وَاحِدٌ » تا « يَعْقِلُونَ » آيه 163 164 165 ) و آيه الكرسى ، و آمن الرسول تا آخر سوره بقره ، و 10 آيه از سوره آل عمران از اوّل سوره ، و 10 آيه از آخر آن « اِنَّ فى خَلْقِ السَّمواتِ وَالأرضِ » و اوّل آيه از سوره نساء ، و اوّل آيه از مائده ، و اوّل آيه از انعام و اوّل آيه از اعراف ، و « وَاِنَّ رَبَّكُمُ اللّهُ الذى خَلَقَ » تا « ربّ الْعالَمِينَ » ( 55 سوره اعراف ) « قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللّهَ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ »( يونس 82 ) « وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا » تا « حَيْثُ أَتَى »

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 44/27 از ابواب بقيه صلوات مندوبه .

2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 ، باب 44/14 از ابواب بقيه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/371 . مكارم الأخلاق .

( طه 70 ) و 10 آیه از اوّل الصّافات ، سپس ان را سه بار شسته ، و وضوء نماز می گیری ، و سه جرعه از آن آب میاشامی ، و روی خود و سایر بدن را با آن مسح می کنی ، آن گاه دو رکعت نماز خوانده از خداوند درخواست شفا می کنی . سه روز این کار را انجام داده ، حسان ( یکی از راوی ها ) می گوید آن را تجربه کردیم به اذن خداوند آن را سودمند یافتیم .

67 نمازهای دیگری برای دردها و مرض ها مرسلاً وارد شده ، از جمله 1 نماز درد سر(1) ، دو رکعت ، در هر رکعت سوره حمد را یک بار و سوره اخلاص ( قل هو اللّه احد ) را سه بار بخواند و بگوید : « رَبِّ إِنِّی وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّی وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَیْباً ، وَلَمْ أَکُن بِدُعَائِکَ رَبِّ شَقِیّاً » ؛ 2 نماز درد چشم(2) ، دو رکعت ، در هر رکعت فاتحه و قل یا ایها الکافرون را سه بار بخواند ، و این آیه را « وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لاَیَعْلَمُهَا إِلاَّ هُوَ وَیَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَهٍ إِلاَّ یَعْلَمُهَا وَلاَ حَبَّهٍ فِی ظُلُمَاتِ الاْءَرْضِ وَلاَ رَطْبٍ وَلاَ یَابِسٍ إِلاَّ فِی کِتَابٍ مُبِینٍ » ؛ 3 برای درد پا(3) ، دو رکعت ، در هر رکعت یک بار سوره حمد و امَنَ الرسول را تا آخر سوره بقره بخواند ؛ 4 برای درد سینه(4) چهار رکعت نماز ، در هر رکعت سوره حمد

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/17 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/372 373 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/18 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/373 .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/24 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/373 .
4- (4) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/22 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/373 .

یک بار ، و در رکعت اول بعد از حمد سوره الم نشرح یک بار ، و در رکعت دوم سه بار سوره اخلاص ( قل هو اللّه احد ) و در رکعت سوم بعد از حمد سوره والضّحی را یکبار و در رکعت چهارم بعد از حمد « یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُورُ »را بخواند ؛ 5 برای درد شکم(1) در روایتی مرسل وارد شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله به سلمان فرمود : یا سلمان ، شکمت درد ( می کند ) ، بلند شو نماز کن ، چون در نماز شفاء است . در روایت تفسیر(2) ابو الفتوح دارد ، که حضرت او را از درد شکم به رو افتاده دید ؛ 6 برای قولنج(3) دو رکعت نماز ذکر شده ، در هر رکعت ، یک بار حمد و « وَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّماءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ » می خواند ؛ 7 برای درد گردن(4) دو رکعت در هر رکعت حمد یک بار ، و اذا زلزلت الارض سه بار خوانده شود .

69 نماز کفایت ، مرسلاً از امام صادق علیه السلام دو رکعت(5) نماز وارد شده ، سلام می دهد . سجده می کند ، و حمد و ثنای الهی را بجا آورده ، بر پیغمبر و آل آن حضرت صلوات می فرستد ، و می گوید « یا مُحَمَّدُ یا جَبْرَئیلُ، یا جَبْرَئیلُ یا مُحَمَّدُ

---

1- (1) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/20 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/373 .
2- (2) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/20 ابواب بقیه صلوات مندوبه .
3- (3) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/23 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/373 .
4- (4) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/21 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/373 .
5- (5) مستدرک الوسائل 1 6 باب 44/3 ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار 91/354 355 .

اِکْفِیانی مِمّا اَنَا فیهِ ، فَاِنَّکُما کافیانِ، اِحْفَظانی بِاِذْنِ اللّهِ فَاِنَّکُما حافِظانِ »
در مکارم الاخلاق دارد این جملات را 100 بار بگوید .

تکمیل

نکاتی چند :

1 مدارک روایات از تمام کتب نقل نشده خیلی از آنها مصادر دیگری هم دارند که برای اختصار ذکر نشد .

2 مراد از روایت مسند ، روایتی است که راویها کلاً در آن ذکر شده .

3 منظور از روایت مرسل قسمی روایت ضعیف است .

4 ذکر روایات غیر معتبر به منظور بیان اعتبار نیست چون امکان صحّت صدور از معصوم را دارد و اگر در مواردی به روایت ضعیف عمل شده اثر ندارد ممکن است راوی اشتباه کرده یا دروغ گفته است .

5 کوشش شده روایاتی که در مورد واحدی وارد شده در کنار هم ذکر شود و در پاره ای جاها جدا از هم آمده است .

خداوند توفیق سلوک راه سعادت را به همه عنایت فرماید .

درباره مرکز

بسمه تعالی
هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که میدانند و کسانی که نمیدانند یکسانند ؟
سوره زمر/ 9

مقدمه:
موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال 1385 هـ .ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:
موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:
1.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
2.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
3.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
4.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
5.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
6.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:
1.عمل بر مبنای مجوز های قانونی
2.ارتباط با مراکز هم سو
3.پرهیز از موازی کاری
4.صرفا ارائه محتوای علمی
5.ذکر منابع نشر
بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :
1.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه
2.برگزاری مسابقات کتابخوانی
3.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...
4.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...
5.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com
6.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...
7.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی
8.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...
9.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)
10.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)
11. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در 8 فرمت جهانی:
JAVA.1
ANDROID.2
EPUB.3
CHM.4
PDF.5
HTML.6
CHM.7
GHB.8
و 4 عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :
ANDROID.1
IOS.2

WINDOWS PHONE.3
WINDOWS.4
به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .
درپایان :
از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان -خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی -پلاک 129/34- طبقه اول
وب سایت: www.ghbook.ir
ایمیل: Info@ghbook.ir
تلفن دفتر مرکزی: 03134490125
دفتر تهران: 88318722 ـ 021
بازرگانی و فروش: 09132000109
امور کاربران: 09132000109